ПАМЯЦЬ

ГОМЕЛЬСКІ РАЁН

У 2 кнігах

Кніга 2-я

МІНСК
БЕЛТА
1998

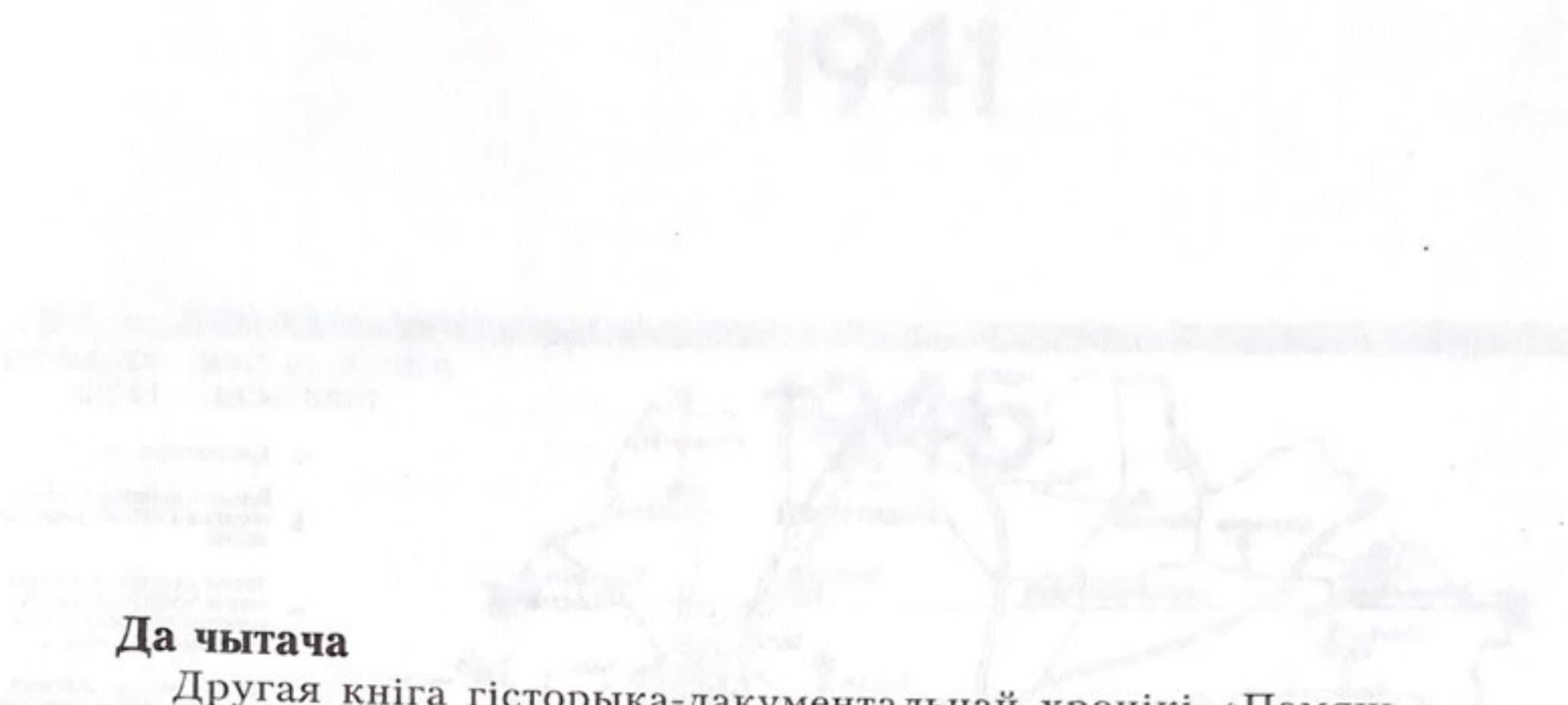

Да чытача

Другая кніга гісторыка-дакументальнай хронікі «Памяць. Гомельскі раён» ахоплівае перыяд з 1943 г. да нашых дзён. Хроніка расказвае пра подзвіг воінаў Чырвонай Арміі, якія вызначыліся пры вызваленні раёна, і пра землякоў, што мужна змагаліся з ворагам на франтах Вялікай Айчыннай вайны. Асобна вылучаны раздзел спісаў ахвяр вайны: загінуўшых партызан, падпольшчыкаў, мірных жыхароў — ахвяр фашысцкага тэрору, воінаў-землякоў, што загінулі ці прапалі без вестак.

Значная частка кнігі адведзена пасляваеннаму перыяду гісторыі раёна. Прыводзяцца звесткі пра тых, хто вызначыўся ў працы: ардэнаносцаў, заслужаных работнікаў Беларусі, вядомых землякоў (дзяржаўных і грамадскіх дзеячаў, вучоных, людзей творчых прафесій і г.д.) — усіх, хто праславіў Гомельскі раён і пакінуў тут пра сябе добрую памяць. Не засталася па-за ўвагай і чорная старонка сучаснай гісторыі Гомельшчыны — Чарнобыльская трагедыя.

Гісторыка-дакументальная хроніка была б няпоўнай без апісання багатай матэрыяльнай і духоўнай спадчыны Гомельскага раёна. Ёй прысвечаны асобны раздзел кнігі, які завяршаецца кароткай гісторыяй населеных пунктаў.

Пры напісанні кнігі выкарыстаны шматлікія матэрыялы з архіваў Гомеля, Мінска, Масквы, Санкт-Пецярбурга, з разнастайных кніг, часопісаў і газет, успаміны ўдзельнікаў і сведак гістарычных падзей.

Раённая камісія па стварэнні гісторыка-дакументальнай хронікі і выдавецкі цэнтр БЕЛТА выказваюць шчырую падзяку ўсім, хто прымаў удзел у рабоце над кнігай і яе выданні.

1941

1945

ІШЛА ВАЙНА НАРОДНАЯ

Вызваленне

Восенню 1943 г. Чырвоная Армія дабілася новых перамог над вермахтам. Пасля разгрому нямецка-фашысцкіх войскаў на Курскай дузе, а потым і на Левабярэжнай Украіне яна разгарнула буйнейшае стратэгічнае наступленне, у выніку якога на шырокім фронце ад Лоева да Днепрапятроўска выйшла да Дняпра.

Паспяхова разгортвалася наступленне савецкіх войскаў на цэнтральным напрамку. Тут войскі Цэнтральнага фронту* прарвалі шэраг абарончых рубяжоў праціўніка і выйшлі да ўсходніх раёнаў Беларусі. Раніцай 25 верасня часці 65-й арміі на ўчастку Карповічы — Уборкі фарсіравалі р. Сноў і авалодалі в. Гарадок Церахоўскага раёна Гомельскай вобласці, а 27 верасня, прасунуўшыся з баямі на 25 кіламетраў, вызвалілі раённы цэнтр Церахоўка і ўступілі на тэрыторыю Гомельскага раёна.

Сярод першых вызваліцеляў была група воінаў (12 чалавек) на чале з парторгам 1-га батальёна 685-га стралковага палка 193-й стралковай Чырванасцяжнай дывізіі малодшым лейтэнантам І.В.Цымбалам. Воіны гэтай групы першымі пераправіліся ў раёне вёсак Макаўе і Пракопаўка цераз р. Церуха і ў кароткім баі знішчылі кулямётны разлік ворага, чым садзейнічалі паспяховаму наступленню свайго батальёна. Асабліва воіны гэтай групы вызначыліся ў баях на подступах да р. Сож. Уначы 29 верасня яны на поўдзень ад в. Шарпілаўка на працягу сутак адбівалі шалёныя контратакі гітлераўцаў. За суткі воіны-смельчакі знішчылі да роты гітлераўцаў, захапілі 6 кулямётаў, 2 мінамёты і ўтрымлівалі рубеж да падыходу галоўных сіл палка.

Правафланговая 37-я гвардзейская стралковая Чырванасцяжная дывізія прарвала абарону праціўніка і да канца дня 28 верасня авалодала шэрагам населеных пунктаў, у тым ліку Грабаўка, Баштан, Церуха, чыгуначная станцыя Церуха і прыпынак Дзікалаўка. У баях за гэтыя населеныя пункты

---

* Цэнтральны фронт 2-га фарміравання быў створаны 15.2.1943 г. на базе скасаванага Данскога фронту. Паводле рашэння Стаўкі Вярхоўнага Галоўнакамандавання ад 20.10.1943 г., Цэнтральны фронт быў перайменаваны ў Беларускі.

асабліва вызначыўся кулямётчык 118-га гвардзейскага стралковага палка гвардыі малодшы сяржант Аляксандр Дзмітрыевіч Валогін. Пры фарсіраванні р. Сож ён у ліку першых пераправіўся на процілеглы бераг і кулямётным агнём забяспечваў фарсіраванне ракі падраздзяленнямі палка. Адважна змагаўся малодшы сяржант за Новыя Дзятлавічы і Чырвоную Даліну, дзе і загінуў у жорсткім баі. Яму пасмяротна прысвоена высокае званне Героя Савецкага Саюза. Пахаваны А.Дз.Валогін у брацкай магіле ў в. Церуха.

У вельмі цяжкіх умовах давялося змагацца на Сожскім плацдарме, асабліва за апорны пункт Старыя Дзятлавічы, байцам і камандзірам 354-й стралковай дывізіі. Яны агнём аўтаматаў і кулямётаў, у рукапашных схватках адбівалі ў гітлераўцаў правы бераг ракі.

Пасля перагрупоўкі ў пачатку кастрычніка асноўных сіл 65-й арміі ў міжрэччы Сожа і Дняпра вялі баявую дзейнасць толькі злучэнні 19-га стралковага корпуса 65-й арміі. Гітлераўцы артылерыйска-мінамётным агнём спрабавалі скаваць сілы корпуса, але панеслі вялікія страты і вымушаны былі адступіць да в. Рудня-Марымонава.

Паспяхова рухаліся наперад войскі 48-й арміі, якія наступалі непасрэдна на Гомель. Найвялікшы поспех спадарожнічаў тут злучэнням 42-га стралковага корпуса і некаторым іншым часцям. У ноч на 17 кастрычніка яны авалодалі вёскамі Раманавічы, Улукаўе, Якубоўка, а раніцай чыгуначным вузлом і прыгарадам Гомеля — Навабеліцай, а таксама вёскамі Сеўрукі, Чонкі, падышлі да р. Сож і ачысцілі ўсходні бераг ад фашысцкіх акупантаў каля вёсак Якубоўка і Скіток.

Да гэтага часу на поўдзень ад в. Скіток выйшлі да Сожа і фарсіравалі яго злучэнні 29-га корпуса і часці 194-й стралковай дывізіі. Пры фарсіраванні ракі, захопе плацдармаў на заходнім беразе імклівa дзейнічалі часці 102-й стралковай Далёкаўсходняй Ноўгарад-Северскай Чырванасцяжнай дывізіі. Першым у дывізіі пераправіўся цераз Сож радавы 76-га стралковага Усурыйскага палка В.Чыстоў. Ён уварваўся ў траншэю гітлераўцаў і агнём свайго аўтамата прыкрываў роту, якая фарсіравала раку.

Да 9 кастрычніка 194-я стралковая дывізія выйшла пасля маршу да р. Сож у тым месцы, дзе ў яе ўпадае р. Вуць. 10 кастрычніка, паводле загаду камандуючага 48-й арміі, свае пазіцыі дывізія здала суседзям, а яе часці пераправіліся на заходні бераг Сожа і ўключыліся ў наступленне на Гомель. Праціўнік, замацаваўшыся на паўднёвай ускраіне в. Бабовічы, бесперапынна атакаваў. У гэтых баях асабліва вызначыліся камсамольцы роты 616-га стралковага палка, дзе камсоргам быў радавы С.Казін.

Упартае супраціўленне аказвалі гітлераўцы і войскам 63-й арміі, якія наступалі ў напрамку вёсак Пакалюбічы і Лапаціна. Баі за гэтыя вёскі і шашэйную дарогу Ветка—Гомель не ўціхалі ні днём ні ноччу. Часці 307-й і 41-й стралковых дывізій адбівалі шматлікія варожыя контратакі, якія часам даходзілі да рукапашных схватак.

Такім чынам, у кастрычніку 1943 г. савецкія войскі цалкам ачысцілі ад акупантаў ўсю левабярэжную частку Гомельскага раёна да р. Сож і стварылі моцны плацдарм для рашаючага наступлення на Гомельскім напрамку. Першай вызваленай тэрыторыяй Гомельскага раёна стала яго паўднёвая частка — Шарпілаўскі і Рудня-Марымонаўскі сельсаветы.

У гэты час войскі Беларускага фронту ва ўзаемадзеянні з партызанамі вызвалілі г. Добруш. 10 кастрычніка занялі Навабеліцу. Праз некалькі дзён сюды прыбыло

кіраўніцтва Гомельскай вобласці і Гомельскага раёна. Пачаліся першыя аднаўленчыя работы ў вызваленай частцы раёна.

Вайна набывала ўсё больш жорсткі характар. У ноч з 5 на 6 лістапада 1943 г. стралковыя і танкавыя часці імкліва фарсіравалі р. Сож у раёне в. Хальч, захапілі плацдарм у гэтым месцы і ўтрымлівалі яго на працягу 10 дзён. Раніцай 16 лістапада артылерысты 96-й стралковай дывізіі 11-й арміі з пазіцый на левым беразе Сожа, каля Веткі, в. Тарасаўка адкрылі знішчальны агонь па ўмацаваннях гітлераўцаў на правым беразе р. Сож на поўнач ад Гомеля. Абарона нямецкіх войскаў тут была прарвана, і пасля жорсткіх баёў часці нашых войскаў, зламаўшы супраціўленне ворага, вызвалілі вёскі Хальч, Старое Сяло, Новае Жыццё, Пакалюбічы, Лапаціна, Касцюкоўка і перарэзалі чыгунку Гомель — Жлобін.

16 лістапада 1943 г. часці 65-й арміі фарсіравалі Дняпро на ўчастку Лоеў — Радунь.

Пасля фарсіравання Дняпра і вызвалення г. Лоеў злучэнні і часці арміі павярнулі ўздоўж ракі ў паўночна-заходнім напрамку, стварыўшы тым самым пагрозу гітлераўцам у Рэчыцы — пад сур'ёзным ударам апынуліся войскі, якія знаходзіліся ў міжрэччы Сожа і Дняпра. Баючыся акружэння, нямецкае камандаванне пачало адводзіць свае часці за Дняпро.

У выніку ўпартых пяцідзённых баёў заваяваны плацдарм: 13 кіламетраў углыбіню і 18 — па лініі фронту, прарвана першая паласа абароны праціўніка, і войскі 65-й арміі выйшлі да другога добра ўмацаванага абарончага рубяжа, так званых наддзвінскіх пазіцый.

У ночь на 20 кастрычніка камандуючы Беларускім фронтам генерал арміі К.К.Ракасоўскі аддаў загад 65-й арміі часова, да атрымання рэзерваў, наступленне спыніць і стойка ўтрымліваць заняты плацдарм.

З прыбыццём свежых карпусоў (65-я армія мела ў гэты час у сваім складзе дзевяць карпусоў, у тым ліку два танкавыя і два кавалерыйскія, што рэдка сустракалася ў гады Вялікай Айчыннай вайны) арміі была пастаўлена новая задача — перайсці ў наступленне на правабярэжжы Дняпра ў паўночна-заходнім напрамку. Аднак у перыяд падрыхтоўкі войскаў да маючых адбыцца дзеянняў гітлераўцы сканцэнтравалі ў іх паласе чатыры пяхотныя і дзве танкавыя дывізіі і нанеслі па часцях арміі шэраг моцных удараў. У сувязі з гэтым пачатак наступлення быў перанесены.

10 лістапада пасля магутнай артылерыйскай падрыхтоўкі войскі арміі хутка рушылі наперад. Пры актыўнай падтрымцы партызан Гомельскага злучэння 18 лістапада вораг быў выбіты з Рэчыцы.

З вызваленнем Рэчыцы для гітлераўцаў ствараласа пагроза страты Гомеля. Камандаванне 2-й нямецкай арміі, выконваючы загад Гітлера, вырашыла ўтрымліваць горад любой цаной. Яно ўзмацніла гарнізон рэшткамі дывізій, што былі разбіты ў Рэчыцы, сцягнула сюды вялікую колькасць артылерыі і танкаў.

22 лістапада пачалі наступленне войскі правага крыла Беларускага фронту сіламі 50-й і 3-й армій. 25—26 лістапада яны вызвалілі Прапойск (Слаўгарад), Карму, Журавічы і выйшлі да Дняпра ў раёне Новага Быхава, ахопліваючы Гомель з поўначы.

Паспяховае наступленне 65-й арміі з паўднёвага захаду, 50-й і 3-й армій у напрамку з поўначы стварыла пагрозу поўнага акружэння нямецкіх войскаў у Гомелі і значна аслабіла іх супраціўленне ў горадзе. У ноч на 26 лістапада 217-я стралковая Унечская і 96-я стралковая

дывізіі 11-й арміі атакавалі нямецкія пазіцыі на паўночна-ўсходняй ускраіне Гомеля. Адначасова з паўднёвага ўсходу ў горад уварваліся часці 4-й стралковай Бежыцкай дывізіі, 115-га ўмацаванага раёна 11-й арміі і 102-й стралковай Далёкаўсходняй Ноўгарад-Северскай Чырванасцяжнай дывізіі 48-й арміі. Раніцай 26 лістапада пасля жорсткіх баёў г. Гомель — першы абласны цэнтр Беларусі — быў вызвалены.

З паведамлення Савецкага інфармацыйнага бюро за 26 лістапада 1943 г.: «Войскі Беларускага фронту ў выніку паспяховага наступлення і смелага абыходнага манеўра сёння, 26 лістапада, авалодалі буйным абласным цэнтрам Беларускай ССР — горадам і чыгуначным вузлом Гомель...

Паміж рэкамі Сож і Дняпро, у раёне Гомеля, нашы войскі з баямі занялі населеныя пункты Прысна, Лапаціна, Касцюкоўка, Яроміна, Давыдаўка, Бабовічы, Сасноўка, Баравая, Аляксандраўка, Капань...» (Сообщения Советского информбюро. М., 1947. Т.5. С.258.)

На наступны дзень былі вызвалены астатнія вёскі Гомельскага раёна.

Дваццаці злучэнням і часцям, якія найбольш вызначыліся пры вызваленні горада, загадамі Вярхоўнага Галоўнакамандуючага ад 26 снежня 1943 г. і Наркамата абароны СССР ад 27 мая 1944 г. нададзены ганаровыя найменні «Гомельскіх».

У.І.Лемяшонак, Ф.П.Стальмашок.

* * *

Адразу ж пасля вызвалення Гомеля апоўдні 26 лістапада ў горад прыбылі прадстаўнікі абкома КП(б)Б і аблвыканкома Ф.В.Жыжанкоў і С.М.Лебедзеў і прыступілі да аднаўлення савецкай улады ў горадзе і раёне, якія ляжалі ў руінах, былі амаль поўнасцю спустошаны і разрабаваны гітлераўцамі. З гэтага дня для гамельчан скончылася цёмная ноч фашысцкай акупацыі і пачалася вялікая стваральная праца па аднаўленні разбуранай вайной народнай гаспадаркі, наладжванню нармальных умоў для жыцця людзей.

Назаўсёды ў памяці народнай застанецца гераізм байцоў Чырвонай Арміі і апалчэнцаў, якія абаранялі Гомель у жніўні 1941 г. Іх імёны высечаны на пастаментах помнікаў, абеліскаў, увекавечаны на мемарыяльных дошках, у назвах вуліц. Гэта імены апалчэнцаў: А.І.Казімірава, Н.К.Казунова, С.Р.Шуцкага, І.В.Саўчанкі, Д.С.Зязеліна, Я.М.Снегірова, В.І.Залужнага, М.Рамановіча, І.Лімантава, С.Бялова, Падлобнікава, А.Кужалева, М.М.Кунцэвіча, Р.Школьнікавай і іншых. Гэта яны на працягу шасці сутак на лініі Пакалюбічы—Калініна (Сямёнаўка) стрымлівалі гітлераўцаў на подступах да Гомеля, трымалі абарону на поўнач да горада.

З пачатку вайны звыш 200 тысяч жыхароў Гомельшчыны ўліліся ў рады Чырвонай Арміі. Сярод іх былі тысячы жыхароў Гомельскага раёна. Абараняў Маскву, Ленінград, змагаўся ў Савецкім Запаляр'і жыхар в. Іванаўка Фёдар Іванавіч Літвінаў. Пад Мазыром сустрэў вайну ўраджэнец в. Грабаўка Іван Антонавіч Латышаў. У 1943 г. за ўдзел у наладжванні пераправы цераз р. Сож і штурм фашысцкіх умацаванняў на яе правым беразе радавы 87-га асобнага сапёрнага батальёна 140-й стралковай дывізіі І.А.Латышаў быў узнагароджаны ордэнам Славы Ш ступені. У баях на тэрыторыі Заходняй Украіны за падрыў моста і затрыманне руху праціўніка Іван Антонавіч узнагароджаны ордэнам Славы II ступені. За баі на подступах да Львова сапер І.А.Латышаў быў узнагароджаны ордэнам Славы I ступені. Пасля вайны поўны кавалер ордэна Славы жыў і працаваў у саўгасе «Рассвет».

У баях з фашыстамі пад г. Маздок загінуў завуч Клімаўскай няпоўнай сярэдняй школы Віктар Місюк. Настаўніца гэтай жа школы Антаніна Шаўчэнка служыла ў эвакашпіталі. Яе ратны шлях у гады вайны адзначаны ордэнам Чырвонай Зоркі і медалём «За адвагу».

Праз усю вайну прайшоў калгаснік з калгаса «Чырвонагвардзеец» Павел Тарасавіч Слесарэнка. Яму давялося не толькі вызваляць родную Гомельшчыну, Прыбалтыку, але і ваяваць на Далёкім Усходзе, прымаючы ўдзел у разгроме мілітарысцкай Японіі.

Ад Масквы да Берліна прайшоў дарогамі вайны ўраджэнец в. Зябраўка Якаў Адамавіч Траццякоў. Мужнасць і адвага воіна ў баях за вызваленне Гомельшчыны былі адзначаны ордэнамі Славы III ступені. У баях пры прарыве абароны праціўніка ў раёне Аўгустава і на подступах да Берліна Я.А.Траццякоў быў узнагароджаны ордэнамі Славы II і I ступеней.

Праз тры вайны прайшоў жыхар в. Дзятлавічы Пётр Аляксандравіч Чарноў. У полі была ўручана павестка брыгадзіру паляводчай брыгады ў суровым 1941 г. Ён спазнаў горыч адступленняў і страх фашысцкага палону, наступальныя баі і радасць Перамогі. А пасля вайны зноў працаваў у роднай вёсцы.

Абараняў Маскву, удзельнічаў у Курскай бітве, вызваляў родную Беларусь, штурмаваў Берлін ураджэнец в. Старая Беліца М.Гапонаў.

Курсантам Смаленскага артылерыйскага вучылішча сустрэў вайну жыхар в. Шарпілаўка Р.А.Горленка. Франтавыя шляхі правялі яго праз Беларусь і Украіну, Венгрыю і Чэхаславакію да Германіі. Шэсць баявых узнагарод, атрыманых за гады вайны, упрыгожылі грудзі воіна-артылерыста. Пасля вайны ён быў частым госцем у роднай школе, расказваў пра гераізм тых дзён маладому пакаленню.

Палітруком роты стаў 22 чэрвеня 1941 г. ураджэнец в. Сасноўка В.Я.Холапаў. Ваяваў пад Ельняй, абараняў Маскву, фарсіраваў Днепр, вызваляў Рэчыцу і Гомель. Пасля вайны доўга працаваў у родным раёне.

Толькі трое засталіся жывымі з жыхароў в. Галавінцы, якія былі мабілізаваны ў армію восенню 1943 г. Гэта Я.З.Цітоў, С.Лемяшкоў і А.Заяц. Большасць аднавяскоўцаў загінулі пры вызваленні Рэчыцы. Самым удачлівым з гэтай троіцы лічыць сябе Ягор Захаравіч Цітоў. Ён быў толькі раз лёгка паранены, а прайшоў праз усю Беларусь, Польшчу і закончыў вайну ва Усходняй Прусіі. За вызваленне Беларусі грудзі воіна-мінамётчыка ўпрыгожыў першы ордэн Чырвонай Зоркі. Аб баях ва Усходняй Прусіі напамінаюць медалі «За ўзяцце Кёнігсберга» і «За баявыя заслугі». Пасля вайны Цітоў працаваў у родным калгасе.

У 1943 г. пасля вызвалення раёна добраахвотнікам пайшоў у Чырвоную Армію ўраджэнец вёскі Чонкі Іван Сцяпанавіч Зайцаў. Вызваляў родную Беларусь і Польшчу, ваяваў на нямецкай зямлі. Незадоўга да канца вайны недалёка ад г. Кюстрын, прыкрываючы баявых сяброў, ён паўтарыў подзвіг А.Матросава. Указам Прэзідыума Вярхоўнага Савета СССР ад 31 мая 1945 г. яму пасмяротна прысвоена званне Героя Савецкага Саюза.

Баявы шлях ад Падмаскоўя да Берліна прайшоў лётчык-знішчальнік ураджэнец пас. Ільіч Міхаіл Іванавіч Семянцоў. На яго ліку было 270 баявых вылетаў, 12 збітых варожых самалётаў асабіста і 9 у групавых баях. За мужнасць і ўзорнае выкананне задач камандавання на Закаўказскім, Паўднёвым і другіх франтах М.І.Семянцоў быў узнагароджаны многімі баявымі ордэнамі і медалямі. Указам Прэзідыума Вярхоўнага Савета СССР 28 верасня 1943 г. яму было прысвоена званне Героя Савецкага Саюза. 12 лютага 1945 г. у баях на Берлінскім напрамку капітан М.І.Семянцоў загінуў смерцю героя, прыкрываючы свайго баявога таварыша.

Ф.М.Стралец.

У перадваенныя гады жыў і працаваў у ваенным гарадку Лешчынец Гомельскага раёна Фёдар Міхайлавіч Стралец. У пачатку вайны ён пайшоў на фронт, быў кулямётчыкам. Фёдар Міхайлавіч удзельнічаў ў абароне і вызваленні шматпакутнай зямлі Беларусі. За мужнасць і гераізм, праяўленыя ў баях пад Мінскам у 1944 г., яму пасмяротна было прысвоена званне Героя Савецкага Саюза.

У пасляваенныя гады намеснікам старшыні калгаса імя XXIII з'езда КПСС, сакратаром яго партыйнага камітэта, старшынёй Яроменскага сельсавета працаваў Герой Савецкага Саюза Дзякаў Іосіф Іванавіч. У 19 гадоў ён скончыў курсы камандзіраў, служыў начальнікам пагранзаставы, з баямі прайшоў ад Падмаскоўя да Чэхаславакіі, удзельнічаў у вызваленні Віцебска, Гродна. За мужнасць і адвагу яму 23 сакавіка 1945 г. прысвоена званне Героя Савецкага Саюза. 548 жыхароў з в. Яроміна ўдзельнічалі ў барацьбе з фашысцкімі захопнікамі. 243 з іх не вярнуліся з фронту. 340 аднавяскоўцаў узнагароджаны ордэнамі і медалямі. Яромінцы па праву ганарацца знакамітымі землякамі — братамі Шамко, стаўшымі генераламі Савецкай Арміі, кавалерам ордэна Славы III і II ступеней Пятром Іосіфавічам Сусікавым, ардэнаносцамі А.Д.Чахоўскім, П.Г.Чайковым, М.І.Гарбузовым, М.Я.Агародніковым і інш.

З першых дзён удзельнічаў у баявых дзеяннях ураджэнец в. Глыбоцкае капітан Крукаў Васіль Дзмітрыевіч. Ён ваяваў на Заходнім, Цэнтральным, 1-м Украінскім і іншых франтах, быў узнагароджаны ордэнамі Чырвонай Зоркі і Айчыннай вайны I і II ступеней. 15 ліпеня 1944 г. воін-артылерыст загінуў каля с. Пегіхвосты Валынскай вобласці. Толькі ў 1975 г. узнагароды героя былі ўручаны яго жонцы Ганне Адамаўне і дачцэ Ніне Васільеўне на вечнае захоўванне, на памяць аб мужнасці і гераізме бацькі і мужа.

У Цярухскім школьным музеі ёсць экспазіцыя аб аднавяскоўцы Іване Ануфрыевічу Сабко. Старшым лейтэнантам у суровым 1941 г. ён абараняў Маскву, пазней капітанам ваяваў на Харкаўскім напрамку. Загінуў І.А.Сабко ў званні маёра вясной 1943 г.

У в. Папкова Сухініцкага раёна Калужскай вобл. 21 снежня 1941 г. напаткаў лёс Зоі Касмадзям'янскай ураджэнку в. Яроміна Ларысу Васільеву. Землякі назвалі адну з вуліц роднай вёскі яе імем.

Адважнымі партызанскімі падрыўнікамі былі Наля Максімаўна Каратkевіч з в. Яроміна і Ірына Іларыёнаўна Цімашэнка з в. Даўгалессе.

Памяць аб гераічных справах падпольшчыка, ураджэнца в. Бабовічы І.Шылава ўвекавечана ў назве адной з вуліц г. Гомель.

Згодна рашэнню Цярэніцкага сельсавета вуліца в. Іванаўка названа імем Праскоўі Хамянковай, якая тут нарадзілася і вырасла, змагалася ў радах народных мсціўцаў. У 1942 г. яна была схоплена фашыстамі і закатавана разам са сваёй маці.

Адважна змагаўся з гітлераўцамі ў партызанскім атрадзе на Жытоміршчыне жыхар в. Даўгалессе Дзмітрый Міхайлавіч Жырны. За час баявых дзеянняў дыверсійнай групай з удзелам Дзмітрыя Міхайлавіча пушчана пад адхон 12 варожых эшалонаў з жывой сілай і тэхнікай. Пасля вызвалення ў складзе дзеючай арміі ён дайшоў да Кёнігсберга. Пяццю баявымі ўзнагародамі быў адзначаны ратны шлях партызана і воіна.

Паўсюдна — на фронце і ў тыле ворага — змагаліся з фашысцкімі захопнікамі ўраджэнцы і жыхары Гомельскага раёна. Тысячы ўраджэнцаў іншых рэгіёнаў былога Савецкага Саюза прымалі ўдзел у вызваленні раёна ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў і склалі тут свае галовы.

Зямля Гомельскага раёна шчодра паліта крывёю сыноў і дачок усіх народаў былога Савецкага Саюза. На яго тэрыторыі пахаваны 4565 савецкіх воінаў і партызан, якія загінулі ў Вялікую Айчынную вайну. Іх імёны ўвекавечаны на помніках і абеліскаў на брацкіх магілах, якія густа пакрываюць тэрыторыю Гомельшчыны.

На брацкай магіле в. Пясочная Буда золатам высечаны словы: «Тут пахаваны экіпаж самалёта, які загінуў у 1944 г. у баях за Радзіму — камандзір палка палкоўнік Крыўцоў М.А., штурман маёр Салаў І.І., стралок-радыст Паўлаў М.А.» Хто гэтыя людзі? М.А. Крыўцоў — ураджэнец Крыварожскай, І.І.Салаў — Калужскай, а М.А. Паўлаў — Архангельскай абласцей. Першае баявое хрышчэнне яны атрымалі каля воз. Хасан, другое — на р. Халкін-Гол і трэцяе — у суровы 1941 г. у Прыбалтыцы. Вайна звяла іх у адзін экіпаж пры вызваленні Гомельшчыны. Яны ўдзельнічалі ў знішчэнні жывой сілы і тэхнікі ворага пры вызваленні Гомельскага раёна і Гомеля. Пры бамбардзіроўцы чыгуначнага вузла Калінкавічы паўтарылі подзвіг капітана Гастэлы. Аднапалчанам удалося знайсці астанкі герояў і пахаваць у вёсцы, дзе тады стаяў 54-ы бамбардзіровачны полк.

У брацкай магіле, побач з шашой, каля в. Калініна Цярэшкавіцкага сельскага Савета пахаваны сын шорскага народа, ураджэнец Кемераўскай вобласці Міхаіл Міхайлавіч Куюкаў, які 30 верасня 1943 г. удзельнічаў у ўтрыманні плацдарма на беразе Сожа каля в. Скіток. Быў паранены, але поле боя не пакінуў. Тут і загінуў. 15 студзеня 1944 г. Прэзідыум Вярхоўнага Савета СССР за здзейснены подзвіг М.Куюкаву прысвоіў званне Героя Савецкага Саюза пасмяротна. 24 лістапада 1943 г. яму споўнілася б 19 гадоў.

У вёсцы Церуха ёсць вуліца, якая носіць імя Аляксандра Дзмітрыевіча Валогіна. Яго прах пакоіцца ў брацкай магіле ў вёсцы. За мужнасць і гераізм, праяўленыя пры фарсіраванні рэк Дзясна і Сноў, а таксама ў баях на тэрыторыі Гомельшчыны, ураджэнец Самарскай вобласці гвардыі малодшы сяржант А.Аз.Валогін быў удастоены звання Героя Савецкага Саюза пасмяротна.

Гарыць вечны агонь на брацкай магіле на плошчы Працы ў Гомелі. На адной з мармуровых пліт высечаны словы «Падпалкоўнік Ф.В.Лебядоўскі». Сын украінскага народа, ураджэнец Адэсы падпалкоўнік Ф.В.Лебядоўскі ўдзельнічаў у абароне Сталінграда, змагаўся на Курскай дузе. Полк пад яго камандаваннем вызначыўся ў баях за вызваленне вёсак Пакалюбічы, Яроміна, пасёлка Касцюкоўка і Гомеля, дзе і загінуў герой.

У цэнтры в. Пакалюбічы ў брацкай магіле пакоіцца прах парторга роты лейтэнанта Памялова Міхаіла Паўлавіча, які сваім асабістым прыкладам натхняў салдат на подзвіг пад час вызвалення вёскі 23 лістапада 1943 г.

У ліпені 1943 г. на тэрыторыю Гомельскага раёна быў скінуты паветраны дэсант, які нечаканым ударам знішчыў варожы гарнізон у в. Жаробнае (Чкалава) на беразе р. Сож. Перапалоханыя гітлераўцы ўцяклі і з в. Бабовічы. Але праз некаторы час яны апамяталіся і, сабраўшы вялікія сілы, павялі наступленне на дэсантнікаў. Савецкія воіны адышлі да берага ракі і, схаваўшыся за прыбярэжнымі камянямі, больш за суткі вялі цяжкі бой. Сілы былі няроўныя. Мужныя воіны змагаліся да апошняй кроплі крыві і палі смерцю герояў.

Праз 24 гады вучнямі Бабовіцкай сярэдняй школы на адным з камянёў на беразе р. Сож быў знойдзены надпіс:

«24.VII.43 г. Бывай Радзіма. Я паміраю, але не здаюся. Сяргееў Іван Сямёнавіч».

І.С.Сяргееў, 1923 г. нараджэння, ураджэнец Наўгародчыны. Вучыўся, затым працаваў шахцёрам на шахце «Коксавая» ў Кузбасе. Адтуль у чэрвені 1942 г. быў прызваны ў Чырвоную Армію. Маці героя, Усціння Васільеўна Сяргеева, у жніўні 1943 г. атрымала паведамленне: «Паветраны стралок малодшы сяржант Сяргееў Іван Сямёнавіч, выконваючы баявое заданне, не вярнуўся на базу, прапаў без вестак». Але сэрца маці працягвала чакаць сына. І толькі гэта знаходка на беразе Сожа расказала маці, што яе сын не проста прапаў без вестак, а загінуў як герой, змагаючыся за свабоду Айчыны.

У гады Вялікай Айчыннай вайны ў баях з нямецка-фашысцкімі захопнікамі на розных франтах і ў тыле ворага мужна змагаліся каля 12 тысяч жыхароў Гомельскага раёна. 5345 з іх аддалі свае жыцці за свабоду і незалежнасць Айчыны, у тым ліку 44 партызаны і падпольшчыкі.

Гады «гаспадарання» гітлераўцаў на тэрыторыі раёна прынеслі яго жыхарам вялікія страты і пакуты. Фашысты знішчылі 972 мірных жыхароў, спалілі 101 вёску, з іх 6 аднавіліся, спалілі і зруйнавалі 5077 жылых дамоў, 62 школы, 49 медыцынскіх, адміністрацыйных і культурна-асветніцкіх устаноў, вывезлі ў нямецкае рабства 1866 чалавек.

Пасля вызвалення патрэбны былі вялікія намаганні, самаадданая праца жыхароў раёна, каб аднавіць разбураную акупантамі народную гаспадарку, наладзіць людзям нармальныя ўмовы жыцця, аказаць дапамогу фронту ў хутчэйшым дасягненні Перамогі.

У.Ф.Эсмантовіч, Т.У.Язэпава.

Дакументы сведчаць

СА ЗВОДАК САВЕЦКАГА ІНФАРМБЮРО ЗА 1943 ГОД

За 27 верасня.

На Гомельском направлении наши войска, продолжая развивать успешное наступление... заняли более 230 населенных пунктов, среди которых... крупные населенные пункты... Маковье, Марковичи.

28/IX-1943, № 229 (8222)

За 28 верасня.

На Гомельском направлении наши войска, продолжая развивать наступление, заняли... крупные населенные пункты... Терюха, Гута... Александровка и железнодорожные станции... Зябровка, Терюха.

29/IX-1943, № 230 (8223)

За 30 верасня.

На Гомельском направлении наши войска продолжали наступление и заняли... крупные населенные пункты... [среди которых] Ивановка...

I/X-1943, № 232 (8225)

За 1 кастрычніка.

На Гомельском направлении наши войска заняли... крупные населенные пункты... [среди которых] Федоровка.

2/X-1943, № 233 (8226)

За 2 кастрычніка.

На Гомельском направлении наши войска заняли... крупные населенные пункты... Николаевка... Залесье.

2/X-1943, № 233 (8226)

За 10 кастрычніка.

На Гомельском направлении наши войска, сломив сопротивление противника... заняли населенные пункты... Головинцы... Климовка и железнодорожные станции... [среди которых] Кореневка.

12/X-1943, № 241 (8234)

За 11 кастрычніка.

На Гомельском направлении наши войска... на левом берегу реки Сож заняли [населенные пункты] Романовичи, Якубовка, Севрюки.

12/X-1943, № 241 (8234)

За 13 кастрычніка.

На Гомельском направлении наши войска форсировали реку Сож и ведут бои непосредственно перед Гомелем. Противник артиллерийско-минометным огнем и контратаками пытался сковать наступающие советские части, но понес большие потери и был вынужден отступить. Бойцы Н-ского соединения уничтожили свыше батальона гитлеровцев. Захвачено 14 орудий, 68 пулеметов и 3 артиллерийских склада. На другом участке бойцы Н-ской части, с боями продвигаясь вперед, уничтожили свыше 500 немецких солдат и офицеров. Захвачены трофеи и пленные.

14/X-1943, № 243 (8236)

ДАНЯСЕННЕ НАЧАЛЬНІКА ПАЛІТАДДЗЕЛА 22-й АРТЫЛЕРЫЙСКАЙ ГОМЕЛЬСКАЙ ЧЫРВАНАСЦЯЖНАЙ ДЫВІЗІІ РГК МАЁРА ВЕНЬЯМІНАВА ПАМОЧНІКУ НАЧАЛЬНІКА ПАЛІТУПРАЎЛЕННЯ БЕЛАРУСКАГА ФРОНТУ ПАДПАЛКОЎНІКУ НАСАЧОВУ АБ ВОІНАХ, ЯКІЯ ПА-ГЕРОЙСКУ ЗАГІНУЛІ Ў БАЯХ ЗА ГОМЕЛЬ

1. Гвардии майор Головацкий Григорий Матвеевич, заместитель командира полка по политчасти 13 легкоартиллерийской бригады 22 Артиллерийской Гомельской Краснознаменной дивизии РГК. Рождения 1914 г., белорус, образование среднее, член ВКП(б) с 1939 г. Призван в РККА Логойским РВК Минской области осенью 1936 г., уроженец г. Минска.

В дни ожесточенных боев за Гомель т. Головацкий в связи с выходом из строя командира полка принял командование полком на себя и успешно руководил артиллерийским огнем. Под руководством майора Головацкого батареи полка отлично действовали по уничтожению огневых точек и живой силы противника, чем способствовали прорыву сильно укрепленной полосы обороны противника на р. Сож. Гв. майор т. Головацкий погиб на боевом посту 12 декабря 1943 г., сраженный осколком вражеского снаряда.

Тов. Головацкий похоронен в г. Гомель, Советская ул., Сад пионеров. В похоронах приняли участие общественные организации гор. Гомеля и горком ВЛКСМ.

2. Ст. лейтенант Ландышев Александр Алексеевич, командир 6 батареи 316 ЛАП 13 ЛАБр. Рождения 1907 г., русский, образование среднее, член ВКП(б) с 1927 г. Призван в РККА Хрустальским РВК Ивановской обл. осенью 1941 года. Уроженец гор. Барнаул Алтайского края.

Тов. Ландышев в период боев за Гомель мужественно руководил вверенной ему батареей, часто находился в боевых порядках пехоты и метким артиллерийским огнем уничтожил живую технику врага. Батарея ст. лейтенанта Ландышева отличилась в боях в районе Хальч — Старое Село. Вражеская пуля оборвала жизнь волевого и мужественного командира 18 ноября 1943 г. Тов. Ландышев похоронен в г. Ветка.

3. Старшина Сергеева Мария Алексеевна — санинструктор дивизиона 59 тяжелопушечной артиллерийской бригады. Рождения 1923 г., член ВЛКСМ с 1940 г. В РККА призвана Коломенским РВК Московской области. Уроженка с. Корбчеева Коломенского р-на Московской обл.

Комсомолка Мария Сергеева в боях с немецко-фашистскими захватчиками при форсировании р. Сож проявила личную отвагу, мужество и геройство. Не раз рискуя жизнью, она появлялась на огневых позициях, наблюдательных пунктах и под сильным огнем противника оказывала медицинскую помощь раненым.

Только в день своей гибели санинструктор Сергеева оказала медицинскую помощь 20 бойцам. 18 ноября 1943 года в момент перевязки раненых в районе Хальч г. Сергеева погибла смертью героя. Похоронена в с. Хальч Гомельской области.

Гвардии майор Головацкий, ст. лейтенант Ландышев, старшина Сергеева достойны того, чтобы их память была увековечена общественными организациями г. Гомеля.

Цэнтральны архіў Міністэрства абароны Расійскай Федэрацыі. Ф. 233. Воп. 2374. Спр. 237. Л. 219—220.

Падрыхтаваў У.І.Лемяшонак.

Урад Беларусі ў Навабеліцы

Пасля вызвалення Гомеля ўрад Беларусі і ЦК КП(б)Б прынялі рашэнне перабазіравацца з Масквы на родную зямлю, у вызваленую ад ворага Навабеліцу, каб больш аператыўна кіраваць пачаткам адраджэння народнай гаспадаркі, разбуранай нямецка-фашысцкімі захопнікамі, барацьбой партызан, падпольшчыкаў і ўсяго насельніцтва, якія яшчэ знаходзіліся на акупіраванай тэрыторыі.

Дзеля гэтага ў Маскве быў сфарміраваны спецыяльны цягнік, які 31 снежня 1943 г. у 16 гадзін прыбыў у вызвалены Гомель (Навабеліцу). У самім Гомелі размясціцца ўрадавым установам не было магчымасці, таму што фашысты пры адступленні ўзарвалі чыгуначны і шашэйны масты праз Сож і разбурылі ўсе пад'язныя пуці да станцыі Гомель. Акрамя таго, сам горад быў амаль поўнасцю разбураны гітлераўцамі. Таму для размяшчэння ўрадавых устаноў больш падыходзіла Навабеліца, у якой разбурэнні былі меншыя.

У гэты ж дзень 31 снежня 1943 г. у 20 гадзін у Навабеліцы ў клубе запалкавай фабрыкі «Везувій» адкрыўся ўрачысты сход абласнога і гарадскога Саветаў дэпутатаў працоўных. На ім з дакладам выступіў першы сакратар ЦК КП(б)Б П.К.Панамарэнка. Удзельнікі ўрачыстага пасяджэння прынялі Зварот да беларускага народа, у якім заклікалі жыхароў вызваленых раёнаў, партызан, падпольшчыкаў і ўсё насельніцтва гарадоў і вёсак рэспублікі, якое яшчэ знаходзілася пад фашысцкай акупацыяй, аддаць усе сілы і сродкі для паскарэння перамогі над нямецка-фашысцкімі захопнікамі. Пасля афіцыйнай часткі сіламі беларускіх артыстаў і ансамбля песні і танца Беларускага фронту быў дадзены вялікі канцэрт, які закончыўся каля 3 гадзін ночы 1 студзеня 1944 г.

Увесь апарат урада Беларусі размясціўся ў будынку туберкулёзнай бальніцы, якая знаходзілася недалёка ад Навабеліцы. Апарат ЦК КП(б)Б — у памяшканні гарадской бальніцы. Першы сакратар ЦК КП(б)Б П.К.Панамарэнка заняў невялікі будынак заводаўпраўлення. Тут жа знаходзіліся яго памочнікі і тэхнічныя супрацоўнікі. Беларускі штаб партызанскага руху — у доме адпачынку «Чонкі». Месцам правядзення ўсіх масавых мерапрыемстваў заставаўся клуб запалкавай фабрыкі «Везувій».

У Навабеліцы ўрад Беларусі і ЦК КП(б)Б заставаліся да вызвалення сталіцы Беларусі — Мінска — 3 ліпеня 1944 г.

У.І.Лемяшонак.

Радыёстанцыя імя Саўнаркома БССР у Навабеліцы

25 сакавіка 1944 г. упершыню прагучалі пазыўныя зноў створанай радыёстанцыі імя Саўнаркома БССР, якая пачала вяшчаць з Навабеліцы. Пачатак работы яшчэ адной радыёстанцыі на вызваленай беларускай зямлі ў Навабеліцы (у Маскве працягвала працаваць радыёстанцыя «Савецкая Беларусь», пазыўныя якой упершыню прагучалі ў эфіры 1 студзеня 1942 г.) значна пашырыў магчымасці больш усебаковага паказу мужнай барацьбы беларускага народа супраць нямецка-фашысцкіх захопнікаў, мабілізацыі ўсіх яго сіл і сродкаў на хутчэйшы і поўны разгром ворага.

У праграму вяшчання радыёстанцыі штодзённа ўключаліся «Апошнія паведамленні», перадачы для партызан і насельніцтва акупіраваных раёнаў рэспублікі, гутаркі і выступленні кіраўнікоў партыйных і савецкіх арганізацый Беларусі, перадавікоў вытворчасці, дзеячаў культуры, воінаў Чырвонай Арміі і партызан. Рэгулярна вяліся перадачы «На франтах Айчыннай вайны», «На вызваленай беларускай зямлі». Штодзённа ішлі ў эфір літаратурныя, літаратурна-музычныя перадачы, канцэрты і сярод іх — любімыя песні партызан па іх заяўках. Праз радыёстанцыю перадаваліся матэрыялы для падпольнага друку на акупіраванай тэрыторыі. Часта перад мікрафонам выступалі партызаны, што прыбывалі з варожага тылу ў Беларускі штаб партызанскага руху, які размяшчаўся ў Чонках, дзеячы навукі, літаратуры, культуры Беларусі. Такія выступленні знаходзілі

жывы водгук, уздымалі маральны дух у жыхароў рэспублікі, партызан, падпольшчыкаў. Перадачы радыёстанцыі з хваляваннем слухалі ў вызваленых раёнах і на акупіраванай тэрыторыі Беларусі.

У.І.Лемяшонак.

Яны вызвалялі наш край у лістападзе 1943...

У складзе 11-й арміі генерал-лейтэнанта І.І.Федзюнінскага ў вызваленні абласнога цэнтра і раёна г. Гомель удзельнічала 4-я Бежыцкая ордэна Суворава стралковая дывізія, якой камандаваў палкоўнік Д.Д.Вараб'ёў. Многія яе воіны склалі тут свае галовы. Мясцовыя жыхары свята шануюць памяць пра іх. Шмат пісьмовых успамінаў пра восеньскія дні таго далёкага 1943 г. разам з фотаздымкамі іх аўтараў захоўваецца ў музеі баявой і працоўнай славы Красненскай сярэдняй школы. Гэтыя дакументы сталі бясцэннымі рэліквіямі. Вялікая заслуга ў гэтым настаўніка гісторыі Міхаіла Аронавіча Кана, які стварыў музей, узначаліў пошукавую работу, арганізаваў сустрэчы з былымі франтавікамі, вызваляўшымі в. Краснае і іншыя населеныя пункты раёна, вёў перапіску з імі. У маляўнічым альбоме пад назвай «Яны вызвалялі наш край», які прысвячаецца воінам 4-й стралковай дывізіі, сабраны пісьмы старшыні савета ветэранаў гэтай дывізіі Барыса Пятровіча Лебедзева з г. Ціхвін Ленінградскай вобласці.

Вось некаторыя вытрымкі з аднаго з іх:

«У ноч на 3 лістапада 1943 г. часці 4-й Бежыцкай стралковай дывізіі, якая знаходзілася ў раёне Навабеліцы, занялі абарону па ўсходнім беразе р. Сож і каля вусця Іпуці. Пасля падрыхтоўкі раніцай 12 лістапада мы зрабілі спробу фарсіраваць Сож супраць паўднёвай ускраіны Гомеля. Але, як толькі лодкі і плыты спусцілі на ваду, лавіна артылерыйска-мінамётнага агню абрушылася на нашы дэсантныя падраздзяленні. Запрацавалі да таго невядомыя нам варожыя кулямётныя кропкі. Вада закіпела ад куль і асколкаў. Адразу было разбіта некалькі лодак і плытоў, і мы вымушаны былі заняць ранейшыя пазіцыі.

На наступны дзень, выбраўшы больш зручную мясцовасць, часці дывізіі зноў пачалі фарсіраванне ракі і дабіліся поспеху. Пры магутнай артылерыйскай падтрымцы і пад прыкрыццём актыўных дзеянняў штурмавой авіяцыі перадавыя роты 101-га стралковага палка маёра Д.Е.Шапарэнкі зачапіліся за заходні бераг, захапілі каля Пахом'ева манастыра невялікі плацдарм і павялі баі за яго расшырэнне. Падраздзяленні іншых часцей, якія да таго часу пераправіліся цераз раку вышэй, павялі наступленне на в. Пакалюбічы. 220-ы стралковы полк маёра М.П.Маісеенкі ў гэты час рухаўся на вёскі Валатава і Прудок. Праціўнік аказваў жорсткае супраціўленне і неаднаразова пераходзіў у контратакі. Цяжкія і ўпартыя баі не спыняліся ні ўдзень ні ўначы.

Да зыходу 25 лістапада Гомель апынуўся ў паўкальцы войскаў 11-й арміі, і гітлераўцы пачалі адводзіць з горада свае часці, пакідаючы моцныя заслоны. Збіўшы іх, часці нашай дывізіі на досвітку 26 лістапада ўступілі ў разбураны і палаючы Гомель. Першымі ў горад увайшлі падраздзяленні 39-га і нашага, 220-га стралковага, палкоў. На будынку гарадской электрастанцыі ўзвіўся чырвоны сцяг. Яго ўзняў яфрэйтар Міхаіл Іванавіч Васільеў з 39-га палка падпалкоўніка В.Д.Кісялёва.

У той жа дзень, не затрымліваючыся ў горадзе, часці дывізіі перайшлі да праследавання праціўніка. Ачысцілі ад фашыстаў вёскі Краснае, Новая Мільча, Урыцкае і іншыя. За тры дні наступлення вызвалілі таксама Целяшы, Цярэнічы, Івольск і многія іншыя населеныя пункты Гомельскага і Буда-Кашалёўскага раёнаў...

За вызваленне Гомеля і вёскі Краснае я быў узнагароджаны медалём «За адвагу».

У адным з успамінаў Б.П.Лебедзеў засяродзіў увагу на доўгіх і ўпартых баях за в. Пакалюбічы, якая была ключом да Гомеля. Паведаў ён і пра сувязіста Мікалая Андрэевіча Ларкова, партызана і франтавіка. Ён, студэнт Гомельскага музвучылішча, быў у партызанскім атрадзе імя Варашылава падрыўніком. Пасля вызвалення Гомеля стаў сувязістам 101-га палка 4-й стралковай дывізіі.

Ёсць у музеі і матэрыялы пра земляка — жыхара в. Краснае Івана Георгіевіча Фралова, былога кулямётчыка 4-й Бежыц-

кай стралковай дывізіі. Баявое хрышчэнне атрымаў ён на Дняпры каля Стрэшына, зведаў жорсткія, кровапралітныя баі пад Жлобінам. Бой 23 лютага 1944 г. за станцыю Мормаль аказаўся для І.Г.Фралова апошнім — тут ён атрымаў цяжкае раненне.

Матэрыялы музея апавядаюць і пра многіх іншых воінаў, якія ў радах дывізіі вызвалялі населеныя пункты раёна. Адрасы іх самыя розныя. Кулямётчык Іван Пятровіч Ручко з Бранскай вобласці, які ўдзельнічаў у вызваленні Пакалюбіч, на сцяне рэйхстага напісаў: «Мы з Унечы. Старшы сяржант Іван Ручко». Пётр Фёдаравіч Кухараў з Запарожжа абясшкодзіў за вайну 5000 мін і іншых выбуховых прыстасаванняў. Ён, камандзір узвода 7-га асобнага сапёрнага батальёна, дэмабілізаваўся ў званні капітана. «Мы былі першымі салдатамі, якія ўвайшлі ў Гомель і ваша сяло», — піша ён у сваіх успамінах.

Кулямётчык старшы сяржант Міхаіл Паўлавіч Баёўкін расказаў пра наступленне на Пакалюбічы. Раніцай пад моцным артылерыйскім агнём праціўніка падраздзяленні фарсіравалі Сож. У мокрым абмундзіраванні савецкія воіны з поймы ракі пайшлі на вёску, дзе на ўзвышшы ў немцаў была моцная абарона. Змагацца давялося доўга і з вялікімі стратамі. Былі дні, калі ад двухбаковай артылерыйскай кананады дрыжэла зямля, а ў паветры днямі знаходзіліся дзесяткі нашых і нямецкіх самалётаў, якія адзін за адным факеламі падалі на зямлю. У атакі байцы ўзнімаліся 18 дзён запар. Значна большая частка ўдзельнікаў тых баёў засталася ляжаць назаўсёды ў пакалюбіцкай зямлі... Кулямётчыку Баёўкіну споўнілася 18 гадоў у кастрычніку 1943 г. на фронце. Быў цяжка паранены, стаў інвалідам 2-й групы.

Пра неаднаразовыя спробы пад шквальным агнём гітлераўцаў авалодаць вёскамі Прудок, Пакалюбічы, пра вялікія ахвяры ў тых баях апавядае былы кулямётчык 101-га стралковага палка Сцяпан Пятровіч Цясцяны.

Нельга без хвалявання чытаць успаміны франтавікоў, якія ў Вялікую Айчынную вайну вызвалялі Гомельшчыну і прайшлі разам з 4-й стралковай дывізіяй цяжкі баявы шлях да Перамогі.

І.І.Пічукоў.

Лічылі загінуўшым

Тяжелые бои с гитлеровцами вели наступающие советские войска на подступах к Гомелю в ноябре—декабре 1943 г. Фашистское командование любой ценой старалось удержать этот крупный железнодорожный узел, цеплялось за каждый населенный пункт, использовало водные преграды.

Особенно тяжелые схватки разгорелись за деревню Поколюбичи, что в 12 километрах от города. Несколько раз она переходила из рук в руки, пока нашим войскам не удалось окончательно там закрепиться. О героизме советских солдат и офицеров рассказывают участники и очевидцы событий тех дней. А еще многочисленные памятники и обелиски в честь тех, кто отдал жизнь за Отчизну.

Один из таких памятников — на окраине города. Четыре надгробные плиты повествуют о том, что здесь покоятся останки 137 солдат и офицеров, павших за освобождение города. На мраморе одной из них выбиты фамилии рядовых Е.Т.Шумеева, Я.Т.Шумеева, С.Т.Шумеева.

«Не братья ли?» — высказали догадку сотрудники областного краеведческого музея. Кто они, эти трое?

И полетели в разные уголки страны запросы, письма, началась переписка с участниками войны. И вот, наконец, в многочисленной почте конверт с письмом из города Бахчисарая Крымской области. Прислал его Яков Тихонович, — один из трех Шумеевых. О себе рассказал следующее.

Родился в деревне Огляды на Брянщине. У него было четверо братьев — Ефим, Степан, Леон, Николай. Когда напали фашисты, все встали на защиту Родины. Леон и Николай погибли в боях за освобождение города Жлобина.

Ефим и Степан служили в 101-м стрелковом полку 4-й Бежицкой стрелковой дивизии. В ноябре 1943 г. они вместе форсировали Сож, вели кровопролитные

бои с фашистами. При освобождении деревни Поколюбичи смертью храбрых пали Ефим и Степан. Яков из пулемета косил фашистов за троих. От взрыва вражеского снаряда получил контузию и тяжелое ранение.

Товарищи посчитали рядового Я.Т.Шумеева убитым. Так и появилась рядом с именами погибших братьев его имя. Яков Тихонович после поправки участвовал еще во многих боях с фашистами. Но ранение, тяжелая болезнь дали о себе знать: воин стал инвалидом.

Так сложилась нелегкая судьба братьев Шумеевых. Пять похоронок пришло в деревню на Брянщине. Не выдержали такого удара престарелые родители. Их не застал в живых вернувшийся домой единственный из пяти братьев — Яков.

На мемориальной плите против его фамилии теперь будет выбито слово — «жив».

Н.Луковский.
Правда. 1980. 6 жн.

Вызваляў родную вёску

Жыхар пас. Чырвонае Селішча Зябраўскага сельсавета Мінчанка Васіль Цімафеевіч у 1939 г. служыў на Далёкім Усходзе. Калі ў 1942 г. стварылася цяжкае становішча на Заходнім фронце, шмат вайскоўцаў пачалі прасіцца добраахвотнікамі на фронт. У іх ліку быў і В.Ц.Мінчанка. Ён марыў убачыць сваю Радзіму, сваю вёску, вызваленую ад ворага. З баямі дайшоў да Гомельшчыны. Вызваляў Насовічы, ст. Зябраўка, пас. Чырвонае Селішча. Калі яго вайсковая часць падышла да пасёлка, Васіль пайшоў у разведку. Побач бацькоўская хата, у якой знаходзіліся фашысты, а ў садзе стаялі іх гарматы і білі па размяшчэнні савецкіх войскаў. І ён выклікаў агонь савецкай артылерыі на свой дом, на варожыя гарматы. Фашысты заўважылі савецкіх разведчыкаў, але тыя пад моцным агнём здолелі схавацца. Першым у свой пасёлак уварваўся В.Ц.Мінчанка. Сваю сям'ю ён не знайшоў — бацька і брат хаваліся ў лесе, а маці, брата і дзвюх сясцёр акупанты пагналі на захад. Паглядзеў старшына на згарэлы дом, пакляўся яшчэ мацней помсціць фашыстам.

Васіль Цімафеевіч удзельнічаў у вызваленні Гомеля, дайшоў да Дняпра. А далейшы яго шлях прыпыніла цяжкае раненне. Старшына ўзвода коннай разведкі В.Ц.Мінчанка 1 лютага 1944 г. памёр ад ран і пахаваны ў брацкай магіле ў в. Мядзведаў былога Парыцкага раёна.

Яго бацькі разам з паведамленнем аб смерці сына атрымалі ад камандавання часці пасведчанні на яго баявыя ўзнагароды — ордэн Чырвонай Зоркі, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі».

Н.А.Гурэвіч.

Адважныя артылерысты

З успамінаў былога ўдзельніка вызвалення Гомельшчыны Паўла Мікалаевіча Буйневіча

Это было 20 ноября 1943 г. Воины батареи и расчета, в котором я был вторым номером, сражались отважно. Большими усилиями нам удалось освободить деревни Юрковичи, Шерстин и подойти к Присно. Враг подтянул свежие силы и стал отчаянно контратаковать. Утром 21 ноября, где-то около 10 часов, в воздухе появилось до 300 немецких самолетов. Они обрушили на наши позиции бомбы. Вслед за этим пошли в атаку наземные войска противника. На нашу батарею устремилось десять вражеских танков. Советские артиллеристы не растерялись. Ведя огонь прямой наводкой, мы подбили головной танк — он загорелся, остальные открыли огонь по нашей батарее, а затем повернули обратно. Но вражеская пехота продолжала атаку. Нависла угроза над батареей — гитлеровцы пытались прорваться на огневые позиции и захватить орудия. Мы встретили врага огнем из личного оружия.

Не могу не вспомнить о личной храбрости командира батареи капитана Серкова, который своим примером, умением и отвагой воодушевлял воинов. В ходе этого ожесточенного боя из 47 артиллеристов в строю осталось только три человека.

В период с 21 по 24 ноября мы приводили себя в порядок, а 26 ноября перешли в наступление в направлении Поколюбичи, участвовали в освобождении Гомеля.

За эти бои меня наградили орденом Красной Звезды.

Друкуецца па кн.: В грозные годы. Воспоминания участников борьбы против немецко-фашистских оккупантов на территории Гомельской и Полесской областей. Мн., 1973. С. 73.

Дакументы сведчаць

З ІНФАРМАЦЫІ СТАРШЫНІ ГОМЕЛЬСКАГА РАЙВЫКАНКОМА БЕЛЯКОВА САКРАТАРУ АБКОМА КП(б)Б Ф.В.ЖЫЖАНКОВУ

5 снежня 1943 г.

За время своего «хозяйствования» немецкие захватчики разграбили и уничтожили все колхозное имущество.

Весь колхозный рогатый скот, свиней, оставшихся не эвакуированных, немцы забрали сразу при вступлении в район.

Перед отступлением немцы выгоняли из сел и деревень все население, после чего солдаты, получив полную свободу действий, ходили по домам и забирали у крестьян одежду и обувь, ценные вещи, а все, что не могли забрать наиболее ценное и нужное в хозяйстве, особенно всякого рода аппараты и сельхозмашины, нужные колхозам, ломалось или сжигалось.

Спрятанный крестьянами в ямах хлеб также откапывался, частью забирался, а что не могли взять с собой, смешивали с землей или обливали горючим и сжигали. После этого грабежа и разбоя немцы выгоняли весь колхозный скот и поджигали сразу целые деревни. С имевшихся в районе до войны 10 270 крестьянских дворов сожжено немцами 4256 дворов.

Кроме того, в некоторых селах, как например Бобовичи, Чкалово, Михальки, Стукачевка и другие, все разграблено, во всех домах остались только одни стены, все остальное — двери, полы, потолки, окна — изъято и употреблено для устройства дзотов и блиндажей.

Под угрозой расстрела гитлеровцы приказывали всему населению эвакуироваться в немецкий тыл, однако большинство населения, узнав о приближении Красной Армии, разбежалось по лесам и болотам и таким образом избежало фашистской неволи.

Однако не всем таким образом удалось спасти свою жизнь.

Часть населения, не успевшее скрыться в лес, были убиты на месте, при попытке к бегству, или угнаны в фашистский тыл.

Из 6425 человек, угнанных в немецкий тыл, многие теперь уже найдены убитыми или сожжены.

По далеко не полным данным, имеющимся в райисполкоме, всего по Гомельскому району на сегодняшний день обнаружено трупов убитых и сожженых мирных жителей района 525 человек. Кроме того, на территории Гомельского сельского района обнаружены могилы с трупами мирного населения, убитых немецкими оккупантами: по шоссе Гомель — Речица около 1000 трупов, там же на седьмом километре в лесу квартал № 17—4000 трупов, в Прибытковском сельсовете у лагеря русских военнопленных.

Люди уничтожались самым зверским и беспощадным образом. В пос. Веселое Поле Урицкого сельсовета фашистские изверги согнали в баню все мужское население, бросив туда 2 гранаты и затем подожгли ее. По рассказам очевидцев, это была жуткая и потрясающая картина. Многие из них, будучи раненными, с пылающей одеждой пытались убегать, но ни одному человеку убежать не удалось, все 18 человек были добиты и сожжены. В Романовичском сельсовете в мелиоративном рву обнаружено 37 трупов, из них 10 детей, на телах которых медосмотром не обнаружено никаких травматических повреждений, что указывает на то, что эти дети были брошены в ров и закопаны живьем.

В Климовском и Прибытковском сельсоветах зверски убиты 36 человек стариков и старух, имевших по 70 и более лет, и детей, которые не могли двигаться за обозом.

Председатель исполкома Беляков

Секретарь исполкома Сорокин

Дзяржаўны архіў грамадскіх арганізацый Гомельскай вобласці. Ф. 144. Воп. 1. Спр. 5. Л. 68—76.

Мінёры ішлі на прарыў

З успамінаў удзельніка Вялікай Айчыннай вайны Міхаіла Савельевіча Тулупава

Пасля заканчэння Рагачоўскага настаўніцкага інстытута я прыехаў у Навабеліцу. Тут у 1938 г. даў першыя ўрокі вучням чыгуначнай сярэдняй школы № 8 (цяпер СШ № 31 г. Гомель). І ад таго першага вераснёўскага званка 52 гады свайго жыцця прысвяціў выхаванню падрастаючага пакалення.

Але ў пачатку педагагічнага шляху мне давялося часова перакваліфікавацца, бо грымнула Вялікая Айчынная вайна. Яна заспела мяне ў вёсцы Шарпілаўка літаральна на другі дзень пасля прыезду ў водпуск з горада Слоніма, дзе я працаваў інспектарам райана. Доўга не раздумваючы, пайшоў у ваенкамат. Папрасіў накіраваць на фронт, бо я вызваляўся ад мабілізацыі як работнік чыгункі.

Мяне накіравалі ў 240-ы стралковы полк, які знаходзіўся ў Навабеліцы. Там прысвоілі званне старшыны і прызначылі намеснікам палітрука роты.

Неўзабаве атрымаў баявое хрышчэнне на роднай Гомельшчыне. Тады, у самым пачатку вайны, воінам нашага палка разам з іншымі часцямі ўдалося выбіць ворага з Рагачова. Але сілы былі няроўныя. У адным з баёў на тэрыторыі Прапойскага (цяпер Слаўгарадскага) раёна Магілёўскай вобласці я атрымаў цяжкае асколачнае раненне. Здарылася гэта 12 ліпеня 1941 г.

Пасля шпіталяў зноў трапіў на фронт. Абараняў Маскву, камандаваў узводам мінёраў. Удзельнічаў у контрнаступленні пад Нара-Фамінскам. Тады, у канцы 1941-га, і атрымаў сваю першую ўзнагароду — медаль «За баявыя заслугі».

Небяспечная і рызыкоўная прафесія мінёра, асабліва ў баявой абстаноўцы. Не злічыць, колькі тысяч варожых мін давялося абясшкодзіць воінам нашага ўзвода, каб пракласці воінам шлях для наступлення. Не лягчэй было і ставіць міны пад агнём праціўніка, які пагражаў прарывам на тым ці іншым участку фронту. Аднойчы я асабіста ўстанавіў 300 мін.

Пасля баёў на Смаленшчыне ў канцы 1943 г. разам з батальёнам зноў ступіў на родную беларускую зямлю. Вярнуўся на Магілёўшчыну, дзе быў паранены ў першы месяц вайны. Ад ракі Проня прайшоў на захад праз усю Беларусь да польскай граніцы.

Жыхары в.Пакалюбічы сустракаюць савецкіх воінаў. 23 лістапада 1943 г.

Асабліва запомнілася наступальная аперацыя, у час якой узвод, якім я камандаваў, суправаджаючы пяхоту, дзейнічаў сумесна з палком самаходных гармат. Салдаты выяўлялі і знімалі мінныя загароды на дарогах, палях і ў лясах. Тады пяхота пры падтрымцы самаходак прарвала дзве лініі варожай абароны, а на трэцяй атака захлынулася. Камандзір артылерыстаў, падпалкоўнік Сегядзін, прыняў дзёрзкі план — у адным месцы прарвацца палком на самаходках у тыл немцаў. З кожнай батарэяй ішлі на прарыў і мінёры. Сам я знаходзіўся разам з камандзірам палка на яго самаходнай артылерыйскай установцы. Імклівы і адчайны рэйд удаўся. Полк перарэзаў шашу Магілёў — Орша, утрымліваў і кантраляваў яе трое сутак, перакрыўшы рух варожых войскаў. Прарыў гэты быў такім нечаканым для немцаў, што яны палічылі нашы самаходкі сваімі. У час гэтай ашаламляльнай аперацыі былі знішчаны 100 нямецкіх аўтамашын, а мінёры парвалі 120 кіламетраў тэлефоннай сувязі. Пра той подзвіг самаходчыкаў-артылерыстаў і мінёраў падрабязна расказала тады франтавая газета. Усе яны атрымалі баявыя ўзнагароды, у тым ліку і я ўдастоіўся ордэна Чырвонай Зоркі.

Пасля вызвалення Беларусі былі новыя баі ўжо на тэрыторыі Польшчы. У снежні 1944 г. медыкі прызналі мяне нягодным да страявой службы ў сувязі з тым цяжкім раненнем, якое атрымаў на 21-ы дзень вайны. Пасля камісавання мяне перавялі ў запасны полк рэзерву на пасаду старшыны роты.

А ў лістападзе 1945 г. я дэмабілізаваўся

М.С.Тулупаў.

і прыехаў да сям'і ў Шарпілаўку. Вярнуўся да любімай справы.

Пяць гадоў займаў пасаду загадчыка Лоеўскага райана. А потым працаваў паслядоўна дырэктарам сярэдніх школ у вёсках Старыя Дзятлавічы, Пакалюбічы, Церуха Гомельскага раёна. У 1958 г. скончыў завочна Гомельскі педінстытут. А пасля прызначэння пенсіі па ўзросце яшчэ доўга выкладаў рускую мову ў Галавінскай СШ. І толькі калі пераваліла за 70, я, інвалід Айчыннай вайны II групы, развітаўся з педагагічнай справай.

Апрача названых узнагарод маю ордэн Айчыннай вайны I ступені, шэраг медалёў, у тым ліку «За абарону Масквы», «За працоўную доблесць», а таксама нагрудны знак «Выдатнік народнай асветы». У якасці дэлегата ўдзельнічаў у Першым рэспубліканскім з'ездзе настаўнікаў.

У Міхаіла Савельевіча вялікая сям'я — чацвёра дзяцей, 8 унукаў і 3 праўнукі. Абедзве дачкі па прыкладу бацькі працуюць настаўніцамі.

Запісаў І.І.Пічукоў.

Подзвіг сокалаў

Вёска Пясочная Буда, што за 20 км ад Гомеля. У цэнтры яе брацкая магіла савецкіх воінаў, якія загінулі ў гады Вялікай Айчыннай вайны. На мемарыяльнай пліце золатам высечаны словы: «Тут пахаваны экіпаж самалёта, які загінуў у 1944 г. у баях за Радзіму, — камандзір палка палкоўнік Крыўцоў М.А., штурман маёр Сомаў І.І., стралок-радыст Паўлаў М.А.». На працягу некалькіх гадоў юныя следапыты Пясочнабудскай школы і сярэдняй школы № 6 г. Калінкавічы, а таксама навуковыя супрацоўнікі Гомельскага краязнаўчага музея збіралі матэрыялы аб членах экіпажа, адшуквалі аднапалчан герояў, вывучалі архіўныя дакументы, знаходзілі адрасы і пісалі іх блізкім. У выніку гэтага пошуку раскрылася яшчэ адна хвалюючая старонка з летапісу бессмяротнага подзвігу савецкага народа ў гады Вялікай Айчыннай вайны.

У канцы 1943 — пачатку 1944 г. паблізу

вёскі Пясочная Буда на палявым аэрадроме базіраваўся 54-ы бамбардзіровачны авіяполк 16-й паветранай арміі. Адсюль лётчыкі выляталі бамбіць ваенныя аб'екты гітлераўцаў у раёнах Калінкавіч, Мазыра, Жлобіна, Бабруйска і іншых.

12 студзеня 1944 г., калі войскі Беларускага фронту ажыццяўлялі Калінкавіцка-Мазырскую аперацыю, эскадрыллі бамбардзіроўшчыкаў 54-га авіяпалка нанеслі магутны ўдар па чыгуначнаму вузлу Калінкавічы. Там скапілася многа эшалонаў праціўніка з войскамі, тэхнікай, боепрыпасамі. На чале палка ляцеў экіпаж яго камандзіра падпалкоўніка Крыўцова М.А. Нашы самалёты яшчэ не паспелі легчы на баявы курс, як на іх шляху паўстала сцяна агню варожых зенітных батарэй.

Імкнучыся перашкодзіць атацы савецкіх пікіруючых бамбардзіроўшчыкаў, 8 нямецкіх знішчальнікаў накінуліся на вядучы самалёт Крыўцова. Флагманскі стралок-радыст Паўлаў адбіў атаку. Смела манеўруючы сярод агню, Крыўцоў і Сомаў вялі самалёт на цэль. Пры першым заходзе магутны бомбавы ўдар быў абрушаны на эшалоны ворага. Узарваліся вагоны з боепрыпасамі. У груды металу ператварыліся танкі, гарматы.

Яшчэ адзін заход на станцыю, і тут левы матор Крыўцова загарэўся. Экіпаж мог яшчэ выратавацца пры дапамозе парашутаў.

Але крылатыя сокалы выбралі іншы шлях.

Яны перавялі палаючую машыну ў піке і накіравалі на платформы з гітлераўскай тэхнікай. Раздаўся яшчэ адзін выбух — апошні. Так загінулі героі.

У кнізе генерал-палкоўніка авіяцыі А.Г.Рыкава «Рыцары пятага акіяна» ёсць такія радкі: «Савецкія воіны вызвалілі Калінкавічы 14 студзеня, у той жа дзень мы накіравалі туды каманду на пошукі астанкаў загінуўшых. Сярод разбітых вагонаў і дагараючых дошак знайшлі нарэшце астанкі іх абгарэлых цел і прывезлі на аэрадром Пясочная Буда, дзе стаяў тады 54-ы бамбардзіровачны полк...

На свежай магіле быў устаноўлены наспех збіты з дошак абеліск з надпісам: «Тут пахаваны камандзір палка падпалкоўнік М.А.Крыўцоў, штурман палка маёр І.І.Сомаў, стралок-радыст старшына М.А.Паўлаў і іншыя воіны, якія па-геройску загінулі ў Вялікай Айчыннай вайне».

Вызначыўся на Гомельшчыне

А.Дз.Валогін нарадзіўся 8 кастрычніка 1924 г. у с. Пячэрскае (цяпер г. Акцябрск Куйбышаўскай вобласці). Герой Савецкага Саюза (15.1.1944). Працаваў токарам механічнай майстэрні асфальтавага завода. У 1942—1943 гг. курсант Тамбоўскага кулямётнага вучылішча. З 8 жніўня 1943 г. на фронце. Гвардыі малодшы сяржант А.Дз.Валогін вызначыўся ў баях за г. Дзмітраўск-Арлоўскі. Загінуў 17.10.1943 г. пры фарсіраванні р. Сож у раёне в. Чырвоная Даліна.

Імем А.Дз.Валогіна названа вуліца на радзіме.

Застаўся назаўсёды маладым

У вёсцы Церуха, што на Гомельшчыне, на самым прыгожым месцы, дзе шапочуць сосны, бачна, як на высокім пастаменце бронзай адлівае фігура смуткуючага салдата. Тут знайшлі свой вечны пакой тыя, хто аддаў жыццё за вызваленне Гомельскага раёна ад фашысцкіх захопнікаў. Тут пахавана шмат вайскоўцаў розных нацыянальнасцей, але лёс у іх быў аднолькавы — смерцю сваёй усталяваць на зямлі жыццё, мір, шчасце.

Тут у пасляваенныя гады былі перапахаваны астанкі Героя Савецкага Саюза гвардыі малодшага лейтэнанта Аляксандра Дзмітрыевіча Валогіна. Яго імя загадам міністра абароны СССР яшчэ ў 1944 г. навечна занесена ў спіс асабовага складу першай роты гвардзейскага палка.

Аляксандру Валогіну ішоў дзевятнаццаты год, калі яго прызвалі ў армію. У 1943 г. трапіў на фронт у 114-ы полк 37-й гвардзейскай стралковай дывізіі. Вось вытрымка з характарыстыкі камандзіра часці, у якой служыў А.Дз.Валогін: «У баях за

горад Дзмітраўск-Арлоўскі са станкавага кулямёта знішчыў 75 нямецкіх салдат і афіцэраў і першым уварваўся ў траншэі праціўніка, тым самым забяспечыў выкананне задачы, пастаўленай батальёну. З 8 жніўня 1943 г. т. Валогін знішчыў 145 нямецкіх салдат і афіцераў, разлік супрацьтанкавай гарматы, два разлікі кулямётаў праціўніка». Гэта толькі некалькі старонак з баявога жыцця героя.

У баях Аляксандр быў паранены. Пасля шпіталя зноў у родным палку працягваў свой шлях на захад.

37-я дывізія з наступальнымі баямі крочыла ў міжрэчча Дзясны і Сожа. На яе шляху пралягала рака Сноў. Адным з першых, выкарыстаўшы рыбацкую лодку, на заходні бераг пераправіўся Валогін. Ён разам з напарнікам трапным агнём падтрымліваў пераправу батальёна. Калі плацдарм быў пашыраны і ўсталявалася адноснае заціша, камандзір палка К.В.Палякоў падпісаў дакумент аб прадстаўленні кулямётчыка А.Дз.Валогіна да звання Героя Савецкага Саюза, а Валогін з баявымі сябрамі працягваў біць фашыстаў. Званне Героя Савецкага Саюза яму было прысвоена 15 студзеня 1944 г. Але ён ужо не даведаўся аб гэтым.

В.Дз.Вятошкін.

Ад ракі Сноў полк пайшоў да Сожа. Шлях быў цяжкі. Вораг жорстка супраціўляўся. Свой апошні бой Валогін прыняў 17 кастрычніка 1943 г. каля в. Чырвоная Даліна. Ветэран 37-й дывізіі У.Х.Пірашэнка ўспамінаў: «Не ўдалося нам тады адразу ўзяць выгадны рубеж. Рашылі ў атаку пайсці пад вечар. Ворагі адкрылі шалёны агонь. У тым баі вызначыўся і быў смяротна паранены мой аднапалчанін А.Валогін. Імклівы, валявы, адчаянна храбры воін з берагоў Волгі загінуў на беразе Сожа. Было яму тады ўсяго 19 гадоў.

Н.А.Гурэвіч.

Нашы землякі — героі

ВЯТОШКІН Віктар Дзмітрыевіч, нарадзіўся 10 мая 1925 г. у в. Новая Мільча Гомельскага раёна. Поўны кавалер ордэна Славы.

У Вялікую Айчынную вайну на фронце з 1943 г. Удзельнік вызвалення Беларусі, Польшчы, баёў у Германіі. Камандзір мінамётнага разліку, сяржант Вятошкін вызначыўся пры фарсіраванні Віслы, Одэра і ў баі на подступах да Эльбы. 5 мая 1945 г. з мінамётным разлікам знішчыў 5 агнявых кропак ворага, што садзейнічала выхаду палка на Эльбу.

Віктару споўнілася шаснаццаць гадоў, калі скончылася мірнае жыццё і ён з бацькамі апынуўся на часова акупіраванай ворагам зямлі.

Восенню 1943 г., калі Гомельшчына была вызвалена ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў, Віктар адразу пайшоў на фронт. Свой баявы шлях ён пачынаў мінамётчыкам у 82-й стралковай дывізіі. Удзельнічаў у баях за вызваленне Магілёва, Рагачова, Быхава, Сакела.

У пачатку 1945 г. Віктар Вятошкін атрымаў першы ордэн Славы III ступені за фарсіраванне Віслы і пашырэнне плацдарма да падыходу нашых войскаў.

А між тым савецкія войскі ўжо набліжаліся да Одэра. За фарсіраванне ракі і праяўленую пры гэтым мужнасць нашаму земляку быў уручаны ордэн Славы II ступені.

Давялося яму ўдзельнічаць і ў напружаных баях па акружэнні берлінскай групоўкі гітлераўцаў і выхадзе на Эльбу.

За заключныя аперацыі Вялікай Айчыннай вайны Віктар Дзмітрыевіч быў прадстаўлены да ордэна Славы I ступені. Аднак пра гэтую ўзнагароду ён не ведаў. Толькі праз 25 гадоў яна знайшла героя. Віктар Дзмітрыевіч стаў поўным кавалерам самага славутага салдацкага ордэна.

У 1950 г. Віктар Дзмітрыевіч

І.І.Дзякаў.

І.С.Зайцаў.

дэмабілізаваўся, вярнуўся да дому і адразу ўладкаваўся на фабрыку «Палесдрук». Спачатку працаваў рэзчыкам паперы, механікам. З 1963 г. займаўся цынкаграфіяй, авалодаў прафесіяй фатографа.

Вайсковая загартоўка, дысцыпліна-ванасць дапамаглі яму хутка стаць высокакваліфікаваным майстрам сваёй справы. Да яго баявых узнагарод далучыліся працоўныя, галоўная з іх — ордэн Леніна ў 1977 г.

Зараз В.Дз.Вятошкін на пенсіі.

Н.А.Гурэвіч.

ДЗЯКАЎ Іосіф Іванавіч, нарадзіўся 4 красавіка 1903 г. у г. Гомель. Герой Савецкага Саюза (1945). З рабочых. Член КПСС з 1931 г. Удзельнік грамадзянскай вайны. З 1942 г. на Заходнім, Цэнтральным, 3-м Беларускім, 1-м Украінскім франтах. У чэрвені 1944 г. у Дубровенскім раёне Віцебскай вобласці парторг батальёна старшы лейтэнант Дзякаў першым падняўся ў атаку. Салдаты, натхнёныя яго прыкладам, авалодалі варожымі траншэямі, у рукапашнай сутычцы знішчыў 15 гітлераўцаў. 15.7.1944 г. у баях за Гродна замяніў параненага камандзіра роты і на чале падраздзялення адным з першых уварваўся ў горад. Пасля вайны на партыйнай рабоце, працаваў старшынёй Яромінскага сельсавета. Памёр 11.1.1984.

ЗАЙЦАЎ Іван Сцяпанавіч, нарадзіўся 9 кастрычніка 1926 г. у в. Чонкі Гомельскага раёна. Герой Савецкага Саюза (1945). Вызначыўся 16 красавіка 1945 г. у баі за ст. Вербіг (Германія). Цяжка паранены, закрыў сваім целам амбразуру дзота, кулямёты агонь якога стрымліваў наступленне савецкіх воінаў. Пахаваны ў г. Костшын (Польшча).

Калі пачалася вайна, юнаку не было яшчэ і 15 гадоў. Бацька пайшоў на фронт, а юнаку ў ваенкамаце сказалі: «Падрасці яшчэ».

Іван сваімі вачыма ўбачыў усё тое, што прынеслі фашысты на нашу зямлю: слёзы, кроў, смерць савецкіх людзей, разбураныя гарады і вёскі.

На фронт ён трапіў пасля вызвалення вёскі ад гітлераўцаў. Першае баявое хрышчэнне радавы Зайцаў атрымаў у наступальных баях на 3-м Украінскім фронце. Юнак з Чонак бачыў спустошаныя гітлераўцамі гарады і вёскі Украіны, Малдавіі, Польшчы...

Летам 1944 г. ён стаў сяржантам, камандзірам стралковага аддзялення. Неўзабаве быў паранены. Дні лячэння ў шпіталі цягнуліся марудна. Хацелася туды, дзе змагаліся баявыя сябры. І ён дабіўся свайго: са шпіталя выпісваецца датэрмінова. Вясной 1945 г. І.Зайцаў зноў на фронце. Удзельнічае ў баях на тэрыторыі Германіі. Ішлі апошнія дні вайны. Жорсткі бой за нямецкую станцыю Вербіг, каля горада Кюстрын. У ноч на 16 красавіка 1945 г. камандзір стралковага батальёна загадаў роце аўтаматчыкаў штурмам авалодаць двухпавярховым будынкам на ўскраіне горада. Заданне было цяжкае. Фашысты жорстка супраціўляліся, усе падыходы да дома прастрэльваліся. Адну з штурмавых груп узначаліў сяржант І.Зайцаў. Шлях уперад перакрываў дот. Калі Зайцаў і яго падначаленыя кінуліся ў атаку, па іх з паўпадвальнага акна ўдарыў кулямёт, а з другога паверха затрашчалі аўтаматы. Зайцаў загадаў двум байцам знішчыць варожы кулямёт. Але ледзь яны адарваліся ад зямлі, адзін з іх быў забіты, другі — цяжка паранены. «За мной, наперад!» — крыкнуў І.Зайцаў, кінуўся да дота, а за ім — байцы яго аддзялення. Аўтаматныя і кулямётныя чэргі прыціснулі салдат да зямлі. Іван кінуў адну за другой дзве гранаты. Яны разарваліся ля самай амбразуры. Кулямёт змоўк, але толькі на кароткі час. Неўзабаве агнявая кропка ворага зноў ажыла. Фашысцкая куля востра абпаліла левую руку І.Зайцава. «І тады камандзір аддзялення І.Зайцаў са звязкай гранат папоўз да дота, — успамінае генерал

В.С.Антонаў у кнізе «Шлях да Берліна». — Праціўнік, выявіўшы храбраца, які набліжаўся да дота, сканцэнтраваў на ім кулямётны агонь. Забіты таварышы, цяжка паранены сам Ваня, скончыліся гранаты. Заставалася адзінае выйсце. І сабраўшы апошнія сілы, са словамі «За Радзіму» ён кінуўся насустрач вогненнаму смерчу, на амбразуру».

Подзвіг І.Зайцава, здзейснены на вачах шматлікіх воінаў, надаў ім новыя сілы. Байцы штурмавых груп дружна пайшлі ў атаку. І вось на даху будынка з'явілася чырвонае палотнішча сцяга. Баявую задачу савецкія воіны выканалі.

Радзіма высока адзначыла подзвіг І.С.Зайцава. Указам Прэзідыума Вярхоўнага Савета СССР ад 31 мая 1945 г. яму пасмяротна было прысвоена высокае званне Героя Савецкага Саюза.

Мінулі гады. На старой Саксонскай дарозе, у польскім горадзе Касцюшын, каля магілы героя стаіць абеліск.

У Чонках, на сцяне акуратнага дома № 93, дзе нарадзіўся Ваня і жыла яго маці Настасся Клімаўна, установлена мемарыяльная дошка. У Гомелі яго імем названа вуліца. Яго імя прысвоена пасажырскаму цеплаходу Беларускага рачнога параходства. Ён назаўсёды залічаны членам брыгады хімічнага завода. На будынку СПТУ № 56 будаўнікоў у яго гонар установлена мемарыяльная дошка. Яго імя стала вядома ўсёй краіне, а подзвіг героя навечна ўвайшоў у летапіс гісторыі Айчыннай вайны.

Н.А.Гурэвіч.

БАЛАДА АБ САЛДАЦЕ

Вёска ціхая Чонкі,
Вецер восеньскі звонкі
Вербалоззе цалуе,
Ля абрыву — сасонкі.
І расказваюць сосны
Зімы, восені, вёсны,
Гасцінцы і хаты
Пра вясковага хлопца,
Пра вясёлага хлопца,
Пра героя-салдата.
Як у чорны той год
Нашы войскі на ўсход
Адступалі,
Як нямецкія боты,
Фашысцкія боты
Еўропу тапталі.
Як ён лесам блукаў,
Партызанаў шукаў,

І.А.Каўшараў.

Як на захад пайшоў,
Як упаў за мяжой.
Горад Кюстрын стаіць.
Над магілай шуміць
Тапалінае лісце.
Людзі! Сёстры, бацькі!
Хто ляжыць тут такі?
Паглядзіце.
Мой зямляк, гамяльчанін,
Тут пахаваны.
Чулі, людзі?
Хай жа болей ніколі
Такога не будзе.

К. Калінаў.

КАЎШАРАЎ Іван Акімавіч, нарадзіўся 28 кастрычніка 1911 г. у в. Глыбоцкае Гомельскага раёна, Герой Савецкага Саюза (1941). Скончыў Ваенна-паветраную акадэмію (1945). Удзельнік савецка-фінляндскай вайны (1939—1940). У Вялікую Айчынную вайну з чэрвеня 1941 г. на Паўднёва-Заходнім, Ленінградскім, 1-м Беларускім франтах, штурман эскадрыллі лёгкабамбардзіровачнага авіяпалка, начальнік штаба авіяпалка, лейтэнант. Зрабіў 157 баявых вылетаў па знішчэнні самалётаў на варожых аэрадромах, жывой сілы на пярэднім краі, танкаў і чыгуначных эшалонаў. Да 1961 г. служыў у Савецкай Арміі, падпалкоўнік. Ганаровы грамадзянін г. Ціхвін Ленінградскай вобласці.

Адна са старонак у летапіс гісторыі Айчыннай вайны ўпісана нашым земляком І.А.Каўшаравым.

У баях на Волхаўскім фронце толькі з 7 верасня па 7 снежня 1941 г. лётчык І.А.Каўшараў здзейсніў 99 баявых вылетаў, наносіў удары па пазіцыях праціўніка ў раёне г. Ціхвін.

Першая авіяэскадрылля, у якой Іван

М.І.Семянцоў.

Акімавіч быў штурманам, свой першы баявы вылет здзейсніла 22 чэрвеня 1941 г. «Калі эскадрылля падляцела да зададзенага раёна, — успамінаў пазней Іван Акімавіч, — адкрылася відовішча: усе дарогі забіты варожымі танкамі, артылерыяй, мотапяхотай, цыстэрнамі з гаручым. Эскадрыллі авіяпалка скінулі 270 авіябомбаў. У выніку было знішчана 10 танкаў, 29 аўтамашын і да 300 фашыстаў».

Як цяжкі бой запомніўся І.А.Каўшараву і дваццаць сёмы вылет, калі полк страціў 25 працэнтаў самалётаў. На Ленінградскім фронце Іван Акімавіч 127 разоў вадзіў авіяэскадрыллю ў бой. На Сінявінскім участку варожыя знішчальнікі атакавалі савецкія самалёты. Бамбардзіроўшчык Каўшарава загарэўся. Давялося садзіцца прама ў балота. З абпаленым тварам Іван Акімавіч на дзесяць дзён папаў у санчасць. За гэты бой І.А.Каўшараў быў узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі. Аднойчы разведка данесла, што на аэрадроме Лёзна знаходзіцца каля 100 варожых бамбардзіроўшчыкаў. «Надвор'е было нялётнае. Воблакі прыціскалі нас да зямлі, — успамінае І.А.Каўшараў. — Мне давялося за секунды прыняць аптымальныя рашэнні, каб вывесці групу да цэлі. Пры першым жа заходзе шэраг самалётаў ворага запылалі, аэрадром зацягнула дымам. Пры другім заходзе агнём ахапіла бензазапраўшчыкі. Па звестках партызан былі знішчаны 21 і выведзены са строю 29 самалётаў ворага.

У гэты час гітлераўцы ўзнялі 8 знішчальнікаў МЕ-109 з прыфрантавога аэрадрома і перахапілі нашу эскадрыллю. Завязаўся жорсткі паветраны бой. Фашысцкія знішчальнікі рынуліся ў атаку на вядучага. Наш самалёт быў падбіты. Камандзір пасадзіў машыну на лясной паляне. Экіпаж выбраўся з палаючага самалёта. Па глыбокім снезе мы накіраваліся ў лес. На трэцюю ноч дайшлі да адной вёскі, але нас папярэдзілі, што там знаходзіліся немцы. Мы абышлі гэты населены пункт і пакрочылі далей. Нарэшце, выйшлі да сваіх».

За гэты бой І.А.Каўшараву прысвоілі званне Героя Савецкага Саюза.

Высокую ўзнагароду Іван Акімавіч атрымаў у Крамлі. Пасля атрымання ўзнагароды да яго падышоў карэспандэнт газеты «Правда» і прапанаваў падпісаць зварот воінаў-беларусаў да сваіх землякоў, партызан і партызанак, усіх працоўных Беларусі, якія апынуліся на часова акупіраванай фашыстамі тэрыторыі.

«Да цябе, наш народ-волат, звяртаюцца сыны твае, воіны-беларусы, — гаварылася ў гэтым дакуменце. — Дзень і ноч мы жывем думкай пра вас, пра родную зямлю. Яна стогне пад пятой акупантаў. Мы клянёмся, што ні крыві, ні жыцця свайго не пашкадуем у барацьбе за сваю справу, за разгром фашысцкіх катаў. Знішчым ненавіснага ворага, назаўсёды ачысцім зямлю ад гітлераўцаў...».

Баявы шлях нашага земляка прайшоў праз Украіну, ваяваў на Ленінградскім фронце, удзельнічаў у Берлінскай аперацыі.

Н.А.Гурэвіч.

СЕМЯНЦОЎ Міхаіл Іванавіч, нарадзіўся 26 верасня 1917 г. у пас. Ільіч Гомельскага раёна. Герой Савецкага Саюза (1943). У Вялікую Айчынную вайну на фронце з 1941 г. Удзельнік баёў у Данбасе, на Каўказе, Курскай дузе, Украіне, Польшчы, Германіі. Намеснік камандзіра эскадрыллі знішчальнага авіяпалка, старшы лейтэнант. З чэрвеня 1941 г. па ліпень 1943 г. зрабіў 270 баявых вылетаў, удзельнічаў у 69 паветраных баях, збіў асабіста 12 самалётаў праціўніка, 9 у групе. Двойчы тараніў варожыя самалёты: у канцы 1942 г. каля г. Эліста, увосень 1943 г. пры наступленні на Кіеў. Загінуў у баі 12 лютага 1945 г. Імя Міхаіла Іванавіча Семянцова напісана на будынку Гомельскага авіяклуба ДТСААФ, у якім вучыўся герой.

Яго імем названа вуліца ў пас. Ільіч.

Ва Улукаўскім сельсавеце, за маленькай рачулкай Іпуць, ёсць пасёлак Ільіч, дзе прайшлі юнацкія гады жыцця Героя Савецкага Саюза Міхаіла Іванавіча Семянцова.

У свой час яго бацька быў зволены з механічных майстэрань Кіеўскага арсенала за рэвалюцыйную дзейнасць і пераехаў на Беларусь. Міхаіл хадзіў у Навабеліцкую школу, а потым працаваў у прыгарадным калгасе «Камсамол Гомельшчыны» (зараз саўгас «Бярозкі»). Адсюль ён у 1938 г. пайшоў у Чырвоную Армію, скончыў Адэскую ваенную школу. Стаў лётчыкам. Вайну сустрэў на Беларусі.

У адным з красавіцкіх нумароў газеты «Правда» (1945) быў змешчаны нарыс «Наша авіяцыя над Одэрам». Там ёсць такія радкі: «Шасцёрка лепшых знішчальнікаў пад камандаваннем Героя Савецкага Саюза М.І.Семянцова знішчыла сем самалётаў ворага!» Шлях да гэтага подзвігу ў нашага земляка быў доўгі і цяжкі. З першых дзён верасня 1941 г. Міхаіл Семянцоў удзельнічаў у абароне Радзімы. За ўдзел у баях за Маскву ў снежні 1941 г. узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі.

У ліпені 1941 г. адважны лётчык у адным баі збіў два варожыя самалёты, але і яго машына была падбіта. Пасадзіць яе не ўдалося: параненага лётчыка са зломанай рукой падабралі танкісты і адправілі ў шпіталь. Некалькі месяцаў правёў Міхаіл на шпітальным ложку. Пасля выхаду са шпіталя ён вярнуўся ў свой полк, дзе яго чакала яшчэ адна ўзнагарода — ордэн Чырвонага Сцяга.

Ішлі цяжкія баі на Арлоўска-Курскай дузе. Міхаіл Семянцоў амаль штодзённа ўдзельнічаў у іх. У адзін з паветраных баёў са сваім вядомым Качатковым уступілі ў бой з шасцю «месершмітамі». Бой быў жорсткі. Самалёт Качаткова атрымаў пашкоджанне. Сябра не змог падтрымаць свайго вядучага. Міхаілу Семянцову давялося біцца аднаму з групай варожых знішчальнікаў, з якіх два ён збіў.

Восень 1943 г. Нашы войскі выйшлі да р. Дняпро. Цяжкія баі ішлі на задняпроўскіх плацдармах. Экіпажы васьмі самалётаў ЛА-5 атрымалі загад: прыкрыць нашы наземныя часці. У раёне, дзе знішчальнікі павінны былі баражыраваць, прыйшлося ўступіць у бой з 19 варожымі самалётамі. Ні адна бомба не ўпала на пазіцыі савецкіх войскаў. У саставе васьмёркі быў і самалёт М.Семянцова. Ён храбра змагаўся і, калі скончыліся боепрыпасы, пайшоў на таран варожага бамбардзіроўшчыка. Самалёт быў падбіты, але і машына М.Семянцова атрымала моцныя пашкоджанні. У непрытомнасці трапіў Міхаіл зноў у шпіталь. Праз некалькі месяцаў Герой Савецкага Саюза капітан Семянцоў вярнуўся ў свой полк. А наперадзе былі яшчэ два цяжкія гады вайны. Шлях на захад для Міхаіла прайшоў у баку ад родных мясцін. На подступах да Берліна капітан Семянцоў камандаваў эскадрылляй знішчальнікаў.

12 лютага 1945 г. група самалётаў ПЕ-2 з 80-га гвардзейскага палка вылецела на бамбардзіроўку варожага аэрадрома каля горада Нейсе. «Петляковых» суправаджала шасцёрка знішчальнікаў, якіх вёў Герой Савецкага Саюза Міхаіл Семянцоў.

Да варожага аэрадрома эскадрылля бамбардзіроўшчыкаў падышла без перашкод. Лётчыкі, разгарнуўшыся ў баявы строй, пачалі бамбіць узлётную паласу і стаяўшыя на полі самалёты. Менавіта ў гэты час на бамбардзіроўшчыкаў накінуліся фашысцкія знішчальнікі. Шасцёрка «лавачкіных» уступіла з імі ў бой. Першая атака ворага была адбіта. У гэты момант Міхаіл заўважыў, што яго баявы сябра, ураджэнец Беларусі Герой Савецкага Саюза Евель Бялявін, у небяспецы: у хвост яго самалёта заходзіў «месершміт». Міхаіл накіраваў свой знішчальнік наперарэз ворагу і, разумеючы, што можна не паспець, вынік паядынку вырашаюць долі секунды, паласнуў па фашысцкім самалёце чаргой з дальняй дыстанцыі. Гэта чарга прашыла «месершміт». Той успыхнуў і паляцеў на зямлю. Сябра выратаваны. Але на самалёт героя ззаду накінуліся два «месершміты». Семянцоў не паспеў выйсці з атакі, і яго машына была расстраляна фашыстамі. Ніхто і нічым не мог дапамагчы баявому сябру... Ён жыў і загінуў героем.

Н.А.Гурэвіч.

ТРАЦЦЯКОЎ Якаў Адамавіч, нарадзіўся 23.10.1916 г. у в. Зябраўка Гомельскага раёна. Поўны кавалер ордэна Славы. Працаваў трактарыстам у калгасе. З ліпеня 1941 г. на Заходнім, Бранскім,

Я.А.Трацякоў.

Цэнтральным, Беларускім, 2-м і 1-м Беларускіх франтах. Камандзір гарматы старшына Я.А.Трацякоў вызначыўся ў баях на тэрыторыі Беларусі, Польшчы, Германіі. 23.12.1943 г. у баі за в. Казловічы Калінкавіцкага раёна гарматным агнём знішчыў 3 бліндажы, дзот, 5 кулямётных кропак і каля 2 узводаў пяхоты ворага; 14.1.1945 г. у час прарыву абароны праціўніка ў раёне г. Аўгустаў (Польшча) замяніў камандзіра ўзвода і з гармат знішчыў дзот, кулямёт і каля ўзвода варожай пяхоты. 20.4.1945 г. у баях на подступах да Берліна знішчыў гармату праціўніка і падавіў агонь мінамёта.

Жыў у в. Белаярава Мазанаўскага раёна Амурскай вобласці. Памёр у 1995 г.

Ад Масквы да Берліна прайшоў з баямі Якаў Адамавіч...

У снежні 1943 г. нашы войскі вялі ўпартыя баі на тэрыторыі Калінкавіцкага раёна. Мужнасць і адвага старшыны Трацякова ў баях за вызваленне Гомельшчыны былі адзначаны ордэнам Славы III ступені.

Студзень 1945 г. Жорсткія баі разгарнуліся ў раёне польскага горада Аўгустаў. Разлік Трацякова выкаціў гармату на лёд ракі Нараў. Цяжка было рухацца наперад: пад нагамі воінаў і коламі гарматы ламаўся лёд. Страляючы на хаду па кулямётных кропках ворага, разлік гарматы дасягнуў супрацьлеглага берага. Артылерысты хутка ўстанавілі гармату ў адбітым ад немцаў акопе і адкрылі агонь. 14 студзеня ў час прарыву абароны праціўніка Я.Трацякоў замяніў загінуўшага камандзіра ўзвода і прамой наводкай знішчыў дзот, кулямёт і да ўзвода салдат праціўніка. Гэта дазволіла нашым войскам уклініцца ў абарону ворага і захаваць важны плацдарм. За гэты подзвіг Трацякоў быў узнагароджаны ордэнам Славы II ступені.

20 красавіка 1945 г. жорсткія баі ішлі на подступах да Берліна. У гэты дзень наш адважны зямляк-артылерыст правёў апошні пераможны бой з ворагам. Яго разлік падавіў агонь нямецкага мінамёта, знішчыў гармату і больш за 20 салдат і афіцэраў ворага. За мужнасць і адвагу, праяўленыя ў гэтым баі, Якава Адамавіча ўзнагародзілі ордэнам Славы I ступені. Так ён стаў поўным кавалерам ордэнаў салдацкай доблесці і геройства.

Пасля вайны наш зямляк па закліку партыі паехаў на асваенне зямель Далёкага Усходу. Многа гадоў працаваў механізатарам, брыгадзірам.

Першы танкавы таран

Яскравую старонку ў летапіс Вялікай Айчыннай вайны ўпісалі нашы землякі — браты Міна, Елісей, Канстанцін Крычаўцовы, што з вёскі Барок Урыцкага сельсавета.

Калі пачалася вайна, 44-я танкавая брыгада, у склад якой уваходзіў экіпаж братоў Крычаўцовых, дыслацыравалася пад Беластокам. Першы бой танкісты прынялі 22 чэрвеня 1941 г. Яны выканалі загад — падтрымаць агнём пагранічную заставу. Браты добра ведалі мясцовасць, іх танк першым вырваўся наперад і першым адкрыў агонь па варожай пяхоце. Гітлераўцы ў паніцы пачалі адпаўзаць. Пагранічнікі, якіх такая дапамога натхніла, сталі праследаваць праціўніка. Але тут пачуўся гул матораў, з гаю, што быў непадалёку, пачалі выпаўзаць пачвары з чорнымі крыжамі на брані, танкісты налічылі каля 20 варожых танкаў. Свае машыны танкісты паспелі замаскіраваць і чакалі прыбліжэння ворага. Неўзабаве на полі бою гарэлі, як свечкі, 8 нямецкіх танкаў, 2 з іх спынілі браты Крычаўцовы. Але перавага была на баку ворага. Упарта змагаліся танкісты разам з часцямі 10-й арміі за кожны рубеж, аднак вымушаны былі адыходзіць.

26 чэрвеня 1941 г. Ішоў чацвёрты дзень вайны. Каля чыгуначнай станцыі Лапы, што

пад Беластокам, разгарэўся жорсткі танкавы бой. Калі на ўзлессі з'явіліся фашысцкія танкі, экіпаж братоў Крычаўцовых адзін з першых уступіў у бой. Камандзір танка, старэйшы брат Канстанцін, старшына, падаваў дакладныя каманды. Сярэдні брат Міна, механік-вадзіцель, старшы сяржант, умела манеўрыраваў. Малодшы, Елісей, сяржант, метка страляў па ворагу. Браты першым жа снарадам знішчылі галаўны танк. Але тут у іх машыну трапіў варожы снарад, і яна загарэлася. Пылаючы танк не спыніўся, а, наадварот, развіў большую хуткасць і ўрэзаўся ў цяжкі фашысцкі танк. Гэта быў апошні бой братоў-герояў і першы ў гісторыі Вялікай Айчыннай вайны танкавы таран.

Хто яны, дзе і як выхоўваліся браты-патрыёты? Аб гэтым расказала іх сястра, Вольга Георгіеўна Крычаўцова, былая настаўніца, зараз пенсіянерка, якая жыве ў в. Барок Урыцкага сельсавета, у бацькоўскай хаце.

— Мы выраслі ў многадзетнай сям'і, шасцёра сыноў ды тры дачкі. Бацька, Георгій Трафімавіч, быў для свайго часу чалавекам адукаваным, да рэвалюцыі і пасля яе працаваў настаўнікам, захапляўся музыкай, сам вывучыў нотную грамату, быў рэгентам царкоўнага хору, за што быў звольнены з настаўніцкай пасады. Калі ўступіў у калгас, працаваў садоўнікам. Сям'я была дружная, працавітая. Браты добра вучыліся ў школе, мелі музыкальныя здольнасці, атрымалі музычную адукацыю, умелі маляваць, актыўна ўдзельнічалі ў мастацкай самадзейнасці.

Да прызыву ў Чырвоную Армію (1939) Канстанцін скончыў 4 курсы музвучылішча, Міна быў студэнтам другога курса кансерваторыі ў Мінску, Елісей перайшоў на другі курс Гомельскага музычнага вучылішча. Як здарылася, што трох братоў праводзілі на вайсковую службу ў адзін дзень — 17.11.1939 г., і апынуліся яны ў адным экіпажы? Калі старэйшых братоў прызвалі на абавязковую службу, малодшы адмовіўся ад адтэрміноўкі, пажадаў добраахвотна служыць разам з братамі. А бацька звярнуўся да маршала Цімашэнкі з лістом, у якім прасіў міністра абароны, каб яго трох сыноў прызвалі на тэрміновую службу ў Чырвоную Армію ў танкавую часць і далі магчымасць служыць у адным экіпажы. Просьба бацькі была задаволена. І ўжо праз 2 дні браты былі ў Калузе, у 44-й легкатанкавай брыгадзе. Там і склалі адзіны танкавы экіпаж.

Родныя бачылі братоў апошні раз дома, калі іх часць стаяла ў ваенным гарадку Ляшчынец, што пад Гомелем, і яны прыходзілі дадому ў звальненне.

30 сакавіка 1941 г. танкавыя часці з Гомеля былі пераведзены ў Заходнюю Беларусь пад Беласток. Там і сустрэлі вайну.

Былі яны вясёлыя, добрыя, дружныя, вельмі працавітыя, сціплыя. Загінулі маладымі. Вельмі шкада, што так і не ведаем, дзе пахаваны. Доўга шукала, усюды пісала. Знайшла тых, хто ведаў братоў, прыслалі ўспаміны аб іх. А дзе іх магіла, так і не знайшла, — цяжка ўздыхнуўшы, закончыла Вольга Георгіеўна свае ўспаміны.

Браты Крычаўцовы. Злева направа: Елісей, Міна, Канстанцін.

Няма, на жаль, магілы герояў, помніка на ёй, але ёсць нязгасная памяць родных, таварышаў па зброі, удзячных нашчадкаў. У в. Барок ёсць адзіная вуліца, і яна носіць імя братоў Крычаўцовых. Іх гераічны подзвіг адлюстраваны ў экспазіцыі краязнаўчага музея Гомельскай вобласці. У музычным вучылішчы імя Сакалоўскага ёсць куток памяці братоў, дзе захаваліся іх ноты.

Т.А.Карасік.

Старонкі франтавых біяграфій

ДУСЯ АКУЛАВА

Ёсць недалёка ад Гомеля в. Маркавічы. Тут у 1928 г. нарадзілася Дуся Акулава.

Калі ў в. Маркавічы размясціўся шпіталь, Дуся прыйшла туды дапамагаць раненым чырвонаармейцам. Кіраўніцтва шпіталя бачыла імкненне яе дапамагчы медработнікам, бачыла, колькі цеплыні, энергіі прыкладае дзяўчынка, каб аблегчыць пакуты параненых, —таму быў аддадзены загад аб залічэнні Дусі ў штат работнікаў шпіталя.

Неаднойчы, сціснуўшы губы ад болю і горычы, бачыла дзяўчына воінаў, якія паміралі ад ран.

Цяжкія дні адступлення, сотні бяссонных начэй каля ложкаў параненых. Асабліва складанай была пераправа шпіталя цераз Днепр каля в. Радуль. Колькі прыйшлося вытрымаць неакрэплым дзявочым плячам!

Пад Бабруйскам размясціліся ў палатках. У час жорсткага бою аперацыі рабілі тут жа, пад артылерыйскім абстрэлам.

І вось баі ідуць пад Варшавай. Ні дзён ні начэй адпачынку! Медработнікі падалі з ног, а раненых прыбывала ўсё больш і больш. Чуліся словы Дусі: «Пацярпі, родны!»

І гэтак да Берліна. Вайна для яе скончылася ў Патсдаме. Вярнулася Акулава Еўдакія Сцяпанаўна ў родныя Маркавічы з трыма ўрадавымі ўзнагародамі.

ЛАРЫСА ВАСІЛЬЕВА

З фотакарткі глядзіць прыгожая, зусім юная дзяўчына, жыццё якой абарвалася ў семнаццаць гадоў. Адважная беларуская разведчыца нарадзілася ў вёсцы Яроміна Гомельскага раёна. Дзяўчыну вызначалі працавітасць, дапытлівасць. Яна шмат чытала, іграла на музычных інструментах, адначасова з агульнаадукацыйнай скончыла музычную школу. Вясной 1941 г. Ларыса, скончыўшы курсы медсясцёр, прыязджае ў Маскву і пачынае працаваць у дзіцячай паліклініцы № 15. Але хутка пачалася вайна. Восенню 1941 г. становішча Савецкай краіны было асабліва цяжкае. Гітлераўскія полчышчы рваліся да Масквы. ЦК камсамола звярнуўся з заклікам да моладзі Масквы — устаць на абарону сталіцы. І адна з першых адгукнулася на яго Ларыса. Але ў ваенкамаце ёй адмовілі ў просьбе адправіць на фронт: ёй не было 18 гадоў. Яна адказвала, што спартсменка, умее страляць, кідаць гранаты, можа ўвогуле рабіць усё, што патрабуецца ад чырвонаармейца. У адказ чула, што можа трапіць у рукі фашыстаў, і тады — зверствы, пыткі, пакутлівае пакаранне. Адказ быў адзін: «Вытрымаю ўсё». Так пачаўся нядоўгі, але яркі баявы шлях. Ларыса выехала на фронт 5 кастрычніка 1941 г. Трапіла ў разведгрупу. Днём і ўначы ішлі жорскія баі на падыходзе да Масквы. Група разведчыкаў, сярод якіх знаходзілася і Ларыса, перадавала ў штаб фронту каштоўныя разведданыя аб праціўніку. У кароткія перапынкі паміж баявымі заданнямі яна расказвала баявым сябрам аб сваёй вёсцы Яроміна, што на Гомельшчыне, лепш якой няма ва ўсім свеце.

Вось якой запомнілася Ларыса сваім аднапалчанам, якія добра яе ведалі.

Смірнова Н., былы баец атрада, зараз выкладчык МГУ: «У суровыя дні восені 1941 г., калі вораг знаходзіўся ў некалькіх дзесятках кіламетраў ад Масквы, быў створаны наш камсамольска-маладзёжны атрад. У нашым атрадзе, які налічваў больш за 100 байцоў, былі тры семнаццацігадовыя дзяўчыны: Валя Ізмайлава — маленькая, вясёлая; Ларыса Васільева — шэравокая прыгажуня з-пад Гомеля і я. Усе мы прыйшлі ў атрад добраахвотна.

14 студзеня 1942 г. мы выехалі на выкананне чарговага задання. 21 студзеня ўпершыню за шмат дзён спыніліся ў вёсцы Папкова. Але адпачыць прыйшлося

нядоўга. «Фашысты наступаюць», — крыкнуў хтосьці ў акно нашага дома. Аказалася, гітлераўцы акружылі нас, завязаўся няроўны бой. Па глыбокім снезе мы з Ларысай кінуліся да параненага байца, які нерухома ляжаў непадалёку ад шляху. Над нашымі галовамі свісталі кулі. А па дарозе на вялікай хуткасці ішоў на нас фашысцкі танк. Ларыса кінула гранату. Асколкам нямецкай міны я была паранена і страціла прытомнасць. Аб трагічным лёсе Ларысы я даведалася толькі праз шмат гадоў пасля вайны».

В.І.Румянцава — баец атрада, зараз урач, працуе ў Маскве.

Вось што яна расказала: «Ларыса трапіла ў групу, якой камандаваў старшы лейтэнант А.Бойчанка. Дзяўчына падабалася ўсім сваёй жыццярадаснасцю, чуласцю, дабрынёй. Яна стала душой атрада. 21 студзеня 1942 г. група А.Бойчанкі накіроўвалася ў варожы тыл. Каля вёскі Папкова Сухініцкага раёна раптоўна сустрэліся з эсэсаўскай танкавай часцю. Завязаўся няроўны бой. Ларыса была паранена разрыўной куляй у бядро. Перамагаючы боль, яна падпаўзла да варожага танка і кінула гранату, якая ўзарвалася, але не нанесла танку шкоды. Потым яна кінула другую гранату ў фашыстаў, што беглі да яе. І адразу над яе галавой прагучала кулямётная чарга. Яна бегла, кульгаючы на параненую нагу. Варожая куля падкасіла яе. Фашысты схапілі параненую дзяўчыну. Раніцай яны вывелі скалечаную дзяўчыну на снег і на вачах у мясцовых жыхароў кінулі пад старой ракітай. Яна жыла яшчэ некалькі гадзін, сыходзячы крывёю. Труп яе на працягу некалькіх дзён ляжаў на сцяжыцы, немцы не давалі пахаваць».

Вясной, пасля вызвалення вёскі Папкова, Ларысу Васільеву пахавалі байцы Чырвонай Арміі ў брацкай магіле ў в. Брынь, дзе ўзведзены манумент дзяўчыне-воіну, нашай зямлячцы.

Усяго семнаццаць вёснаў сустрэла Ла-

Да 50-годдзя САВЕЦКАЙ УЛАДЫ

ГЭТА ТРЭБА ЖЫВЫМ

«Вспомним всех поименно.
Сердцем вспомним своих,
Это нужно — не мертвым,
Это надо — живым».
(Р. Рождественский «Реквием»)

Імя — Ларыса. Прозвішча — Васільева. Партыйнасць — член ВЛКСМ. Дата нараджэння — 27 студзеня 1925 года. Дата смерці — 21 студзеня 1942 года.

Ларыса Васільева... Імя яшчэ адного героя, што толькі нядаўна стала вядомым. Імя, якое варта вымаўляць без хваляванняў, бо яшчэ і яшчэ раз адчуваеш: яна ж сама чымсьці была ў Ларысы ў тых цяжкіх часінах, калі прамо сказаць фашыстам такія словы: «Скроз руских лежа здрадзіў нас. Мы яго адолеем! Але і на адак фашысцкая гадзіна не выйдзе жывой з нашай зямлі».

Як жа ўсё атрымалася?

У тую вясну

Раняй вясной 1941 года на Гомельшчыне вакзале адбываліся праводы. Жыхарка вёскі Яромна, пасля памёрлага ў 1936 годзе Данільчыка грамадзянскай жонкі Міхаіла Васільева маці чацвярых дзяцей Кацярына Данілаўна Васільева праводзіла дачку, вдзячнасці Ларысу да цёткі ў Маскву. Уменнымі павучэннямі, пажаданні дачцы шчасліваго кожнаму, зайздросныя позіркі маленькіх сясцёр... І вось поезд крануўся з месца і, набіраючы разгон, імкнецца на поўнач.

Масква вялікая (вялічэзная). Яркія ўражанні. Ніякай фразы ў Ларысы тут не было. Шматпавярховыя дамы, мноства аўтамабіляў... І самае цікавае — метро. Вязала, сядаеш на адной станцыі і едзе, едзе. Цёмныя тунелі чаргуюцца з чароўна афармленымі станцыямі, поезд набіты пасажырамі, як у казцы.

Крыху пагасцяваўшы ў сталіцы, Ларыса паступіла на працу ў адну з эвакуяваных устаноў. Адначасова стала вучыцца друкаванню на машынцы. І праз чвэрць месяца з сяброўкамі пайшла жыць на кватэру, знядружавацца такое цёплае дамоўе.

«Добры дзень, дарагія і любыя мамачка, Валя, Танюша і Лідачка! Пісьмо ваша атрымала ў кастрычніка. Дарэчы, што даўно не пісала. Я працую з 8 лістапада (красавіка — заўв. аўтараў). Пачуць усё добра. 20-га атрымала першую налучку. 65 рублёў. З іх 30 рублёў аддала за тое, што вучылася друкаванню на машынцы... У чэрвені я, мабыць, буду ў вас. Мы ўжо дамовіліся з Ларысай, што паедзем разам. Ларыса ўжо купіла білеты. Таня закруцілася на кватэры, пакінула сяброўку. Тады месяц. На запамогу яму заспяшаўся друг. Тады з дому выклікала дачушка ў форме чырвонаармейца і абнулася наверсе чалавек. У адно імгненне ён быў падобны і другі «Тыгр». Але фашысты, калі выбраліся з першага танка, схапілі дачушку. Гэта была Ларыса.

Гітлераўцы адвялі сяло. Застрэльшыся ў новых сяброўак Васільевай аддалі вёскі перакрыўшы ў шматлікае адзенне і іншыя перакрывалі да сваіх. А Ларыса...

Немцы прывялі яе ў дом Данільчык. Усю сям'ю выгналі і пачалі дапытваць дзяўчыну.

— Хто ты есць? — зароў маладзец белабрысы афіцэр.

Маўчанне.

— З якой часці?

Маўчанне.

Ліцэі кінжал, і два вароблы навалуліся на Ларысу. У адзін момант убілі яе з ног і пачалі кідаць, таптаць жалезнымі кавалкамі боты, калючы ў твар.

Кінжал — вароблы адступілі. Злоў пытанне. Злоў з'ясаў Ларысы вісоднага гуда. Злоў кінжал, і фашысты з новай сілай кінуліся на дзяўчыну.

Раніца змянілася днём, дзень — вечарам, вечар — ноччу. У Ларысы ўсё сплялося ў адзін суцэльны кашмар. Пытанні, бясконцыя пытанні і ўсе яны — без адказаў. А потым боль ва ўсім целе, а потым перамолаты рукі, а потым выбітыя вішчовай зубы, а потым непрытомнасць. У час якой нічога не бачыць і нічога не адчувае.

Надта халодный вядзе і злоў пытанне. У адказ толькі скрыгат зубамі, якія ледзь трымаюць і жудасны, спаляючы позірк на катаў. Змяніліся тры-двое фашыстаў, бо ім калях ужо не трымаліся на стомленасці. А дзяўт працягваўся.

— Раздзець яе! — раз'юшыўся галасіў зароў афіцэр. Праз мінуту-другую перад вачыма гітлераўцаў прастала дзіцячае цела ў суцэльных крова-падцёках.

— Будзеш адказваць?

— Будзе! — хутчэй выдыхнула, чым сказала Ларыса.

— Ну!

Яна падышла бліжэй да афіцэра і, сабраўшы ўсе сілы, выкрыкнула: «Сярод рускіх імя здрадзіў. Мы не здолеем! Але і на адак фашысцкая гадзіна не выйдзе жывой з нашай зямлі!»

А потым адкінула гітлераўцу ў твар.

Стаць дзікі-шаленымі. Афіцэр выхапіў з кішэні пасадзіў кусцінку, прыжучаны рэжучы ланцэт тварыць бясшумны, падышоў да Ларысы.

— Мы табе будзем рабіць уколы.

Злоў кінжал і нейкай трывогі ўпадзіся ў вачыма, а ў сэрцы — нейкі прыліў сілы, якімі шчыра пачала Ларыса. І потым раздзіўся страх. Перамога чуў, а тым, што быў чалавек, тым, што — дзіцяці, разумеў зразумеў не чаістае дзіцячае цела, быў ўжо на пакінуў не мацуе.

Фашысты выцягнулі дзіцячае цела на двор і два дзюжыя ўпадзіны крайдзі яшчэ нежывой страляў на яе цэлу. А потым, адвярнуўся, пайшоў у хату. Неўзабаве гітлераўцы пакінуліся з двара...

Калі вызвалілі вёску, дзіця Ларысы было пахавана ў брацкай магіле ў трох кіламетрах ад сяла Папкова, у вёскі Брынь. Там яно пачывае і зараз.

* * *

Імя — Ларыса. Прозвішча — Васільева. Дата нараджэння — 27 студзеня 1926 года. Дата смерці — 21 студзеня 1942 года.

Дзень 21 студзеня ўпадае ў жыцці Ларысы, стаў днём нагадвання ёй подзвігу, подзвігу нашай чамячкі, дзіцячыны з Яромля.

Сцёпкіна пачаткі пачуццяў, перад сустрэчай не ўтаіцца

І. СЛЯПЦОЎ.
(Наш пазаштатны карэспандэнт).

К. КАЛІНАЎ,
супрацоўнік газеты «Маяк».

НА ЗДЫМКУ: Ларыса Васільева. Восень 1941 года.

Старонка газеты "Маяк" з нарысам пра Л.Васільеву.

рыса Васільева. Народ не забыў подзвіг бясстрашнай камсамолкі. Настаўнікі і вучні Папкоўскай школы пісалі маці Ларысы, Кацярыне Данілаўне: «Подзвіг Вашай слаўнай дачкі, камсамолкі Ларысы, ніколі не будзе забыты нашым народам. Ён стаіць побач з подзвігам Зоі Касмадзям'янскай. Многіх дзяўчат і жанчын у вёсцы Папкова завуць Ларысамі ў гонар Ларысы, якая геройскі загінула ў баі з нямецкімі захопнікамі». Імем патрыёткі названа вуліца ў яе роднай вёсцы Яроміна. Фотакартка і дакументы Ларысы знаходзяцца ў экспазіцыі абласнога краязнаўчага музея. У 1967 г. маці Ларысы Кацярына Данілаўна зрэзала галіну ракіты, пад якой памерла яе дачка, і прывезла дадому. У Яроміне яна пасадзіла галінку ў агародчыку свайго дома. І прыжылася руская ракіта на беларускай зямлі. Зараз гэта галінка стала прыгожым дрэвам.

Н.А.Гурэвіч.

ФЁДАР МАКСІМАВІЧ ЗАЙЦАЎ

Нарадзіўся ў 1915 г. у в. Сеўрукі ў мнагадзетнай сям'і. Вучыцца як след не давялося. У сярэдзіне 1930-х гадоў Фёдара прызвалі ў армію. Трапіў у асобны сапёрны батальён.

Незадоўга перад канцом службы яго накіравалі на курсы павароў. Атрымаўшы гэтую спецыяльнасць, служыў у вайсковым падраздзяленні непадалёку ад Гомеля. Там і застала яго вайна. Неўзабаве Зайцава адправілі на фронт. Стаў старшы сяржант сапёрам стралковага палка. Абяскоджваў міны, наводзіў масты і пераправы, узводзіў умацаванні, выконваў іншую нялёгкую вайсковую работу. Быў і сувязным-разведчыкам.

У 1943 г. хтосьці з камандзіраў успомніў, што Фёдар Максімавіч яшчэ да вайны скончыў курсы повараў, а такі чалавек якраз спатрэбіўся. Давялося воіну змяніць зброю на прылады кухара. Пачаў ён кашаварыць на палявой кухні.

Але ж на вайне не бывае лёгкіх прафесій. Фёдар Максімавіч успамінае, як пад свіст куль і снарадаў цягнуў на сабе тэрмасы з няхітрым салдацкім харчам на перадавую, як не раз глядзеў смерці у вочы... і не было выпадку, каб па яго віне байцы засталіся галоднымі.

На якой бы пасадзе ні служыў наш зямляк, ён з гонарам выконваў воінскі абавязак. Прымаў удзел у жорсткіх бітвах на Украіне, фарсіраванні Дняпра і ў многіх іншых. Дзень Перамогі сустрэў у Чэхаславакіі.

Фёдар Максімавіч узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі» і «За адвагу», атрымаў ён і нямала падзяк камандавання.

Аднак у 1945 г. вайна для Зайцава не скончылася. Давялося яшчэ змагацца з бандамі, якія арудавалі ў заходніх раёнах краіны пасля выгнання фашыстаў.

Толькі восенню 1946 г. салдат вярнуўся у родныя Сеўрукі.

ІВАН АНДРЭЕВІЧ КОТАЎ

Жыхары вёскі Грабаўка добра ведаюць Івана Андрэевіча Котава. Юнаку яшчэ не споўнілася шаснаццаці гадоў, а ён ужо са зброяй у руках у верасні 1943 г., добраахвотнікам уступіўшы ў дзеючую армію, мужна змагаўся з ворагам у разведаддзяленні. Хутка малады баец стаў камандзірам гарматы 8-й Панфілаўскай дывізіі на 2-м Прыбалтыйскім фронце. За добра распрацаваную і ўмелую разведвальную аперацыю і дастаўку «языка» быў узнагароджаны ордэнам Славы III ступені, потым за ўмелыя баявыя дзеянні — ордэнам Чырвонай Зоркі і іншымі ўзнагародамі.

Цяжкае раненне прымусіла яго на час прыпыніць удзел у баявых аперацыях і лячыцца ў шпіталі, дзе ён і сустрэў доўгачаканую вестку аб Перамозе.

У жніўні 1945 г. Іван Андрэевіч вярнуўся ў родныя мясціны, каб аднаўляць разбураную гаспадарку. Свой працоўны шлях ён пачаў з пасады фізрука ў Цярухскай школе. У 1953 г. былога франтавіка, сумленнага, працавітага, калгаснікі калгаса «Сацыялізм» абралі намеснікам старшыні калгаса. Шмат гадоў запар яго выбіралі старшынёй Студзенагуцкага сельсавета (цяпер Цярухскі). Стаўшы пенсіянерам, ветэран вайны і працы не адышоў ад спраў. Ён займаўся пытаннямі кормавытворчасці ў саўгасе. Як і ў маладыя гады, на гэтых пасадах у поўнай меры праявілася яго імкненне прыносіць людзям як мага больш карысці. І зусім невыпадкова яго абралі старшынёй савета ветэранаў вайны і працы Цярухскага сельсавета.

Н.А.Гурэвіч

ВАСІЛЬ ДЗМІТРЫЕВІЧ КРУКАЎ

Тры ўзнагародныя лісты былі адшуканы ў Цэнтральным архіве Міністэрства абароны Расійскай Федэрацыі. Лаканічна іх радкі паведамляюць аб подзвігах і гераічнай гібелі нашага земляка капітана Васіля Дзмітрыевіча Крукава. У першым лісце сказана:

«В.Дз.Крукаў на фронце Айчыннай вайны з першых яе дзён. Мае два раненні. У сакавіку ў наступальных баях яго батарэя дзейнічала выдатна. 31 сакавіка 1943 г. у баі за в. Куземкі тав. Крукаў, будучы параненым, не пакінуў поля бою, а працягваў кіраваць агнём батарэі. Тав. Крукаў дастойны ўзнагароджання ордэнам Чырвонай Зоркі.

В.а. камандзіра палка маёр Секанаў 21 ліпеня 1943 г.».

Вось што гаворыцца ў другім:

«Капітан Крукаў В.Дз. на франтах Вялікай Айчыннай вайны два з палавінай гады няспынна. Мае два раненні. Удзельнічаў у наступальных баях палка на 1-м Украінскім фронце са жніўня 1944 г. Камандаваў батарэяй, паказаў выключнае ўменне, мужнасць і адвагу. Батарэя капітана Крукава за час баёў у 1943—1944 гг. знішчыла да 15 кулямётных кропак, дзве самаходныя гарматы, 5 мінамётных батарэй, 4 аўтамашыны з грузамі і звыш 200 нямецкіх салдат і афіцэраў.

Батарэя капітана Крукава з'яўляецца перадавой у палку па страявой, баявой, палітычнай падрыхтоўцы.

Капітан Крукаў дастойны ўзнагароджання ордэнам Айчыннай вайны II ступені».

15 ліпеня 1944 г. капітан Крукаў Васіль Дзмітрыевіч гераічна загінуў у баі. Прадстаўляючы яго пясмяротна да высокай узнагароды, камандзір палка маёр Ерамееў пісаў ва ўзнагародным лісце:

«Капітан В.Дз.Крукаў 14 ліпеня 1944 г. у раёне Міркоў праявіў сябе смелым і рашучым. Контратакуючы, немцы падыходзілі ўшчыльную да батарэі капітана Крукава, байцы не зварухнуліся і працягвалі весці прамой наводкай знішчальны агонь па праціўніку.

15 ліпеня 1944 г. у раёне сяла Пегіхвосты Валынскай вобласці батарэя тав. Крукава адыграла рашаючую ролю ў адбіцці контратакі пераўзыходзячых сіл праціўніка. Разлікі дзвюх гармат батарэі былі выведзены са строю, немцы насядалі, спрабуючы акружыць батарэю. Тав. Крукаў сам стаў за гармату і прамой наводкай вёў агонь па праціўніку, пакуль не была адбіта атака. У гэтым баі тав. Крукаў загінуў смерцю храбрых.»

Загадам па 3-й гвардзейскай арміі № 131/н ад 6 кастрычніка 1944 г. узнагароджаны ордэнам Айчыннай вайны I ступені.

Усе тры ўзнагароды, якіх капітан Васіль Дзмітрыевіч Крукаў быў удастоены на працягу аднаго года вайны за мужнасць і гераізм, праяўленыя ў барацьбе з нямецка-фашысцкімі захопнікамі (ордэны Чырвонай Зоркі, Айчыннай вайны I і II ступеней), пры жыцці не былі яму ўручаны.

Толькі ў 1975 г. ордэны Айчыннай вайны I і II ступеней мужнага камандзіра батарэі перададзены ваенкаматам на вечнае захоўванне жонцы Ганне Адамаўне і дачцэ Ніне Васільеўне як памяць аб іх мужу і бацьку.

М.С.Царкоў.

ІВАН АНУФРЫЕВІЧ САБКО

Жыхары Цярухскага сельсавета свята шануюць памяць аб сваім земляку Івану Ануфрыевічу Сабко, які загінуў на палях Айчыннай вайны. Яго імем названа адна з вуліц в. Церуха.

Іван Ануфрыевіч нарадзіўся ў 1914 г. у в. Церуха, у сям'і селяніна. Рос цікавым і дапытлівым хлопчыкам і марыў стаць афіцэрам. Закончыўшы ў 1936 г. Мінскае ваеннае вучылішча, служыў у палку, які дыслацыраваўся ў Полацку. Воінскаму майстэрству вучыў Іван Ануфрыевіч сваіх падначаленых і разам з імі ўдасканальваў свае.

З першых дзён вайны полк, у якім служыў Сабко, уступіў у бой. Вельмі цяжка было на сэрцы ў Івана Ануфрыевіча, калі прыйшлося пакінуць родную Беларусь. Але цвёрдая ўпэўненасць у перамогу надавала сіл маладому лейтэнанту. Камандаван-

Б.С.Шустэр.

не даверыла яму ўзначаліць дывізійную разведку. Адважны камандзір, не ведаючы стомы, не шкадуючы сіл, вадзіў сваіх салдат у тыл ворага, дабываў каштоўныя звесткі, захоплівaў «языкоў». У дывізіі яго называлі «каралём разведкі».

У цяжкія дні абароны Масквы І.А.Сабко стаў камандзірам 360-га гвардзейскага палка, які ваяваў на Калінінскім фронце. Тут ярка раскрыліся яго воінскія здольнасці. Полк з поспехам выконваў загады камандавання. За мужнасць і адвагу яго камандзір І.А. Сабко быў узнагароджаны ордэнам Чырвонага Сцяга.

У адным з наступальных баёў у снежні 1941 г. пад Масквой камандзір палка быў паранены, але да канца бою не пакінуў свайго паста. Пасля шпіталя вучыўся на кароткатэрміновых курсах у Ваеннай акадэміі.

У канцы кастрычніка 1942 г. Сабко быў прызначаны камандзірам 146-га гвардзейскага палка. Студзень 1943 г. — час новых выпрабаванняў. Перад палком і 3-й танкавай арміяй была пастаўлена задача: прарваць эшаланіраваную абарону адборных фашысцкіх войскаў на захад ад Канцяміраўкі і развіць наступленне на Харкаў. Першым пачаць прарыў у раёне в. Міхайлаўка павінен быў полк І.А.Сабко. 8 студзеня 1-ы стралковы батальён пад камандаваннем гвардыі капітана Т.Е.Краўчанкі пачаў разведку боем. Пасля першага поспеху камандзір палка ўвёў у бой астатнія батальёны, забяспечыў тым самым магчымасць перайсці ў наступленне ўсім часцям дывізіі.

Полк пад камандаваннем І.А.Сабко разам з іншымі часцямі за два месяцы зімовага наступлення 1943 г. прынёс вызваленне жыхарам Варонежскай, Белгарадскай і Харкаўскай абласцей. Дзеянні камандзіра былі высока ацэнены, яго ўзнагародзілі ордэнам Суворава III ступені. Але мужнаму камандзіру не давялося дажыць да светлага дня Перамогі: у адным з баёў 6 сакавіка 1943 г. гвардыі маёр І.А.Сабко быў смяротна паранены.

Свята шануюць памяць аб І.А.Сабко яго землякі ў Цярухскім сельсавеце, а таксама жыхары Харкава, дзе ён пахаваны.

ФЁДАР МІТРАФАНАВІЧ ШАРАМЕЦЬЕЎ

У сям'і Шарамецьевых беражліва захоўваецца грамата, якую Фёдар Мітрафанавіч атрымаў ад камандуючага войскамі 1-га Беларускага фронту Г.К.Жукава.

«Красноармейцу Шереметьеву Федору Митрофановичу. Приказом командующего войсками 1-го Белорусского фронта Маршала Советского Союза т. Жукова Г.К. от 30.4.1945 г. № 6, за отличные боевые действия при овладении районом и главным зданием рейхстага всему личному составу вашей части, в том числе и Вам, принимавшему участие в боях, объявляется благодарность».

Гэта яскравае сведчанне мужнасці салдата-земляка на вайне. Ф.М.Шарамецьеў родам з п. Залядзе Улукаўскага сельсавета. Прайшоў усю вайну ад першага дня да апошняга.

БАРЫС СЯМЁНАВІЧ ШУСТЭР

Актыўны ўдзельнік Вялікай Айчыннай вайны. З 1934 г. па 1939 г. працаваў дырэктарам Улукаўскага дзіцячага дома. З лістапада 1941 г. Барыс Сямёнавіч у дзеючай арміі, камандзір стралковай роты. Быў чатыры разы паранены. За ратныя подзвігі ўзнагароджаны ордэнамі Аляксандра Неўскага, Чырвонай Зоркі, медалямі «За абарону Сталінграда», «За вызваленне Варшавы», «За ўзяцце Берліна», «За перамогу над Германіяй у Вялікай Айчыннай вайне 1941—1945 гг.»

У 1947 г. вярнуўся да мірнай працы. Больш за 20 гадоў працаваў юрыстам на Гомельскім шклозаводзе імя Ламаносава.

Першы таран

Першы таран у небе Запаляр'я здзейсніў наш зямляк, лётчык Іван Місякоў. Ён увайшоў у неўміручасць дваццацігадовым на шосты дзень вайны.

Па крохлях збіралі звесткі аб лейтэнанце Місякове краязнаўцы зябраўскай СШ № 1 пад кіраўніцтвам настаўніка гісторыі В.С.Баранава, старшага навуковага супрацоўніка Гомельскага абласнога краязнаўчага музея М.С.Царкова.

Іван Цітавіч Місякоў нарадзіўся 24.5.1918 г. у в. Рудня-Прыбыткаўская Прыбыткаўскага сельсавета Гомельскага раёна ў сялянскай сям'і. Пасля заканчэння 7 класаў займаўся ў школе фабрычна-заводскага навучання пры Гомельскім паравозарамонтным заводзе. Затым працаваў на тым жа прадпрыемстве. Марыў стаць лётчыкам. Паступіў у Гомельскі аэраклуб. У снежні 1937 г. стаў курсантам Барысаглебскай авіяцыйнай школы імя Чкалава. Пасля заканчэння быў прызначаны камандзірам звяна.

Кароткі, але мужны баявы шлях славутага земляка апісаны ў нарысе М.Царкова «Цаной жыцця», надрукаваным у газеце «Маяк» у 1973 г.

Першае баявое хрышчэнне І.Місякоў атрымаў у баях з белафінамі. У яго службовай характарыстыцы адзначана: «За перыяд баявых дзеянняў на самалёце І-16 зрабіў 38 баявых вылетаў з налётам 53 гадзіны 55 хв. Пры выкананні баявых заданняў на разведку, знішчэнне войскаў праціўніка праявіў сябе як выдатны паветраны баец...» За мужнасць у барацьбе з белафінамі лейтэнант І.Ц.Місякоў 21 мая 1940 г. быў узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі.

У першы ж дзень Вялікай Айчыннай вайны Іван Місякоў уступіў у паветраны бой з фашысцкім самалётам. Усяго шэсць дзён давялося нашаму земляку змагацца з ворагам, абараняючы паўночныя рубяжы Радзімы. Але гэта былі шэсць дзён подзвігу. Вось што пісалі ва ўзнагародным лісце камандуючы войскам Паўночнага фронту генерал-лейтэнант Папоў, член Ваеннага Савета фронту карпусны камісар Клямянцьеў: «За кароткі перыяд барацьбы з германскім фашызмам тав. Місякоў зрабіў 10 баявых вылетаў, паказаў сябе бясстрашным, мужным лётчыкам-знішчальнікам. Ён узорна выконваў заданні камандавання па паветранай разведцы, штурму наземных войскаў праціўніка, прыкрыццю сваіх бамбардзіроўшчыкаў, знішчыўшы пры атаках да 5 груп пяхоты, некалькі дзесяткаў транспартных аўтамашын праціўніка. У саставе групы ён удзельнічаў у двух паветраных баях з пераўзыходзячымі сіламі праціўніка.

27 чэрвеня 1941 г. у паветраным баі са знішчальнікамі праціўніка яго самалёт атрымаў пашкоджанне. Будучы смелым, адважным, адданым сваёй справе, Місякоў тараніў фашысцкі знішчальнік і пры гэтым загінуў сам. Гэта здарылася непадалёку ад Мурманска, каля пасёлка Мурмашы».

Указам Прэзідыума Вярхоўнага Савета СССР ад 23 ліпеня 1941 г. за гэты подзвіг лейтэнант Іван Цітавіч Місякоў быў пасмяротна ўзнагароджаны ордэнам Леніна.

Жыхары пасёлка Мурмашы свята ўшаноўваюць памяць аб героі. Адна з вуліц пасёлка носіць яго імя.

Н.А.Гурэвіч.

Неўміручы подзвіг Скавародзіна

СКАВАРОДЗІН Мікалай, нарадзіўся ў в. Раманавічы Улукаўскага сельсавета ў 1919 г. З дзяцінства марыў стаць лётчыкам, скончыў Гомельскі аэраклуб, затым паступіў у Адэскую ваенную школу пілотаў. У маі 1941 г. Мікалай стаў ваенным лётчыкам. А неўзабаве пачалася вайна. Мікалай Скавародзін быў у ліку тых, хто ўжо ў першыя дні вайны ўступіў у жорсткія схваткі з ворагам. Штодзень рабіў па 3—4 баявыя вылеты.

22 жніўня 1941 г. у раёне в. Чэпава Бранскай вобласці звяно цяжка нагружаных бамбардзіроўшчыкаў 38-га авіяпалка вылецела на баявое заданне: разграміць калону варожай пяхоты. Летам вядомым, як заўсёды, быў сяржант М.І.Скавародзін, малады, але ўжо вопытны лётчык. Акрамя Скавародзіна ў экіпажы былі лейтэнант Л.М.Вятлужскіх і стралок-радыст В.П.Чаркашын. Усе былі маладыя і любілі жыццё. Усе з паўслова разумелі адзін ад-

наго. Умела манеўруючы, сяржант Скавародзін прывёў свой самалёт да цэлі. Адна за другой кладуцца ў цэль бомбы. Першая атака аказалася ўдалай. Частымі кулямётнымі чэргамі лётчыкі метка білі ворага. Але хутка фашысты апамяталіся і адкрылі ўраганны агонь. Самалёт загарэўся. Можна было б яшчэ выратавацца, калі б члены экіпажа выкінуліся з парашутамі. Аднак мужныя лётчыкі выбралі іншы шлях. Скавародзін, не змяніўшы курсу, урэзаўся ў самую гушчыню фашысцкай пяхоты. Так загінулі героі.

На подзвіг лётчыкаў адгукнуўся пісьменнік Аляксей Талстой. У газеце «Красная Звезда» ад 12 верасня 1941 г. быў надрукаваны яго нарыс «Бессмяротнасць», дзе аўтар піша: «Успомнім з любоўю і гонарам тры сэрцы, якія перасталі біцца, тры сэрцы, горача аддаўшыя сябе за Радзіму — трох герояў лётчыкаў Мікалая Скавародзіна, Леаніда Вятлужскіх і Васіля Чаркашына».

Дакументы аб подзвігу экіпажа сабраны навуковымі супрацоўнікамі Гомельскага абласнога краязнаўчага музея.

Экіпаж пахаваны ў вёсцы Чэпава, што на Браншчыне.

Н.А.Гурэвіч.

З дзевяці вярнуўся адзін

Бацька памёр рана, а сям'я Кузюкоў была адной з вялікіх у вёсцы Заліп'е. Чацвёра сыноў і дачка клапаціліся аб маці, а яна, хоць і цяжка было, дапамагала ім стаць на ногі.

Усе чацвёра братоў былі дужыя, працавітыя, шчырыя і простыя сярод аднавяскоўцаў, сяброў і родзічаў. Многія, хто іх ведаў, казалі: былі хлопцы, як дубы. Самаму старэйшаму — Мікалаю Міхайлавічу Кузюкову ў пачатку Вялікай Айчыннай ішоў 36-ы год, Гаўрылу было 33, Трафіму — 26, а Івану — 20. Усе яны сталі на абарону Бацькаўшчыны ад фашысцкай нечысці.

І ў росквіце сіл абарвалася жыццё ўсіх чатырох братоў.

На нейкі час пасля вызвалення з'явілася ў маці надзея, што, магчыма, хтосьці з сыноў адгукнецца. Але ніводнай вестачкі яна так і не дачакалася. Не вытрымаўшы вялікага гора, вясной 1944 г. старая памерла. Пасля смерці маці дачка Таццяна пераехала з Урыцкага ў Заліп'е ў бацькоўскую хату, якая зусім апусцела.

Засталася яна адна з траімі малалетнімі дзецьмі на руках. Яе муж Пётр Сямёнавіч Банетаў, які пайшоў на фронт у першыя дні вайны, таксама не вярнуўся дадому. Вясной 1944 г. Таццяна атрымала паведамленне, што яе муж памёр ад цяжкіх ран і пахаваны ў Шацілках (зараз г. Светлагорск). 28 гадоў адпрацавала ў калгасе ўдава-салдатка, будучы інвалідам другой групы па зроку.

Здарылася так, што Таццяна Міхайлаўна Банетава страціла не толькі родных братоў. Не давялося ёй больш убачыцца і з траімі братамі мужа. Усе пяцёра братоў Банетавых з Урыцкага ў вайну сталі абаронцамі Радзімы. Міхаілу было тады 40, Фёдару — 37, за ім па ўзросце ішоў Карп, Пятру споўнілася 28, Лаўрэну — 23. Пашчасціла ўцалець толькі самаму малодшаму. І ў кожнай з чацвярых заўдаveўшых салдатак засталіся без бацькі малалетнія дзеці.

Бязлітасна абышлося ваеннае ліхалецце з дзвюма парадніўшымі сем'ямі, якія не дачакаліся столькіх родных і блізкіх. І не толькі яны.

Пры ўездзе ў вёску Урыцкае з боку Гомеля стаіць велічны помнік жыхарам Урыцкага сельсавета, якія загінулі ў Вялікую Айчынную вайну. На шырокім пастаменце азначаны 295 прозвішчаў. На адной з пліт — прозвішчы трох братоў Крычаўцовых з вёскі Барок.

Яны, выпускнікі Гомельскага музычнага вучылішча, перад самай вайной служылі ў адным танкавым экіпажы на заходняй граніцы. Канстанцін Георгіевіч Крычаўцоў, 1914 года нараджэння, быў старшым сяржантам, а 22-гадовы Елісей — яфрэйтарам. У ліку першых браты сустрэлі фашысцкіх агрэсараў. У няроўным баі пад Беластокам іх танк загарэўся і браты-танкісты загінулі.

У тых смутных радках можна заўважыць яшчэ нямала прозвішчаў родных братоў. Толькі з вёскі Заліп'е набіраецца некалькі. Сярод іх Васіль і Віктар

Жосткіны, Рыгор і Мікалай Бярозкіны, Міхаіл і Дзмітрый Жосткіны.

У ліку загінуўшых не толькі франтавікі, а і мірныя жыхары, якія сталі ахвярамі фашызму. Толькі ў адным невялічкім пасёлку Вясёлае Поле карнікі ў 1943 г. спалілі жывымі 12 мужчын за тое, што ім выпала жыць каля партызанскай зоны. Аднаму з іх, Пятру Сцяпанавічу Сатыраву, удалося выскачыць з агню, калі немцы зачынілі людзей у лазні і падпалілі яе. Ён пабег у напрамку лесу, але фашысцкая куля дагнала яго каля самага хвойніку.

Пасля такой страшэннай трагедыі ніхто з застаўшыхся ў жывых не адважыўся больш знаходзіцца ў пасёлку. І ва Урыцкім сельсавеце на адзін населены пункт з такой прыгожай назвай стала менш.

І.І.Пічукоў.

Грымелі апошнія баі

Калі фашысцкая Германія развязала другую сусветную вайну, рэха яе данеслася і да Далёкага Усходу, дзе на флоце служыў наш зямляк з в. Заліп'е галоўны старшына Васіль Ральнікаў.

На тарпедным катэры Васіль Іванавіч праслужыў 5 гадоў. А ў 1944 г. яго перавялі на ваенна-марскую базу ў Петрапаўлаўск-Камчацкі. Там ён трапіў у каманду «марскога паляўнічага».

— Увесь час, як пачалася Вялікая Айчынная вайна, усе мы прасіліся на фронт, але камандаванне адмаўляла, — нагадаў Васіль Іванавіч, — і вось 9 жніўня 1945 г. у нас адкрыўся свой фронт.

Ваенна-марская база, дзе служыў Ральнікаў, размяшчалася ў зоне Камчацкага абарончага раёна, які ўваходзіў у 2-і Далёкаўсходні фронт. Маракі ўзаемадзейнічалі з сухапутнымі войскамі і авіяцыяй, наносілі імклівыя ўдары па праціўніку. Апрача таго, «марскія паляўнічыя» канваіравалі транспартныя судны з узбраеннем і дэсантамі. Удзельнічаў Васіль Іванавіч і ў высадцы дэсантаў на Курыльскія астравы.

2 верасня 1945 г. Японія вымушана была згадзіцца на безагаворачную капітуляцыю. Другая сусветная вайна скончылася. Настаў доўгачаканы мір. Але В.І.Ральнікаў яшчэ больш года працягваў несці нялёгкую марскую вахту. І толькі ў снежні 1946 г. вярнуўся дадому. За баявыя справы ён ўзнагароджаны ордэнам Айчыннай вайны II ступені, медалямі «За перамогу над Японіяй» і іншымі.

І.І.Пічукоў.

...І распісаўся на рэйхстагу

Служыў сяржант Васіль Навумавіч Савостаў у авіяцыйнай часці недалёка ад Мінска. Неўзабаве яго прызначылі камандзірам аддзялення ў батальёне тэхабслугоўвання. Там, на аэрадроме, і заспела яго Вялікая Айчынная вайна.

Цяжкія шляхі адступлення. Авіяполк, у якім служыў Савостаў, апынуўся ў г. Яфрэмава Маскоўскай вобласці.

Тады пад Масквой фарміравалася 3-я асобая знішчальна-супрацьтанкавая артылерыйская брыгада Рэзерву Галоўнага Камандавання (РГК). У красавіку 1942 г. Савостава перавялі ў гэту брыгаду. У 280-м палку 76-мм гармат ён і прайшоў усе астатнія шляхі вайны. У званні старшага сяржанта служыў у палкавой разведцы.

Асабліва горача было летам 1943 г. у бітве на Курскай дузе. Знішчальнікі-артылерысты адбівалі атакі нямецкіх танкаў і самаходных гармат, якія лезлі напралом. І вораг не прайшоў. За баі на ўчастку паміж Арлом і Курскам брыгадзе было прысвоена званне гвардзейскай.

Разведчык Савостаў удзельнічаў у вызваленні Унечы, Клінцоў, Навазыбкава, іншых населеных пунктаў Браншчыны. Разам з воінамі-артылерыстамі ён з хваляваннем ступіў на зямлю роднай Беларусі. Умоўную мяжу полк і брыгада перасеклі ў Веткаўскім раёне. Пасля Веткі артбрыгада ўдзельнічала ў вызваленні Добруша, затым 12 кастрычніка 1943 г. у Навабеліцы. А праз

суткі шлях артылерыстаў з-пад Гомеля, які яшчэ ўтрымлівалі немцы, пралёг у Паўднёвым напрамку. Фарсіравалі Сож і Днепр, вызвалялі Рэчыцу.

Супрацьтанкавую брыгаду кідалі ў розныя месцы. Так было і летам 1944 г., калі артбрыгада ўдзельнічала ў Беларускай наступальнай аперацыі «Багратіён». Потым ішлі баі за вызваленне Польшчы.

Баі на Курскай дузе, за Брэст і Варшаву пакінулі ў біяграфіі В.Н.Савостава асаблівыя адмеціны. Ён двойчы — пад Курскам і Брэстам — быў кантужаны, а пад Варшавай паранены. З гэтымі ж баямі і гарадамі звязаны і яго ўзнагароды — тры ордэны Чырвонай Зоркі.

... Пасля шпіталя зноў у страі, удзельнічаў у штурме Берліна. На чацвёртай калоне рэйхстага наш зямляк гвардыі старшына Савостаў напісаў: «Няхай жывуць беларусы!» і паставіў сваё прозвішча.

Пасля Перамогі яшчэ больш года служыў у Германіі. Там у г. Гале старшына выпадкова ў гарнізонным Доме афіцэраў убачыў стэнд аб баявым шляху брыгады, на якім было адзначана, што пасля заканчэння вайны ў яе асабовым складзе засталося толькі два ветэраны, якія прайшлі ў яе радах увесь шлях з моманту фарміравання пад Масквой. І ўказаны былі прозвішчы, у тым ліку і Савостава. Гэта з трох палкоў! Многія загінулі ў баях, многія пасля лячэння ў шпіталях траплялі ў іншыя часці, на розных этапах прыходзіла новае папаўненне...

Пра слаўны баявы шлях гвардыі старшыны сведчаць, апрача ўпамянутых, два ордэны Айчыннай вайны II ступені, адзін з якіх разведчык атрымаў за Берлін, медаль «За адвагу», іншыя ўзнагароды.

У снежні 1946 г. ён вярнуўся дадому. Пайшоў працаваць слесарам-мантажнікам у Гомельскі рачны порт. А праз два гады ўладкаваўся на торфапрадпрыемства «Бальшавік». Адзінаццаць гадоў быў майстрам паўбрыкетнага цэха. Тут В.Н.Савостаў удастоіўся ордэна Працоўнай славы III ступені.

Пасля афармлення пенсіі «за асобыя заслугі» яшчэ 10 гадоў працаваў на Гомельскім шклозаводзе.

І.І.Пічукоў.

Яны вярнуліся пераможцамі

У баях з гітлераўскімі захопнікамі вызначыліся многія нашы землякі. Яны прайшлі цяжкімі дарогамі Вялікай Айчыннай вайны і ўнеслі важкі ўклад у Вялікую Перамогу над ворагам. Аб подзвігах землякоў — воінаў, партызан і падпольшчыкаў сведчаць шматлікія баявыя ўзнагароды. Напэўна, імёны не ўсіх узнагароджаных тут названы. На жаль, не пра ўсіх захаваліся звесткі. Але кожны з іх, хто названы і не названы, шмат зрабіў для разгрому ворага. Усім ім вялікая і шчырая падзяка ад нас і нашых нашчадкаў за іх ратныя подзвігі ў імя Айчыны.

АЗДЗЕЛІНСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА АЗДЗЕЛІНА

АДЗІНЦОЎ Трафім Іванавіч, два медалі «За адвагу», ГАРБАЧОЎ Гардзей Ігнатавіч, радавы, ордэн Чырвонай Зоркі; два медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі»; ДЗЕМЧАНКА Мацвей Ісакавіч, ордэн Славы III ступені, медаль «За адвагу»; ДЗЯДЗЕНКА Ісак Мітрафанавіч, медаль «За баявыя заслугі»; ЛАПАТАЎ Цімафей Ісакавіч, медаль «За адвагу»; ШЧАРБАТАЎ Фёдар Нікіфаравіч, ордэн Славы III ступені.

ПАСЁЛАК ЗЯЛЁНЫ ГАЙ

САВАЧКІН Аляксандр Яўменавіч, ордэн Славы III ступені, медаль «За адвагу».

ПАСЁЛАК ЗЯЛЁНЫ ВОСТРАЎ

АДЗІНЦОЎ Аляксандр Васільевіч, медалі «За баявыя заслугі», «За адвагу».

ПАСЁЛАК ЗЯЛЁНЫ САД

КІСЯЛЁЎ Мікалай Анісімавіч, сяржант, медаль «За адвагу»; КУРАЧЭНКА Арцём Сцяпанавіч, ордэн Славы III ступені, медаль «За адвагу»; ПРЫМАК Міхаіл Раманавіч, ордэн Чырвонай Зоркі; СІЗЫ Міхаіл Яфімавіч, медаль «За адвагу».

ПАСЁЛАК МОЛАДЗЬ

ГРЫБАЎ Васіль Міхайлавіч, медаль «За баявыя заслугі»; ГРЫШАЕЎ Іван Савельевіч, медаль «За адвагу»; КУРАЧЭНКА Дзмітрый Арцёмавіч,

сяржант, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу».

ПАСЁЛАК ПЯТРОЎ

ЛЯВОНАЎ Рыгор Раманавіч, медаль «За адвагу»; МАНЧАНКА Піліп Сафронавіч, медаль «За баявыя заслугі»; САВАЧКІН Аляксандр Ягоравіч, ордэны Славы II і III ступеней, Чырвонай Зоркі.

ВЁСКА РАГІ

АБРАМАЎ Арон Навумавіч, медаль «За адвагу»; КАРНЕЕЎ Майсей Іванавіч, радавы, медаль «За баявыя заслугі»; КАРАБАНЬКОЎ Дарафей Цімафеевіч, ордэн Чырвонай Зоркі; КУРАЧЭНКА Дзмітрый Арцёмавіч, ст. сяржант, ордэн Чырвонай Зоркі; КУРАЧЭНКА Дзмітрый Данілавіч, радавы, медаль «За баявыя заслугі»; СЕРЫКАЎ Іван Пятровіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медалі «За адвагу», два «За баявыя заслугі»; ШКАЛЯР Мікалай Пятровіч, медаль «За баявыя заслугі»; ЯРМОЛЕНКА Пётр Аляксандравіч, медаль «За адвагу».

БАБОВІЦКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА БАБОВІЧЫ

АСТАПКІН Васіль Іванавіч, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі»; БАБІН Дзмітрый Якаўлевіч, радавы, ордэн Славы III ступені, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі»; БАНДАРЭНКА Пётр Фёдаравіч, радавы, ордэн Чырвонай Зоркі; БАНДАРЭНКА Андрэй Андрэевіч, сяржант, медаль «За адвагу»; БАНДАРЭНКА Арсеній Аляксеевіч, медаль «За адвагу»; БЯРНАЦКІ Фядос Гаўрылавіч, мал. сяржант, медаль «За адвагу»; ГРЫШАНКОЎ Раман Ануфрыевіч, медалі «За баявыя заслугі», «За адвагу»; ЗАЙЦАЎ Васіль Іванавіч, медаль «За адвагу»; ЗАЛАТАРОЎ Пётр Аляксеевіч, радавы, медаль «За адвагу»; КЛЮЧНІКАЎ Ілья Аляксандравіч, медаль «За баявыя заслугі»; КРУГЛОЎ Пётр Леанідавіч, медаль «За адвагу»; КРУКАЎ Адам Кірылавіч, ордэн Славы III ступені, медаль «За адвагу»; КРУПНІКАЎ Уладзімір Сяргеевіч, старшына, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі»; МАЙСЕЕНКА Аляксандр Аляксеевіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу»; МАЙСЕЕНКА Аляксандр Аляксеевіч, радавы, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу»; МЕЛЬНІКАЎ Андрэй Трыфанавіч, ордэн Чырвонай Зоркі; ПІЛЬШЧЫКАЎ Аляксандр Іванавіч, медаль «За адвагу»; ПРАВЕДНЫ Іван Іванавіч, медаль «За баявыя заслугі»; РАМАНЕНКА Іван Піліпавіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі»; СІРОТКІН Сямён Андрэевіч, радавы, медаль «За адвагу»; УДОВЕНКА Іван Маркавіч, яфрэйтар, медаль «За баявыя заслугі; ЦЫКУНОЎ Сяргей Паўлавіч, радавы, медаль «За адвагу»; ШАЛАЎ Іван Васільевіч, ордэн Славы III ступені, медаль «За адвагу»; ЯЦКОЎ Аляксандр Афанасьевіч, яфрэйтар, медаль «За адвагу».

ВЁСКА ЦЫКУНЫ

ЦАКУНОЎ Васіль Іванавіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу».

БАЛЬШАВІЦКІ СЕЛЬСАВЕТ

РАБОЧЫ ПАСЁЛАК БАЛЬШАВІК

АГАФОНАЎ Сяргей Іванавіч, лейтэнант, медаль «За баявыя заслугі»; АГЕЙЧЫК Пётр Мікалаевіч, радавы, медаль «За баявыя заслугі»; АЛАМПІЕЎ Аляксандр Раманавіч, радавы, медаль «За баявыя заслугі»; АНАПРЫЕНКА Рыгор Мацвеевіч, радавы, ордэн Чырвонай Зоркі; АРХІПЦАЎ Сяргей Майсеевіч, медаль «За адвагу»; АРЦЁМЕНКА Іван Ягоравіч, радавы, медаль «За адвагу»; АРЦІШЭЎСКІ Міхаіл Іванавіч, радавы, медаль «За баявыя заслугі»; АСЕДАЧ Уладзімір Лаўрэнцьевіч, ст. сяржант, ордэн Чырвонай Зоркі; АТРОШЧАНКА Якаў Арцёмавіч, рад., ордэн Славы III ступені, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі»; БАРТНОЎСКІ Аркадзій Мікалаевіч, сяржант, медаль «За адвагу»; БЕРАЗНЯЦКІ Васілій Улаевіч, рад., медаль «За адвагу»; БЛОШКІН Сяргей Рыгоравіч, ст. лейтэнант, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу»; БУЛАЎКІН Іван Канстанцінавіч, радавы, медаль «За адвагу»; ГАЎРЫЛЕНКА Сямён Архіпавіч, ордэн Чырвонай Зоркі; ГЛАДЧАНКА Аляксей Восіпавіч, ст. сяржант, медаль «За адвагу»; ГРЫШАЕЎ Патап Мікалаевіч, лейтэнант, ордэн Чырвонай Зоркі; ГУЦАЎ Іван Рыгоравіч, капітан, медаль «За баявыя заслугі»; ГУЦАЎ Міхаіл Яўхімавіч, мал. сяржант, медаль «За адвагу»; ДЗІЧЫКАЎ Іван Іванавіч, радавы, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За

баявыя заслугі»; ЖАРАЎ Мітрафан Сямёнавіч, радавы, медаль «За баявыя заслугі»; КАЗІМІРАЎ Рыгор Фядосавіч, радавы, медаль «За адвагу»; КАРПОВІЧ Васілій Маркавіч, радавы, медаль «За адвагу»; КАРПОВІЧ Іван Маркавіч, медаль «За адвагу»; КАСЦЮЧЭНКА Андрэй Савіч, лейтэнант, медаль «За адвагу»; КАЦУБА Міхаіл Іванавіч, медаль «За адвагу»; КАЦЯНКОЎ Несцер Герасімавіч, радавы, медаль «За адвагу»; КІПУКОЎ Міхаіл Маркавіч, радавы, медаль «За баявыя заслугі»; КЛІМЯНОК Сцяпан Пракопавіч, медаль «За баявыя заслугі»; КУЛАГІН Фёдар Іванавіч, радавы, два медалі «За адвагу»; КУРЫЛІН Анатолій Мацвеевіч, ордэн Айчыннай вайны I ступені, медаль «За адвагу»; ЛАПІЦКІ Уладзімір Фёдаравіч, радавы, медаль «За адвагу»; ЛАПУШКІН Аляксей Мікітавіч, ордэн Славы III ступені; ЛЕБЕДЗЕЎ Сцяпан Мацвеевіч, радавы, медаль «За адвагу»; ЛІТВІНАЎ Рыгор Ільіч, радавы, медаль «За адвагу»; ЛЫСЕНКА Мікалай Пятровіч, ст. лейтэнант, медаль «За адвагу»; ЛЯВОНЕНКА Сцяпан Іванавіч, радавы, ордэны Славы II і III ступеней, МАКСІМАЎЦАЎ Ілья Усцінавіч, ст. сяржант, медаль «За адвагу»; МАРМАЛЮКОЎ Кузьма Піліпавіч, яфрэйтар, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі»; МОРДЗІЧ Мікалай Архіпавіч, ст. сяржант, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі»; ПАНІШКО Рыгор Піліпавіч, лейтэнант, ордэны Леніна, Чырвонай Зоркі; ПАРФЁНАЎ Васілій Андрэевіч, радавы, медаль «За адвагу»; ПАШКІН Фёдар Мікітавіч, ордэн Чырвонай Зоркі; ПЕРХУНОЎ Мітрафан Апанасавіч, медаль «За адвагу»; ПІГУЛЕЎСКІ Сцяпан Цімафеевіч, сяржант, медаль «За баявыя заслугі»; РАКАЎ Яўхім Іванавіч, радавы, медаль «За баявыя заслугі»; РУДЗЯНКОЎ Дзмітрый Іванавіч, капітан, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі»; РУДЗЯНОК Яўхім Сцяпанавіч, радавы, медаль «За баявыя заслугі»; САВАСТАЎ Васілій Навумавіч, ст. сяржант, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу»; САКАЛОЎ Павел Аляксандравіч, ст. лейтэнант, ордэн Чырвонай Зоркі; САЎВА Іван Андрэевіч, сяржант, медаль «За баявыя заслугі»; СІВЯНКОЎ Уладзімір Максімавіч, радавы, ордэны Славы III ступені, Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі»; СІДАРЭНКА Рыгор Паўлавіч, радавы, ордэн Славы III ступені, СКІДАН Іван Аляксандравіч, сяржант, медаль «За адвагу»; СЫСОЕЎ Іван Сцяпанавіч, радавы, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу»; ТАЎКАЧОЎ Іван Нікіфаравіч, лейтэнант, ордэн Чырвонай Зоркі; УСЕВІЧ Іван Міхайлавіч, медаль «За баявыя заслугі»; ФАМЕНКА Мікалай Савіч, радавы, ордэн Славы III ступені, ХАДАСАЎ Юзік Маркавіч, ордэн Чырвонай Зоркі; ХАРЛАНАЎ Міхаіл Дзмітрыевіч, радавы, медаль «За адвагу»; ХЛАБАКОЎ Іван Андрэевіч, радавы, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі»; ЦАЛКОВІКАЎ Пётр Ільіч, радавы, медаль «За баявыя заслугі»; ЧЭПІКАЎ Сямён Ягоравіч, радавы, медаль «За баявыя заслугі»; ШАВЫРОЎ Міхаіл Міхайлавіч, радавы, медаль «За адвагу»; ШАЎЦОЎ Порый Ерафеевіч, радавы, медаль «За адвагу»; ШКАЛЯР Якаў Андрэевіч, ст. сяржант, медаль «За адвагу».

ГЛЫБОЦКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА ГЛЫБОЦКАЕ

БАРЫСЕНКА Аляксандр Дзмітрыевіч, медаль «За адвагу»; БАРЫСЕНКА Антон Парфір'евіч, ордэн Чырвонага Сцяга, медаль «За адвагу»; ГАРДЗЕНКА Арсеній Іванавіч, ордэны Славы II і III ступеней, «Чырвонай Зоркі»; ДУДАРАЎ Іван Арцёмавіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За абарону Сталінграда»; КАЎШАРАЎ Ігнат Яўстратавіч, медаль «За адвагу»; КАЎШАРАЎ Фёдар Васільевіч, мал. сяржант, медаль «За адвагу»; КАРПУШЭНКА Аляксей Аляксандравіч, радавы, медаль «За баявыя заслугі»; КУЗЬМЕНКА Трафім Рыгоравіч, медаль «За баявыя заслугі»; КУЗЬМЕНКА Фёдар Восіпавіч, ордэн Чырвонай Зоркі; КУЗЬМЯНКОЎ Гаўрыла Сцяпанавіч, ордэн Славы III ступені, КУЛІКОЎ Дзмітрый Якаўлевіч, яфрэйтар, медаль «За баявыя заслугі»; КУШНЯРОЎ Дзмітрый Ерамеевіч, сяржант, два медалі «За адвагу»; ЛІТВІНАЎ Мікалай Іванавіч, медаль «За баявыя заслугі»; ЛЯГІНАЎ Іван Антонавіч, ст. сяржант, медаль «За адвагу»; ПАЗНЯКОЎ Міхаіл Якаўлевіч, яфрэйтар, медаль «За адвагу»; РЭДКАКОША Іван

Мікітавіч, медалі «За баявыя заслугі», «Партызану Айчыннай вайны» II ступені; СМОЛІКАЎ Ціхан Якаўлевіч, ордэн Славы III ступені; ЦІМАШЭНКА Іван Іванавіч, медаль «За баявыя заслугі».

ГРАБАЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ПАСЁЛАК БАШТАН

БРАТАЧКІН Міхаіл Адамавіч, радавы, ордэн Чырвонай Зоркі; БУРМІСТРАЎ Рыгор Сямёнавіч, сяржант, медаль «За адвагу»; КАЛЕСНІКАЎ Рыгор Піліпавіч, ст. сяржант, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу»; КРЫГЕР Мікалай Іванавіч, сяржант, медаль «За адвагу»; МЕЗЕНЦАЎ Мікалай Васільевіч, радавы, медаль «За баявыя заслугі»; ПАЗНЯКОЎ Фядот Карпавіч, медаль «За баявыя заслугі»; СЦЕШАНКОЎ Павел Канстанцінавіч, медаль «За баявыя заслугі»; ЮРАЎ Сцяпан Захаравіч, старшына, ордэн Славы III ступені, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі».

ВЁСКА ГРАБАЎКА

АФОНЧАНКА Сцяпан Іосіфавіч, ст. лейтэнант, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі»; АФОНЧАНКА Ягор Панцялеевіч, медаль «За баявыя заслугі»; БАБІЧАЎ Мітрафан Зосімавіч, лейтэнант, ордэны Чырвонай Зоркі, Славы III ступені, медаль «За адвагу»; БАНДАРЭНКА Мікалай Дзмітрыевіч, ст. сяржант, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу»; БАРЫСАВЕЦ Анатолій Антонавіч, радавы, медаль «За адвагу»; БАШЛАКОЎ Васілій Афанасьевіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «Партызану Айчыннай вайны» II ступені; БАШЛАКОЎ Мікалай Кузьміч, радавы, медаль «За адвагу»; БАШЛАКОЎ Міхаіл Афанасьевіч, мал. сяржант, медаль «За адвагу»; ВАЛЬЧАНКА Васілій Іванавіч, капітан, ордэн Чырвонай Зоркі; ВАЛЬЧАНКА Міхаіл Іванавіч, радавы, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі»; ВІЛЬКОТ Вольга Ераме-еўна, радавы, медаль «За баявыя заслугі»; ВОЎК Іван Канстанцінавіч, ст. сяржант, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу»; ВЯРОЎКІН Адам Іванавіч, ст. сяржант, медаль «За баявыя заслугі»; КАВАЛЁЎ Сямён Сцяпанавіч, радавы, медаль «За адвагу»; КАЛЕСНІКАЎ Васілій Кузьміч, радавы, медаль «За адвагу»; КАЛЕСНІКАЎ Сцяпан Яўхімавіч, старшына, медаль «За адвагу»; КАМОЎСКАЯ Екацярына Ісакаўна, радавы, ордэн Чырвонай Зоркі; КЛЕМЗІКАЎ Мікалай Панцялеевіч, радавы, медаль «За адвагу»; КЛІМЗІКАЎ Васілій Панцялеевіч, медаль «За баявыя заслугі»; КОТАЎ Іван Андрэевіч, ст. сяржант, ордэны Чырвонай Зоркі, Славы III ступені; КУЗЬМЯНКОЎ Канстанцін Яўхімавіч, ст. сяржант, медаль «За адвагу»; КУЗЬМЯНКОЎ Мікалай Васільевіч, ордэн Славы III ступені, медаль «За адвагу»; КУЧАРВЕНКА Іван Аляксеевіч, ордэн Славы III ступені, медаль «За баявыя заслугі»; ЛАКУТКА Іван Іванавіч, яфрэйтар, ордэн Славы III ступені, медаль «За адвагу»; ЛАТЫШОЎ Іван Антонавіч, ордэны Славы II і III ступеней; ЛУКАШОЎ Васілій Міхайлавіч, медаль «За баявыя заслугі»; ІВАНОЎ Васілій Міхайлавіч, яфрэйтар, медаль «За баявыя заслугі»; МАМАНТАЎ Мікалай Мітрафанавіч, ордэн Славы III ступені, медаль «Партызану Айчыннай вайны» II ступені; МАРТЫКАЎ Фрол Іванавіч, медаль «За баявыя заслугі»; МАРЧАНКА Рыгор Васільевіч, медаль «За адвагу»; МАЧЭЧА Васілій Трафімавіч, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі»; МУЗЫКІН Іван Іванавіч, медаль «За адвагу»; МУЗЫКІН С.Г., два ордэны Чырвонага Сцяга, Чырвонай Зоркі; ПАЎЛЕНКА Аляксей Цімафеевіч, яфрэйтар, медаль «За адвагу»; РАДЗІВОНАЎ Андрэй Маркавіч, ст. лейтэнант, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу»; САБУРАЎ Аляксандр Андрэевіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі», САБУРАЎ Пётр Сяргеевіч, медаль «За адвагу»; САВАСЦЬЯНАЎ Павел Дзмітрыевіч, медаль «За адвагу»; СВІРЫДКОЎ (СВІРЫДАЎ) Барыс Іванавіч, радавы, медаль «За адвагу»; СВІРЫДКОЎ Ягор Іванавіч, медаль «За адвагу»; СУВОРАЎ Адам Георгіевіч, медаль «За адвагу»; ТКАЧОЎ Раман Тарасавіч, радавы, ордэн Славы III ступені, ФЕСЮК Мікалай Трафімавіч, ст. сяржант, медаль «За адвагу»; ЧМЫРОЙ Іван Васільевіч, медаль «За адвагу»; ЮРАЎ Пракоп Захаравіч, медаль «За адвагу».

ПАСЁЛАК ДУБІНА

ВЯРОЎКІН Аляксей Восіпавіч, радавы, медаль «За баявыя заслугі»; ГЕРАСЕН-

КА Васілій Іванавіч, радавы, медаль «За баявыя заслугі»; ДЗЮБКІН Дзямід Андрэевіч, медаль «За баявыя заслугі»; КАРАЛЕНКА Пётр Васільевіч, сяржант, ордэн Славы III ступені; КАРЖОЎ Іван Васільевіч, радавы, медаль «За баявыя заслугі»; КРАЎЦОЎ Сцяпан Цярэнцьевіч, медаль «За баявыя заслугі»; КУЛЬБЯНКОЎ Мацвей Васільевіч, сяржант, медаль «За баявыя заслугі»; КУШНЯРОЎ Іван Яўціхіевіч, радавы, медаль «За баявыя заслугі»; НАВУМЕНКА Павел Фёдаравіч, старшына, медаль «За баявыя заслугі».

ВЁСКА ПЯСОЧНАЯ БУДА

БОНДАР Мікалай Піліпавіч, медаль «За баявыя заслугі»; КАЎБАСА Павел Іванавіч, радавы, медаль «За баявыя заслугі»; КРАЎЦОЎ Пётр Пятровіч, сяржант, медаль «За адвагу»; КУЛАКОЎ Аляксандр Васільевіч, яфрэйтар, медаль «За адвагу»; ЛАЎРОЎ Іван Канстанцінавіч, медаль «За баявыя заслугі»; ЛУКАШОЎ Васілій Міхайлавіч, радавы, медаль «За баявыя заслугі»; ПАТАПАЎ Аляксандр Дзмітрыевіч, медаль «За баявыя заслугі»; ПРАТАСАЎ Рыгор Якаўлевіч, медаль «За баявыя заслугі»; РОГАЎ Пётр Трафімавіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі», САКАЛОЎ Уладзімір Аляксандравіч, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі»; СЕМЯНЧУК Іван Мікалаевіч, ордэн Чырвонай Зоркі; СКАЧКОЎ Пётр Карпавіч, ордэн Славы III ступені, медаль «За баявыя заслугі»; СЯРОЎСКІ Аляксей Яўхімавіч, медаль «За баявыя заслугі»; УСЛАСЕНКА Андрэй Іванавіч, медаль «За баявыя заслугі»; ФІЛІМОНЧЫК Леанід Паўлавіч, медаль «За баявыя заслугі»; ФІЛІМОНЧЫК Павел Афанасьевіч, ордэн Чырвонай Зоркі; ХАРКАСАЎ Іван Рыгоравіч, медаль «За адвагу»; ХОРЫКАЎ Анатолій Дзямідавіч, медаль «За адвагу»; ШАФРАНСКІ Іван Сцяпанавіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі».

ВЁСКА ХУТАРАНКА

АЛЯКСЕЕНКА Кірыла Сямёнавіч, медаль «За адвагу»; ДАРОЖАНКА Іван Пятровіч, медаль «За баявыя заслугі»: КУДЗЯЛЬКО Васілій Тарасавіч, медаль «За адвагу»; МАРЧАНКА Мікалай Аляксеевіч, медаль «За адвагу»; МІКАЛАЕЎ Аляксей Сцяпанавіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі»; МІХАЛЁЎ Аляксей Сцяпанавіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу»; МІХАЛЁЎ Сяргей Міхайлавіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу»; ЦІМАФЕЕЎ Дзмітрый Іларыёнавіч, медаль «За баявыя заслугі».

ДАВЫДАЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА АСАЎЦЫ

КАРНЕЕЎ Дзмітрый Пятровіч, сяржант, медаль «За адвагу».

ВЁСКА ДАВЫДАЎКА

БАНЕТАЎ Лаўрэнцій Сямёнавіч, старшына, медаль За адвагу; БАШКІРАЎ Міхаіл Сафронавіч, радавы, медаль «За адвагу»; БОЛБАС Мікіта Пятровіч, ордэн Чырвонай Зоркі; БОНДАРАЎ Антон Мікалаевіч, радавы, ордэн Славы III ступені; БОНДАРАЎ Сяргей Радзівонавіч, сяржант, медаль «За баявыя заслугі»; ЕРМАКОЎ Мікалай Максімавіч, ст. сяржант, медаль «За адвагу»; ЗАЙКІН Фёдар Раманавіч, радавы, ордэн Чырвонай Зоркі; КАНАНЕНКА Васілій Іванавіч, старшына, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі»; КОЛАСАЎ Сямён Нічыпаравіч, ст. сяржант, ордэн Чырвонай Зоркі; КУЛЯШОЎ Мікалай Пятровіч, радавы, ордэн Чырвонай Зоркі; ПІШЧАНОК Савелій Рыгоравіч, ордэн Чырвонай Зоркі; ФЁДАРАЎ Дзмітрый Кіравіч, мал. сяржант, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу».

ВЁСКА САСНОЎКА

ГОЛДЫШАЎ Рыгор Платонавіч, радавы, медаль «За баявыя заслугі»; ДУБАДЗЕЛАЎ Васілій Данілавіч, радавы, медаль «За баявыя заслугі»; ДУБАДЗЕЛАЎ Міхаіл Міхайлавіч, радавы, медаль «За адвагу»; ЛАПАНАЎ Сямён Ягоравіч, радавы, медаль «За адвагу»; ЦАРЫКАЎ Іван Мітрафанавіч, радавы, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу»; ЦАРЫКАЎ Міхаіл Пятровіч, ст. сяржант, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу»; ЯФРЭМАЎ Фёдар Мікітавіч, радавы, медаль «За адвагу».

ВЁСКА УЗА

БОКАРАЎ Васілій Іванавіч, сяржант, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу»; ВЕРАМЕЕЎ Аляксей Ісакавіч, сяржант, медаль «За адвагу»; ПАНЬКОЎ Канстанцін Георгіевіч, сяржант, ордэн Славы III ступені, медаль «За баявыя заслугі»; ТРЫБЯЛУСТАЎ Ілья Аляксандравіч, медаль «За баявыя заслугі»; ЦЕРАШКОЎ Аўрам Іванавіч, сяржант, медаль «За баявыя заслугі».

ДАЎГАЛЕСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА ВАСІЛЕВА

КУРЛОВІЧ Іван Нічыпаравіч, капітан, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі»; САЎЧАНКА Іван Міхайлавіч, медаль «За адвагу»; СТАРАЖЭНКА Цярэнцій Ануфрыевіч, ордэн Славы III ступені; ФАМІН Андрэй Лукіч, медаль «За баявыя заслугі».

ВЁСКА ДАЎГАЛЕССЕ

АНДРЫЕЎСКІ Мікалай Усцінавіч, медаль «За адвагу»; АНТОНЕНКА Іван Дарафеевіч, медаль «За адвагу»; БЯРКОЦКІ Аляксандр Лаўрынавіч, медаль «За адвагу»; ГРЫГАРЭНКА Васілій Афанасьевіч, радавы, ордэн Славы III ступені, медаль «За адвагу»; ГУТАРАЎ Васіль Сцяпанавіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу»; КІРЫЕНКА Мікалай Ісакавіч, медалі «За адвагу», За баявыя заслугі»; ЛЯБЕДКА Аляксандр Іванавіч, медаль «За баявыя заслугі»; НАЛЯГАЧ Мікалай Сямёнавіч, сяржант, медаль «За баявыя заслугі», НОВІКАЎ С.Г., ордэн Чырвонай Зоркі; ПІПЧАНКА Міхаіл Ф., медаль «За адвагу»; ПУГАЧОЎ Якаў Міхайлавіч, медаль «За адвагу»; РУДЗЯНОК Міхаіл Раманавіч, радавы, медаль «За адвагу»; САЛОДКІН Васіль Кузьміч, медаль «За адвагу»; СКУДНІЧКІ Адам Аляксандравіч, ордэн Чырвонай Зоркі; ХАТКОЎСКІ Іван Арцем'евіч, радавы, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі»; ЦІМАШЭНКА Ірына Іларыёнаўна, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу»; ЦЯРЭШЧАНКА Іван Іосіфавіч, радавы, ордэн Айчыннай вайны II ступені, медаль «За адвагу»; ЧАРНЯКОЎ В.Г., два ордэны Чырвонай Зоркі, ШАСТАКОЎ Пётр Іосіфавіч, радавы, медаль «За адвагу»; ШЫЛЕЦ Іван Акімавіч, радавы, ордэн Чырвонай Зоркі.

ПАСЁЛАК ДУБАВЕЦ

МЯЖЭВІЧ Міхаіл Адамавіч, медаль «За баявыя заслугі».

ПАСЁЛАК КАРНАЛІН

АБРАМЦАЎ Іван Дзянісавіч, ордэн Чырвонай Зоркі; АСЫЛАЎ Міхаіл Апанасавіч, ордэн Чырвонай Зоркі; медаль «За баявыя заслугі»; ДУБАДЗЕЛАЎ Іван Міхайлавіч, сяржант, два медалі «За адвагу»; ГУСАЎ Андрэй Рыгоравіч, радавы, медаль «За баявыя заслугі».

ПАСЁЛАК МІРНЫ

БАЗЫЛЕЎ Міхаіл Данілавіч, медаль «За баявыя заслугі».

ВЁСКА МІХАЛЬКІ

ГАПОНЕНКА Акім Рыгоравіч, ордэн Чырвонай Зоркі; КОЦУР Аляксандр Фёдаравіч, радавы, медаль «За адвагу»; КУРАЧОЎ Сцяпан Антонавіч, мал. сяржант, медалі «За баявыя заслугі», «За адвагу»; КУЧМА Іван Данілавіч, радавы, ордэн Славы III ступені; ЛАПІЦКІ Аляксандр Мікалаевіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу»; ЛОЙКА Валянціна Васільеўна, ордэн Чырвонага Сцяга; СІНЮКОЎ Нічыпар Апанасавіч, ордэн Чырвонай Зоркі; СТАРАВОЙТАЎ Іван Фёдаравіч, сяржант, медаль «За баявыя заслугі»; ТАРАСАЎ Павел Цітавіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу»; УГРУМАЎ Іван Іларыёнавіч, радавы, медаль «За баявыя заслугі»; УМАТКІН Фрол Лявонавіч, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі»; ЦЯРЭШЧАНКА Пётр Піліпавіч, ордэн Чырвонай Зоркі.

ПАСЁЛАК МЕЖЫ

КАРБОЎСКІ Мікалай Яўхімавіч, радавы, медаль «За адвагу»; ШНІНА Надзея Піліпаўна, медаль «За баявыя заслугі».

ПАСЁЛАК НЯКРАСАВА

ПІНЧАНКА Міхаіл Піліпавіч, радавы, ордэн Славы III ступені; СТАРАВОЙТАЎ Іван Фёдаравіч, медаль «За баявыя заслугі».

ВЁСКА СТУКАЧОЎКА

БАНДАРЭНКА Аляксандр Васільевіч, медаль «За баявыя заслугі»; НОВІКАЎ Мікалай Аляксандравіч, сяржант, медаль «За адвагу».

ДЗЯТЛАВІЦКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА ДЗЯТЛАВІЧЫ (СТАРЫЯ ДЗЯТЛАВІЧЫ)

АБАКУМЕНКА Міхаіл Іванавіч, радавы, медаль «За адвагу»; АФАНАСЬЕЎ Пётр Несцеравіч, медаль «За баявыя заслугі»; ВОЛКАЎ Аляксей Карпавіч, медаль «За баявыя заслугі»; ВОЛКАЎ Апанас Аксёнавіч, радавы, медаль «За баявыя заслугі»; ВОЛКАЎ Міхаіл Карпавіч, радавы, ордэн Чырвонай Зоркі; ВОСІПАЎ Авакум Герасімавіч, медаль «За адвагу»; ВОСІПАЎ Дзмітрый Герасімавіч, медаль «За адвагу»; ПУГАЧОЎ Рыгор Майсеевіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі»; ГЕРГАЛАЎ Мікалай Уладзіміравіч, медаль «За адвагу»; ГЕРГАЛАЎ Павел Яўменавіч, яфрэйтар, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу»; ГРАПАЎ Павел Трафімавіч, ст. лейтэнант, медаль «За адвагу»; ГРАПАЎ Уладзімір Якаўлевіч, ордэн Славы III ступені; ГРУШУНОЎ Дзмітрый Міхайлавіч, ордэны Багдана Хмяльніцкага III ступені, Чырвонай Зоркі; КАЛЯДАЎ Пётр Якаўлевіч, радавы, медаль «За адвагу»; КАСЯКОЎ Мікалай Логвінавіч, старшына, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі»; МАКАЎ Аляксей Міхайлавіч, медаль «За адвагу»; МАКСІМЕНКА..., медаль «За баявыя заслугі»; МІЛЕНЦІЕЎ Канстанцін Іванавіч, гвардыі сяржант, медаль «За адвагу»; САМОЙЛЕНКА Мікалай Фёдаравіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі»; САМОЙЛЕНКА Якаў Сяргеевіч, медаль «За баявыя заслугі»; СІЛКОВІЧ Аляксандр Іванавіч, старшына, ордэны Славы II і III ступеней, Чырвонай Зоркі; СІЛКОВІЧ Аляксандр Іванавіч, ордэны Славы II і III ступеней; ЧАРНОЎ Дзмітрый Аляксандравіч, медаль «За баявыя заслугі»; ЧАРНОЎ Канстанцін Пятровіч, гвардыі мал. сяржант, медаль «За баявыя заслугі»; ШЫЦІКАЎ Рыгор Карпавіч, ордэны Чырвонай Зоркі, Славы III ступені, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі».

ВЁСКА НОВЫЯ ДЗЯТЛАВІЧЫ

КАЗЛОЎ Тарас Емяльянавіч, радавы, медаль «За баявыя заслугі»; КЛІМАЎ Міхаіл Кірылавіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу»; КЛІМАЎ Філат Севасцьянавіч, медаль «За баявыя заслугі»; КРЭНГОЛЬД Іван Аляксандравіч, гвардыі ст. сяржант, медаль «За баявыя заслугі»; МАРЧАНКА Іван Яўхімавіч, медаль «За адвагу»; САВАРЫН Васілій Сцяпанавіч, ст. сяржант, ордэн Славы III ступені, медаль «За адвагу»; СЕМЕНЧУКОЎ Ігнат Данілавіч, медаль «За адвагу»; СІЛКОВІЧ Іван Фядотавіч, яфрэйтар, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі»; СУРЖЫКАЎ Іван Назаравіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі»; СУРЖЫКАЎ Фёдар Іванавіч, ордэн Славы III ступені; СУРЖЫКАЎ Цімафей Назаравіч, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі»; ЧУБУКОЎ Павел Кірылавіч, лейтэнант, ордэн Чырвонай Зоркі; ШЫРАКАН Іван Аляксеевіч, ордэн Чырвонай Зоркі; ЮРЧАНКА Іван Дзянісавіч, медаль «За баявыя заслугі».

ВЁСКА ЧКАЛАВА

ВАСІЛЬЧЫКАЎ Рыгор Ягоравіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медалі «Партызану Айчыннай вайны» I ступені, «За баявыя заслугі»; ДЗЯДКОЎ Мікалай Цярэнцьевіч, сяржант, медаль «За адвагу»; ЖОЛУДЗЕЎ Фёдар Фёдаравіч, сяржант, два ордэны Чырвонай Зоркі; КАЛЯДАЎ Пётр Якаўлевіч, медаль «За адвагу»; КОТАЎ Сямён Іванавіч, радавы, медаль «За адвагу»; КОТАЎ Якаў Іванавіч, медаль «За баявыя заслугі»; ЛАБАНАЎ Мікалай Адамавіч, медаль «За адвагу»; ЛІТВІНАЎ Пётр Яфрэмавіч, медалі «За баявыя заслугі», «За адвагу»; ІЛЬЧОЎ Мікалай Міхайлавіч, радавы, медаль «За баявыя заслугі»; МАРОЗАЎ Іван Іванавіч, медаль «За адвагу»; МАРОЗАЎ Якаў Герасімавіч, медаль «За адвагу»; МАСЬКО Гаўрыла Мікалаевіч, ордэн Чарвонай Зоркі; МЕЛЬНІЧЭНКА Іван Васільевіч, медаль «За баявыя заслугі»; ПЕРАПЛАЎЧАНКА Міхаіл Львовіч, медаль «За адвагу»; СЕРЫКАВА Ганна Цітаўна, медаль «Партызану Айчыннай вайны» I ступені; СНЯЖКО Дзмітрый Яўхімавіч, медаль «За адвагу»; СУХОЦКІ Аляксандр Васільевіч, ст. сяржант, ордэн Славы III ступені, медаль «За баявыя заслугі»; ФЕДАРЦОЎ Васілій Цярэнцьевіч, медаль «За адвагу»; ХАЯРАЎ Іван Рыгоравіч, медаль «За баявыя заслугі»; ЦУКАРАЎ Мікалай Еўдакімавіч, медаль «За адвагу»; ШЫЛЕЦ Пётр Іванавіч, медаль «За баявыя заслугі»; ЮРЧАНКА Мікалай

Дзянісавіч, медаль «За адвагу»; ЯРМАКОЎ Яфрэм Фаміч, радавы, медаль «За адвагу».

ЗЯБРАЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ПАСЁЛАК ВАЯВОДА

ДЗЮБЯНКОЎ Мікалай Уласавіч, радавы, медаль «За адвагу»; ДЗЮБЯНКОЎ Піліп Сяргеевіч, сяржант, ордэны Чырвонай Зоркі, Славы III ступені, медаль «За адвагу»; КАРАТКОЎ Міхаіл Рыгоравіч, радавы, медаль «За адвагу»; ПАДШЧАКОЛДЗІН Аляксей Мікалаевіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медалі «За баявыя заслугі», два «За адвагу»; РАКАЎ Аляксандр Міхайлавіч, ст. лейтэнант, ордэн Чырвонага Сцяга; ХАТУЛЁЎ Васілій Андрэевіч, капітан, ордэны Чырвонага Сцяга, Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі».

ПАСЁЛАК ГРАЗА

БАЗЫЛЕЎ Міхаіл Еўдакімавіч, радавы, медаль «За баявыя заслугі»; ДАНІЛЬЧАНКА Яўгеній Маркавіч, сяржант, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі»; КАЖЭЎНІКАЎ Уладзімір Іванавіч, лейтэнант, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу».

ВЁСКА ЗЯБРАЎКА

БАЛЮКОЎ Мікалай Аляксандравіч, радавы, медаль «За адвагу»; БУЛАХАЎ Пётр Яўцехавіч, старшына, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу»; ГУСЕЙНАВА Ніна Фёдараўна, радавы, медаль «За баявыя заслугі»; ДЗЯТЛАЎ Антон Емяльянавіч, ордэн Чырвонай Зоркі; КАБЗАРАЎ Рыгор Арцёмавіч, медаль «За адвагу»; КАВАЛЁЎ Іван Карнеевіч, медаль «За баявыя заслугі»; КАНТАРАЎ Васілій Іванавіч, медаль «За баявыя заслугі»; КАСТАЧКА Міхаіл Міхайлавіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі»; КІР'ЯНАЎ Мікалай Архіпавіч, ст. лейтэнант, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі»; КУРЫЛІН Адам Сцяпанавіч, сяржант, медаль «За баявыя заслугі»; МАДЖАРА Мікалай Емяльянавіч, медаль «За баявыя заслугі»; МЕЛЬНІКАЎ Мікалай Акімавіч, ордэны Чырвонай Зоркі, Айчыннай вайны II ступені; ФРАЛОЎ Ануфрый Карпавіч, радавы, ордэн Чырвонай Зоркі; ХУДАЛЕЙ Іван Яфрэмавіч, ордэн Чырвонай Зоркі.

ВЁСКА КАНТАКУЗАЎКА

КАРАБЛЁЎ Рыгор Яфімавіч, мал. лейтэнант, медаль «За адвагу»; КРАЎЦОЎ Васілій Міхайлавіч, ст. сяржант, медаль «За баявыя заслугі»; ЛАПАКІН Мікалай Макаравіч, медаль «За баявыя заслугі»; ПАЎЛЕНКА Антон Емяльянавіч, медаль «За адвагу»; ПАЎЛЯНКОЎ Апанас Фадзеевіч, медаль «За баявыя заслугі»; ФЕДАРЦОЎ Пётр Міхайлавіч, ст. сяржант, медаль «За баявыя заслугі».

ВЁСКА КАРАНЁЎКА

АКУЛІЧ Станіслаў Ісакавіч, ордэн Славы III ступені; КАЖАМЯКІН Аляксандр Акімавіч, радавы, ордэн Славы III ступені, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі»; КРЫВАЛАП Наталля Міхайлаўна, медаль «За баявыя заслугі»;ЛІЗАГУБ Фёдар Паўлавіч, ордэн Чырвонай Зоркі; СІДАРЭНКА Аляксей Елісеевіч, медаль «За адвагу»; СІЗОНЕНКА Васілій Пракопавіч, медаль «За адвагу»; СНАПОК Антон Андрэевіч, медаль «За баявыя заслугі»; ХАХЛОЎ Аляксей Макаравіч, ордэн Чырвонай Зоркі; ЧАЛАЯ Паліна Трафімаўна, сяржант, медаль «За баявыя заслугі».

ПАСЁЛАК ЧЫРВОНАЕ СЕЛІШЧА

БАЛЮКОЎ Мікалай Пятровіч, радавы, два медалі «За адвагу»; ШКАРУБА Тарас Антонавіч, медаль «За адвагу».

КРАСНЕНСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА БРЫЛЁВА

ВЕРАСАВЫ Васілій Іванавіч, ст. лейтэнант, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу»; БОНДАР Міхаіл Фролавіч, мал. сяржант, ордэны Айчыннай вайны II ступені, Славы III ступені, медаль «За адвагу»; ЗАВАДСКІ Аляксандр Фёдаравіч, радавы, медаль «За адвагу»; КАРПЯНКОЎ Васілій Пракопавіч, радавы, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі»; КІЗІЦКІ Піліп Карнеевіч, мал. сяржант, медаль «За баявыя заслугі»; МАСКАЛЁЎ Аляксандр Харытонавіч, ст. сяржант, медаль «За адвагу»; МІСЕЎ Сцяпан Макаравіч, ордэн Славы III ступені, МЯДЗВЕДЗЕЎ Аляксей Пятровіч, ст. сяржант, ордэн Чырвонай Зоркі, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі»; МЯЛЬЧНЯЕЎ Мікалай Іванавіч, радавы, ордэны Чырвонага Сцяга, Чырвонай Зоркі, медалі «За адвагу», «За баявыя

заслугі»; НАВІНСКАЯ Ася Навумаўна, партызанка, медыцынская сястра, медалі «Партызану Айчыннай вайны» II ступені, «За адвагу»; Навінскі Георгій Андрэевіч, партызан, ст. лейтэнант, медалі «Партызану Айчыннай вайны» I ступені, «За адвагу», «За баявыя заслугі»; ШКІРСКІ Фёдар Мікітавіч, сяржант, медаль «За адвагу»; ШЫРЧАНКА Пётр Якаўлевіч, радавы, медаль «За баявыя заслугі».

ПАСЁЛАК ЗАБІЯКА

КУЧЫНСКІ Іван Лукіч, ст. лейтэнант, медаль «За баявыя заслугі».

ВЁСКА КРАСНАЕ

АНІСІМАЎ Міхаіл Карнеевіч, ст. сяржант, медаль «За баявыя заслугі»; ГВОЗДЗЕЎ Мікалай Васільевіч, старшына, медаль «За адвагу»; ГЕРГАЛАЎ Аляксей Андрэевіч, капітан, медаль «За адвагу»; ДЗЕРАВЯШКІН Васілій Фядотавіч, яфрэйтар, медаль «За адвагу»; ДЗЮБКОЎ Іван Захаравіч, радавы, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі»; ЗАГОРСКІ Іван Лаўрэнцьевіч, сяржант, ордэн Чырвонай Зоркі; ЗАГОРСКІ Уладзімір Фядотавіч, яфрэйтар, медаль «За адвагу»; КАЗАКЕВІЧ Яўгеній Іванавіч, медаль «За адвагу»; КАЛІНІН Анатолій Іванавіч, мал. сяржант, медаль «За адвагу»; КАНДЗЕЛЕЎ Кузьма Анісімавіч, радавы, медаль «За адвагу»; КАРАБЦОЎ Яўгеній Іванавіч, ст. лейтэнант, ордэн Чырвонай Зоркі; КАРТУЗОВА Еўдакія Іванаўна, ст. лейтэнант, медаль «За баявыя заслугі»; КНЫШАЎ Уладзімір Паўлавіч, гвардыі сяржант, медаль «За адвагу»; КУЛІКОЎ Аляксандр Васільевіч, сяржант, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі»; ЛАЗОЎСКІ Васілій Ягоравіч, яфрэйтар, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі»; МАКУШКІН Іван Амбросьевіч, старшына, медаль «За адвагу»; МЕЗІН Сямён Антонавіч, медаль «За баявыя заслугі»; ПЕНЯЗКОЎ Аляксандр Сцяпанавіч, гвардыі сяржант, ордэн Чырвонай Зоркі; ПУЦІЛІН Уладзімір Аляксеевіч, радавы, ордэн Чырвонай Зоркі; РОДЗЬКІН Іван Фёдаравіч, ст. сяржант, ордэн Славы III ступені; РЫЖОЎ Васілій Іванавіч, сяржант, медаль «За баявыя заслугі»; СТУЦКІ Рудольф Юльевіч, медаль «За баявыя заслугі»; ФІЛІМОНЧЫК Мікалай Паўлавіч, капітан, медаль «За баявыя заслугі».

ПАСЁЛАК КРАСНЫ БАГАТЫР

КЛІМАНСКІ Мікалай Аляксандравіч, старшына, медаль «За адвагу»; СУХАРКОЎ Аляксандр Іосіфавіч, ордэн Чырвонай Зоркі.

ПАСЁЛАК МІЧУРЫНСКІ

ЗАВАЦКІ Андрэй Фёдаравіч, яфрэйтар, медаль «За адвагу»; ЗАХАРЧАНКА Іван Мікалаевіч, радавы, ордэн Славы III ступені, ЛУКАШЭВІЧ Васіль Пятровіч, ордэны Славы II і III ступеней; МАКАФЕЕЎ Уладзімір Сяргеевіч, ордэны Славы III ступені, Чырвонай Зоркі; СЛЕПЧАНКА Міхаіл Цімафеевіч, радавы, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі».

ВЁСКА НОВАЯ МІЛЬЧА

ВЯТОШКІН Аляксандр Фёдаравіч, сяржант, медаль «За баявыя заслугі»; ЗАЛЕЗНЯКОЎ Пётр Ільіч, радавы, ордэн Славы III ступені, медаль «За адвагу»; МЯШКОЎ Іван Якаўлевіч, радавы, ордэн Чырвонай Зоркі; НОВІКАЎ Іван Дзмітрыевіч, радавы, медаль «За баявыя заслугі»; САЛАДУХІН Рыгор Дзмітрыевіч, сяржант, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі».

ПАСЁЛАК ПРАЛЕТАРЫЙ

ЗЯЗЮЛІН Сяргей Іванавіч, радавы, медаль «За адвагу».

МАРКАВІЦКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА ГАДЗІЧАВА

БУХАЛАЎЦАЎ Мікалай Раманавіч, ордэн Чырвонай Зоркі.

ВЁСКА МАРКАВІЧЫ

ГЕРАСЕНКА Аляксандр Фядотавіч, радавы, медаль «За адвагу»; ЕКІМЕНКА Васілій Давыдавіч, радавы, медаль «За адвагу»; ЕКІМЕНКА Фёдар Сцяпанавіч, медаль «За адвагу»; ЖУКАЎ Васілій Аляксеевіч, радавы, медаль «За адвагу»; КАРЖОЎ Іван Дзянісавіч, медаль «За баявыя заслугі»; ПЫТЛЕЎ Васілій Мікалаевіч, медаль «За адвагу»; РАБЦАЎ Іван Яфімавіч, медаль «За адвагу»; РАМАНЕНКА Ціхан Фядосавіч, медаль «За адвагу»; САРОКІН Васілій Анісімавіч, медаль «За адвагу»; СМОЛІКАЎ Фёдар

Паўлавіч, ордэн Чырвонай Зоркі; ТРЫГУБАЎ Іван Фёдаравіч, медаль «За адвагу»; ЦЕЛЮКОЎ Васілій Фядосавіч, медаль «За адвагу»; ХРАПУНОЎ Сяргей Рыгоравіч, медаль «За баявыя заслугі»; ЯКУТКІН Рыгор Рыгоравіч, медаль «За адвагу».

ПАСЁЛАК РАГІ-ІЛЕЦКІ

ПРОНІН Міхаіл Іванавіч, медаль «За адвагу».

ПАСЁЛАК ПАДДАБРАНКА

ЗАЙЦАЎ Іван Венядзіктавіч, радавы, медаль «За адвагу»; ЗАЙЦАЎ Харытон Іванавіч, медаль «За адвагу»; КАВАЛЁЎ Уладзімір Кірылавіч, мал. сяржант, ордэн Чырвонай Зоркі.

ПАСЁЛАК ХАЛМЫ

ВЯГЕРА Міхаіл Навумавіч, медаль «За баявыя заслугі; МАЛЬЦАЎ Феакціст Пятровіч, ордэн Чырвонай Зоркі; СМОЛІКАЎ Міхаіл Паўлавіч, ордэны Чырвонай Зоркі, Айчыннай вайны I ступені, медаль «За адвагу».

ПАКАЛЮБІЦКІ СЕЛЬСАВЕТ

ПАСЁЛАК ВОСТРАЎ

БЫРКОЎ Раман Іванавіч, ордэн Чырвонай Зоркі.

ПАСЁЛАК ГРЫВА

АЎСЯНКОЎ Якаў Фёдаравіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу»; ВІДУНОЎ Васілій Трыфанавіч, радавы, ордэн Айчыннай вайны, медаль «За адвагу».

ВЁСКА ЛАПАЦІНА

АЎСЯНКОЎ Васіль Яўціхіевіч, радавы, медаль «За адвагу»; БЫРКОЎ Іван Іванавіч, радавы, медаль «За баявыя заслугі»; КАЗУБАНАЎ Уладзімір Фёдаравіч, лейтэнант, медаль «За баявыя заслугі»; КАПІТАНАЎ Андрэй Рыгоравіч, радавы, медаль «За адвагу»; РАТКОЎ Іван Сямёнавіч, сяржант, медаль «За баявыя заслугі»; САВУЛЕЎ Кузьма Яфрэмавіч, ст. сяржант, медаль «За баявыя заслугі»; САЛАДУНОЎ Аляксей Цітавіч, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі»; ЦАЦАРЫН Васілій Калінавіч, радавы, медаль «За адвагу»; ЧАРНЯКОЎ Васілій Герасімавіч, мал. лейтэнант, два ордэны Чырвонай Зоркі; ШАПАВАЛАЎ Пётр Сцяпанавіч, мал. сяржант, два ордэны Чырвонай Зоркі.

ВЁСКА ПАКАЛЮБІЧЫ

БАДРАКОЎ Павел Фёдаравіч, яфрэйтар, ордэны Чырвонай Зоркі, Славы III ступені; БАРАБАНАЎ Мікалай Карпавіч, радавы, медаль «За адвагу»; БАШЛАКОЎ Іван Арцёмавіч, сяржант, медаль «За адвагу»; ВІЖУНОЎ Сямён Кірылавіч, радавы, ордэн Славы III ступені, ГАЛАМЫСАЎ Валянцін Піліпавіч, радавы, медаль «За адвагу»; ГУРЧУНОЎ Ігнат Фядотавіч, радавы, ордэн Айчыннай вайны III ступені, медаль «За адвагу»; ДЗЯДКОЎ Сцяпан Фядотавіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу»; ЖАЎНЕРАЎ Мікалай Кірылавіч, сяржант, медаль «За баявыя заслугі»; КАЗАКОЎ Сямён Іванавіч, ст. сяржант, медаль «За адвагу»; КАРЖОЎ Іван Піліпавіч, гв. ст. сяржант, ордэн Славы III ступені; КІРЫКАЎ Аляксей Аляксандравіч, медаль «За адвагу»; КІРЫКАЎ Фёдар Пятровіч, радавы, медаль «За адвагу»; КІРЫШЧЭНКА Аляксей Фёдаравіч, ордэн Чырвонай Зоркі; КОЛАСАЎ Антон Вавілавіч, ордэн Чырвонай Зоркі; КРАСНІКАЎ Пётр Яўхімавіч, мал. сяржант, ордэн Чырвонай Зоркі; ЛОЦМАНАЎ Іван Фёдаравіч, мал. сяржант, ордэны Славы III ступе ні, Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу»; МАГДАНАЎ Сцяпан Максімавіч, сяржант, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі»; МАЛАШКАЎ Аляксей Піліпавіч, сяржант, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу»; МАСКАЛЁЎ Ігар Мікалаевіч, партызан, медаль «За баявыя заслугі»; МЫШКОЎСКІ Міхаіл Мікалаевіч, ордэн Чырвонай Зоркі, ПАДАЛЯГІН Павел Іванавіч, ст. лейтэнант, ордэн Чырвонай Зоркі; ПЛЕЙНІКАЎ Фёдар Фёдаравіч, медаль «За баявыя заслугі»; РАЖКОЎ Іван Сямёнавіч, медаль «За баявыя заслугі»; РУДЗЯНКОЎ Аляксандр Васільевіч, медаль «За адвагу»; САКАЛОЎ Пётр Калінавіч, ордэн Чырвонай Зоркі; САКАЛОЎ Раман Сцяпанавіч, радавы, ордэны Чырвонага Сцяга, Славы III ступені; СКАЧКОЎ Пётр Панцялеевіч, мал. лейтэнант, ордэн Чырвонай Зоркі; СЦЕПАНКОЎ Піліп Ільіч, медаль «За адвагу»; СЫРЦОЎ Іван Трафімавіч, ордэн Славы III ступені, ТРУШКІН Мікалай Васільевіч, ордэн Чырвонай Зоркі; ХАВІН

Васілій Рыгоравіч, медаль «За адвагу»; ХАЛЮКОЎ Іван Сямёнавіч, ордэн Чырвонай Зоркі; ХАМЯКОЎ Васілій Емяльянавіч, ордэн Айчыннай вайны II ступені, медаль «За баявыя заслугі»; ХАМЯКОЎ Мікалай Пракопавіч, радавы, медаль «За баявыя заслугі»; ЦАЦАРЫН Ігнат Герасімавіч, радавы, медаль «За адвагу»; ШАПАВАЛАЎ Іван Аляксандравіч, ордэн Чырвонай Зоркі; ШЫХАЛАЎ Міхаіл Сяргеевіч, ордэн Чырвонай Зоркі; ШКРАБАЎ Сцяпан Сцяпанавіч, старшына, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі»; ШУЛЬЦАЎ Міхаіл Мацвеевіч, медаль «За баявыя заслугі»; ШУТАЎ Іван Яфімавіч, ордэн Айчыннай вайны II ступені, медаль «За адвагу»; ШУТАЎ Іосіф Яўхімавіч, сяржант, ордэн Чырвонай Зоркі, медалі «За баявыя заслугі», «За адвагу»; ШРЭМАЎ Рыгор Васільевіч, радавы, медаль «За баявыя заслугі».

ПАСЁЛАК ПРУДОК

СІВАКОЎ Мікалай Антонавіч, радавы, медаль «За баявыя заслугі»; СЫЧОЎ Уладзімір Ігнацьевіч, сяржант, ордэн Славы III ступені, медаль «За адвагу».

ПАСЁЛАК СВЕТЛАЯ ЗАРА

АЎСЯНКОЎ Іван Пятровіч, медаль «За баявыя заслугі».

ПРЫБАРСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА НОВАЯ БУДА

БУРАК Міхаіл Анціпавіч, радавы, медаль «За адвагу»; ЖАРЫН Аляксандр Андрэевіч, ордэн Чырвонай Зоркі; МІХАЛАЧКІН Аляксей Фёдаравіч, медалі «За баявыя заслугі», «За адвагу»; МІХАЛАЧКІН Уладзімір Фёдаравіч, медалі «За баявыя заслугі», «За адвагу»; ЦЕРАШКОЎ Павел Кандратавіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу»; ШАШАРУК Даніла Ціханавіч, ст. сяржант, медалі «За баявыя заслугі», «За адвагу»; ШПАНЬКОЎ Аляксей Дзмітрыевіч, медаль «За адвагу».

ПАСЁЛАК ПІЯНЕР

БІДАЎ Мікалай Васільевіч, лейтэнант, ордэны Чырвонага Сцяга, два Чырвонай Зоркі; ВЕРАБ'ЁЎ Мікіта Емяльянавіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу»; ГУЦ Міхаіл Дзмітрыевіч, медаль «За баявыя заслугі»; ЛЫСЕНКА Іван Пракопавіч, ордэн Чырвонай Зоркі; УПЕРАКІН Васілій Паўлавіч, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі», ШАЛЮТА Елісей Давыдавіч, ст. лейтэнант, ордэн Чырвонай Зоркі.

ВЁСКА ПРЫБАР

АНДРАЮК Іван Рыгоравіч, ордэн Славы III ступені, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі»; АНДРУШОНАК Мікалай Ягоравіч, ордэны Чырвонай Зоркі, Славы III ступені, медаль «За баявыя заслугі»; АСІДЧАНКА Барыс Карнеевіч, ордэн Славы III ступені, медаль «За адвагу»; БАЗЫЛЁЎ Павел Іванавіч, мал. сяржант, медаль «За адвагу»; ДАЛІНА Іван Піліпавіч, сяржант, медалі «За баявыя заслугі», «За адвагу»; ДЗЯМІДАЎ Яўхім Пятровіч, ст. сяржант, ордэн Славы III ступені, медаль «За адвагу»; ЖУРОВІЧ Васілій Канстанцінавіч, радавы, ордэн Чырвонага Сцяга; КАРАЕЎ Салім Салманавіч, ст. сяржант, медаль «За баявыя заслугі»; КОНАШ Фёдар Макаравіч, радавы, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі»; ЛАБУШАЎ Аксён Аксёнавіч, ордэн Чырвонай Зоркі; МІЛЮЦІН Іван Васільевіч, медалі «За адвагу», два «За баявыя заслугі»; ПАПКОЎ Аляксей Іванавіч, медаль «За баявыя заслугі»; ПРЫШЧЭПАЎ Іван Адамавіч, ордэн Чырвонай Зоркі; СІМАКОЎ Іван Кузьміч, медаль «За баявыя заслугі»; ФІЛОНЧЫК Цімафей Рыгоравіч, медаль «За баявыя заслугі»; ШЧАРБАКОЎ Аляксей Андрэевіч, ордэн Чырвонай Зоркі; ШЧАРБАКОЎ Аркадзь Сцяпанавіч, ордэн Славы III ступені.

ВЁСКА РАНДОЎКА

ВЕРАБ'ЁЎ Мікалай Фёдаравіч, яфрэйтар, медаль «За баявыя заслугі»; КОМНЕЎ Патап Іванавіч, ст. сяржант, медаль «За баявыя заслугі»; КУШНЯРОЎ Максім Андрэевіч, сяржант, медаль «За баявыя заслугі»; МЯШЧАНСКІ Аляксандр Іванавіч, медаль «За баявыя заслугі»; РАБКОЎ Валянцін Радзівонавіч, медаль «За баявыя заслугі»; СОЧНЕЎ Сцяпан Спірыдонавіч, медаль «За баявыя заслугі»; СУХОЦКІ Уладзімір Дзмітрыевіч, радавы, медаль «За баявыя заслугі».

ПАСЁЛАК УСХОД

ГРЫШЧАНКОЎ Сямён Іванавіч, два медалі «За баявыя заслугі»; ДЗЯМІДАЎ

Аляксандр Пятровіч, ордэн Чырвонай Зоркі; ЛЯНКРУ Міхаіл Аляксандравіч, ордэн Чырвонай Зоркі.

ПРЫБЫТКАЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ПАСЁЛАК БУДЗІЛКА

ЖАЛАБКОЎ Дзмітрый Міхайлавіч, радавы, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі»; КАЛЮКА Канстанцін Ільіч, радавы, медаль «За баявыя заслугі»; СІРОТКІН Лук'ян Лістратавіч, медаль «За адвагу».

ВЁСКА ДУЯНАЎКА

АВЕРЧАНКА Васілій Трафімавіч, ордэн Чырвонай Зоркі; БАДЗЯЛКА Уладзімір Аляксандравіч, ст. сяржант, медаль «За баявыя заслугі»; ДАЦЭНКА Уладзімір Сцяпанавіч, медаль «За баявыя заслугі»; ЕЖАНКОЎ Міхаіл Апанасавіч, ст. сяржант, медаль «За адвагу»; КАЗІМІРАВА Ганна Васільеўна, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі»; МАСЛЯНКОЎ Аляксей Сцяпанавіч, медаль «За баявыя заслугі»; ПАЎЛЕНКА Фёдар Аляксеевіч, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі»; ПЯТАЛАЎ Іван Сцяпанавіч, мал. сяржант, медаль «За баявыя заслугі»; ШАМЫЧКОЎ Пётр Уласавіч, радавы, медаль «За адвагу»; ЯНЧАНКА Яўсей Кузьміч, радавы, медаль «За баявыя заслугі», ЯСТРАБАЎ Уладзімір Міхайлавіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу».

ПАСЁЛАК КАРАВЫШАНЬ

КУЧАРАЎ Іван Маркавіч, радавы, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі»; ЯТЧАНКА Мікалай Апанасавіч, медалі «За баявыя заслугі», «За адвагу».

ВЁСКА КЛІМАЎКА

БУЛАВІН Іван Іосіфавіч, яфрэйтар, ордэн Чырвонай Зоркі, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі»; ЕЎТУШЭНКА Аляксандр Міронавіч, ордэн Славы III ступені; КАБКОЎ Леанід Рыгоравіч, капітан, медаль «За адвагу»; КАЛЕЎЦІНАВА Софія Цімафееўна, медаль «За баявыя заслугі»; КАРАЛЁЎ Мікалай Фёдаравіч, ордэн Славы III ступені, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі»; КАРЖОЎ Андрэй Лявонавіч, радавы, ордэн Чырвонай Зоркі; КРУМКАЧОЎ Т.С., медаль «За баявыя заслугі»; КРЫВЕНКА Андрэй Сцяпанавіч, лейтэнант, медаль «За адвагу»; МАЙСЕЙЧЫКАЎ Іван Трафімавіч, медаль «За баявыя заслугі»; САЛАНІЦЫН Сяргей Фёдаравіч, два ордэны Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу»; САМУСЕНКА Віктар Нічыпаравіч, радавы, ордэн Славы III ступені; САФОНАЎ Канстанцін Ягоравіч, медаль «За баявыя заслугі»; СІДАРАЎ Барыс Яўстратавіч, медаль «За адвагу»; СТАРАВОЙТАЎ Уладзімір Адамавіч, медаль «За баявыя заслугі»; СТАРАВОЙТАЎ Уладзімір Андрэевіч, радавы, медаль «За баявыя заслугі»; СТАРАВОЙТАЎ Пётр Міхайлавіч, радавы, ордэны Славы III ступені, Чырвонай Зоркі, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі»; СТАХОЎСКІ Сямён Уладзіміравіч, ордэн Айчыннай вайны II ступені, медаль «За баявыя заслугі»; СУЛЕЙКА Іван Андрэевіч, радавы, медаль «За баявыя заслугі»; СУЛЕЙКА Іван Міронавіч, радавы, медаль «За адвагу»; ФРАЛОВА Анастасія Мікалаеўна, медаль «За баявыя заслугі»; ФРАЛОЎ Аляксандр Паўлавіч, медаль «За баявыя заслугі»; ШАЎЧЭНКА Антаніна, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу»; ЯТЧАНКА Аляксандр Дзямідавіч, сяржант, ордэн Чырвонай Зоркі.

ВЁСКА ПРЫБЫТКІ

АВЕРЧАНКА Фёдар Емяльянавіч, радавы, ордэны Чырвонай Зоркі, Славы III ступені; АЎРУШЧАНКА Леанід Аўдзеевіч, лейтэнант, медаль «За баявыя заслугі»; АЎСЯННІКАЎ Іван Дзмітрыевіч, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі»; БАРАНАЎ Аляксей Прохаравіч, медаль «За адвагу»; БАРАНАЎ Міхаіл Арцёмавіч, два ордэны Чырвонай Зоркі; БОГДАН Надзея Максімаўна, ст. лейтэнант, медаль «За баявыя заслугі»; БУРЛАКОЎ Мікалай Пятровіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі»; БЯЛОЎ Фёдар Іванавіч, медаль «За баявыя заслугі»; ГАПОНЧЫК Рыгор Барысавіч, медаль «За баявыя заслугі»; ДАРАФЕЕЎ Сяргей Дарафеевіч, радавы, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі»; ДЗЁМУШКІН Іван Канстанцінавіч, медаль «За баявыя заслугі»; ЖАЛАБКОЎ Апанас Арцёмавіч, радавы, медаль «За адвагу»; ЖАЛАБКОЎ Мікалай Раманавіч, сяржант, медалі «За баявыя заслугі», «За адвагу», ЖАЛАБКОЎ Сямён Несцеравіч, радавы, ордэн Чырвонай Зоркі;

КАЛЮКІН Мікалай Цімафеевіч, радавы, ордэн Чырвонай Зоркі; КРЫВЯНКОЎ Андрэй Сцяпанавіч, медаль «За адвагу»; ЛАПУНОЎ Аляксей Трафімавіч, медаль «За баявыя заслугі»; ЛОМАЯ Мікалай Іванавіч, ордэн Чырвонага Сцяга, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі»; ЛЮБІМАЎ Сяргей Аляксандравіч, два медалі «За баявыя заслугі»; ЛЯВОНЕНКА Іван Андрэевіч, радавы, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі», МАЗУРАЎ Міхаіл Несцеравіч, ордэны Славы III ступені, Чырвонай Зоркі; МАСЛАЎ Сямён Мікітавіч, медаль «За адвагу»; НЕДАДЗЕЛ Іван Міронавіч, ордэны Славы III ступені, Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу»; ПРЫХОДЗЬКА Васілій Іванавіч, яфрэйтар, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу»; ПЯТРЭНКА Васілій Фёдаравіч, ордэн Чырвонай Зоркі; САДОЛЬСКІ Іван Рыгоравіч, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі»; САМУСЕНКА Іван Фадзеевіч, медаль «За адвагу»; СІЛІНСКІ Рыгор Аляксандравіч, ст. сяржант, медаль «За баявыя заслугі»; СТАРАВОЙТАЎ Пётр Мікалаевіч, радавы, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу»; СТАРАВОЙТАЎ Яфім Іванавіч, медаль «За баявыя заслугі»; СЦЯЦОЎ Кірыл Рыгоравіч, медаль «За баявыя заслугі»; УТКІН Міхаіл Аляксеевіч, медаль «За адвагу»; ЦІТАРЭНКА Андрэй Піліпавіч, капітан, медаль «За адвагу»; ЦІШКОЎСКІ Дзмітрый Пракопавіч, медаль «За адвагу»; ХРАПУЦКІ Павел Фёдаравіч, ордэн Чырвонай Зоркі; ФЕДАРЦОЎ Міхаіл Рыгоравіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу»; ЧЫСТОЎ Сяргей Мікітавіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі».

ВЁСКА ПРЫБЫТКАЎСКАЯ РУДНЯ

КАРАТКОЎ Аляксей Рыгоравіч, мал. сяржант, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі»; МАЗУРАЎ Іван Якаўлевіч, радавы, медаль «За адвагу»; ЯГОРАЎ Уладзімір Аляксеевіч, радавы, медаль «За адвагу»; ЯФІМЕНКА Іван Акімавіч, медаль «За баявыя заслугі».

ПАСЁЛАК ЦАГЕЛЬНЯ

ВОЛКАЎ Міхаіл Карпавіч, радавы, ордэн Чырвонай Зоркі; ЗЕВАКА Іван Фёдаравіч, ордэн Чырвонай Зоркі; КАВАЛЁЎ Аляксандр Кірылавіч, радавы, ордэн Чырвонай Зоркі, два медалі «За баявыя заслугі»; КОЗЫРАЎ Віктар Пятровіч, старшына, медаль «За адвагу»; ПАБЯЛЯЕЎ Ягор Сцяпанавіч, медаль «За баявыя заслугі»; СУЛЕЙКА Іван Андрэевіч, медаль «За баявыя заслугі»; ЮХНЕВІЧ Вольга Пятроўна, мал. лейтэнант, медаль «За баявыя заслугі».

РУДНЯ-МАРЫМОНАЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ПАСЁЛАК ГАРАДОК

КАМЕКА Ніканор Іосіфавіч, ордэн Славы III ступені.

ПАСЁЛАК ПАПАНІН

ВАРАБ'ЁЎ Мікалай Іосіфавіч, ордэн Чырвонай Зоркі, ГАРАВЫ Пётр Мікітавіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу»; КАЦОРА Дзмітрый Мікітавіч, медаль «За баявыя заслугі»; МІСАЧЭНКА Васіль Паўлавіч, ордэны Чырвонай Зоркі, Славы III ступені.

ВЁСКА РУДНЯ-МАРЫМОНАВА

АРЦЁМЧЫК Анатоль Рыгоравіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу»; ДУДАРАЎ Іван Іванавіч, медаль «За адвагу»; ІВАНЧЫКАЎ Міхаіл Апанасавіч, ордэн Чырвонай Зоркі; КАЛОША Мікалай Уладзіміравіч, радавы, медаль «За баявыя заслугі»; КАЛОША Піліп Дзям'янавіч, радавы, медаль «За адвагу»; ЛАПЫРАЎ Кузьма Яўхімавіч, медаль «За баявыя заслугі»; МАЁРАЎ Георгій Антонавіч, ордэн Славы III ступені; МАЁРАЎ Іван Кузьміч, медаль «За адвагу»; НЯГОДА Васілій Міхайлавіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі», САЛАМАШАНКА Барыс Елісеевіч, медаль «За баявыя заслугі»; САЛАМАШАНКА Іларыён Елісеевіч, ордэны Чырвонай Зоркі, Славы III ступені; САТЫРАЎ, медаль «За баявыя заслугі»; САТЫРАЎ, медаль «За адвагу».

СТАРАБЕЛІЦКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА АСТРАВЫ

САСКОЎ Валянцін Емяльянавіч, медаль «За адвагу».

ВЁСКА ГАЛЕЕЎКА

БАЖКОЎ Аляксей Яфімавіч, партызан, медаль «Партызану Айчыннай вайны» II ступені; БАЖКОЎ Канстанцін Ягоравіч, медаль «За баявыя заслугі»; БАЖКОЎ Фёдар Яўхімавіч, сяржант, медаль «За ба-

явыя заслугі»; БЕРДНІКАЎ Дзмітрый Васільевіч, ордэн Славы III ступені; ЗАЙЦАВА Марыя Аўрамаўна, партызанка, медаль «За баявыя заслугі»; ЗАЙЦАЎ Фядот Аўрамавіч, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі», «Партызану Айчыннай вайны» II ступені; ЗЫБЛЕЎ Васілій Данілавіч, медаль «За адвагу»; ЛЕБЯШКОЎ Рыгор Кірылавіч, медалі «За баявыя заслугі», «За абарону Сталінграда»; ЦЫГАНКОЎ Іван Ануфрыевіч, медаль «За адвагу»; ШАПАРАЎ ... Кірылавіч, капітан, ордэн Чырвонай Зоркі.

ВЁСКА ЗЯЛЁНЫЯ ЛУКІ

МІЦКЕВІЧ Леў Уладзіміравіч, медаль «За адвагу»; ШКОДА Міхаіл Герасімавіч, ордэн Чырвонай Зоркі.

ВЁСКА СТАРАЯ БЕЛІЦА

БУРАК Барыс Іванавіч, старшына, ордэн Славы III ступені; ГАПАКОЎ Мікіта Сяргеевіч, ордэн Чырвонай Зоркі; ГЕНЧЫКАЎ Сямён Мікалаевіч, радавы, ордэн Чырвонай Зоркі; ДЗЕМЧАНКА Дзмітрый Міхайлавіч, медаль «За адвагу»; ЖАЛУКОЎ Пётр Мінавіч, медаль «За баявыя заслугі»; КРУГЛІКАЎ Іван Фёдаравіч, радавы, медаль «За адвагу»; ЛАПАНАЎ Васілій Сяргеевіч, медаль «За адвагу»; НІКІТАШЫН Іван Аляксандравіч, медаль «За баявыя заслугі»; РЫКАЎ Аляксандр Уладзіміравіч, медаль «За адвагу».

УЛУКАЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА БЯРОЗКІ

ГАДЛЕЎСКІ Леанід Рыгоравіч, мал. сяржант, медаль «За адвагу»; ГАНЧАРОЎ Мікалай Емяльянавіч, ст. сяржант, ордэн Чырвонай Зоркі; ЖУРАЎ Піліп Прохаравіч, сяржант, ордэн Чырвонай Зоркі; ЗАЙЦАЎ Аляксей Максімавіч, ордэн Чырвонай Зоркі; КАРАЦАЕЎ Васіль Іовіч, ст. лейтэнант, медаль «За баявыя заслугі»; КАСЦЮК Іван Кузьміч, медаль «За адвагу»; КІРБАЧОЎ Васіль Сямёнавіч, радавы, медалі «За баявыя заслугі», «За адвагу», КРАЎЦОЎ Васіль Трыфанавіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу», КРЫВЯНКОЎ Васіль Кузьміч, мал. сяржант, ордэн Славы III ступені; ЛАПТУХОЎ Мікіта Максімавіч, ордэн Айчыннай вайны II ступені, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі»; ФІЛІМОНЦАЎ Мацвей Уладзіміравіч, медаль «За баявыя заслугі».

ВЁСКА ГАЛАВІНЦЫ

БАНДАРЭНКА Сяргей Ігнатавіч, радавы, медаль «Партызану Айчыннай вайны» II ступені; ВАСІЛЕНКА Міхаіл Сцяпанавіч, ст. лейтэнант, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі»; ДАВЫДАЎ Іван Ягоравіч, радавы, ордэн Славы III ступені; КАЗЛОЎ Рыгор Сяргеевіч, ордэн Чырвонай Зоркі; КАЗЛОЎ Сяргей Ціханавіч, радавы, медаль «За адвагу»; КАЛЕСНІКАЎ Рыгор Яфімавіч, радавы, медаль «За баявыя заслугі»; ЛЕМЯШКОЎ Сяргей Максімавіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу»; ПАБЯГАЕЎ Уладзімір Сцяпанавіч, два медалі «За адвагу»; ПАДЛІПСКІ Аляксандр Трафімавіч, медалі «За баявыя заслугі», «За адвагу»; ПРАКАПЦАЎ Іван Захаравіч, мал. сяржант, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі»; САРОКІН Павел Пятровіч, медаль «За баявыя заслугі»; ТУРНОЎ Васілій Афанасьевіч, радавы, медаль «За адвагу»; ЦЕЛЯПНЁЎ Піліп Аляксеевіч, медаль «За баявыя заслугі»; ЦІТОЎ Ягор Захаравіч, мал. лейтэнант, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу»; ЧЫСТОЎ Сяргей Мікітавіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі»; ЯРОХАЎ Рыгор Васільевіч, мал. сяржант, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі».

ПАСЁЛАК ЗАЛЯДДЗЕ

МУРАШКА Міхаіл Пахомавіч, ордэн Славы III ступені, два медалі «За адвагу»; ПОМАЗАЎ Захар Карпавіч, медаль «За адвагу».

ПАСЁЛАК ІЛЫЧ

МАСЯЙКОЎ Мікалай Васільевіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу».

ПАСЁЛАК МЯДЗВЕДЖЫ ЛОГ

СІДОРКІНА Марыя Іванаўна, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі»; СІЛЬЧАНКА Іван Кузьміч, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі»; СЛЕПЯНКОЎ Фёдар Антонавіч, медаль «За баявыя заслугі».

ПАСЁЛАК ПЕРАМОГА

БАРАДЗІН Рыгор Канстанцінавіч, ст. лейтэнант, ордэны Чырвонага Сцяга, Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі»;

КАШАЛЁЎ Мікалай Нікіфаравіч, радавы, медаль «За баявыя заслугі»; ЖУРАЎ Піліп Пракопавіч, сяржант, ордэн Чырвонай Зоркі; ЛІЦЯГА Севасцьян Кірылавіч, медаль «За баявыя заслугі»; РАГАВЫ Дзмітрый Васільевіч, медаль «За адвагу»; САТАРОЎ Сяргей Пятровіч, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі»; ТАМАЖУСКАЯ Лідзія Лявонаўна, мал. лейтэнант, медаль «Партызану Айчыннай вайны» II ступені, ШКВАРКОЎ Мікалай Яфімавіч, медаль «За адвагу».

ПАСЁЛАК ПРЫАЗЁРНАЕ

ВЫСОЦКІ Міхаіл Аляксандравіч, мал. сяржант, медаль «За адвагу»; КАЛЕСНІКАЎ Рыгор Яфімавіч, радавы, медаль «За баявыя заслугі»; ПРАКАПЦОЎ Іван Захаравіч, медалі «За баявыя заслугі», «За адвагу».

ВЁСКА РАМАНАВІЧЫ

КАНАПЛЯНІКАЎ Уладзімір Міхайлавіч, радавы, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі»; КРЫСАЎ Іван Ільіч, радавы, ордэн Славы III ступені, медалі «За баявыя заслугі», «За адвагу»; ЛЫСКІН Васіль Панцялеевіч, медаль «За адвагу»; ПАТЫЛКІН Пётр Рыгоравіч, ордэн Славы III ступені; ПЕЦАЎ Антон Восіпавіч, ордэн Чырвонай Зоркі; САЛОМКІН Васіль Іванавіч, медаль «За баявыя заслугі»; СЕНІКАЎ Лаўрэн Мітрафанавіч, медаль «За адвагу»; ТРУХАНАЎ Васіль Кузьміч, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу»; ЧУЙКОЎ Аляксей Аляксеевіч, медаль «За баявыя заслугі»; ЧУЙКОЎ Павел Лук'янавіч, яфрэйтар, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі»; ЧУЙКОЎ Уладзімір Емяльянавіч, радавы, медаль «За адвагу»; ЧЫКУНОЎ Іван Агеевіч, ордэн Славы III ступені.

ПАСЁЛАК СЦЯГ ПРАЦЫ

КАЛЫХАЎ Іван Кузьміч, медалі «За баявыя заслугі», «За адвагу»; МАКАРАНКА Яфім Іванавіч, ордэн Чырвонага Сцяга; ШАРАЕЎ Андрэй Фёдаравіч, ордэн Чырвонай Зоркі.

ВЁСКА УЛУКАЎЕ

БАДЗЯКА Васілій Ермалаевіч, ст. сяржант, ордэн Славы III ступені; КАНДАКОЎ Сямён Емяльянавіч, сяржант, медаль «За баявыя заслугі»; КРУПЯНКОЎ Мітрафан Пятровіч, медаль «За адвагу»; РУДАЎ Іван Міхайлавіч, радавы, медаль «За баявыя заслугі»; САЛОМКІН Васілій Іванавіч, радавы, медаль «За баявыя заслугі»; ЧЫКУНОЎ Васілій Малахавіч, радавы, ордэн Славы III ступені; ЧЫРКОЎ Аляксандр Іонавіч, медаль «За баявыя заслугі»; ЧЫРЫКАЎ Іван Іванавіч, радавы, медаль «Партызану Айчыннай вайны» II ступені.

ПАСЁЛАК ЧЫРВОНЫ МАЯК

САЛАНКОЎ Пётр Сямёнавіч, ордэн Славы III ступені.

ПАСЁЛАК ЯРОХАВА

ЯРОХАЎ Рыгор Васільевіч, медалі «За баявыя заслугі», «За адвагу».

УРЫЦКІ СЕЛЬСАВЕТ

ПАСЁЛАК БАРОК

ДАЙНЕКА Віктар Акімавіч, радавы, ордэн Славы III ступені; ЛАШКЕВІЧ Павел Аляксандравіч, яфрэйтар, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі»; МАНКЕВІЧ Рыгор Лаўрэнавіч, радавы, медаль «За адвагу»; ХАЛОПАЎ Фёдар Ягоравіч, радавы, медаль «За адвагу»; ЧУДНОЎСКІ Фёдар Дзянісавіч, радавы, медаль «За адвагу».

ВЁСКА ЗАЛІП'Е

БАЛДАЧОЎ Дзмітрый Сямёнавіч, сяржант, ордэны Славы I і II ступеней; ГАМАРНІК Фіра Ісакаўна, медсястра, медаль «За адвагу»; ГАРУШКІН Васілій Ігнатавіч, радавы, медаль «За адвагу»; ПАСЕКАЎ Іван Міхайлавіч, сяржант, медаль «За баявыя заслугі»; ТАКАРСКІ Яўген Аляксандравіч, сяржант, ордэн Славы III ступені.

ВЁСКА УРЫЦКАЕ

БАНЕТАЎ Лаўрэнцій Сямёнавіч, старшына, медаль «За адвагу»; БАРАВІКОЎ Сцяпан Емяльянавіч, радавы, ордэн Славы III ступені, медаль «За баявыя заслугі»; БАСЬКОЎ Андрэй Рыгоравіч, сяржант, ордэн Чырвонай Зоркі, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі»; БУДНІКАЎ Пётр Савельевіч, мал. лейтэнант, ордэн Чырвонай Зоркі; КАВАЛЁЎ Рыгор Пятровіч, радавы, медаль «За адвагу»; КЛЮЧЫНСКІ Іван Сцяпанавіч, партызан, медаль «За баявыя заслугі»; ЛЯВОНАЎ

Рыгор Раманавіч, радавы, медаль «За адвагу»; ЛЯВОНАЎ Анісім Прохаравіч, радавы, ордэн Славы III ступені; ЛЯХАЎ Якаў Майсеевіч, радавы, медаль «За адвагу»; ПАСЕЧНІКАЎ Аляксандр Ісаевіч, радавы, медаль «Партызану Айчыннай вайны» II ступені; ПРЫВАЛАЎ Іван Елісеевіч, старшына, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу»; ПЕТРУСЕНКА Аляксей Паўлавіч, сяржант, медаль «За адвагу»; РЫБАКОЎ Мікалай Сямёнавіч, радавы, два ордэны Чырвонай Зоркі, медаль «Партызану Айчыннай вайны» II ступені; САЛАДУХІН Міхаіл Сяргеевіч, ст. сяржант, медаль «За адвагу»; СТАРАВОЙТАЎ Рыгор Максімавіч, сяржант, медаль «За адвагу»; ХАЙЛЕНКА Пётр Ягоравіч, старшына, медаль «За баявыя заслугі»; ЦВІНІКАЎ Ягор Кірылавіч, радавы, медаль «За баявыя заслугі»; ЧУЯШОЎ Уладзімір Максімавіч, мал. сяржант, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу»; ШАПАРАЎ Уладзімір Васільевіч, ст. сяржант, медаль «За адвагу»; ШАПАРАЎ Ягор Фёдаравіч, радавы, ордэн Чырвонай Зоркі; ШАЎЧЭНКА Васілій Міхайлавіч, сяржант, ордэн Чырвонай Зоркі, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі».

ПАСЁЛАК ЧЫРВОНЫ МАЯК

ЖОСТКІН Дзмітрый Давыдавіч, радавы, медаль «За баявыя заслугі»; ЖОСТКІН Міхаіл Дзянісавіч, радавы, медаль «За баявыя заслугі»; НАЗАРАЎ Пётр Ягоравіч, радавы, медаль «За адвагу»; НАСКОЎ Аляксей Цімафеевіч, радавы, медаль «За адвагу»; ПАНЦЮХОЎ Міхаіл Васільевіч, ст. сяржант, два медалі «За адвагу»; ПІЛІГУЗАЎ Трафім Васільевіч, медаль «За баявыя заслугі»; ФЕШЧАНКА Васілій Уладзіміравіч, радавы, медаль «За баявыя заслугі».

ЦЕЛЯШОЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА ЖЫТОЎЛЯ

БАБАНАЎ Максім Барысавіч, ордэны Айчыннай вайны I і II ступеней, Чырвонай Зоркі, Славы III ступені, медаль «За адвагу»; ІСАЙЧЫКАЎ Макар Ермалаевіч, радавы, ордэн Чырвонай Зоркі; КРЫЎЧАНКА Сямён Пракопавіч, ордэн Славы III ступені; ЯНАЧКІН Максім Даніч, ордэн Славы III ступені.

ВЁСКА ЗАДОРАЎКА

КАЖАМЯКІН Павел Арцёмавіч, сяржант, ордэн Чырвонай Зоркі; СТАРЧАНКА Іван Маркавіч, гв. мал. сяржант, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі»; УПЕРАЧКІН Іван Паўлавіч, радавы, ордэн Чырвонай Зоркі.

ПАСЁЛАК КАЛІНАЎКА

САПАГОЎ Іван Фёдаравіч, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі».

ПАСЁЛАК КУРГАНЫ

ЛІТВІНАЎ Мікалай Дарафеевіч, ордэн Славы III ступені, медаль «За адвагу»; МАЙСЕЕНКА Якаў Пятровіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу»; ШКРАБКОЎ Макар Піліпавіч, медаль «За баявыя заслугі».

ПАСЁЛАК МАЛІНАЎКА

ДЖАСАЎ Дзмітрый Ціханавіч, сяржант, медаль «За баявыя заслугі».

ПАСЁЛАК НІКОЛЬСК

БАРАВІКОЎ Анатолій Арцёмавіч, сяржант, медаль «За баявыя заслугі».

ПАСЁЛАК ПЕРАХОД

КАЗАКОЎ Ілья Мацвеевіч, сяржант, медаль «За адвагу».

ВЁСКА РУДНЯ ЦЕЛЯШОЎСКАЯ

ГУЛЕВІЧ Іосіф Аляксандравіч, радавы, медаль «За адвагу»; КАВАЛЁЎ Васілій Пятровіч, медаль «За адвагу»; КАВАЛЁЎ Іван Яўхімавіч, ст. сяржант, ордэн Чырвонай Зоркі; КАВАЛЁЎ Павел Антонавіч, радавы, ордэн Славы III ступені, медаль «За баявыя заслугі»; ЛІТВІНАЎ Мікалай Дарафеевіч, радавы, ордэн Славы III ступені, медаль «За адвагу»; МАЙСЕЕНКА Якаў Пятровіч, мал. сяржант, медаль «За адвагу»; ПЛАТОНАЎ Даніла Сямёнавіч, ордэн Славы III ступені; ПУКАНАЎ Іосіф Максімавіч, медаль «За баявыя заслугі»; ШЧЫРАКОЎ Сяргей Мартынавіч, медаль «За адвагу».

ПАСЁЛАК ФАШЧАЎКА

ШЛЯХТАЎ Павел Сямёнавіч, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі».

ВЁСКА ЦЕЛЯШЫ

БУНАЎ Фёдар Іосіфавіч, радавы, ме-

даль «За баявыя заслугі»; ГУСАКОВА Наталля Дзмітрыеўна, медаль «За адвагу»; ЁЛКІН Васілій Андрэевіч, радавы, медаль «За адвагу»; КАЗЛОЎ Сцяпан Іванавіч, радавы, медаль «За баявыя заслугі»; КАТЛЯРОЎ Іван Іванавіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу»; МУШПАКОЎ Іван Іванавіч, ордэн Славы III ступені; ПАТАПАЎ Дзмітрый Аляксеевіч, капітан, медаль «За адвагу»; ПІСАРЭНКА Фёдар Фёдаравіч, лейтэнант, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі»; СТАЛЯРОЎ Сцяпан Аўрамавіч, медаль «За адвагу»; ТОЦІКАЎ Іосіф Пятровіч, ст. сяржант, ордэн Славы III ступені; ЦІМАШЭНКА Максім Максімавіч, ордэн Чырвонай Зоркі.

ЦЯРУХСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА ДЗІКАЛАЎКА

БАРШЧОЎ Фёдар Сяргеевіч, сяржант, медаль «За адвагу»; БАРШЧОЎ Ягор Сцяпанавіч, медаль «За адвагу»; ВАРАБ'ЁЎ Васілій Дзямідавіч, радавы, медаль «За адвагу»; ЗАЙЦАЎ Якаў Ісакавіч, яфрэйтар, медаль «За адвагу»; МАКСІМАЎ Сцяпан Патапавіч, радавы, медаль «За адвагу»; МІРОШКІН Іван Рыгоравіч, ордэн Чырвонай Зоркі.

ПАСЁЛАК КАРАЛІН

ЕРКУШОЎ Піліп Антонавіч, радавы, медаль «За адвагу»; КАНАВАЛАЎ Емяльян Карпавіч, старшына, медаль «За адвагу»; ПАЗНЯКОЎ Аляксандр Нікіфаравіч, медаль «За адвагу».

ВЁСКА КРАЎЦОЎКА

АЛЕНЧЫК Павел Іванавіч, медаль «За баявыя заслугі»; БЯБОРШЧЫ Аляксандр Трафімавіч, яфрэйтар, медаль «За адвагу»; ДУБАДЗЕЛАЎ Якаў Адамавіч, медаль «За адвагу»; ЖУКАЎ Васілій Сідаравіч, медаль «За баявыя заслугі»; ЖУКАЎ Карп Сідаравіч, медаль «За адвагу»; КАЖАМЯКА Даніла Карпавіч, сяржант, медаль «За баявыя заслугі»; КАНАВАЛАЎ Іосіф Карпавіч, радавы, медаль «За адвагу»; ЛАРЧЫК Андрэй Іванавіч, ордэн Чырвонай Зоркі; СЛЮНКОЎ Міхаіл Сямёнавіч, сяржант, ордэн Чырвонай Зоркі, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі»; СЦЕПАНКОЎ Трафім Харламавіч, медаль «За адвагу»; СЯДЫ Міхаіл Яўменавіч, радавы, медаль «За адвагу»; СЯДЫ Павел Анісімавіч, медаль «За адвагу»; СЯДЫ Рыгор Емяльянавіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу»; СЯДЫ Сцяпан Цітавіч, медаль «За адвагу»; СЯДЫ Якаў Севасцьянавіч, медаль «За адвагу»; ФЕДАРЦОЎ Рыгор Савельевіч, медаль «За адвагу», ордэн Славы III ступені; ШВЕДАЎ Рыгор Фаміч, медаль «За адвагу».

ПАСЁЛАК КУСТАРНЫ

ШУТАЎ Андрэй Раманавіч, ордэн Славы III ступені, медаль «За адвагу».

ВЁСКА НОВАЯ ГУТА

АСАДЧЫ Антон Сямёнавіч, медаль «За адвагу»; ГОРЛЕНКА Рыгор Сцяпанавіч, ордэн Чырвонай Зоркі; ПРАКОПЧЫК Аляксандр Савельевіч, медаль «За адвагу»; ПРЫШЧЭПАЎ Дзмітрый Аляксандравіч, медаль «За баявыя заслугі»; РАФАМСКАЯ Вера Сцяпанаўна, медаль «За адвагу»; СТАСЕЎ Рыгор Спірыдонавіч, медаль «За адвагу».

ВЁСКА СТУДЗЁНАЯ ГУТА

АНТОНЕНКА Аляксей Дзмітрыевіч, медаль «За адвагу»; АНТОНЕНКА Іван Адамавіч, ордэн Чырвонай Зоркі; БІРУЛЕВА Надзея Аляксееўна, медаль «За адвагу»; БОРАХАЎ Пракоп Мікітавіч, медаль «За баявыя заслугі»; ГРАМЫКА Міхаіл Іосіфавіч, сяржант, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі»; ЖЫХАРАЎ Іван Фёдаравіч, сяржант, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі»; ЗАЙЦАЎ Аляксандр Філімонавіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу»; КАВАЛЕНКА Пётр Захаравіч, старшына, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу»; КРАЎЧАНКА Сямён Канстанцінавіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу»; КРУЧКОЎ Фёдар Патапавіч, радавы, медаль «За баявыя заслугі»; КУЛІКОЎ Мікалай Свірыдавіч, радавы, медаль «За баявыя заслугі»; КУЦЕКА Сяргей Рыгоравіч, медаль «За адвагу»; ЛУК'ЯНАЎ Рыгор Сямёнавіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу»; ПРЫШЧЭПАЎ Максім Аляксандравіч, радавы, ордэн Чырвонай Зоркі; РАБЧАНКА Павел Канстанцінавіч, медаль «За адвагу»; САМУСЕНКА Мікалай Паўлавіч, медаль «За адвагу»; ФЁДАРАЎ Васілій Аляксандравіч, медаль «За адвагу»; ХАРЫТОНЕНКА Віктар Ільіч, медаль «За баявыя заслугі».

ВЁСКА СЯМЁНАЎКА

ДУБРОЎСКІ Мікалай Майсеевіч, сяржант, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі»; КАРЭБА Майсей Малахавіч, медаль «За адвагу»; КАРЭБА Марк Аляксандравіч, ордэн Чырвонай Зоркі; КАРЭБА Міхаіл Яўсеевіч, радавы, медаль «За адвагу»; РАМАНАЎ Іван Фёдаравіч, медаль «За адвагу»; РЭПІКАЎ Ілья Тарасавіч, медаль «За баявыя заслугі»; РЭПІКАЎ Пётр Іванавіч, медаль «За баявыя заслугі».

ВЁСКА ЦЕРУХА

БАБРОЎ Іван Фёдаравіч, медаль «За адвагу»; БАРЫСЕНКА Аляксандр Дзмітрыевіч, мал. сяржант, медаль «За адвагу»; ВЕРАПАХА Іван Лук'янавіч, медаль «За адвагу»; ВІНАКУРАЎ Андрэй Захаравіч, радавы, медаль «За адвагу»; ВЫРЖЫКОЎСКАЯ Марыя Мікалаеўна, медаль «За адвагу»; ГНІДЗІН Адам Пятровіч, радавы, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу»; ГНІДЗІН Мікалай Фёдаравіч, радавы, медаль «За адвагу»; ЖЫХАРАЎ Пётр Аксёнавіч, сяржант, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу»; КАБУРНЕЕЎ Леанід, сяржант, медаль «За адвагу»; КОТАЎ Іван Андрэевіч, два ордэны Чырвонай Зоркі, ордэн Славы III ступені; КРУКАЎ Карп Ціханавіч, сяржант, медаль «За баявыя заслугі»; КПЭТАЎ Міхаіл Ягоравіч, два медалі «За адвагу»; КУКСА Аляксей Іванавіч, медаль «За баявыя заслугі»; САПЕГА Кандрат Савельевіч, ордэн Чырвонай Зоркі; СЕЛІВОНАЎ Міхаіл Еўдакімавіч, радавы, ордэн Чырвонай Зоркі; СІМАНОВІЧ Аляксей Апанасавіч, медаль «За адвагу»; СІМАНОВІЧ Захар Апанасавіч, ордэн Чырвонай Зоркі; СІМАНОВІЧ Іван Захаравіч, медаль «За адвагу»; СІМАНОВІЧ Лявон Сяргеевіч, медаль «За адвагу»; СІМАНОВІЧ Мікалай Андрэевіч, медаль «За баявыя заслугі»; СТАРАДУБЦАЎ Міхаіл Аляксеевіч, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі»; СЫЧОЎ Міхаіл Іосіфавіч, медаль «За адвагу»; ЦЕГЛЯНКОЎ Аляксандр Лазаравіч, ордэн Славы III ступені, медаль «За адвагу»; ЯРМАКОЎ Рыгор Карпавіч, ордэн Чырвонай Зоркі.

ЦЯРЭНІЦКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА ІВАНАЎКА

ЖЫРОЎСКІ Іван Давыдавіч, капітан, ордэн Славы III ступені; КАНЦАВЫ Фёдар Піліпавіч, радавы, медаль «За адвагу», два медалі «За баявыя заслугі»; МІРОНЕНКА Трафім Трыфанавіч, яфрэйтар, ордэн Чырвонай Зоркі; ПРУСАЎ Яўхім Іванавіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу»; ПРЫШЧЭПАЎ Іван Адамавіч, радавы, ордэн Чырвонай Зоркі; ШАЙКОЎ Навум Навумавіч, медаль «За адвагу».

ПАСЁЛАК ПРАСВЕТ

ЁЛКІН Васілій Андрэевіч, радавы, медаль «За адвагу»; ПАРХОМЕНКА Сцяпан Піліпавіч, два ордэны Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу»; ПАРХОМЕНКА Яўцех Піліпавіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу»; СМЫСЛОЎ Іван Кірылавіч, медаль «За баявыя заслугі»; ЦІТАРЭНКА Іван Дзямідавіч, два медалі «За адвагу»; ШКРАБАЎ Яўхім Міхайлавіч, медаль «За адвагу».

ПАСЁЛАК РУБЕЖ

МАХАВІКОЎ Васілій Міхайлавіч, ордэн Славы III ступені, два ордэны Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу»; ПРЫХОДЗЬКА Іван Радзівонавіч, медаль «За адвагу»; ТКАЧОЎ Фёдар Майсеевіч, ордэн Славы III ступені, медаль «За адвагу».

ВЁСКА ЦЯРЭНІЧЫ

АЛЕЙНІКАЎ Ягор Васільевіч, радавы, медаль «За баявыя заслугі»; БАДЗЯКА Пётр Фадзеевіч, медалі «За баявыя заслугі», «За адвагу»; ВОІНАЎ Дзмітрый Яўсеевіч, ордэн Славы III ступені; ВОІНАЎ Канстанцін Антонавіч, медаль «За адвагу»; ВОІНАЎ Павел Афанасьевіч, радавы, медаль «За адвагу»; ГЕРАСІМАЎ Іван Іванавіч, ст. сяржант, ордэн Чырвонага Сцяга, два ордэны Чырвонай Зоркі; ГЕРАСІМАЎ Трафім Мікалаевіч, ст. сяржант, медаль «За баявыя заслугі»; ЕЛІСЕЕНКА Васілій, радавы, медаль «За адвагу»; ЖУКАЎ Фёдар Васільевіч, старшына, ордэны Славы II і III ступеней; КАВАЛЁЎ Фама Цітавіч, радавы, медаль «За баявыя заслугі»; КОТАЎ Лявон Іванавіч, радавы, ордэн Славы III ступені, медаль «За адвагу»; МАХАВІКОЎ Васілій Міхайлавіч, сяржант, ордэны Чырвонай Зоркі, Славы III ступені; МІНАЎ Максім

Лявонцьевіч, медаль «За адвагу»; ПАКСАРКОЎ Дзмітрый Герасімавіч, медаль «За адвагу»; ПАЎЛЯНКОЎ Іван Лазаравіч, медаль «За баявыя заслугі»; ТУСІКАЎ Сазон Панкратавіч, ордэн Чырвонай Зоркі; ФЕДАРЭНКА Якаў Іванавіч, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі».

ЦЯРЭШКАВІЦКІ СЕЛЬСАВЕТ

ПАСЁЛАК АРЛЕНСК

ЯРМАКОЎ Піліп Яўстратавіч, ст. сяржант, ордэн Чырвонай Зоркі.

ПАСЁЛАК АСАВІНО

КЛІМОВІЧ Якаў Рыгоравіч, радавы, медаль «За баявыя заслугі»; КОЎЗІК Іван Якаўлевіч, радавы, медаль «За баявыя заслугі»; МАЙСЕЕНКА Іван Міхайлавіч, медаль «За баявыя заслугі»; МАСТАВЫ Пётр Іванавіч, медаль «За адвагу»; ПЛЕСКІ Лявон Якаўлевіч, медаль «За баявыя заслугі».

ПАСЁЛАК БАРЭЦ

КУКАЛЁЎ Аляксей Піліпавіч, ст. сяржант, два медалі «За баявыя заслугі».

ВЁСКІ НОВАЯ БУХАЛАЎКА, СТАРАЯ БУХАЛАЎКА

ДАРАЖАКА Міхаіл Варламавіч, радавы, медаль «За адвагу»; ДАРОЖАНКА Сяргей Сямёнавіч, два медалі «За адвагу»; ЖЫХАРАЎ Міхаіл Максімавіч, сяржант, медаль «За баявыя заслугі»; КАРАЛЁЎ Аляксей Мікалаевіч, ст. сяржант, ордэны Чырвонай Зоркі, Славы III ступені, медаль «За адвагу»; КАРПЕНКА Уладзімір Іванавіч, ордэн Чырвонай Зоркі; ПУШКОЎ Міхаіл Іванавіч, медаль «За баявыя заслугі»; РАГАВЫ Дзмітрый Васільевіч, мал. сяржант, тры медалі «За адвагу»; СКАБЕЛІН Яўгеній Піліпавіч, медаль «За адвагу».

ПАСЁЛАК КАЛІНІНА

ІСАЧЭНКА Павел Іванавіч, радавы, ордэн Славы III ступені; КАВАЛЕВІЧ Іван Фядотавіч, медаль «За баявыя заслугі»; КАРЖОЎ Яфім Лявонцьевіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі»; ЛАДЫМЦАЎ Нічыпар Рыгоравіч, ордэн Чырвонай Зоркі; МАЛАШКОЎ Рыгор Рыгоравіч, ордэн Чырвонай Зоркі; СЯДЫ Міхаіл Яўгенавіч, медаль «За адвагу»; УЛАДЫМЧАЎ Мікалай Іванавіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі».

ПАСЁЛАК КУТЫ

КЛІМОВІЧ Васілій Сцяпанавіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі».

ПАСЁЛАК ПРЫСТАРАНЫ

ЖЫХАРАЎ Васілій Трыфанавіч, старшына, медаль «За баявыя заслугі»; КАРАЛЁЎ Аляксей Лявонавіч, радавы, медаль «За баявыя заслугі»; КВАСНІЦКІ Франц Іосіфавіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі».

ВЁСКА СКІТОК

КАРАЛЁЎ Васілій Уладзіміравіч, медаль «За баявыя заслугі»; КАРАЛЁЎ Дзмітрый Сцяпанавіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу»; КАРАЛЁЎ Максім Міхайлавіч, сяржант, два медалі «За баявыя заслугі».

ПАСЁЛАК СОЖ

ЖАЛАБКОЎ Якаў Андрэевіч, лейтэнант, медаль «За адвагу»; МАРОЗАЎ Артамон Уладзіміравіч, ордэны Славы II і III ступеней, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі».

ВЁСКА ЦЯРЭШКАВІЧЫ (СТАРЫЯ ЦЯРЭШКАВІЧЫ)

БАБРОЎ Іван Герасімавіч, ордэн Чырвонай Зоркі; БАЛУХЦІН Аляксандр Іванавіч, медаль «За баявыя заслугі»; БАРТНОЎСКІ Міхаіл Васільевіч, медаль «За адвагу»; БАРТНОЎСКІ Ціхан Рыгоравіч, ст. матрос, ордэн Славы III ступені; БОКАРАЎ Іван Іванавіч, медаль «За адвагу»; КАЗЛОЎ Анісім Ільіч, ордэн Чырвонай Зоркі; КАРАЛЁЎ Аляксей Мікалаевіч, ордэн Чырвонай Зоркі; КАРАЛЁЎ Архіп Фёдаравіч, сяржант, медаль «За адвагу»; КЛІМОВІЧ Аляксей Сцяпанавіч, медаль «За баявыя заслугі»; КЛІМОВІЧ Георгій Міхайлавіч, ст. сяржант, медаль «За баявыя заслугі»; КЛІМОВІЧ Дзмітрый Паўлавіч, медаль «За баявыя заслугі»; КЛІМОВІЧ Іван Сілавіч, ордэн Чырвонай Зоркі; КЛІМОВІЧ Мікалай Віктаравіч, радавы, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу»; КЛІМОВІЧ Мікалай Паўлавіч, радавы, медаль «За адвагу»; КЛІМОВІЧ Рыгор Міхайлавіч, медаль «За баявыя заслугі»; ПАЎЛОВІЧ Аляксандр Іванавіч,

капітан, ордэн Чырвонай Зоркі; СЕРАФІМОВІЧ Васілій Цімафеевіч, два ордэны Чырвонай Зоркі, ордэн Славы III ступені; ТАМАШОЎ Іван Яўменавіч, падпалкоўнік, ордэн Чырвонай Зоркі, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі»; ХАРКО Іван Васільевіч, ордэн Славы III ступені, медаль «За адвагу»; ШЫЦІКАЎ Іван Дзям'янавіч, ордэны Чырвонай Зоркі, Славы III ступені.

ВЁСКА ФЁДАРАЎКА

ГАЛЫНСКІ Міхаіл Ульянавіч, сяржант, медаль «За адвагу»; БОНДАРАЎ Мікалай Антонавіч, ордэн Чырвонай Зоркі.

ЧАРАЦЯНСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА БУДЗІШЧА

БАРАВІЦКІ Іван Яўстратавіч, ордэн Чырвонай Зоркі; ІВАНЧЫК Аляксей Іларыёнавіч, капітан, ордэн Чырвонай Зоркі, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі»; КАРНІЕВІЧ Аляксандр Сцяпанавіч, радавы, медаль «За баявыя заслугі»; КАРНІЕВІЧ Іван Васільевіч, ст. сяржант, ордэн Чырвонай Зоркі; ЛАЗАВЕНКА Фёдар Якаўлевіч, медаль «За адвагу»; ЛАРЧЫК Нічыпар Васільевіч, медаль «За баявыя заслугі»; МАЛЧАНАЎ Рыгор Яўхімавіч, ст. сяржант, ордэн Чырвонай Зоркі; МІХАЛЬЧАНКА Якаў Лукіч, ст. лейтэнант, медаль «За адвагу»; НЮХНЯЕЎ Мікалай Сідаравіч, яфрэйтар, медалі «За баявыя заслугі», «За адвагу»; ПРЫШЧЭПАЎ Аляксей Антонавіч, медаль «За адвагу»; ПРЫШЧЭПАЎ Іван Сцяпанавіч, ст. сяржант, ордэн Славы III ступені.

ПАСЁЛАК ВАДАПОЙ

КНЯЗЕЎ Пётр Майсеевіч, ст. сяржант, медаль «За адвагу».

ВЁСКА ЗАЙМІШЧА

АМЕЛЬЧАНКА Міхаіл Герасімавіч, сяржант, медаль «За баявыя заслугі»; ЖЫТНІКАЎ Васілій Барысавіч, ордэн Чырвонай Зоркі; ЗЮЛЬ Іван Кандратавіч, медаль «За баявыя заслугі»; КУРАПАТКІН Дзмітрый Дзмітрыевіч, сяржант, медаль «За адвагу»; ПРЫХОДЧАНКА Іван Андрэевіч, ст. сяржант, ордэн Чырвонай Зоркі; СЯЛІЦКІ Апанас Конанавіч, старшына, медаль «За адвагу»; СЯЛІЦКІ Макар Цітавіч, ордэн Чырвонай Зоркі; ШКЛЯРОЎ Міхаіл Мікалаевіч, ордэн Славы III ступені, медаль «За адвагу»; ШКЛЯРОЎ Якаў Мікалаевіч, ордэн Славы III ступені.

ВЁСКА ЗАЛЕССЕ

РАДЗЬКО Аляксандр Нічыпаравіч, лейтэнант, ордэн Чырвонай Зоркі; ШЛЯХЦІЧ Міхаіл Цімафеевіч, ордэн Славы III ступені, медаль «За адвагу».

ВЁСКА МАКАЎЕ

АМЕЛЬЧАНКА Міхаіл Герасімавіч, гв. сяржант, медаль «За баявыя заслугі»; АМЕЛЬЧАНКА Рыгор Іванавіч, мал. сяржант, медаль «За адвагу»; АНТОНЕНКА Сямён Кузьміч, медаль «За адвагу»; АФОНІН Іван Міхайлавіч, мал. сяржант, медаль «За адвагу»; ВІЦІКАЎ Іван Хрыстафоравіч, ордэны Чырвонай Зоркі, Айчыннай вайны II ступені, медаль «За баявыя заслугі»; ВІЦІКАЎ Якаў Міхайлавіч, ордэн Чырвонай Зоркі; КАРЖОЎ Васілій Кузьміч, радавы, ордэн Чырвонай Зоркі; КАЦАЛАПАЎ Іван Навумавіч, сяржант, ордэн Чырвонай Зоркі; ПАТАПЕНКА Іван Андрэевіч, радавы, ордэн Чырвонай Зоркі; ПІСКУНОЎ Аляксандр Якаўлевіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі»; ШАПАВАЛАЎ Мікалай Макаравіч, старшына, ордэн Чырвонай Зоркі.

ВЁСКА ПРАКОПАЎКА

БАРАНАЎ Міхаіл Ціханавіч, сяржант, медалі «За баявыя заслугі», «За адвагу»; КАВАЛЁЎ Іван Рыгоравіч, сяржант, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі»; КАВАЛЬЧУК Фёдар Міхайлавіч, капітан, ордэн Чырвонай Зоркі; КАРНІЕВІЧ Іларыён Гаўрылавіч, радавы, медаль «За баявыя заслугі»; ЛІТВІНАЎ Іван Яўменавіч, ст. сяржант, ордэн Чырвонай Зоркі; ШКЛЯРОЎ Іван Фёдаравіч, ордэн Славы III ступені; ШКЛЯРОЎ Міхаіл Мацвеевіч, старшына, медалі «За баявыя заслугі», «За адвагу».

ВЁСКА ЧАРАЦЯНКА

ВАСІЛЕВІЧ Мікалай Іванавіч, сяржант, медаль «За адвагу»; ЗАМАЦЕЎСКІ Фёдар Рыгоравіч, медаль «За адвагу»; ЗЮЛЕЎ Мікалай Іванавіч, сяржант, медаль «За адвагу»; ІВАНЧЫК Васілій Іларыёнавіч, радавы, медаль «За адвагу»; ІВАНЧЫК Мікалай Кузьміч, сяржант, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі»; КНЫШ Павел Сцяпанавіч, медалі «За ад-

вагу», «За баявыя заслугі»; ЧЫБРЫК Іосіф Сяргеевіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу»; ЯНКОЎ Міхаіл Сяргеевіч, ст. лейтэнант, ордэн Чырвонай Зоркі; ЯНКОЎ Пётр Сямёнавіч, медаль «За адвагу».

ЧОНКАЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ПАСЁЛАК ПАЛЯНА

ЦІШОЎ Яфім Яўменавіч, медаль «За адвагу».

ВЁСКА СЕЎРУКІ

БАЙКОЎ Іван Емяльянавіч, старшына, медаль «За баявыя заслугі»; БАЛАБАН Аляксандр Пракопавіч, медаль «За адвагу»; ГРЫШЧАНКА Якаў Рыгоравіч, медаль «Партызану Айчыннай вайны» I ступені; ФУРСЕЕЎ Ягор Андрэевіч, ордэн Славы III ступені, два медалі «За адвагу»; ШЧОБАЎ Сцяпан Васільевіч, радавы, медаль «За адвагу».

ПАСЁЛАК ХУТАР

САЗОНАЎ Сяргей Паўлавіч, медаль «За адвагу».

ВЁСКА ЧОНКІ

АЛЕЙНІК Іван Цімафеевіч, старшына, ордэн Леніна; БЛІНКОЎ Мікалай Нікіфаравіч, яфрэйтар, ордэн Айчыннай вайны II ступені, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі»; БУРЛАКА Канстанцін Стратавіч, сяржант, ордэн Айчыннай вайны II ступені, медаль «За адвагу»; ДАБРАВОЛЬСКІ Пётр Захаравіч, медаль «За адвагу»; ДАВЫДЗЕНКА Уладзімір Емяльянавіч, сяржант, ордэн Чырвонай Зоркі, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі»; ДАРАНЬКО Васіль Іванавіч, ордэн Славы III ступені; ЖЭБІТ Уладзімір Якаўлевіч, медаль «Партызану Айчыннай вайны» I ступені; ЗАЙЦАЎ Рыгор Лявонавіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі»; ЗАЙЦАЎ Фёдар Максімавіч, ст. сяржант, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі»; ІВАНОЎ Віталь Рыгоравіч, медаль «За адвагу»; КАБЗІСТЫ Мікалай Піліпавіч, мал. сяржант, ордэн Чырвонай Зоркі, медалі «За баявыя заслугі», «За адвагу»; КАРЖОЎ Пётр Яфімавіч, мал. сяржант, медаль «За адвагу»; КАРОТЧАНКА Пётр Пятровіч, радавы, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі»; МУПАЎКА Фёдар Паўлавіч, медаль «За баявыя заслугі»; МЕЛЬНІКАЎ Васіль Сцяпанавіч, ордэны Леніна, Чырвонага Сцяга, медаль «За адвагу»; МІСАЧЭНКА Аляксандр Нікіфаравіч, медаль «За адвагу»; ПАСІСНІЧЭНКА Дзмітрый Андрэевіч, ордэны Чырвонай Зоркі, Славы III ступені, два медалі «За адвагу»; ПАЎЛАЎ Васіль Міхайлавіч, ордэн Славы III ступені; САРАКАЛЕТАЎ Аляксандр Сцяпанавіч, медаль «За баявыя заслугі»; САЎЧАНКА Марыя Кірылаўна, медаль «За баявыя заслугі»; СЛЕСАРЭНКА Павел Тарасавіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі»; УСТАЎШЧЫКОЎ Іван Цімафеевіч, ордэн Чырвонай Зоркі; ФУПСЕЕЎ Мікалай Максімавіч, ордэн Славы III ступені; ЧАСНАКОЎ Дзмітрый Максімавіч, медаль «За баявыя заслугі»; ЧЫКУНОЎ Васіль Капітонавіч, капітан, ордэн Чырвонага Сцяга, медалі «За баявыя заслугі», «За адвагу»; ЧЫКУНОЎ Васіль Кірылавіч, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі».

ШАРПІЛАЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ПАСЁЛАК МІХАЙЛАЎСКІ

СУДАКОЎ Ілья Васільевіч, радавы, медаль «За адвагу».

ПАСЁЛАК МЯДЗВЕДЗІЦА

ЗАІКА Іван Сямёнавіч, радавы, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі».

ПАСЁЛАК ПУЦЯВОДНАЯ ЗОРКА

РАЕЎСКІ Сцяпан Васільевіч, медалі «За баявыя заслугі», «За адвагу».

ВЁСКА ШАРПІЛАЎКА

АЛЕЙНІКАЎ Павел Фёдаравіч, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі»; АФАНАСЬЕЎ Іван Ільіч, ордэн Чырвонай Зоркі; БАРЫСЕНКА Іван Макаравіч, радавы, ордэн Славы III ступені, медаль «За баявыя заслугі»; БЛІЗНЮК Аляксей Мікітавіч, ст. лейтэнант, ордэн Чырвонай Зоркі, медалі «За адвагу», «За абарону Сталінграда»; ГОРЛЕНКА Парфен Іванавіч, радавы, ордэн Чырвонай Зоркі; ГОРЛЕНКА Рыгор Архіпавіч, ст. лейтэнант, ордэны Аляксандра Неўскага, Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу»; ДРАБЫШЭЎСКІ Міхаіл Сцяпанавіч, два ордэны Чырвонай Зоркі; ЕЎТУШЭНКА Нічыпар Пракопавіч, ст. сяржант, ордэн

Славы III ступені, медаль «За баявыя заслугі»; ІВАНЧАНКА Марк Гаўрылавіч, партызан, медаль «За адвагу»; РАБЧАНКА Сямён Рыгоравіч, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі»; ХАРЛАМАЎ Рыгор Сямёнавіч, радавы, медаль «За адвагу»; ЦАРАНКОЎ Міхаіл Мацвеевіч, радавы, ордэн Чырвонай Зоркі, медалі «За баявыя заслугі», «За адвагу»; ЧУЯШОЎ Нічыпар Іванавіч, ст. лейтэнант, ордэн Чырвонай Зоркі, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі».

ЯРОМІНСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ПАСЁЛАК БАРДЗІНА

ДЗЮБКІН Анатолій Паўлавіч, радавы, медаль «За адвагу»; ХАЛЯЎКА Іван Лаўрэнцьевіч, старшына, ордэн Чырвонай Зоркі.

ПАСЁЛАК ВІШАНСКІ

БЕЛЯКОЎ Сямён Іванавіч, яфрэйтар, медаль «За баявыя заслугі»; ВЕРАМЕЕЎ Сцяпан Сяргеевіч, сяржант, медаль «За баявыя заслугі»; ГАЎРЫЛЕНКА Фёдар Нікіфаравіч, партызан, ордэн Чырвонага Сцяга; КАЕШКА Фёдар Аляксандравіч, радавы, медаль «За адвагу».

ВЁСКА КАСЦЮКОЎКА

АГАРОДНІКАЎ Мікалай Якаўлевіч, ордэн Славы III ступені, медаль «За адвагу»; БАРАБАНЦАЎ Кірыл Іванавіч, сяржант, ордэн Чырвонай Зоркі; ГАЎРЫЛЕНКА Іван Сцяпанавіч, радавы, ордэн Айчыннай вайны I ступені, медаль «За баявыя заслугі»; ГАЎРЫЛЕНКА Мікалай Васільевіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу»; ДЗЮБКІН Канстанцін Іванавіч, мал. сяржант, медаль «За адвагу»; ДЫШНІКАЎ Антон Іванавіч, ордэн Славы III ступені; ЕЎТУХОЎ Аляксей Сямёнавіч, яфрэйтар, медаль «За баявыя заслугі»; КІРУШКІН Іван Іванавіч, радавы, медаль «За адвагу»; КЛЕМЯНЦОЎ Іван Ягоравіч, радавы, медаль «За адвагу»; КОНЧЫЦ Рыгор Паўлавіч, медаль «За адвагу»; КУЗЬМЯНЦОЎ Рыгор Андрэевіч, радавы, ордэн Славы III ступені; ПЕТРУЛЁЎ Міхаіл Барысавіч, мал. сяржант, медаль «За адвагу»; ПУЗАНАЎ Фядос Іванавіч, медаль «За адвагу»; РАБУШКА Дзмітрый Захаравіч, медаль «За адвагу»; РАДЗЯНКА Іван Яўгенавіч, старшына, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу»; СЕЛЮКОЎ Сцяпан Іванавіч, радавы, медаль «За адвагу»; ЦАЛКОВІКАЎ Мікалай Дзмітрыевіч, сяржант, ордэн Чырвонай Зоркі; ЦАЛКОЎ Мікалай Дзмітрыевіч, ордэн Чырвонай Зоркі; ЯСЬКОЎ Пётр Васільевіч, радавы, ордэн Чырвонай Зоркі.

ПАСЁЛАК КЛІМАЎСКІ

КЛЕМЯНЦОЎ Піліп Макаравіч, ордэн Айчыннай вайны II ступені, два ордэны Чырвонай Зоркі.

ВЁСКА ЯРОМІНА

АФАНАСЕНКАЎ Васіль Міхайлавіч, два ордэны Чырвонай Зоркі; БАГДАНАЎ Аляксандр Аляксеевіч, медаль «За адвагу»; БАЛБАСАЎ Мікалай Рыгоравіч, мал. сяржант, медаль «За адвагу»; ВАЛОДЗЬКІН Фёдар Еўдакімавіч, сяржант, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі»; ГАЛАЎНЁЎ Аляксандр Сямёнавіч, медаль «За адвагу»; ГАЛЯСКІН Міхаіл Максімавіч, яфрэйтар, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі»; ГРУДЗІНСКІ Міхаіл Аляксандравіч, ордэн Чырвонай Зоркі; ДЗЁМКІН Мікалай Паўлавіч, радавы, медаль «За баявыя заслугі»; ДЗЯКАЎ Іосіф Іванавіч, Герой Савецкага Саюза, ордэн Леніна, Чырвонай Зоркі, медалі «Залатая Зорка», «За адвагу»; ДРАБЫШЭЎСКІ Аляксей Рыгоравіч, яфрэйтар, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі»; ДУДАЛЬ Фёдар Іларыёнавіч, капітан, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі»; ЗЛОТНІКАЎ Мікалай Уладзіміравіч, капітан, ордэн Чырвонай Зоркі; ІВАНІЦКІ Парфір Паўлавіч, радавы, медаль «За баявыя заслугі»; КАБАЕЎ Іван Фядотавіч, медаль «За адвагу»; КАВАЛЁЎ Іван Харламавіч, сяржант, два ордэны Чырвонай Зоркі; КАЗУЦІН Станіслаў Пракопавіч, радавы, ордэны Чырвонага Сцяга, Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу»; КАРОЎКІН Аляксей Андрэевіч, радавы, медаль «За адвагу»; КАСТРЫЦА Рыгор Іосіфавіч, медаль «За адвагу»; КАТОЛІКАЎ Мікалай Міхайлавіч, мал. сяржант, ордэн Чырвонай Зоркі; КАШАНСКІ Пётр Сяргеевіч, капітан, медаль «За баявыя заслугі»; КУДЗЕЛКА Іван Яфімавіч, радавы, медаль «За адвагу»; КУСОЕЎ Сяргей

Пятровіч, ордэн Чырвонай Зоркі; МАЖАЕЎ Уладзімір Максімавіч, радавы, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі»; МАТУЗОЎ Іван Дзмітрыевіч, медаль «За адвагу»; МАЦВЕЕНКА Іван Паўлавіч, капітан, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу»; МАЦВЕЕНКА Уладзімір Якаўлевіч, ст. лейтэнант, медаль «За адвагу»; МЕЛЬНІКАЎ Адам Гаўрылавіч, радавы, ордэн Чырвонай Зоркі; МІХАЛКІН Іван Рыгоравіч, сяржант, медаль «За адвагу»; МЯШКОЎ Міхаіл Фёдаравіч, гв. мал. сяржант, медаль «За баявыя заслугі»; НАРТАЎ Аляксей Васільевіч, ст. лейтэнант, ордэн Чырвонай Зоркі; ПАРОШЫН Фёдар Васільевіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу»; ПАСКАНЫ Іван Ільіч, мал. сяржант, ордэн Чырвонай Зоркі; ПАЎЛЮЧКОЎ Васіль Васільевіч, медаль «За адвагу»; ПІСАЧЭНКА Іван Антонавіч, медаль «За адвагу»; САЗАНЕНКА Іван Васільевіч, ордэн Чырвонай Зоркі; СІБІЛЕЎ Іван Яўцехавіч, яфрэйтар, ордэны Чырвонай Зоркі, Славы III ступені; СІБІЛЕЎ Пётр Яўцехавіч, медаль «За адвагу»; СІВАКОЎ Іван Антонавіч, маёр, ордэны Чырвонага Сцяга, Чырвонай Зоркі; СУСІКАЎ Пётр Іосіфавіч, ст. сяржант, ордэны Славы II і III ступеней, медаль «За адвагу»; ХАЛЯЎКА Іван Лаўрынавіч, ордэн Чырвонай Зоркі; ХАРХУЛЁЎ Іван Платонавіч, радавы, ордэн Славы III ступені; ЧАЙКОЎ Максім Прохаравіч, ордэн Чырвонай Зоркі; ЧАХОЎСКІ Аляксей Дзянісавіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі»; ЧЭНЧЫКАЎ Якаў Усцінавіч, медаль «За баявыя заслугі»; ШАЛЫГІНА Раіса Карпаўна, радавы, медаль «За адвагу»; ШУТАЎ Сцяпан Дзмітрыевіч, ордэн Чырвонай Зоркі; ЯЎСЕЕНКА Пётр Паўлавіч, ст. сяржант, ордэн Славы III ступені.

Удзельнічалі ў абароне

ЗАПАЛЯР'Я

БАРАНАЎ Міхаіл Арцёмавіч; ГНІДЗІН Іван Пятровіч, сяржант; КАВАЛЁЎ Іван Ягоравіч; КАВАЛЁЎ Іван Рыгоравіч, сяржант; НАВУМЕНКА Павел Фёдаравіч, старшына; САВАРЫН Васілій Сцяпанавіч, ст. сяржант.

КАЎКАЗА

БАЗЫЛЕЎ Міхаіл Еўдакімавіч, радавы; БАРАНОЎСКІ Ціхан Рыгоравіч, ст. матрос; ВОЛКАЎ Міхаіл Карпавіч, радавы; КРУЧКОЎ Дзмітрый Максімавіч, яфрэйтар; КРУЧКОЎ Рыгор Патапавіч, мал. сяржант; МАКУШЭНКА Мікалай Пятровіч, старшына; МЫШАЛАЎ Васілій Сцяпанавіч, радавы; ПРЫХОДЗЬКА Сцяпан Фёдаравіч; СІЛІНСКІ Рыгор Аляксандравіч, ст. сяржант; ЦЕРАШКОЎ Аўрам Іванавіч, сяржант; ЯГОРАЎ Уладзімір Аляксеевіч, радавы.

КІЕВА

БОГДАН Надзея Максімаўна; БУРАК Уладзімір Іванавіч; ВАРАБ'ЁЎ Мікіта Емяльянавіч; КАНЦАВЫ Мікалай Пятровіч; КАРЖОЎ Сяргей Савельевіч; МІХАЛЬЧАНКА Трафім Захаравіч; ХРАПУНОЎ Цімафей Паўлавіч; ЧУПРЫЯНАВА Ганна Лявонцьеўна, мал. сяржант; ЧУЯШОЎ Нічыпар Іванавіч, ст. лейтэнант.

ЛЕНІНГРАДА

АЗЯЎЧЫКАЎ Аляксей Дзмітрыевіч, радавы; БАЙКОЎ Іван Емяльянавіч; БАСУРМАНАЎ Андрэй Усцінавіч, радавы; БАРЫСАЎ Канстанцін Піліпавіч, капітан; БОКАРАЎ Васілій Іванавіч, сяржант; ГУСЕЙНАВА Ніна Фёдараўна; ДАРОЖКІН Канстанцін Сяргеевіч; КАВАЛЁЎ Павел Антонавіч; КАВАЛЁЎ Якаў Данілавіч; КАЛЯДАЎ Пётр Мітрафанавіч, радавы; КАРПЯНКОЎ Васілій Пракопавіч, радавы; КАРЭБА Сцяпан Аляксеевіч, лейтэнант; КЛЕМЗІКАЎ Васілій Панцялеевіч; КЛІМОВІЧ Георгій Міхайлавіч, сяржант; КЛІМОВІЧ Рыгор Міхайлавіч; КРАЙНІКАЎ Іван Дзянісавіч, матрос; КУЛЬБЯНКОЎ Мацвей Васільевіч, сяржант; КУРЫЛІН Анатоль Мацвеевіч; ЛАКІЗА Павел Іванавіч; ЛЫСКІН Васіль Панцялеевіч; МАКСІМАЎЦАВА Таццяна Ігнацьеўна; МАШЭЎСКІ Мікалай Паўлавіч; МІЛІЧЭНКА Нікіфар Сідаравіч, яфрэйтар; НЮХНЯЕЎ Мікалай Сідаравіч, яфрэйтар; РАЖКОЎ Іван Сямёнавіч; РАКАЎ Міхаіл

Апанасавіч; РУДЗЯНОК Павел Іосіфавіч; САВУЛЕЎ Кузьма Яфімавіч, ст. сяржант, СТАРЧАНКА Іван Маркавіч; СЫЧОВА Вера Ігнатаўна; ХАЛЯЎКА Іван Аўрамавіч; ХАРКО Іван Васільевіч; ЦЯРЭШЧАНКА Іван Іосіфавіч, радавы; ЧЭПІКАЎ Якаў Усцінавіч; ЧЭХОЎСКІ Аляксей Дзянісавіч, капітан; ШАПАРАЎ Якаў Іванавіч; ШАРАЕЎ Андрэй Фёдаравіч; ШАРОЎ Іван Пятровіч; ШВОРЦ Саламон Мендзелевіч; ШПАНЬКОЎ Уладзімір Дзмітрыевіч, ШЫЛАЎ Іван Васільевіч; УЛАНАЎ Аляксандр Мікалаевіч; ХАЎРОЦІН Пётр Мікалаевіч; ЯРМАКОЎ Мікалай Максімавіч, ст. сяржант; ЯРМАКОЎ Яфрэм Фаміч.

МАСКВЫ

АЛЕЙНІКАЎ Фёдар Фёдаравіч; БАЖКОЎ Іван Фокавіч, ст. сяржант; БАРАНАЎ Міхаіл Арцёмавіч; БОНДАРАЎ Мікалай Антонавіч; ВАСІЛЕНКА Дзям'ян Цімафеевіч, ст. сяржант; ВАСІЛЬЧАНКА Давыд Васільевіч; ВОІНАЎ Мікалай Сяргеевіч, ст. сяржант; ЖАЛАБКОЎ Дзмітрый Міхайлавіч, радавы; ЖОСТКІН Дзмітрый Давыдавіч, радавы; ЗАЙЦАЎ Мікалай Усцінавіч, сяржант; ІВАНЧЫК Аляксей Іларыёнавіч; КАРАЕЎ Фёдар Міхайлавіч; КАРАЛЁЎ Іван Фёдаравіч; КАРЖОЎ Іван Дзянісавіч, радавы; КАРПАЖЫЦКІ Іван Майсеевіч, мал. сяржант; КАЦОРА Дзмітрый Мікітавіч; КАЦУБА Міхаіл Іванавіч; КАЧУБЕЙ Іосіф Андрэевіч; КЛІМОВІЧ Мікалай Віктаравіч, радавы; КРУПЛЕЎ Георгій Карнеевіч, радавы; КРУПНІКАЎ Уладзімір Сяргеевіч, старшына; КУЗЬМЯНЦОЎ Мікалай Кузьміч, радавы; КУПДЗЕЛІЎ Сяргей Сяргеевіч; КУРАЧОЎ Пётр Фёдаравіч; КУРЭНІН Міхаіл Іванавіч; ЛОМАЧ Мікалай Іванавіч; ЛЯВОНАЎ Рыгор Раманавіч; МАЛАШКОЎ Аляксей Трафімавіч, сяржант; МАРАЧКОЎ Іван Рыгоравіч; МАРУШКІН Іван Якаўлевіч; МАСАЛБАСАЎ Мікалай Ніканоравіч; МАСЛАЎ Сямён Мікітавіч; МІРОНЕНКА Трафім Трыфанавіч, яфрэйтар; ПАЎЛЕНКА Арсеній Кліменцьевіч, радавы; ПЫЛІШОЎ Іван Пятровіч; РОГАЎ Пётр Трафімавіч; САБКО Іван Кузьміч;СІВАКОЎ Іван Антонавіч, маёр; СКІДАН Іван Аляксандравіч, сяржант; СТАСЕНКА Савелій Ісаевіч; СТАХОЎСКІ Сямён Уладзіміравіч; СЯЛІЦКІ Макар Цітавіч; ТРЫБУЛУСТАЎ Ілья Аляксандравіч, яфрэйтар; ТАМАШОЎ Іван Яўменавіч, падпалкоўнік; ЦЭЛІКАЎ Іван Андрэевіч; ЧУЙКОЎ Аляксей Аляксеевіч; ШПАНЬКОЎ Дзмітрый Іванавіч, радавы; ШЧЭМАРАЎ Мікіта Гардзеевіч; ШЫЦІКАЎ Рыгор Карпавіч; ЮРЧАНКА Мікалай Дзянісавіч.

СЕВАСТОПАЛЯ

ВОЛКАЎ Васілій Аксёнавіч, радавы; ГАЛЫНСКІ Міхаіл Ульянавіч, сяржант.

СТАЛІНГРАДА

АБРАМЦАЎ Іван Дзянісавіч, радавы; АМЕЛЬЧАНКА Міхаіл Герасімавіч, ст. сяржант; БАБРОЎ Іван Герасімавіч; БАДЗЯЛКА Уладзімір Аляксандравіч, ст. сяржант; БАЛУКОЎ Мікалай Пятровіч, радавы; БАНЕТАЎ Лаўрэнцій Сямёнавіч, старшына; БОГДАН Надзея Максімаўна; БУДНІКАЎ Пётр Савельевіч, мал. лейтэнант; ВАЛЬЧАНКА Васілій Іванавіч; ВОІНАЎ Дзмітрый Яўсеевіч; ВЯТОШКІН Аляксандр Фёдаравіч, сяржант; ГАРДЗЕЕНКА Арсеній Іванавіч; ГЕРАСІМАЎ Трафім Мікалаевіч, ст. сяржант; ГЕРГАЛАЎ Мікалай Уладзіміравіч; ДЗЕРАВЯШКІН Васілій Фядотавіч, яфрэйтар; ДЗЯДКОЎ Мікалай Цярэнцьевіч, сяржант; ДУДАЛЬ Фёдар Іларыёнавіч; ДУДАРАЎ Іван Арцёмавіч; ЕМЯЛЬЯНЕНКА Пётр Іванавіч; ЖАЛУДКОЎ Пётр Мінавіч; ЗАЙЦАЎ Міхаіл Нікандравіч, яфрэйтар; КАВАЛЬЧУК Фёдар Міхайлавіч, капітан; КАНЦАВЫ Фёдар Піліпавіч, радавы; КАРАЛЁЎ Дзмітрый Сцяпанавіч, сяржант; КАЎШАРАЎ Фёдар Васільевіч, мал. сяржант; КЛІМОВІЧ Мікалай Апанасавіч; КОМНЕЎ Патап Іванавіч, ст. сяржант; КОНЧЫЦ Сяргей Андрэевіч; ЛАЗОЎСКІ Васілій Ягоравіч; ЛАПТУХАЎ Мікіта Максімавіч; ЛЕБЯШКОЎ Рыгор Кірылавіч; ЛЯВОНАЎ Рыгор Раманавіч; МАЖАЕЎ Пётр Максімавіч, радавы; МАЙСЕЕНКА Іван Трафімавіч, ст. сяржант; МАЙСЕЕНКА Якаў Пятровіч, мал. сяржант; МАКАРАЎ Лявонцій Яўхімавіч, ст. сяржант; МАТУЗАЎ Мікалай Кірылавіч; МЕЛЬНІКАЎ Якаў Кірылавіч, капітан; МІСАЎ Сцяпан Макаравіч, сяржант; МУРАШКА Міхаіл Пахомавіч; НАЛЯГАЧ Мікалай Сямёнавіч, сяржант; НА-

СКОЎ Аляксей Цімафеевіч, радавы; РОДЗЬКІН Сцяпан Севасцьянавіч, радавы; САЛАДУХІН Міхаіл Сяргеевіч, мал. сяржант; САЛАНІЦЫН Сяргей Фёдаравіч; САМОЙЛЕНКА Мікалай Фёдаравіч; СІЛКОВІЧ Аляксандр Іванавіч, старшына; СІМАНОВІЧ Захар Апанасавіч; СТАРАДУБЦАЎ Міхаіл Аляксеевіч; СУРЖЫКАЎ Цімафей Назаравіч; СЯЛІЦКІ Макар Цітавіч; ТОЦКАЎ Іосіф Пятровіч, ст. сяржант; ХЛЕБАКОЎ Іван Андрэевіч; ЧАЛАЯ Паліна Трафімаўна; ЧАРПАКОЎ Васілій Герасімавіч, мал. лейтэнант; ШКАЛЯР Мікалай Пятровіч; ШУТАЎ Іосіф Яўхімавіч, сяржант; ЯРОХАЎ Рыгор Васільевіч.

Узнагароджаныя медалём «За доблесную працу ў Вялікай Айчыннай вайне 1941—1945 гг.»

БАРЫСАВЕЦ Вольга Іванаўна, БУГЛАКОЎ Уладзімір Сазонавіч, ВАСІЛЕНКАВА Ганна Панцеляймонаўна, ВОЛКАЎ Уладзімір Іванавіч, ГАНЧАРОЎ Харытон Мінавіч, ДЗЕНІСЕНКА Варвара Іванаўна, ІВАНОВА Хрысціна Мікалаеўна, КАРАЕВА Надзея Пятроўна, КВАСНІЦКАЯ Ганна Сямёнаўна, КЛІМОВІЧ Вольга Іванаўна, КЛІМОВІЧ Надзея Міхайлаўна, КОБЗАРАЎ Пётр Арцёмавіч, ЛАБОЙКА Вячаслаў Сцяпанавіч, МАМРУК Сяргей Іванавіч, МУЗЫКІНА Аляксандра Емяльянаўна, ПАТАШКІНА Ніна Іванаўна, ПАЎЛЕНКА Лізавета Ягораўна, РАДЗІВОНАВА Ганна Трафімаўна, СТАРАВОЙТАВА Марыя Пятроўна, СТАСЕНКА Мікалай Міхайлавіч, УЛАДЗІМЦАЎ Васіль Іванавіч, УЛЬЯНАВА Ганна Мікалаеўна, ХАВІН Уладзімір Фёдаравіч, ЦУКАНАЎ Кірыл Іванавіч, ШАРОВА Настасся Іванаўна,

Урачысты прыём у райвыканкоме ў гонар ветэранаў. Старшыня райвыканкома А.Дз.Яраш уручае медаль Г.К.Жукава старшыні Савета ветэранаў Яромінскага сельсавета І.П.Мацвеенку. 18 снежня 1997 г.

АХВЯРЫ ВАЙНЫ

Загінуўшыя партызаны, удзельнікі антыфашысцкага падполля і асобы, якія садзейнічалі партызанскаму руху і падполлю, члены іх сем'яў

АЧЫНОВІЧ Пётр Іванавіч, н. у 1906, партызан, загінуў 16.7.1944, пахаваны ў в. Краснае.

ВОЛКАЎ Лука Яўсеевіч, н. у 1923 у в. Заліп'е, член падпольнай арганізацыі в. Заліп'е з мая 1942, расстраляны ў 1942.

ГАПАНОВІЧ Вячаслаў Міхайлавіч, н. у 1927, партызан атрада імя Будзённага, расстраляны фашыстамі ў 1943 на ст. Іпуць.

ЖОСТКІН Віктар Піліпавіч, н. у 1924 у в. Заліп'е, член падпольнай арганізацыі в. Заліп'е з мая 1942, пасля разгрому арганізацыі партызан атрада «Савецкая Беларусь», загінуў у 1944.

ЗАЛАТУХІН Апанас Максімавіч, н. у 1901 у в. Васілева, мірны жыхар, расстраляны за сувязь з партызанамі ў 1941.

КАРОЎКІН Фёдар Сяргеевіч, н. у 1915 у в. Васілева, мірны жыхар, расстраляны немцамі за сувязь з партызанамі ў 1941.

КАРПАЎ Святаслаў Іванавіч, сувязны партызанскага атрада імя Будзённага, расстраляны фашыстамі ў гомельскай турме ў 1943.

КАРПАЎ Уладзімір Іванавіч, сувязны партызанскага атрада імя Будзённага, расстраляны ў 1943 у гомельскай турме.

КАРПЕНКА Яфрэм Прохаравіч, н. у 1904 у в. Міхалькі, удзельнік патрыятычнага падполля в. Міхалькі, расстраляны 30.4.1942.

КЛІМОВІЧ Іван Антонавіч, н. у 1898 у в. Васілева, мірны жыхар, расстраляны за сувязь з партызанамі ў 1941.

КЛІМОВІЧ Іван Іванавіч, н. у 1915 у в. Васілева, мірны жыхар, расстраляны за сувязь з партызанамі ў 1941.

КУЗЮКОЎ Фёдар Кузьміч, н. у 1922 у в. Заліп'е, кіраўнік падпольнай арганізацыі в. Заліп'е, расстраляны ў 1942.

ЛАПТУХАЎ Раман Мітрафанавіч, н. у 1912 у пас. Бярозкі, кіраўнік партызанскай групы ў в. Улукаўе атрада імя Будзённага Арлоўскага злучэння, расстраляны фашыстамі ў 1943 у пас. Назарэт.

ЛЕСНІКОЎ Арсен Навумавіч, н. у 1894 у в. Міхалькі, удзельнік патрыятычнага падполля в. Міхалькі з верасня 1941, расстраляны 25.4.1942 за дапамогу партызанам.

ЛІТВІНАЎ Яўмен Уласавіч, н. у 1917 у в. Іванаўка, член антыфашысцкай арганізацыі в. Калініна Буда-Кашалёўскага р-на, расстраляны ў гомельскай турме ў 1942.

МАКАРАНКА Андрэй Іванавіч, партызан атрада імя Будзённага Арлоўскага злучэння, расстраляны ў 1943 у Навабеліцы.

МАКЕЕЎ Іван Парфенавіч, н. у 1927 у в. Улукаўе, партызан атрада імя Будзённага Арлоўскага злучэння, расстраляны фашыстамі ў 1943 у в. Улукаўе.

МАКЕЕЎ Мацвей Парфенавіч, н. у 1925 у в. Улукаўе, партызан атрада імя Будзённага Арлоўскага злучэння, расстраляны фашыстамі ў 1943 у в. Улукаўе.

МАРОЗАЎ Аляксей Сцяпанавіч, н. у 1918 у в. Міхалькі, калгаснік, удзельнік патрыятычнага падполля в. Міхалькі з 28.8.1941, расстраляны 10.7.1942.

МАРОЗАЎ Астап Карпавіч, н. у 1890 у в. Міхалькі, ляснічы, удзельнік патрыятычнага падполля в. Міхалькі са жніўня 1941, расстраляны 25.3.1942.

МАРОЗАЎ Іван Цітавіч, н. у 1921 у в. Міхалькі, вучань, удзельнік патрыятычнага падполля в. Міхалькі з 1.9.1941, пакараны смерцю 8.6.1942.

МАЦВІЕНКА Андрэй Іванавіч, н. у 1894 у в. Міхалькі, калгаснік, удзельнік патрыятычнага падполля в. Міхалькі са жніўня 1941, расстраляны 10.6.1942.

МАЦВІЕНКА Іван Яфімавіч, н. у 1918 у в. Міхалькі, калгаснік, удзельнік патрыятычнага падполля в. Міхалькі з верасня 1941, расстраляны 8.7.1942.

МАЦВІЕНКА С.Ф., н. у в. Міхалькі, удзельнік патрыятычнага падполля в. Міхалькі, расстраляны фашыстамі ў 1942.

МАЦВІЕНКА Уладзімір Андрэевіч, н. у 1924 у в. Міхалькі, навучэнец, член патрыятычнага падполля в. Міхалькі з 12.9.1941, расстраляны 8.7.1942.

МІХАЛАЧКІН Аляксандр Данілавіч, н. у 1912 у в. Новая Буда, расстраляны за сувязь з партызанамі.

МІХАЛЬКОЎ Уладзімір Паўлавіч, н. у 1924 у в. Улукаўе, мірны жыхар, расстраляны за сувязь з партызанамі ў 1943 у в. Улукаўе.

НАЛЕГАЧ Васіль Сямёнавіч, н. у 1914 у в. Міхалькі, удзельнік патрыятычнага падполля в. Міхалькі, расстраляны ў 1942.

НАЛЕГАЧ Сямён Іванавіч, н. у 1890 у в. Міхалькі, удзельнік патрыятычнага падполля в. Міхалькі, расстраляны ў 1942.

НАЎМЁГНАЎ Аляксей Аляксеевіч, ст. лейт., партызан, пахаваны ў в. Рудня-Марымонава.

ПАТАПАЎ Іосіф Самсонавіч, н. у 1910 у в. Улукаўе, партызан атрада імя Будзённага Арлоўскага злучэння, расстраляны фашыстамі ў 1943 у в. Улукаўе.

ПАТАПАЎ Леанід Антонавіч, н. у 1922 у в. Улукаўе, партызан атрада імя Будзённага Арлоўскага злучэння, расстраляны фашыстамі ў 1943 у в. Улукаўе.

ПІНЧУК Цімафей Маркавіч, н. у 1898 у в. Міхалькі, удзельнік патрыятычнага падполля в. Міхалькі, расстраляны ў 1942.

ПРАШКО Антон Лук'янавіч, партызан, загінуў 16.7.1944, пахаваны ў в. Краснае.

ПУГАЧОЎ Міхаіл Мікітавіч, н. у 1897 у в. Міхалькі, удзельнік патрыятычнага падполля в. Міхалькі, расстраляны 8.7.1942.

ПУГАЧОЎ Уладзіслаў Мікітавіч, н. у 1904 у в. Міхалькі, калгаснік, удзельнік патрыятычнага падполля в. Міхалькі з 28.8.1941, расстраляны 10.7.1942.

РАБЕКА Акім Маркавіч, н. у 1910 у Касцюковіцкім р-не Магілёўскай вобл., з 1938 дырэктар Галавінскай школы, пакінуты ў тыле ворага Гомельскім РК КПБ, партызан атрада «Бальшавік», загінуў 14.4.1943.

РУДКОЎСКІ Фёдар Яфрэмавіч, н. у в. Міхалькі, удзельнік патрыятычнага падполля в. Міхалькі, расстраляны ў 1942.

Кароўкін Ф.С.

Налегач В.С.

Пінчук Ц.М.

Цімашэнка І.М.

САВАСЦЯНАЎ Уладзімір Піліпавіч, н. у 1925 у в. Прыбар, загінуў у 1942, перапахаваны ў 1944.

САРОКІН Васіль Ягоравіч, н. у 1911 у в. Улукаўе, партызан атрада імя Будзённага Арлоўскага злучэння, расстраляны фашыстамі ў 1943 у в. Улукаўе.

СІБЕЛЕВА Марыя Яўціхіеўна, н. у 1916 у в. Яроміна, па заданні Гомельскага гаркома КПБ засталася ў тыле ворага, падпольшчыца-сувязная партызанскага атрада «Бальшавік», расстраляна ў гомельскай турме ў лютым 1942.

СТРАХАЎ, н. у 1925 у в. Улукаўе, сувязны партызанскага атрада імя Будзённага Арлоўскага злучэння, расстраляны немцамі ў 1943 у в. Улукаўе.

СЫЧОЎ Уладзімір, сувязны партызанскага атрада імя Будзённага Арлоўскага злучэння, расстраляны фашыстамі ў Каранёўскім лесе.

ХАМЯНКОВА Анастасія Мінаўна, н. у 1886 у в. Іванаўка, маці падпольшчыцы Хамянковай П.Т., расстраляна разам з дачкой за дапамогу падпольшчыкам у ліпені 1942 у гомельскай турме.

ХАМЯНКОВА Праскоўя Трафімаўна, н. у 1918 у в. Іванаўка, настаўніца, адна з кіраўнікоў арганізацыі в. Калініна Буда-Кашалёўскага р-на, расстраляна ў ліпені 1942 у гомельскай турме.

ХАЧКОЎ Цімафей Малахавіч, партызан, загінуў 29.5.1943, пахаваны ў в. Краснае.

ЦІМАШЭНКА Іларыён Маркавіч, н. у 1878 у в. Міхалькі, рабочы саўгаса, удзельнік патрыятычнага падполля в. Міхалькі з 28.8.1941, расстраляны 8.7.1942.

ЦІТКОЎ Кірыла Нікіфаравіч, н. у 1895 у в. Міхалькі, бухгалтар саўгаса, удзельнік патрыятычнага падполля в. Міхалькі з 3.9.1941, расстраляны 25.3.1942.

ЦІТКОЎ Яўген Кірылавіч, н. у 1926 у в. Міхалькі, навучэнец, удзельнік патрыятычнага падполля в. Міхалькі з верасня 1941, расстраляны 8.7.1942.

ШАЎДЗІЯ Павел, партызан брыгады «Бальшавік», зажыва спалены фашыстамі, пахаваны ў пас. Сож.

ШЫЛАЎ Іван Барысавіч, н. у 1914 у в. Бабовічы, удзельнік Гомельскага патрыятычнага падполля з лістапада 1941, член падпольнага аператыўнага цэнтра, расстраляны 20.6.1942.

Загінуўшыя мірныя жыхары — ахвяры нямецка-фашысцкага генацыду ў гады Вялікай Айчыннай вайны (1941—1944)

ГАРАДСКІ ПАСЁЛАК БАЛЬШАВІК

СТУПАКОЎ Васіль Трафімавіч, 43 гады.
ПАРХІМОВІЧ Валянціна Пятроўна, 27 гадоў.
ПАРХІМОВІЧ Пётр Фёдаравіч, 56 гадоў.
ХУЦКІ Іван Антонавіч, 36 гадоў.

БАБОВІЦКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА БАБОВІЧЫ

БАНДАРЭНКА Агаф'я Антонаўна, 47 гадоў.
БАНДАРЭНКА Аляксей Фядосавіч, 43 гады.
БАНДАРЭНКА Васіль Захаравіч, 23 гады.
БАНДАРЭНКА Іван Іванавіч, 42 гады.
БАНДАРЭНКА Кузьма Арцёмавіч, 50 гадоў.
БАНДАРЭНКА Павел Фёдаравіч, 32 гады.
БЕЛАВУСАЎ Аляксей Іванавіч, 32 гады.
ВАЛЫНЦАЎ Васіль Парфір'евіч, 38 гадоў.
ЗУБАЎ Ігнат Іванавіч, 35 гадоў.
ЗУБАЎ Міхаіл Іванавіч, 40 гадоў.
КАВАЛЁЎ Антон Міхайлавіч, 47 гадоў.
КАВАЛЁЎ Дзмітрый Рыгоравіч, 54 гады.
КАВАЛЁЎ Канстанцін Сцяпанавіч, 23 гады.
КАПЫТАЎ Аляксей Антонавіч, 41 год.
КОЛАСАЎ Мікалай Андрэевіч, 21 год.
КРУПНІКАЎ Андрэй Якаўлевіч, 42 гады.
КРУПНІКАЎ Сяргей Якаўлевіч, 45 гадоў.
КУЛІНКІН Мікіта Пракопавіч, 42 гады.
МАІСЕЕНКА Адам Васільевіч, 24 гады.
МАІСЕЕНКА Павел Пятровіч, 60 гадоў.
МАІСЕЕНКА Пётр Арцёмавіч, 50 гадоў.
МЕЛЬНІКАВА Раіса Аляксееўна, 20 гадоў.
МЕЛЬНІКАЎ Канстанцін Сямёнавіч, 27 гадоў.
ПАРХОМЕНКА Іван Міхеевіч, 43 гады.
РАБЯНКОЎ Рыгор Фёдаравіч, 21 год.
РАМАНЕНКА Андрэй Піліпавіч, 30 гадоў.
РУДЗЯНКОЎ Сяргей Сяргеевіч, 18 гадоў.
ХІМАКОЎ Рыгор Парфір'евіч, 38 гадоў.
ЧАРАНОСАЎ Павел Ісаевіч, 51 год.
ШЫХУЦІН Пётр Аляксеевіч, 43 гады.

З АКТА АБ ЗВЕРСТВАХ НЯМЕЦКА-ФАШЫСЦКІХ ЗАХОПНІКАЎ

22 ноября 1941 г. в д. Бобовичи прибыл из Гомеля карательный отряд немцев. Оцепив деревню и собрав всех мужчин в школе, [гитлеровцы] отобрали из них по счету 15 чел., которых вывезли за деревню в урочище Подлипское, где и расстреляли.

Дзяржаўны архіў Гомельскай вобласці. Ф.1345. Воп. 1. Спр. 11. Л. 1—5.

ВЁСКА ЦЫКУНЫ

ДЗІЧАНКОЎ Андрэй Міхайлавіч, 16 гадоў.
ДЗІЧАНКОЎ Павел Піліпавіч, 16 гадоў.
ДЗІЧАНКОЎ Піліп Аляксеевіч, 43 гады.
МАЖОРАЎ Андрэй Феакціставіч, 49 гадоў.
МАЖОРАЎ Васіль Іванавіч, 18 гадоў.
СЛЕПЧАНКА Андрэй Лявонавіч, 47 гадоў.
ЦЫКУНОЎ Аляксей Іванавіч, 51 год.
ЦЫКУНОЎ Андрэй Аляксеевіч, 53 гады.
ЦЫКУНОЎ Антон Герасімавіч, 55 гадоў.
ЦЫКУНОЎ Іван Паўлавіч, 39 гадоў.
ЦЫКУНОЎ Іван Прохаравіч, 67 гадоў.
ЦЫКУНОЎ Ілья Дзмітрыевіч, 16 гадоў.
ЦЫКУНОЎ Сямён Сямёнавіч, 51 год.
ЯЦКОЎ Іван Антонавіч, 53 гады.
ЯЦКОЎ Іван Трафімавіч, 50 гадоў.
ЯЦКОЎ Пётр Яўстратавіч, 32 гады.

ГЛЫБОЦКІ СЕЛЬСАВЕТ

ГЕРАСЕНКА Якаў Іванавіч, 65 гадоў.
КАЎШАРОЎ Дзмітрый Іванавіч, 15 гадоў.
КРУКАВА Рыва Ісакаўна, 26 гадоў.
КУШНЯРОЎ Мікалай Майсеевіч, 15 гадоў.
ЛІТВІНАЎ Іван Пракопавіч, 43 гады.

ГРАБАЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

БАРЫСАВА Серафіма Фядотаўна, 42 гады.
БАШЛАКОЎ Аляксандр Нікіфаравіч, 42 гады.
ФІЛІМОНЧЫК Ігнат Афанасьевіч, 41 год.

ПАСЁЛАК БАШТАН

АФОНЧАНКА Лука Пятровіч, 57 гадоў.
БАШЛАКОЎ Арцём Рыгоравіч, 52 гады.
ШАЎЦОЎ Сцяпан Маркавіч, 30 гадоў.

ВЁСКА ГРАБАЎКА

ВАРАБ'ЁЎ Міхаіл Емяльянавіч, 65 гадоў.
ГОБАРАВА Любоў Кузьмінічна, 21 год.
ГОБАРАВА Праскоўя Дзмітрыеўна, 57 гадоў.
ГОБАРАВА Раіса Кузьмінічна, 18 гадоў.
ЛЯДАН Міхаіл Сямёнавіч, 49 гадоў.
СЕМЕНЧУКОВА Хрысціна Арцёмаўна, 31 год.
ЧАЧАНКОЎ Сіланцій Ільіч, 61 год.

ДАВЫДАЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

АБРАМЦАЎ Апанас Яфімавіч, 49 гадоў.
БУРЛАКАЎ Фадзей Іванавіч, 26 гадоў.
ГАЎРЫЛАЎ Рыгор Дарафеевіч, 45 гадоў.
ЛАХМАКОЎ Адам Кірылавіч, 35 гадоў.
ПАНЬКОЎ Павел Емяльянавіч, 34 гады.
ФЕДАСЕЕНКА Ефрасіння Іванаўна, 49 гадоў.
ФІЛІМОНАЎ Кірыла Антонавіч, 29 гадоў.
ФІЛІМОНАЎ Яўсей Антонавіч, 43 гады.
ФРЫДМАН Алена Зіноўеўна, 35 гадоў.
ФРЫДМАН Клара Майсееўна, 5 гадоў.
ФРЫДМАН Рэма Майсееўна, 13 гадоў.
ФРЫДМАН Іосіф Майсеевіч, 15 гадоў.

ВЁСКА ДАВЫДАЎКА

АЗЯЎЧЫКАЎ Сцяпан Аляксеевіч, 52 гады.
БРЫЛЬКОЎ Міхаіл Раманавіч, 33 гады.
ЗАЙКІН Андрэй Ігнатавіч, 45 гадоў.
ЛАЗОЎСКІ Дзмітрый Трафімавіч, 46 гадоў.
УДАВЕНКА Максім Іванавіч, 46 гадоў.

ДАЎГАЛЕСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА ДАЎГАЛЕССЕ

АЎРАМЦАЎ Ціхан Канстанцінавіч, 64 гады.
ЛЫНЕЎСКІ Сафрон Васільевіч, 41 год.
НАЛЕГАЧ Васілій Сямёнавіч, 28 гадоў.
РУДКОЎСКІ Фёдар Яўхімавіч.

ВЁСКА МІХАЛЬКІ

АБРАМОВІЧ Андрэй Іосіфавіч, 50 гадоў.
АБРАМОВІЧ Васілій Іосіфавіч, 46 гадоў.
АБРАМОВІЧ Кірыл Іосіфавіч, 52 гады.
БАНДАРЭНКА Павел Пракопавіч, 48 гадоў.
ДЗЮНДЗІН Рыгор Кірылавіч, 44 гады.
КЛІМОВІЧ Надзея Аляксееўна, 42 гады.
МАРОЗАЎ Іван Цітавіч, 18 гадоў.
ПІНЧУК Лукер'я Іванаўна, 42 гады.
ПІНЧУК Цімафей Макаравіч, 51 год.
ЦАКУНОЎ Андрэй Сямёнавіч, 50 гадоў.

Ф.Я.Рудкоўскі.

К.І.Абрамовіч.

Н.А.Клімовіч.

ДЗЯТЛАВІЦКІ СЕЛЬСАВЕТ

КЛІМАЎ Фрол Максімавіч, 33 гады.

ВЁСКА НОВЫЯ ДЗЯТЛАВІЧЫ

БІБІКАЎ Віталій Максімавіч, 17 гадоў.
БІБІКАЎ Дзмітрый Максімавіч, 13 гадоў.
БІБІКАЎ Міхаіл Максімавіч, 13 гадоў.
БУЛАВАНЧЫКАЎ Сцяпан Панцялеевіч, 38 гадоў.
ВАРАБ'ЁЎ Канстанцін Архіпавіч, 76 гадоў.
ВАРАБ'ЁЎ Серафім Кузьміч, 32 гады.
ВАРАБ'ЁЎ Фядос Данілавіч, 43 гады.
ВАРАБ'ЁЎ Ціхан Афанасьевіч, 20 гадоў.
КАЗЛОЎ Мікалай Емяльянавіч, 38 гадоў.
КЛІМАЎ Павел Пятровіч, 12 гадоў.
КЛІМАЎ Радзівон Савельевіч, 34 гады.
МАРТЫНЕНКА Марыя Іванаўна, 68 гадоў.
МАРЧАНКА Васілій Іванавіч, 1 год.
ПУГАЧОВА Агаф'я Паўлаўна, 23 гады.
ПУГАЧОВА Наталля Паўлаўна, 23 гады.
ПУГАЧОЎ Арсен Піліпавіч, 47 гадоў.
СЕМЕНЧУКОВА Лукер'я Антонаўна, 50 гадоў.
СЕМЕНЧУКОЎ Васілій Фролавіч, 14 гадоў.
СІЛКОВІЧ Агаф'я Іванаўна, 68 гадоў.
СІЛКОВІЧ Піліп Лукіч, 79 гадоў.
СІЛКОВІЧ Якаў Якаўлевіч, 53 гады.
СІЛКОВІЧ Яўмен Барысавіч, 35 гадоў.

СУРЖЫКАВА Анастасія Гаўрылаўна, 25 гадоў.
СУРЖЫКАВА Ганна Васільеўна, 4 гады.
ХАЛУПАЎ Рыгор Фёдаравіч, 14 гадоў.
ЧУБУКОВА Фёкла Афанасьеўна, 41 год.
ЧУБУКОЎ Афанасій Антонавіч, 35 гадоў.
ШАМРАЕЎ Якаў Аляксеевіч, 57 гадоў.

ВЁСКА СТАРЫЯ ДЗЯТЛАВІЧЫ

ВЫСОЦКАЯ Ефрасіння Васільеўна, 44 гады.
ГРАПАВА Клаўдзія Сафронаўна, 24 гады.
ГРАПАЎ Яўхім Іванавіч, 65 гадоў.
ГРУШУНОЎ Іосіф Мітрафанавіч, 39 гадоў.
МАРЧАНКА Фядос Васільевіч, 43 гады.
САМУСЕНКА Мікалай Трыфанавіч, 18 гадоў.
СТРЫЖАКОВА Ефрасіння Астапаўна, 54 гады.

ЗЯБРАЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ДАНІЛЬЧАНКА Фёдар Цімафеевіч, 40 гадоў.
КАВАЛЁЎ Андрэй Сцяпанавіч, 47 гадоў.
ПАЎЛЕНКА Емяльян, 46 гадоў.

ВЁСКА ЗЯБРАЎКА

КІРЫЧКОЎ Пётр Фаміч, 41 год.
КРАЎЧАНКА Рыгор Харытонавіч, 42 гады.
КУРЗОЕЎ Рыгор Фёдаравіч, 50 гадоў.
ПРЫХОДЗЬКА Васіліса Мікалаеўна, 50 гадоў.
ТРАЦЯКОЎ Васілій Пратасавіч, 58 гадоў.
ТРАЦЯКОЎ Іосіф Іванавіч, 65 гадоў.
УЛАСЕНКА Даніла Сіманавіч, 27 гадоў.

ВЁСКА КАНТАКУЗАЎКА

КАВАЛЕВІЧ Іван, 39 гадоў.
КАЛЮКА Фёдар, 30 гадоў.
КРАЎЦОЎ Тарас Іванавіч, 38 гадоў.
ЛАЗБЕКІН Макар Васільевіч, 29 гадоў.
ЛАЗБЕКІНА Акуліна, 48 гадоў.

З АКТА АБ ЗВЕРСТВАХ НЯМЕЦКА-ФАШЫСЦКІХ ЗАХОПНІКАЎ

В августе 1941 г. в д. Кантакузовка приехал из Гомеля карательный отряд немцев. Оцепив деревню, выгнав все население на улицу, фашисты построили их, а затем отобрали по счету 5 человек мужчин и на глазах у собравшегося населения расстреляли.

Дзяржаўны архіў Гомельскай вобласці. Ф. 1345. Воп. 1. Спр. 11. Л. 15.

КРАСНЕНСКІ СЕЛЬСАВЕТ

АЛЫМАЎ Мікалай Акімавіч, 25 гадоў.
БАГДАНАЎ Сцяпан Фёдаравіч, 36 гадоў.
БАЎТУНОВА Ірына Цімафееўна, 31 год.
ЖАЛЕЗНЯКОВА Вера Кузьмінічна, 25 гадоў.
ЖАЛЕЗНЯКОВА Ганна Кузьмінічна, 21 год.
МАКУШКІН Мікалай Піліпавіч, 36 гадоў.
МЯЖЭННІК Пётр Данілавіч, 44 гады.
УНУКАЎ Іван Ягоравіч, 22 гады.

ВЁСКА КРАСНАЕ

ДЗЕДЗІКАЎ Іван Фёдаравіч, 22 гады.
ДЗЕДЗІКАЎ Васіль Фёдаравіч, 24 гады.
КАБКОЎ Усевалад Сцяпанавіч, 17 гадоў.
КАЛІНІН Васіль Якаўлевіч, 27 гадоў.
КРЫВЫ Дзмітрый Аляксеевіч, 52 гады.
КУРЫЛІН Міхаіл Ціханавіч, 26 гадоў.
КУРЫЛІН Яфім Іванавіч, 39 гадоў.
КУШНЯРОЎ Канстанцін Якаўлевіч, 28 гадоў.
КУШНЯРОЎ Міхаіл Якаўлевіч, 15 гадоў.
ТАЛКАЧОЎ Ціт Акімавіч, 26 гадоў.

МАРКАВІЦКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА ГАДЗІЧАВА

КАВАЛЁЎ Дзмітрый Іванавіч, 47 гадоў.
КАМЛАЧОЎ Трафім Фядотавіч, 29 гадоў.

ВЁСКА МАРКАВІЧЫ

БАГАМАЗАЎ Іван Кузьміч, 12 гадоў.
БУЛАХАЎ Меркула Ільіч, 75 гадоў.
ГАЛАВАЧОВА Еўдакія Прохараўна, 49 гадоў.
ГЕРАСЕНКА Іван Кірылавіч, 31 год.
ГЕРАСЕНКА Панцеляймон Іванавіч, 36 гадоў.
ЕЎТУХОЎ Ціхан Піліпавіч, 37 гадоў.
ЖУКАЎ Цімафей Іванавіч, 34 гады.
ЗУБАРАЎ Ціхан Маркавіч, 43 гады.
МАКАРАНКА Васіль Дзмітрыевіч, 3 гады.
МАКАРАНКА Дзмітрый Якаўлевіч, 29 гадоў.
ПЛАШКОВА Марфа Мікітаўна, 20 гадоў.

ВЁСКА ПАДДАБРАНКА

АЗАВА Бася, 61 год.
АЗАВА Голда, 45 гадоў.
АЗАЎ Давід Нісімавіч, 28 гадоў.
АЗАЎ Нісім, 70 гадоў.
АЗАВА (жонка), 60 гадоў.
АЗАВА Туся, 14 гадоў.
АЛЬТШУЛЕР Бася, 70 гадоў.
АЛЬТШУЛЕР Бася, 60 гадоў.
АЛЬТШУЛЕР Ліза Абрамаўна, 47 гадоў.
АЛЬТШУЛЕР Роза Абрамаўна, 35 гадоў.
АРОНАВА Соня, 40 гадоў.
АРОНАЎ Берка Шлемавіч, 16 гадоў.
АРОНАЎ Дон Шлемавіч, 6 гадоў.
АРОНАЎ Шлема, 35 гадоў.
БАБУШКІН Борух Гец, 82 гады.
БАБУШКІН Залман Берка, 55 гадоў.
БАБУШКІН, 6 гадоў.
БАБУШКІН, 3 гады.

БАБУШКІН, 1 год.
БАБУШКІНА Бася Беркаўна, 20 гадоў.
БАБУШКІНА Рыва, 50 гадоў.
БАБУШКІНА Фіра Залманаўна, 27 гадоў.
БАБУШКІНА Хана Беркаўна, 60 гадоў.
БАЛОЦІН Сямён Давыдавіч, 85 гадоў.
БАЛОЦІНА Міхля, 67 гадоў.
БРЭГЕР Бася, 60 гадоў.
БРЭГЕР (дачка), 30 гадоў.
БРЭГЕР Янкель, 65 гадоў.
БУЛКІН Ісак, 27 гадоў.
ВАРАБ'ЁВА Перла Аронаўна, 50 гадоў.
ВАРАБ'ЁЎ Рувім, 70 гадоў.
ВІЛКІНА Геня Файраўна, 60 гадоў.
ВІЛКІНА Хацкелеўна, 30 гадоў.
ГАНДЛІНА Цыпа, 35 гадоў.
ГАНДЛІН (сын), 16 гадоў.
ГАНДЛІН (сын), 10 гадоў.
ГАНДЛІН (сын), 6 гадоў.
ГАНДЛІН (сын), 3 гады.
ГОФМАН Афронім Мэер, 60 гадоў.
ГОФМАН Бася, 55 гадоў.
ГОФМАН Рыва, 19 гадоў.
ГОФМАН (сын), 10 гадоў.
ГОФМАН (сын), 8 гадоў.
ГОФМАН (сын), 6 гадоў.
ГОФМАН Хана, 30 гадоў.
ГОФМАН Цыля, 50 гадоў.
ГРАБОЎСКАЯ Фіра Шэвелеўна, 35 гадоў.
ГРАБОЎСКАЯ Эдля, 50 гадоў.
ГРАБОЎСКІ Шэел, 60 гадоў.
ГУРЭВІЧ Гэта Аронаўна, 50 гадоў.
ЗЛАЦІНА, 60 гадоў.
ІЎШЫН, 11 гадоў.
ІЎШЫН, 7 гадоў.
ІЎШЫНА, 5 гадоў.
ІЎШЫНА Цыля Пейсахаўна, 40 гадоў.
КАГАН Мар'яся, 50 гадоў.
КАРАСІК Содык, 50 гадоў.
КАРАСІК, 45 гадоў.
КАРАСІК Хая Гіршаўна, 45 гадоў.
КЕЙЗЕРАЎ Сямён Васільевіч, 33 гады.
КРЭЙНІНА Хая, 35 гадоў.
КРЭЙНІНА (дачка), 8 гадоў.
КРЭЙНІН (сын), 5 гадоў.
КЭЙЛІН Пейсах, 80 гадоў.
КЭЙЛІНА Хана, 70 гадоў.
ЛІПКІНА Гінда, 60 гадоў.
ЛУНДЗІНА Хая, 30 гадоў.
ЛУНДЗІНА (дачка), 7 гадоў.
ЛУНДЗІНА (дачка), 5 гадоў.
ЛЯВІЦІН Лейб, 28 гадоў.
ЛЯВІЦІНА Лізавета, 22 гады.
ЛЯВІЦІНА Любоў, 55 гадоў.
ЛЯВІЦІНА Роза, 18 гадоў.
ЛЯВІЦІНА Энта, 60 гадоў.
МАЙДЭЛЬ Берка Зусімавіч, 35 гадоў.
МАЙДЭЛЬ Зусім, 65 гадоў.
МАЙДЭЛЬ Саша, 60 гадоў.
МІНКІНА, 9 гадоў.
НАЙМАН Броня Іосіфаўна, 30 гадоў.
НАЙМАН Нзідар, 6 гадоў.
НАЙМАН Софа, 2 гады.
НАЙШУЛЕР Бэйля, 70 гадоў.
НЯПОМНЯШЧАЯ Хася, 60 гадоў.
НЯПОМНЯШЧЫ Гіля, 80 гадоў.
ПАЛЕЙ Арон, 12 гадоў.
ПАЛЕЙ Слава, 10 гадоў.
ПАЛЕЙ Эстра, 40 гадоў.
РАХЛІН (сын), 15 гадоў.
РАХЛІН (сын), 10 гадоў.
РАХЛІН (сын), 7 гадоў.
РАХЛІНА Іта, 35 гадоў.
РОМ Лейба, 75 гадоў.
РЫСАВА Бася Мотылеўна, 22 гады.
РЫСАВА Рыва, 60 гадоў.
РЫСАЎ Мотыль, 47 гадоў.
РЭЙЛІБ Лейб, 70 гадоў.
РЭЙЛІБ Малка, 55 гадоў.
САЛАВЕЙЧЫК Веня, 37 гадоў.
САЛАВЕЙЧЫК Саша, 70 гадоў.
САЛАВЕЙЧЫК, 3 гады.
СТЫСКІН Мордух, 80 гадоў.
СТЫСКІНА, 60 гадоў.
ТРЭГУБАВА, 55 гадоў.
ТЭЎКІН Нота, 93 гады.
ТЭЎКІНА Хая, 62 гады.
ФАЙБЕРМАН Мендзель, 70 гадоў.
ФАЙБЕРМАН Муся, 61 год.
ФРЭЙДЗІН Слава, 20 гадоў.
ФРЭЙДЗІН (сын), 7 гадоў.
ФРЭЙДЗІН.
ФРЭЙДЗІНА Лея, 30 гадоў.
ФРЭЙДЗІНА Хена, 55 гадоў.
ХАЙКІНА Рыва Мендзелеўна, 40 гадоў.
ХАЙКІН (сын), 14 гадоў.
ХАНІН Арон Пінхусавіч, 15 гадоў.
ХАНІН Мордух, 4 гады.
ХАНІН Павел, 14 гадоў.
ХАНІН Тэвель Мендзелевіч, 38 гадоў.
ХАНІНА Рыва, 13 гадоў.
ХАНІНА Сара, 40 гадоў.
ХАЦКІНА Рыва Мендзелеўна, 41 год.
ХАЦКІН (сын), 13 гадоў.
ЦЫПАРЫН Файфель, 75 гадоў.
ЦЫПАРЫНА Рыва, 50 гадоў.
ЦЫПАРЫНА, 9 гадоў.
ЦЫПАРЫНА, 8 гадоў.
ЦЭЎКІН Залман, 90 гадоў.
ЦЭЎКІНА (жонка), 70 гадоў.
ШВАРЦ Мендзель, 70 гадоў.
ШЛЯФЕР Мендзель, 70 гадоў.
ШУХМАН Шыфра, 65 гадоў.
ШУХМАН Янкель, 70 гадоў.

С.Е.Дзядкоў.

П.М.Ільюшчанка.

П.Е.Нятылькін.

С.С.Палякоў.

ЯГУДЗІН Гірш Мендзелевіч, 35 гадоў.
ЯГУДЗІНА Вольга, 35 гадоў.
ЯГУДЗІН (сын), 15 гадоў.
ЯГУДЗІНА (дачка), 13 гадоў.
ЯГУДЗІН (сын), 5 гадоў.
ЯГУДЗІН, 70 гадоў.
ЯГУДЗІНА Перла, 61 год.
ЯГУДЗІНА Фіра, 36 гадоў.

Акрамя вышэйпералічаных асоб у в. Паддабранка нямецка-фашысцкімі захопнікамі і іх прыслужнікамі расстраляна звыш 70 мірных савецкіх грамадзян, эвакуіраваных з г. Гомеля, Навабеліцы, Дабранкі, Мінска і Брэсцкай вобласці, імёны якіх вызначыць няма магчымасці.

ПАСЁЛАК РАГІ-ІЛЕЦКІ

ГАРБАЧОВА Агаф'я Сідараўна, 41 год.
ГАРБАЧОВА Вера Максімаўна, 16 гадоў.
ГАРБАЧОЎ Мікалай Максімавіч, 29 гадоў.
ГАРБАЧОЎ Міхаіл Максімавіч, 19 гадоў.
ПІШКАЛА Аляксандр Лукіч, 49 гадоў.
ПУКАЎ Канстанцін Сцяпанавіч, 22 гады.

ПАКАЛЮБІЦКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА ВАЛАТАВА

ДРАБЫШЭЎСКАЯ Марыя Пятроўна, 13 гадоў.
ЖУРАВА Галіна Піліпаўна, 44 гады.
КАВАЛЁЎ Захар Васільевіч, 35 гадоў.
КАВАЛЁЎ Леў Міхайлавіч, 13 гадоў.
МАРКАЎЦОВА Ніна Міхайлаўна, 16 гадоў.
СВІРСКІ Міхаіл Віктаравіч, 20 гадоў.
СЦЯФАНЕНКА Міхаіл Максімавіч, 13 гадоў.
ЦЯГЛАВА Марыя Сямёнаўна, 30 гадоў.

ПАСЁЛАК ВОСТРАЎ

КАПІТОНАЎ Іван Васільевіч, 21 год.

ВЁСКА ЛАПАЦІНА

БІЧУКОЎ Аляксандр Мікітавіч, 29 гадоў.
КАЛБАСНІКАЎ Віктар Цімафеевіч, 43 гады.
ЛЯВОНАЎ Іван Сцяпанавіч, 55 гадоў.
ЛЯВОНАЎ Сцяпан Сцяпанавіч, 63 гады.
САБАЛЕНКА Рыгор Іванавіч, 17 гадоў.

ВЁСКА МАСЦІШЧА

ЛАРКІН Трафім Паўлавіч, 31 год.

ВЁСКА ПАКАЛЮБІЧЫ

ГРЭКАВА Варвара Трыфанаўна, 20 гадоў.
ГРЭКАВА Ганна Трыфанаўна, 18 гадоў.
ГРЭКАВА Кацярына Трыфанаўна, 13 гадоў.
ГРЭКАВА Марыя Цімафееўна, 53 гады.
ГРЭКАЎ Іван Трыфанавіч, 15 гадоў.
ГРЭКАЎ Трыфан Алестархавіч, 53 гады.
ДЗЯДКОЎ Самуіл Емяльянавіч, 51 год.
ІЛЬЮШЧАНКА Пётр Мацвеевіч, 17 гадоў.
КАРЖОЎ Нікіфар Сямёнавіч, 57 гадоў.
КАСІЛОВІЧ Марыя Сцяпанаўна, 43 гады.
ЛОЦМАНАЎ Пётр Васільевіч, 38 гадоў.
МАЛАШКОЎ Аляксей Сцяпанавіч, 17 гадоў.
МАЛЕЦЬКА Уладзімір Аляксандравіч, 17 гадоў
МЯЖЭЙНІКАЎ Савелій Іванавіч, 45 гадоў.
НЯТЫЛЬКІН Павел Ермалаевіч, 34 гады.
ПАЛЯКОЎ Свірыд Савельевіч, 38 гадоў.
РАНДОЎЦАЎ Аляксандр Дзямідавіч, 33 гады.
РАНДОЎЦАЎ Дзмітрый Фокавіч, 19 гадоў.
РАНДОЎЦАЎ Міхаіл Піліпавіч, 17 гадоў.
САЙКОЎ Іван Ісакавіч, 29 гадоў.
САМАРЫН Андрэй Васільевіч, 52 гады.
СЦЕПАНЬКОЎ Уладзімір Іосіпавіч, 52 гады.
ХАМЯКОВА Вера Філімонаўна, 18 гадоў.
ЧАРНЯКОЎ Леў Самсонавіч, 47 гадоў.
ЧАРАУХІН Яфім Дзянісавіч, 23 гады.

ЧАРАУХІНА Ларыса Міхайлаўна, 8 гадоў.
ЧЫЖОЎ Іван Фёдаравіч, 15 гадоў.
ШУТАЎ Павел Пятровіч, 40 гадоў.
ЯНЦАВА Валянціна Іосіфаўна, 7 гадоў.
ЯНЦАВА Марыя Іосіфаўна, 15 гадоў.
ЯНЦАВА Надзея Іосіфаўна, 13 гадоў.

ПАСЁЛАК РЖАВЕЦ

КАЗЛОЎ Мікалай Піліпавіч, 21 год.

ПРЫБАРСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА НОВАЯ БУДА

ВОІНАЎ Аляксандр Лазаравіч, 18 гадоў.
ВОІНАЎ Марк Лазаравіч, 40 гадоў.
ЖАРАН Яўгенія Тарасаўна, 55 гадоў.
МІХАЛАЧКІН Аляксей Данілавіч, 27 гадоў.
САЛДАЦЕНКА Аляксей Міхайлавіч, 17 гадоў.
СУДОМ Пётр Андрэевіч, 16 гадоў.
ФІЛІПАЎ Павел Аляксандравіч, 34 гады.
ШАШАРУК Мікалай Сяргеевіч, 17 гадоў.
ШПАНЬКОЎ Васіль Іванавіч, 17 гадоў.
ШПАНЬКОЎ Васіль Цярэнцьевіч, 31 год.
ШПАНЬКОЎ Сяргей Аляксандравіч, 34 гады.
ШПАНЬКОЎ Уладзімір Васільевіч, 16 гадоў.
ШПАНЬКОЎ Ягор Васільевіч, 33 гады.

ВЁСКА ПРЫБАР

КАБЫЛЕНСКІ Іван Фёдаравіч, 31 год.
ЛАБАЧОЎ Аляксей Пятровіч, 14 гадоў.
ЛАБАЧОЎ Аўрам Якаўлевіч, 32 гады.
ЛАБАЧОЎ Пётр Кузьміч, 54 гады.
МАСКАЛЕНКА Ефрасіння Аляксандраўна, 15 гадоў.
МАСКАЛЕНКА Уладзімір Аляксандравіч, 13 гадоў.
ПАПКОЎ Аркадзій Іванавіч, 30 гадоў.
ПАПКОЎ Савелій Іванавіч, 33 гады.
ЮРЧАНКА Наталля Прохараўна, 33 гады.

ВЁСКА РАНДОЎКА

АФАНАСЕНКА Іван Паўлавіч, 54 гады.
СІДОРКІН Пётр Аляксеевіч, 37 гадоў.
СЛОБАДАВА Гаша, 20 гадоў.
СЛОБАДАЎ Моўша Барысавіч, 19 гадоў.
ЦЫРУЛЬНІКАЎ Вульф Вульфавіч, 47 гадоў.
ЦЫРУЛЬНІКАВА Геня Вульфаўна, 21 год.
ЦЫРУЛЬНІКАЎ Леанід Вульфавіч, 24 гады.
ЦЫРУЛЬНІКАВА Маня Вульфаўна, 12 гадоў.
ЦЫРУЛЬНІКАВА Моца Фрумаўна, 16 гадоў.
ЦЫРУЛЬНІКАВА Яўгенія Восіпаўна, 17 гадоў.
ЧОБАТАВА Лідзія Уладзіміраўна, 3 гады.
ЧОБАТАВА Сара Восіпаўна, 44 гады.
ЧОБАТАВА Фрума Вульфаўна, 46 гадоў.

А.С.Малашкоў.

А.Дз.Рандоўцаў.

ПАСЁЛАК УСХОД

ГАЎРЫКАЎ Кірыл Цімафеевіч, 25 гадоў.
ГАЎРЫКАЎ Цімафей Гаўрылавіч, 53 гады.
ГРЫШЧАНКОЎ Фёдар Васільевіч, 18 гадоў.
КАТНЁВА Салоха Сцяпанаўна, 45 гадоў.
ЛЯНКОЎ Аляксандр Маркавіч, 45 гадоў.
РУДЗЯНКОЎ Яўген Сямёнавіч, 18 гадоў.
СІДОРКІН Ягор Захаравіч, 29 гадоў.

ВЁСКА ШЧЭРБАЎКА

ГАРБАЧОЎ Дзмітрый Мацвеевіч, 17 гадоў.
ДУБКОЎ Георгій Антонавіч, 18 гадоў.
ЛАРКОЎ Пётр Іванавіч, 42 гады.
МІХАЛЬЧЫК Павел Карлавіч, 68 гадоў.
СТАРЧАНКА Кацярына Андрэеўна, 50 гадоў.
ШЭВЕРАЎ Яфім Якаўлевіч, 42 гады.

ПРЫБЫТКАЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА ДУЯНАЎКА

ГАЎРЫЛЕНКА Еўдакія Сяргееўна, 24 гады.
ГАЎРЫЛЕНКА Марфа Антонаўна, 59 гадоў.
ГРЫЦКІН Нічыпар Цітавіч, 41 год.
ПАЎЛЕНКА Ціхан Якаўлевіч, 88 гадоў.
ТАБАНЬКОВА Аляксандра Яўсееўна, 21 год.
ТАБАНЬКОЎ Афанасій Яўменавіч, 46 гадоў.

ВЁСКА КЛІМАЎКА

БЛІНКОЎ Аляксей Іванавіч, 59 гадоў.
ВАРАКСІН Аляксей Васільевіч, 40 гадоў.
ВІНАКУРАЎ Сяргей Ціханавіч, 44 гады.
ГОЛУБЕЎ Фёдар Трафімавіч, 44 гады.
ДВАЯЖОНАЎ Міхаіл Іванавіч, 41 год.
ІОНАВА Вера Савельеўна, 39 гадоў.
ІОНАЎ Аляксей Фёдаравіч, 13 гадоў.
ІОНАЎ Васіль Фёдаравіч, 13 гадоў.
ІОНАЎ Дзмітрый Фёдаравіч, 15 гадоў.
ІОНАЎ Мікалай Фёдаравіч, 2 гады.

ІОНАЎ Міхаіл Фёдаравіч, 7 гадоў.
ІОНАЎ Фёдар Піліпавіч, 43 гады.
КАБЯКОЎ Іларыён Іосіфавіч, 65 гадоў.
КІРЫЕНКА Марыя Раманаўна, 18 гадоў.
КАРЖОЎ Нічыпар Андрэевіч, 29 гадоў.
КРЫВЯНКОЎ Міхаіл Сямёнавіч, 42 гады.
КУЧАРАВА Ганна Макараўна, 54 гады.
ЛЕВАНЧУК Раман Раманавіч, 24 гады.
ПАРОШЫН Кузьма Мікалаевіч, 31 год.
САМУСЕНКА Андрэй Рыгоравіч, 57 гадоў.
САМУСЕНКА Мікалай Пятровіч, 20 гадоў.
САМУСЕНКА Мірон Мацвеевіч, 45 гадоў.
СТАРАВОЙТАЎ Аляксей Гаўрылавіч, 4 гады.
СТАРАВОЙТАЎ Антон Гаўрылавіч, 5 гадоў.
СТАРАВОЙТАЎ Яўген Гаўрылавіч, 3 гады.
СУЛЕЙКА Аляксей Нічыпаравіч, 3 гады.
СУЛЕЙКА Анатолій Нічыпаравіч, 6 гадоў.
СУЛЕЙКА Матрона Андрэеўна, 31 год.
СУЛЕЙКА Нічыпар Андрэевіч, 23 гады.
СУЛЕЙКА Яўгенія Нічыпараўна, 10 гадоў.
УЛАДЫМЦАЎ Арцём Юсцінавіч, 39 гадоў.
УЛАДЫМЦАЎ Дзяніс Юсцінавіч, 34 гады.
УЛАДЫМЦАЎ Міхаіл Іванавіч, 26 гадоў.
ФІЛІПЕНКА Андрэй Карнеевіч, 43 гады.
ЦЯРЭШЧАНКА Мікалай Мінавіч, 58 гадоў.
ЯТЧАНКА Парфен Еўдакімавіч, 57 гадоў.
ЯЎСТОФІЕЎ Сафрон Ціханавіч, 51 год.

ВЁСКА ПРЫБЫТКІ

ЖАЛАБКОВА Зінаіда Васільеўна, 53 гады.
ЖАЛАБКОВА Наталля Несцераўна, 28 гадоў.
КАЛЮКА Іван Цімафеевіч, 25 гадоў.
КАЛЮКА Марыя Сілаўна, 10 гадоў.
КАЛЮКА Павел Сілавіч, 12 гадоў.
КАЛЮКА Праскоўя Архіпаўна, 43 гады.
КАЛЮКА Сіла Парфенавіч, 46 гадоў.
КАЛЮКА Фёдар Патапавіч, 30 гадоў.
КАНЦАВЫ Аляксандр Яфімавіч, 73 гады.
КРАСАЕВА Марыя Юр'еўна, 18 гадоў.
КУЧАРАВЕНКА Аляксандра Фёдараўна, 77 гадоў.
ЛЯВОНЕНКА Марыя Сцяпанаўна, 19 гадоў.
ЛЯВОНЕНКА Фёдар Сцяпанавіч, 17 гадоў.
ЛЯВОНЕНКА Фёдар Якаўлевіч, 79 гадоў.
МАРКАЎЦОВА Марыя Іванаўна, 9 гадоў.
ПРЫГАРАЎ Сцяпан Фёдаравіч, 72 гады.
РАМАНЬКОВА Еўдакія Іванаўна, 69 гадоў.
СУКОННЫ Сцяпан Цімафеевіч, 36 гадоў.
СУКОННЫ Якаў Акімавіч, 61 год.
СУРАЎЦАВА Ульяна Карнееўна, 49 гадоў.
СЯДОЙ Яфім Андрэевіч, 40 гадоў.
ФЕДАРЦОВА Алена Фёдараўна, 74 гады.
ЧАРНАБАЕВА Варвара Несцераўна, 27 гадоў.

ВЁСКА РУДНЯ

АЛЯКСЕЕНКА Лукер'я Іванаўна, 46 гадоў.
БАРАНАВА Еўдакія Іванаўна, 73 гады.
БАРАНАЎ Піліп Рыгоравіч, 16 гадоў.
ГРЫЧАЧОВА Ганна Васільеўна, 76 гадоў.
ДУДАРАВА Матрона Еўдакімаўна, 42 гады.
ДУДАРАВА Сцепаніда Харытонаўна, 71 год.
ДУДАРАЎ Павел Яфімавіч, 23 гады.
ДУДАРАЎ Яфім Фёдаравіч, 44 гады.
МАЗУРАЎ Мікіта Іванавіч, 46 гадоў.
МАЗУРАЎ Піліп Лявонавіч, 66 гадоў.

РУДНЯ-МАРЫМОНАЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ПАСЁЛАК ГАРАДОК

КАЎТУН Алена Савельеўна, 48 гадоў.

ПАСЁЛАК ДОБРУШ

КАЛОША Пётр Сцяпанавіч, 5 гадоў.
КАЦОРА Марыя Дзмітрыеўна, 6 гадоў.
РУДАКОЎ Уладзімір Пятровіч, 13 гадоў.
САТЫРАЎ Аляксандр Несцеравіч, 2 гады.
САТЫРАЎ Уладзімір Дзямідавіч, 13 гадоў.

ПАСЁЛАК ПАПАНІН

КАЦОРА Ганна Дзмітрыеўна, 16 гадоў.
КАЦОРА Дзмітрый Яфімавіч.
МАДЖАРА Іван Акімавіч, 8 гадоў.
МАРЫМОНАВА Ганна Фядотаўна, 7 гадоў.
МАРЫМОНАЎ Анатолій Іванавіч, 11 гадоў.
МАРЫМОНАЎ Анатолій Фядотавіч, 16 гадоў.
МАРЫМОНАЎ Іван Фядотавіч, 26 гадоў.
МАРЫМОНАЎ Пётр Фядотавіч, 3 гады.
МАРЫМОНАЎ Фядот Іванавіч, 43 гады.
МІСЬКО Пётр Астапавіч, 14 гадоў.
САТЫРАЎ Іван Ільіч, 73 гады.
САТЫРАЎ Іван Рыгоравіч, 18 гадоў.
САТЫРАЎ Рыгор Іванавіч, 13 гадоў.
ШУЛЬГА Феафанія Сцяпанаўна, 14 гадоў.

ВЁСКА РУДНЯ-МАРЫМОНАВА

БЕРНАЦКІ Гаўрыла Ільіч, 57 гадоў.
БЕРНАЦКІ Гаўрыла Іосіфавіч, 31 год.
ГАРАВЫ Аляксандр Піліпавіч, 41 год.
ГАРАВЫ Іван Савельевіч, 15 гадоў.
ГАРАВЫ Сямён Цітавіч, 44 гады.
ІМПАЛІТАВА Варвара Маркаўна, 13 гадоў.
ІМПАЛІТАВА Кацярына Іванаўна, 40 гадоў.
ІМПАЛІТАВА Феафанія Маркаўна, 9 гадоў.
ІМПАЛІТАЎ Анатолій Маркавіч, 2 гады.
ІМПАЛІТАЎ Іван Харытонавіч, 8 гадоў.
ІМПАЛІТАЎ Мікалай Харытонавіч, 12 гадоў.
КЛІМАЎ Фама Еўдакімавіч, 48 гадоў.
КУЗНЯЦОВА Фёкла Яўстратаўна, 18 гадоў.
КУЗНЯЦОВА Фёкла Пятроўна, 31 год.
КУЗНЯЦОЎ Дзмітрый Яўстратавіч, 11 гадоў.

КУЛЁКАВА Настасся Касьянаўна, 22 гады.
ЛАПЫРАЎ Яфім Цімафеевіч, 78 гадоў.
МАЁРАЎ Еўдакім Гаўрылавіч, 19 гадоў.
МАЁРАЎ Іван Сямёнавіч, 25 гадоў.
МАЁРАЎ Якаў Раманавіч, 16 гадоў.
МАРЫМОНАВА Марыя Іванаўна, 38 гадоў.
МАРЫМОНАВА Праскоўя Гаўрылаўна, 41 год.
МАРЫМОНАВА Раіса Іванаўна, 14 гадоў.
МАРЫМОНАВА Ульяна Міхайлаўна, 78 гадоў.
МАРЫМОНАЎ Ілья Антонавіч, 60 гадоў.
САЛАМАШАНКА Вера Сідараўна, 34 гады.
САЛАМАШАНКА Сідар Мікітавіч, 73 гады.
САТЫРАВА Акуліна Сідараўна, 42 гады.
САТЫРАВА Антаніна Пятроўна, 11 гадоў.
САТЫРАВА Валянціна Несцераўна, 1 год.
САТЫРАВА Ефрасіння Трафімаўна, 5 гадоў.
САТЫРАВА Кацярына Анісаўна, 58 гадоў.
САТЫРАВА Ксенія Ільінічна, 71 год.
САТЫРАВА Марфа Цярэнцьеўна, 41 год.
САТЫРАВА Марыя Іванаўна, 5 гадоў.
САТЫРАВА Марыя Несцераўна, 4 гады.
САТЫРАВА Матрона Фёдараўна.
САТЫРАВА Таццяна Лявонцьеўна, 7 гадоў.
САТЫРАЎ Канстанцін Пятровіч, 17 гадоў.
САТЫРАЎ Леанід Пятровіч, 9 гадоў.
САТЫРАЎ Лявонцій Дзмітрыевіч, 73 гады.
САТЫРАЎ Пётр Іванавіч, 3 гады.
САТЫРАЎ Пётр Лявонцьевіч, 14 гадоў.
ТАМАШОЎ Уладзімір Васільевіч, 13 гадоў.

СТАРАБЕЛІЦКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА ГАЛЕЕЎКА

У вёсках Галееўка і Аляксееўка 13.9.1943 г. нямецка-фашысцкія карнікі спалілі 78 жыхароў.

АКСЁНАЎ Даніла Іванавіч, 70 гадоў.
АНУФРЫЕЎ Васілій Прохаравіч, 16 гадоў.
АНУФРЫЕЎ Прохар Аляксеевіч, 51 год.
АНУФРЫЕЎ Рыгор Прохаравіч, 13 гадоў.
АСТРОЎСКІ Андрэй Мацвеевіч, 47 гадоў.
БАЖКОЎ Андрэй Сцяпанавіч, 34 гады.
БАНКРАШКОЎ Антон Сцяпанавіч, 70 гадоў.
БАНКРАШКОЎ Пётр Фёдаравіч, 18 гадоў.
БАНКРАШКОЎ Фядот Раманавіч, 50 гадоў.
БАНКРАШКОЎ Цімафей Цітавіч, 60 гадоў.
БЕРДНІКАЎ Канстанцін Мікітавіч.
БЕРДНІКАЎ Карп Фёдаравіч, 70 гадоў.
БЕРДНІКАЎ Кірыла Іванавіч, 90 гадоў.
БЕРДНІКАЎ Кірыла Фёдаравіч, 33 гады.
БЕРДНІКАЎ Клім Ігнатавіч, 70 гадоў.
БОНДАРАЎ Максім Максімавіч, 51 год.
ГЛЕБАЎ Андрэй Андрэевіч, 65 гадоў.
ГРЫШЧАНКА Фёдар Міхайлавіч, 61 год.
ЖУРАЎЛЁЎ Ларывон Данілавіч, 53 гады.
ЖУРАЎЛЁЎ Рыгор Ларывонавіч, 21 год.
ЗАЙЦАЎ Фёдар Васільевіч, 21 год.
ЗЕМЛЯКОЎ Клім Усцінавіч, 53 гады.
ЗУБАРАВА Лукер'я Фёдараўна, 43 гады.
ЗУБАРАЎ Архіп Мікалаевіч, 70 гадоў.
ЗУБАРАЎ Савелій Мікалаевіч, 50 гадоў.
ЗУБАРЭНКА Міхаіл Паўлавіч, 31 год.
ЗЫЧКОЎ Навум Андрэевіч, 30 гадоў.
КАВАЛЁЎ Антон Кузьміч, 58 гадоў.
КАВАЛЁЎ Кузьма Антонавіч, 70 гадоў.
КАВАЛЁЎ Пётр Захаравіч, 16 гадоў.
КУЛАГІН Яфрэм Андрэевіч, 51 год.
ЛАРАЧКІН Іван Фёдаравіч, 22 гады.
ЛАРАЧКІН Кузьма Лук'янавіч, 16 гадоў.
ЛАРАЧКІН Пётр Іванавіч, 42 гады.
ЛАРАЧКІН Піліп Фёдаравіч, 37 гадоў.
ЛАРАЧКІНА Аляксандра Мікалаеўна, 14 гадоў.
ЛАРАЧКІНА Марыя Максімаўна, 4 гады.
ЛАРАЧКІНА Фядосся Максімаўна, 27 гадоў.
ЛЕБЯШКОЎ Барыс Кірылавіч, 53 гады.
ЛЕБЯШКОЎ Герасім Мікалаевіч, 52 гады.
ЛЕБЯШКОЎ Ларывон Кірылавіч, 42 гады.
ЛЕБЯШКОЎ Мітрафан Мікалаевіч, 71 год.
ЛЕБЯШКОЎ Станіслаў Нічыпаравіч, 14 гадоў.
ЛЕБЯШКОЎ Ягор Кірылавіч, 33 гады.
ЛІТВІНАВА Ганна Аляксееўна, 36 гадоў.
ЛІТВІНАВА Ефрасіння Аляксееўна, 69 гадоў.
МЕЛЬНІКАЎ Васіль Ягоравіч, 70 гадоў.
НАБІВАНЦАЎ Андрэй Дзмітрыевіч, 65 гадоў.
ПАНКОВА Лукер'я Максімаўна, 48 гадоў.
ПАНКОЎ Андрэй Іванавіч, 51 год.
ПАНКОЎ Іван Мікалаевіч, 90 гадоў.
ПАНКОЎ Канстанцін Андрэевіч, 24 гады.
ПАСКЕВІЧ Фёдар Іванавіч, 70 гадоў.
ПЛЕСКІ Віктар Паўлавіч, 17 гадоў.
РУБАНАЎ Яўхім Іванавіч, 28 гадоў.
ФОМАЎ Якаў Фёдаравіч, 55 гадоў.
ХЛЕБНІКАЎ Андрэй Іванавіч, 54 гады.
ЦЫГАНКОЎ Фёдар Анікеевіч, 76 гадоў.
ЧАЙНІКАЎ Кузьма Мікалаевіч, 70 гадоў.
ШАКЛАНАЎ Кірыл Юр'евіч, 68 гадоў.
ШАПАРАЎ Яўгеній Кузьміч, 21 год.
ШАПАРАЎ Елісей Пятровіч, 53 гады.
ШАПАРАЎ Іван Елісеевіч, 15 гадоў.
ШАПАРАЎ Іван Сямёнавіч, 15 гадоў.
ШАПАРАЎ Іван Харытонавіч, 55 гадоў.
ШАПАРАЎ Карп Пятровіч, 52 гады.
ШАПАРАЎ Кірыл Мітрафанавіч, 71 год.
ШАПАРАЎ Кузьма Барысавіч, 53 гады.
ШАПАРАЎ Мікалай Мікалаевіч, 41 год.
ШАПАРАЎ Сямён Харытонавіч, 51 год.
ШКРАБАЎ Раман Фаміч, 74 гады.
ШУМСКІ Піліп Максімавіч, 40 гадоў.
ШЫШОЎ Іван Міхеевіч, 56 гадоў.

ВЁСКА СТАРАЯ БЕЛІЦА

АЛЕЙНІКАЎ Андрэй Фаміч, 42 гады.
БАРЫСЕНКА Ягор Міхайлавіч, 17 гадоў.

І.Я.Белянкоў.

БОБІКАЎ Канстанцін Кузьміч, 21 год.
ГІМЕЛЬРЭЙ Галіна Мікалаеўна, 16 гадоў.
КРУЧКОЎ Іван Васільевіч, 16 гадоў.
РУДКІН Міхаіл Ігнатавіч, 15 гадоў.
РЫКАЎ Іван Уладзіміравіч, 16 гадоў.
РЫКАЎ Леанід Іосіфавіч, 19 гадоў.
РЫКАЎ Яфім Дзмітрыевіч, 33 гады.
СТАРАСЦЕНКА Павел Дарафеевіч, 25 гадоў.
ХАЛЮШКОВА Марыя Пятроўна, 30 гадоў.
ШАКЛАНАЎ Трыфан Мікалаевіч, 30 гадоў.
ШАЛУПАЕЎ Андрэй Васільевіч, 33 гады.

УЛУКАЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ПАСЁЛКІ БУДАЦІН, ЗАЛЯДДЗЕ, ІЛЫЧ, ЧЫРВОНЫ МАЯК І ВЁСКА РАМАНАВІЧЫ

АСТАПЕНКА Аляксей Піліпавіч, 80 гадоў.
АСТАПЕНКА Міхаіл Аляксеевіч, 35 гадоў.
БАРАНАЎ Васілій Антонавіч, 18 гадоў.
ВАСІЛЕНКА Уладзімір Маркавіч, 32 гады.
ДЗЕРАВЯНКІН Андрэй Савельевіч, 33 гады.
ДРАЗДОВА Домна Дзмітрыеўна, 46 гадоў.
ЛЫСЯНКОЎ Васілій Іванавіч, 9 гадоў.
МАСТКОВА Вольга Мікалаеўна, 24 гады.
ПАЛЕВІКОВА Агаф'я Васільеўна, 30 гадоў.
ПАТЫЛКІН Свірыд Сцяпанавіч, 78 гадоў.
ПРАВАЛІНСКІ Васіль Прохаравіч, 32 гады.
РАМАНАЎ Сяргей Рыгоравіч, 42 гады.
САМКОЎ Іван, 31 год.
САМКОЎ Іван Іванавіч, 18 гадоў.
САМКОЎ Іван Сяргеевіч, 30 гадоў.
САМКОЎ Піліп Ціханавіч, 45 гадоў.
САМКОЎ Сяргей Карнеевіч, 57 гадоў.
САМКОЎ Фёдар Сяргеевіч, 17 гадоў.
СЕЛЯЗНЁВА Сцепаніда Васільеўна, 60 гадоў.
СЕЛЯЗНЁЎ Іван Дзмітрыевіч, 49 гадоў.
СЕМЯНЦОЎ Васілій Прохаравіч, 46 гадоў.
СЕМЯНЦОЎ Ісак Цімафеевіч, 18 гадоў.
СЕМЯНЦОЎ Яўмен Васільевіч, 48 гадоў.
СЕНІКАВА Агрыпіна Ігнатаўна, 4 гады.
СЕНІКАЎ Ігнат Данілавіч, 48 гадоў.
ХАРХУЛЁВА Ніна Васільеўна, 3 гады.
ХАРХУЛЁЎ Васілій Дзмітрыевіч, 27 гадоў.
ЧЭРВАНАВА Васіліса Іванаўна, 78 гадоў.
ЧЭРВАНАВА Вольга Фёдараўна, 30 гадоў.
ЧЭРВАНАВА Наталля Іванаўна, 60 гадоў.
ЧЭРВАНАЎ Анатолій Іванавіч, 4 гады.
ЧЫКУНОВА Аксіння Іларыёнаўна, 60 гадоў.
ЧЫКУНОВА Вольга Малахаўна, 17 гадоў.
ЧЫКУНОЎ Яфім Васільевіч, 35 гадоў.
ШЧЭРБІН Павел Макаравіч, 50 гадоў.
ЮЗСАК Адам Варфаламеевіч, 16 гадоў.
ЮЗСАК Ганна Кузьмінічна, 62 гады.

ВЁСКІ БЯРОЗКІ, ГАЛАВІНЦЫ, НОВЫ ДВОР, УЛУКАЎЕ

ГАНЧАРОЎ Міхаіл Ананьевіч, 66 гадоў.
ГАПАНОВІЧ Вячаслаў Міхайлавіч, 16 гадоў.
КАБІЦКОЎ Міхаіл Кандратавіч, 39 гадоў.
ЛАПТУХОЎ Раман Мітрафанавіч, 31 год.
ЛЕМЯШКОВА Анастасія Аляксееўна, 49 гадоў.
ЛЕМЯШКОВА Вольга Емяльянаўна, 23 гады.
ЛЕМЯШКОВА Кацярына Емяльянаўна, 17 гадоў.
ЛЕМЯШКОВА Соф'я Емяльянаўна, 25 гадоў.
ЛЕМЯШКОЎ Емяльян Андрэевіч, 65 гадоў.
МАКЕЕЎ Іван Парфенавіч, 16 гадоў.
МАКЕЕЎ Мацвей Парфенавіч, 18 гадоў.
МІХАЛЬКОЎ Уладзімір Несцеравіч, 19 гадоў.
ПАТАПАЎ Іосіф Сямёнавіч, 33 гады.
ПАТАПАЎ Леанід Антонавіч, 21 год.
САРОКІН Васіль Ягоравіч, 32 гады.
СТРАХАЎ Сцяпан Ціханавіч, 18 гадоў.
УШКОЎ Іван Міхайлавіч, 34 гады.
ЦУКАНАВА Алімпіяда Калінаўна, 70 гадоў.
ЦУКАНАЎ Радзівон Мацвеевіч, 55 гадоў.
ШКАРУБА Дзмітрый Мікалаевіч, 68 гадоў.
ШЫШЫН Аляксандр Іванавіч, 3 гады.
ШЫШЫНА Акуліна Іванаўна, 35 гадоў.
ШЫШЫНА Марфа Яўстратаўна, 36 гадоў.
ШАНДАРОВА Праскоўя Ананьеўна, 36 гадоў.

Па даносу здрадніка немцы расстралялі чатырох жыхароў в. Бярозкі за тое, што яны збіраліся ўступіць у партызанскі атрад «Бальшавік»:

Гапановіч,
Макееў Іван,
Макееў Мацвей,
Патапаў Іосіф.

УРЫЦКІ СЕЛЬСАВЕТ

БЕЛЯНКОЎ Іван Якаўлевіч, 26 гадоў.
ЛЯЎЧУК Міхаіл Васільевіч, 20 гадоў.

ПАСЁЛАК БАРОК

РАВЯНКОЎ Уладзімір Ціханавіч.
ТАРАСАВА Ірына Фамінічна, 22 гады.
ШАПАРАЎ Сцяпан Аляксеевіч.

ВЁСКА ВЯСЁЛАЕ ПОЛЕ

БАРАВІКОЎ Фёдар Сямёнавіч, 48 гадоў.
БУДНІКАЎ Емяльян Фядосавіч, 41 год.
БУДНІКАЎ Каліст рат Фёдаравіч, 48 гадоў.
БУДНІКАЎ Нічыпар Іванавіч, 46 гадоў.
БУДНІКАЎ Ягор Антонавіч, 50 гадоў.
БЫХАНЬКОЎ Кузьма Канстанцінавіч, 41 год.
ГАРУНОЎ Максім Філонавіч, 25 гадоў.
ЗУБАРАЎ Архіп Мікалаевіч, 43 гады.
КОТАЎ Апанас Фёдаравіч, 50 гадоў.
ПРОХАРАЎ Васілій, 25 гадоў.
САТЫРАЎ Пётр Сцяпанавіч, 37 гадоў.
ЯЦКОЎ Лаўрэн Антонавіч, 50 гадоў.

І.А.Пічукоў.

ВЁСКА ЗАЛІП'Е

ВОЛКАЎ Лука Яўсеевіч, 17 гадоў.
КАЦУБА Ягор Апанасавіч, 18 гадоў.
НАЗАРАЎ Васілій Аксёнавіч, 33 гады.
ПІЧУКОЎ Іван Антонавіч, 50 гадоў.

ПАСЁЛАК ЧЫРВОНЫ МАЯК

ЖОСТКІН Іван Пятровіч, 33 гады.

ЦЕЛЯШОЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА ЦЕЛЯШЫ

У 1943 г. 22 мірныя жыхары вёскі былі па-зверску закатаваны фашыстамі.

АНЖЭНКА Васіль Рыгоравіч, 51 год.
АНІСІМАЎ Міхей Данілавіч, 51 год.
АНІСІМАЎ Фядот Данілавіч, 53 гады.
АСАДЧАНКА Домна Мікітаўна, 43 гады.
АСАДЧАНКА Лекса Рыгораўна, 43 гады.
АСАДЧАНКА Мікіта Восіпавіч, 53 гады.
АСАДЧАНКА Надзея Фамінічна, 20 гадоў.
ВАЛЫНСКАЯ Соф'я, 51 год.
ВАЛЫНСКІ Нохім Янкелевіч, 51 год.
ВОЛКАЎ Пётр Клімавіч, 55 гадоў.
ВОРАНАВА Наталля Андрэеўна, 63 гады.
ВОРАНАЎ Антон Конанавіч, 63 гады.
ГАНЧАРОЎ Ціхан Архіпавіч, 73 гады.
ГОБАВА Ханка Мотылеўна, 31 год.
ГОБАЎ Восіп Самуілавіч, 31 год.
ГУЗАВА Соф'я Антонаўна, 63 гады.
ДРАЛАЎ Гардзей Кірылавіч, 33 гады.
ДУБРОЎСКАЯ Крысціна Піліпаўна, 23 гады.
ДУБРОЎСКІ Іван Дзямідавіч, 33 гады.
ЗЬЯНАВА Аксіння Дзянісаўна.
КАВАЛЁВА Ірына Маркаўна, 53 гады.
КАВАЛЁВА Лукер'я Якаўлеўна, 29 гадоў.
КАВАЛЁВА Фёкла Сямёнаўна, 29 гадоў.
КАВАЛЁЎ Дзяніс Яўменавіч, 78 гадоў.
КАВАЛЁЎ Якаў Каленікавіч, 53 гады.
КАВАЛЁЎ Яўген Мікалаевіч, 5 гадоў.
КАЖАМЯКІН Аляксандр Іванавіч, 53 гады.
КОЗЫРАЎ Фядос Акімавіч, 55 гадоў.
МАКАРАЎ Майсей Іванавіч, 29 гадоў.
МАСКАЛЁЎ Уладзімір Свірыдавіч, 46 гадоў.
МЕЛЬНІКАЎ Раман Яфімавіч, 31 год.
МУШНАКОЎ Васілій Раманавіч, 41 год.
НОВІКАЎ Сцяпан Дарафеевіч, 13 гадоў.
НОВІКАЎ Якаў Міхайлавіч, 67 гадоў.
ПАЗЫРАЎ Іван Міхайлавіч, 53 гады.
ПАДОЛЬСКІ Фёдар Іванавіч, 71 год.
САЛАПАЕВА Параска Іванаўна, 55 гадоў.
САПАГОЎ Андрэй Цімафеевіч, 49 гадоў.
СЕРАНКОЎ Пётр Фёдаравіч, 75 гадоў.
СМІРНОВА Ірына Ануфрыеўна, 43 гады.
СТАЛЯРОЎ Фёдар Кірылавіч, 65 гадоў.
СТАРЧАНКА Кацярына Андрэеўна, 49 гадоў.
СТАРЧАНКА Прохар Іванавіч, 32 гады.
СТАРЧАНКА Ціт Рыгоравіч, 55 гадоў.
СУРАВІЦКІ Сяргей Макаравіч, 44 гады.
ТВЯРДОЎСКІ Леанід Іванавіч, 17 гадоў.
ТРЫФАНАЎ Васіль Ігнатавіч, 47 гадоў.
ТРЫФУНТАЎ Улас Якаўлевіч, 34 гады.
УПЕРАЧКІНА Марыя Яфімаўна, 27 гадоў.
ЦЫРУЛЬНІКАЎ Даніла Айзікавіч, 71 год.
ШАФРАНСКАЯ Хадосся Іванаўна, 51 год.
ШМІДАВА Бейля, 70 гадоў.
ШМІДАВА Раіса Майсееўна, 9 гадоў.
ШМІДАЎ Берка Мотылевіч, 71 год.
ШМІДАЎ Ляон Майсеевіч, 29 гадоў.

ЦЯРУХСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА ЦЕРУХА

У 1943 г. 42 мірныя жыхары вёскі загублены гітлераўцамі.

АЛЕНЧЫК Кузьма Іларыёнавіч, 30 гадоў.
АНТОШКІНА Агаф'я Яфімаўна, 58 гадоў.
АНТОШКІНА Таццяна Савельеўна, 55 гадоў.
БАШЛАКОВА Аніcся Іванаўна, 63 гады.
ВОЛКАВА Тамара Апанасаўна, 4 гады
ГНІДЗІН Іосіф Іванавіч, 60 гадоў.

ГНІДЗІНА Настасся Захараўна, 40 гадоў.
ЕРМАКОВА Агаф'я Мікалаеўна, 65 гадоў.
ЕРМАКОВА Валянціна Андрэеўна, 4 гады.
ЕРМАКОВА Кацярына Пятроўна, 5 гадоў.
ЕРМАКОВА Марыя Кузьмінічна, 8 гадоў.
ЕРМАКОВА Матрона Іванаўна, 54 гады.
ЕРМАКОВА Надзея Кузьмінічна, 6 гадоў.
ЕРМАКОЎ Іван Пятровіч, 14 гадоў.
ЕРМАКОЎ Пётр Сілавіч, 70 гадоў.
КАВАЛЁЎ Анатолій Арцёмавіч, 29 гадоў.
КАРЭБА Малах Іванавіч, 56 гадоў.
КРОТАВА Ніна Мацвееўна, 7 гадоў.
КРОТАЎ Яўмен Дзям'янавіч, 63 гады.
ЛУПІНЕНКА Апанас Дзмітрыевіч, 56 гадоў.
ЛУПІНЕНКА Ганна Іванаўна, 55 гадоў.
ЛУПІНЕНКА Ганна Піліпаўна, 54 гады.
ЛУПІНЕНКА Мікалай Мітрафанавіч, 3 гады.
ЛУПІНЕНКА Пётр Мітрафанавіч, 6 гадоў.
ЛУПІНЕНКА Фёкла Емяльянаўна, 30 гадоў.
МАЛАХАЎ Міхаіл Апанасавіч, 48 гадоў.
МІСЯКОЎ Павел Пятровіч, 74 гады.
МЯДЗВЕДЗЕВА Агаф'я Кузьмінічна, 62 гады.
МЯДЗВЕДЗЕВА Валянціна Давыдаўна, 18 гадоў.
МЯДЗВЕДЗЕВА Ірына Харытонаўна, 70 гадоў.
МЯДЗВЕДЗЕЎ Аляксандр Палікарпавіч, 4 гады.
МЯДЗВЕДЗЕЎ Аляксей Пятровіч, 68 гадоў.
МЯДЗВЕДЗЕЎ Андрэй Палікарпавіч, 7 гадоў.
МЯДЗВЕДЗЕЎ Іван Паўлавіч, 5 гадоў.
ПЛАШКОВА Настасся Захараўна, 31 год.
САБКО Ульяна Кузьмінічна, 6 гадоў.
СВІРЫДЗЕНКА Лукер'я Рыгораўна, 33 гады.
СЕЛІВАНАВА Любоў Аўрамаўна, 4 гады.
СЕЛІВАНАВА Марыя Фёдараўна, 18 гадоў.
СЕЛІВАНАВА Надзея Адамаўна, 2 гады.
СЕЛІВАНАВА Хрысціна Арыстархаўна, 37 гадоў.
СТАРАВОЙТАЎ Пётр Абакумавіч, 7 гадоў.
ЦЕГЛЯНКОВА Алена Паўлаўна, 39 гадоў.
ШАЎЦОВА Ксенія Дзмітрыеўна, 68 гадоў.
ШАЎЦОВА Ксенія Мацвееўна, 69 гадоў.
ШАЎЦОВА Настасся Кузьмінічна, 33 гады.
ЯШАНКОЎ Ксенафонт Васільевіч, 73 гады.

ЦЯРЭНІЦКІ СЕЛЬСАВЕТ

ДАРОШКАЎ Фёдар Архіпавіч, 36 гадоў.
ЖУКАЎ Ціт Васільевіч, 43 гады.
ЛІТВІНАЎ Яўмен Уласавіч, 26 гадоў.
МІРОНЕНКА Іван Мікітавіч, 9 гадоў.
МІРОНЕНКА Параска Іванаўна, 40 гадоў.
ФЕДАРЭНКА Барыс Іванавіч, 40 гадоў.
ХАМЯНКОВА Анастасія Мінаўна, 54 гады.
ХАМЯНКОВА Параска Трафімаўна, 25 гадоў.
ШАЙКОЎ Васіль Андрэевіч, 19 гадоў.
ШАЙКОЎ Іван Андрэевіч, 24 гады.

ЦЯРЭШКАВІЦКІ СЕЛЬСАВЕТ

АРХІПЦАЎ Іван Якаўлевіч, 36 гадоў.
АСТАПЕНКА Юрый Андрэевіч, 46 гадоў.
АСТАПЕНКА Яўсей Харытонавіч, 44 гады.
БАРТНОЎСКАЯ Вольга Сямёнаўна, 45 гадоў.
БАРТНОЎСКАЯ Еўдакія Піліпаўна, 38 гадоў.
БАРТНОЎСКАЯ Марыя Пятроўна, 40 гадоў.
БАРТНОЎСКАЯ Раіса Пятроўна, 5 гадоў.
БАРТНОЎСКАЯ Соф'я Андрэеўна, 30 гадоў.
БАРТНОЎСКІ Віталій Пятровіч, 17 гадоў.
БАРТНОЎСКІ Рыгор Паўлавіч, 29 гадоў.
БОНДАРАВА Хоўра Мікалаеўна, 70 гадоў.
ВАЙЦЭХОВІЧ Еўдакія Данілаўна, 27 гадоў.
ВАСКАБОЕВА Сцепаніда Андрэеўна, 38 гадоў.
ГОТГЕЛЬФ Майсей Хаімавіч, 36 гадоў.
ДАРОЖАНКА Павел Дзмітрыевіч, 36 гадоў.
ДЗЕГЦЯРОЎ Ігнат Якаўлевіч, 62 гады.
ДУБАДЗЕЛАВА Еўдакія Сцяпанаўна, 16 гадоў.
ДУБАДЗЕЛАВА Таццяна Сцяпанаўна, 12 гадоў.
ДУБАДЗЕЛАЎ Павел Сцяпанавіч, 5 гадоў.
ДУБАДЗЕЛАЎ Сцяпан Пятровіч, 43 гады.
ДЫНДЗІКАЎ Дзмітрый Рыгоравіч, 28 гадоў.
ЖЫХАРАЎ Мікіта Лявонавіч, 39 гадоў.
КАРАЛЁВА Кацярына Паўлаўна, 90 гадоў.
КАРАЛЁВА Еўдакія Яфрэмаўна, 70 гадоў.
КАРАЛЁЎ Андрэй Міхайлавіч, 47 гадоў.
КАРАЛЁЎ Мікалай Карпавіч, 18 гадоў.
КАРАЛЁЎ Міхаіл Васільевіч, 19 гадоў.
КАРАЛЁЎ Міхаіл Пракопавіч, 18 гадоў.
КАРАЛЁЎ Сцяпан Міхайлавіч, 17 гадоў.
КЛІМЕНКА Юлія Дзям'янаўна, 28 гадоў.
КЛІМОВІЧ Арцём Іванавіч, 50 гадоў.
КЛІМОВІЧ Дзмітрый Платонавіч, 31 год.
КЛІМОВІЧ Еўдакія Пятроўна, 58 гадоў.
КЛІМОВІЧ Лук'ян Іванавіч, 65 гадоў.
КЛІМОВІЧ Лук'ян Пятровіч, 37 гадоў.
КЛІМОВІЧ Павел Васільевіч, 54 гады.
КЛІМОВІЧ Парфен Іванавіч, 42 гады.
КЛІМОВІЧ Рыгор Іванавіч, 50 гадоў.
КЛІМОВІЧ Сяргей Фокавіч, 63 гады.
КЛІМОВІЧ Таццяна Аляксееўна, 45 гадоў.
КОЗЫРАЎ Аляксандр Іларыёнавіч, 17 гадоў.
КОЗЫРАЎ Іван Іванавіч, 45 гадоў.
КОЗЫРАЎ Піліп Фёдаравіч, 45 гадоў.
КОЗЫРАЎ Сцяпан Раманавіч, 13 гадоў.
КОЗЫРАЎ Уладзімір Піліпавіч, 17 гадоў.
КОЗЫРАЎ Юрый Фёдаравіч, 31 год.
КРЫСЮКОВА Наля Пятроўна, 5 гадоў.
КСЯНЗОВА Галіна Пракопаўна, 30 гадоў.
КСЯНЗОЎ Павел Гардзеевіч, 32 гады.
КУКАЛЕЎ Міхаіл Пятровіч, 20 гадоў.
КУКАЛЕЎ Фёдар Міронавіч, 19 гадоў.
МАШКОВА Еўдакія Мікалаёўна, 35 гадоў.
НЯТЫЛЬКІНА Марыя, 22 гады.
ОСІПАЎ Трафім Мікалаевіч, 51 год.

РУБАНАЎ Герасім Капавіч, 62 гады.
РУБАНАЎ Раман Капавіч, 54 гады.
РУБАНАЎ Ягор Герасімавіч, 27 гадоў.
САЗОНАЎ Іван Андрэевіч, 42 гады.
САЗОНАЎ Мікалай Андрэевіч, 27 гадоў.
СТАРЧАНКА Іван Васільевіч, 48 гадоў.
СТАРЧАНКА Любоў Якаўлеўна, 45 гадоў.
САДАКОЎ Піліп Цітавіч, 40 гадоў.
СУЛІВОНСКАЯ Юлія Аляксандраўна, 48 гадоў.
СУЛІВОНСКАЯ Юлія Яфрэмаўна, 21 год.
СУЛІВОНСКІ Міхаіл Давыдавіч, 30 гадоў.
СУЛІВОНСКІ Пётр Міхайлавіч, 60 гадоў.
СУЛІВОНСКІ Яфім Мікалаевіч, 47 гадоў.
ТАМАШОВА Пелагея Міхайлаўна, 70 гадоў.
ЦЯСЁЛКІН Уладзімір Пракопавіч, 19 гадоў.
ШАЛАГІН Дзмітрый Сямёнавіч, 47 гадоў.
ШАЎДЗІН Ілья, 40 гадоў.

ЧАРАЦЯНСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА БУДЗІШЧА

БАНДАРЭНКА Міхаіл Фядотавіч, 37 гадоў.
МАЛЧАНАЎ Іван Яфімавіч, 19 гадоў.

ВЁСКА МАКАЎЕ

БІБІКАВА Ганна Іванаўна, 14 гадоў.
БІБІКАВА Наталля Пятроўна, 45 гадоў.
БІБІКАЎ Сяргей Іванавіч, 12 гадоў.
САРОКІНА Фёкла Іванаўна, 25 гадоў.
ЦІТКОВА Аляксандра Раманаўна, 16 гадоў.
ЦІТКОВА Зінаіда Пятроўна, 34 гады.
ЦІТКОЎ Раман Нічыпаравіч, 37 гадоў.
ШАЎЧЭНКА Ефрасіння Андрэеўна, 46 гадоў.

ЧОНКАЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

АКІМАЧКІН Міхаіл Аляксеевіч, 18 гадоў.
БУРДА Пётр Іванавіч, 23 гады.
ГРЫГОР'ЕЎ Васіль Сцяпанавіч, 17 гадоў.
ГУЗАВА Марыя Кузьмінічна, 29 гадоў.
ГУЗАВА Надзея Аляксандраўна, 1 год.
ЗАЙЦАЎ Васіль Андрэевіч, 29 гадоў.
ІСАЧАНКА Аляксей Іванавіч, 67 гадоў.
ИСАЧАНКА Сяргей Аляксеевіч, 24 гады.
КАЗЛОЎ Міхаіл Апанасавіч, 20 гадоў.
ПІСАРЭНКА Баніфаль Міхайлавіч, 73 гады.
ПАСТАЯЛА Настасся Мікітаўна, 28 гадоў.
ПАСТАЯЛА Марыя Карлаўна, 2 гады.
ПРЫХОДЗЬКА Марыя Малафееўна, 33 гады.
ПРЫХОДЗЬКА Міхаіл Восіпавіч, 5 гадоў.
ПРЫХОДЗЬКА Яўген Восіпавіч, 3 гады.
САРАКАЛЕТАВА Валянціна Сцяпанаўна, 6 гадоў.
САРАКАЛЕТАВА Настасся Мікітаўна, 33 гады.
САРАКАЛЕТАВА Усціння Аляксееўна, 69 гадоў.
САРАКАЛЕТАЎ Мікіта Рыгоравіч, 71 год.
СЛЕСАРЭНКА Ганна Міхайлаўна, 80 гадоў.
СЛЕСАРЭНКА Лідзія Паўлаўна, 16 гадоў.
СЛЕСАРЭНКА Сямён Дзмітрыевіч.
ФУРСЕЕВА Марыя Емяльянаўна, 11 гадоў.
ФУРСЕЕВА Таццяна Лявонаўна, 30 гадоў.
ФУРСЕЕВА Марыя Емяльянаўна, 11 гадоў.
ФУРСЕЕЎ Пётр Іванавіч, 33 гады.
ФУРСЕЕЎ Фёдар Іванавіч, 35 гадоў.
ШАЎЦОВА Вольга Іванаўна, 67 гадоў.
ЦІТОЎ Кузьма Іванавіч, 25 гадоў.
ЦІТОЎ Пётр Іванавіч, 15 гадоў.

ШАРПІЛАЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

АСАДЧАЯ Вольга Юр'еўна, 33 гады.
АСАДЧЫ Іван Сямёнавіч, 6 гадоў.
АФАНАСЬЕЎ Ануфрый Барысавіч, 62 гады.
АФАНАСЬЕЎ Мікалай Міхайлавіч.
АШУРКА Лукер'я Панцялееўна, 64 гады.
ВІННІКАЎ Пётр Дзям'янавіч, 73 гады.
ГАРЛЕНКА Ефрасіння Іванаўна, 74 гады.
ГАРЛЕНКА Іван Барысавіч, 66 гадоў.
ГАРЛЕНКА Яфім Іванавіч, 36 гадоў.
МАСКВІЧОЎ Ілья Якаўлевіч, 74 гады.
МЯДЗВЕДЗЕВА Еўдакія Нічыпараўна, 33 гады.
МЯДЗВЕДЗЕВА Матрона Міронаўна, 79 гадоў.
МЯДЗВЕДЗЕЎ Гаўрыла Фёдаравіч, 69 гадоў.
ПРЫХОДЗЬКА Анатоль Пятровіч, 8 гадоў.
ПРЫХОДЗЬКА Вольга Адамаўна, 15 гадоў.
ПРЫХОДЗЬКА Еўдакія Нічыпараўна, 33 гады.
ПРЫХОДЗЬКА Пелагея Максімаўна, 19 гадоў.
СУДАКОВА Гарпіна Васільеўна, 48 гадоў.
СУДАКОЎ Конан Пятровіч, 54 гады.
СУСЛА Васіль Іванавіч, 48 гадоў.
ХАЛУПАВА Аляксандра.
ХАЛУПАВА Раіса Васільеўна, 10 гадоў.
ХАЛУПАВА Юлія Васільеўна, 3 гады.
ХАРЛАМАВА Алена Сямёнаўна, 85 гадоў.
ЦАРАНКОЎ Іван Трафімавіч, 19 гадоў.
ШЧАРБАКОЎ Іван Мацвеевіч, 34 гады.
ЮРЧАНКА Трыфан Лявонавіч, 80 гадоў.
ЯРМОЛЕНКА Сямён Ерамеевіч, 88 гадоў.

ЯРОМІНСКІ СЕЛЬСАВЕТ

КУЗЬМЯНЦОЎ Аляксандр Данілавіч.
КУЗЬМЯНЦОЎ Майсей Фёдаравіч, 46 гадоў.
ЯЎТУХОЎ Ціхан Піліпавіч, 37 гадоў.

Воіны-землякі, якія загінулі ці прапалі без вестак у гады Вялікай Айчыннай вайны

Пра тых, хто прапаў без вестак

Як многа на Беларусі сямей, дзе боль страты да гэтай пары пячэ... У гэтыя сем'і прыйшлі не пахавальныя лісты, а ўсяго толькі паведамленні, што «прапаў без вестак». І такіх сотні тысяч. У першыя гады ваеннага ліхалецця, 1941—1942 гг., іх, «прапаўшых без вестак» загінула болей, чым тых, каго пахавалі пасля бою, пасля смерці ў медсанбаце, у тылавым шпіталі, чыя канчына засведчана па ўсіх правілах у спісе беззваротных страт.

Невядомымі гінулі салдаты, што прынялі на сябе першы агнявы шквал. Яны палеглі ў прыграніччы, пры адступленні і акружэнні, у так званых катлах цэлымі палкамі і дывізіямі. Ніхто не бачыў іх мёртвымі: лётчыкаў, што не вярталіся з баявога задання, разведчыкаў, якія гінулі ў тыле ворага без сведкаў, пехацінцаў, ад якіх не заставалася і следу пры пападанні снарадаў і бомбаў ці якіх жывымі засыпала ў траншэях. Гінулі ў партызанскіх атрадах і ў антыфашысцкім падполлі, на сваёй зямлі і на чужыне.

Цаной свайго жыцця яны вымотвалі і абяскроўлівалі ворага, выйграючы для Айчыны час. Без іх не было б Перамогі. Проста ім не пашанцавала ў смерці.

Асобным радком у гэтым пераліку — палон, лагеры, дзе бясследна знікалі сотні тысяч паланёных у баях воінаў.

Удовам і маці ваенкаматы давалі афіцыйныя тлумачэнні: прапаўшыя без вестак — гэта тыя, хто ў ходзе баявых дзеянняў не вярнуліся ў свае падраздзяленні, хоць большасць з іх загінула. Але баявыя абставіны не дазволілі ўстанавіць гэта.

Не ведаючы пра месца пахавання роднага чалавека, немагчыма пахаваць яго ў сваім сэрцы. Людзі працягваюць шукаць і ў шэрагу выпадкаў знаходзяць сведкаў — аднапалчан, якія аднаўляюць падрабязнасці гібелі. Бывае, што знаходзяць і магілы.

...Помнікі ў вёсках, райцэнтрах, адкуль людзі ішлі на вайну, — не заўсёды на іх сустракаюцца імёны прапаўшых без вестак, расстраляных, памёршых ад голаду і здзекаў у канцлагеры. Іх стараліся ў свой час выкрасліць з роднай гісторыі.

Гэтую несправядлівасць, хоць і са спазненнем, выпраўляюць нашы кнігі — гісторыка-дакументальныя Хронікі Памяці.

АЗДЗЕЛІНСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА АЗДЗЕЛІНА

АДАСЬКОЎ Іван Іванавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1941.

АДАСЬКОЎ Мікалай Уласавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак.

АДАСЬКОЎ Пракоп Емяльянавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1943.

АДЗІНЦОЎ Дзмітрый Маркавіч, н. у 1909, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў г. Жлобін Гомельскай вобл.

АДЗІНЦОЎ Іван Маркавіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1942, пахаваны ў г. Ленінград.

АДЗІНЦОЎ Лука Кірылавіч, н. у 1912, рад., загінуў у 1941.

АДЗІНЦОЎ Лука Кірылавіч, рад., загінуў у лютым 1945.

АДЗІНЦОЎ Мацвей Васільевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

АДЗІНЦОЎ Сілка Маркавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1942.

АДЗІНЦОЎ Цімафей Сямёнавіч, рад., загінуў у сакавіку 1944.

БАРАНАЎ Павел Іванавіч, н. у 1888, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

БАРАНАЎ Патап Сяргеевіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ГАНШЧАНКА Іван Васільевіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ГАПОНАЎ Адам Фаміч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у 1943.

ГАРБАЧОЎ Васіль Давыдавіч, н. у 1923, сярж., загінуў у жніўні 1944.

ГАРБАЧОЎ Дзмітрый Пятровіч, н. у 1917, ст. лейт., загінуў у 1944.

ГАРБАЧОЎ Кузьма Іларыёнавіч, н. у 1903, рад., пахаваны ў в. Кірэева Аршанскага р-на Віцебскай вобл.

ГАРБАЧОЎ Кузьма Іларыёнавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у лютым 1945.

ГАРБАЧОЎ Савелій Сяргеевіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

Воіны-землякі, якія загінулі ці прапалі без вестак

І.Г.Лаўшукоў.

ГАРБАЧОЎ Сямён Давыдавіч, н. у 1914, рад., загінуў у кастрычніку 1944.

ГЕНДРЫКАЎ Ісак Ульянавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ГЕНДРЫКАЎ Яфрэм Ульянавіч, н. у 1907, прапаў без вестак у красавіку 1944.

ГОЛЬЦАЎ Аляксандр Маркавіч, н. у 1908, рад., загінуў 25.12.1942.

ГОЛЬЦАЎ Давыд Маркавіч, н. у 1905, рад., загінуў 3.9.1944, пахаваны каля х. Брацкі Шпаленскага р-на Кіеўскай вобл.

ГОЛЬЦАЎ Кірыл Сілкавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ГОЛЬЦАЎ Яўхім Сцяпанавіч, н. у 1913, рад., кулямётчык, прапаў без вестак 20.7.1942.

ГРЫШАЕЎ Рыгор Васільевіч, н. у 1896, рад., прапаў без вестак 4.7.1942 у Варонежскай вобл.

ГРЫШАЕЎ Рыгор Восіпавіч, н. у 1905, рад., стралок, прапаў без вестак 19.1.1944.

ДРАБЫШЭЎСКІ Валянцін Ягоравіч, н. у 1908, мал. ваенны тэхнік, прапаў без вестак у 1941.

ЕМЯЛЬЯНЦАЎ Мікалай Іванавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЕМЯЛЬЯНЦАЎ Якаў Іванавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1942.

ЗАРЭЦКІ Антон Якаўлевіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ЗАРЭЦКІ Піліп Якаўлевіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у лістападзе 1944.

ЗАРЭЦКІ Сцяпан Патапавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак 6.3.1945 у Венгрыі.

ІВАНЧУКОЎ Іван Цітавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАЛЕЦКІ Фядос Кузьміч, н. у 1895, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАЛУГІН Адам Якаўлевіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАЛУГІН Піліп Малахавіч, н. у 1913, рад., загінуў у кастрычніку 1944.

КІРЖАНАЎ Андрэй Віктаравіч, н. у 1902, рад., загінуў у баі 29.6.1944, пахаваны ў Варшаўскім ваяв., Польшча.

ЛАПАТАЎ Іван Адамавіч, н. у 1917, старш., загінуў 19.9.1944, пахаваны каля в. Суск Замбаруўскага пав. Беластоцкага ваяв., Польшча.

ЛАПАТАЎ Мікалай Іванавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1945.

ЛАПАТАЎ Мікалай Сямёнавіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1943 у г. Жлобін Гомельскай вобл.

ЛАПАТАЎ Яўмен Пятровіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЛАПУШКІН Акім Малахавіч, н. у 1908, ст. сярж., камандзір разліку, загінуў у баі 10.7.1944, пахаваны ў в. Капцы Баранавіцкага р-на Брэсцкай вобл.

ЛАПУШКІН Васіль Іванавіч, н. у 1911, прапаў без вестак 30.11.1944.

ЛАПУШКІН Рыгор Васільевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛАПУШКІН Сідар Цімафеевіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛЕМАЧЫН Фёдар Мікітавіч, н. у 1901, рад., загінуў 21.2.1944, пахаваны ў в. Каромка Буда-Кашалёўскага р-на Гомельскай вобл.

ЛАЎШУКОЎ Іларыён Гаўрылавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1942.

МАНЕЕЎ Анікей Дзмітрыевіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАНЧЭНКА Васіль Цімафеевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у лютым 1945.

МАНЧЭНКА Фёдар Цімафеевіч, мал. сярж., загінуў 23.6.1941, пахаваны ў Малдавіі.

НАПЯЛЁНАК Дарафей Іванавіч, лейт., памёр 17.6.1942.

НАПЯЛЁНАК Дарафей Ісаевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у лютым 1945.

ПАЛАШОЎ Акім Мікалаевіч, н. у 1907, прапаў без вестак у 1942.

СЫЧОЎ Андрэй Клімавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1943.

СЫЧОЎ Пётр Мікітавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

СЫЧОЎ Пракоп Мітрафанавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1941.

СЫЧОЎ Трыфан Мікітавіч, н. у 1910, рад., загінуў у красавіку 1944.

СЫЧОЎ Фёдар Кірылавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

СЫЧОЎ Фёдар Піліпавіч, н. у 1912, рад., стралок, прапаў без вестак у 1944.

СЫЧОЎ Фядот Макаравіч, н. у 1906, рад., загінуў 24.2.1944, пахаваны ў в. Мадоры Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ХАМЯНКОЎ Ягор Конанавіч, н. у 1914, рад., загінуў у Польшчы ў 1944.

ХОХАЎ Фёдар Кірылавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у верасні 1943.

ЦАЛКОЎ Нічыпар Пятровіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЦАЛКОЎ Рыгор Емяльянавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЦАЛКОЎ Савелій Емяльянавіч, н. у 1918, рад., загінуў у 1942 пад Беластокам.

ЦАЛКОЎ Фёдар Фролавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЦАПАКОЎ Ягор Кандратавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у лютым 1945.

ЧУМАКОЎ Яўстрат Піменавіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1943 у г. Кіеў.

ЧУЯШОЎ Аляксей Паўлавіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1941, пахаваны ў г. Варшава.

ЧУЯШОЎ Аляксандр Нікіфаравіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЧУЯШОЎ Астап Мікітавіч, н. у 1916, сярж., прапаў без вестак у 1944.

ЧУЯШОЎ Іван Трафімавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЧУЯШОЎ Лука Мікітавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1942.

ЧУЯШОЎ Марцін Паўлавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у верасні 1943.

ЧУЯШОЎ Рыгор Міхайлавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у маі 1945.

ЧУЯШОЎ Сысой Паўлавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1942.

ЧУЯШОЎ Фёдар Паўлавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ШАВЫРАЎ Давыд Іванавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у верасні 1943.

ШАВЫРАЎ Іван Лаўрэнцьевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ШАВЫРАЎ Фёдар Васільевіч, н. у 1924, сярж., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ШАВЫРКОЎ Давыд Іванавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ШАЛАМАЎСКІ Яўціхій Васільевіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1941.

ШАПАВАЛАЎ Цярэнцій Харытонавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак 3.8.1942.

ШЧАГЛОЎ Лука Мікітавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ШЧАРБАКОЎ Даніла Нічыпаравіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1941.

ШЧАРБАКОЎ Максім Іванавіч, н. у 1913, рад., загінуў 20.5.1944.

ШЧАРБАКОЎ Сідар Рыгоравіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ШЫТАЎ Ягор Цітавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ШЭДРЫКАЎ Шак Ульянавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

ЯСІНСКІ Арцём Іванавіч, н. у 1918, сярж., прапаў без вестак у 1941.

ЯСІНСКІ Васіль Іванавіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1944 у г. Варшава.

ПАСЁЛАК АПАНАСАЎКА

ЖУРАЎЛЁЎ Дзмітрый Ісаевіч, н. у 1921, рад., загінуў у 1942 у г. Арол.

ЖУРАЎЛЁЎ Іван Савельевіч, н. у 1920, лейт., прапаў без вестак у 1942.

ЖУРАЎЛЁЎ Яфім Савельевіч, н. у 1906, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў г. Рагачоў Гомельскай вобл.

КАВАЛЕНКА Фёдар, н. у 1922, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў г. Жлобін Гомельскай вобл.

КУРЫЦКІ Міхаіл Ісаевіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1942.

КУЧАРАЎ Мацвей Ігнатавіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1945 у Германіі.

ЛАПУШКІН Васіль Пятровіч, н. у 1915, ст. лейт., загінуў у 1943 у г. Стары Аскол Белгародскай вобл.

ЛАПУШКІН Пётр Сцяпанавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЛАПУШКІН Яўціхій Венядзіктавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1942.

ПАСЁЛАК БУК

КРУЧКОЎ Рыгор Уласавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1942.

ПАСЁЛАК ЗЯЛЁНЫ ВОСТРАЎ

АДАСЬКОЎ Герасім Рыгоравіч, н. у 1919, лейт., прапаў без вестак у 1941.

АДАСЬКОЎ Іван Ціханавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1942.

АДАСЬКОЎ Міхаіл Васільевіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў г. Жлобін Гомельскай вобл.

АДАСЬКОЎ Мікалай Малахавіч, н. у 1918, рад., загінуў у 1941 у г. Кіеў.

АДЗІНЦОЎ Мацвей Васільевіч, н. у 1920, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў г. Жлобін Гомельскай вобл.

ГАРБАЧОЎ Пётр Пятровіч, н. у 1918, рад., загінуў у 1941 у г. Кіеў.

ГАРЦАЎ Мітрафан Кірылавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1942.

ГАРЦАЎ Міхаіл Міхайлавіч, н. у 1907, рад., загінуў у 1944 у г. Бранск.

КАВАЛЕНКА Пётр Майсеевіч, н. у 1918, рад., загінуў у 1945 у г. Берлін.

ПРЫШЧЭПАЎ Аляксей Д., н. у 1902, ст. сярж., загінуў у 1941 у г. Ноўгарад-Северскі Чарнігаўскай вобл.

СІМАНКОЎ Сцяпан К., н. у 1919, рад., загінуў у 1942 на Украіне.

ЦАЛКОЎ Аляксей Яўменавіч, н. у 1921, рад., загінуў у 1941 у г. Ленінград.

ЦАЛКОЎ Дзмітрый Яўменавіч, н. у 1919, рад., загінуў у 1942 у г. Брэст.

ЧУМАКОЎ Ціхан Мікітавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1941.

ШЧАРБАКОЎ Максім Восіпавіч, н. у 1894, рад., загінуў у 1944, пахаваны на ст. Калінкавічы Гомельскай вобл.

ПАСЁЛАК ЗЯЛЁНЫ ГАЙ

АДАСЬКОЎ Мікалай Пракопавіч, н. у 1922, лейт., загінуў у 1945 у г. Берлін.

АДЗІНЦОЎ Іван Кірылавіч, н. у 1911, лейт., загінуў у 1941, пахаваны ў г. Баранавічы Брэсцкай вобл.

БАЛАШОЎ Фёдар Цімафеевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГАПОНАЎ Іван Пятровіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1942 у г. Ленінград.

ГАПОНАЎ Міхаіл Пятровіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГАРБАЧОЎ Іван Іванавіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1944 у г. Варшава.

ГАРБАЧОЎ Іван Пятровіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГАРБАЧОЎ Сідар Філіпавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1941.

ІВАНЧУКОЎ Іван Яўстратавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАВАЛЕНКА Мікіта Яфрэмавіч, н. у 1911, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў г. Жлобін Гомельскай вобл.

МАЛЫНОЎ Іван Паўлавіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў г. Жлобін Гомельскай вобл.

МАЛЫНОЎ Міхаіл Паўлавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1941.

МАЛЫНОЎ Павел Анісімавіч, н. у 1891, рад., прапаў без вестак у 1942.

ЦАЛКОЎ Апанас Трафімавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў г. Жлобін Гомельскай вобл.

ЦАЛКОЎ Іван Мікітавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1942.

ЧУЯШОЎ Мартын Паўлавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1941.

ШАЛАМОЎСКІ Сяргей Васільевіч, н. у 1911, лейт., прапаў без вестак у 1941.

ШЧАРБАКОЎ Яўціхій Філіпавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1942.

ПАСЁЛАК ЗЯЛЁНЫ САД

ГАПОНАЎ Тарас Гаўрылавіч, н. у 1903, рад., загінуў у 1943 у г. Арол.

ГОЛЬЦАЎ Цімафей Аўціхавіч, н. у 1915, рад., загінуў у 1941 ва Усходняй Прусіі.

КІРЖАНАЎ Елісей Мікітавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

КІРЖАНАЎ Зіновій Цярэнцьевіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у 1943.

КІРЖАНАЎ Міхаіл Віктаравіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАЛЫНАЎ Мікалай Паўлавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1944 у г. Гомель.

САПРЫЦКІ Ізраіль Саламонавіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў г.п. Стрэшыи Жлобінскага р-на Гомельскай вобл.

СЫЧОЎ Аляксандр Сяргеевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

СЫЧОЎ Сяргей Іванавіч, н. у 1899, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў г. Гомель.

ТУЗАЎ Міхаіл Паўлавіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў г. Рагачоў Гомельскай вобл.

ЧУЯШОЎ Барыс Іванавіч, н. у 1890, рад., прапаў без вестак у 1943.

ШЧАРБАКОЎ Іван Яфімавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў г. Рагачоў Гомельскай вобл.

ПАСЁЛКІ КУРАЧЭНКАЎ, МАНЕЕЎ

ГАПОНАЎ Тарас Гаўрылавіч, н. у 1903, рад., загінуў у 1941 у Арлоўскай вобл.

ГОЛЬЦАЎ Цімафей Яўціхіевіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЖУРАЎЛЁЎ Яфім Барысавіч, н. у 1906, рад., загінуў у 1944 на р. Бераэіна.

КАВАЛЕНКА Фёдар, н. у 1922, рад., загінуў у 1941 у г. Орша Віцебскай вобл.

КІРЖАНАЎ Зіновій Цярэнцьевіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1943.

КІРЖАНАЎ Міхаіл Віктаравіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1943.

КУРАЧЭНКА Аляксандр Фёдаравіч, н. у 1914, лейт., загінуў у 1942 пад г. Жлобін Гомельскай вобл.

КУРАЧЭНКА Дзмітрый Іосіфавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1941.

КУРАЧЭНКА Іван Дзмітрыевіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1942.

КУРАЧЭНКА Іван Сцяпанавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў г. Гродна.

КУРАЧЭНКА Кузьма Васільевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1942.

КУРАЧЭНКА Павел Сцяпанавіч, н. у 1921, рад., загінуў у 1941 у Мурманскай вобл.

КУРАЧЭНКА Пётр Васільевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1943.

КУРАЧЭНКА Сцяпан Васільевіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1943.

КУРЫЦКІ Міхаіл Ісаевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1941.

КУЧАРАЎ Агей Ігнатавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1943.

КУЧАРАЎ Міхаіл Ігнатавіч, н. у 1910, яфр., загінуў у 1945 у Германіі.

КУЧАРАЎ Міхаіл Цімафеевіч, н. у 1920, сярж., прапаў без вестак у 1942.

ЛАПУШКІН Васілій Пятровіч, н. у 1915, ст. лейт., загінуў у 1943 пад Курскам.

ЛАПУШКІН Гармідон, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛАПУШКІН Пётр Сцяпанавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЛАПУШКІН Яўціхій Венядзіктавіч, н. у 1908, рад., загінуў у 1941 у Польшчы.

МАНЕЕЎ Мікалай Дзмітрыевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАНЕЕЎ Піліп Мацвеевіч, н. у 1906, сярж., прапаў без вестак у 1941.

МАНЕЕЎ Сямён Дзмітрыевіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1944.

СОІЧ Цярэнцій Пракопавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1941.

ШЧАРБАКОЎ Іван Яфімавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў г. Рагачоў Гомельскай вобл.

ЯСІНСКІ Васіль Сцяпанавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЯСІНСКІ Павел Ягоравіч, н. у 1923, сярж., прапаў без вестак у 1944.

ЯСІНСКІ Сцяпан Васільевіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1942.

ЯСІНСКІ Якаў Васільевіч, н. у 1901, рад., загінуў у 1941 у Варонежскай вобл.

ПАСЁЛАК КУРЫЦКІ

ЖУРАЎЛЁЎ Рыгор Антонавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1941.

ПАСЁЛАК МОЛАДЗЬ

БУЛАЎКІН Іван Васільевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

БУЛАЎКІН Савелій Васільевіч, н. у 1919, яфр., загінуў у 1943 у г. Варшава.

ГРЫШАЕЎ Аляксей Яўціхіевіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1944 у г. Варшава.

ГРЫШАЕЎ Міхаіл Пятровіч, н. у 1909, мал. лейт., загінуў у 1941, пахаваны ў г. Жлобін Гомельскай вобл.

КАЛІТКА Мікалай Уладзіміравіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1941.

КУРАЧЭНКА Іван Раманавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1943 пад г. Ленінград.

ЛАПУШКІН Захар Цітавіч, н. у 1918, сярж., загінуў у 1941 у г. Замбраў Беластоцкага ваяв., Польшча.

ЛАПУШКІН Іван Андрэевіч, н. у 1905, рад., загінуў у 1944 у Літве.

НАПЯЛЁНАК Мікалай Калістратавіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1941 у г. Тамбоў.

ПАСЁЛАК ПАЎДНЁВЫ

БУЛАЎКІН Ісай Яўменавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1944.

БУРМІЛАЎ Іван Сцяпанавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1942.

КАРАБАНЬКОЎ Пракоп Васільевіч, н. у 1915, рад., загінуў у 1944 у г. Варшава.

КРУЧКОЎ Карп Піліпавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1941.

КУЧАРАЎ Аляксандр Ісакавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

КУЧАРАЎ Іван Майсеевіч, н. у 1922, мал. лейт., прапаў без вестак у 1944.

КУЧАРАЎ Іосіф Ісакавіч, н. у 1915, мал. лейт., загінуў у 1941 у г. Ленінград.

КУЧАРАЎ Сяргей Іванавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1942.

МАЛЫНАЎ Фядос Яўціхіевіч, н. у 1899, рад., прапаў без вестак у 1942.

МАРОЗАЎ Іван Ягоравіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАРОЗАЎ Кузьма Міхайлавіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у 1941.

МІЛІЧЭНКА Іўка Андрэевіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1942.

МІЛІЧЭНКА Рыгор Сідаравіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1942.

ПЕТРАЧЭНКА Мікалай Назаравіч, н. у 1917, рад., загінуў у 1944 у г. Варшава.

СОІЧ Аляксандр Пятровіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1944 у г. Варшава.

СЫЧОЎ Сямён Фёдаравіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1942.

ЧУЯШОЎ Нічыпар Нічыпаравіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЧУЯШОЎ Платон Аляксандравіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1941.

ПАСЁЛАК ПРЫВОЛЛЕ-2

ГУЗЯНКОЎ Кірыл Арцёмавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1941.

ДРАЗДОЎ Лявон Фёдаравіч, н. у 1905, рад., загінуў 4.2.1944, пахаваны ў в. Мартынаўка Калінкавіцкага р-на Гомельскай вобл.

НАПЯЛЁНАК Пётр Ісакавіч, н. у 1922, мал. лейт., загінуў 3.1.1945, пахаваны ў в. Замок, Латвія.

ХОХАЎ Ермалай Кірылавіч, н. у 1909, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў Латвіі.

ШАВЫРОЎ Іван Барысавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1943.

ШАВЫРОЎ Яўціхій Барысавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШЧАРБАКОЎ Сцяпан Пракопавіч, н. у 1903, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў г. Жлобін Гомельскай вобл.

ПАСЁЛАК ПЯТРОЎ

АДАСЬКОЎ Фёдар Малахавіч, н. у 1893, рад., памёр ад ран 28.12.1941.

АДЗІНЦОЎ Зіновій Сцяпанавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1942, пахаваны ў г. Валгаград.

АДЗІНЦОЎ Іван Сцяпанавіч, н. у 1919, рад., загінуў у 1945 у г. Дрэздэн, Германія.

АДЗІНЦОЎ Іван Ціханавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1941.

АДЗІНЦОЎ Ісак Ціханавіч, н. у 1907, рад., загінуў 7.3.1945, пахаваны ў г. Кольберг, Германія.

АДЗІНЦОЎ Сцяпан Сяргеевіч, н. у 1897, рад., загінуў у 1942 у г. Арол.

АДЗІНЦОЎ Ягор Сяргеевіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1941.

ГАРБАЧОЎ Архіп Сцяпанавіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў г. Жлобін Гомельскай вобл.

ГАРБАЧОЎ Мацвей Сцяпанавіч, н. у 1899, рад., прапаў без вестак у 1942.

ЕЛІСЕЕНКА Іван Фёдаравіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1942 у г. Ленінград.

КАЛУГІН Аляксей А., н. у 1924, рад., загінуў у 1942 у г. Ленінград.

КАЛУГІН Фёдар Малахавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1942.

КІРЖАНАЎ Яфрэм Кірылавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1941.

МАНЧАНКА Адам Прохаравіч, н. у 1919, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў г. Рагачоў Гомельскай вобл.

СЕВАЧКІН Кузьма Іванавіч, н. у 1916, сярж., загінуў у 1944, пахаваны ў г. Жлобін Гомельскай вобл.

СЫЧОЎ Конан Рыгоравіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1941.

СЫЧОЎ Яўсей Іванавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1941.

ВЁСКА РАГІ

БАЛЁНАК Макар Міхайлавіч, н. у 1897, рад., загінуў у кастрычніку 1944.

ВАЛОДЗЬКІН Іван Парфенавіч, н. у 1909, яфр., прапаў без вестак у 1945.

ГАРБАЧОЎ Рыгор Пятровіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ГАРБАЧОЎ Якаў Пятровіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1941.

ГАРБАЧОЎ Яўціхій Карнеевіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1941.

ГРЫШАЕЎ Іван Фёдаравіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1945.

ГРЫШАЕЎ Піліп Савельевіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЖУРАЎЛЁЎ Радзівон Рыгоравіч, н. у 1916, рад., загінуў у 1941 пры абароне г. Брэст.

КАРАБАНЬКОЎ Гардзей Цімафеевіч, н. у 1909, лейт., загінуў у 1941 у г. Крычаў Магілёўскай вобл.

КАРАБАНЬКОЎ Назар Рыгоравіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1941.

КАРАБАНЬКОЎ Сцяпан Рыгоравіч, н. у 1913, рад., загінуў у 1941 пры абароне г. Брэст.

КАЦЯНКОЎ Васіль Герасімавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1941.

КАЦЯНКОЎ Раман Герасімавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1941.

КРАЎЦОЎ Філімон Піліпавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

КУРАЧЭНКА Даніла Арцёмавіч, н. у 1887, рад., прапаў без вестак у 1945.

КУРАЧЭНКА Павел Арцёмавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1942.

КУРЫЦКІ Парфен Раманавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1942.

КУРЫЦКІ Сцяпан Макаравіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1941.

КУЧАРАЎ Аксён Андрэевіч, н. у 1908, рад., загінуў у баі 6.7.1944, пахаваны каля в. Велша Смалявіцкага р-на Мінскай вобл.

ЛАПУШКІН Аляксандр Захаравіч, ст. сярж., прапаў без вестак 28.8.1943 у Харкаўскай вобл.

ЛАПУШКІН Мікіта Іванавіч, н. у 1890, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЛАПУШКІН Павел Апанасавіч, н. у 1925, рад., загінуў пад г. Варшава.

МАКЕЕЎ Фёдар Макеевіч, н. у 1920, рад., загінуў у 1941, пахаваны ў г. Львоў.

НАПЯЛЁНАК Ігнат Емяльянавіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у 1944.

НАПЯЛЁНАК Цярэнцій Фёдаравіч, н. у 1900, рад., загінуў у 1945 у г. Берлін.

ПАДСТРЭЛАЎ Сямён Антонавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАЗНЯКОЎ Афанасій Міхайлавіч, н. у 1907, рад., загінуў у 1945 у Германіі.

ПАЗНЯКОЎ Кірыл Міхайлавіч, н. у 1893, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАЗНЯКОЎ Малох Міхайлавіч, н. у 1889, сярж., прапаў без вестак у 1944.

ПАЗНЯКОЎ Міхаіл Кірылавіч, н. у 1926, лейт., загінуў у 1945 на р. Одэр.

ПЕТРАЧЭНКА Анісім Лаўрэнцьевіч, н. у 1900, рад., загінуў у 1943 у Тульскай вобл.

СЫЧОЎ Іван Цімафеевіч, н. у 1921, яфр., загінуў 24.7.1944, пахаваны ў в. Каменка Беластоцкага ваяв., Польшча.

СЫЧОЎ Яфім Мікітавіч, н. у 1917, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў г. Рагачоў Гомельскай вобл.

ЧУЯШОЎ Уладзімір Навумавіч, н. у 1926, рад., загінуў у 1945 у Польшчы.

ЯГОРАЎ Фёдар Іудавіч, н. у 1912, рад., загінуў 31.8.1941.

БАБОВІЦКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА БАБОВІЧЫ

АСТАПКІН Іван Іванавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

АСТАПКІН Іван Максімавіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1944.

АСТАПКІН Сцяпан Хрысанфавіч, н. у 1907, рад., загінуў 19.3.1945, пахаваны ў Калінінградскай вобл.

АСТАПКІН Сяргей Аляксандравіч, н. у 1916, ст. лейт., загінуў 15.7.1947, пахаваны ў в. Ябланева Сажанскага р-на Курскай вобл.

АСТРАЛЁЎ Аляксей Міхайлавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1942.

АСТРАЛЁЎ Іван Парфенавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

АСТРАЛЁЎ Сяргей Фёдаравіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАНДАРЭНКА Аляксей Дзмітрыевіч, н. у 1913, рад., загінуў у 1941.

БАНДАРЭНКА Аляксей Фёдаравіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1945 у Германіі.

БАНДАРЭНКА Андрэй Аляксеевіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАНДАРЭНКА Васіль Аляксеевіч, н. у 1912, лейт., загінуў у 1942 у г. Гомель.

БАНДАРЭНКА Васіль Захаравіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1942.

БАНДАРЭНКА Васіль Фёдаравіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАНДАРЭНКА Гаўрыла Фёдаравіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1941.

БАНДАРЭНКА Дзмітрый Ягоравіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1942.

БАНДАРЭНКА Іван Захаравіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1943.

БАНДАРЭНКА Іван Фёдаравіч, н. у 1918, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Кабыльшчына Гомельскай вобл.

БАНДАРЭНКА Іван Ягоравіч, н. у 1918, рад., загінуў у 1945 у Германіі.

БАНДАРЭНКА Канстанцін Мікалаевіч, н. у 1922, лейт., загінуў у 1945.

БАНДАРЭНКА Мікалай Захаравіч, н. у 1912, рад., загінуў у 1945 ва Усходняй Прусіі.

БАНДАРЭНКА Мікалай Ісакавіч, н. у 1921, мал. сярж., загінуў 30.11.1943, пахаваны ў в. Адраджэнне Жлобінскага р-на Гомельскай вобл.

БАНДАРЭНКА Мікалай Ягоравіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1942.

БАНДАРЭНКА Рыгор Захаравіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАНДАРЭНКА Рыгор Фёдаравіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАНДАРЭНКА Сяргей Аляксеевіч, н. у 1925, сярж., загінуў у 1942, пахаваны ў в. Азяраны Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

БАНДАРЭНКА Уладзімір Данілавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1941 у г. Гомель.

БАНДАРЭНКА Уладзімір Максімавіч, н. у 1898, рад., памёр у палоне.

БАНДАРЭНКА Фёдар Лукіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1943.

БАНДАРЭНКА Фёдар Лук'янавіч, н. у 1898, рад., загінуў у 1943 у г. Гродна.

БАРКОЎ Аляксей Адамавіч, н. у 1916, рад., загінуў у 1944 у г. Корнас.

БАРКОЎ Сяргей Адамавіч, н. у 1920, лейт., загінуў у 1941, пахаваны ў г. Волагда.

БЕЛАВУСАЎ Аляксандр Антонавіч, н. у 1916, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў г. Жлобін Гомельскай вобл.

БЕЛАВУСАЎ Іван Іванавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1942.

ВАРАБ'ЁЎ Ілья Андрэевіч, н. у 1925, рад., памёр ад ран у шпіталі 9.12.1944, пахаваны ў г. Седльцы, Польшча.

ВОЛКАЎ Іван Лявонавіч, рад., загінуў у 30.4.1945 у Германіі.

ГОПАЎ Андрэй Гаўрылавіч, н. у 1915, старш., загінуў у 1943 у г. Гродна.

ГОПАЎ Сяргей Гаўрылавіч, н. у 1913, лейт., загінуў у 1941.

ГУТЫРА Аляксей Парфір'евіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГУТЫРА Іван Васільевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1941.

ГУТЫРА Іван Пятровіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГУТЬ'РА Павел Дзмітрыевіч, н. у 1923, мал. сярж., загінуў 13.1.1945 у Польшчы.

ГУТЫРА Сямён Іванавіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1945 у г. Берлін, Германія.

ДЗЯДКОЎ Аляксандр Якаўлевіч, н. у 1908, рад., загінуў у 1941, пахаваны ў г. Канатоп Сумскай вобл.

ДЗЯМЕНЦЬЕЎ Мікалай Сямёнавіч, н. у 1916, сярж., загінуў 20.5.1942, пахаваны ў в. Грыгоркіна Велікалуцкага р-на Пскоўскай вобл.

ДУБІНІН Аляксандр Іванавіч, н. у 1912, рад., загінуў у 1942, пахаваны ў Харкаўскай вобл.

ДУБІНІН Іван Іванавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1942.

ДУБІНІН Іван Рыгоравіч, ст. сярж., загінуў 16.7.1942.

ДУБІНІН Іван Пятровіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

ДУБІНІН Іван Ягоравіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

ДУБІНІН Мікалай Сяргеевіч, н. у 1925, сярж., загінуў у 1945, пахаваны ў г. Варшава, Польшча.

ДУБІНІН Фёдар Іванавіч, н. у 1900, рад., загінуў у 1944 у Гомельскай вобл.

ДУДЗЕНКА Іван Уладзіміравіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЖЫЛІНСКІ Васіль Ігнатавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1942.

ЗАЙЦАЎ Павел Іванавіч, н. у 1902, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў г. Навазыбкаў Бранскай вобл.

ЗАЙЦАЎ Пётр Іванавіч, н. у 1900, рад., загінуў у 1944 у Арлоўскай вобл.

ЗАЙЦАЎ Рыгор Антонавіч, н. у 1920, ст. сярж., загінуў у 1944, пахаваны ў г. Цярнопаль.

ЗУБАЎ Іван Сцяпанавіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1944 у г. Варшава.

ЗУБАЎ Пётр Антонавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЗУБАЎ Сцяпан Іванавіч, н. у 1892, рад., загінуў у 1945 у г. Гродна.

ЗУБЕНКА Уладзімір Сяргеевіч, н. у 1923, ст. сярж., загінуў 8.7.1943, пахаваны ў в. Высокае Мцэнскага р-на Арлоўскай вобл.

ІВАНЕЕЎ Мікалай Сцяпанавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1943.

ІВАНЕЕЎ Міхаіл Піліпавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАБКОЎ Аляксей Лаўрэнцьевіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1943.

КАВАЛЁЎ Аляксей Васільевіч, н. у 1913, рад., загінуў у 1943 у г. Гомель.

КАВАЛЁЎ Аляксей Рыгоравіч, н. у 1893, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАВАЛЁЎ Васіль Антонавіч, н. у 1919, рад., загінуў у 1944 пад г. Ленінград.

КАВАЛЁЎ Іван Іванавіч, н. у 1919, загінуў у 1944.

КАВАЛЁЎ Мікалай Аляксеевіч, н. у 1922, загінуў у 1942, пахаваны ў в. Мар'іна Ліснянскага р-на Варонежскай вобл.

КАВАЛЁЎ Міхаіл Мацвеевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАВАЛЁЎ Павел Антонавіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1943 у Латвіі.

КАВАЛЁЎ Рыгор Міхайлавіч, н. у 1882, рад., прапаў без вестак у 1943.

КАВАЛЬЧУК Піліп Барысавіч, н. у 1906, рад., загінуў у 1944.

КАЛЯДАЎ Павел Навумавіч, н. у 1918, рад., загінуў у 1944 у Латвіі.

КАНДРАЦЕНКА Дзмітрый Мацвеевіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1944.

КЕЗІКАЎ Сцяпан Рыгоравіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1941.

КІСЛЯКОЎ Іван Кірылавіч, н. у 1917, мал. лейт., прапаў без вестак у в. Гараны Снежанскага р-на Данецкай вобл.

КІСЛЯКОЎ Мікалай Парфенавіч, н. у 1898, рад., пахаваны ў в. Троіцкае Курскай вобл.

КЛІМОВІЧ Адам Уладзіміравіч, н. у 1909, рад., загінуў 29.10.1943, пахаваны ў в. Ляскі Веткаўскага р-на Гомельскай вобл.

КЛЮЕЎ Васіль Дзмітрыевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1941.

КЛЮЕЎ Мікалай Дзмітрыевіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1944.

КОЛАСАЎ Фёдар Якаўлевіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1941.

Дз.А.Маісеенка.

КОТАЎ Сямён Іванавіч, н. у 1900, рад., загінуў у сакавіку 1943, пахаваны ў Зубцоўскім р-не Цвярской вобл.

КОТАЎ Сямён Лявонцьевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1943.

КОЧНЕЎ Пётр Васільевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1941.

КРУПНІКАЎ Аляксей Іванавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў г. Клінцы Бранскай вобл.

КРЫВЯНКОЎ Іван Іванавіч, н. у 1912, рад., загінуў у 1945 у г. Берлін.

КУЛІНКІН Мікалай Антонавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1944.

КУЛІНКІН Мікалай Антонавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1941.

КУЛІНКІН Ніканор Германавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛАБАНАЎ Мікалай Сцяпанавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛАБАНАЎ Міхаіл Апанасавіч, н. у 1918, рад., загінуў у 1944 у Мінску.

ЛАБАНАЎ Павел Нічыпаравіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛАБАНАЎ Уладзімір Адамавіч, н. у 1920, рад., загінуў у 1942, пахаваны ў г. Рагачоў Гомельскай вобл.

ЛАДЗІСАЎ Кузьма Еўдакімавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛІТВІНАЎ Міхаіл Мікітавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЛЫСЕНКА Андрэй Паўлавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1943.

МАІСЕЕНКА Дзмітрый Аляксеевіч, н. у 1920, сярж., загінуў у 1944 пад г. Варшава.

МАІСЕЕНКА Мікалай Мікалаевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1942.

МАІСЕЕНКА Павел Васільевіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1942 пад Ленінградам.

МАІСЕЕНКА Сцяпан Сцяпанавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАІСЕЕНКА Сяргей Апанасавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1941.

МАРОЗАЎ Андрэй Дзмітрыевіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў г. Жлобін Гомельскай вобл.

МАРОЗАЎ Мікалай Міхайлавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1942.

МАРОЗАЎ Пётр Міхайлавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1941.

МАРЫМОНАЎ Мікалай Яўсеевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак 2.9.1941.

МЕЛЬНІКАЎ Аляксей Ігнатавіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1945 у Германіі.

МЕЛЬНІКАЎ Барыс Паўлавіч, н. у 1916, ст. сярж., партызан, загінуў 10.2.1944, пахаваны ў в. Пекалін Смалявіцкага р-на Мінскай вобл.

МЕЛЬНІКАЎ Васіль Рыгоравіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1941.

МЕЛЬНІКАЎ Іван Паўлавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1942.

МЕЛЬНІКАЎ Пётр Ігнатавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1941.

МЕЛЬНІКАЎ Сяргей Ігнатавіч, н. у 1905, рад., загінуў у 1945 у Польшчы.

МЕЛЬНІКАЎ Уладзімір Ягоравіч, н. у 1907, сярж., загінуў у 1945 у Берліне.

МЯЖОХА Сямён Паўлавіч, н. у 1905, рад., загінуў у 1945 у Польшчы.

НЕСЦЯРОВІЧ Іван Патапавіч, н. у 1912, яфр., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Азяраны Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

НЕСЦЯРОВІЧ Мікалай Патапавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1942.

НІКОЛЬСКІ Леанід Іванавіч, н. у 1921, ст. лейт., памёр ад ран 19.6.1942, пахаваны каля в. Лебедзева Старыцкага р-на Цвярской вобл.

ПАЛОНІКАЎ Васіль Фёдаравіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1943.

ПАЛОНІКАЎ Іван Фёдаравіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАЛОНІКАЎ Фядос Сідаравіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1943.

ПАНЯКОЎ Аляксандр Сцяпанавіч, н. у 1918, мал. лейт., загінуў у 1944, пахаваны ў г. Жлобін Гомельскай вобл.

ПАНЯКОЎ Васіль Рыгоравіч, н. у 1902, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў г. Жлобін Гомельскай вобл.

ПАНЯКОЎ Міхаіл Еўдакімавіч, н. у 1921, мал. сярж., загінуў у жніўні 1941.

ПАНЯКОЎ Міхаіл Яфімавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАНЯКОЎ Пётр Рыгоравіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1942.

ПАСУЕЎ Аляксандр Сямёнавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАРХОМЕНКА Іван Мікалаевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак 2.8.1941.

ПАРХОМЕНКА Павел Сямёнавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАРХОМЕНКА Пётр Мінавіч, рад., загінуў у 1941, пахаваны ў в. Жукаўка Белеўскага р-на Тульскай вобл.

ПАРХОМЕНКА Пётр Нічыпаравіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАРХОМЕНКА Уладзімір Нічыпаравіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПСАРКОЎ Ілья Іванавіч, н. у 1899, рад., прапаў без вестак.

ПРАВЕДНЫ Адам Дзмітрыевіч, н. у 1919, ст. лейт., загінуў у 1943, пахаваны каля в. Адвідзіна Стараруского р-на Наўгародскай вобл.

ПУЗІКАЎ Кузьма Фёдаравіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1942.

ПУЗІКАЎ Пётр Пратасавіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПУЗІКАЎ Фёдар Пратасавіч, н. у 1910, сярж., загінуў 15.2.1944 у Ленінградскай вобл.

РАБЯНКОЎ Андрэй Паўлавіч, н. у 1911, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў г. Крамянчуг.

РАБЯНКОЎ Васіль Міхайлавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1943.

РАМАНЕНКА Іван Сямёнавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1943.

РУБАНАЎ Антон Аляксеевіч, н. у 1922, ст. лейт., загінуў у 1944 у Польшчы.

РУБАНАЎ Іван Іванавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1943.

РУБАНАЎ Мікалай Піліпавіч, н. у 1905, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў г. Жлобін Гомельскай вобл.

РУБАНАЎ Міхаіл Іванавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1942.

РУБАНАЎ Пётр Іванавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1944 пад г. Варшава.

РУБАНАЎ Пётр Мікалаевіч, н. у 1925, рад., загінуў у Германіі ў 1945.

РУБАНАЎ Сяргей Піліпавіч, н. у 1899, рад., загінуў у 1944 пад г. Варшава.

РУБАНАЎ Уладзімір Аляксандравіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

РУДЗЯНКОЎ Іван Уладзіміравіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

РУДЗЯНКОЎ Міхаіл Іванавіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1943 пад Ленінградам.

РУДЗЯНКОЎ Сямён Сямёнавіч, н. у 1890, рад., прапаў без вестак у 1944.

САВЯНКОЎ Аляксей Савельевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1941.

САВЯНКОЎ Іван Яфімавіч, н. у 1909, рад., загінуў у 1945 у Германіі.

САЛДАЦЕНКА Міхаіл Іванавіч, н. у 1910, лейт., прапаў без вестак у 1944.

САЛДАЦЕНКА Міхаіл Ягоравіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1942, пахаваны ў в. Гняздова Цвярской вобл.

СЛУЧАНКОЎ Іван Іванавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

СТАСЕВІЧ Васіль Васільевіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак 20.8.1941.

УДОВЕНКА Васіль Арсенцьевіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1943.

ХАЎРУЧЭНКА Мікіта Харытонавіч, н. у 1907, рад., загінуў 9.4.1942 каля в. Касмарыха Ржэўскага р-на Цвярской вобл.

ХІМАКОЎ Аляксандр Іванавіч, н. у 1911, старш., загінуў пры фарсіраванні р. Заходняя Дзвіна 6.4.1942, пахаваны ў Велікасельскім сельсавеце Цвярской вобл.

ХІМАКОЎ Васіль Дзмітрыевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1943.

ХІМАКОЎ Міхаіл Арцёмавіч, н. у 1893, рад., загінуў у 1944 пад г. Гродна.

ХІМАКОЎ Міхаіл Васільевіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1941.

ХІМАКОЎ Міхаіл Парфір'евіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1942.

ХІМАКОЎ Пётр Парфір'евіч, н. у 1911, старш., загінуў у 1942 у Цвярской вобл.

ЦЫКУНОЎ Аляксандр Сцяпанавіч, н. у 1922, ст. сярж., памёр ад ран 13.1.1945.

ЦЫКУНОЎ Сцяпан Сцяпанавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЧАРНОЎ Мендзель Львовіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у снежні 1944.

ЧУПРЫН Уладзімір Сямёнавіч, н. у 1911, рад., загінуў 2.8.1941, пахаваны ў в. Радчына Смаленскай вобл.

ШАКАЎ Ілья Зосімавіч, н. у 1921, ст. лейт., загінуў у 1942 у г. Гомель.

ШАКАЎ Павел Зосімавіч, н. у 1919, лейт., загінуў у 1944, пахаваны ў г. Днепрадзяржынск Днепрапятроўскай вобл.

ШАЛАШ Андрэй Рыгоравіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1941.

ШЫЛАЎ Аляксей Барысавіч, н. у 1918, ст. сярж., загінуў 28.2.1942, пахаваны на ст. Обнінская Маскоўскай вобл.

ШЫЛАЎ Аляксей Васільевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1943.

ШЫЛАЎ Аляксей Іванавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1943.

ШЫЛАЎ Іван Барысавіч, н. у 1914, ст. лейт., загінуў у 1943 у г. Гомель.

ШЫЛАЎ Леанід Еўдакімавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШЫЛАЎ Пётр Іосіфавіч, н. у 1922, мал. лейт., загінуў у 1944 пад Масквой.

ШЫХУЦІН Пётр Васільевіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1942, пахаваны ў г. Жлобін Гомельскай вобл.

ВЁСКА ЦЫКУНЫ

ВАРАБ'ЁЎ Палікарп Мартынавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ІВАНОЎ Мікалай Гаўрылавіч, н. у 1901, рад., загінуў 4.4.1944, пахаваны ў Светлагорскім р-не Гомельскай вобл.

КАВАЛЁЎ Антон Фёдаравіч, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Блізняцы Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

МАІСЕЕНКА Рыгор Васільевіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Камяніца-Жыравецкая Брэсцкага р-на Брэсцкай вобл.

ЦЫКУНОЎ Аляксей Васільевіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЦЫКУНОЎ Аляксей Фёдаравіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1944 у Латвіі.

ЦЫКУНОЎ Андрэй Фядосавіч, н. у 1891, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЦЫКУНОЎ Апанас Іванавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ЦЫКУНОЎ Васіль Ільіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЦЫКУНОЎ Васіль Ільіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЦЫКУНОЎ Васіль Мацвеевіч, н. у 1920, рад., загінуў на р. Одэр у 1944.

ЦЫКУНОЎ Васіль Мінавіч, н. у 1920, рад., загінуў у 1944 у Беластоцкім ваяв., Польшча.

ЦЫКУНОЎ Васіль Сцяпанавіч, н. у 1920, рад., загінуў у 1942, пахаваны ў в. Заселле Ленінградскай вобл.

ЦЫКУНОЎ Васіль Сямёнавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЦЫКУНОЎ Іван Канстанцінавіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў г. Жлобін Гомельскай вобл.

ЦЫКУНОЎ Іван Сцяпанавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЦЫКУНОЎ Іван Сямёнавіч, н. у 1893, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЦЫКУНОЎ Іван Сямёнавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1945.

ЦЫКУНОЎ Іван Яфрэмавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЦЫКУНОЎ Ілья Іванавіч, н. у 1904, рад., загінуў у 1945 у Германіі.

ЦЫКУНОЎ Мікалай Іванавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЦЫКУНОЎ Міхаіл Аляксеевіч, н. у 1903, рад., загінуў 1.3.1944 у Палескай вобл.

ЦЫКУНОЎ Міхаіл Паўлавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЦЫКУНОЎ Пётр Сафронавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЦЫКУНОЎ Піліп Сцяпанавіч, н. у 1914, яфр., загінуў у Германіі ў 1945.

ЦЫКУНОЎ Рыгор Фёдаравіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЦЫКУНОЎ Сяргей Ільіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Капланцы Бярэзінскага р-на Мінскай вобл.

Помнік загінуўшым воінам-землякам у пас. Бальшавік.

А.П.Барысенка.

ЦЫКУНОЎ Сяргей Паўлавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЦЫКУНОЎ Сяргей Пятровіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЦЫКУНОЎ Сцяпан Ільіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЦЫКУНОЎ Сцяпан Кірылавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЦЫКУНОЎ Сцяпан Сцяпанавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЦЫКУНОЎ Уладзімір Фёдаравіч, прапаў без вестак 3.9.1942.

ЦЫКУНОЎ Фёдар Барысавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЦЫКУНОЎ Фёдар Кірылавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЦЫКУНОЎ Фёдар Паўлавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЦЫКУНОЎ Фёдар Пятровіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1941.

ШКРУДЗЬЕЎ Фёдар Пятровіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЯЦКОЎ Аляксей Паўлавіч, н. у 1926, рад., загінуў у 1944 у Гомельскай вобл.

ЯЦКОЎ Аляксей Пятровіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЯЦКОЎ Пётр Аляксеевіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЯЦКОЎ Пётр Арцёмавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЯЦКОЎ Сцяпан Карпавіч, рад., загінуў 18.11.1943, пахаваны ў в. Чырвоная Слабада Дубровенскага р-на Віцебскай вобл.

ЯЦКОЎ Фёдар Адамавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1941.

БАЛЬШАВІЦКІ ПАСЯЛКОВЫ САВЕТ

БАЛУЗАЎ Аляксандр Фёдаравіч, прапаў без вестак у 1942.

БАРАНАЎ Цімафей Трафімавіч, н. у 1900, лейт., загінуў 1942 пад Масквой.

БАРЫСЕНКА Аляксандр Паўлавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАРЫСЕНКА Васілій Аляксандравіч, н. у 1915, рад., загінуў у 1943 у Светлагорскім р-не Гомельскай вобл.

ВАЛЮЖЭНЕЦ Аляксей Іванавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГУБАРАЎ Максім Міхайлавіч, н. у 1889, афіцэр, загінуў у 1942 у г. Вялікія Лукі Пскоўскай вобл.

ГУБАРАЎ Мікалай Максімавіч, н. у 1923, ст. сярж., прапаў без вестак у 1944.

ГУСАКОЎ Мітрафан.

ДАНІЧ Іван Ягоравіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1943.

ДАНІЧ Ягор Ягоравіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1943.

ДЗЯДКОЎ Іван Раманавіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1941.

ДУКА Ілья Рыгоравіч, н. у 1905, рад., памёр у 1941 у шпіталі.

ЖЫЖЭНСКІ Аляксандр Мікалаевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЗІНЧАНКА Рыгор Анісімавіч, н. у 1896, рад., загінуў у 1941 пад Ленінградам.

ЗНАЙДЗЁНАЎ Мікалай Мікалаевіч, н. у 1895, рад., загінуў у 1942 пад Ленінградам.

ЗУБАЎ Фядос Яфрэмавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАБАЎ Арцём Яфрэмавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1941.

А.І.Валюжэнец.

Р.А.Зінчанка.

М.М.Знайдзёнаў.

Ф.Я.Зубаў.

Н.П.Коўзік.

К.В.Кочнеў.

Я.А.Крывулька.

С.Дз.Пачакайла.

КАВАЛЁЎ Архіп Кузьміч, н. у 1919, рад., загінуў у 1944 пад Сталінградам.

КАЗІМІРАЎ Сямён Фядотавіч, н. у 1920, рад., загінуў у 1944 у г. Уладзімір-Валынскі Валынскай вобл.

КАЗЛОЎ Максім.

КЕНЯ Аляксандр Данілавіч, н. у 1900, рад., загінуў у 1943 у г. Херсон.

КІСЯЛЁЎ Сямён Аляксандравіч, н. у 1915, рад., загінуў у 1944 у г. Смаленск.

КОДАЛЬ Іосіф Іванавіч, н. у 1912, рад., загінуў у 1945 у Польшчы.

КОДАЛЬ Павел Іванавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1941.

КОЎЗІК Нічыпар Пятровіч, н. у 1914, афіцэр, прапаў без вестак у 1944.

КОЧНЕЎ Канстанцін Васільевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

КРЫВУЛЬКА Якаў Антонавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1943.

КРЫВАНОСАЎ Іван Дамітрыевіч, н. у 1918, лейт., загінуў у 1944 у Запарожскай вобл.

КУШНЯРОЎ Яўстрат Кірылавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЛАБУШАЎ Якаў Аляксеевіч, рад., загінуў у 1944 у в. Трошава Пскоўскай вобл.

ЛАПУШКІН Аляксандр Захаравіч, загінуў 28.8.1943 у Харкаўскай вобл.

ЛЕБЕДЗЕЎ Дзмітрый Яўстафавіч, загінуў у 1942 пад Сталінградам.

МАГІЛЁЎЦАЎ Гаўрыла Кірэевіч, н. у 1909, рад., загінуў у 1944 у Германіі.

МАХАВІКОЎ Аляксей Якаўлевіч, н. у 1915, ст. сярж., загінуў у 1945.

МЕЛЬНІКАЎ Аляксандр Леанідавіч, н. у 1924, сярж., загінуў у 1944 у г. Рагачоў Гомельскай вобл.

МІНЬКО Іван Васільевіч, н. у 1906, загінуў 11.2.1943.

ПАЎСКІ Мікалай Рыгоравіч, н. у 1921, гв. мал. лейт., загінуў у 1944.

ПАЎЛЮКОЎ Антон Паўлавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАЧАКАЙЛА Сцяпан Дзямідавіч, н. у 1909, камандзір роты, загінуў у 1943 у г. Крычаў Магілёўскай вобл.

РАБЕЙКІН Максім Канстанцінавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1941.

САЎЧАНКА Сямён Паўлавіч.

САФОНЧЫК Кузьма Іосіфавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1943.

ТАРАСЕНКА Ціт Міхайлавіч, кап., загінуў у 1942 у Лазоўскім р-не Харкаўскай вобл.

М.І.Барысенка.

ТРАЦЦЯКОЎ Яўхім Аляксандравіч, н. у 1924, лейт., загінуў у 1942 у г. Ржэў Калінінскай вобл.

ЦЕПЛЯКОЎСКІ Пётр Фёдаравіч, н. у 1916, старш., прапаў без вестак у 1943.

ЦІМЧАНКА Рыгор Ігнацьевіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЧВАЛАЎ Уладзімір Анісімавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1942.

ЧЭПІКАЎ Ягор Арцёмавіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у 1941.

ШАЕЦ Уладзімір Дарафеевіч, н. у 1916, яфр., загінуў у 1941 у г. Адэса.

ШАПАВАЛАЎ Іван Іванавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШАРАМЕЦЬЕЎ Мікалай Касьянавіч, н. у 1897, сярж., загінуў у 1944 у г. Бабруйск Магілёўскай вобл.

ШАРЫКІН Якаў Аляксеевіч, н. у 1921, рад., загінуў у 1944.

ШАЦЬКОЎ Пётр Іванавіч, н. у 1907, рад., загінуў у 1941 у г. Арол.

ШЧУКА Фёдар Навумавіч, н. у 1907, рад., загінуў у 1943 у г. Жлобін Гомельскай вобл.

ЮРЧАНКА Ілья Фёдаравіч, н. у 1905, мал. сярж., загінуў у 1945 у Германіі.

ЮРЧАНКА Рыгор Андрэевіч, н. у 1911, рад., загінуў у 1941 у Германіі.

ЯКУБАЎ Міхаіл Іванавіч, н. у 1922, мал. сярж., загінуў у 1942 у Данецкай вобл.

ЯКУБОВІЧ Леанід Іванавіч, загінуў у 1943 пад Уладзівастокам.

ГЛЫБОЦКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА ГЛЫБОЦКАЕ

АГЕЕНКА Макар Фадзеевіч, н. у 1917, рад., загінуў у 1943 пад Гомелем.

АГЕЕНКА Максім Міхайлавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1941.

АГЕЕНКА Мікалай Міхайлавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1941.

АГЕЕНКА Мікіта Васільевіч, н. у 1892, рад., прапаў без вестак у 1944.

АГЕЕНКА Міхаіл Мікалаевіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1943 на р. Днепр.

АГЕЕНКА Міхаіл Фадзеевіч, н. у 1924, партызан, загінуў у 1943 у Польшчы.

АГЕЕНКА Нікадзім Мікітавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1943.

АГЕЕНКА Фёдар Фадзеевіч, н. у 1920, рад., загінуў у 1943 пад Гомелем.

АНДРЭЙЧЫК Аляксей Цімафеевіч, н. у 1912, рад., загінуў у 1943 у Лоеўскім р-не.

АНДРЭЙЧЫК Антон Еўплавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1942.

АНДРЭЙЧЫК Даніла Еўплавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1941.

АНДРЭЙЧЫК Піліп Макаравіч, н. у 1911, рад., загінуў 25.1.1945, пахаваны ў г. Палеск Калінінградскай вобл.

АНДРЭЙЧЫК Фёдар Кірылавіч, н. у 1909, рад., загінуў 27.9.1944, пахаваны ў г. Добель, Латвія.

АНДРЭЙЧЫК Цімафей Піліпавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

АНОХАЎ Мікалай Іванавіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1944 у Польшчы.

БАНДАРЭНКА Рыгор Аляксеевіч, н. у 1922, рад., загінуў 15.10.1943, пахаваны ў в. Бывалькі Лоеўскага р-на Гомельскай вобл.

БАРЫСЕНКА Акім Сямёнавіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1943 у Гомельскай вобл.

БАРЫСЕНКА Андрэй Дзмітрыевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1941.

БАРЫСЕНКА Андрэй Міхайлавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1943.

БАРЫСЕНКА Васіль Аляксеевіч, н. у 1905, рад., загінуў у 1941 у г. Калінкавічы.

БАРЫСЕНКА Іван Аляксеевіч, н. у 1924, рад., памёр ад ран у шпіталі, пахаваны ў г. Клінцы Бранскай вобл.

БАРЫСЕНКА Іван Сямёнавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАРЫСЕНКА Канстанцін Іванавіч, н. у 1903, рад., загінуў у 1943 у Чарнігаўскім р-не.

БАРЫСЕНКА Мікалай Міхайлавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

БАРЫСЕНКА Мікіта Дзмітрыевіч, н. у 1926, прапаў без вестак у 1942.

БАРЫСЕНКА Міхаіл Іванавіч, н. у 1901, рад., загінуў у 1942 у Буда-Кашалёве.

БАРЫСЕНКА Парфен Сямёнавіч, н. у 1896, рад., загінуў у 1944 у канцлагеры.

БАРЫСЕНКА Фёдар Лукіч, н. у 1908, рад., загінуў у 1942 у Чарнігаўскай вобл.

БАСАЎ Васіль Лявонавіч, н. у 1926, рад., загінуў у 1945 ва Усходняй Прусіі.

БРАНФІЛАЎ Фёдар Мітрафанавіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1941 на р. Днепр.

ГАЎРЫКАЎ Яфім Піліпавіч, н. у 1915, палітрук, прапаў без вестак у 1941.

ГЕРАСЕНКА Макар Цітавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

ГЕРАСЕНКА Максім Іудавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1942.

ГЕРАСЕНКА Максім Якаўлевіч, н. у 1912, рад., загінуў у 1943 на р. Дняпр.

ГЕРАСЕНКА Піліп Сямёнавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1942.

ГЕРАСЕНКА Раман Васільевіч, н. у 1909, рад., загінуў у 1944 у Польшчы.

ГЕРАСЕНКА Рыгор Іудавіч, н. у 1909, рад., загінуў у 1943 пры пераправе цераз р. Дняпр.

ДАНІЛЕНКА Аляксей Ваніфацьевіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

ДАНІЛЕНКА Мікалай Фокавіч, н. у 1918, ст. сяржант, прапаў без вестак у 1941.

ДАНІЛЕНКА Мікалай, н. у 1918, прапаў без вестак у снежні 1943.

ДУДАРАЎ Дзмітрый Лявонавіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1943.

ДУДАРАЎ Лука Антонавіч, н. у 1912, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Барок Калінкавіцкага р-на Гомельскай вобл.

ДУДАРАЎ Лявонцій Лукіч, н. у 1895, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

ДУДАРАЎ Лявон Лупавіч, н. у 1902, рад., загінуў у 1944 у г. Мінск.

КАБУРНЕЕЎ Данііла Ерамеевіч, н. у 1917, рад., загінуў у 1944 у Польшчы.

КАВАЛЕНКА Васіль Фёдаравіч, н. у 1915, рад., загінуў у 1941 у Брэсцкай крэпасці.

КАВАЛЕНКА Іван Уладзіміравіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у студзені 1942.

КАВАЛЕНКА Мікалай Дарафеевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1942.

КАВАЛЕНКА Мікалай Паўлавіч, н. у 1899, рад., загінуў у 1943 пры пераправе цераз р. Днепр.

КАВАЛЕНКА Сцяпан Уладзіміравіч, н. у 1915, тэхнік-інтэндант, прапаў без вестак 22.6.1941.

КАВАЛЁЎ Аляксандр Пятровіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1943.

КАВАЛЁЎ Іван Васільевіч, н. у 1909, сяржант, загінуў у 1945 у Германіі.

КАВАЛЁЎ Іван Ерамеевіч, н. у 1921, рад., загінуў у 1944.

КАВАЛЁЎ Іван Фёдаравіч, н. у 1912, рад., загінуў у 1943 пад Лоевам.

КАВАЛЬ Пётр Міхайлавіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1943 пры пераправе цераз р. Днепр.

КАЎШАР Пётр Сямёнавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у верасні 1941.

КАЎШАРОЎ Акім Майсеевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1941.

КАЎШАРОЎ Васіль Сямёнавіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1944 у Польшчы.

М.Я.Герасенка.

КАЎШАРОЎ Васіль Федасеевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1943.

КАЎШАРОЎ Дарафей Ігнатавіч, н. у 1897, рад., загінуў у 1945 у Румыніі.

КАЎШАРОЎ Іван Лукіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1941.

КАЎШАРОЎ Іван Уласавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у студзені 1943.

КАЎШАРОЎ Іван Фядосавіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1943 у г. Калінкавічы.

КАЎШАРОЎ Мікалай Сямёнавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1942.

КАЎШАРОЎ Мікалай Фёдаравіч, н. у 1920, рад., загінуў у 1943 у Рэчыцы.

КАЎШАРОЎ Мікіта Іванавіч, н. у 1911, рад., загінуў у 1845 у Германіі.

КАЎШАРОЎ Піліп Юркавіч, н. у 1923, мал. сяржант, загінуў у 1941 у г. Ленінград.

КАЎШАРОЎ Раман Іванавіч, н. у 1904, рад., загінуў у 1943 пры пераправе цераз р. Днепр.

КАЎШАРОЎ Сямён Фёдаравіч, н. у 1891, рад., прапаў без вестак у 1941.

КАЎШАРОЎ Фёдар Юркавіч, н. у 1926, рад., загінуў у 1945 у Польшчы.

КАЎШАРОЎ Цімафей Цімафеевіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1943 у г. Корасцень Жытомірскай вобл.

КАЎШАРОЎ Ціт Ігнатавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1942.

КАЎШАРОЎ Ціхан Майсеевіч, н. у 1907, рад., загінуў у 1942 пад Масквой.

КРУКАЎ Васіль Дзмітрыевіч, н. у 1916, кап., загінуў у 1945 у Гарохаўскім р-не Валынскай вобл.

КРУКАЎ Даніла Васільевіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1941.

КРУКАЎ Іван Іванавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1941.

КРУКАЎ Іван Клімавіч, н. у 1916, рад., загінуў у 1941 у г. Калінкавічы.

КРУКАЎ Іван Макаравіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1941.

КРУКАЎ Іван Пятровіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1941.

І.Р.Луцкоў.

А.М.Любіч.

КРУКАЎ Іван Сілавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1941.

КРУКАЎ Іван Яўхімавіч, н. у 1906, рад., загінуў у 1941 у г. Калінкавічы.

КРУКАЎ Ігнат Максімавіч, н. у 1911, рад., загінуў у 1944 пры пераправе цераз р. Днепр.

КРУКАЎ Карп Пятровіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1941.

КРУКАЎ Клімент Аляксеевіч, н. у 1891, рад., прапаў без вестак у 1941.

КРУКАЎ Максім Іванавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1941.

КРУКАЎ Максім Мікітавіч, н. у 1885, інтэндант, прапаў без вестак у 1943.

КРУКАЎ Максім Мікітавіч, н. у 1895, інтэндант, прапаў без вестак 22.6.1941.

КРУКАЎ Міхаіл Аляксеевіч, н. у 1902, рад., загінуў у 1942, пахаваны ў в. Серада Мурамскага р-на Уладзімірскай вобл.

КРУКАЎ Нічыпар Дзмітрыевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1941.

КРУКАЎ Піліп Сцяпанавіч, н. у 1919, рад., загінуў 27.1.1944, пахаваны ў в. Барок Бярэзінскага р-на Мінскай вобл.

КРУКАЎ Сідар Леўкавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1941.

КРУКАЎ Сямён Дзмітрыевіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1941.

КРУКАЎ Сямён Дзмітрыевіч, н. у 1935, рад., прапаў без вестак у 1941.

КРУКАЎ Фёдар Дзмітрыевіч, н. у 1912, рад., загінуў 16.4.1942 у Масюкоўшчынскім лагеры смерці пад Мінскам.

КРУКАЎ Фёдар Сілавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1942.

КРЫКУНОЎ Аляксандр Пятровіч, загінуў 2.8.1944 у Латвіі.

КУЗЬМЯНКОЎ Даніла Пятровіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1942.

КУЗЬМЯНКОЎ Іван Восіпавіч, н. у 1922, ст. сярж., загінуў у 1942 пад Ленінградам.

КУЗЬМЯНКОЎ Іван Рыгоравіч, н. у 1915, мал. лейт., прапаў без вестак у 1944.

КУЗЬМЯНКОЎ Мікалай Восіпавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1943.

КУШНЯРОЎ Анісім Іванавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1941.

КУШНЯРОЎ Мікалай Максімавіч, н. у 1925, партызан, загінуў у 1943 на Украіне.

КУШНЯРОЎ Павел Васільевіч, н. у 1898, рад., загінуў у 1943 на р. Днепр.

КУШНЯРОЎ Сямён Кузьміч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛАЎРАНОВІЧ Андрэй Васільевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у студзені 1943.

ЛАЎРАНОВІЧ Дзмітрый Іванавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЛАЎРАНОВІЧ Іван Іванавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЛАЎРАНОВІЧ Іван Іванавіч, н. у 1902, рад., загінуў у 1943 пры пераправе цераз р. Днепр.

ЛАЎРАНОВІЧ Іван Раманавіч, н. у 1920, сярж., прапаў без вестак у 1944.

ЛЕГІНАЎ Фёдар Мацвеевіч, н. у 1911, рад., загінуў у 1942 у Германіі.

ЛІТВІНАЎ Іван Фадзеевіч, н. у 1901, рад., загінуў 8.1.1944, пахаваны каля в. Карані Калінкавіцкага р-на Гомельскай вобл.

ЛІТВІНАЎ Рыгор Фадзеевіч, н. у 1904, рад., загінуў у 1943 у Лоеве.

ЛУЦКОЎ Іван Рыгоравіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1945.

ЛУЦКОЎ Фёдар Нічыпаравіч, н. у 1904, прапаў без вестак у лістападзе 1943.

ЛЮБІЧ Апанас Макаравіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1942.

ЛЮБІЧ Васіль Кузьміч, н. у 1924, рад., загінуў у 1943 пры пераправе цераз р. Днепр.

ЛЮБІЧ Іван Кузьміч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЛЮБІЧ Мікалай Ерафеевіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1942.

ЛЮДЗІЧАЎ Нічыпар Яўсеевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у снежні 1944.

ЛЮНКОЎ Аляксей Данілавіч, загінуў 18.1.1945, пахаваны ў п. Краснагорскае Калінінградскай вобл.

ЛЯВОНЕНКА Пётр Фёдаравіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1941.

МАЛЬЦАЎ Сяргей Сяргеевіч, рад., памёр ад ран 19.1.1944, пахаваны ў г.п. Васілевічы Гомельскай вобл.

МАЛЬЦАЎ Сяргей Сяргеевіч, рад., загінуў 21.1.1944, пахаваны ў г.п. Васілевічы Гомельскай вобл.

МАМРУКОЎ Аляксандр Фёдаравіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАМРУКОЎ Васіль Фаміч, н. у 1924, сярж., загінуў у 1944 у Польшчы.

МАМРУКОЎ Мікалай Анісімавіч, н. у 1920, рад., загінуў 15.2.1944, пахаваны ў в. Сямідубы Дубінскага р-на Ровенскай вобл.

МАМРУКОЎ Фёдар Аляксандравіч, н. у 1904, рад., загінуў у 1943 пад Сталінградам.

МАМРУКОЎ Цімафей Піліпавіч, н. у 1912, рад., загінуў у 1943 пад Гомелем.

МАМРУКОЎ Ціхан Дарафеевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у студзені 1943.

МАМРУКОЎ Якаў Піліпавіч, н. у 1916, старш., загінуў у 1944 ва Усходняй Прусіі.

МАРТУКОЎ Васіль Фаміч, н. у 1911, рад., памёр ад ран 20.1.1945, пахаваны ў Седльцкім пав., Польшча.

МАСЛЮКОЎ Пётр Іванавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1942.

НІКАЛАЕНКА Іван Ціханавіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у 1941.

НІКАЛАЕНКА Сцяпан Рыгоравіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1942.

НІКАЛАЕНКА Цімафей Сяргеевіч, н. у 1904, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў Разані.

ПАЗНЯКОЎ Аляксей Яўменавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1941.

ПАЗНЯКОЎ Аляксандр Яўменавіч, н. у 1912, рад., загінуў у 1941 у г. Калінкавічы.

ПАЗНЯКОЎ Антон Іванавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1941.

ПАЗНЯКОЎ Васіль Еўдакімавіч, н. у 1924, ст. сярж., загінуў у 1943 у Краснадарскім краі.

ПАЗНЯКОЎ Ларыён Сідаравіч, н. у 1900, рад., загінуў у 1943 пры пераправе цераз р. Днепр.

ПАЗНЯКОЎ Павел Рыгоравіч, н. у 1924, рад., загінуў 23.10.1943 у Лоеўскім р-не Гомельскай вобл.

ПАЗНЯКОЎ Парфен Ісакавіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у 1941.

ПАПЯК Іван Мікітавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак 21.2.1943 у Светлагорскім р-не Гомельскай вобл.

ПАСЕКУНОЎ Захар Сідаравіч, н. у 1891, рад., загінуў у 1941 у Гомельскай вобл.

ПАСЕКУНОЎ Іван Кузьміч, н. у 1926, мал. сярж., загінуў у 1945 у Віцебскай вобл.

ПАСЕКУНОЎ Іван Кузьміч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1943.

ПАСЕКУНОЎ Іван Цярэнцьевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1943.

ПАСЕКУНОЎ Кузьма Кірылавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1941.

ПЛІНЧУК Міхаіл Сямёнавіч, прапаў без вестак у маі 1945.

ПРЫХОДЗЬКА Дзмітрый Іванавіч, н. у 1909, рад., загінуў у 1943 пры пераправе цераз р. Днепр.

ПРЫХОДЗЬКА Іван Іванавіч, рад., загінуў 27.7.1943, пахаваны ў в. Башкатава Мцэнскага р-на Арлоўскай вобл.

ПРЫХОДЗЬКА Іван Рыгоравіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1942 у Кіеўскай вобл.

І.Ф.Прыходзька.

ПРЫХОДЗЬКА Іван Фёдаравіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1941.

ПРЫХОДЗЬКА Павел Пятровіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1943.

ПРЫХОДЗЬКА Пётр Фядосавіч, н. у 1898, рад., загінуў пры пераправе цераз р. Днепр.

ПРЫХОДЗЬКА Цімафей Фёдаравіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1941.

ПРЫХОДЗЬКА Цімафей Фядосавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1942.

РАПІМЛАЎ Максім Аляксеевіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак 1.9.1944.

РАПІНАЎ Іван Аляксеевіч, н. у 1892, рад., прапаў без вестак у 1941.

РЭПІН Іван Аляксеевіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1943.

СІЛАШКОЎ Кірыла Маркавіч, н. у 1891, рад., прапаў без вестак каля в. Кабыльшчына Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

СІТНІКАЎ Андрэй Фёдаравіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у снежні 1944.

СЛЮНКОЎ Аляксей Дзянісавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1943.

СЛЮНКОЎ Андрэй Іванавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1943.

СЛЮНКОЎ Іван Пракопавіч, н. у 1902, рад., загінуў у 1943 у Лоеўскім р-не Гомельскай вобл.

СЛЮНКОЎ Мікалай Пракопавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1943.

СМОЛІКАЎ Аляксей Яфімавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1942.

СМОЛІКАЎ Арсеній Іванавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

СМОЛІКАЎ Мікалай Дзянісавіч, н. у 1919, рад., загінуў у 1943 у Днепрапятроўскай вобл.

СМОЛІКАЎ Уладзімір Емяльянавіч, н. у 1911, лейт., прапаў без вестак у 1944.

СМОЛІКАЎ Фёдар Маркавіч, н. у 1899, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Баранцы-2 Свіслацкага р-на Гродзенскай вобл.

СУЧКОЎ Пётр Пракопавіч, н. у 1892, рад., прапаў без вестак у 1942.

П.П.Сучкоў.

П.А.Трыгубаў.

СУЧКОЎ Пракоп Пятровіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1943.

ТРЫГУБАЎ Пётр Аляксандравіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1942 пад Гомелем.

ФАДЗЕЕЎ Ягор Антонавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у студзені 1943.

ФРАЛОЎ Сцяпан Савельевіч, н. у 1900, рад., загінуў у 1943 у Лоеўскім р-не Гомельскай вобл.

ЦІМАШЭНКА Аляксей Іванавіч, н. у 1912, рад., загінуў у 1943 пры пераправе цераз р. Днепр.

ЦІМАШЭНКА Іларыён Іванавіч, н. у 1903, рад., загінуў у 1945 у Венгрыі.

ЦІМАШЭНКА Пётр Адамавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЦІШКОЎ Іван Іванавіч, н. у 1897, рад., загінуў пры пераправе цераз р. Днепр.

ЦІШКОЎ Мікалай Максімавіч, н. у 1921, рад., загінуў у 1942 у Лоеўскім р-не Гомельскай вобл.

ЦІШКОЎ Яўген Рыманавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у студзені 1943.

ЦЭЛІКАЎ Павел Сяргеевіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЧЫСЦІЛІКАЎ Іван Якаўлевіч, н. у 1906, рад., памёр ад ран 27.2.1944, пахаваны каля пас. Зарэчча Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ГРАБАЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ПАСЁЛАК АПАЛОНАЎКА

БАЙКОЎ Емяльян Сямёнавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1942.

БАЙКОЎ Ягор Сямёнавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1943.

БАНДАРЭНКА Іван Палікарпавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1945.

ГУЦАЎ Іван Фёдаравіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1943 у Гомельскай вобл.

ГУЦАЎ Міхаіл Піменавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1943.

ГУЦАЎ Піліп Пятровіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1943.

ГУЦАЎ Фёдар Пракопавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАРЧАНКА Адам Мікалаевіч, н. у 1918, рад., загінуў у 1944 у Гомельскай вобл.

ЧУЯСАЎ Іван Мацвеевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1943.

ХЛЯБЦОЎ Мітрафан Афанасьевіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАСЁЛАК БАШТАН

АНТОНЕНКА Лука Кузьміч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1943.

АФОНЧАНКА Іван Фокавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАШЛАКОЎ Анатолій Гаўрылавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1945.

БАШЛАКОЎ Васіль Аляксандравіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАШЛАКОЎ Дзмітрый Пятровіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у 1942.

БАШЛАКОЎ Іван Лаўрэнцьевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1942.

БАШЛАКОЎ Максім Піліпавіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАШЛАКОЎ Мікалай Арцёмавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАЛЕСНІКАЎ Аляксей Піліпавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАЛЕСНІКАЎ Мікалай Піліпавіч, н. у 1924, рад., загінуў 10.2.1945, пахаваны ў пас. Ладушкін Багратыёнаўскага р-на Калінінградскай вобл.

КЛЕМЗІКАЎ Аляксандр Пятровіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1943.

КРАЎЦОЎ Васіль Іванавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЛУКАШОЎ Васіль Навумавіч, н. у 1909, рад., загінуў у 1943 у г. Рэчыца.

МАРТЫНАЎ Васіль Іванавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАРТЫНАЎ Максім Іванавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАРТЫНАЎ Якаў Фёдаравіч, н. у 1916, рад., загінуў у 1945 у Гданьску, Польшча.

МЕЛЬНІКАЎ Сцяпан Сцяпанавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПРАКОПЧЫК Аляксандр Васільевіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1944.

САВЕЛЬЕЎ Ягор Раманавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

СЕМЯНЧУК Анісім, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1943.

СУВІГА Якаў Васільевіч, н. у 1899, рад., прапаў без вестак у 1943.

СТОЦКІ Леанід Андрэевіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1944.

СЦЕШАНКОЎ Андрэй Канстанцінавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1942.

СЦЕШАНКОЎ Канстанцін Гаўрылавіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЦІШЧАНКА Мікалай Лукіч, н. у 1911, рад., загінуў у 1943 у Гомельскай вобл.

ВЁСКА ГРАБАЎКА

АЛЕНЧАНКА Барыс Кірылавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1944.

АЛЯКСЕЕНКА Барыс Кірылавіч, рад., прапаў без вестак у 1942.

АЛЯКСЕЕНКА Фёдар Карнеевіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1944.

АСНЕЎСКІ Пётр Ігнатавіч, н. у 1901, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў г. Злынка Бранскай вобл.

АТРОШЧАНКА Міхаіл Сямёнавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1943.

АФОНЧАНКА Цярэнцій Яўсеевіч, н. у 1894, рад., загінуў у 1944 у Буда-Кашалёўскім р-не Гомельскай вобл.

БАЛЯНКОЎ Дзям'ян Емяльянавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1945.

БАЛЯНКОЎ Сяргей Яўхімавіч, н. у 1926, сярж., прапаў без вестак у 1944.

БАШЛАКОЎ Аляксандр Сілавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1943.

БАШЛАКОЎ Аляксандр Фядосавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАШЛАКОЎ Аляксандр Яўціхіевіч, н. у 1907, рад., загінуў у 1944 у Жлобінскім р-не Гомельскай вобл.

БАШЛАКОЎ Аляксей Андрэевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1943.

БАШЛАКОЎ Аляксей Навумавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1943.

БАШЛАКОЎ Анатоль Пятровіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1943.

БАШЛАКОЎ Васіль Іванавіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у 1945.

БАШЛАКОЎ Захар Фёдаравіч, н. у 1902, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў г. Цвер.

БАШЛАКОЎ Іван Акімавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1943.

БАШЛАКОЎ Іван Васільевіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1943.

БАШЛАКОЎ Іван Кузьміч, н. у 1902, рад., загінуў у 1945 у Польшчы.

БАШЛАКОЎ Іван Піліпавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАШЛАКОЎ Іван Пятровіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1943.

БАШЛАКОЎ Макар Якаўлевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАШЛАКОЎ Мікалай Якаўлевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1943.

БАШЛАКОЎ Рыгор Трыфанавіч, н. у 1923, ст. лейт., прапаў без вестак у 1944.

БАШЛАКОЎ Сямён Афанасьевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1941.

БАШЛАКОЎ Фёдар Мікалаевіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1943.

ВАЛЬЧАНКА Аляксандр Сільвестравіч, н. у 1924, рад., загінуў у Лоеўскім р-не Гомельскай вобл.

ВАЛЬЧАНКА Кірыл Васільевіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1942.

ВАЛЬЧАНКА Кузьма Сямёнавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1941.

ВАРАБ'ЁЎ Іван Барысавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВАСІЛЬКОЎ Пракоп Карнеевіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1943.

ВІННІКАЎ Ягор Сцяпанавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГАБАРАЎ Ягор Кузьміч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1942.

ГРЫЦАВА Алена Ерамееўна, н. у 1920, рад., прапала без вестак у 1943.

ГРЫЦАЎ Іван Андрэевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1943.

ГРЫЦАЎ Пётр Кузьміч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГРЫЦАЎ Фёдар Апанасавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГРЫЦАЎ Фядот Нічыпаравіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЖУКАЎ Ціхан Аляксеевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЖЫХАРАЎ Іван Яўменавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЖЫХАРАЎ Сямён Сцяпанавіч, н. у 1904, рад., загінуў у 1945 у Германіі.

ІСАЕЎ Міхаіл Міхайлавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1943.

ІСАЕЎ Сцяпан Міхайлавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1943.

КАВАЛЕНКА Сцяпан Ціханавіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАЛЕСНІКАЎ Фама Яўхімавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАРШАКОЎ Іван Канстанцінавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1943.

КАРШАКОЎ Мікалай Емяльянавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАРШАКОЎ Павел Емяльянавіч, н. у 1902, рад., загінуў у 1943 у Гомельскай вобл.

КАРШАКОЎ Сцяпан Емяльянавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

КЛЕМЗІКАЎ Іосіф Сідаравіч, н. у 1910, лейт., прапаў без вестак у 1943.

КОТАЎ Мікалай Андрэевіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1944 у Рагачоўскім р-не Гомельскай вобл.

КОТАЎ Міхаіл Андрэевіч, н. у 1920, мал. лейт., прапаў без вестак у 1941.

В.Е.Латышаў.

І.Е.Латышаў.

М.Е.Латышаў.

КОТАЎ Сцяпан Фаміч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

КРАЎЧАНКА Барыс Мінавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1941.

КРАЎЧАНКА Васіль Мінавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

КРАЎЧАНКА Трафім Мінавіч, н. у 1908, рад., загінуў у 1945 у Польшчы.

КУНІЦЫН Аляксей Дзмітрыевіч, н. у 1912, рад., загінуў у 1944.

КУШНЯРОЎ Піліп Данілавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛАТЫШАЎ Аляксандр Ермалаевіч, н. у 1908, рад., загінуў у 1943 у Рэчыцкім р-не Гомельскай вобл.

ЛАТЫШАЎ Васілій Пятровіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1942.

ЛАТЫШАЎ Віктар Ермалаевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЛАТЫШАЎ Іван Ермалаевіч, н. у 1921, рад., загінуў у 1941 у Бранску.

ЛАТЫШАЎ Іван Іванавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1942.

ЛАТЫШАЎ Міхаіл Ермалаевіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЛАТЫШАЎ Фёдар Пятровіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЛАТЫШАЎ Ягор Мітрафанавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1942.

ЛУКАШОЎ Іван Міхайлавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЛУКАШОЎ Пётр Ільіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛУКАШОЎ Рыгор Міхайлавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛУКАШОЎ Рыгор Рыгоравіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАРГЕЛАЎ Аляксей Лук'янавіч, н. у 1901, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў в. Пільня Ленінградскай вобл.

МАРТЫНАЎ Васіль Карнеевіч, н. у 1909, рад., загінуў у 1944 у Латвіі.

МАРТЫНАЎ Максім Афанасьевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАРТЫНАЎ Міхаіл Афанасьевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАРТЫНАЎ Міхаіл Іванавіч, н. у 1919, памёр ад ран 1.4.1944, пахаваны ў в. Жэрдзь Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

МЕЛЬНІКАЎ Пётр Мікалаевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

МЕЛЬНІКАЎ Фёдар Мікалаевіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

МІХЕДАЎ Іван Андрэевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1943.

МУЗЫКІН Дзмітрый Ягоравіч, н. у 1906, памёр ад ран 14.8.1944, пахаваны ў Беластоцкім ваяв., Польшча.

НАВУМЕНКА Аляксандр Фёдаравіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1942.

НАГІНАЎ Іван Ігнатавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАПКОЎ Андрэй Мінавіч, н. у 1918, сярж., прапаў без вестак у 1944.

ПАПКОЎ Андрэй Міхайлавіч, н. у 1923, сярж., прапаў без вестак у 1945.

ПАПКОЎ Архіп Емяльянавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАПКОЎ Васіль Дзмітрыевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАПКОЎ Васіль Мітрафанавіч, н. у 1921, мал. лейт., загінуў у 1944 у Польшчы.

ПАПКОЎ Іван Емяльянавіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1945 ва Усходняй Прусіі.

ПАПКОЎ Мікалай Мітрафанавіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1943 у Жлобінскім р-не Гомельскай вобл.

ПАПКОЎ Мікалай Міхайлавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1941.

ПАПКОЎ Міхаіл Ягоравіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1943.

ПАЎЛЕНКА Аляксей Цімафеевіч, н. у 1921, рад., загінуў у 1941.

ПАЎЛЕНКА Барыс Міхайлавіч, н. у 1914, яфр., загінуў 28.2.1945 ва Усходняй Прусіі.

ПАЎЛЕНКА Трафім Фядосавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАЎЛЕНКА Цімафей Мінавіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПЕТРУСЁЎ Сцяпан Сямёнавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПЕТРУСЁЎ Сямён Сямёнавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПЕШЧАНКА Максім Дзмітрыевіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1941.

ПЫРАКОЎ Піліп Ігнатавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

РАКАВЕЦКІ Пётр Фёдаравіч, н. у 1917, рад., памёр ад ран у 1944.

СУБУРАЎ Елісей Пятровіч, н. у 1895, рад., прапаў без вестак у 1943.

СУБУРАЎ Рыгор Андрэевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

СВІРЫДКОЎ Іван Іванавіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1943 у Рэчыцкім р-не Гомельскай вобл.

СВІРЫДКОЎ Кузьма Дзянісавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

СВІРЫДКОЎ Фядос Ананьевіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1944.

СЕМЕНЧУКОЎ Сямён Канстанцінавіч, н. у 1910, рад., загінуў пад Гомелем.

СТАЛСОЎЦАЎ Фёдар Іванавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1943.

СТАХАЎЦАЎ Ягор Сяргеевіч, н. у 1923, сярж., загінуў у 1943 у Днепрапятроўску.

СУЯСОЎ Пётр Сцяпанавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1941.

СЯРГЕЕНКА Іван Паўлавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

СЯРГЕЕНКА Мацвей Іванавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1943.

ТАРАСЕНКА Гаўрыла Паўлавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1945.

ТАРАСЕНКА Міхаіл Андрэевіч, н. у 1925, сярж., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Прыхонт Ленінградскай вобл.

ТАРАСЕНКА Сцяпан Цітавіч, н. у 1916, сярж., прапаў без вестак у 1944.

ТАРАСЕНКА Ягор Ціханавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

ТКАЧ Фёдар Трафімавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

ФАМЯНКОЎ Міхаіл Пятровіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

ФЕАКЦІСТАЎ Андрэй Трафімавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1945.

ФЕАКЦІСТАЎ Афанасій Няфёдавіч, н. у 1898, рад., загінуў у 1944 у Латвіі.

ЦІШЧАНКА Іван Мацвеевіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1943 у Ленінградзе.

ЦІШЧАНКА Лука Лукіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЧАЧАНКОЎ Аляксандр Антонавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЧАЧАНКОЎ Марк Сіманавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЧАЧАНКОЎ Мікалай Раманавіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1943.

ЧАЧАНКОЎ Сямён Сямёнавіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў в. Грабаўка.

ЧУЯСАЎ Пётр Пятровіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЧУЯСАЎ Пётр Сцяпанавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЧЫЖЭЎСКІ Мікалай Яфімавіч, н. у 1912, рад., загінуў у 1941 у Свярдлоўскім р-не Варашылаўградскай вобл.

ЮРАЎ Фёдар Дзмітрыевіч, н. у 1909, рад., загінуў у 1943 у Гомельскай вобл.

ЯНЧАНКА Іван Сцяпанавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1943.

ПАСЁЛАК ДУБІНА

ВЯРОЎКІН Васіль Сцяпанавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1942.

ВЯРОЎКІН Міхаіл Дзмітрыевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВЯРОЎКІН Пётр Сцяпанавіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у 1945.

ВЯРОЎКІН Сяргей Сцяпанавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1942 у Сталінградзе.

ГАРДЗЕЙЧЫК Канстанцін Дзянісавіч, н. у 1896, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАЗУРЭНКА Аляксандр Мікітавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

МАЛЫШАЎ Ціт Пятровіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАКАТАШКІН Міхаіл Восіпавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1943.

СУЗДАЛЕЎ Сямён Васільевіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1943.

ШАРШАКОЎ Піліп Фёдаравіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1942.

ШАРШАКОЎ Рыгор Раманавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у 1943.

ВЁСКА ЖУРАЎЛЁЎКА

АБРАЗЦОЎ Рыгор Архіпавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1943.

ДЗЯТЛАЎ Міхаіл Афанасьевіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1943.

ДЗЯЧЭНКА Іван Сцяпанавіч, н. у 1912, рад., загінуў 20.10.1944, пахаваны ў п. Бабушкіна Несцераўскага р-на Калінінградскай вобл.

ЕЎДАСЁЎ Піліп Захаравіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1943.

КАВАЛЁЎ Мікалай Піліпавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАРЖОЎ Васіль Максімавіч, н. у 1894, рад., прапаў без вестак у 1943.

КРУЧКОЎ Мікіта Іванавіч, н. у 1913, рад., загінуў у 1943 у Гомельскім р-не.

КУЛЬБЯНКОЎ Іван Сцяпанавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1943.

КУЛЬБЯНКОЎ Міхаіл Сцяпанавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

КУШНЯРОЎ Іван Андрэевіч, н. у 1913, мал. лейт., прапаў без вестак у 1944.

КУШНЯРОЎ Яўмен Аляксеевіч, рад., загінуў у 1945 у Латвіі.

МАЛЮКОЎ Ілья Акімавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАЛЮКОЎ Сяргей Акімавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАШУРОЎ Васіль Макаравіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1945 ва Усходняй Прусіі.

МІКІЦЕНКА Захар Максімавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1943.

МІКІЦЕНКА Іван Максімавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1943.

МІКІЦЕНКА Савелій Самойлавіч, н. у 1916, сярж., прапаў без вестак у 1941.

НАВУМЕНКА Савелій Самойлавіч, н. у 1916, сярж., прапаў без вестак у 1941.

НАВУМЕНКА Сцяпан Самойлавіч, н. у 1908, маёр, прапаў без вестак у 1944.

НЯМЦОЎ Сяргей Лукіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Задыбы Віцебскай вобл.

ПАТАПЕНКА Аляксандр Іванавіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1943 у Жлобінскім р-не Гомельскай вобл.

ПІСКУНОЎ Іосіф Сцяпанавіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПЛОТНІКАЎ Міхаіл Сямёнавіч, н. у 1907, рад., загінуў у 1943 у Чарнігаве.

ПРЫШЧЭПАЎ Кандрат Анісімавіч, н. у 1911, рад., загінуў у 1944 у Лоеве Гомельскай вобл.

СТАРОСЦЕНКА Стафан Сямёнавіч, рад., загінуў у 1944 у г. Жлобін Гомельскай вобл.

СТАРОСЦЕНКА Сцяпан Кузьміч, н. у 1904, рад., загінуў у 1943 у Гомельскай вобл.

СТАРОСЦЕНКА Якаў Пятровіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1943.

ШАЎЧЭНКА Міхаіл Селіванавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1941.

ПАСЁЛАК КРАСНЫ

БАШЛАКОЎ Васіль Мартынавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАШЛАКОЎ Дзмітрый Мартынавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАШЛАКОЎ Сцяпан Мартынавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

КЛЕМЗІКАЎ Іван Панцялеевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

КОТАЎ Васілій Андрэевіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1944 у Рагачоўскім р-не Гомельскай вобл.

ЛАТЫШАЎ Іосіф Восіпавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛУКАШОЎ Мікалай Дзянісавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛЯШКОЎ Аляксандр Пятровіч, ст. сярж., загінуў у 1945, пахаваны ў г. Красназнаменск Калінінградскай вобл.

ПАЛЯКОЎ Васілій Аляксандравіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

СЕМЯНЧУК Трыфан Канстанцінавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

ХАРКОЎ Аўрам Фядосавіч, н. у 1904, мал. лейт., прапаў без вестак у 1942.

ШАЎЦОЎ Сямён Нікадзімавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1943.

ВЁСКА ПЯСОЧНАЯ БУДА

АГЕЕНКА Васіль Рыгоравіч, н. у 1906, рад., загінуў у 1944 у г. Пінск Брэсцкай вобл.

АГЕЕНКА Пётр Фёдаравіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1945.

БАБРАЎНІЧЫ Мацвей Кандратавіч, н. у 1915, рад., загінуў у 1944 у Латвіі.

БАБРОЎ Мікалай Емяльянавіч, н. у 1912, рад., загінуў у 1944 у Светлагорскім р-не Гомельскай вобл.

БАЙКОЎ Афанасій Сямёнавіч, н. у 1899, рад., загінуў у 1944.

БАЙКОЎ Іван Маркавіч, н. у 1899, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАЙКОЎ Мікалай Паўлавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАНДАРЭНКА Іван Палікарпавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАНДАРЭНКА Сцяпан Сцяпанавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1943.

БАНДАРЭНКА Фёдар Дзмітрыевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1943.

БАСКАЎ Леанід Іосіфавіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАСКАЎ Піліп Еўдакімавіч, н. у 1899, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАСКАЎ Сцяпан Дзмітрыевіч, н. у 1922, мал. сярж., прапаў без вестак у 1943.

БЕЛАКАПЫТАЎ Аляксандр Мітрафанавіч, н. у 1926, рад., загінуў у 1944 у Польшчы.

БЕЛАКАПЫТАЎ Кузьма Рыгоравіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

БЕЛАКАПЫТАЎ Мікалай Мітрафанавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

БЕЛАКАПЫТАЎ Мікалай Рыгоравіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1943.

ВАРАБ'ЁЎ Аляксандр Андрэевіч, н. у 1900, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў в. Корахі Калінкавіцкага раёна Гомельскай вобл.

ВАРАБ'ЁЎ Іван Ігнатавіч, н. у 1907, рад., загінуў у 1943 у Брагінскім р-не Гомельскай вобл.

ВАРАБ'ЁЎ Леанід Ігнатавіч, н. у 1926, мал. сярж., загінуў у 1945 ва Усходняй Прусіі.

ВАРАБ'ЁЎ Мікалай Ігнацьевіч, н. у 1918, лейт., прапаў без вестак у 1944.

ВЯРОЎКІН Адам Мікітавіч, н. у 1927, мал. сярж., прапаў без вестак у 1945.

ВЯРОЎКІН Аляксей Архіпавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1942.

ВЯРОЎКІН Анатоль Сямёнавіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВЯРОЎКІН Іван Мінавіч, н. у 1918, сярж., прапаў без вестак у 1943.

ВЯРОЎКІН Іван Фёдаравіч, н. у 1920, мал. лейт., прапаў без вестак у 1943.

ВЯРОЎКІН Майсей Аляксандравіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1943.

ВЯРОЎКІН Макар Аляксандравіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1943.

ВЯРОЎКІН Макар Нічыпаравіч, н. у 1914, сярж., прапаў без вестак у 1943.

ВЯРОЎКІН Пётр Кононавіч, н. у 1899, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВЯРОЎКІН Фёдар Фёдаравіч, н. у 1915, ст. сярж., загінуў у 1942 у Ржэўскім р-не Калінінскай вобл.

ВЯРОЎКІН Цімафей Кузьміч, н. у 1907, рад., загінуў у 1944.

ГАРАДКОЎ Іван Цімафеевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1943.

ГАРАДКОЎ Іван Ягоравіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1941.

ГАРДЗЕЙЧЫК Андрэй Ільіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1943.

ГАРДЗЕЙЧЫК Андрэй Яўхімавіч, н. у 1896, рад., прапаў без вестак у 1943.

ГАРДЗЕЙЧЫК Іван Маркавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1943.

ГАРДЗЕЙЧЫК Мікалай Андрэевіч, мал. сярж., прапаў без вестак у 1942.

ДАВЫДАЎ Сямён Рыгоравіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1944.

ДАРАШКОЎ Рыгор Карнеевіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1943.

ДАРОЎСКІ Іван Яўхімавіч, сярж., прапаў без вестак у 1942.

КАВАЛЁЎ Васіль Сідаравіч, н. у 1905, мал. лейт., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Міцькова Смаленскай вобл.

КАЛІНОЎСКІ Мацвей Пятровіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАРШАКОЎ Мітрафан Мікалаевіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1942.

КЛЮЧАВЫ Аляксей Паўлавіч, лейт., загінуў у 1943, пахаваны ў в. Удзерава Малаархангельскага р-на Арлоўскай вобл.

КЛЮЧАВЫ Ларыён Паўлавіч, н. у 1911, рад., загінуў у 1944 у Варшаўскім ваяв., Польшча.

КНЫШ Уладзімір Якаўлевіч, н. у 1903, ст. сярж., прапаў без вестак у 1944.

КРАЎЦОЎ Іван Піліпавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1943.

КРАЎЦОЎ Іван Рыгоравіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1941.

КРАЎЦОЎ Іван Сцяпанавіч, н. у 1924, мал. сярж., прапаў без вестак у 1944.

КРАЎЦОЎ Лявон Цімафеевіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1943.

КРАЎЦОЎ Мацвей Пятровіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1943.

КРАЎЦОЎ Мікалай Пятровіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

КРАЎЦОЎ Міхаіл Цярэнцьевіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1942.

КРАЎЦОЎ Сцяпан Іванавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1941.

КРАЎЦОЎ Феафан Філіпавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1943.

КУЗУЛЕНКА Рыгор Пятровіч, н. у 1917, старш., прапаў без вестак у 1944.

КУЛАКОЎ Васілій Данілавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1943.

КУЛАКОЎ Іван Данілавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

КУЛАКОЎ Міхаіл Данілавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1943.

КУХАРАЎ Іван Якаўлевіч, н. у 1908, рад., загінуў у в. Чкалава Гомельскага р-на Гомельскай вобл.

КУЦІКАЎ Аляксандр Гаўрылавіч, н. у 1911, рад., загінуў у 1941 у Арле.

КУЦЕПА Іван Іванавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЛАГУЦІН Мікалай Цімафеевіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛАГУЦІН Мілюх Васільевіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЛАЗЕЧНЫ Астап Емяльянавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1942.

ЛАЗЕЧНЫ Іван Цітавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЛАЗОЎСКІ Аксён Емяльянавіч, н. у 1899, ст. палітрук, прапаў без вестак у 1945.

ЛАЗОЎСКІ Міхаіл Іванавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЛЯШКОЎ Мікалай Андрэевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1943.

МАКАРАНКА Мікалай Фёдаравіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1945.

МАРТЫНАЎ Міхаіл Іванавіч, н. у 1919, рад., загінуў у 1944 у Светлагорскім р-не Гомельскай вобл.

МАРЧАНКА Мікалай Мікалаевіч, рад., загінуў у 1942 у Калінінскай вобл.

МАРШАКОЎ Ілья Аксёнавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1943.

МЕЛЬНІКАЎ Сцяпан Сцяпанавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1945.

МЕЛЬНІКАЎ Якаў Паўлавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1941.

МУЗЫКІН Іван Дзянісавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1944.

МУЗЫКІН Іван Фёдаравіч, н. у 1911, рад., загінуў у 1943.

МУЗЫКІН Рыгор Нічыпаравіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1943.

НІКІЦЕНКА Пётр Аляксандравіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1943.

ПАКАТАШКІН Макар Нічыпаравіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у 1943.

ПАКАТАШКІН Мікалай Іванавіч, н. у 1916, мал. лейт., загінуў у 1942.

ПАКАТАШКІН Сцяпан Рыгоравіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1943.

ПАКАТАШКІН Фёдар Іванавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПРАТАСАЎ Іван Міхайлавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПРАТАСАЎ Іван Сцяпанавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у 1943.

ПРАТАСАЎ Ігнат Сцяпанавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1943.

ПРАТАСАЎ Канстанцін Іванавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1943.

ПРАТАСАЎ Мікалай Міхайлавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1943.

ПРАТАСАЎ Мікалай Якаўлевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПРАТАСАЎ Міхаіл Сцяпанавіч, н. у 1896, рад., прапаў без вестак у 1943.

ПЫТАЛЕЎ Мікалай Пратасавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1943.

ПЯТРУШКІН Васіль Нічыпаравіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1943.

ПЯТРУШКІН Сямён Нічыпаравіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1943.

РАГАЎЦОЎ Апанас Цімафеевіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

САДОЎНІКАЎ Іван Сямёнавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

САМУСЕЎ Пётр Раманавіч, н. у 1891, рад., прапаў без вестак у 1943.

САМУСЕЎ Сцяпан Харытонавіч, н. у 1909, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Падрэчка Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

СЕМЯНЦОЎ Дзяніс Апанасавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1941.

СЕМЯНЧУК Акім Міхайлавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1943.

СЕМЯНЧУК Купрыян Міхайлавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

СЕМЯНЧУК Міхаіл Іванавіч, н. у 1922, сярж., прапаў без вестак у 1943.

СЕМЯНЧУК Уладзімір Мікалаевіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

СІВАЕЎ Аляксандр Мяфодзьевіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў пас. Сцяпана Разіна Гомельскага р-на.

СІЎЦОЎ Аляксандр Фёдаравіч, н. у 1891, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў в. Чкалава Гомельскага р-на.

СОБАЛЕЎ Аляксей Сяргеевіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1942.

СОБАЛЕЎ Іван Сяргеевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1943.

СОБАЛЕЎ Максім Ягоравіч, н. у 1897, рад.

СОБАЛЕЎ Пётр Сяргеевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1943.

СЯРОСКІ Іван Юхімавіч, н. у 1919, сярж., загінуў у 1942, пахаваны ў в. Муравы Наўгародскага р-на Наўгародскай вобл.

СЯРОСКІ Іван Яфімавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1943.

ФІЛІМОНЧЫК, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1943.

ФІЛІМОНЧЫК Дзмітрый Паўлавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЦЫМБАЛАЎ Мікалай Емяльянавіч, н. у 1906, рад., загінуў у 1943 у г. Краснаармейск Саратаўскай вобл.

ЦЫМБАЛАЎ Рыгор Ігнатавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1943.

ШАРАЕЎ Сцяпан Фёдаравіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШАРШАКОЎ Арсеній Раманавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1943.

ШВІДАКОЎ Дзмітрый Мартынавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1943.

ШКАНДЫБА Мікалай Іванавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШКАНДЫБА Мікалай Раманавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1943.

ШКАНДЫБА Павел Іванавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЯЎМЕНЕНКА Мікалай Фёдаравіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВЁСКА ХУТАРАНКА

АНАНЬЕЎ Уладзімір Антонавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1944.

АЛЯКСЕЕНКА Аляксей Фёдаравіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

АЛЯКСЕЕНКА Архіп Ягоравіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1944.

АЛЯКСЕЕНКА Пётр Іванавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

АЛЯКСЕЕНКА Раман Архіпавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

ДАНІЛЬЧАНКА Пётр Карпавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1944.

ДЗІМКОЎ Мікалай Якаўлевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1943.

ДОНІКАЎ Мікалай Якаўлевіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЖЫХАРАЎ Захар Паўлавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1943.

КУЗЬМЯНКОЎ Аляксей Рыгоравіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1944 у Кракаўскім ваяв., Польшча.

КУЗЬМЯНКОЎ Іван Яфімавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1941.

КУСТАЎ Іван Цітавіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў Шымскім р-не Наўгародскай вобл.

ЛЯШКОЎ Іван Нічыпаравіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛЯШКОЎ Ілья Андрэевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЛЯШКОЎ Мікалай Нічыпаравіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛЯШКОЎ Фёдар Іванавіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАРЧАНКА Аляксей Рыгоравіч, н. у 1896, рад., прапаў без вестак у 1943.

МАРЧАНКА Васілій Мікітавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

МАРЧАНКА Дзмітрый Аўлавіч, н. у 1911, рад., памёр у палоне ў 1942 у Германіі.

МЕЛЬНІКАЎ Рыгор Сяргеевіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

МІКІЦЕНКА Іван Назаравіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1943.

МІКІЦЕНКА Мацвей Аляксандравіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

МІКІЦЕНКА Пётр Трафімавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у 1943.

ПАДСАСОННЫ Андрэй Апанасавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1945.

ПАДСАСОННЫ Мікалай Восіпавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1943.

ПАДСАСОННЫ Фёдар Апанасавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1943.

ПАЗНЯКОЎ Аляксей Васільевіч, н. у 1925, рад., загінуў у ліпені 1944 у г. Дзяржынск Мінскай вобл.

ПАЗНЯКОЎ Анатоль Цімафеевіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАЗНЯКОЎ Апанас Андрэевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1943.

ПАЗНЯКОЎ Васіль Парфенавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1943.

ПАЗНЯКОЎ Мікалай Нічыпаравіч, н. у 1918, сярж., загінуў 3.5.1943 у Мгінскім р-не Ленінградскай вобл.

ПАЗНЯКОЎ Міна Барысавіч, н. у 1893, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў в. Чонкі Гомельскага р-на.

А.Р.Верамееў.

ПАЗНЯКОЎ Павел Макаравіч, рад.

ПАЗНЯКОЎ Цярэнцій Цімафеевіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАНКАВЕЦ Мікалай Мікалаевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1945.

ПАНКАВЕЦ Сцяпан Мікітавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1943.

ПРАТАСАЎ Міхаіл Сцяпанавіч, н. у 1896, рад., прапаў без вестак у 1943.

САМОЙЛЕНКА Іван Ільіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1944.

САМОЙЛЕНКА Ілья Пятровіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1944 у Літве.

САРОКІН Платон Захаравіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1943.

СУВОРАЎ Мікалай Мікітавіч, н. у 1920, рад., загінуў у Гомельскай вобл.

СУВОРАЎ Міхаіл Яфімавіч, н. у 1921, ст. сярж., загінуў у 1944, пахаваны на х. Ямкі Кіраваградскай вобл.

ЦІМАФЕЕЎ Апанас Астапавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЦІМАФЕЕЎ Піліп Іларыёнавіч, н. у 1914, ст. сярж., загінуў у лістападзе 1944 у Польшчы.

ДАВЫДАЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА АСАЎЦЫ

БАРТНОЎСКІ, н. у 1916, лейт., загінуў у 1943, пахаваны ў в. Грэцкі Палтаўскай вобл.

БУЛКІН Іван Лукіч, н. у 1908, рад., памёр у 1945 у шпіталі ў г. Караганда.

БУЛКІН Іван Лукіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1941.

ВЕРАМЕЕЎ Аляксандр Рыгоравіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВЕРАМЕЕЎ Андрэй Ягоравіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВЕРАМЕЕЎ Міхаіл Якаўлевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВЕРАМЕЕЎ Сямён Ісакавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВЕРАМЕЕЎ Ягор Андрэевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВОСІПАЎ Гардзей Сілавіч, н. у 1904, рад., загінуў на р. Одэр у 1945.

ІВАНОЎ Пётр Дзмітрыевіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАЛІНІН Аляксандр Палікарпавіч, н. у 1913, рад., загінуў у 1944 у Германіі.

КАЛІНІН Васілій Фёдаравіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАЛІНІН Іван Сямёнавіч, н. у 1895, памёр ад ран у 1945.

КАЛЯСНЁЎ Дзмітрый Васільевіч, н. у 1926, рад., памёр ад ран 4.2.1945, пахаваны ў Латвіі.

КАЛЯСНЁЎ Павел Андрэевіч, н. у 1916, прапаў без вестак у 1944.

КАЛЯСНЁЎ Пётр Іванавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1941.

КАЛЯСНЁЎ Якаў Нічыпаравіч, н. у 1904, рад., загінуў у 1944 на р. Нёман.

КАПЫТАЎ Павел Аляксеевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАРНЕЕЎ Васілій Кузьміч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАРНЕЕЎ Іван Пятровіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛАПЯНКОЎ Аляксандр Апанасавіч, н. у 1927, ст. сярж., загінуў у 1944, пахаваны ў Светлагорскім р-не.

САВАСЦЬЯНАЎ Васіль Ягоравіч, н. у 1922, ст. сярж., прапаў без вестак у 1944.

САВАСЦЬЯНАЎ Майсей Іванавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1944.

УДОВЕНКА Андрэй Сяргеевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

УДОВЕНКА Іван Пятровіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

УДОВЕНКА Мікалай Пятровіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

ХОБАТАЎ Пётр Цімафеевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1943.

ВЁСКА ДАВЫДАЎКА

АБРАМЦАЎ Віктар Пракопавіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1945 у Германіі.

АБРАМЦАЎ Міхаіл Пракопавіч, н. у 1920, мал. сярж., прапаў без вестак у 1942.

АЗЯЎЧЫКАЎ Аляксандр Емяльянавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1945 у Берліне.

АЗЯЎЧЫКАЎ Аляксей Рыгоравіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

АЗЯЎЧЫКАЎ Апанас Андрэевіч, н. у 1914, мал. сярж., загінуў у 1941, пахаваны ў в. Рорахава Пскоўскай вобл.

АЗЯЎЧЫКАЎ Георгій Сямёнавіч, н. у 1917, старш., загінуў у 1944 у г. Калінін.

АЗЯЎЧЫКАЎ Георгій Яфімавіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1941 у Арле.

АЗЯЎЧЫКАЎ Іван Еўдакімавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў Светлагорскім р-не Гомельскай вобл.

АЗЯЎЧЫКАЎ Іван Фёдаравіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1944 у Беластоцкім ваяв., Польшча.

АЗЯЎЧЫКАЎ Іван Яўсеевіч, н. у 1908, палітрук, прапаў без вестак у 1941.

АЗЯЎЧЫКАЎ Мікіта Іванавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

АЗЯЎЧЫКАЎ Сяргей Барысавіч, н. у 1925, загінуў у 1945 у Германіі.

АЗЯЎЧЫКАЎ Сяргей Іванавіч, н. у 1914, старш., загінуў у 1942 у Ленінградзе.

АЗЯЎЧЫКАЎ Фёдар Еўдакімавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1943.

АЗЯЎЧЫКАЎ Фёдар Цімафеевіч, н. у 1915, лейт., загінуў у 1941, пахаваны ў Львове.

АКІНЧЫЦ Ілья Мацвеевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1943.

АЛЬХОВІК Арцём Міхайлавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

АЎРАМЕНКА Мікалай Назаравіч, н. у 1925, рад., памёр у шпіталі ў 1943, пахаваны ў Казані.

БОРТУХАЎ Леанід Яфімавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

БУДНІКАЎ Рыгор Мінавіч, н. у 1912, прапаў без вестак у 1944.

ВАЛЬФСОН Гірш Хаймавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

ДУДАРАЎ Васіль Пракопавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЕРМАКОЎ Барыс Сяргеевіч, н. у 1921, ст. сярж., загінуў у 1941 у г. Масква.

ЕРМАКОЎ Даніла Аляксеевіч, н. у 1916, рад., загінуў у 1941.

ЕРМАКОЎ Іван Паўлавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЕРМАКОЎ Мікалай Сяргеевіч, н. у 1918, загінуў у 1945 у Германіі.

ЕРМАКОЎ Уладзімір Пятровіч, н. у 1921, ст. лейт., загінуў у 1945 у Берліне.

ЗАЙКІН Аляксандр Раманавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак.

ЗАЙКІН Васілій Адамавіч, н. у 1922, прапаў без вестак у 1944.

ЗАЙКІН Георгій Іванавіч, н. у 1921, мал. лейт., прапаў без вестак у 1944.

ЗАЙКІН Павел Антонавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАЗАКОЎ Леанід Якаўлевіч, н. у 1892, рад., загінуў у 1942, пахаваны ў в. Гафідава Кіраўскага р-на Калужскай вобл.

КАПОШКА Васіль Васільевіч, н. у 1922, рад., памёр ад ран у 1945 у Калінінградзе.

КАРЛОВІЧ Даніла Іванавіч, н. у 1902, сярж.,

загінуў у 1944, пахаваны ў г.п. Буда-Кашалёў Гомельскай вобл.

КІРЫЕНКА Акім Ціханавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛАЗОЎСКІ Аляксей Кірылавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЛАЗОЎСКІ Аляксей Рыгоравіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛАЗОЎСКІ Арцём Рыгоравіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЛАЗОЎСКІ Мікалай Аляксеевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЛАПАТКІН Іван Кузьміч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛАПЯНКОЎ Аляксандр Апанасавіч, н. у 1927, ст. сярж., загінуў у 1944, пахаваны ў Светлагорскім р-не Гомельскай вобл.

ЛЯВОНАЎ Якаў Уладзіміравіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1942.

ПАНЬКОЎ Ягор Ягоравіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАНЬКОЎ Васілій Малахавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАНЬКОЎ Васілій Панцялеевіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАНЬКОЎ Дзмітрый Іванавіч, н. у 1922, сярж., прапаў без вестак у 1944.

ПАНЬКОЎ Іван Захаравіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў Калінінградскай вобл.

ПАНЬКОЎ Мікалай Іосіфавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАНЬКОЎ Мікалай Максімавіч, н. у 1915, лейт., загінуў у 1943, пахаваны ў в. Навадзмітрыеўская Северскага р-на Краснадарскага края.

ПАНЬКОЎ Фёдар Фёдаравіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1942, пахаваны ў Арле.

ПАНЬКОЎ Яфім Канстанцінавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАТАПЕНКА Фёдар Аляксеевіч, н. у 1914, рад., загінуў 22.10.1943, пахаваны ў в. Бывалькі Лоеўскага р-на Гомельскай вобл.

ПЕЦЯРБУРЦАЎ Георгій Фёдаравіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

САБОРСКІ Валянцін Адамавіч, н. у 1895, рад., прапаў без вестак у 1944.

САДОЎНІКАЎ Ілья Іванавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у 1944.

САЛАМАШАНКА Піліп Макаравіч, н. у 1918, рад., загінуў 22.1.1944, пахаваны ў в. Шагарня Рагацінскага р-на Арлоўскай вобл.

СІВАКОЎ Рыгор Панцялеевіч, н. у 1913, рад., загінуў у 1944 у Латвіі.

СТАДЧАНКА Іван Яўціхіевіч, н. у 1918, мал. сярж., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Станькова Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

СЦЕСЕЎ Патап Аляксеевіч, н. у 1909, сярж., загінуў у 1944 пад Беластокам, Польшча.

ФРЭНЛАХ Саламон Віктаравіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЦІТКОЎ Сямён Сямёнавіч, н. у 1908, рад., загінуў у 1944 у Жлобінскім р-не Гомельскай вобл.

ЦЮРЫН Канстанцін Паўлавіч, н. у 1913, старш., прапаў без вестак у 1944.

ЧУГУКОЎ Дзяніс Купрыянавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЮРЧАНКА Павел Васільевіч, н. у 1920, рад., загінуў у 1942 у Калінінскай вобл.

ВЁСКА САСНОЎКА

АБРАМЦАЎ Ануфрый Рыгоравіч, н. у 1903, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў Жлобінскім р-не Гомельскай вобл.

БАЛБУШАЎ Дзмітрый Аляксеевіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВАДЧЫК Антон Іванавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1943 у Калінінскай вобл.

ВАРАПАЕЎ Андрэй Ігнатавіч, н. у 1911, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў Рагачоўскім р-не Гомельскай вобл.

ВАРАПАЕЎ Іван Ігнатавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГАЕЎ Іван Фёдаравіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1944 у Латвіі.

ГУДЫМЕНКА Іван Рыгоравіч, н. у 1907, кап., загінуў у 1942, пахаваны ў г. Феадосія Крымскай вобл.

ДЗЕНІСЕНКА Аляксандр Ігнатавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1944.

ДУБАДЗЕЛАЎ Сяргей Сямёнавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1941.

КАБЫЛЯНСКІ Андрэй Трыфанавіч, н. у 1922, сярж., загінуў 5.12.1942, пахаваны ў Валгаградскай вобл.

КАБЫЛЯНСКІ Максім Тафілевіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛАПАНАЎ Васілій Авяр'янавіч, н. у 1895, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў г. Навазыбкаў Бранскай вобл.

ЛАПАНАЎ Іван Ягоравіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЛЕМЯНКОЎ Дзмітрый Якаўлевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЛЕМЯНКОЎ Іван Іванавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛЕМЯНКОЎ Іван Якаўлевіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЛЕМЯНКОЎ Мікіта Паўлавіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Новы Крыўск Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ЛЕМЯНКОЎ Сцяпан Кузьміч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак 26.10.1941.

МАРОЗАЎ Андрэй Дзмітрыевіч, н. у 1921, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў Баранавіцкім р-не Брэсцкай вобл.

МАРОЗАЎ Андрэй Карпавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1941.

МАРОЗАЎ Мікалай Аляксандравіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАРОЗАЎ Мікалай Аляксеевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАРОЗАЎ Мікалай Іванавіч, н. у 1894, рад., загінуў у 1944 у Мінску.

МАРОЗАЎ Рыгор Мікалаевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

МАРОЗАЎ Сяргей Ільіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1945 у Германіі.

МАРОЗАЎ Ягор Мікалаевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

НЕМЦАЎ Іван Васільевіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1944 ва Усходняй Прусіі.

НЯМТУРАЎ Іван Васільевіч, н. у 1923, ст. сярж., прапаў без вестак у 1942.

НЯМТУРАЎ Міхаіл Паўлавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

НЯМТУРАЎ Павел Паўлавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1944 у Польшчы.

ПАЦІПКА Пётр Барысавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПЕРАПЛАЎЧАНКА Іван Міхайлавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПРЫХОДЗЬКА Іван Аляксеевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПРЫХОДЗЬКА Іван Дзмітрыевіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1945 у Германіі.

ПРЫХОДЗЬКА Пётр Аляксеевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1942.

ФЯСЬКОЎ Васіль Максімавіч, н. у 1920, рад., загінуў у 1942 у Ленінградскай вобл.

ХАЛУПАЎ Іван Яўціхіевіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ХАМЯКОЎ Іван Яўціхіевіч, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЦАРЫКАЎ Аляксей Навумавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЦАРЫКАЎ Андрэй Цімафеевіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1944 пад Варшавай.

ЦАРЫКАЎ Васілій Антонавіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Берхаў Віцебскай вобл.

ЦАРЫКАЎ Васілій Аляксеевіч, н. у 1918, мал. сярж., загінуў у 1943 у Ленінградскай вобл.

ЦАРЫКАЎ Уладзімір Аляксеевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЦАРЫКАЎ Уладзімір Васільевіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Бабог Машкоўскага пав. Варшаўскага ваяв., Польшча.

ЦЕЛЯГУЗАЎ Сяргей Мацвеевіч, н. у 1921, ст. сярж., прапаў без вестак у 1942.

ШЛЯГА Пётр Іванавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВЁСКА УЗА

БАРАШКАЎ Рыгор Аляксеевіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў Жлобінскім р-не Гомельскай вобл.

БАРКОЎ Павел Маркавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАРКОЎ Сцяпан Васільевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1941.

БОКАРАЎ Васіль Максімавіч, н. у 1910, ст. лейт., загінуў у 1942 пад г. Лазавая Харкаўскай вобл.

БОКАРАЎ Уладзімір Нічыпаравіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1944.

БРОКАЎ Мікалай Емяльянавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1943.

БУГАЕЎСКІ Фёдар Андрэевіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1944.

ДЗЯНІСАЎ Гаўрыла Фёдаравіч, н. у 1923, мал. сярж., памёр ад ран у 1942, пахаваны ў г. Ціхвін Ленінградскай вобл.

ДЗЯНІСАЎ Павел Фёдаравіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1945, пахаваны ў Ліепайскім р-не, Латвія.

ДЗЯНІСАЎ Сяргей Ануфрыевіч, н. у 1903, яфр., загінуў у 1945 у Польшчы.

КАПЦЮХ Сяргей Піліпавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1943.

КЕЗІКАЎ Кузьма Фёдаравіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак.

КЕЗІКАЎ Мікалай Мікалаевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

КЕЗІКАЎ Фёдар Мікалаевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак.

П'ЯВАЧНІКАЎ Аляксей Данілавіч, н. у 1919, рад., загінуў у 1944 у Польшчы.

П'ЯВАЧНІКАЎ Міхаіл Ніканоравіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1945 у Польшчы.

П'ЯВАЧНІКАЎ Пётр Данілавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

ТРЫБІЛУСТАЎ Васілій Піліпавіч, н. у 1918, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Крынкі Віцебскай вобл.

ТРЫБІЛУСТАЎ Пётр Піліпавіч, н. у 1905.

ТРЫБІЛУСТАЎ Пётр Яфімавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ХАДКОЎСКІ Іван Паўлавіч, н. у 1913, сярж., загінуў у 1944 у Курскай вобл.

ХОМЧАНКА Іван Пятровіч, н. у 1918, ст. сярж., прапаў без вестак у 1944.

ЦЕРАШКОЎ Андрэй Іванавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЦЕРАШКОЎ Мікалай Іванавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1942.

ЦІХІНЯ Андрэй Іванавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЦЯСЕЛКІН Фёдар Кірылавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШЫХУЦІН Аляксандр Касьянавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЯЎДОХАЎ Васілій Сямёнавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЯЎДОХАЎ Васіль Ягоравіч, н. у 1925, мал. сярж., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Рэпкі Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ЯЎДОХАЎ Дзмітрый Сямёнавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЯЎДОХАЎ Уладзімір Фаміч, н. у 1925, рад., загінуў у 1944 у Брэсцкай вобл.

ДАЎГАЛЕСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА ВАСІЛЕВА

ВАРАБ'ЁЎ Анатолій Рыгоравіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВАСЮСЬКОЎ Уладзімір Кірылавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1941.

ГЕРЧАНСОН Жан Янавіч, н. у 1916, прапаў без вестак у 1943.

ДРАБЫШЭЎСКІ Васіль Мікалаевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1941.

ДРАБЫШЭЎСКІ Лявон Сцяпанавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1944.

ДРАБЫШЭЎСКІ Савелій Мікалаевіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1941.

КАВАЛЬЧУК Трыфан Карнеевіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАЗАКЕВІЧ Пётр Іванавіч, н. у 1919, лейт., прапаў без вестак у 1941.

КАМАРАНКА Дзмітрый Свірыдавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

КРУК Пётр Пятровіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1941.

КУХАРАЎ Рыгор Іванавіч, н. у 1920, сярж., прапаў без вестак у 1944.

ЛУС Альфрэд Рыгоравіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЛУС Аляксандр Фрыцавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1943.

МАЕЎСКІ Іван Сцяпанавіч, н. у 1921, ст. лейт., прапаў без вестак у 1941.

МАЕЎСКІ Мікалай Сцяпанавіч, н. у 1918, лейт., прапаў без вестак у 1941.

МАЕЎСКІ Уладзімір Ігнатавіч, н. у 1920, сярж., прапаў без вестак у 1944.

САЛАЎЁЎ Рыгор Еўдакімавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

САЛАЎЁЎ Ягор Еўдакімавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1941.

ТАЎКАЧОЎ Іван Дзмітрыевіч, н. у 1895, рад., загінуў у 1944.

ХАТКОЎСКІ Мікалай Андрэевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1941.

ХАТКОЎСКІ Фёдар Андрэевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЯЎРЭІНАЎ Міхаіл Цімафеевіч, н. у 1922, сярж., загінуў у 1942, пахаваны ў г. Севастопаль.

Л.С.Драбышэўскі.

М.Ц.Яўрэінаў.

М.Я.Абрамцаў.

М.А.Глеза.

ВЁСКА ДАЎГАЛЕССЕ

АБРАМЦАЎ Мікалай Яфімавіч, н. у 1900, прапаў без вестак у 1944.

АСТРАЛЕНКА Іван Міхайлавіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў г. Рагачоў Гомельскай вобл.

ГЛЕЗА Міхаіл Андрэевіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

ДЗЮНДЗІКАЎ Елісей Кірылавіч, н. у 1910, прапаў без вестак у 1944.

ЕЛІСЕЕЎ Мікалай Вавілавіч, прапаў без вестак у 1943.

ЗАРУЦКІ Макар Іванавіч, н. у 1912, загінуў у 1944.

ІВУСАЎ Кірыл Трафімавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1943.

ІВУСАЎ Сяргей Міронавіч.

МАРОЗАЎ Аляксандр Ісакавіч, прапаў без вестак у 1944.

МАРОЗАЎ Уладзімір Усцінавіч, прапаў без вестак у 1944.

МАРОЗАЎ Уладзімір Усцінавіч, сярж., загінуў у 1944 у Латвіі.

П.Л.Сілковіч.

І.І.Абрамовіч.

І.В.Быкоўскі.

Я.Л.Мяжэвіч.

НАЛЯГАЧ Уладзімір Яўціхіевіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1944 у Польшчы.

ПУГАЧОЎ Уладзімір Міхайлавіч, прапаў без вестак у 1944.

РУБАШАЎ Сцяпан Іосіфавіч, памёр ад ран у 1944.

СІЛКОВІЧ Павел Лявонавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1943.

СТАХОЎСКІ Васіль Ільіч, н. у 1927, прапаў без вестак у 1944.

СТАХОЎСКІ Дзмітрый Канстанцінавіч, н. у 1924, прапаў без вестак у 1944.

СУХОЦКІ Кузьма Захаравіч, прапаў без вестак.

СУХОЦКІ Яфім Васільевіч, мал. сярж., прапаў без вестак у 1943.

ТАКАРЭНКА Савелій Федасеевіч, памёр ад ран у 1944.

ЦІТКОЎ Кузьма Захаравіч, н. у 1908, рад., загінуў у 1944 у Польшчы.

ЦЯРЭШЧАНКА Іосіф Піліпавіч, н. у 1912, загінуў у 1944, пахаваны ў в. Шэхсан Нямірaўскага р-на Львоўскай вобл.

ШАНДРА Мікалай Лукіч, рад., памёр ад ран у 1945.

ШАСТАКОЎ Аляксей Данілавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЯЦКОЎ Павел Адамавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЯЦКОЎ Фёдар Адамавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАСЁЛАК ДУБАВЕЦ

АБРАМОВІЧ Іван Іосіфавіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1941, пахаваны ў г. Жлобін Гомельскай вобл.

АБРАМОВІЧ Міхаіл Іванавіч, н. у 1922, лейт., загінуў у 1942.

БУДЗЬКО Кірыл Якаўлевіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1945.

БЫКОЎСКІ Іван Васільевіч, н. у 1904, рад., загінуў у 1941, пахаваны ў г. Гомель.

ДЗІВАКОЎ Пётр Васільевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1943.

МЯЖЭВІЧ Якаў Лявонцьевіч, н. у 1911, рад., загінуў у 1943 пад Гомелем.

СУЗАНОВІЧ Павел Міхайлавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1943.

ВЁСКА КАРНАЛІН

АБРАМЦАЎ Васілій Тарасавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАНДАРЭНКА Іван Мартынавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1941.

БАНДАРЭНКА Ісак Кандратавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

БЫШЫК Ціхан Міхайлавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГЕРАШЧАНКА Павел Прохаравіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1941.

ГРЫГАРЭНКА Дзмітрый Карпавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1944.

ІВУСАЎ Рыгор Рыгоравіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1941.

КАРЖОЎ Рыгор Сяргеевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1941.

КУШНЯРОЎ Мікалай Паўлавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1941.

МАНАХАЎ Васілій Савельевіч, н. у 1921, рад., загінуў у 1942 у Ленінградскай вобл.

МАНАХАЎ Сяргей Ігнатавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАЦЮШЭНКА Мікалай Раманавіч, н. у 1898, прапаў без вестак у 1945.

МЯДЗВЕДЗЕЎ Сямён Барысавіч, н. у 1910, прапаў без вестак у 1943.

ПУХЦЕЙ Зіновій Цярэнцьевіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЦІМАШЭНКА Васілій Сямёнавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1941.

ПАСЁЛАК МІРНЫ

РУБАНАЎ Сцяпан Іосіфавіч, н. у 1896, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў г. Калінкавічы Гомельскай вобл.

САВЯНКОЎ Іван Макаравіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1941.

СУКЛЯЦЭНКА Лазар Пятровіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1944.

СУХОЦКІ Васілій Канстанцінавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВЁСКА МІХАЛЬКІ

АБРАМЦАЎ Васіль Антонавіч, рад., прапаў без вестак у 1943.

АНІСЬКОЎ Аляксей Фёдаравіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1941.

АНІСЬКОЎ Васіль Фёдаравіч, памёр ад ран 23.7.1943.

АЎРАМЕНКА Дзмітрый Пракопавіч, н. у 1918, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў г. Орша Віцебскай вобл.

АЎРАМЕНКА Іван Антонавіч, рад., прапаў без вестак у 1943.

АЎРАМЕНКА Сяргей Антонавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1942 пад Масквой.

БОЙКА Мікалай Іванавіч, н. у 1924, рад., памёр ад ран у 1944 у шпіталі, г. Саратаў.

БЯРНАЦКІ Іван Лаўрэнцьевіч, н. у 1918, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў г. Вязьма Смаленскай вобл.

БЯРНАЦКІ Марк Піліпавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1943.

ВАЛЯЕЎ Аляксей Мацвеевіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВАСЮСЬКОЎ Аляксандр Емяльянавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГЕРАІМАЎ Мікалай Фадзеевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГЕРАІМАЎ Пётр Мікалаевіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГЕРАСІМЕНКА Сцяпан Дзмітрыевіч, рад., прапаў без вестак у 1941.

ГЕРАСІМЕНКА Яфім Аляксандравіч, рад., прапаў без вестак у 1945.

ДЗЮНДЗІК Міхаіл Васільевіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЗАГАРОЎСКІ Іван Нічыпаравіч, н. у 1922, прапаў без вестак у 1941.

ІВУСАЎ Іван Трафімавіч, н. у 1915, прапаў без вестак у 1941.

КАВАЛЬЧУК Рыгор Карнеевіч, н. у 1883, прапаў без вестак у 1941.

КАМЯНКОЎ Адам Яфімавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1943.

КАМЯНКОЎ Ігнат Паўлавіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАРПЕНКА Мікіта Емяльянавіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАЎТУНЕНКА Максім Дзмітрыевіч, н. у 1922, лейт., загінуў у 1944, пахаваны ў г. Карасцень Жытомірскай вобл.

КАЎТУНЕНКА Міхаіл Тарасавіч, н. у 1923, загінуў у баі ў 1943, пахаваны ў в. Гобы Лычкоўскага р-на Наўгародскай вобл.

КІРЫЕНКА Андрэй Красакавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1944.

КІРЫЕНКА Мікалай Аляксеевіч, н. у 1926, рад., загінуў у 1945, пахаваны ў Калінінградскай вобл.

КІРЫЕНКА Мікалай Якаўлевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1943.

КІРЫЕНКА Міхаіл Карпавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1941.

КІРЫЕНКА Рыгор Аляксеевіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1945 пад Берлінам.

КІРЫЕНКА Сцяпан Ісакавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1941.

КІРЫЕНКА Якім Ціханавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1941.

КІРЫЕНКА Яфрэм Пракопавіч, н. у 1905, рад., загінуў у 1942, пахаваны ў в. Міхалькі Гомельскага р-на Гомельскай вобл.

КЛІМЯНКОЎ Харытон Сямёнавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1941.

КУЧМА Віктар Свірыдавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛЕСНІКОЎ Анатолій Іванавіч, н. у 1916, прапаў без вестак у 1942.

ЛЕСНІКОЎ Арсен Навумавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1942.

ЛЕСНІКОЎ Кузьма Ермалаевіч, н. у 1923, прапаў без вестак у 1943.

ЛЕСНІКОЎ Яўстрат Ермалаевіч, н. у 1919, прапаў без вестак у 1944.

МАРОЗАЎ Аляксей Астапавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1941.

МАРОЗАЎ Васілій Фёдаравіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАРОЗАЎ Іван Цітавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1941.

МАРОЗАЎ Павел Пракопавіч, н. у 1912, рад., загінуў у 1945, пахаваны ў г. Рэчыца Гомельскай вобл.

МАРОЗАЎ Сямён Пятровіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1944 у Германіі.

МАРОЗАЎ Уладзімір Астапавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1943.

МАЦВЕЕНКА Іван Яфімавіч, н. у 1915, прапаў без вестак у 1943.

МАЦВЕЕНКА Пётр Маркавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1941.

МАЦВЕЕНКА Пётр Рыгоравіч, н. у 1918, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў г. Рэчыца Гомельскай вобл.

МАЦВЕЕНКА Сяргей Фёдаравіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1945 у Берліне.

МАЦВЕЕНКА Уладзімір Андрэевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1941.

І.І.Стось.

МАЦВЕЕНКА Якаў Сяргеевіч, н. у 1923, загінуў у сакавіку 1942.

МЕЛЬНІКАЎ Іван Філімонавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1941.

ПАДАЛЬЧУК Дзмітрый Дзям'янавіч, н. у 1926, загінуў у 1945 ва Усходняй Прусіі.

ПЕТРУСЕНКА Андрэй Паўлавіч, н. у 1920, загінуў у 1941.

ПЕТРУСЕНКА Іван Яфімавіч, н. у 1927, рад., загінуў у 1944 у Германіі.

ПУГАЧОЎ Уладзімір Міхайлавіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПУГАЧОЎ Яфім Мікітавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1942 у Берліне.

РАБКОЎ Віктар Цітавіч, н. у 1926, загінуў у 1944, пахаваны ў Шумілінскім р-не Віцебскай вобл.

САЛАМАХІН Піліп Макаравіч, н. у 1918, загінуў у 1944.

САЎЧАНКА Сямён Дзмітрыевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

СЛЕПЧАНКА Іван Міхайлавіч, н. у 1914, прапаў без вестак у 1944.

СЛЕПЧАНКА Кірыл Дзянісавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

ТАРАСАЎ Рыгор Цітавіч, н. у 1927, рад., прапаў без вестак у 1944.

УРУБЛЕЎСКІ Дзмітрый Рыгоравіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1943.

УРУБЛЕЎСКІ Іван Рыгоравіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЦІТКОЎ Аляксандр Раманавіч, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЦІТКОЎ Леанід Раманавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЦІТКОЎ Сяргей Цярэнцьевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЦІТКОЎ Яўген Кірылавіч, рад., прапаў без вестак.

ШАНДРА Мікалай Лук'янавіч, рад., загінуў у 1945, пахаваны ў в. Славянаўка Багратіёнаўскага р-на Калінінградскай вобл.

ШАЎЦОЎ Гаўрыла Трафімавіч, н. у 1898, прапаў без вестак у 1944.

ПАСЁЛАК МЕЖЫ

КАРБОЎСКІ Іван Емяльянавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1943.

КАРБОЎСКІ Сямён Фёдаравіч, н. у 1923, прапаў без вестак у 1945.

РАБКОЎ Рыгор Паўлавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1943.

СТОСЬ Іван Іванавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1943.

ШАЛЯСТУН Фёдар Васільевіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1943.

ПАСЁЛАК НЯКРАСАВА

КУРАЧОЎ Аляксандр Сяргеевіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1944.

КУРАЧОЎ Іван Карпавіч, н. у 1907, памёр ад ран у 1944.

КУРАЧОЎ Канстанцін Карпавіч, н. у 1893, памёр ад ран у 1944.

МАЦВЕЕНКА Мікалай Цімафеевіч, н. у 1907, рад., загінуў у 1945 у Польшчы.

СТАРАВОЙТАЎ Міхаіл Фёдаравіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1942 пад Масквой.

ЦІТКОЎ Іван Дзмітрыевіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў г. Каўнас, Літва.

ЯНКОЎ Сцяпан Архіпавіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1945, пахаваны ў г. Брэст.

ВЁСКА СТУКАЧОЎКА

АЎРАМЕНКА Іван Антонавіч, рад., прапаў без вестак у 1943.

АЎРАМЦАЎ Аляксандр Ціханавіч, н. у 1926, рад., загінуў у 1945, пахаваны ў пас. Дабравольск Краснаменскага р-на Калінінградскай вобл.

АЎРАМЦАЎ Аляксей Дзянісавіч, н. у 1923, прапаў без вестак у 1944.

АЎРАМЦАЎ Аляксей Ісакавіч, прапаў без вестак у 1941.

АЎРАМЦАЎ Антон Сцяпанавіч, н. у 1913, прапаў без вестак у 1945.

АЎРАМЦАЎ Арсеній Міхайлавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1941.

АЎРАМЦАЎ Васілій Антонавіч, рад., прапаў без вестак у 1943.

АЎРАМЦАЎ Валянцін Барысавіч, н. у 1922, лейт., загінуў у 1944 у г. Кёнігсберг.

АЎРАМЦАЎ Канстанцін Ціханавіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1941 ва Усходняй Прусіі.

АЎРАМЦАЎ Мікалай Яфімавіч, н. у 1900, прапаў без вестак у 1944.

АЎРАМЦАЎ Рыгор Пятровіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

АЎРАМЦАЎ Рыгор Пятровіч, н. у 1899, прапаў без вестак у 1941.

АЎРАМЦАЎ Сцяпан Нічыпаравіч, прапаў без вестак у 1944.

БАНДАРЭНКА Васілій Гаўрылавіч, н. у 1921, рад., загінуў у 1941, пахаваны ў г. Жлобін Гомельскай вобл.

БАНДАРЭНКА Лазар Васільевіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1941, пахаваны ў г. Жлобін Гомельскай вобл.

БАНДАРЭНКА Пётр Мікалаевіч, н. у 1918, лейт., загінуў у 1943, пахаваны ў г. Адэса.

БАНДАРЭНКА Яфім Рыгоравіч, н. у 1922, прапаў без вестак у 1944.

БЫКОЎСКІ Іван Міхайлавіч, н. у 1902, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў г. Жлобін Гомельскай вобл.

БЫКОЎСКІ Максім Міхайлавіч, н. у 1911, прапаў без вестак у 1944.

ВАЛЯЕЎ Аляксей Мацвеевіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВЕРАМЕЕЎ Рыгор Кірылавіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў г. Жлобін Гомельскай вобл.

ГЕРАСІМАЎ Пётр Мікітавіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГЕРАСІМАЎ Яфім Аляксандравіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1945.

ГЕРАСІМЕНКА Сцяпан Давыдавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1941.

ДЗЮНДЗІК Міхаіл Васільевіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

ІВУСАЎ Сяргей Міронавіч, н. у 1902, прапаў без вестак у 1944.

КАМЯНКОЎ Ігнат Паўлавіч, рад., прапаў без вестак у 1942.

КАРПЕНКА Мікіта Емяльянавіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАРОЗАЎ Уладзімір Усцінавіч, сярж., загінуў у 1944, пахаваны ў Ліепайскім р-не, Латвія.

МАЯРЧУК Антон Барысавіч, н. у 1923, прапаў без вестак у 1944.

МАЯРЧУК Канстанцін Барысавіч, н. у 1922, лейт., прапаў без вестак у 1944.

САЛАМАХА Якаў Ціханавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЦІТКОЎ Аляксандр Раманавіч, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЦІТКОЎ Пракоп Піліпавіч, н. у 1904, прапаў без вестак у 1942.

ЦЫБУЛЬСКІ Аляксандр Канстанцінавіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1942, пахаваны ў г. Мічурынск Тамбоўскай вобл.

ЦЫБУЛЬСКІ Іван Канстанцінавіч, н. у 1908, прапаў без вестак у 1942.

ЧУЯШОЎ Парфен Лявонавіч, н. у 1900, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў г. Жлобін Гомельскай вобл.

ЧУЯШОЎ Пётр Іванавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1942.

А.А.Вараб'ёў.

ДЗЯТЛАВІЦКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА НОВЫЯ ДЗЯТЛАВІЧЫ

БАРАНАЎ Віктар Васільевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

БІБІКАЎ Гаўрыла Гур'евіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1941.

ВАРАБ'ЁВА Анастасія Дзмітрыеўна, н. у 1923, рад., прапала без вестак у 1944.

ВАРАБ'ЁЎ Андрэй Арцёмавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВАРАБ'ЁЎ Іван Фядосавіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Аляксандраўка Глазуноўскага р-на Арлоўскай вобл.

ВАРАБ'ЁЎ Іосіф Кузьміч, н. у 1904, рад., загінуў 1.11.1941 у Масюкоўшчынскім лагеры смерці пад Мінскам.

ВАРАБ'ЁЎ Канстанцін Артамонавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у снежні 1944.

ВАРАБ'ЁЎ Лазар Нілавіч, н. у 1902, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў в. Мехаўшчына Калінкавіцкага р-на Гомельскай вобл.

ВАРАБ'ЁЎ Максім Гаўрылавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВАРАБ'ЁЎ Панцялей Арцёмавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВАРАБ'ЁЎ Фядос Нілавіч, н. у 1899, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГАРЭЛІК Андрэй Майсеевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак 11.10.1941.

ГАРЭЛІКАЎ Андрэй Варфаламеевіч, н. у 1915, прапаў без вестак у 1944.

ГАРЭЛІКАЎ Васілій Фёдаравіч, н. у 1908, рад., загінуў у 1943 на р. Днепр.

ГАРЭЛІКАЎ Фёдар Фёдаравіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

КЛІМАЎ Андрэй Георгіевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1945.

КЛІМАЎ Гаўрыла Пятровіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1945 у Латвіі.

КЛІМАЎ Емяльян Рыгоравіч, н. у 1904, рад., загінуў у 1944 у Калінкавіцкім р-не Гомельскай вобл.

КЛІМАЎ Іван Максімавіч, н. у 1912, рад., загінуў у 1944 пад г. Варшава.

КЛІМАЎ Іван Нічыпаравіч, н. у 1925, мал. лейт., загінуў у 1944 у Латвіі.

КЛІМАЎ Павел Пятровіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1941.

КЛІМАЎ Піліп Максімавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1945.

КЛІМАЎ Рыгор Пятровіч, н. у 1926, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў Калінінградскай вобл.

КЛІМАЎ Фёдар Іванавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1944.

КЛІМАЎ Фёдар Кірылавіч, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў г. Баранавічы Брэсцкай вобл.

КЛІМОВІЧ Васілій Пятровіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

КУРНІК Ілья Цімафеевіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1944, пахаваны у г. Любань Мінскай вобл.

МАРТЫНЕНКА Васілій Аўрамавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у Германіі ў 1944.

МАРТЫНЕНКА Мікалай Іванавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАРЧАНКА Аляксандр Маркавіч, н. у 1924, рад., загінуў 22.1.1944, пахаваны ў в. Заліванне Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

МАРЧАНКА Васілій Аўрамавіч, н. у 1921, рад., загінуў у 1944 у Германіі.

МІЦУЛЯ Аляксей Іванавіч, н. у 1911, прапаў без вестак у 1944.

ПРЫШЧЭПАЎ Адам Іванавіч, н. у 1913, рад., загінуў у 1941, пахаваны ў в. Бранёва Латашынскага р-на Маскоўскай вобл.

ПРЫШЧЭПАЎ Раман Дзянісавіч, н. у 1916, ст. лейт., прапаў без вестак у 1943.

ПУГАЧОЎ Іван Сяргеевіч, н. у 1919, сярж., загінуў 12.10.1943.

РАНЧУКОЎ Аляксандр Гаўрылавіч, н. у 1903, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў в. Міхалёўка Лоеўскага р-на Гомельскай вобл.

РАНЧУКОЎ Сцяпан Гаўрылавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

РАНЧУКОЎ Сцяпан Сцяпанавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак 1.9.1944.

СЕМЕНЧУКОЎ Апанас Самойлавіч, н. у 1904, рад., загінуў у 1942 пад Сталінградам.

СЕМЕНЧУКОЎ Іван Акіфаравіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

СЕМЕНЧУКОЎ Іван Апанасавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у ліпені 1942.

СЕМЕНЧУКОЎ Іван Фокавіч, н. у 1904, ст. сярж., загінуў у 1944 пад Мінскам.

СЕМЕНЧУКОЎ Павел Яфімавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

СЕМЕНЧУКОЎ Ціхан Артамонавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

СІЛКОВІЧ Астап Мікалаевіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

СІЛКОВІЧ Васілій Мікітавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

СІЛКОВІЧ Еўдакім Аляксеевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944, пахаваны ў г. Любань Мінскай вобл.

СІЛКОВІЧ Іван Емяльянавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

СІЛКОВІЧ Іосіф Піліпавіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

СІЛКОВІЧ Кірыл Барысавіч, н. у 1901, рад., загінуў у 1943 у Гомельскай вобл.

СІЛКОВІЧ Максім Фёдаравіч, н. у 1904, рад., загінуў у 1944 у г. Мінск.

СІЛКОВІЧ Мікалай Піліпавіч, н. у 1926, рад., загінуў у 1945, пахаваны ў в. Паддожнае Багратіёнаўскага р-на Калінінградскай вобл.

СІЛКОВІЧ Міхаіл Фёдаравіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

СІЛКОВІЧ Павел Аляксеевіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак.

СІЛКОВІЧ Павел Лявонавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

СІЛКОВІЧ Халімон Аляксеевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

СІЛКОВІЧ Цімафей Іванавіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

СІЛКОВІЧ Ягор Аксёнавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

СУРЖЫКАЎ Аляксандр Яўсеевіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у 1943.

СУРЖЫКАЎ Андрэй Емяльянавіч, рад., загінуў 23.11.1943, пахаваны ў пас. Забалоцце Гомельскай вобл.

СУРЖЫКАЎ Давыд Васільевіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

СУРЖЫКАЎ Іван Емяльянавіч, н. у 1903, рад., загінуў у палоне 25.1.1942 у г. Лансдорф, Германія.

СУРЖЫКАЎ Іван Емяльянавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1944.

СУРЖЫКАЎ Ігнат Васільевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

СУРЖЫКАЎ Сцяпан Назаравіч, н. у 1903, рад., загінуў у 1943 у г. Полацк Віцебскай вобл.

СУРЖЫКАЎ Уладзімір Назаравіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

СУРЖЫКАЎ Фёдар Назаравіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1943.

ХАЛІМОНЧЫКАЎ Андрэй Яфімавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

ХАЛІМОНЧЫКАЎ Міхаіл Іванавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

ХАЛІМОНЧЫКАЎ Павел Фёдаравіч, н. у 1915, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў в. Радуль Рэпкінскага р-на Чарнігаўскай вобл.

ХАЛІМОНЧЫКАЎ Фёдар Іванавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

ХАЛУПАЎ Іван Фёдаравіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЧУБУКОЎ Аляксандр Карпавіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЧУБУКОЎ Іван Сямёнавіч, н. у 1921, памёр ад ран 15.2.1944, пахаваны ў в. Халоднікі Гомельскай вобл.

ЧУБУКОЎ Міхаіл Антонавіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЧУБУКОЎ Пётр Емяльянавіч, прапаў без вестак у 1944.

ШАМРАЕЎ Міхаіл Якаўлевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак.

ШАРАЕЎ Мікалай Данілавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак.

ШАРАЕЎ Фядос Данілавіч, н. у 1908, рад., загінуў 3.3.1944.

ЮРЧАНКА Мікіта Гур'евіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЮРЧАНКА Мікіта Іванавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЮРЧАНКА Міхаіл Давыдавіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЮРЧАНКА Сяргей Трыфанавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак.

ВЁСКА СТАРЫЯ ДЗЯТЛАВІЧЫ

АГЕЕЎ Іван Цімафеевіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАГАМОЛАЎ Аляксей Сямёнавіч, н. у 1922, загінуў 7.3.1944, пахаваны ў в. Кабыліна Дубноўскага р-на Ровенскай вобл.

БАГАМОЛАЎ Ілья Васільевіч, н. у 1904, радавы, пахаваны ў г. Нежын Чарнігаўскай вобл.

БАГАМОЛАЎ Мікалай Сямёнавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1945.

БАГАМОЛАЎ Фёдар Мікітавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАРАДАЧОЎ Пётр Сяргеевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1941.

БУЛАВАНЕНКАЎ Гаўрыла Кандратавіч, н. у 1921, мал. лейт., лётчык, прапаў без вестак 8.7.1943.

БУЛАВАНЧЫКАЎ Аляксей Міхайлавіч, н. у 1924, палітрук, прапаў без вестак у 1941.

ВАЛЯЕЎ Піліп Дзянісавіч, н. у 1908, рад., загінуў у 1944.

ВОІНАЎ Яфім Васільевіч, рад., загінуў у 1944.

ВОЛКАЎ Аляксей Лукіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1944 у Германіі.

ВОЛКАЎ Мікалай Астапавіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1942 у г. Ленінград.

ВОЛКАЎ Мікалай Несцеравіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1943.

ВОЛКАЎ Мікалай Цімафеевіч, н. у 1900, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў Стралецкім р-не Варонежскай вобл.

ВОЛКАЎ Пётр Лукіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1945.

ВОСІПАЎ Купрэй Якаўлевіч, н. у 1900, рад., загінуў у 1944 у Рэчыцкім р-не Гомельскай вобл.

ВОСІПАЎ Нікадзім Сілавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВОСІПАЎ Павел Іванавіч, н. у 1919, рад., загінуў у Светлагорскім р-не Гомельскай вобл.

ВОСІПАЎ Пётр Сілавіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Багданава Пскоўскага р-на Пскоўскай вобл.

ВОСІПАЎ Сяргей Іосіфавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1944 у Светлагорскім р-не Гомельскай вобл.

ВОСІПАЎ Сяргей Трафімавіч, н. у 1913, рад., загінуў у 1945 у Германіі.

ВОСІПАЎ Якаў Нікадзімавіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГЕРГАЛАЎ Іван Сцяпанавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1941.

ГЕРГАЛАЎ Канстанцін Сцяпанавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1943.

ГЕРГАЛАЎ Сямён Паўлавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1941.

ГЕРГАЛАЎ Якаў Паўлавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГРАПАЎ Іван Паўлавіч, н. у 1921, рад., загінуў у 1943.

ГРАПАЎ Мікалай Рыгоравіч, н. у 1912, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў г. Смаленск.

ГРАПАЎ Павел Якаўлевіч, н. у 1921, рад., загінуў у 1945 у г. Брандэнбург, Германія.

ГРАПАЎ Якаў Патапавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГРУШУНОЎ Рыгор Селівестравіч, н. у 1912, рад., загінуў 26.10.1944, пахаваны ў в. Бобы Макуўскага пав. Варшаўскага ваяв.

ЗАЛУЦКІ Эдуард Пятровіч, кап., загінуў у 1943, пахаваны ў в. Дзмітрыеўка Якаўлеўскага р-на Белгародскай вобл.

КУЧБАЕЎ Варфаламей Іванавіч, н. у 1902, прапаў без вестак у 1944.

КУЧБАЕЎ Якаў Іванавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЛАБАНАЎ Аляксандр Апанасавіч, н. у 1921, прапаў без вестак у 1944.

ЛАБАНАЎ Вадзім Сямёнавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАКАРАНКА Мікалай Парфенавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАКАРАНКА Цімафей Фаміч, н. у 1912, старш., прапаў без вестак у снежні 1941.

МАКАРСКІ Андрэй Піліпавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1943.

МАКСІМЕНКА Максім Фёдаравіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1942.

МАКСІМЕНКА Сямён Мітрафанавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАКСІМЕНКА Тарас Яфімавіч, н. у 1908, прапаў без вестак у 1942.

М.К.Яўсеенка.

МАКСІМЕНКА Трафім Майсеевіч, загінуў у 1944, пахаваны ў п. Юткунау Вырускага р-на, Эстонія.

НЕСЦЯРОВІЧ Мікалай Пятровіч, н. у 1907, старш., загінуў у 1944 у Карэліі.

ПУГАЧОЎ Андрэй Макаравіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1942 пад Курскам.

ПУГАЧОЎ Аўрам Прохаравіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ПУГАЧОЎ Васілій Фаміч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПУГАЧОЎ Іван Анісімавіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПУГАЧОЎ Ілья Маркавіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1943 у Лоеўскім р-не Гомельскай вобл.

ПУГАЧОЎ Мікалай Арсеньевіч, н. у 1910, прапаў без вестак 11.10.1941.

ПУГАЧОЎ Пётр Арсеневіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1943.

ПУГАЧОЎ Сямён Міхеевіч, н. у 1905, прапаў без вестак у 1944.

ПУГАЧОЎ Сяргей Агеевіч, н. у 1914, рад., загінуў 4.12.1943, пахаваны ў в. Осава Буда Жлобінскага р-на Гомельскай вобл.

ПУГАЧОЎ Фядос Арсеневіч, н. у 1906, рад., загінуў у 1944 у Літве.

РАМАНЕНКА Пётр Паўлавіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

РАМАНЕНКА Сямён Кузьміч, н. у 1922, рад., загінуў 5.8.1944 у Літве.

РАМАНЕНКА Цімафей Дзянісавіч, н. у 1918, рад., загінуў у 1944 у Валынскай вобл.

САМОЙЛЕНКА Канстанцін Антонавіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1944 у Польшчы.

САМОЙЛЕНКА Піліп Емяльянавіч, н. у 1897, рад., загінуў у 1943 у Жлобінскім р-не Гомельскай вобл.

САМОЙЛЕНКА Якаў Ільіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

САРОКІН Пётр Восіпавіч, н. у 1894, прапаў без вестак у 1944.

САРОКІН Цімафей Іосіфавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

СТАЛЯРОЎ Іван Фядосавіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Мормаль Жлобінскага р-на Гомельскай вобл.

СТРЫЖАКОЎ Аляксей Рыгоравіч, н. у 1919, рад., загінуў 12.3.1945 у Польшчы.

СТРЫЖАКОЎ Гаўрыла Яўграфавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1944.

СТРЫЖАКОЎ Генадзь Міхайлавіч, н. у 1927, прапаў без вестак у 1942.

СТРЫЖАКОЎ Ісак Апанасавіч, н. у 1912, рад., памёр ад ран 20.11.1943, пахаваны ў м. Холмечы Рэчыцкага р-на Гомельскай вобл.

СТРЫЖАКОЎ Міхаіл Арсеньевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1943.

СТРЫЖАКОЎ Міхаіл Дзянісавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

СТРЫЖАКОЎ Серафім Сафронавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

СТРЫЖАКОЎ Якаў Дзянісавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1941.

ТКАЧОВА Марыя Сідараўна, санітарка, загінула ў 1943, пахавана ў в. Багадухава Свярдлоўскага р-на Арлоўскай вобл.

ТКАЧОЎ Іван Сямёнавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1942.

ТКАЧОЎ Ілья Сідаравіч, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Хамічы Калінкавіцкага р-на Гомельскай вобл.

ТКАЧОЎ Фёдар Сямёнавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЧАРНОЎ Барыс Андрэевіч, н. у 1923, лейт., загінуў 23.3.1945, пахаваны ў Польшчы.

ЧАРНОЎ Міхаіл Сілавіч, н. у 1906, маёр, прапаў без вестак у 1943.

ШЧАЦЬКОЎ Міхаіл Пятровіч, н. у 1912, рад., загінуў у 1942 пад г. Злынка Бранскай вобл.

ЯЎСЕЕНКА Канстанцін Кірылавіч, н. у 1911, рад., загінуў у 1942 пад г. Чарнігаў.

ЯЎСЕЕНКА Міхаіл Пятровіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЯЎСЕЕНКА Мікіта Кірылавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВЁСКА ЧКАЛАВА

АБРАМОВІЧ Пётр Васільевіч, н. у 1914, мал. палітрук, прапаў без вестак у маі 1941.

БАРЫСАЎ Емяльян Піменавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1943.

БУЛАВАНЧЫКАЎ Андрэй Ягоравіч, н. у 1903, прапаў без вестак у 1941.

ВАСІЛЬЧАНКА Мікалай Сяргеевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1945.

ВЕРАМЕЕЎ Пётр Паўлавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГРУШУНОЎ Мітрафан Паўлавіч, н. у 1908, ст. сярж., прапаў без вестак у 1941.

ГУЗАНАЎ Андрэй Аксёнавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1943.

ГУЗАНАЎ Барыс Карнеевіч, н. у 1905, старш., прапаў без вестак у 1941.

ГУЗАНАЎ Барыс Хрыстафоравіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1942.

ГУЗАНАЎ Васілій Карнеевіч, н. у 1921, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў г. Лоеў Гомельскай вобл.

ГУЗАНАЎ Даніла Барысавіч, н. у 1890, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ГУЗАНАЎ Іван Данілавіч, н. у 1922, рад., загінуў 18.2.1942.

ГУЗАНАЎ Піліп Хрыстафоравіч, н. у 1912, рад., загінуў у 1945, пахаваны ў в. Бярозаўка Гвардзейскага р-на Калінінградскай вобл.

ГУЗАНАЎ Сцяпан Васільевіч, н. у 1913, загінуў у 1944 у Польшчы.

ГУЗАНАЎ Фёдар Міхайлавіч, н. у 1901, прапаў без вестак у 1943.

ГУЗАНАЎ Ягор Міхайлавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

ДАВЫДЗЕНКА Ісак Іванавіч, н. у 1911, загінуў 27.4.1944, пахаваны ў Валынскай вобл.

ДАВЫДЗЕНКА Канстанцін Антонавіч, прапаў без вестак.

ДАВЫДЗЕНКА Мікалай Рыгоравіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

ДАВЫДЗЕНКА Пракоп Цімафеевіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у 1944.

ДАВЫДЗЕНКА Сяргей Сяргеевіч, н. у 1921, рад., загінуў у 1943 у Мінскім р-не.

ДЗЕДУСЬ Дзмітрый Нічыпаравіч, н. у 1923, загінуў у 1944 пад Ленінградам.

ДЗЯДКОЎ Аляксей Якаўлевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1943.

ДЗЯДКОЎ Ананій Якаўлевіч, н. у 1903, рад., загінуў у 1944 у Кёнігсбергу.

ДЗЯДКОЎ Васілій Карпавіч, ст. лейт., загінуў у 1945 у Германіі.

ДЗЯДКОЎ Спірыдон Якаўлевіч, н. у 1898, рад., загінуў у 1944 у Гомельскай вобл.

ДЗЯДКОЎ Фёдар Якаўлевіч, н. у 1901, рад., загінуў у 1943 пад г. Жлобін Гомельскай вобл.

ДОЛБІКАЎ Аляксей Паўлавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

ДОЛБІКАЎ Арсеній Андрэевіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1944.

ДОЛБІКАЎ Макар Емяльянавіч, н. у 1919, прапаў без вестак 1.10.1941 у Чутаўскім р-не Палтаўскай вобл.

ДОЛБІКАЎ Мартын Андрэевіч, н. у 1897, рад., загінуў у 1943 пад г. Рэчыца Гомельскай вобл.

ДОЛБІКАЎ Рыгор Паўлавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1943.

ДОЛБІКАЎ Фёдар Савельевіч, н. у 1914, сярж., прапаў без вестак у красавіку 1941.

В.К.Дзядкоў.

І.Ф.Кандзюлеў.

ЕРМАКОЎ Мікалай Аляксеевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак.

ЕРМАКОЎ Пётр Фаміч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЕРМАКОЎ Цярэнцій Фаміч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1942.

ЖОЛУДАЎ Іван Міронавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЖОЛУДАЎ Сямён Іванавіч, н. у 1907, загінуў у 1941 пад г. Баранавічы Брэсцкай вобл.

ЖУРО Павел Васільевіч, н. у 1908, прапаў без вестак у 1943.

ЖЫХАРАЎ Васілій Цімафеевіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1944 пад Масквой.

ЖЫХАРАЎ Ігнат Іларыёнавіч, н. у 1901, рад., загінуў у 1941 пад Бранскам.

ЖЫХАРАЎ Рыгор Уладзіміравіч, н. у 1919, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Краснасельская Аляксандраўскага р-на Кіраваградскай вобл.

ЗУБЯНКОЎ Васілій Сямёнавіч, н. у 1921, старш., загінуў у 1944 у Брэсцкай вобл.

ЗУБЯНКОЎ Канстанцін Сямёнавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЗУБЯНКОЎ Мікалай Васільевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1943.

КАЗАКОЎ Мікалай Фёдаравіч, н. у 1903, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Савічы Калінкавіцкага р-на Гомельскай вобл.

КАЛЯДАЎ Якаў Фёдаравіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1945.

КАНДЗЮЛЕЎ Іван Феакцістaвіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1942.

КАНДЗЮЛЕЎ Мікалай Іванавіч, н. у 1905, прапаў без вестак у лютым 1944.

КАНДЗЮЛЕЎ Нічыпар Іўлевіч, н. у 1918, рад., загінуў у 1943 у Гомельскай вобл.

КАНЦАВЫ Мітрафан Трафімавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1941.

КАНЦАВЫ Сяргей Трафімавіч, н. у 1908, прапаў без вестак у 1941.

А.Ц.Літвінаў.

І.С.Матылёў.

Р.Дз.Прышчэпаў.

КАПАТКОЎ Аляксей Дзямідавіч, н. у 1921, мал. сярж., загінуў у 1944 пад г. Прылукі Чарнігаўскай вобл.

КАПАТКОЎ Варфаламей Панцялеевіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАПАТКОЎ Васілій Варфаламеевіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1944 у Калінкавіцкім р-не Гомельскай вобл.

КАПАТКОЎ Мікалай Дзямідавіч, н. у 1924, рад., загінуў 22.2.1944, пахаваны ў в. Язвін Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

КАРАЛЁЎ Андрэй Цімафеевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1942.

КАРПЕНКА Сямён Емяльянавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАСЯКОЎ Цімафей Васільевіч, н. у 1904, рад., загінуў у 1945 у Германіі.

КЛІМОВІЧ Аляксей Аляксандравіч, н. у 1907, рад., загінуў у 1945 у г. Гомель.

КОЛАСАЎ Пётр Пятровіч, н. у 1908, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў г. Любань Мінскай вобл.

КОТАЎ Іван Іванавіч, н. у 1918, рад., загінуў пад г. Жлобін Гомельскай вобл.

КОТАЎ Міхаіл Васільевіч, н. у 1926, загінуў у 1944, пахаваны ў в. Даўгарукава Багратіёнаўскага р-на Калінінградскай вобл.

КОТАЎ Пётр Іванавіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1943 пад г. Жлобін Гомельскай вобл.

КОТАЎ Сямён Васільевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

КОТАЎ Сямён Лявонавіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

КРАЎЦОЎ Архіп Пятровіч, н. у 1894, рад., загінуў 3.3.1945 у г. Шверын, Германія.

КРАЎЦОЎ Васілій Кірылавіч, н. у 1902, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў в. Пярэдзелка Лоеўскага р-на Гомельскай вобл.

КРАЎЦОЎ Іван Рыгоравіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1942.

КРАЎЦОЎ Міхаіл Пятровіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

КРАЎЦОЎ Міхаіл Рыгоравіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1943.

КРАЎЦОЎ Сямён Кірылавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1941.

КРАЎЦОЎ Уладзімір Нічыпаравіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1943.

КУЧМА Піліп Фядосавіч, н. у 1914, ст. сярж., загінуў у 1942 пад Сталінградам.

ЛАБАЧОЎ Аляксандр Аляксеевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЛАБАЧОЎ Арсен Апанасавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1945.

ЛАБАЧОЎ Купрэй Іванавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЛАБАЧОЎ Пётр Ермалаевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛІТВІНАЎ Антон Цярэнцьевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЛІТВІНАЎ Іван Цярэнцьевіч, н. у 1926, загінуў у 1945 пад Кёнігсбергам.

ЛІТВІНАЎ Якаў Рыгоравіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1943 пад г. Жлобін Гомельскай вобл.

ЛОСІКАЎ Лявон Іванавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1942.

МАЖАНАЎ Карп Мікітавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАЙСЕЕНКА Дзмітрый Аляксеевіч, н. у 1921, сярж., загінуў у 1944 пад г. Орша Віцебскай вобл.

МАРОЗАЎ Іван Герасімавіч, н. у 1916, рад., загінуў у 1944 у г. Жлобін Гомельскай вобл.

МАТЫЛЁЎ Іван Сідаравіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1941.

ПАРФЕНЦАЎ Аляксей Георгіевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАРФЕНЦАЎ Дзмітрый Васільевіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1943.

ПАРФЕНЦАЎ Іосіф Якаўлевіч, н. у 1923, загінуў у 1943 пад Гомелем.

ПАРФЕНЦАЎ Мікалай Васільевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАРФЕНЦАЎ Пётр Рыгоравіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1943.

ПЕЎНЕЎ Васілій Рыгоравіч, н. у 1911, рад.,

загінуў 5.12.1943, пахаваны ў в. Бор Жлобінскага р-на Гомельскай вобл.

ПЕЎНЕЎ Іван Фадзеевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПЕЎНЕЎ Міхаіл Цімафеевіч, н. у 1922, лейт., загінуў у 1942 пад Сталінградам.

ПЕРАПЛАЎЧАНКА Мікіта Сцяпанавіч, н. у 1896, рад., загінуў у 1942 пад Масквой.

ПЕРАПЛАЎЧАНКА Сцяпан Лявонавіч, н. у 1902, загінуў у 1944 у Літве.

ПЕРАПЛАЎЧАНКА Фёдар Сцяпанавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1943.

РАБЦАЎ Васілій Сысоевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

РАБЦАЎ Іван Максімавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

РАБЦАЎ Мітрафан Фролавіч, н. у 1900, рад., загінуў у 1943 пад г. Ковель Валынскай вобл.

РАБЦАЎ Рыгор Сысоевіч, н. у 1918, рад., загінуў у 1944 у Латвіі.

РУБАНАЎ Аляксандр Антонавіч, н. у 1920, яфр., загінуў 15.7.1944, пахаваны ў в. Дзямідава Ваўкавыскага р-на Гродзенскай вобл.

САВЯНКОЎ Андрэй Харытонавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1943.

САВЯНКОЎ Іван Сяргеевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

САВЯНКОЎ Міхаіл Сяргеевіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1943.

САВЯНКОЎ Міхаіл Харытонавіч, н. у 1907, прапаў без вестак у 1943.

СЕДАВУСАЎ Адам Іванавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1943.

СЕДАВУСАЎ Пётр Восіпавіч, н. у 1915, рад., загінуў 25.2.1944, пахаваны каля в. Старына Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

СЕДАВУСАЎ Фядос Емяльянавіч, н. у 1911, ст. сярж., загінуў у 1944 у в. Зябраўка Гомельскага р-на.

СІБІЛЕЎ Васілій Цітавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

СУХОЦКІ Аляксей Ігнатавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

СУХОЦКІ Павел Мікітавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1943.

СУХОЦКІ Пётр Мікітавіч, н. у 1926, рад., загінуў у 1942 у Смаленску.

СУХОЦКІ Уладзімір Конанавіч, н. у 1923, рад., загінуў 27.6.1944, пахаваны ў в. Паўлаўка Чавускага р-на Магілёўскай вобл.

ФЕДАРЦОЎ Апанас Фадзеевіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ФЕДАРЦОЎ Канстанцін Паўлавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЦАКУНОЎ Міхаіл Цітавіч, н. у 1911, прапаў без вестак у 1944.

ЦІТКОЎ Арсен Фёдаравіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у маі 1941.

ЦІТКОЎ Пётр Сцяпанавіч, н. у 1918, рад., загінуў у 1942 пад Смаленскам.

ЦІТКОЎ Фёдар Андрэевіч, н. у 1895, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЦУКАРАЎ Адам Іўлевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЦУКАРАЎ Васілій Мікітавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЦУКАРАЎ Іван Аляксандравіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1942.

ЦУКАРАЎ Іван Іларыёнавіч, рад., загінуў у 1944 у Светлагорскім р-не Гомельскай вобл.

ЦУКАРАЎ Іван Лявонавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЦУКАРАЎ Карп Спірыдонавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЦУКАРАЎ Мікіта Аляксандравіч, н. у 1898, прапаў без вестак у 1941.

ЦУКАРАЎ Пётр Сцяпанавіч, н. у 1918, рад., загінуў у 1942 пад Севастопалем.

ЦУКАРАЎ Сцяпан Пятровіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЦЫРКУНОЎ Герасім Герасімавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЦЫРКУНОЎ Фядос Фёдаравіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1941.

ШЧАРБАКОЎ Якаў Лявонавіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЮРЧАНКА Давыд Ігнатавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЮРЧАНКА Дзмітрый Гур'евіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЮРЧАНКА Сцяпан Гур'евіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1943 у Гомельскай вобл.

ЮРЧАНКА Цімафей Гур'евіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЮРЧАНКА Цімафей Ігнатавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЗЯБРАЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ПАСЁЛАК ВАЯВОДА

АЎДЗЕЙКАЎ Аляксандр Міхайлавіч, н. у 1903, рад., загінуў у 1943 у Смаленскай вобл.

АЎДЗЕЙКАЎ Аляксей Міхайлавіч, н. у 1911, рад., загінуў у 1941 пад Беластокам, Польшча.

АЎДЗЕЙКАЎ Пётр Аляксандравіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

АЎДЗЕЙКАЎ Уладзімір Аляксандравіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1943.

ДРАЗДОЎ Міхаіл Калістратавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1942.

ЖАЛАБКОЎ Барыс Емяльянавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

Б.С.Данільчанка.

Ц.Ф.Буксанаў.

КАНАВАЛАЎ Ігнат Архіпавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАЗУРАЎ Васіль Васільевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

НЕРУСАЎ Мікалай Лявонавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

РАКАЎ Леанід Міхайлавіч, н. у 1906, рад., загінуў у 1943 у Рагачоўскім р-не Гомельскай вобл.

СІНЦОЎ Пётр Пятровіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1943.

ПАСЁЛАК ГРАЗА

ГУК Сідар Рыгоравіч, н. у 1912, ст. сярж., загінуў у 1944 у Варшаўскім ваяв., Польшча.

ДАНІЛЬЧАНКА Барыс Савельевіч, н. у 1921, лейт., загінуў у 1944, пахаваны ў г. Брэст.

ДЗЮБЯНКОЎ Іван Гардзеевіч, н. у 1917, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў в. Краснае Залягошчанскага р-на Арлоўскай вобл.

ДЗЮБЯНКОЎ Іосіф Гардзеевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАНАНКОЎ Афанасій Сямёнавіч, н. у 1921, рад., загінуў у 1941 у Ленінградзе.

КОБЗАРАЎ Васіль Сцяпанавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1945, пахаваны ў г. Добеле, Латвія.

КРАЎЦОЎ Аляксандр Дзямідавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛУБЦОЎ Іван Лаўрэнцьевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1942.

МАСЕЙЧЫКАЎ Мікалай Панцялеевіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1943.

МАСЕЙЧЫКАЎ Міхаіл Панцялеевіч, н. у 1923, мал. лейт., прапаў без вестак у 1943.

МІХАЛЬКОЎ Піліп Рыгоравіч, н. у 1925, сярж., прапаў без вестак у 1942.

НЕРУСАЎ Мікалай Мікітавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

НЕРУСАЎ Фёдар Мікітавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1943.

СЕРАДА Іван Восіпавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1943.

СЯРГЕЕНКА Міхаіл Емяльянавіч, н. у 1918, рад., загінуў у 1943 у г. Чкалаўск Горкаўскай вобл.

СЯРГЕЕНКА Фёдар Емяльянавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1944 у Віцебскай вобл.

ХАТУЛЁЎ Міхаіл Мітрафанавіч, н. у 1907, сярж., загінуў у 1944 на р. Нёман.

ШАРАЕЎ Дзмітрый Сямёнавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШАРАЕЎ Міхаіл Сямёнавіч, н. у 1911, рад., загінуў у 1945 у Румыніі.

ПАСЁЛАК ЗАРНІЦА

МАРОЗ Іван Пятровіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

НЯГОДЗІН Рыгор Ільіч, н. у 1923, рад., загінуў 5.7.1942 у Варашылаўградскай вобл.

ВЁСКА ЗЯБРАЎКА

АДНАКОЛАЎ Васіль Захаравіч, н. у 1899, рад., прапаў без вестак у 1941.

АЛЕКСАЎ Сяргей Аляксеевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

АЛЕКСАЎ Якаў Апанасавіч, н. у 1899, рад., прапаў без вестак у 1942.

БАЛОКОЎ Іван Кірылавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАЛЮКОЎ Ілья Апанасавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1941.

БЕЛЯНКОЎ Яўгеній Якаўлевіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1941.

БУКСАНАЎ Аляксей Карпавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

БУКСАНАЎ Васіль Міхеевіч, н. у 1912, лейт., загінуў у 1945 у Аўстрыі.

БУКСАНАЎ Пракоп Міхеевіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1941.

БУКСАНАЎ Ціхан Фёдаравіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

БЫКАЎЦАЎ Кірыл Цітавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВАРАБ'ЁЎ Аляксандр Кірылавіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1944 у Запарожскай вобл.

ВАРАБ'ЁЎ Іван Несцеравіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВАРАБ'ЁЎ Іван Фядосавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВАРАБ'ЁЎ Міхаіл Сяргеевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1942.

ВАРАБ'ЁЎ Сільвестр Іванавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у 1945.

ВАСПУКОЎ Іван Мікітавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1943 у Жлобінскім р-не Гомельскай вобл.

ВАСПУКОЎ Лявон Міхайлавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

ДОБШЫКАЎ Іван Карнеевіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

ДОКТАРАЎ Ігнат Дзмітрыевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

ДЗЯТЛАЎ Андрэй Емяльянавіч, н. у 1912, лейт., загінуў у 1943 у Віцебскай вобл.

ДЗЯТЛАЎ Георгій Аляксандравіч, н. у 1914, маёр, прапаў без вестак у 1941.

ДЗЯТЛАЎ Уладзімір Аляксандравіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1943 у Жлобінскім р-не Гомельскай вобл.

КАВАЛЁЎ Мікалай Піліпавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАВАЛЁЎ Міхаіл Іванавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1944 у Латвіі.

КАВАЛЁЎ Сцяпан Піліпавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАЛЕНЧУКОЎ Іван Ануфрыевіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАЛЕНЧУКОЎ Пётр Міхайлавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАЛЕНЧУКОЎ Сцяпан Цярэнцьевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАМРУКОЎ Аляксандр Свірыдавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАМРУКОЎ Дзмітрый Аляксандравіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАМРУКОЎ Еўдакім Ягоравіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1942 у Ленінградскай вобл.

КАМРУКОЎ Павел Нічыпаравіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1941.

КАШАЛАЎ Аляксандр Нічыпаравіч, н. у 1913, рад., загінуў у 1941 у Карэліі.

КАШАЛАЎ Мікалай Нічыпаравіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1942.

КІР'ЯНАЎ Міхаіл Адамавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

КІР'ЯНАЎ Рыгор Нічыпаравіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў Брагінскім р-не Гомельскай вобл.

КІР'ЯНАЎ Сяргей Канстанцінавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

КОБЗАРАЎ Аляксандр Антонавіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1944 пад г. Жлобін Гомельскай вобл.

КОБЗАРАЎ Аляксандр Яўменавіч, н. у 1895, рад., прапаў без вестак у 1944.

КОБЗАРАЎ Іван Арцёмавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1944.

КОБЗАРАЎ Павел Арцёмавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1942.

КРАЎЧАНКА Андрэй Цімафеевіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

КРАЎЧАНКА Апанас Еўдакімавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1943.

КРАЎЧАНКА Іван Пятровіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1944.

КРАЎЧАНКА Канстанцін Пятровіч, н. у 1918, рад., загінуў у 1941 пад Ленінградам.

А.Е.Дзятлаў.

Дз.А.Камрукоў.

КРАЎЧАНКА Мікалай Кандратавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

КРАЎЧАНКА Міхаіл Цімафеевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1941.

КРАЎЧАНКА Павел Андрэевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

КРАЎЧАНКА Сцяпан Данілавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

КРАЎЧАНКА Яфім Яфімавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

КУРЗАЎ Іван Акімавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1943.

КУРЗАЎ Іван Герасімавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛАБУДЗЕЎ Макар Іванавіч, н. у 1917, рад., загінуў у 1942 у Калінінскай вобл.

ЛАБУДЗЕЎ Мікалай Парфенавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛАБУДЗЕЎ Рыгор Іванавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1942.

ЛАБУДЗЕЎ Уладзімір Піліпавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛАБУДЗЕЎ Яфім Іванавіч, н. у 1920, ст. сярж., загінуў у 1944 у Карэліі.

ЛАЗАРЭНКА Кузьма Пятровіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАЙСЕЕНКА Дзмітрый Арцёмавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1943 у Жлобінскім р-не Гомельскай вобл.

МАЙСЕЕНКА Мікалай Антонавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАЙСЕЕНКА Павел Уладзіміравіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАЙСЕЕНКА Рыгор Паўлавіч, н. у 1906, рад., памёр у палоне ў 1944.

МАЙСЕЕНКА Уладзімір Антонавіч, н. у 1926, рад., загінуў у 1944 у Добельскім р-не, Латвія.

МАЙСЕЕНКА Уладзімір Філіпавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1944.

МІНІН Лука Пятровіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Цішкаўка Навамірградскага р-на Кіраваградскай вобл.

М.М.Мінчанка.

П.Н.Пазнякоў.

П.Н.Пазнякоў.

М.М.Паўленка.

П.Н.Прыходзька.

П.С.Вараб'ёў.

МІНЧАНКА Міхаіл Мікітавіч, н. у 1916, лейт., загінуў у 1944, пахаваны ў г. Мелітопаль Запарожскай вобл.

МІНЧАНКА Пётр Яфімавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1942.

МІНЧАНКА Уладзімір Сямёнавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

МІХАЛЕНКА Барыс Фокавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

МІХАЛЬКОЎ Фёдар Парфенавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1941.

ПАЗНЯКОЎ Апанас Навумавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАЗНЯКОЎ Павел Навумавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАЗНЯКОЎ Пётр Навумавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1941.

ПАЎЛЕНКА Мікалай Мікалаевіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1945.

ПАЎЛЕНКА Мікалай Емяльянавіч, н. у 1916, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў г. Ковель Валынскай вобл.

ПРЫХОДЗЬКА Павел Нічыпаравіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПРЫХОДЗЬКА Сямён Мікітавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1942.

РАБЧАНКА Сцяпан Пятровіч, н. у 1918, рад., загінуў у 1945 пад Брэстам.

РУДЗЯНКОЎ Пётр Кірылавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

САЎЧАНКА Міхаіл Несцеравіч, н. у 1913, лейт., прапаў без вестак у 1942.

САЎЧАНКА Пётр Несцеравіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

СІДАРЭНКА Мікалай Яфімавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1941.

СІРОТЦАЎ Аляксандр Раманавіч, н. у 1929, рад., прапаў без вестак у 1945.

СКАЧКОЎ Васіль Арцёмавіч, н. у 1921, рад., загінуў у 1941 у Карэліі.

СКАЧКОЎ Усцін Сяргеевіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1944.

ТРАЦЦЯКОЎ Нічыпар Дзямідавіч, н. у 1900, рад., загінуў у 1944 у Дуброўскім р-не Бранскай вобл.

УЛАСЕНКА Кузьма Максімавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1942.

ФРАЛОЎ Адам Іванавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЧАПЕЛЮКОЎ Іван Яфрэмавіч, н. у 1914, старш., прапаў без вестак у 1943.

ШКАРУБА Васіль Паўлавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1943.

ШКАРУБА Мікалай Трафімавіч, н. у 1912, рад., загінуў у 1942, пахаваны ў г. Беласток, Польшча.

ШКАРУБА Рыгор Пракопавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШЧУКІН Свірыд Кузьміч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШЧУКІН Яўсей Мацвеевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЮДКІН Аляксандр Карпавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1944 у Латвіі.

ЮДКІН Аляксандр Парфенавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1944 пад Варшавай, Польшча.

Р.В.Краўцоў.

Л.Дз.Кнышаў.

У.Дз.Кнышаў.

П.М.Паўленка.

І.А.Салодкі.

С.М.Салодкі.

А.М.Сотнікаў.

І.Р.Сотнікаў.

ВЁСКА КАНТАКУЗАЎКА

ВАРАБ'ЁЎ Пётр Сяргеевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВІНАКУРАЎ Аляксандр Анісімавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВЯРОЎКІН Фёдар Восіпавіч, н. у 1908, рад., загінуў у 1942 у Калінінскай вобл.

ГРЫШАЧКІН Аляксей Іванавіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у 1943.

ГРЫШАЧКІН Якаў Нічыпаравіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЖАЛАБКОЎ Іван Сцяпанавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАНАВАЛАЎ Павел Якаўлевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

КНЫШАЎ Леанід Дзянісавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

КНЫШАЎ Уладзімір Дзянісавіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у 1944.

КРАЎЦОЎ Міхаіл Мікітавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1943.

КРАЎЦОЎ Рыгор Васільевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

КУЧАРАЎ Аляксей Іванавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1942.

КУЧАРАЎ Сямён Іванавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1945.

МАЦВЕЕЎ Уладзімір Рыгоравіч, н. у 1923, лейт., прапаў без вестак у 1941.

МОХАРАЎ Уладзімір Паўлавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

МУРАЎЦАЎ Васілій Нічыпаравіч, н. у 1911, рад., загінуў у 1944 у Варшаўскім ваяв., Польшча.

МУРАЎЦАЎ Дзмітрый Лявонавіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў в. Новая Баршчоўка Лоеўскага р-на Гомельскай вобл.

ПАЎЛЕНКА Аляксей Міхайлавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАЎЛЕНКА Іван Емяльянавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАЎЛЕНКА Пётр Міхайлавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

САВІЧАЎ Аляксей Пракопавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1944.

САЛОДКІ Іван Андрэевіч, н. у 1922, мал. сярж., загінуў у 1944 у Літве.

САЛОДКІ Сяргей Мікалаевіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1944.

СОТНІКАЎ Аляксандр Мікалаевіч, н. у 1917, сярж., загінуў у 1944, пахаваны ў г. Вена, Аўстрыя.

І.Ф.Сотнікаў.

М.Ф.Сотнікаў.

С.Р.Сотнікаў.

Я.Р.Сотнікаў.

А.І.Федарцоў.

СОТНІКАЎ Андрэй Раманавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1943.

СОТНІКАЎ Даніла Дзмітрыевіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1942.

СОТНІКАЎ Іван Раманавіч, н. у 1904, сярж., прапаў без вестак у 1944.

СОТНІКАЎ Іван Фёдаравіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

СОТНІКАЎ Міхаіл Фёдаравіч, н. у 1907, рад., загінуў у 1944 пад г. Нарва, Эстонія.

СОТНІКАЎ Сяргей Раманавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1945.

СОТНІКАЎ Якаў Раманавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1943.

ТАЛСТОЙ Мікалай Мікітавіч, н. у 1917, ст. сярж., загінуў у 1943 у Калінінскай вобл.

ФЕДАРЦОЎ Аляксандр Іванавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1945.

ФЕДАРЦОЎ Іван Міхайлавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1941.

ПАСЁЛАК КАРАНЁЎКА

ЗЯЗЮЛІН Мікалай Фаміч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1943.

КРУПЕНЬКА Міхаіл Паўлавіч, мал. лейт., прапаў без вестак у 1941.

КРУЧКО Адам Васільевіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЛАЎРУШЫН Піліп Васільевіч, н. у 1902, рад., загінуў у 1945 на Далёкім Усходзе.

ПАЎЛЕНКА Васіль Адамавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1944.

СІНЦОЎ Васіль Несцеравіч, н. у 1925, мал. сярж., загінуў у 1944 у Латвіі.

ЯКАЎЦАЎ Нічыпар Рыгоравіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1941.

ПАСЁЛАК ЧЫРВОНАЕ СЕЛІШЧА

БАЛЮКОЎ Іван Апанасавіч, н. у 1919, рад., загінуў 8.12.1941 у Данецкай вобл.

БАЛЮКОЎ Уладзімір Дзям'янавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАМРУКОЎ Сцяпан Максімавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

КІР'ЯНАЎ Іван Пятровіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1942.

КРАЎЧАНКА Іван Андрэевіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1943.

КУРЗАЎ Макар Антонавіч, н. у 1918, ст. сярж., загінуў у 1942 ва Усходняй Прусіі.

МІНЧАНКА Васіль Цімафеевіч, н. у 1919, старш., загінуў у 1942 у Светлагорскім р-не Гомельскай вобл.

ПРАКОФ'ЕЎ Мікалай Паўлавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

ФРАЛОЎ Аляксандр Фядосавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1943.

ФРАЛОЎ Іван Фядосавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1945 у Германіі.

ФРАЛОЎ Пётр Яфімавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЧАРОМУШКІН Уладзімір Мікалаевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

КРАСНЕНСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ПАСЁЛАК ЗАБІЯКА

КОЗЫРАЎ Павел Піліпавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

КОЗЫРАЎ Ягор Піліпавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1944.

КОТЧАНКА Васіль Якаўлевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

КРУПЕНКА Аляксей Міхайлавіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1944.

КУРЫЛІН Іван Ціханавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

КУРЫЛІН Фёдар Ціханавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

КУРЫЛІН Яўген Пракопавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

ФРАЛОЎ Міхаіл Мікалаевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВЁСКА КРАСНАЕ

АКСЁНАЎ Аляксей Дзмітрыевіч, н. у 1921, сярж., прапаў без вестак у 1942.

АМЕЛЬЧАНКА Сцяпан Васільевіч, н. у 1906, рад., загінуў у 1944 у Польшчы.

АЎЧЫННІКАЎ Апанас Сямёнавіч, н. у 1904, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Мрочкі Уздзенскага р-на Мінскай вобл.

БАБКОЎ Рыгор Іванавіч, н. у 1906, рад., загінуў у 1943 у Кіеўскай вобл.

БУЛАХАЎ Пётр Фёдаравіч, ст. сярж., загінуў у 1945 у Польшчы.

ВЫСОЦКІ Рыгор Максімавіч, рад., загінуў у 1943.

ГАРАЕЎ Павел Трафімавіч, н. у 1906, рад., загінуў у 1942 у Гомельскай вобл.

ГАРОХАЎ Іосіф Паўлавіч, н. у 1902, рад., загінуў у 1944 у Польшчы.

ГАРОХАЎ Пётр Андрэевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1943.

ГАРОХАЎ Сяргей Андрэевіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1944 у Польшчы.

ГЛАДКОЎ Аляксандр Іванавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГОЛІКАЎ Іван Цімафеевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1943.

ГРОМАЎ Апанас Мікалаевіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

ДЗЕДЗІКАЎ Дзмітрый Фёдаравіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

ДУБРОЎ Іван Андрэевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

ДУБРОЎСКІ Мікалай Фёдаравіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЕЛЬ Іосіф Ізраілевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1943.

А.М.Крупенка.

ЕРМАКОЎ Сцяпан Цімафеевіч, н. у 1914, рад., памёр ад ран у 1945 у Калінінградскай вобл.

ЗАВУЛАЧНЫ Аляксей Цімафеевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЗАВУЛАЧНЫ Уладзімір Уладзіміравіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЗАГОРСКІ Андрэй Арцёмавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1942.

ЗАГОРСКІ Іван Арцёмавіч, н. у 1912, сярж., прапаў без вестак у 1943.

ЗАГОРСКІ Іван Цярэнцьевіч, н. у 1907, рад., загінуў у 1944 у г. Рослаўль Смаленскай вобл.

ЗАГОРСКІ Яўген Емяльянавіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1942 у Гомельскай вобл.

ЗАГОРСКІ Яўген Фядотавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1945.

ІВАНОЎ Аляксандр Апанасавіч, н. у 1912, мал. сярж., прапаў без вестак у 1941.

ІВАНЧЫКАЎ Рыгор Іванавіч, н. у 1915, рад., загінуў у 1945 у Польшчы.

ІЎСАЎ Сяргей Міронавіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАВАЛЁЎ Васілій Апанасавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак 2.6.1942 у в. Світа Бельскага р-на Калінінскай вобл.

КАВАЛЁЎ Іван Апанасавіч, н. у 1903, рад., загінуў у 1945, пахаваны ў в. Цвяткова Несцераўскага р-на Калінінградскай вобл.

КАЖАМЯКІН Леанід Кандратавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1942.

КАЖАМЯКІН Міхаіл Цімафеевіч, н. у 1922, прапаў без вестак у 1944.

КАЗАКЕВІЧ Пётр Іванавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАЗАЧКОЎ Рыгор Сцяпанавіч, н. у 1907, прапаў без вестак у 1944.

КАЗАЧЭНКА Васілій Аляксеевіч, н. у 1908, рад., загінуў 8.9.1942, пахаваны каля в. Мясікава Карманаўскага р-на Смаленскай вобл.

КАЗАЧЭНКА Іван Фадзеевіч, н. у 1902, рад., загінуў у 1945, пахаваны ў в. Бабушкіна Несцераўскага р-на Калінінградскай вобл.

КАЗАЧЭНКА Уладзімір Фадзеевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАЛІНІН Аляксей Уладзіміравіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак.

КАЛІНІН Васілій Васільевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАЛІНІН Мяфодзій Ягоравіч, н. у 1893, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАЛІНІН Трафім Паўлавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАРАБЦОЎ Іван Якаўлевіч, н. у 1892, рад., загінуў у 1942.

КАРАТКЕВІЧ Міхаіл Антонавіч, н. у 1895, рад., прапаў без вестак у 1944.

КОЗЫРАЎ Іван Барысавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1944.

КОЗЫРАЎ Мікалай Барысавіч, н. у 1925, рад., загінуў 23.9.1943, пахаваны ў в. Яснагародка Кіеўскай вобл.

КОТАЎ Васілій Васільевіч, н. у 1905, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Мадора Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

КОТАЎ Мікалай Васільевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

КОТАЎ Рыгор Мікітавіч, н. у 1903, прапаў без вестак у 1945.

КОТАЎ Фёдар Пятровіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

КРУПЕНКА Аляксей Міхайлавіч, н. у 1915, рад., памёр ад ран 18.8.1944, пахаваны ў м. Жэгле Шакяйскага р-на, Літва.

КРЫВЫ Аляксей Сяргеевіч, н. у 1913, прапаў без вестак у 1944.

КУЗЬМЯНЦОЎ Аляксандр Кузьміч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

КУЗЬМЯНЦОЎ Уладзімір Кузьміч, н. у 1924, рад., памёр ад ран у 1945.

КУЗЬМЯНЦОЎ Феафан Кузьміч, н. у 1914, прапаў без вестак у 1944.

КУЛІКОЎ Іван Іосіфавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

КУЛІКОЎ Парфен Мацвеевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1945.

КУЛІКОЎ Рыгор Парфенавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

КУРЫЛІН Іван Аляксеевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

КУРЫЛІН Міхаіл Іванавіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

КУХАРЭНКА Сцяпан Ільіч, н. у 1904, сярж., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Вельга Петрыкаўскага р-на Гомельскай вобл.

КУШНЯРОЎ Якаў Кузьміч, н. у 1898, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў Варшаўскім ваяв., Польшча.

ЛАХРЫН Міхаіл Ігнатавіч, н. у 1913, пахаваны ў в. Блізняты Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ЛЕЎЧАНКА Якаў Сідаравіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛЯЎСЬКОЎ Віктар Емяльянавіч, н. у 1921, рад., загінуў у 1944 у Ленінградскай вобл.

ЛЯЎСЬКОЎ Уладзімір Міхайлавіч, рад., загінуў у 1945 у Калінінградскай вобл.

ПЕНЯЗЬКОЎ Аляксей Ільіч, н. у 1914, сярж., загінуў 17.12.1941.

ПЕНЯЗЬКОЎ Іван Ціханавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПЯТРОЎ Уладзімір Мартынавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПЯТРОЎ Уладзімір Пятровіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1943.

РАБКОЎ Аляксей Канстанцінавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1943.

РАБКОЎ Андрэй Нічыпаравіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

РАБКОЎ Васілій Паўлавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

РАБКОЎ Іван Паўлавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

РЫЖОЎ Сямён Антонавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

РЫЖТАКОЎ Аляксей Мікітавіч, н. у 1921, сярж., прапаў без вестак.

САПАЖЫНСКІ Яўген Сцяпанавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

САФОНАЎ Уладзімір Фёдаравіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

СВІРЫДЗЁНАК Андрэй Трафімавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1943.

СВІРЫДЗЁНАК Кузьма Трафімавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

СІБІЛЕЎ Васілій Савельевіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

СІЗЫ Аркадзь Пятровіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1945.

СУСІКАЎ Іван Сяргеевіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

СУХАРКОЎ Валянцін Сямёнавіч, рад., загінуў у 1945 у Нёманскім р-не Калінінградскай вобл.

СУХАРКОЎ Іван Восіпавіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Мадора Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

СУХАРКОЎ Міхаіл Яўціхіевіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

СУХАРКОЎ Уладзімір Сямёнавіч, рад., загінуў у 1945, пахаваны ў Калінінградскай вобл.

ТАЛКАЧОЎ Конан Акімавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1944.

ТАЛКАЧОЎ Нічыпар Іванавіч, рад., прапаў без вестак у 1943.

ТАЛКАЧОЎ Нічыпар Фаміч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1944.

ТАЛКАЧОЎ Сяргей Іванавіч, н. у 1918, сярж., загінуў у 1943 пад Масквой.

ТАЛКАЧОЎ Фёдар Іванавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

ТАЛКАЧОЎ Ціт Акімавіч.

ТАРАСЕВІЧ Павел Барысавіч, н. у 1918, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў с. Ясенья Лонка Тлушчанскага пав. Варшаўскага ваяв.

ФРАЛОЎ Васіль Іванавіч, н. у 1918, афіцэр, прапаў без вестак у 1944.

ФРАЛОЎ Дзмітрый Аляксеевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

ФРАЛОЎ Ілья Кірылавіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1945 у Бухарэсце, Румынія.

ФРАЛОЎ Пётр Кірылавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

ФРАЛОЎ Сямён Іванавіч, н. у 1910, афіцэр, прапаў без вестак у 1944.

ФРАЛОЎ Фёдар Кірылавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЦАРКОЎ Захар Мікітавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЦУРБАКОЎ Сяргей Свірыдавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЦЫКУНОЎ Міхаіл Аляксеевіч, н. у 1902, рад., загінуў у 1944 у Светлагорскім р-не Гомельскай вобл.

ЦЭХ Андрэй Сцяпанавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЧКУСЛІКАЎ Міхаіл Іванавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1942 у Чэчэна-Інгушэціі.

ЧЫКУНОЎ Васілій Іванавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШКУРКО Аляксей Сцяпанавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШУР'ЯКОЎ Мікалай Канстанцінавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у 1945.

ПАСЁЛАК КРАСНЫ БАГАТЫР

ЗЛОТНІКАЎ Андрэй Кандратавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАНЦАВЫ Якаў Пятровіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЛАХРЫН Міхаіл Ігнатавіч, н. у 1913, рад., загінуў у 1944 у Рагачоўскім р-не Гомельскай вобл.

СУХАРКОЎ Андрэй Фядосавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1945.

ВЁСКА НОВАЯ МІЛЬЧА

АЛЫМАЎ Яфім Акімавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1941.

АНЦІПАЎ Васілій Купрыянавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1941.

АРТАМОНАЎ Іван Аўрамавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1941.

АСТАПЕНКА Карл Антонавіч, н. у 1906, ст. сярж., загінуў у 1944 ва Усходняй Прусіі.

К.А.Талкачоў.

Ц.А.Талкачоў.

З.М.Царкоў.

ВАЛОДЗІН Андрэй Майсеевіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1942.

ВІШНЯКОЎ Барыс Дзмітрыевіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1941.

ВОС Георгій Карлавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1941.

ВЯТОШКІН Елізар Пятровіч, рад., загінуў 22.2.1942 у г. Нікалаеў.

ВЯТОШКІН Захар Раманавіч, н. у 1906, рад., загінуў у 1943 у г.п. Парычы Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ВЯТОШКІН Іван Максімавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1941.

ВЯТОШКІН Іосіф Іванавіч, н. у 1894, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВЯТОШКІН Мікалай Ягоравіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1941.

ВЯТОШКІН Міхаіл Ціханавіч, н. у 1912, мал. лейт., загінуў у 1941 у Кіеве.

ВЯТОШКІН Пётр Дзмітрыевіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1941.

ВЯТОШКІН Пётр Ігнатавіч, н. у 1917, сярж., загінуў у 1941 у Брэсце.

ВЯТОШКІН Савелій Калістратавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1941.

ВЯТОШКІН Сяргей Васільевіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1943 пад Мінскам.

ВЯТОШКІН Фёдар Васільевіч, н. у 1917, рад., загінуў у 1941 у г. Беласток, Польшча.

ГАНЧАРОЎ Антон Фёдаравіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1944 ва Усходняй Прусіі.

ГАНЧАРОЎ Вікенцій Платонавіч, н. у 1908, лейт., загінуў у 1941 у г. Бабруйск Магілёўскай вобл.

ГАНЧАРОЎ Трафім Арцёмавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1941.

ГАЎРЫК Іван Майсеевіч, н. у 1911, рад., загінуў у 1941.

ГРЫЦАЎ Мікалай Сяргеевіч, н. у 1911, рад., загінуў у 1944 пад Варшавай, Польшча.

ДУБОВІК Аляксандр.

ЕРМАКОЎ Рыгор Парфенавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЖАРАЎ Васілій Мацвеевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЖУРАЎЛЁЎ Данііл Сілавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1942.

ЖУРАЎЛЁЎ Лука Сілавіч, н. у 1916, рад., загінуў у 1944 у Літве.

ЖУРАЎЛЁЎ Лявон Сілавіч, н. у 1921, рад., загінуў у 1942 пад Масквой.

ЖУРАЎЛЁЎ Сільвестр Мацвеевіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1941 у г. Арол.

ЖУРАЎЛЁЎ Яўстрат Паўлавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1943.

ІЛЬЮХІН Антон Самуілавіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1943 у Віцебску.

ІЛЬЮХІН Мартын Гаўрылавіч, н. у 1924, яфр., загінуў у 1945 у Варшаве, Польшча.

ІЛЬЮХІН Сільвестр Еўдакімавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1941.

КАВАЛЁЎ Гаўрыла Іванавіч, н. у 1893, рад., загінуў 27.2.1944 пад Масквой.

КАВАЛЁЎ Міхаіл Гаўрылавіч, н. у 1923, мал. лейт., загінуў у 1944 у Бесарабіі.

КАВАЛЁЎ Уладзімір Іванавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў пас. Пятрова Гур'еўскага р-на Калінінградскай вобл.

КАЛІНІН Радзівон Якаўлевіч, н. у 1915, рад., загінуў у 1944 у Літве.

КАРОТКІ Іван Яўсеевіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Блізняты Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

КУЗНЯЦОЎ Анікей Панцялеевіч, н. у 1921, рад., загінуў у 1944 у Бялградзе.

КУЗНЯЦОЎ Антон Іванавіч, н. у 1916, зампаліт, загінуў у 1945 пад Берлінам.

КУЗНЯЦОЎ Віктар Мінавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1941.

КУЗНЯЦОЎ Герасім Акімавіч, н. у 1918, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў пас. Ільюшына Несцераўскага р-на Калінінградскай вобл.

КУЗНЯЦОЎ Іларыён Іванавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

КУЗНЯЦОЎ Міхаіл Восіпавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944 у Бялградзе.

ЛІВАНАЎ Аляксандр Іванавіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1944 у Эстоніі.

ЛЮТЫ Андрэй Дзяменцьевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1941.

МАКУШКІН Васілій Аляксеевіч, н. у 1921, рад., загінуў у Харкаўскай вобл.

МАКУШКІН Каліна Іванавіч, н. у 1911, рад., загінуў у 1944 у Польшчы.

МАКУШКІН Мікіта Зіноўевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1942.

МАКУШКІН Рыгор Іванавіч, н. у 1920, ст. сярж., загінуў у 1945 ва Усходняй Прусіі.

МАКУШКІН Філарэт Іванавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

НОВІКАЎ Васілій Абрамавіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1941 пад Сталінградам.

НОВІКАЎ Восіп Карпавіч, н. у 1909, рад., загінуў у 1945 ва Усходняй Прусіі.

НОВІКАЎ Дзям'ян Кандратавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1941.

НОВІКАЎ Іван Мяфодзьевіч, н. у 1903, рад., загінуў у 1945 у Германіі.

НОВІКАЎ Кір'ян Андрэевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1941.

НОВІКАЎ Мартын Іванавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1945.

НОВІКАЎ Савелій Піліпавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1941.

НОВІКАЎ Цімафей Іванавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1941.

НЯХАЙЧЫК Канстанцін Сцяпанавіч, н. у 1913, старш., прапаў без вестак у 1942.

ПРЫХОДЗЬКА Апанас Іванавіч, н. у 1898, рад., загінуў у 1945 у Гданьскім ваяв., Польшча.

ПРЫХОДЗЬКА Піліп Мікалаевіч, н. у 1911, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Блізняты Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ПРЫХОДЗЬКА Рыгор Іванавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1941.

РУДАЎ Карп Фаміч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1941.

САЛАДУХІН Арцём Дзмітрыевіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у 1941.

САЛАДУХІН Кузьма Данілавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1941.

САЛАДУХІН Цімафей Паўлавіч, н. у 1921, рад., загінуў у 1942 у Літве.

САЛОМЕНКА Кузьма Іванавіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1941 на х. Пеканы Гомельскай вобл.

САФОНАЎ Якаў Еўсцігнеевіч, н. у 1912, рад., загінуў у 1943 пад Мінскам.

УНУКАЎ Леанід Рыгоравіч, н. у 1894, рад., прапаў без вестак у 1942.

УНУКАЎ Рыгор Майсеевіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1941.

УНУКАЎ Фёдар Ягоравіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1943 пад Мінскам.

УНУКАЎ Ціхан Арэф'евіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1942.

УНУКАЎ Яфім Конанавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЧАРНЯКОЎ Трафім Спірыдонавіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1944 ва Усходняй Прусіі.

ЧУЯШОЎ Пётр Іванавіч, н. у 1919, загінуў 16.12.1942 у Калінінскай вобл.

ШЭВЫРАЎ Фёдар Ягоравіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1942.

ПАСЁЛАК ПРАЛЕТАРЫЙ

АЛЯКСЕЕНКА Аляксей Фёдаравіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак.

ЗАВУЛАЧНЫ Рыгор Аляксеевіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЗУБАЎ Мікалай Васільевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак.

КРЫЧАЎЦОЎ Рыгор Аляксеевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЧУЯШКОЎ Аляксей Ермалаевіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЧУЯШКОЎ Іван Ермалаевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЧУЯШКОЎ Пётр Іванавіч, н. у 1920, лётчык, загінуў у 1942 у Калінінградскай вобл.

ЧУЯШКОЎ Сямён Іванавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЧУЯШКОЎ Фядос Іванавіч, н. у 1898, рад., загінуў у 1943 у с. Нова-Скварэчча Залягошчанскага р-на Арлоўскай вобл.

ШВЕДАЎ Васілій Якаўлевіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШЧАРБАКОЎ Якаў Лявонавіч, н. у 1908, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Лапіна Чавускага р-на Магілёўскай вобл.

ЯКУБОВІЧ Іван Фёдаравіч, н. у 1913, рад., загінуў у 1941, пахаваны ў г. Мурам Уладзімірскай вобл.

ВЁСКА СТАРАЯ МІЛЬЧА

БЕЛЯНКОЎ Іван Ігнатавіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1941 у Гомельскай вобл.

ВАСІЛЬЕЎ Міхаіл Васільевіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1942.

ВЕРАМЕЕНКА Рыгор Міхайлавіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў м. Гарошкі Асіповіцкага р-на Магілёўскай вобл.

ГАРБАЧОЎ Васілій Лаўрэнцьевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1943.

ГАРБАЧОЎ Уладзімір Лаўрэнцьевіч, н. у 1922, мал. лейт., загінуў у 1941 у г. Белгарад.

ЖАЛЕЗНЯКОЎ Аркадзь Захаравіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1945, пахаваны ў в. Ясная Паляна Несцераўскага р-на Калінінградскай вобл.

ЖАЛЕЗНЯКОЎ Іван Конанавіч, н. у 1906, рад., загінуў у 1941 пад Смаленскам.

ЖАЛЕЗНЯКОЎ Іван Ціханавіч, н. у 1924, сярж., загінуў у 1945 у Германіі.

ЖАЛЕЗНЯКОЎ Павел Сцяпанавіч, н. у 1908, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Мільча Гомельскага р-на.

ЖАЛЕЗНЯКОЎ Сяргей Іванавіч, н. у 1909, лейт., прапаў без вестак у 1941.

ЖАЛЕЗНЯКОЎ Уладзімір Міхайлавіч, н. у 1918, рад., загінуў у 1944 у Буда-Кашалёўскім р-не Гомельскай вобл.

ЖАЛЕЗНЯКОЎ Фёдар Сямёнавіч, н. у 1914, ст. сярж., прапаў без вестак у 1941.

ЖЫХАРАЎ Сяргей Ігнатавіч, н. у 1913, сярж., загінуў у 1941 у Палтаве.

ЖЫХАРАЎ Сяргей Усцінавіч, н. у 1911, рад., загінуў у 1944 ва Усходняй Прусіі.

КАЛІНІН Лазар Ніканавіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1944 у г. Жлобін Гомельскай вобл.

КРАСНІЦКІ Кірыл Патапавіч, н. у 1918, сярж., загінуў у 1941.

КУЛІКОЎ Нічыпар Кузьміч, н. у 1916, рад., загінуў у 1944 у г. Бабруйск Магілёўскай вобл.

ЛАХРЫН Аляксей Паўлавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЛУК'ЯНАЎ Фёдар Цімафеевіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1941.

МЯШКОЎ Васілій Захаравіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1941.

МЯШКОЎ Іван Аўрамавіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1944 у в. Азарычы Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

МЯШКОЎ Ілья Фёдаравіч, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Блізняты Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

МЯШКОЎ Рыгор Якаўлевіч, н. у 1909, рад., загінуў у 1943 у Арлоўскай вобл.

МЯШКОЎ Сцяпан Савельевіч, н. у 1915, рад., загінуў у 1941 у Смаленску.

РАЗУМЦАЎ Міхаіл, рад., н. у 1917, загінуў у 1943 у г. Беразіно Мінскай вобл.

РАНДЗІН Парфірый Якаўлевіч, н. у 1907, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў с. Чужанская Брэсцкай вобл.

СТРАЛЕЦ Фёдар Міхайлавіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1944 у Мінскай вобл.

МАРКАВІЦКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА ГАДЗІЧАВА

АФОНЧАНКА Аляксей Лукіч, н. у 1910, рад., загінуў 14.12.1943.

БАБІЧАЎ Піліп Мітрафанавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАБОШАЎ Леў Рыгоравіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1942.

БАЛАБАХА Савелій Аляксеевіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАСАЎ Аляксей Рыгоравіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1943 каля в. Старыя Дзятлавічы Гомельскага р-на.

БАСАЎ Нічыпар Аляксеевіч, н. у 1905, прапаў без вестак.

БАСАЎ Халімон Іванавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАСАЎ Якаў Іванавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАХАНОЎЦАЎ Іван Рыгоравіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак.

БІРУЛЁЎ Іосіф Карнеевіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

БІРУЛЁЎ Іосіф Філімонавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак.

БІРУЛЁЎ Цімафей Піліпавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1944.

БІРУЛЁЎ Цімафей Халімонавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

БУХАЛОЎЦАЎ Іван Рыгоравіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

БУХАЛОЎЦАЎ Рыгор Дзмітрыевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

БУХАЛОЎЦАЎ Рыгор Мітрафанавіч, н. у 1917, рад., загінуў у 1941, пахаваны ў г. Балтыйск Калінінградскай вобл.

БУХАЛОЎЦАЎ Узмір Мітрафанавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1941.

БЯЛЯЕЎ Фёдар Пятровіч, н. у 1911, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў г.п. Ельск Гомельскай вобл.

ВЕРАПАХА Павел Іларыёнавіч, н. у 1906, сярж., загінуў 25.3.1944, пахаваны ў в. Лунічы Ратноўскага р-на Валынскай вобл.

ВЕРАПАХА Фёдар Навумавіч, н. у 1912, рад., загінуў у 1943 пры пераправе цераз р. Сож.

ВЕРАПАХА Яфім Герасімавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВЫХАДЦАЎ Аляксей Ануфрыевіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГОБАРАЎ Дзям'ян Уладзіміравіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГРОМАЎ Якаў Сямёнавіч, н. у 1908, рад., загінуў у 1943 у Германіі.

ГУЛЫ Васіль Фёдаравіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1943.

ДЗЁШАЎ Антон Дзмітрыевіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЕЎТУШКОЎ Іван Логвінавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЖУКАЎ Аляксей Савельевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЖУКАЎ Антон Цітавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЗАЙЦАЎ Андрэй Навумавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЗАЙЦАЎ Антон Іванавіч, н. у 1916, рад., загінуў у 1944 пад г. Любеч Чарнігаўскай вобл.

ЗАЙЦАЎ Васіль Якаўлевіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЗАЙЦАЎ Георгій Венядзіктавіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЗАЙЦАЎ Дзяніс Іванавіч, н. у 1923, сярж., загінуў у 1943 пад г. Любеч Чарнігаўскай вобл.

ЗАЙЦАЎ Іван Андрэевіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1942.

ЗАЙЦАЎ Іван Севасцьянавіч, н. у 1925, рад., памёр ад ран у шпіталі ў 1945 у г. Днепрапятроўск.

ЗАЙЦАЎ Павел Іванавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЗАЙЦАЎ Рыгор Васільевіч, н. у 1926, рад., загінуў у 1943 у Беластоцкім ваяв., Польшча.

КАНАВАЛАЎ Рыгор Піліпавіч, н. у 1914, сярж., загінуў 24.4.1945, пахаваны ў в. Чарняцова Невельскага р-на Пскоўскай вобл.

КАНАВАЛАЎ Цярэнцій Піліпавіч, н. у 1917, рад., загінуў у 1943 пад г.п. Лоеў Гомельскай вобл.

КАНЮНАЎ Сяргей Яфімавіч, рад., загінуў 2.9.1943, пахаваны ў в. Зайцава Гара Бараціпскага р-на Калужскай вобл.

КАТЛОЎ Іван Герасімавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАШЛАКОЎ Міхаіл Патапавіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1943 пры пераправе цераз р. Днепр.

КЕЙЗЕРАЎ Дзмітрый Мацвеевіч, н. у 1907, рад., загінуў у 1941 пад Брэстам.

КЕЙЗЕРАЎ Сцяпан Мацвеевіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1944.

КЛІМОВІЧ Васіль Савельевіч, н. у 1919, рад., загінуў у 1942 пад г. Яраслаўль.

КЛІМОВІЧ Васіль Ціханавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1941.

КЛІМЯНКОЎ Васіль Савельевіч, н. у 1917, рад., загінуў у 1944 у Германіі.

КУЛІКОЎ Дзям'ян Мартынавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1944.

КУРЫКІН Андрэй Піліпавіч, н. у 1912, рад., загінуў 23.2.1943, пахаваны ў в. Залучча Старарускага р-на Наўгародскай вобл.

КУРЫКІН Пётр Іванавіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1944.

ЛАПЕКА Іван Раманавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў в. Люціж Кіеўскай вобл.

ЛАПЕКА Міхаіл Іванавіч, н. у 1926, рад., загінуў у 1943 пры пераправе цераз р. Днепр.

ЛАПЕКА Міхаіл Карнеевіч, н. у 1915, рад., загінуў у 1944 у Польшчы.

ЛАПЕКА Міхаіл Яўціхіевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЛАПЕКА Сымон Прохаравіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛАЎРОЎ Іван Фёдаравіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛАЎРОЎ Фёдар Канстанцінавіч, н. у 1915, мал. лейт., прапаў без вестак у 1943.

ЛІЗУНОЎ Аляксей Яфімавіч, н. у 1926, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў в. Чайкі Себежскага р-на Пскоўскай вобл.

ЛІПКІН Самуіл Іосіфавіч, н. у 1896, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛІЎШЫЦ Арон Янхелевіч, лейт., прапаў без вестак у 1941.

ЛУЗАКОЎ Міхаіл Яфімавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛЯМЕШКА Аляксандр Аляксеевіч, н. у 1915, рад., загінуў у 1943 у г.п. Дабранка Чарнігаўскай вобл.

МАНАХАЎ Міхаіл Кандратавіч, н. у 1926, рад., загінуў у 1945 у Берліне.

МАНАХАЎ Цімафей Хацеевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАЛЬЦАЎ Андрэй Іванавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАЛЬЦАЎ Андрэй Парфенавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАЛЬЦАЎ Антон Раманавіч, н. у 1899, рад., загінуў у 1944 пры пераправе цераз р. Днепр.

МАЛЬЦАЎ Іван Іванавіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1944 на Украіне.

МАЛЬЦАЎ Іван Парфенавіч, н. у 1901, рад., загінуў у 1943 пры пераправе цераз р. Днепр.

МАЛЬЦАЎ Іосіф Сяргеевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАЛЬЦАЎ Міхаіл Сілавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1943.

МАЛЬЦАЎ Пётр Іванавіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1945 у Германіі.

МАРЧАНКА Цімафей Іванавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАРЧАНКА Цімафей Яўменавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАРЧАНКА Ціхан Ціханавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

МІНІЧАЎ Парфен Мітрафанавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

МІНІЧАЎ Піліп Мітрафанавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАТУЗАЎ Васіль Максімавіч, н. у 1916, лейт., загінуў у 1942 пад Масквой.

МАЦУКОЎ Сцяпан Керыкавіч, н. у 1922, сярж., прапаў без вестак у 1944.

МАЦУКОЎ Сямён Сідаравіч, н. у 1905, сярж., памёр ад ран у шпіталі ў 1943 у Чарнігаве.

НЕСЦЯРЭНКА Пётр Майсеевіч, н. у 1912, рад., загінуў у 1943 пры пераправе цераз р. Днепр.

ПАНЕКА Міхаіл Іванавіч, н. у 1926, яфр., загінуў у Латвіі.

ПЛАШКОЎ Аляксей Піліпавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1944.

І.Ф.Лаўроў.

С.Л.Самсонаў.

ПЛАШКОЎ Андрэй Андрэевіч, н. у 1926, рад., загінуў у 1943 пры пераправе цераз р. Сож.

ПЛАШКОЎ Андрэй Іванавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПЛАШКОЎ Васіль Майсеевіч, н. у 1919, рад., загінуў у 1944 у Германіі.

ПЛАШКОЎ Дзмітрый Піліпавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1942.

ПЛАШКОЎ Дзмітрый Фядосавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1943.

ПЛАШКОЎ Ілья Ціханавіч, н. у 1894, рад., прапаў без вестак у 1943.

ПЛАШКОЎ Міхаіл Пракопавіч, н. у 1922, сярж., загінуў у 1943 пад г. Варонеж.

ПЛАШКОЎ Міхаіл Сцяпанавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПЛАШКОЎ Панцеляймон Емяльянавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПЛАШКОЎ Прохар Лявонавіч, н. у 1907, рад., загінуў у 1943.

ПЛАШКОЎ Фядос Цімафеевіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПУЗІКАЎ Феадосій Дзмітрыевіч, рад., загінуў 8.8.1941, пахаваны ў в. Паддабранка Гомельскага р-на.

ПЫТЛЕЎ Міхаіл Сцяпанавіч, н. у 1905, рад., загінуў у 1944, пахаваны каля г. Ржэў Цвярской вобл.

ПЫТЛЕЎ Фёдар Фёдаравіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

РАБІЦА Астап Ніканоравіч, н. у 1905, рад., загінуў у 1943 пры пераправе цераз р. Днепр.

РАМАШКІН Павел Феакціставіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

РЫЖЦАЎ Іван Сяргеевіч, н. у 1914, мал. лейт., прапаў без вестак у 1942.

САМСОНАЎ Сямён Лукіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1944.

САРОКІН Дзямід Кірылавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

САРОКІН Кірыл Іванавіч, н. у 1899, рад., прапаў без вестак у 1944.

Помнік воінам-землякам у в. Маркавічы.

САРОКІН Сцяпан Кірылавіч, н. у 1926, рад., памёр ад ран у 1945 у шпіталі ў г. Калінінград.

СЕЛЯЗНЁЎ Васіль Фядосавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1944.

СЕЛЯЗНЁЎ Іван Нічыпаравіч, н. у 1926, рад., загінуў 26.9.1944, пахаваны ў Мадонскім р-не, Латвія.

СЕЛЯЗНЁЎ Міхаіл Ігнатавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

СЕЛЯЗНЁЎ Міхаіл Фёдаравіч, н. у 1916, лейт., прапаў без вестак у 1941.

СЕЛЯЗНЁЎ Сямён Пракопавіч, н. у 1915, рад., загінуў у 1945 у Германіі.

СТАЛЯРОЎ Пётр Харлампавіч, н. у 1906, рад., загінуў 29.1.1942, пахаваны ў г. Канатоп Сумскай вобл.

СУЧКОЎ Леанід Міхайлавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1944.

СУЧКОЎ Фама Іванавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1944.

УСІЦІНАЎ Васіль Іванавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1944.

ФІРАГА Васіль Антонавіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у 1944.

ХАЛЯЎКІН Павел Каленікавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЧАЙДАКОЎ Іван Кандратавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Нябоцка Львоўскай вобл.

ЧАЙДАКОЎ Кандрат Міхайлавіч, н. у 1899, рад., загінуў у 1944 у г.п. Васілевічы Гомельскай вобл.

ЧАЮКОЎ Іван Іларыёнавіч, н. у 1920, рад., загінуў 29.4.1944 у Львоўскай вобл.

ЯКІМЦАЎ Іван Емяльянавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВЁСКА МАРКАВІЧЫ

АБРАЗЦОЎ Рыгор Архіпавіч, н. у 1907, рад., загінуў у 1938 на воз. Хасан у Прыморскім краі.

АНДРЭЙЧЫКАЎ Васіль Цімафеевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1943.

АСІРАЎ Іван Сяргеевіч, н. у 1895, рад., прапаў без вестак.

АФОНІН Васіль Лукіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАБАШАЎ Мікалай Дзянісавіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у 1943.

БАГАМАЗАЎ Міхаіл Сцяпанавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАГАМАЗАЎ Цімафей Кузьміч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1944.

БЕЛКІН Марк Сямёнавіч, н. у 1892, рад., прапаў без вестак у 1944.

БОГАЎ Павел Іванавіч, н. у 1909, рад., загінуў у Гомельскай вобл., пахаваны каля в. Рудня-Марымонава Гомельскага р-на.

БУЛАХАЎ Рыгор Мяркулавіч, н. у 1893, рад., загінуў у 1943 пад Смаленскам.

БУЛАХАЎ Сямён Іванавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

БЯЛЯЕЎ Васіль Герасімавіч, н. у 1921, мал. сярж., прапаў без вестак у 1942.

БЯЛЯЕЎ Іван Герасімавіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у 1944.

БЯЛЯЕЎ Міхаіл Герасімавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВАРАБ'ЁЎ Фёдар Сяргеевіч, н. у 1896, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВОЛКАЎ Апанас Сысоевіч, н. у 1896, рад., загінуў у 1944 пры пераправе цераз р. Бярэзіна.

ВОЛКАЎ Дзям'ян Рыгоравіч, н. у 1926, рад., загінуў у 1945 у Польшчы.

ВОЛКАЎ Іван Апанасавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВОЛКАЎ Іван Кузьміч, н. у 1919, рад., загінуў у Гомельскай вобл.

ВОЛКАЎ Павел Іванавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВОЛКАЎ Палікарп Самуілавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВОЛКАЎ Пракоп Іванавіч, н. у 1912, рад., загінуў у 1943 пры пераправе цераз р. Днепр.

ВОЛКАЎ Якаў Рыгоравіч, н. у 1913, рад., загінуў у 1941 у Германіі.

ВЫЛЕТНІКАЎ Адам Сіманавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВЫЛЕТНІКАЎ Аляксей Германавіч, н. у 1920, кап., загінуў у 1941 пры абароне г. Брэст.

ВЫЛЕТНІКАЎ Нічыпар Германавіч, н. у 1905, лейт., загінуў у 1942 пад г. Корасцень Жытомірскай вобл.

ВЫЛЕТНІКАЎ Пётр Мікалаевіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВЫЛЕТНІКАЎ Сямён Сіманавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГАРБАЧОЎ Іван Іванавіч, н. у 1917, рад., загінуў у 1942 у Германіі.

ГАРБАЧОЎ Іван Цімафеевіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1943.

ГАРБАЧОЎ Кірыл Майсеевіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1943 у Арлоўскай вобл.

ГЕРАСЕНКА Васілій Дзмітрыевіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1945, пахаваны ў г. Штольн, Германія.

ГЕРАСЕНКА Васіль Нічыпаравіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГЕРАСЕНКА Даніла Іларыёнавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГЕРАСЕНКА Дзмітрый Малахавіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1943 у Гомельскай вобл.

ГЕРАСЕНКА Емяльян Фядотавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГЕРАСЕНКА Іван Малахавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГЕРАСЕНКА Мікалай Данілавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1944 у г. Варонеж.

ГЕРАСЕНКА Павел Акімавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГЕРАСЕНКА Сідар Акімавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГЕРАСЕНКА Цімафей Акімавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГЕРАСЕНКА Ціхан Сідаравіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

ДЗЁШАЎ Васіль Іонавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1942.

ДЗЁШАЎ Васіль Паўлавіч, сярж., прапаў без вестак у 1942.

ДЗЁШАЎ Яфім Кузьміч, н. у 1910, рад., загінуў у 1943 у г.п. Дабранка Чарнігаўскай вобл.

ЖУКАЎ Аляксей Савельевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЖУКАЎ Андрэй Іванавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЖУКАЎ Васіль Ігнатавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЖУКАЎ Васіль Савельевіч, н. у 1919, сярж., загінуў у 1943 пры пераправе цераз р. Днепр.

ЖУКАЎ Дзям'ян Аляксеевіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЖУКАЎ Іван Данілавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЖУКАЎ Іван Іванавіч, н. у 1906, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў г. Лоеў Гомельскай вобл.

ЖУКАЎ Міхаіл Мікалаевіч, н. у 1913, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў в. Лапаціна Гомельскага р-на Гомельскай вобл.

ЖУКАЎ Сямён Еўсцігнеевіч, н. у 1913, рад., загінуў у 1943 пад г. Гародня Чарнігаўскай вобл.

ЖУКАЎ Юрый Іванавіч, н. у 1912, рад., загінуў у 1943 пад г. Клінцы Бранскай вобл.

ЖУРАЎ Пракоп Ігнатавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЗАЙЦАЎ Антон Іванавіч, н. у 1916, рад., загінуў у 1944 у г.п. Любеч Чарнігаўскай вобл.

ЗАЙЦАЎ Васіль Іванавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЗАЙЦАЎ Дзямід Дарафеевіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАВАЛЁЎ Іван Уладзіміравіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак 6.1.1944.

КАМЕНІКАЎ Абрам Ягоравіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАРОБКІН Емяльян Акімавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАРОБКІН Рыгор Акімавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАРОБКІН Сяргей Андрэевіч, н. у 1916, рад., памёр ад ран у 1941 у шпіталі ў в. Маркавічы Гомельскага р-на.

КАРПЕНКА Дзяніс Львовіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАРЫТКІН Рыгор Акімавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак.

КАРЭБА Андрэй Аляксеевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1942.

КАРЭБА Дзмітрый Тарасавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАТЛЕЎСКІ Міхаіл Васільевіч, н. у 1922, гв. лейт., загінуў 25.10.1943, пахаваны ў в. Зялёны Гай Крыварожскага р-на Днепрапятроўскай вобл.

КАТЛОЎ Васіль Паўлавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак.

КАТЛОЎ Іосіф Вукалавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1944.

КОТАЎ Барыс Пятровіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

КОТАЎ Раман Герасімавіч, н. у 1912, рад., загінуў у 1943, пахаваны каля в. Шчытца Рэпкінскага р-на Чарнігаўскай вобл.

КРАЎЦОЎ Васіль Іванавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

КРАЎЦОЎ Сцяпан Іванавіч, н. у 1912, прапаў без вестак.

КУРЫКІН Кірыл Іванавіч, н. у 1923, сярж., прапаў без вестак у 1944.

ЛАПЕКА Пётр Яўціхіевіч, н. у 1914, сярж., загінуў у 1941 пад Рыгай.

ЛАПЕКІН Міхаіл Кірылавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛАПЕКІН Міхаіл Мікалаевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛАПЕКІН Харытон Дзмітрыевіч, н. у 1898, рад.,

П.Я.Лапека.

І.К.Нікалайцаў.

загінуў у 1942, пахаваны ў в. Гарадзішча Старыцкага р-на Цвярской вобл.

ЛЕБЯНКОЎ Васіль Мітрафанавіч, н. у 1926, рад., загінуў у 1943 пры пераправе цераз р. Сож.

ЛЕБЯНКОЎ Раман Платонавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛЕБЯНКОЎ Фёдар Мітрафанавіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1943 пры пераправе цераз р. Сож.

ЛУЗАКОЎ Аляксандр Герасімавіч, н. у 1917, старш., загінуў у 1945 у Польшчы.

ЛУЗАКОЎ Даніла Герасімавіч, н. у 1916, рад., загінуў у 1945 пры штурме г. Берлін.

ЛУЗАКОЎ Ілья Герасімавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛУЗАКОЎ Павел Якаўлевіч, н. у 1906, рад., загінуў у 1943 пры пераправе цераз р. Сож.

ЛУЗАКОЎ Піліп Варфаламеевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАКАРАНКА Васіль Міхайлавіч, н. у 1920, рад., загінуў у 1942 пад Кіевам.

МАКАРАНКА Савелій Уласавіч, н. у 1905, рад., загінуў у 1944 у Германіі.

МАРТЫНАЎ Васіль Карнеевіч, н. у 1912, лейт., загінуў у 1942 у Літве.

МАРУГІН Іван Фёдаравіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАЦУКОЎ Апанас Астапавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАЦУКОЎ Іван Нічыпаравіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1941.

МАЦУКОЎ Іван Сафонавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАЦУКОЎ Іона Нічыпаравіч, н. у 1903, рад., загінуў у 1945 у Германіі.

МАЦУКОЎ Міхаіл Нічыпаравіч, н. у 1902, рад., загінуў у 1941 пад г. Гомель.

МАЦУКОЎ Фёдар Сідаравіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1942.

МЕЛЬНІКАЎ Аляксей Мікітавіч, н. у 1902, рад., загінуў у 1943 пад г. Гомель.

МЕЛЬНІКАЎ Аляксей Пятровіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1944.

МЕЛЬНІКАЎ Даніла Цімафеевіч, н. у 1907, рад., загінуў у 1941 у г. Мінск.

МЕЛЬНІКАЎ Дзям'ян Мітрафанавіч, н. у 1899, рад., загінуў у 1944 у Германіі.

МЕЛЬНІКАЎ Іван Міхайлавіч, н. у 1912, рад., загінуў 12.3.1943 пры пераправе цераз р. Днепр.

МЕЛЬНІКАЎ Іван Рыгоравіч, н. у 1920, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў г. Жлобін.

МЕЛЬНІКАЎ Міхаіл Пятровіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

МЕЛЬНІКАЎ Фёдар Цімафеевіч, н. у 1911, лейт., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Навінка Кірышскага р-на Ленінградскай вобл.

МЕЛЬНІКАЎ Фёдар Цімафеевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

МЕЛЬНІКАЎ Юрый Рыгоравіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1944.

МІНІЧАЎ Парфен Мітрафанавіч, н. у 1913, прапаў без вестак у 1944.

НІКАЛАЙЦАЎ Віктар Астапавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1944.

НІКАЛАЙЦАЎ Давыд Філатавіч, н. у 1907, рад., загінуў у 1941 пры пераправе цераз р. Бярэзіна.

НІКАЛАЙЦАЎ Іван Кірылавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1944.

НІКАЛАЙЦАЎ Міхаіл Астапавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

НІКАЛАЙЦАЎ Павел Мікітавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

НІКАЛАЙЦАЎ Сцяпан Іванавіч, н. у 1895, рад., загінуў у Чарнігаўскай вобл., пахаваны ў в. Клубаўка Рэпкінскага р-на.

НІКАЛАЙЦАЎ Сцяпан Філатавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1941.

НІКАЛАЙЦАЎ Сямён Іонавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

НІКАЛАЙЧУК Пётр Іонавіч, н. у 1904, рад., загінуў у 1943 каля в. Старыя Дзятлавічы Гомельскага р-на.

ПАТАПАЎ Іван Ігнатавіч, н. у 1903, рад., памёр ад ран у 1945 у шпіталі ў г. Масква.

ПАТАПАЎ Трафім Іванавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1941.

ПАТАПАЎ Фёдар Антонавіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1943 пры пераправе цераз р. Днепр.

ПРОНІН Аляксандр Мітрафанавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак.

ПРОНІН Еўдакім Назаравіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1944 у Латвіі.

ПРОНІН Нічыпар Мітрафанавіч, н. у 1895, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПРОНІН Сцяпан Іванавіч, н. у 1916, кап., прапаў без вестак у 1941.

ПРОНІН Сяргей Іванавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1943.

ПРОНІН Фёдар Нічыпаравіч, н. у 1907, рад., загінуў у 1943 пад Варшавай.

ПЫРАКОЎ Пётр Севасцьянавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1941.

ПЫРАКОЎ Сцяпан Сяргеевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

РАБІЦА Пракоп Яўхімавіч, н. у 1917, рад., загінуў 14.1.1943, пахаваны ў в. Наскова Веліка-луцкага р-на Пскоўскай вобл.

РАБЦАЎ Іван Цімафеевіч, н. у 1911, рад., загінуў 21.1.1945.

РАБЦАЎ Міхаіл Мікітавіч, н. у 1916, рад., загінуў у 1941 у Літве.

РАМАНЕНКА Ермалай Яўхімавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1944.

РАМАНЕНКА Фядос Пятровіч, н. у 1903, рад., загінуў у 1942 пад Ленінградам.

РАМАШКІН Рыгор Сінахавіч, н. у 1912, маёр, загінуў у 1941 пад Масквой.

РАМАШКІН Сяргей Ігнатавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1943.

САМСОНАЎ Павел Максімавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1943.

САРОКІН Еўдакім Маркавіч, н. у 1913, рад., загінуў у 1944 у Германіі.

САРОКІН Іван Іванавіч, сярж., загінуў у Польшчы.

САРОКІН Іван Маркавіч, н. у 1907, рад., загінуў у 1944 пад Арлом.

СІМАНЧУК Мікалай Данілавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1944.

СОДЫЛЕЎ Сцяпан Канстанцінавіч, н. у 1909, ст. лейт., прапаў без вестак у 1944.

СЯРГЕЕНКА Васіль Якаўлевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1941.

СЯРГЕЕНКА Дзям'ян Нічыпаравіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1944.

СЯРГЕЕНКА Ермалай Пятровіч, н. у 1915, рад., загінуў у 1943 у в. Кузьмінічы Добрушскага р-на.

СЯРГЕЕНКА Іван Іосіфавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1943.

СЯРГЕЕНКА Іван Цімафеевіч, н. у 1906, рад., загінуў у 1943 у в. Маркавічы.

СЯРГЕЕНКА Ілья Паўлавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1941.

СЯРГЕЕНКА Ілья Ціханавіч, н. у 1905, рад., загінуў у 1943 пад г. Вілейка Мінскай вобл.

СЯРГЕЕНКА Карней Васільевіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1945.

СЯРГЕЕНКА Міхаіл Гаўрылавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

СЯРГЕЕНКА Міхаіл Пятровіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

СЯРГЕЕНКА Міхаіл Ціханавіч, н. у 1902, рад., загінуў у 1945 пад Берлінам.

СЯРГЕЕНКА Пётр Цімафеевіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

С.І.Пронін.

Дз.Н.Сяргеенка.

СЯРГЕЕНКА Рыгор Сяргеевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак.

СЯРГЕЕНКА Сцяпан Паўлавіч, н. у 1912, сярж., прапаў без вестак у 1941.

СЯРГЕЕНКА Фёдар Якаўлевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

СЯРГЕЕНКА Яфім Нічыпаравіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

ТРЫГУБАЎ Васіль Ісакавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1942.

ТРЫГУБАЎ Васіль Мікітавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

ТРЫГУБАЎ Дзяніс Яфімавіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1943 у в. Лапаціна Гомельскага р-на.

УЛЕТНІКАЎ Нічыпар Германавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1944.

УНІЯТАЎ Сцяпан Андрэевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

ФАМЕНКА Іван Мартынавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак.

ХАПУНОЎ Раман Васільевіч, н. у 1910, прапаў без вестак у 1943 каля в. Кабыліна Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ХРАПУНОЎ Андрэй Мікалаевіч, н. у 1906, сярж., памёр ад ран 18.1.1943 у шпіталі ў г. Сталінград.

ХРАПУНОЎ Віктар Андрэевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

ХРАПУНОЎ Іван Яфімавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

ХРАПУНОЎ Пётр Яфімавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

ХРАПУНОЎ Рыгор Андрэевіч, н. у 1912, ст. лейт., загінуў у 1944 у Венгрыі.

ХРАПУНОЎ Сяргей Карпавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1942.

ХРАПУНОЎ Сяргей Яфімавіч, н. у 1906, рад., загінуў у 1943 пры пераправе цераз р. Бярэзіна.

ЦЕЛЮКОЎ Ціхан Фядосавіч, н. у 1903, кап., загінуў у 1943 пад Сталінградам.

ЦУЧУКОЎ Піліп Мітрафанавіч, н. у 1894, рад., прапаў без вестак.

ЦЭНАЎ Сямён Ануфрыевіч, н. у 1897, рад., загінуў у в. Харобычы Гараднянскага р-на Чарнігаўскай вобл.

ШЛЕПАКОЎ Іван Андрэевіч, рад., загінуў у 1942, пахаваны каля в. Новая Ленінградскай вобл.

ШЧАРБАКОЎ Афанасій Львовіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1941.

ШЧАРБАКОЎ Іван Фёдаравіч, н. у 1921, прапаў без вестак у 1941.

ШЧАРБАКОЎ Фёдар Піліпавіч, н. у 1897, рад., загінуў у 1941 пад г. Вязьма Смаленскай вобл.

ШЫБІНСКІ Аляксандр Дзмітрыевіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1943.

ШЫПКОЎ Рыгор Васільевіч, н. у 1926, рад., загінуў у Латвіі.

ШЫПКОЎ Піліп Германавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЮРАЎ Іван Восіпавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЮРАЎ Іван Сцяпанавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЮРАЎ Павел Данілавіч, н. у 1912, рад., загінуў у 1944 пад Віцебскам.

ЮРАЎ Пётр Данілавіч, н. у 1924, рад., памёр ад ран у 1945 у шпіталі ў г.п. Маркава Іванаўскай вобл.

ЮРАЎ Рыгор Захаравіч, н. у 1913, рад., загінуў у 1944.

ЮРАЎ Сямён Сцяпанавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЮРАЎ Фёдар Сцяпанавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак.

ЯКІМЕНКА Аляксей Маркавіч, н. у 1886, рад., загінуў у 1943 пад г. Рэчыца Гомельскай вобл.

ЯКІМЕНКА Іван Маркавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЯКУТКІН Нічыпар Апанасавіч, н. у 1918, рад., загінуў у г.п. Лоеў Гомельскай вобл.

ПАСЁЛАК ПАДДАБРАНКА

АЗАРАЎ, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1941.

АЗАЎ Ліпа Шлёмавіч, н. у 1908, прапаў без вестак.

АЗАЎ Мардух Хаімавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1942.

АНЦІН Давыд Львовіч, н. у 1899, рад., прапаў без вестак у 1944.

АРМАН Хоня Залманавіч, н. у 1919, сярж., прапаў без вестак у 1942.

БАРШЧОЎ Цімафей Клімавіч, н. у 1911, рад., памёр ад ран.

БАСАЎ Аляксандр Аляксеевіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1944 пад Бабруйскам Магілёўскай вобл.

БАСАЎ Іван Аляксеевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

БОРТНІКАЎ Уладзімір Пятровіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1944.

БЯЛЯЕЎ Ціхан Мікітавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВАРОНІН Мікалай Емяльянавіч, н. у 1921, сярж., загінуў у 1942 пад Сталінградам.

ВАРОНІН Яўгеній Емяльянавіч, н. у 1923, лейт., загінуў у 1942 у г. Еўпаторыя Крымскай вобл.

ВЕРАНКОЎ Фёдар Васільевіч, н. у 1925, рад., памёр ад ран у 1945 у Польшчы.

ВЕРАПАХА Васіль Паўлавіч, н. у 1922, мал. сярж., загінуў у Ленінградскай вобл.

ВЕРАПАХА Васіль Піменавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВЕРАПКОЎ Якаў Нічыпаравіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВІЛКАН Барыс Хацкелавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак.

ГАДАСІН Цаля Залманавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак.

ГАЛЯРОЎ Сямён Яўціхіевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак.

ГОФМАН Ілья Восіпавіч, н. у 1909, гв. лейт.

ГУЛЫ Аляксандр Пятровіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГУРЭВІЧ Арон Залманавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЖУКАЎ Іван Васільевіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1943 пры пераправе цераз р. Днепр.

ЖУКАЎ Іван Іванавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЗАЙЦАЎ Агей Іванавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЗАЙЦАЎ Акім Апанасавіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1943 пры пераправе цераз р. Сож.

ЗАЙЦАЎ Андрэй Апанасавіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1943 пры пераправе цераз р. Сож.

ЗАЙЦАЎ Андрэй Навумавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЗАЙЦАЎ Іван Іонавіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1943 пры пераправе цераз р. Днепр.

ЗАЙЦАЎ Іван Сіманавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЗАЙЦАЎ Міхаіл Іванавіч, н. у 1925, рад., загінуў 21.3.1945, пахаваны ў м. Корнева Багратіёнаўскага р-на Калінінградскай вобл.

ІЗРАІЛЕЎ Файфель Рахмелавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КАВАЛЁЎ Максім Кірылавіч, н. у 1916, прапаў без вестак у 1944.

КАЖАДУБ Міхаіл Сяргеевіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАЖАДУБ Павел Сяргеевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАНАВАЛАЎ Сяргей Яўціхіевіч, н. у 1921, рад., загінуў у 1943 пры пераправе цераз р. Днепр.

КАЎШАРАЎ Мікалай Міхайлавіч, н. у 1925,

рад., загінуў у 1943 пры пераправе цераз р. Днепр.

КАЎШАРАЎ Піліп Міхайлавіч, н. у 1913, рад., загінуў у 1943 пры пераправе цераз р. Днепр.

КАШКЕДАЎ Міхаіл Ягоравіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

КУЗЬМЯНКОЎ Іван Пятровіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1944.

КУШНЯРОЎ Давыд Лейбавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

КУШНЯРОЎ Лейба Пінхусавіч, н. у 1895, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛАПЕКІН Ігнат Малахавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛІПКІН Барыс Лазаравіч, прапаў без вестак у 1944.

МАЛЬЦАЎ Аляксандр Андрэевіч, н. у 1913, рад., загінуў у 1941 пад Масквой.

МАЛЬЦАЎ Аляксандр Васільевіч, н. у 1919, ст. сярж., загінуў у 1943.

МАЛЬЦАЎ Фядос Андрэевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАРЧАНКА Дзмітрый Васільевіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1941.

МАТУСАЎ Ісак Матусавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

МІЛАШЭЎСКІ Антон Барысавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1943.

МІНКІН Алтэр Барысавіч, н. у 1899, прапаў без вестак у 1943.

НАЙШУЛЕР Барыс Ільіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1943.

НЯПОМНЯШЧЫ Майсей Гілевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1943.

НЯХАШКІН Ілья Гіршанавіч, н. у 1919, лейт., загінуў у 1944, пахаваны каля в. Сямёнаўка Ізюмскага р-на Харкаўскай вобл.

ПАЛЕЙ Абрам Саламонавіч, н. у 1899, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАЛЕЙ Хаім Аронавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПЛАШКОЎ Дзмітрый Піліпавіч, н. у 1909, рад., загінуў у 1944 у г. Рэчыца Гомельскай вобл.

ПРАСАЎ Берка Мендзелевіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПРЫВАЛАЎ Вукол Малахавіч, н. у 1907, рад., загінуў у 1944 у г. Рэчыца Гомельскай вобл.

ПУГАЧ Рыгор Ісакавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПЫТЛЁЎ Ілья Сцяпанавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПЫТЛЁЎ Іона Сцяпанавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

РАДЗІН Гершун Львовіч, н. у 1893, рад., прапаў без вестак у 1944.

РАДЗІН Рыгор Львовіч, н. у 1907, рад., загінуў у 1942, пахаваны ў пас. Калашнікава Калінінградскай вобл.

РАХЛЕНКА Шлёма Калманавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

РАХЛІН Навум Рыгоравіч, н. у 1914, рад.

РЖАЎЦАЎ Анатоль Моталевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

РУКІН Барыс Зельманавіч, н. у 1923, сярж., загінуў у 1944 на ст. Маршынаўка Адэскай вобл.

РУКІН Ілья Барысавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак.

САЛАВЕЙЧЫК Хаім Эльевіч, н. у 1895, рад., прапаў без вестак у 1944.

САРОКІН Яфім Майсеевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1943.

СЕЛЯЗНЁЎ Емяльян Ісакавіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1943 пры пераправе цераз р. Днепр.

СЕЛЯЗНЁЎ Іван Аўрамавіч, н. у 1921, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Сцепанцы Канеўскага р-на Чаркаскай вобл.

СЕЛЯЗНЁЎ Міхаіл Аўрамавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў г. Малая Вішэра Наўгародскай вобл.

СІРОЦІН Яўсей Лейбавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у снежні 1944.

СТАЛІНЕР Міхаіл Саламонавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак.

СТАЛЯРОЎ Сямён Яўцехавіч, н. у 1908, рад., загінуў у 1943 пад Курскам.

СТЫСКІН Рахміль Навумавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак.

ТАРАСІКАЎ Іван Палікарпавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1944.

ФРАЙМАН Алтэр Рыгоравіч, н. у 1895, рад., прапаў без вестак у 1944.

ФРАЙМАН Хаім Рыгоравіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у 1944.

ФРЭЙДЗІН А. Барысавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак.

ФРЭЙДЗІН Анатолій Якаўлевіч, н. у 1895, рад., прапаў без вестак у 1944.

ФРЭЙДЗІН Марый Рафаілавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

ФРЭЙДЗІН Піня Рыгоравіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1944.

ФРЭЙДЗІН Піня Якаўлевіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1944.

ФРЭЙДЗІН Сямён Рыгоравіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

ХАНІН Міхаіл Паўлавіч, н. у 1918, рад.

ЦЕЛЯШЭЎСКІ Барыс Гіршавіч, н. у 1895, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЦЕЛЯШЭЎСКІ Майсей Барысавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЦЕЛЯШЭЎСКІ Нэях Гіршавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЦЫЎЛІН Леў Афраімавіч, н. у 1910, мал. лейт., прапаў без вестак у 1943.

ШАЕВІЧ Леў Залманавіч, н. у 1911, мал. лейт., прапаў без вестак у 1941.

К.М.Белкін.

С.Дз.Юраў.

ШКОЛЬНІКАЎ Барыс, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШЛЯФЭР Давыд Мендзелевіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШУКМАН Леў Рыгоравіч, н. у 1905, лейт., загінуў у 1945 у Латвіі.

ЭТКІН Іосіф Залманавіч, н. у 1913, сярж., прапаў без вестак у 1944.

ЯГІДЗІН Мендзель Мендзелевіч, н. у 1910, прапаў без вестак у 1941.

ПАСЁЛАК РАГІ-ІЛЕЦКІ

АЎРАМЧЫКАЎ Іван Рыгоравіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

БЕЛКІН Карп Міронавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1941.

ВОЛКАЎ Іван Кузьміч, н. у 1919, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Асташкавічы Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ВОЛКАЎ Павел Рыгоравіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1943.

ГАРБАЧОЎ Антон Андрэевіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГАРБАЧОЎ Максім Андрэевіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у 1943.

ГЕРАСЕНКА Васіль Ільіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1943.

ГЕРАСЕНКА Іван Ільіч, н. у 1918, лейт., прапаў без вестак у 1941.

ГЕРАСЕНКА Пётр Данілавіч, н. у 1908, лейт., прапаў без вестак у 1942.

КАРЭБА Іван Іванавіч, н. у 1918, рад., загінуў у 1941 у Германіі.

КАРЭБА Пракоп Іванавіч, н. у 1921, рад., загінуў у 1944 у г. Корасцень Жытомірскай вобл.

КУШНЯРОЎ Мікалай Гаўрылавіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1943 пры пераправе цераз р. Сож.

КУШНЯРОЎ Мікіта Іванавіч, н. у 1902, рад., загінуў у 1945, пахаваны каля г. Вроцлаў, Польшча.

ЛАПЕКА Апанас Паўлавіч, н. у 1920, лейт., загінуў у 1943 у Палтаўскай вобл.

ЛЕБЯНКОЎ Кірыл Захаравіч, н. у 1898, рад., загінуў у 1942 у Германіі.

ПРОНІН Андрэй Рыгоравіч, н. у 1912, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў в. Дзятлавічы Гомельскага р-на.

ПРОНІН Савелій Ігнатавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1943.

ПРОНІН Сяргей Іванавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1943.

ПРОНІН Фёдар Мітрафанавіч, н. у 1899, рад., прапаў без вестак у 1943.

РАБЦАЎ Аляксандр Трафімавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1942.

РАБЦАЎ Міхаіл Мікітавіч, н. у 1916, сярж., загінуў у 1945 у Літве.

РАМАНЕНКА Мікалай Дзмітрыевіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1943 пад Брэстам.

САМАДЗЕРГІН Пётр Кліментавіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1943 пры пераправе цераз р. Сож.

САМАДЗЕРГІН Сямён Кліментавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1941.

СЯРГЕЕНКА Мацвей Іванавіч, н. у 1907, рад., загінуў у 1942 у Германіі.

СЯРГЕЕНКА Мікіта Іванавіч, н. у 1911, рад., загінуў у 1943 пры пераправе цераз р. Днепр.

СЯРГЕЕНКА Міхаіл Данілавіч, н. у 1911, мал. лейт., прапаў без вестак у 1941.

СЕРЫКАЎ Уладзімір Акімавіч, н. у 1918, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў г. Жлобін Гомельскай вобл.

СЯРШЭНКА Мікіта Іванавіч, н. у 1911, рад., загінуў у 1943 пры пераправе цераз р. Днепр.

ТРЫГУБАЎ Ермалай Сямёнавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1944.

ТРЫГУБАЎ Іван Сямёнавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у 1941.

УНІЯТАЎ Іван Панцеляймонавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1943.

ХРАПУНОЎ Іван Адамавіч, н. у 1922, лейт., загінуў у 1943 у Мінскім р-не.

ЮРАЎ Аляксей Захаравіч, н. у 1909, рад., загінуў у 1942 пад Сталінградам.

ЮРАЎ Сцяпан Дзмітрыевіч, н. у 1921, рад., загінуў у 1941 пад г. Белая Царква Кіеўскай вобл.

ЮРАЎ Фёдар Дзмітрыевіч, н. у 1913, сярж., загінуў у 1941 пры абароне г. Брэст.

ПАСЁЛАК ХАЛМЫ

АЎРАМЧЫКАЎ Андрэй Іванавіч, н. у 1913, сярж., прапаў без вестак у 1941.

БЯЛЯЕЎ Васіль Ціханавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1943.

БЯЛЯЕЎ Ілья Іафілавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1942.

ГОБАРАЎ Канстанцін Уладзіміравіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1941.

ДЗЁШАЎ Павел Харытонавіч, н. у 1900, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў в. Бывалькі Лоеўскага р-на Гомельскай вобл.

ДЗЁШАЎ Пракоп Харытонавіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1943 пры пераправе цераз р. Сож.

ДЗЁШАЎ Сяргей Піліпавіч, н. у 1900, рад., загінуў у 1944 пры пераправе цераз р. Сож.

ДЗЁШАЎ Фёдар Кузьміч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАРПЕНКА Даніла Уладзіміравіч, н. у 1917, загінуў у 1945 у г. Берлін.

КАРЭБА Аляксей Трафімавіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1942, пахаваны у г. Шаўчэнкава Харкаўскай вобл.

КРАЎЦОЎ Іван Міхайлавіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў г. Жлобін Гомельскай вобл.

КРАЎЦОЎ Міхаіл Андрэевіч, н. у 1898, рад., загінуў у 1944 у г.п. Радуль Чарнігаўскай вобл.

КРАЎЦОЎ Трафім Харытонавіч, н. у 1917, сярж., загінуў у 1944 у г. Беласток, Польшча.

ЛАПЕКІН Аляксей Антонавіч, н. у 1918, ст. лейт., прапаў без вестак у 1941.

ЛАПЕКІН Мікалай Радзівонавіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1943 у м. Паддабранка Гомельскай вобл.

ЛАПЕКІН Мітрафан Дзмітрыевіч, н. у 1907, лейт., загінуў 12.4.1945, пахаваны ў г. Чарняхоўск Калінінградскай вобл.

ЛАПЕКІН Радзівон Кузьміч, н. у 1899, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАКАРЭНКА Іван Еўдакімавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1942.

МАКАРЭНКА Міхаіл Аляксеевіч, н. у 1917, рад., загінуў у 1941 у Германіі.

МІНІЧАЎ Андрэй Раманавіч, н. у 1909, рад., загінуў у 1943 пры пераправе цераз р. Сож.

ПЫРЫКОЎ Піліп Іпатавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1941.

РАБЦАЎ Аляксандр Трафімавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1942.

РАБЦАЎ Іван Іванавіч, н. у 1921, ст. сярж., загінуў у 1945 ва Усходняй Прусіі.

САМАДЗЕРГІН Пётр Кліменцьевіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1943 у г. Жлобін Гомельскай вобл.

ТРЫГУБАЎ Сяргей Іванавіч, н. у 1908, рад., загінуў у Валгаградскай вобл.

ТРЫГУБАЎ Піліп Іванавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1941.

УНІЯТАЎ Мікіта Сідаравіч, н. у 1903, сярж., прапаў без вестак у 1943.

ШЫПКОЎ Іван Васільевіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1943 пры пераправе цераз р. Сож.

ШЫПКОЎ Міхаіл Германавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1942.

ШЫПКОЎ Рыгор Германавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1943.

ПАКАЛЮБІЦКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА ЛАПАЦІНА

АКСЁНАЎ Мікалай Нічыпаравіч, н. у 1921, ваенурач, прапаў без вестак у 1944.

АЛЯКСЕЙЧЫКАЎ Кузьма Сцяпанавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

АСІПЕНКА Гаўрыла Самсонавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1945.

АСІПЕНКА Іван Аркадзевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1943.

АСІПЕНКА Іван Васільевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1941.

АСІПЕНКА Іван Фёдаравіч, н. у 1910, кап., загінуў у 1943, пахаваны ў в. Хутар Калінінскай вобл.

АСІПЕНКА Цімафей Мацвеевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1941.

АЎСЯНКОЎ Астап Андрэевіч, н. у 1908, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў Гомельскім р-не.

АЎСЯНКОЎ Васіль Кірылавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1945.

АЎСЯНКОЎ Васіль Паўлавіч, рад., прапаў без вестак у 1945.

АЎСЯНКОЎ Дзям'ян Дзянісавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

АЎСЯНКОЎ Іван Дзянісавіч, н. у 1923, мал. сярж., загінуў у 1945 ва Усходняй Прусіі.

АЎСЯНКОЎ Мікалай Яўціхіевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

АЎСЯНКОЎ Міхаіл Дзянісавіч, н. у 1921, лейт., загінуў у 1943, пахаваны ў в. Пятрова Пятроўскага р-на Кіраваградскай вобл.

АЎСЯНКОЎ Павел Лявонавіч, н. у 1890, рад., прапаў без вестак у 1941.

АЎСЯНКОЎ Пётр Сяргеевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

АЎСЯНКОЎ Сяргей Лявонавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1941.

АЎСЯНКОЎ Фёдар Цімафеевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

АЎСЯНКОЎ Ягор Лявонавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1941.

БАЗЫЛЕЎ Дзмітрый Панкратавіч, н. у 1899, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў в. Сіроткіна Мгінскага р-на Ленінградскай вобл.

БАЗЫЛЕЎ Ісак Емяльянавіч, н. у 1921, мал. лейт., прапаў без вестак у 1944.

БАЗЫЛЕЎ Іларыён Міронавіч, н. у 1920, лейт., загінуў у 1943 пад Ленінградам.

БАЛОНІКАЎ Мікалай Цімафеевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1941.

БАЛОНІКАЎ Міхаіл Паўлавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1941.

БАЛОНІКАЎ Сцяпан Фаміч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАЛОНІКАЎ Пётр Максімавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1941.

БАРАНАЎ Фёдар Акімавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

БРЫЦКАЎ Ігнат Кандратавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1944.

БУТЛАКАЎ Аляксей Аксёнавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1944.

БУТЛАКАЎ Емяльян Харытонавіч, н. у 1918, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў Варшаўскім ваяв., Польшча.

БУТЛАКАЎ Іван Антонавіч, н. у 1921, рад., загінуў у 1943 у Краснадарскім краі.

БУТЛАКАЎ Міхаіл Васільевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

БУТЛАКАЎ Павел Апанасавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

БУТЛАКАЎ Ягор Кірылавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

БУРЦАЎ Дзмітрый Васільевіч, н. у 1911, рад., загінуў у 1944 у Польшчы.

БУРЦАЎ Міхаіл Васільевіч, н. у 1921, рад., загінуў у 1945.

БУРЦАЎ Яскі Міронавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВЕРАМЕЕЎ Адам Самсонавіч, н. у 1907, рад., загінуў у 1944 у Гомельскай вобл.

ВЕРАМЕЕЎ Іван Самсонавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1942.

ВІДУНОЎ Іван Трыфанавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1945 у Гомельскай вобл.

ВІДУНОЎ Фядос Трыфанавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1943.

ВОЛКАЎ Аляксандр Пятровіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВОЛКАЎ Павел Аляксандравіч, н. у 1922, ст. сярж., загінуў у 1944, пахаваны ў г. Керч Крымскай вобл.

ВОЛКАЎ Цімафей Пятровіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГАГАРЫН Аляксей Пятровіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГАГАРЫН Васіль Пятровіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГАГАРЫН Іван Пятровіч, н. у 1925, мал. сярж., загінуў у 1945, пахаваны каля г. Брандэнбург, Германія.

ГАРКОЎ Іван Пятровіч, н. у 1921, ст. лейт., прапаў без вестак у 1944.

ГНЕЗНІКАЎ Іван Максімавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1941.

ГНЕЗНІКАЎ Міхаіл Апанасавіч, н. у 1912, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Старое Сяло Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ГНЕЗНІКАЎ Піліп Майсеевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1941.

ГНЕЗНІКАЎ Рыгор Міхайлавіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1945, пахаваны ў нас. Канстанцінаўка Гур'еўскага р-на Калінінградскай вобл.

ГРЫЦАЎ Пётр Паўлавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГУЛЯЕЎ Ераней Ігнацьевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1941.

ГУЛЯЕЎ Іван Фёдаравіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1941.

ГУЛЯЕЎ Мацвей Фёдаравіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1944.

ДУЛЕЎ Пётр Елісеевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

ДУЛЕЎ Трафім Паўлавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЕЛІСЕЕЎ Міхаіл Васілавіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1943 у Смаленскай вобл.

ЗАГАРОЎСКІ Міхаіл Цімафеевіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЗАЙЦАЎ Міхаіл Паўлавіч, н. у 1920, мал. сярж., загінуў у 1942, пахаваны ў в. Вісня Малінскага р-на Жытомірскай вобл.

ЗУБАРАЎ Аксён Ягоравіч, н. у 1921, капітан.

ЗУБАРАЎ Аляксей Ягоравіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЗУБАРАЎ Васіль Маркавіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1945 у Польшчы.

ЗУБАРАЎ Георгій Піменавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЗУБАРАЎ Іван Аляксеевіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЗУБАРАЎ Іван Сяргеевіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЗУБАРАЎ Іосіф Ягоравіч, н. у 1910, палк., загінуў у 1944, пахаваны ў г. Кіеў.

ЗУБАРАЎ Марк Іванавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЗУБАРАЎ Міхаіл Тарасавіч, н. у 1896, рад., загінуў у 1942 у палоне ў Германіі.

ЗУБАРАЎ Міхаіл Маркавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1944 у Польшчы.

ЗУБАРАЎ Пётр Сяргеевіч, рад., памёр ад ран у 1944.

ІВАНЫКІН Пётр Сяргеевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

ІВАНЮШКІН Максім Кірылавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

ІВАНЮШКІН Ягор Кірылавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАЗЛОЎ Іван Сцяпанавіч, рад., памёр ад ран у палоне ў 1942.

КАЗУБАНАЎ Іван Нічыпаравіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАЗУБАНАЎ Мартын Яфімавіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Ямін Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

КАЗУБАНАЎ Міхаіл Афанасьевіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1943 у Варонежскай вобл.

КАЗЯВІН Іван Пятровіч, н. у 1913, лейт., прапаў без вестак у 1944.

КАЛБАСНІКАЎ Ягор Паўлавіч, н. у 1895, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАПІТОНАЎ Дзмітрый Сафронавіч, н. у 1908, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Старое Сяло Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

КАПІТОНАЎ Фёдар Рыгоравіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Дуброва Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

КІРЫКАЎ Васілій Аляксандравіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1944.

КІСЯЛЁЎ Фёдар Піліпавіч, н. у 1905, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў г. Рэчыца Гомельскай вобл.

КЛІМОВІЧ Мікалай Сяргеевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1943.

КЛЮЧНІКАЎ Іван Адамавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

КЛЮЧНІКАЎ Іван Радзівонавіч, н. у 1906, рад., памёр у палоне ў 1943.

КЛЮЧНІКАЎ Уладзімір Адамавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1943 у Смаленскай вобл.

КРУПАДЗЁРАЎ Фёдар Міхеевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

КУЛІТКІН Апанас Платонавіч, н. у 1916, ст. лейт., загінуў у 1943 у Гродзенскай вобл.

КУРЫЛЕНКА Сяргей Мікалаевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛАРКІН Адам Паўлавіч, н. у 1907, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Падгор'е Лужскага р-на Ленінградскай вобл.

ЛАРКІН Аляксей Герасімавіч, н. у 1924, яфр., загінуў у 1945 у Польшчы.

ЛАРКІН Анатолій Паўлавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛАРКІН Георгій Нічыпаравіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЛАРКІН Іван Аляксандравіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛАРКІН Іван Паўлавіч, н. у 1919, старш., загінуў у 1945 у Польшчы.

ЛАРКІН Іван Пятровіч, н. у 1921, сярж., загінуў у 1945, пахаваны ў г. Будапешт, Венгрыя.

ЛАРКІН Міхаіл Антонавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛАРКІН Міхаіл Васільевіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛАРКІН Міхаіл Паўлавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛАРКІН Міхаіл Паўлавіч, н. у 1905, рад., загінуў у 1944 у Гомельскай вобл.

ЛАРКІН Нічыпар Іларыёнавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЛАРКІН Нічыпар Паўлавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛАРКІН Сяргей Пятровіч, н. у 1916, сярж., загінуў у 1943 у Смаленскай вобл.

ЛАРКІН Ціхан Антонавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛАРКІН Яўціхій Аляксандравіч, н. у 1920, рад., загінуў у 1944 у Гомельскай вобл.

ЛЕБЕДЗЕЎ Васіль Абакумавіч, н. у 1913, рад., загінуў у 1942 у Калінінградскай вобл.

ЛЫЗАЎ Нічыпар Цімафеевіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛЫЗАЎ Павел Сцяпанавіч, н. у 1924, ст. сярж., загінуў у 1945 у Польшчы.

ЛЯВОНАЎ Аляксандр Аляксеевіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЛЯВОНАЎ Васіль Піменавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛЯВОНАЎ Даніла Фролавіч, н. у 1900, рад., загінуў у 1943 у Гомельскай вобл.

ЛЯВОНАЎ Іван Данілавіч, н. у 1918, мал. сярж., загінуў у 1943 у Харкаўскай вобл.

ЛЯВОНАЎ Іван Іванавіч, н. у 1922, ст. лейт., загінуў у 1945 пад Берлінам.

ЛЯВОНАЎ Максім Савельевіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛЯВОНАЎ Піліп Міронавіч, н. у 1916, прапаў без вестак у 1944.

ЛЯВОНАЎ Фёдар Ільіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛЯВОНАЎ Фядос Трафімавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛЯВОНАЎ Цімафей Савельевіч, н. у 1909, рад., загінуў у 1945 у Германіі.

ЛЯВОНАЎ Яўмен Ільіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛЯНДЗЮШКІН Георгій Нічыпаравіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

МЕШЧАНІНАЎ Васіль Уладзіміравіч, н. у 1920, ст. лейт., загінуў у 1945.

МЕШЧАНІНАЎ Іван Іванавіч, н. у 1924, сярж., загінуў у 1945 у Польшчы.

МЕШЧАНІНАЎ Уладзімір Прохаравіч, н. у 1892, рад., прапаў без вестак у 1944.

МЕШЧАНІНАЎ Ціхан Іванавіч, н. у 1902, рад., загінуў у 1944 у Беластоцкім ваяв., Польшча.

ПАЛЯКОЎ Сямён Тарасавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1945.

ПРЫХОДЗЬКІН Іван Аляксандравіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1945.

ПЫРШЫН Міхаіл Маркавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

РАЗУВАНАЎ Аляксандр Ануфрыевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

РАЗУВАНАЎ Аляксандр Нічыпаравіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

РАЗУВАНАЎ Марк Іосіфавіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

РАЗУВАНАЎ Раман Сяргеевіч, н. у 1896, рад., прапаў без вестак у 1944.

РАЗУВАНАЎ Сямён Паўлавіч, н. у 1896, рад., загінуў у 1944 у в. Зарэчча Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

РАЗУВАНАЎ Яфім Лаўрэнцьевіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1944.

РЫСАЎ Нічыпар Фёдаравіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

САБАСЕНКА Іван Іванавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

САВУЛЕЎ Васіль Парфенавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

САВУЛЕЎ Іван Паўлавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1943.

САВУЛЕЎ Нічыпар Яфрэмавіч, н. у 1919, лейт., прапаў без вестак у 1944.

САВУЛЕЎ Рыгор Фёдаравіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

СУШЫНСКІ Нічыпар Захаравіч, н. у 1896, ст. сярж., прапаў без вестак у 1944.

ТАКУСАЎ Емяльян Майсеевіч, н. у 1896, рад., прапаў без вестак у 1944.

ТАКУСАЎ Іван Якаўлевіч, н. у 1925, рад., загінуў у кастрычніку 1944 у Латвіі.

ТАКУСАЎ Якаў Майсеевіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у 1944.

ХАВІН Аляксандр Міхайлавіч, н. у 1916, прапаў без вестак у 1944.

ХАВІН Ісак Міхайлавіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1944 у Гомельскай вобл.

ХАВІН Піліп Ягоравіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1944.

ХАВІН Уладзімір Міхайлавіч, н. у 1921, мал. лейт., загінуў у 1943 у в. Паўзунова Горацкага р-на Магілёўскай вобл.

ЦАРКОЎ Барыс Мікалаевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЦАРКОЎ Захар Мікітавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЦАРКОЎ Іван Мікітавіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1944 у в. Блізняты Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ЦАРКОЎ Павел Мікітавіч, н. у 1921, прапаў без вестак у 1944.

ЦАРАВУХІН Фёдар Радзівонавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЦАЦАРЫН Іван Герасімавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЦАЦАРЫН Мікалай Герасімавіч, н. у 1915, рад., загінуў у 1943 у Германіі.

ЦІМАШКОЎ Даніла Ягоравіч, н. у 1904, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Нігіш Жлобінскага р-на Гомельскай вобл.

ЦІМАШКОЎ Пётр Іванавіч, н. у 1923, мал. сярж., загінуў у 1944 у Беластоцкім ваяв., Польшча.

ЦІМАШКОЎ Пётр Сцяпанавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЦІМАШКОЎ Савелій Ягоравіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЦІМАШКОЎ Сільвестр Іванавіч, н. у 1911, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Старое Сяло Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ЦІМАШКОЎ Сцяпан Ягоравіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЧАРНЯКОЎ Сяргей Піменавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЧЫЖОЎ Адам Анісімавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЧЫЖОЎ Канстанцін Лявонавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШАПАВАЛАЎ Аляксей Лявонавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШАПАВАЛАЎ Васіль Лявонавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШАПАВАЛАЎ Мікалай Адамавіч, н. у 1916, ст. лейт., загінуў у 1945, пахаваны ў Берліне.

ШАПАВАЛАЎ Міхаіл Лявонавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШАПАВАЛАЎ Павел Дзмітрыевіч, н. у 1915, сярж., загінуў у 1943, пахаваны на х. Красны Партызан Растоўскай вобл.

ШАПАВАЛАЎ Піліп Адамавіч, н. у 1912, ст. сярж., прапаў без вестак у 1942.

ШАПАВАЛАЎ Піліп Паўлавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1943.

ШАПАВАЛАЎ Якаў Лявонавіч, н. у 1911, рад., загінуў у 1944 у Літве.

ШКРАБАЎ Васілій Лаўрынавіч, н. у 1904, рад., загінуў у 1944 у Арлоўскай вобл.

ШКРАБАЎ Мікалай Лаўрэнцьевіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1942, пахаваны ў в. Каменка Веліка-луцкага р-на Пскоўскай вобл.

ШМАРГУНОЎ Іван Фёдаравіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1944 у Латвіі.

ШМАРГУНОЎ Фёдар Савельевіч, н. у 1908, рад., памёр ад ран у 1942.

ШЫШКОЎ Марк Іосіфавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1941.

ВЁСКА ПАКАЛЮБІЧЫ, ПАСЁЛАК КАЛІНІНА, ВЁСКА ВАЛАТАВА

АДАМАЎ Іван Дзмітрыевіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1944.

АДАМАЎ Кузьма Мікалаевіч, н. у 1911, рад., загінуў у 1944 у Гомельскай вобл.

АДАМАЎ Павел Іванавіч, н. у 1918, рад., загінуў у 1944 у Малдавіі.

АДАМАЎ Раман Фёдаравіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

АДАМЧЫКАЎ Сцяпан Афанасьевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1941.

АЛЕЙНІКАЎ Ісак Дзямідавіч, н. у 1897, рад., памёр ад ран у 1944, пахаваны ў в. Вялікі Бор Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

АЛЕЙНІКАЎ Міхаіл Харытонавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

АЛЕЙНІКАЎ Сцяпан Ісакавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1943.

АЛЕЙНІКАЎ Трафім Фёдаравіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1941.

АЛЯКСЕЕЎ Сяргей Канстанцінавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

АЛЯКСЕЙЧЫКАЎ Аляксандр Канстанцінавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

АНДРУТАЎ Мікалай Іванавіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

АНДРЭЕЎ Аляксей Сямёнавіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

АНІПАЎ Фёдар Гаўрылавіч, н. у 1913, рад., загінуў у 1945 у Польшчы.

АРЛОЎ Іосіф Аляксандравіч, н. у 1915, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Старыца Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

АРЛОЎ Піліп Ісакавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1943.

АРЛОЎ Раман Андрэевіч, н. у 1912, яфр., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Сангала Тартускага р-на, Эстонія.

АРЛОЎ Фадзей Андрэевіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1944.

АЎСЯНКОЎ Іван Іванавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАГАМОЛАВА Аляксандра Сцяпанаўна, н. у 1920, фельчар, прапала без вестак у 1942.

БАЛОЦІН Іван Яфімавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1942.

БАРАБАНАЎ Аляксей Сцяпанавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАРАБАНАЎ Васіль Іванавіч, н. у 1904, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў г. Астрахань.

БАРАБАНАЎ Іван Захаравіч, н. у 1904, рад., загінуў у 1941, пахаваны ў в. Радчына Смаленскай вобл.

БАРАБАНАЎ Мікалай Васільевіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАРАШКАЎ Міхаіл Аляксеевіч, н. у 1917, рад., загінуў у 1945 ва Усходняй Прусіі.

БЕЛАМУТАЎ Міхаіл Іванавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1942.

БУКАТАЎ Пётр Харытонавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1941.

БУРЦАЎ Апанас Піменавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

БУРЦАЎ Карп Іванавіч, н. у 1904, рад., загінуў у 1945 у Германіі.

БУРЦАЎ Мікалай Іванавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

БУРЦАЎ Рыгор Іванавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВАСІЛЬКОЎ Аляксандр Якаўлевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВАСІЛЬКОЎ Анатолій Якаўлевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1945.

ВАСІЛЬКОЎ Мікалай Якаўлевіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1942.

ВЕРАМЕЕЎ Іван Сямёнавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1942.

Т.Ф.Алейнікаў.

Ф.Г.Аніпаў.

М.А.Барашкаў.

А.П.Бурцаў.

К.І.Бурцаў.

ВІЖУНОЎ Кірыл Карпавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1941.

ГАЙДАЎ Антон Нічыпаравіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГАНЧАРОЎ Арсеній Філіпавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГАРНАТОВІЧ Іван Фаміч, н. у 1914, рад., загінуў у 1941 у Смаленскай вобл.

ГАРНАТОВІЧ Юзаф Фільштэйнавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1941.

М.Ф.Дзёмін.

С.А.Казубанаў.

А.Р.Каралёў.

В.У.Каржоў.

ГАЎРЫЛАЎ Ануфрый Іванавіч, н. у 1913, рад., загінуў у 1942 у Эстоніі.

ГАЎРЫЛАЎ Міхаіл Іванавіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1944 у Польшчы.

ГАЎРЫЛАЎ Сцяпан Іванавіч, н. у 1911, сярж., загінуў у 1942 пад Ленінградам.

ГОВАРАЎ Васіль Міхайлавіч, н. у 1918, фельчар, загінуў у 1943 у Гомельскай вобл.

ГРАМЫКА Емяльян Сергеевіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГРАМЫКА Іван Кірэевіч, н. у 1913, лейт., прапаў без вестак у 1944.

ГРОМАЎ Васіль Пракопавіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1943 у Краснадары.

ГРЫБАНАЎ Іван Дзмітрыевіч, н. у 1922, ст. сярж., загінуў у 1942.

ГРЫЦАЎ Яфім Мітрафанавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГРЭКАЎ Іван Пятровіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГРЭКАЎ Іван Пятровіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1945, пахаваны каля Берліна.

ГУРЧУНОЎ Мікалай Уладзіміравіч, н. у 1924, рад., загінуў 24.10.1944 ва Усходняй Прусіі.

ГУРЧУНОЎ Фёдар Фядотавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1941.

ДЗЁМІН Міхаіл Фёдаравіч.

ДЗЯДКОЎ Іван Фёдаравіч, н. у 1922, ст. сярж., загінуў у 1944 у Смаленскай вобл.

ДЗЯДКОЎ Ігнат Емяльянавіч, н. у 1902, рад., загінуў у 1942 у Германіі.

ДЗЯДКОЎ Сцяпан Фёдаравіч, н. у 1911, рад., загінуў у 1942, пахаваны ў в. Бабоўнікі Бялёўскага р-на Тульскай вобл.

ДРАБУШЭЎСКІ Пётр Лявонцьевіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1943 у Растоўскай вобл.

ДУШКЕВІЧ Адась Паўлавіч, н. у 1924, старш., памёр ад ран у 1944.

ЗІНЕВІЧ Іван Фёдаравіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1944 у г. Рагачоў Гомельскай вобл.

ІВАНОЎ Аляксей Карпавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

ІСАЕНКА Аляксандр Якаўлевіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАЗУБАНАЎ Мікалай Афанасьевіч, н. у 1922, рад., загінуў 8.1.1943, пахаваны ў в. Хахлацкая Прасцянка Варонежскай вобл.

КАЗУБАНАЎ Сцяпан Андрэевіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАЗУБАНАЎ Фядос Іванавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАНАВАЛАЎ Фама Міхеевіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАРАЛЁЎ Аляксей Раманавіч, н. у 1899, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАРЖОЎ Васіль Уладзіміравіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАРЖОЎ Іван Ільіч, н. у 1919, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Вялікі Бор Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

КАРЖОЎ Кузьма Трафімавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАРЖОЎ Мікалай Васільевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАРЖОЎ Мікалай Кузьміч, н. у 1921, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў г. Рэчыца Гомельскай вобл.

КАРЖОЎ Мікалай Сяргеевіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАРЖОЎ Мікалай Уладзіміравіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1945, пахаваны ў г. Жэпін Гажыцкага ваяв., Польшча.

КАРНАВУХАЎ Іван Мікалаевіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАСЯКОЎ Анатоль Ігнатавіч, н. у 1919, ст. сярж., прапаў без вестак у 1944.

КАЧАНОЎСКІ Антон Сцяпанавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1944.

КІРЫЛЕНКА Васіль Адамавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1943.

КІРЫЛЕНКА Рыгор Адамавіч, н. у 1912, рад., загінуў у 1941, пахаваны ў Гомелі.

КІРЫЛЕНКА Станіслаў Адамавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1944.

КІРЫШЧАНКА Фёдар Паўлавіч, н. у 1899, рад., прапаў без вестак у 1944.

КЛІМОВІЧ Анатоль Міхайлавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1941.

КОКАТАЎ Васіль Іванавіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1944 у Польшчы.

КОКАТАЎ Карп Мікітавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

КОКАТАЎ Пётр Сяргеевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАПАЦЕЎ Іван Сямёнавіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1941 пад Арлом.

КРУПАДЗЁРАЎ Фёдар Міхеевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

КРЫВАНОГАЎ Іван Фёдаравіч, н. у 1923, лейт., загінуў у 1942 пад Смаленскам.

КУЗЬМІЦКІ Фёдар Цімафеевіч, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Старое Сяло Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ЛАПУШКАЎ Іван Піліпавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЛАПУШКАЎ Сцяпан Піліпавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛАПУШКАЎ Фёдар Піліпавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛАРКІН Міхаіл Паўлавіч, н. у 1905, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Старое Сяло Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ЛЕТАШКОЎ Дзмітрый Мікалаевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛЕТАШКОЎ Іван Піліпавіч, н. у 1915, ст. сярж., загінуў у 1944, пахаваны ў г. Чырвонаармейск Ровенскай вобл.

ЛЕТАШКОЎ Якаў Піліпавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛОЦМАНАЎ Майсей Фёдаравіч, н. у 1916, рад., загінуў у 1944 у Мінскай вобл.

ЛУКОМСКІ Віктар Антонавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛУПІКАЎ Сямён Цімафеевіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛЫСЯНКОЎ Іван Аляксеевіч, н. у 1922, рад.

ЛЫСЯНКОЎ Савелій Аляксеевіч, н. у 1924, рад.

ЛЫСЯНКОЎ Якаў Аляксеевіч.

ЛЯВУШЧАНКА Сяргей Якаўлевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАГДАНАЎ Карней Іосіфавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАГДАНАЎ Якаў Міхайлавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАКАРАНКА Пімен Яўціхіевіч, н. у 1898, загінуў у 1945 у Германіі.

МАКАРКОЎ Аляксандр Канстанцінавіч, н. у 1905, яфр., загінуў у 1944, пахаваны каля в. Новыя Канапліцы Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

МАКУШЭНКА Канстанцін Сямёнавіч, н. у 1903, лейт., прапаў без вестак у 1944.

С.Ц.Лупікаў.

МАЛАХАЎ Аляксандр Фядотавіч, н. у 1919, рад., загінуў у 1943 у Гомельскай вобл.

МАЛАХАЎ Антон Васільевіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАЛАХАЎ Павел Архіпавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАЛАШКОЎ Мацвей Піліпавіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1943 пад Сталінградам.

МАЛЕЦЬКА Іван Аляксандравіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАЛЕЦЬКА Кліменцій Трафімавіч, н. у 1903, рад., загінуў у 1944 у г.п. Буда-Кашалёва Гомельскай вобл.

МАЛЕЦЬКА Павел Майсеевіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАЛЕЦЬКА Рыгор Фёдаравіч, н. у 1920, сярж., прапаў без вестак у 1944.

МАЛЕЦЬКА Уладзімір Лявонавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1942.

МАРКАЎЦОЎ Аляксей Лукіч, н. у 1923, ст. сярж., загінуў у 1944 у Віцебскай вобл.

МАРКАЎЦОЎ Міхаіл Рыгоравіч, н. у 1893, рад., прапаў без вестак у 1945.

МАРКАЎЦОЎ Пётр Міхайлавіч, н. у 1911, рад., загінуў у 1943 у Чарнігаўскай вобл.

МАРКАЎЦОЎ Рыгор Міхайлавіч, н. у 1907, лейт., прапаў без вестак у 1944.

МАРКАЎЦОЎ Уладзімір Якаўлевіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАРОЗКІН Навум Нічыпаравіч, н. у 1918, сярж., прапаў без вестак у 1943.

МАСЛОЎСКІ Аляксандр Фёдаравіч, прапаў без вестак у 1944.

МЕДЗІН Міна Максімавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

МІЦЬКО Міхаіл Сямёнавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1943.

МЯЖЭЙНІКАЎ Аляксандр Міхайлавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

МЯЖЭЙНІКАЎ Андрэй Іванавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у 1944.

МЯЖЭЙНІКАЎ Антон Радзівонавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1944.

МЯЖЭЙНІКАЎ Іван Германавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1944.

МЯЖЭЙНІКАЎ Іван Ермалаевіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1944.

МЯЖЭЙНІКАЎ Іосіф Радзівонавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1943.

МЯЖЭЙНІКАЎ Міхаіл Рыгоравіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

МЯЖЭЙНІКАЎ Нічыпар Тарасавіч, н. у 1919, рад., загінуў у 1943.

МЯЖЭЙНІКАЎ Нічыпар Трыфанавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1943.

МЯЖЭЙНІКАЎ Раман Герасімавіч, н. у 1900, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў в. Цяраева Пакроўскага р-на Арлоўскай вобл.

МЯЖЭЙНІКАЎ Харытон Давыдавіч, н. у 1915, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў в. Селішча Гомельскага р-на.

МЯЖЭЙНІКАЎ Якаў Іванавіч, н. у 1923, ст. лейт., загінуў у 1943 у Кіеўскай вобл.

НІКІЦЕНКА Іван Аркадзьевіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1943.

НЯТЫЛЬКІН Адам Цярэнцьевіч, н. у 1920, ст. сярж., прапаў без вестак у 1941.

НЯТЫЛЬКІН Іван Якаўлевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАДЦЕРАБКОЎ Васіль Харытонавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1943.

ПАДЦЕРАБКОЎ Захар Калінавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАДЦЕРАБКОЎ Іван Арцёмавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1945 у в. Корнева Багратіёнаўскага р-на Калінінградскай вобл.

ПАДЦЕРАБКОЎ Міхаіл Харытонавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1943.

ПАДЦЕРАБКОЎ Панцялей Харытонавіч, н. у 1916, мал. сярж., загінуў у 1945 у Германіі.

ПАКРЫШЧАНСКІ Трафім Максімавіч, рад., загінуў у 1944 у Літве.

ПАЛЕЙ Георгій Ільіч, н. у 1918, рад., загінуў у 1944 пад г. Ковель Валынскай вобл.

ПАЛЯКОЎ Аўрам Данілавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАЛЯКОЎ Іван Сямёнавіч, н. у 1893, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАРХАМЦОЎ Яўген Аляксеевіч, н. у 1925, мал. сярж., загінуў у 1945 пад Берлінам.

ПАТАПЧАНКА Васіль Майсеевіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1941 пад Сталінградам.

ПЛЕСКІ Васіль Іосіфавіч, рад., загінуў у 1945 у Чэхаславакіі.

ПЛЕСКІ Уладзімір Іванавіч, рад., загінуў у 1943 у Гомельскай вобл.

ПУГАЧОЎ Уладзімір Васільевіч, н. у 1923, сярж., прапаў без вестак у 1941.

РАБЧАНКОЎ Самуіл Цярэнцьевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

РАЖКОЎ Емяльян, рад., загінуў у 1944 у Гомельскай вобл.

РАЗУМЕЕЎ Аляксандр Іванавіч, н. у 1925, сярж., прапаў без вестак у 1943.

РАЗУМЕЕЎ Іван Іванавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

РАНДАЎЦОЎ Іван Прохаравіч, н. у 1922, сярж., прапаў без вестак у 1943.

САЙКІН Сцяпан Васільевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

САКАЛОЎ Іван Платонавіч, н. у 1918, мал. лейт., загінуў у 1943, пахаваны ў пас. Карабкі Кахоўскага р-на Херсонскай вобл.

САКАЛОЎ Кірыл Платонавіч, н. у 1916, рад., загінуў у 1945, пахаваны ў Варшаўскім ваяв., Польшча.

САКАЛОЎ Кузьма Калінавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў в. Кропатава Смаленскай вобл.

САКАЛОЎ Пётр Рыгоравіч, н. у 1920, ст. сярж., загінуў у Эстоніі.

САКАЛОЎ Піліп Калінавіч, н. у 1915, ст. лейт., прапаў без вестак у 1942.

САКАЛОЎ Яфім Рыгоравіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

САЛАГУБАЎ Гаўрыла Сцяпанавіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1944 ва Усходняй Прусіі.

САЛАГУБАЎ Трафім Паўлавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1944.

САЛДАТКІН Андрэй Клімавіч, н. у 1911, рад., загінуў у 1944 у Валынскай вобл.

САЛДАТКІН Васіль Клімавіч, н. у 1906, рад., загінуў у 1941 у Ленінградскай вобл.

САЛОХІН Іван Васільевіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1945 у Германіі.

САЛОХІН Нічыпар Аляксандравіч, н. у 1905, рад., загінуў у 1945 у Польшчы.

САЛОХІН Сцяпан Аляксандравіч, н. у 1906, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Баркі Беластоцкага ваяв., Польшча.

САЛОХІН Сцяпан Трафімавіч, н. у 1907, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Баркі Беластоцкага ваяв., Польшча.

САЛОХІН Яфім Аляксандравіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

САЛЫТАЎ Раман Аксёнавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1943.

САРАКАЛЕТАЎ Мікалай Васільевіч, н. у 1922, лейт., загінуў у 1944 у Ленінградскай вобл.

САЎЧАНКА Ціхан Сідаравіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1943.

СВІРСКІ Аляксей Віктаравіч, н. у 1922, лейт., прапаў без вестак у 1943.

СВІРСКІ Дзмітрый Віктаравіч, н. у 1903, рад., загінуў у 1941 пад Смаленскам.

СВІРСКІ Канстанцін Віктаравіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1945 у Германіі.

СЕВЯРЫНАЎ Іван Захаравіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1942.

СЕВЯРЫНАЎ Сцяпан Пракопавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1944.

СІЛІЦКІ Іван Пятровіч, н. у 1907, рад., загінуў у 1945 у Германіі.

СКАМАРОХАЎ Іван Фёдаравіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

СКАЧКОЎ Павел Панцялеевіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1944 у Полышчы.

СКАЧКОЎ Фёдар Панцялеевіч, н. у 1919, рад., загінуў у 1942, пахаваны ў г. Вічуга Іванаўскай вобл.

СУБОЦІН Емяльян Пятровіч, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Сівароча Залягошчанскага р-на Арлоўскай вобл.

СЦЕПАНЬКОЎ Васіль Ілыч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

СЦЕПАНЬКОЎ Васіль Цярэнцьевіч, н. у 1915, сярж., прапаў без вестак у 1944.

СЦЕПАНЬКОЎ Дзмітрый Ілыч, н. у 1906, рад., загінуў у 1941 у Ленінградскай вобл.

СЦЕФАНЕНКА Міхаіл Усцінавіч, н. у 1923, лейт., прапаў без вестак у 1943.

СЫРЦОЎ Іван Парфенавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1945.

СЫРЦОЎ Іван Трафімавіч, н. у 1907, рад., загінуў у 1945 ва Усходняй Прусіі.

СЫРЦОЎ Мікалай Міхайлавіч, н. у 1945, партызан, загінуў у 1943 у Гомельскай вобл.

СЫРЦОЎ Мікалай Фадзеевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

СЫРЦОЎ Уладзімір Фёдаравіч, н. у 1900, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў пас. Сталіна Любашаўскага р-на Адэскай вобл.

СЯРКОЎ Кузьма Пятровіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

СЯРКОЎ Фёдар Пятровіч, н. у 1924, загінуў у 1944.

СЯРКОЎ Цімафей Фёдаравіч, н. у 1913, рад., загінуў у 1945, пахаваны ў Шчэцінскім ваяв., Польшча.

СЯРКОЎ Яўген Іванавіч, н. у 1921, рад., загінуў у 1942 у Ленінградскай вобл.

ТАКУНОЎ Іван Іванавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

ТАКУНОЎ Іван Піліпавіч, рад., загінуў у 1942 у Сталінградскай вобл.

ТАКУНОЎ Ульян Сямёнавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1944.

ТАКУНОЎ Фёдар Уладзіміравіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

ТАЛЕЦКІ Уладзімір Міхайлавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1943.

ТРУШКІН Раман Мікалаевіч, н. у 1912, рад., загінуў у 1944 у Гомельскай вобл.

ТРЫБУЛАСТАЎ Аляксей Сяргеевіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1945 ва Усходняй Прусіі.

ТРУБУЛАСТАЎ Пётр Сяргеевіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1942, пахаваны ў в. Белакаменная Казельскага р-на Калужскай вобл.

ФАБРЫЧКІН Міхаіл Вяргеевіч, н. у 1922, ст. сярж., загінуў у 1944 у Варонежскай вобл.

ХАМЯКОЎ Нічыпар Восіпавіч, н. у 1896, рад., прапаў без вестак у 1944.

ХАМЯКОЎ Павел Калінавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1943.

ХАМЯКОЎ Пётр Філімонавіч, н. у 1920, лейт., загінуў у 1945, пахаваны ў г. Вільнюс, Літва.

ХАМЯКОЎ Сцяпан Дзмітрыевіч, н. у 1920, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў г. Рослаўль Смаленскай вобл.

ЦАРАНКОЎ Захар Міхайлавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЦАРАНКОЎ Іван Міхайлавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЦАРАНКОЎ Максім Міхайлавіч, н. у 1912, мал. сярж., прапаў без вестак у 1942.

ЦАЦУЛІН Васіль Мікітавіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЦЕЛЯПНЁЎ Андрэй Васільевіч, н. у 1917, рад., загінуў у 1941 у Мінскай вобл.

ЦЕЛЯПНЁЎ Антон Тарасавіч, н. у 1907, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Старое Сяло Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ЦЫГАНКОЎ Міхаіл Васільевіч, н. у 1899, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Старое Сяло Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ЧАРАВУХІН Іван Дзмітрыевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЧАРАВУХІН Мікіта Яфімавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЧАРАВУХІН Мітрафан Дзмітрыевіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЧЫЖОЎ Васіль Іванавіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЧЫЖОЎ Герасім Аляксеевіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЧЫЖОЎ Мікалай Адамавіч, н. у 1907, рад., загінуў у палоне ў 1941 у Германіі.

ЧЫЖОЎ Панцялей Сільвестравіч, н. у 1906, яфр., прапаў без вестак у 1945.

ШУМЯКА Аляксандр Антонавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШУМЯКА Мікалай Уладзіміравіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШУПЛЯКОЎ Андрэй Цітавіч, н. у 1901, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Чыркавічы Светлагорскага р-на.

ШУПЛЯКОЎ Барыс Андрэевіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1945 у Польшчы.

ШУПЛЯКОЎ Іван Трафімавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШУТАЎ Аляксандр Дзмітрыевіч, н. у 1912, мал. сярж., загінуў у 1945 у Германіі, пахаваны ў Берліне.

М.І.Шыхалаў.

В.С.Шыцікаў.

ШУТАЎ Васіль Іванавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1945.

ШУТАЎ Іван Іванавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1942.

ШУТАЎ Марк Фёдаравіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШУТАЎ Мікіта Еўдакімавіч, рад., загінуў у 1942, пахаваны ў в. Старое Сяло Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ШЫНКАРОЎ Андрэй Канстанцінавіч, н. у 1905, рад., загінуў у 1942, пахаваны ў в. Паніна Ржэўскага р-на Калінінскай вобл.

ШЫНКАРОЎ Іван Андрэевіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШЫХАЛАЎ Канстанцін Лявонавіч, н. у 1900, рад., памёр у шпіталі ў 1944 у Ленінградскай вобл.

ШЫХАЛАЎ Макар Іванавіч, н. у 1906, лейт., прапаў без вестак у 1944.

ШЫХАЛАЎ Мікалай Пятровіч, н. у 1915, рад., загінуў у 1945.

ШЫХАЛАЎ Фёдар Сяргеевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШЫЦІКАЎ Аляксей Якаўлевіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШЫЦІКАЎ Андрэй Парфенавіч, н. у 1896, рад., прапаў без вестак у 1941.

ШЫЦІКАЎ Васіль Сцяпанавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШЫЦІКАЎ Іван Гаўрылавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШЫЦІКАЎ Ігнат Іванавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1942.

ШЫЦІКАЎ Кліменцій Іванавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШЫЦІКАЎ Мікалай Якаўлевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШЫЦІКАЎ Сцяпан Іванавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШЫЦІКАЎ Трафім Самсонавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1941.

ШЭФЕРАЎ Аляксандр Ігнатавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЯЗЕРСКІ Леанід Сцяпанавіч, сярж., загінуў у 1945 у Германіі.

ЯЗУРСКІ Міхаіл Аляксандравіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЯКАЎЦАЎ Сцяпан Фёдаравіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЯНЦАЎ Іван Іосіфавіч, н. у 1924, ст. сярж., загінуў у 1944 у Польшчы.

ЯНЦАЎ Іосіф Міхайлавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЯРШОЎ Мікалай Герасімавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПРЫБАРСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА НОВАЯ БУДА

БУРАК Мікалай Аляксандравіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1944 у Валынскай вобл.

КАРДАШОЎ Аляксандр Казіміравіч, н. у 1921, ст. сярж., загінуў у 1944 у Ленінградскай вобл.

КАРДАШОЎ Мікалай Казіміравіч, н. у 1920, рад., загінуў у 1944 пад Сталінградам.

КЛІМОВІЧ Павел Аляксандравіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАТЫЛЁЎ Аляксандр Андрэевіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1943.

МАТЫЛЁЎ Іван Мікалаевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

МІХАЛАЧКІН Піліп Апанасавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

МІХАЛАЧКІН Фёдар Апанасавіч, н. у 1920, рад., загінуў у 1941 у Карэліі.

РУДЗЯНКОЎ Аляксей Сямёнавіч, н. у 1919, лейт., прапаў без вестак у 1944.

СУДОМ Павел Рыгоравіч, н. у 1915, лейт., прапаў без вестак у 1941.

ШАШАРУК Васілій Паўлавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШАШАРУК Дзям'ян Ціханавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШАШАРУК Іван Іванавіч, н. у 1919, сярж., прапаў без вестак у 1944.

ШАШАРУК Іван Яфімавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШАШАРУК Мікалай Пятровіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШАШАРУК Сяргей Фёдаравіч, н. у 1896, рад., загінуў у 1945 у Ровенскай вобл.

ШАШАРУК Ягор Восіпавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1943.

ШПАНЬКОВА Антаніна Кузьмінічна, н. у 1918, рад., загінула ў 1944 пад Нарвай, Эстонія.

ШПАНЬКОЎ Аляксандр Апанасавіч, н. у 1918, рад., загінуў у 1944 пад Нарвай, Эстонія.

ШПАНЬКОЎ Аляксей Аляксандравіч, н. у 1912, рад., загінуў у 1942, пахаваны ў Балаклейскім р-не Харкаўскай вобл.

ШПАНЬКОЎ Васілій Мікалаевіч, н. у 1915, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Азяраны Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ШПАНЬКОЎ Емяльян Іванавіч, н. у 1915, рад., загінуў у 1945 пад г. Жлобін Гомельскай вобл.

ШПАНЬКОЎ Іван Андрэевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШПАНЬКОЎ Павел Андрэевіч, н. у 1910, лейт., прапаў без вестак у 1944.

ШПАНЬКОЎ Пётр Іванавіч, н. у 1920, мал. сярж., загінуў 12.3.1943 у Мікалаеўскай вобл.

П.Р.Судом.

М.І.Базылёў.

В.С.Захараў.

А.М.Папкоў.

ВЁСКА ПРЫБАР

АСАДЧАНКА Савелій Ціханавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

АСТАПЕНКА Дзмітрый Васільевіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1944 пад Варшавай.

БАЗЫЛЁЎ Андрэй Мяфодзьевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак.

БАЗЫЛЁЎ Міхаіл Ісакавіч, н. у 1926, рад., загінуў у 1944 у Латвіі.

БАЗЫЛЁЎ Сцяпан Яфрэмавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАЗЫЛЁЎ Сямён Арцёмавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1941.

БЕСКАРАВАЙНЫ Іван Анісімавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у снежні 1942.

ГОРЧАНКА Іван Прохаравіч, н. у 1908, сапёр, прапаў без вестак 2.8.1941.

ГРЫШЧАНКА Якаў Мікітавіч, н. у 1898, рад., загінуў 9.5.1942, пахаваны ў в. Баяршчына Смаленскай вобл.

ГУЗЯНКОЎ Іван Архіпавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1941.

ДАЎГАЙЛАЎ Яўген Піліпавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак.

ДЗЯМІДАЎ Якаў Акімавіч, н. у 1911, сярж., загінуў у 1943, пахаваны ў г. Славянок Данецкай вобл.

ДУБАДЗЕЛАЎ Міхаіл Піліпавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЗАХАРАЎ Васіль Сяргеевіч, н. у 1890, рад., прапаў без вестак у 1944.

ІВАНЬКОЎ Барыс Канстанцінавіч, н. у 1912, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Закісце Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ІЛЬЧАНКА Васіль Рыгоравіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1944.

ЛАБАЧОЎ Іван Дзмітрыевіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЛАБАЧОЎ Павел Мацвеевіч, н. у 1920, рад., загінуў у 1943 пад г. Жлобін Гомельскай вобл.

ЛЕСНІКОЎ Яўграф Ермалаевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛІПІЧАЎ Купрыян Акімавіч, рад., загінуў у 1944 у Літве.

МАРОЗАЎ Аляксей Карпавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАРОЗАЎ Пётр Гаўрылавіч, н. у 1909, рад., загінуў 1.4.1942, пахаваны ў в. Грыдзіна Ржэўскага р-на Калінінскай вобл.

МАРОЗАЎ Пётр Паўлавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1943.

МАРТЫНАЎ Сямён Мітрафанавіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1944 у Цярнопальскай вобл.

МАСКАЛЕНКА Дзям'ян Аляксандравіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1943 у Ленінградзе.

МІХАЙЛАЎ Мікалай Яфімавіч, н. у 1920, рад., загінуў у 1944 у Эстоніі.

НАДТАЧЭЕЎ Канстанцін Мікалаевіч, н. у 1895, прапаў без вестак у 1944.

ПАПКОЎ Аляксандр Маркавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАПКОЎ Павел Аляксандравіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1943 пад Ленінградам.

САВАСЦЬЯНАЎ Уладзімір Піменавіч, н. у 1925, партызан, закатаваны фашыстамі ў 1944, пахаваны ў в. Прыбар Гомельскага р-на.

І.М.Цыкуноў.

П.А.Цыкуноў.

І.Н.Шчарбакоў.

І.С.Шчарбакоў.

СІМАКОЎ Аляксей Кузьміч, н. у 1920, рад., загінуў у 1944 пад Арлом.

СІМАКОЎ Апанас Купрыянавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

СТАРЧАНКА Уладзімір Якаўлевіч, н. у 1926, загінуў 24.11.1944, пахаваны ў в. Заторы Варшаўскага ваяв., Польшча.

ТАРАСАЎ Кузьма Міхайлавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1944.

УЛАДЗІМІРАЎ Міхаіл Ільіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у ліпені 1944.

ЦАКУНОЎ Аляксей Кірылавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1945.

ЦЫКУНОЎ Іван Мікітавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЦЫКУНОЎ Мікалай Фёдаравіч, н. у 1921, рад., загінуў у 1944 ва Улукаўскім с/с Гомельскага р-на.

ЦЫКУНОЎ Пётр Антонавіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1943 пад Ленінградам.

ЦЫКУНОЎ Фёдар Кірылавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЦЫРКУНОЎ Дзмітрый Кірылавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШАЛУПАЕЎ Сяргей Яфрэмавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШАШУРЫН Сяргей Фёдаравіч, рад., загінуў 15.3.1944, пахаваны ў г. Дубна Ровенскай вобл.

ШВЕДАВА Тамара Іосіфаўна, н. у 1920, медсястра, загінула ў 1944 на Таманскім п-ве.

ШВЕДАЎ Аляксей Піліпавіч, н. у 1925, рад., загінуў у Калінінскай вобл.

ШВЕДАЎ Ніканор Восіпавіч, н. у 1898, рад., загінуў у 1944 у Брэсцкай вобл.

ШВЕДАЎ Сямён Цімафеевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШЧАРБАКОЎ Анатолій Емяльянавіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1945 у Польшчы.

ШЧАРБАКОЎ Іван Анісімавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШЧАРБАКОЎ Іван Нічыпаравіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШЧАРБАКОЎ Іван Сцяпанавіч, н. у 1920, ст. лейт., загінуў у 1945 пад г. Франкфурт-на-Одэры, Германія.

ШЧАРБАКОЎ Пётр Пятровіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШЧАРБАКОЎ Фёдар Пятровіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШЧАРБАКОЎ Фядос Васільевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЮРЧАНКА Іван Прохаравіч, н. у 1908, рад., загінуў у 1944 у Літве.

ВЁСКА РАНДОЎКА

АЎСЯНКАЎ Аляксандр Ільіч, н. у 1911, старш., загінуў у 1945 у г. Берлін.

БАЛБУШАЎ Міхаіл Кірылавіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1943 у г. Жлобін Гомельскай вобл.

БЕЛАМУТАЎ Мітрафан Міхайлавіч, н. у 1912, загінуў у 1943 пад Ленінградам.

ІВАНЧЫКАЎ Іван Канстанцінавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1944.

ІВАНЧЫКАЎ Іван Ягоравіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

ІВАНЧЫКАЎ Мануграп Ягоравіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

ІВАНЧЫКАЎ Трафім Ягоравіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

ІВАНЧЫКАЎ Якаў Яфімавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАБКОЎ Іосіф Еўдакімавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАВАЛЁЎ Платон Іванавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАВАЛЁЎ Фрол Іванавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1943.

КАВАЛЁЎ Цімафей Кузьміч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1943.

КАЛЯДАЎ Карп Мітрафанавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАПЕЙКІН Емяльян Рыгоравіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак.

КАПЕЙКІН Сямён Рыгоравіч, н. у 1908, рад., загінуў у 1941 у Ленінградскай вобл.

КАРАТКОЎ Іван Арцёмавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАРАТКОЎ Макар Антонавіч, н. у 1913, рад., загінуў у 1941 пад Віцебскам.

КУЗНЯЦОЎ Фёдар Іванавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак 30.6.1941.

КУШНЯРОЎ Васілій Сямёнавіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1943 у Харкаўскай вобл.

КУШНЯРОЎ Сяргей Андрэевіч, н. у 1907, рад., загінуў у 1945 ва Усходняй Прусіі.

МЯШЧАНСКІ Мікалай Данілавіч, н. у 1915, рад., загінуў у 1945.

МЯШЧАНСКІ Міхаіл Іванавіч, н. у 1903, рад., загінуў у 1944 у Брэсцкай вобл.

РАБКОЎ Церах Радзівонавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

РАБЧАНКА Дзям'ян Ільіч, н. у 1910, прапаў без вестак у 1944.

СІДОРКІН Гардзей Мікалаевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

СІДОРКІН Іван Захаравіч, н. у 1889, рад., прапаў без вестак у 1944.

СУХОЦКІ Міхаіл Міронавіч, н. у 1912, сярж., загінуў у 1945 ва Усходняй Прусіі.

СУХОЦКІ Сямён Дзмітрыевіч, н. у 1912, яфр., загінуў у 1945 у Цярнопальскай вобл.

СУХОЦКІ Уладзімір Дзмітрыевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак 3.2.1942.

ЦАРЫКАЎ Міхаіл Апанасавіч, н. у 1920, лейт., прапаў без вестак у 1944.

ЦЫРУЛЬНІКАЎ Лявон Волькавіч, н. у 1915, рад., загінуў у 1943 у Чарнігаўскай вобл.

ШАЛУПАЕЎ Сяргей Яфрэмавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШАЛЯСТУН Ягор Васільевіч, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

ВЁСКА ШЧЭРБАЎКА

АСІПЕНКА Іван Пятровіч, н. у 1922, сярж., загінуў у 1945 у Берліне.

ГАРБАЧОЎ Дзмітрый Мацвеевіч, н. у 1926, рад., загінуў у 1944 у г. Беласток, Польшча.

ДАРАФЕЕЎ Васілій Дарафеевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1943.

ДАРАФЕЕЎ Мікалай Аляксеевіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1945 у Варшаве.

ДАРАФЕЕЎ Мікалай Іванавіч, н. у 1925, сярж., загінуў у 1945 у Германіі.

ДУБКОЎ Антон Андрэевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

ДУБКОЎ Ігнат Андрэевіч, н. у 1910, мал. лейт., загінуў у 1941 пад Бранскам.

ДУБКОЎ Ігнат Сямёнавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак 2.8.1941.

ЕЎДАЧЭНКА Аляксандр Кірылавіч, н. у 1918, ст. сярж., прапаў без вестак у 1944.

НОСАРАЎ Фёдар Нікадзімавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1943.

ХАЧКОЎ Мікалай Міхайлавіч, н. у 1923, кулямётчык, загінуў 26.8.1944, пахаваны ў в. Добчык Варшаўскага ваяв., Польшча.

ПАСЁЛАК УСХОД

ГАЎРЫКАЎ Рыгор Фёдаравіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГРЫШЧАНКОЎ Іван Васільевіч, н. у 1919, сярж., прапаў без вестак у 1941.

ДЗЯМІДАЎ Георгій Пятровіч, н. у 1913, сярж., загінуў у 1943 пад Кіевам.

ДЗЯМІДАЎ Данііл Рыгоравіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1941.

КОТНЕЎ Канстанцін Іванавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛЯНКОЎ Васілій Мікітавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак 24.7.1941.

ЛЯНКОЎ Васілій Фёдаравіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЛЯНКОЎ Кірыл Лявонавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак 3.8.1941.

ЛЯНКОЎ Сіла Лявонавіч, н. у 1919, ст. лейт., прапаў без вестак у 1944.

ТАЛКАЧОЎ Уладзімір Іванавіч, н. у 1925, сярж., загінуў у 1945 на р. Одэр.

УЛАДЗІМІРАЎ Іван Кузьміч, н. у 1924, рад., загінуў у 1941 пад Ленінградам.

ПРЫБЫТКАЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА ДУЯНАЎКА

АВЕРЧАНКА Аляксандр Васільевіч, н. у 1926, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў в. Майскае Калінінградскай вобл.

АВЕРЧАНКА Васіль Цімафеевіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1943.

АВЕРЧАНКА Мікіта Мікалаевіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1943.

АВЕРЧАНКА Мітрафан Еўдакімавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

АВЕРЧАНКА Трафім Цімафеевіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у 1943.

АВЕРЧАНКА Фёдар Мікалаевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

АКУЛАЎ Дзямід Яфімавіч, н. у 1908, ст. лейт., загінуў у 1945.

АКУЛЕНКА Іван Васільевіч, н. у 1920, рад., загінуў у 1941.

АКУЛЬКОЎ Іван Васільевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

М.Е.Аверчанка.

М.П.Бабкоў.

І.П.Баранаў.

М.П.Баранаў.

М.І.Барзыкін.

П.І.Барзыкін.

БАБКОЎ Мікалай Патапавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1941.

БАБКОЎ Міхаіл Уласавіч, н. у 1918, сярж., прапаў без вестак у 1944.

БАБКОЎ Фёдар Патапавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1941.

БАДЗЯЛКА Міхаіл Аляксандравіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАРАНАЎ Іван Пятровіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1941.

БАРАНАЎ Міхаіл Мікітавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАРАНАЎ Міхаіл Пятровіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1941.

БАРАНАЎ Сцяпан Тарасавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАРЗЫКІН Міхаіл Іванавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАРЗЫКІН Пётр Іванавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1945.

ВЕРГУНОЎ Яфім Майсеевіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1941.

ГАЎРЫЛЕНКА Іван Сяргеевіч, н. у 1921, рад., загінуў у 1945 у Варшаве, Польшча.

ГАЎРЫЛЕНКА Рыгор Сяргеевіч, н. у 1909, рад., загінуў у Германіі.

ГАЎРЫЛЕНКА Уладзімір Кірылавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1944.

ДАЦЭНКА Андрэй Рыгоравіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1944 у Магілёўскай вобл.

ДАЦЭНКА Іван Мікалаевіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1945.

ЖЛОБА Мікалай Філімонавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак.

ЖУКАЎ Уладзімір Міхайлавіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1942 у в. Карлава Бялёўскага р-на Тульскай вобл.

КАНАВАЛАЎ Аляксандр Яўгенавіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у 1943.

КАНАВАЛАЎ Мікіта Сцяпанавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАРОТКІ Аляксандр Яфрэмавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАРОТКІ Іван Яфрэмавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАРКОЎЦАЎ Фёдар Самойлавіч, н. у 1908, рад., загінуў у 1943.

МАСЛЮКОЎ Аляксандр Іванавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАСЛЮКОЎ Фёдар Нічыпаравіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1945, пахаваны ў Шчэцінскім ваяв., Польшча.

МАСЛЯНКОЎ Іван Рыгоравіч, н. у 1916, сярж., прапаў без вестак у верасні 1944.

МАСЛЯНКОЎ Мікалай Апанасавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАСЛЯНКОЎ Пётр Гаўрылавіч, н. у 1898, рад., загінуў у 1945 у г. Калінінград.

ПАЎЛЕНКА Мікалай Андрэевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1945.

ПАЎЛЕНКА Міхаіл Яфімавіч, н. у 1915, рад., загінуў 8.5.1945 на х. Пауры Салдускага р-на, Латвія.

РАБЧАНКА Уладзімір Фёдаравіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1943.

РУДЗЯ Пётр Іванавіч, н. у 1906, рад., загінуў у 1944 у Румыніі.

САМУСЕЎ Віталь Піліпавіч, н. у 1926, рад., загінуў у 1945 у Германіі.

САМУСЕЎ Фядот Апанасавіч, н. у 1908, рад., загінуў у 1944 у Румыніі.

СІЛЬЧАНКА Міхаіл Еўдакімавіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у 1944.

ТАБАНЬКОЎ Мікалай Апанасавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

ТАБАНЬКОЎ Міхаіл Антонавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1944.

ТАБАНЬКОЎ Пётр Яўсеевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШАМЫЧКОЎ Васіль Уласавіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1945 пад Калінінградам.

ШАМЫЧКОЎ Іван Піліпавіч, н. у 1917, ст. сярж., загінуў 23.8.1943, пахаваны ў в. Князева Старарускага р-на Наўгародскай вобл.

ШАСТАПАЛАЎ Рыгор Маркавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1943.

ПАСЁЛКІ КАРАВЫШАНЬ, ЦАГЕЛЬНЯ

АЛЯКСЕЕНКА Міхаіл Мацвеевіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАРЫСЕВІЧ Васіль Антонавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1942.

БЛІНКОЎ Андрэй Афанасьевіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1944.

БЛІНКОЎ Панцялей Афанасьевіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1942.

ГУЗОЎСКІ Карп Яўменавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1943.

КАБЯКОЎ Сямён Іларыёнавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1942.

КАВАЛЕВІЧ Мікалай Яўцехавіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАРЖОЎ Аляксандр Тарасавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1942.

КАРЖОЎ Іван Захаравіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1943.

КРУМКАЧОЎ Пётр Паўлавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

КРЫВЯНКОЎ Іван Тарасавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛЕВАНЧУК Іван Раманавіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛУЦЭНКА Іван Сямёнавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАЙСЕЙЧЫКАЎ Данііл Паўлавіч, н. у 1902, рад., загінуў у 1944 у Літве.

МІРОНЧЫКАЎ Рыгор Арцёмавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1943.

ПАРХОМЕНКА Рыгор Міхеевіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

САВІЧАЎ Максім Трыфанавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

САМУСЕНКА Дзмітрый Фёдаравіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1943.

І.С.Гаўрыленка.

А.Я.Кароткі.

В.У.Шамычкоў.

САМУСЕНКА Панцялей Андрэевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1942.

СІВІЧАЎ Пракоп Міхеевіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1942.

СІМАКОЎ Аляксей Кузьміч, прапаў без вестак у 1944.

СТАРАВОЙТАЎ Мікалай Гаўрылавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1943.

СТАРАВОЙТАЎ Уладзімір Канстанцінавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1942.

СТАРАВОЙТАЎ Фёдар Іванавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1941.

СУЛЕЙКА Еўдакім Андрэевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1943.

ФІЛІППЕНКА Нічыпар Данілавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1942.

ФЯДОСАЎ Аляксандр Сцяпанавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1942.

ФЯДОСАЎ Сцяпан Фёдаравіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЦЯРЭШЧАНКА Іван Андрэевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЯЎСТАФ'ЕЎ Васілій Фёдаравіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЯЎСТАФ'ЕЎ Пётр Мітрафанавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1943.

ВЁСКА КЛІМАЎКА

АЛЯКСЕЕНКА Рыгор Сцяпанавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1941.

БАЗЫЛЁЎ Аляксандр Рыгоравіч, рад., загінуў у 1944.

БАЗЫЛЁЎ Аляксей Сцяпанавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАЗЫЛЁЎ Павел Фёдаравіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1942.

БАРЫСЕВІЧ Васіль Давыдавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1942.

БАРЫСЕВІЧ Іван Рыгоравіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1941.

БАРЫСЕВІЧ Міхаіл Сямёнавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1943.

БУЛАВІН Кандрат Іванавіч, н. у 1901, рад., загінуў у снежні 1945 у Венгрыі.

ВІНАКУРАЎ Сцяпан Сіманавіч, н. у 1899, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГОЛУБЕЎ Аляксандр Сідаравіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у 1943.

ГОЛУБЕЎ Васіль Сільвестравіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГОЛУБЕЎ Іван Якаўлевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГОЛУБЕЎ Іосіф Сільвестравіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1942.

ГОЛУБЕЎ Рыгор Цімафеевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГОЛУБЕЎ Уладзімір Цімафеевіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1945 у Ліепайскім р-не, Латвія.

ДОННІКАЎ Іван Парфенавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1942.

ДУБАЎЦАЎ Андрэй Дзмітрыевіч, н. у 1893, рад., загінуў у 1943 пад Гомелем.

ДУДАЎ Леанід Антонавіч, н. у 1927, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЕЎТУШЭНКА Іван Міронавіч, н. у 1919, ст. сярж., загінуў у 1944 пад Брэстам.

ЕЎТУШЭНКА Кандрат Іванавіч, н. у 1903, сярж., прапаў без вестак у 1941.

ЕФІМЕНКА Аляксандр Фядосавіч, н. у 1903, рад., загінуў у Гданьскім ваяв., Польшча.

ЕФІМЕНКА Рыгор Карпавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЕФІМЕНКА Савелій Адамавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЖУКАЎ Аляксей Емяльянавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЖУКАЎ Якаў Емяльянавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЖУКАЎ Якаў Еўдакімавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАВАЛЕВІЧ Мікалай Яўціхіевіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1944 пад Арлом.

КАВАЛЕВІЧ Рыгор Анісімавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1942.

КАРЖОЎ Аляксей Ціханавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАРЖОЎ Іван Андрэевіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1943.

КАРЖОЎ Іван Дзмітрыевіч, н. у 1899, рад., загінуў у в. Векшына Калінінскай вобл.

КАРЖОЎ Іван Іванавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1945 у Беластоцкім ваяв., Польшча.

КАРЖОЎ Міхаіл Трыфанавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1943.

КІРЫЕНКА Мікалай Акімавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1943.

КІРЫЕНКА Сямён Цімафеевіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

КІРЫЕНКА Сямён Ціханавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1941.

КРУМКАЧОЎ Аляксандр Сяргеевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1945.

КРЫВЯНКОЎ Антон Рыгоравіч, н. у 1920, рад., загінуў у палоне ў 1941.

КРЫВЯНКОЎ Фёдар Еўдакімавіч, н. у 1921, рад., загінуў у 1944 у Польшчы.

ЛАДЫНЦОЎ Панцялей Усцінавіч, н. у 1916, лейт., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Новае Сяло Дубровенскага р-на Віцебскай вобл.

ЛАДЫНЦОЎ Рыгор Арцёмавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1942.

ЛУЗАНАЎ Максім Пракопавіч, н. у 1919, прапаў без вестак.

МАЙСЕЙЧЫКАЎ Восіп Трафімавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак.

МАЙСЕЙЧЫКАЎ Іван Філімонавіч, н. у 1917, рад., загінуў у 1942, пахаваны ў Навасільскім р-не Арлоўскай вобл.

МАЙСЕЙЧЫКАЎ Пётр Панцялеевіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак.

МАМЧЭНКА Ягор Аляксеевіч, н. у 1894, рад., прапаў без вестак.

МАСЛЮКОЎ Аляксандр Данілавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАСЛЮКОЎ Даніла Прохаравіч, н. у 1887, рад., прапаў без вестак у 1942.

МІРОНЧЫКАЎ Захар Арцёмавіч, н. у 1912, рад., загінуў у 1942 у Германіі.

РУДАЎ Васіль Фёдаравіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1945.

САВІЧАЎ Макар Макеевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

САМУСЕНКА Аляксандр Цімафеевіч, н. у 1922, сярж., загінуў у в. Экімань Полацкага р-на Віцебскай вобл.

САМУСЕНКА Аляксей Яфімавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1942.

САМУСЕНКА Андрэй Назаравіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

САМУСЕНКА Апанас Канстанцінавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1942.

САМУСЕНКА Васіль Фадзеевіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у 1944.

САМУСЕНКА Іван Пятровіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Клімава Акно Новасакольніцкага р-на Пскоўскай вобл.

САМУСЕНКА Мікалай Іларыёнавіч, н. у 1895, рад., прапаў без вестак у 1941.

САМУСЕНКА Мікалай Пятровіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1942.

САМУСЕНКА Міхаіл Архіпавіч, н. у 1912, рад., загінуў у Гомельскай вобл.

САМУСЕНКА Павел Цімафеевіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у 1944.

САМУСЕНКА Пётр Ісакавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1941.

САМУСЕНКА Сяргей Цітавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1943.

САМУСЕНКА Сяргей Яфімавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1943.

САМУСЕНКА Сцяпан Дзмітрыевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

САМУСЕНКА Сцяпан Дзмітрыевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

САМУСЕНКА Сяргей Яфімавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1941.

САМУСЕНКА Уладзімір Андрэевіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

САСАЎ Мікалай Антонавіч, н. у 1910, рад., загінуў у сакавіку 1944, пахаваны ў в. Віляга Быхаўскага р-на Магілёўскай вобл.

САСАЎ Пётр Яўлампіевіч, н. у 1909, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў г. Варшава, Польшча.

СІВОЙ Сяргей Іванавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1943.

СКАЧКОЎ Іван Карнеевіч, н. у 1916, ст. сярж., прапаў без вестак у 1942.

СКАЧКОЎ Іван Мікалаевіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1943.

СТАРАВОЙТАЎ Мікалай Ігнатавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1943.

СТАРАВОЙТАЎ Мікалай Ігнатавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1943.

СТАРАВОЙТАЎ Міхаіл Рыгоравіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1943.

СТАРАВОЙТАЎ Рыгор Рыгоравіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1943.

СУЛЕЙКА Емяльян Фядосавіч, н. у 1909, рад., загінуў у 1945 у Варшаўскім ваяв., Польшча.

СУЛЕЙКА Ігнат Усцінавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1943.

СУЛЕЙКА Мікалай Іванавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

СУЛЕЙКА Мікалай Міронавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

СУЛЕЙКА Міхаіл Андрэевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1945.

СУЛЕЙКА Сямён Фядосавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

Помнік загінуўшым воінам-землякам у в. Клімаўка.

ТАЛСТОЙ Васіль Сцяпанавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1945.

УЛАДЫМЦАЎ Іван Сямёнавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1942.

УЛАДЫМЦАЎ Мікалай Мікалаевіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1943.

УЛАДЫМЦАЎ Мікалай Сямёнавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1941.

УЛАДЫМЦАЎ Панцялей Усцінавіч, н. у 1916, рад., загінуў у 1944 у в. Новае Сяло Дубровенскага р-на Віцебскай вобл.

УЛАДЫМЦАЎ Фёдар Іванавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1941.

ФІЛІПЕНКА Аляксей Лявонавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1943.

ФІЛІПЕНКА Мікалай Захаравіч, н. у 1921, ст. лейт., прапаў без вестак у 1942.

ХУНДРАКОЎ Ігнат Сідаравіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЦЯРЭШЧАНКА Аляксандр Тарасавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЦЯРЭШЧАНКА Іван Сямёнавіч, н. у 1921, рад., памёр ад ран у 1944 у Кельцкім ваяв., Польшча.

ЦЯРЭШЧАНКА Іван Тарасавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЦЯРЭШЧАНКА Марк Сямёнавіч, н. у 1920, рад., загінуў без вестак у 1944.

ЦЯРЭШЧАНКА Міхаіл Мікалаевіч, н. у 1915, лейт., прапаў без вестак у 1943.

ЦЯРЭШЧАНКА Павел Ігнатавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1945.

ЧАПУСЕЎ Мікалай Варфаламеевіч, н. у 1923, рад., загінуў 12.11.1943 у в. Рудня-Марымонава Гомельскага р-на.

ЧАПУСЕЎ Мікалай Васільевіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1943.

ШВЫДКОЎ Іван Сяргеевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЯРШОЎ Васіль Сяргеевіч, н. у 1929, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЯТЧАНКА Аляксандр Васільевіч, н. у 1926, рад., загінуў у в. Куйбяда Беластоцкага ваяв., Польшча.

ЯТЧАНКА Аляксандр Ціханавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЯТЧАНКА Апанас Елісеевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1942.

ЯТЧАНКА Васіль Парфенавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЯТЧАНКА Ігнат Дзямідавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1945.

ЯТЧАНКА Міхаіл Ціханавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЯТЧАНКА Павел Парфенавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЯТЧАНКА Фёдар Елісеевіч, н. у 1910, рад., загінуў у Беластоцкім ваяв., Польшча.

ЯЎСТАФ'ЕЎ Андрэй Сафронавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЯЎСТАФ'ЕЎ Яфім Міхайлавіч, н. у 1899, рад., загінуў 4.9.1943, пахаваны ў в. Вукань Людзінаўскага р-на Калужскай вобл.

ВЁСКА ПРЫБЫТКАЎСКАЯ РУДНЯ

БАРАНАЎ Аляксей Міхайлавіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1943 у г. Варонеж.

БАРАНАЎ Арсеній Савельевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАРАНАЎ Васіль Дзям'янавіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1945 у Германіі.

БАРАНАЎ Емяльян Арцёмавіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1941 у Мінску.

БАРАНАЎ Іван Прохаравіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1941.

БАРАНАЎ Іван Ціханавіч, н. у 1924, загінуў у 1944 у Варшаве.

БАРАНАЎ Фёдар Сямёнавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1941.

ВАСІЛЬКОЎ Павел Панцялеевіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1944 у Польшчы.

ГРЫЧАГАЎ Васіль Васільевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1941.

ДУДАРАЎ Павел Карнеевіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1941.

КАЗІМІРАЎ Аляксандр Ерафеевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАЗІМІРАЎ Андрэй Іванавіч, н. у 1921, рад.

КАЗІМІРАЎ Канстанцін Міхайлавіч, н. у 1914, рад., загінуў у снежні 1945 ва Усходняй Прусіі.

КАЗІМІРАЎ Мікалай Ерафеевіч, н. у 1942, рад., загінуў у Германіі.

КАЗІМІРАЎ Міхаіл Іванавіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1945 у Германіі.

КАЗІМІРАЎ Нічыпар Лаўрэнцьевіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1941.

КАЗІМІРАЎ Сямён Макаравіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1941 у г. Кандалакша Мурманскай вобл.

КАЗІМІРАЎ Сямён Міхайлавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1941.

КАЗІМІРАЎ Сямён Рыгоравіч, н. у 1909, рад., загінуў у 1943 у г. Варонеж.

КАЗІМІРАЎ Фёдар Васільевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1941.

КАЗІМІРАЎ Цімафей Рыгоравіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1941.

МАЗУРАЎ Аляксей Апанасавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1941.

МАЗУРАЎ Павел Мікітавіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1943 на р. Сож.

МАЗУРАЎ Пётр Несцеравіч, н. у 1912, рад., пахаваны ў в. Рудня-Марымонава Гомельскага р-на.

МІСЯКОЎ Аляксандр Дзмітрыевіч, н. у 1905, рад., загінуў у 1943 на р. Сож.

МІСЯКОЎ Аляксей Елісеевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1941.

МІСЯКОЎ Іван Міхайлавіч, н. у 1908, рад., загінуў у 1942 у г. Сталінград.

МІСЯКОЎ Іван Цітавіч, н. у 1918, рад., загінуў у 1942 у г. Петразаводск, Карэлія.

МІСЯКОЎ Мікалай Васільевіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1944 у Кіеве.

МІСЯКОЎ Рыгор Емяльянавіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1943 на р. Днепр.

МІСЯКОЎ Рыгор Міхайлавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1941.

ПЕТРАЧОЎ Ілья Мікітавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак.

СЫЧОЎ Іван Васільевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

СЫЧОЎ Кірыл Цімафеевіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

СЫЧОЎ Мікалай Цімафеевіч, н. у 1920, загінуў у 1943 на р. Сож.

СЫЧОЎ Рыгор Васільевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

ХАРХАСАЎ Мікалай Сямёнавіч, н. у 1905, рад., загінуў у Баўскім р-не, Латвія.

ХАРХАСАЎ Сяргей Восіпавіч, н. у 1905, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў с. Собіч Шосткінскага р-на Сумскай вобл.

ВЁСКА ПРЫБЫТКІ

АНДРЭЙЧЫКАЎ Аляксандр Рыгоравіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1943 пад Мінскам.

БАРАНАЎ Аляксей Іванавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1943.

БЕЛАВУС Ісак Гаўрылавіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў в. Бор Жлобінскага р-на Гомельскай вобл.

ВАСІЛЬКОЎ Мікалай Аляксеевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВАСІЛЬКОЎ Фёдар Васільевіч, н. у 1902, рад., загінуў 24.2.1944, пахаваны ў в. Дабрагошча Жлобінскага р-на Гомельскай вобл.

ВЯЛІКІ Іван Піліпавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944 пад Мінскам.

ВЯЛІКІ Фёдар Канстанцінавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГОЛУБЕЎ Фёдар Мікалаевіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1945 у Германіі.

ГРЫШКОЎ Кузьма Іванавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

ДУДАРАЎ Яфім Нічыпаравіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЕФІМЕНКА Васіль Трафімавіч, н. у 1916, старш., загінуў у 1945 у Германіі.

ЕФІМЕНКА Іосіф Трафімавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1945.

ЕФІМЕНКА Павел Трафімавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1942.

ЕФІМЕНКА Ціхан Восіпавіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1945 у Германіі.

ЖАЛАБКОЎ Барыс Емяльянавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЖАЛАБКОЎ Васіль Міхайлавіч, н. у 1918, сярж., загінуў у 1944 у Варшаўскім ваяв., Польшча.

ЖАЛАБКОЎ Мікалай Адамавіч, н. у 1924, рад.

ЖАЛАБКОЎ Міхаіл Адамавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1941.

КАВАЛЕНКА Іван Майсеевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАЛЮКА Фёдар Рыгоравіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак.

КАНЦАВЫ Васіль Сямёнавіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1943 пад Масквой.

КАНЦАВЫ Міхаіл Іванавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1943.

КАНЦАВЫ Пётр Пятровіч, н. у 1905, прапаў без вестак у 1943.

КАНЦАВЫ Фёдар Іванавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КАНЦАВЫ Фёдар Раманавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАРАСЁЎ Фёдар Юр'евіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАРНАВУШАНКА Аляксей Ануфрыевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1941.

М.А.Васількоў.

В.Т.Ефіменка.

П.Т.Ефіменка.

М.І.Канцавы.

КІРЫЛЕНКА Іван Фёдаравіч, н. у 1902, рад., загінуў у 1943 пад г.п. Карма Гомельскай вобл.

КІРЫЛЕНКА Ілья Фёдаравіч, н. у 1907, рад., загінуў 23.1.1942 у г. Канатоп Сумскай вобл.

КУЗЬМЕНКА Мікалай Цярэнцьевіч, н. у 1927, прапаў без вестак у 1945.

КУЗЬМІЧОЎ Гаўрыла Дзямідавіч, н. у 1909, рад., загінуў у 1944 у в. Цярэшкавічы Гомельскага р-на.

КУЗЬМІЧОЎ Дзмітрый Савельевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

КУЗЬМІЧОЎ Іосіф Якаўлевіч, н. у 1911, рад., загінуў у Вілкавішцкім р-не, Літва.

КУЗЬМІЧОЎ Мікалай Рыгоравіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

КУЛЯНДРА Андрэй Паўлавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1941.

КУЛЯНДРА Васіль Пракопавіч, н. у 1899, рад., загінуў 17.4.1945 у Германіі.

КУЧАРАВЕНКА Аляксандр Мікітавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

КУЧАРАВЕНКА Георгій Паўлавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1941.

КУЧАРАВЕНКА Ціхан Паўлавіч, н. у 1901, рад., загінуў у 1942 у в. Прыбыткі Гомельскага р-на.

І.П.Пазняк.

Ц.П.Прыгараў.

М.Т.Рогаў.

Ф.В.Сяды.

Помнік загінуўшым воінам-землякам у в. Прыбыткі.

ЛАЗУНОЎ Фёдар Аляксеевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛАЗУНОЎ Фёдар Сямёнавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛЯВОНЕНКА Аляксандр Карпавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛЯВОНЕНКА Васіль Рыгоравіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАЙСЕЕНКА Мікалай Іванавіч, н. у 1909, рад., загінуў у 1942.

МАЙСТРАЎ Іван Якаўлевіч, н. у 1909, рад., загінуў у 1941 у Беларусі.

МАРКАЎЦОЎ Іван Максімавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАРКАЎЦОЎ Тарас Кірылавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1942.

МІСЯКОВА Марыя Архіпаўна, н. у 1923, рад., прапала без вестак у 1944.

ПАЗНЯК Іван Панцялеевіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАНЯКОЎ Аляксандр Сцяпанавіч, прапаў без вестак.

ПРАХАРЭНКА Пётр Фёдаравіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1943.

ПРЫГАРАЎ Антон Паўлавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1943.

ПРЫГАРАЎ Васіль Мітрафанавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1943.

ПРЫГАРАЎ Цімафей Паўлавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

РАМАНЬКОЎ Мікалай Мікітавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1943.

РАМАНЬКОЎ Яўген Іванавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1943.

РОГАЎ Іван Трафімавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1944.

РОГАЎ Мікалай Трафімавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1941.

РЫБАЧУК Сяргей Аляксандравіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

САВАЧКІН Фёдар Васільевіч, н. у 1902, рад., загінуў у 1943 пад Мінскам.

САВЫКІН Аляксей Пярфілавіч, н. у 1902, рад., загінуў у 1943, пахаваны каля в. Рудня-Марымонава Гомельскага р-на.

СКАЧКОЎ Васіль Іванавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1943.

СЯДЫ Фёдар Васільевіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1944.

ТАЛСТОЙ Андрэй Яфімавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1944.

ТАЛСТОЙ Дзмітрый Трыфанавіч, н. у 1910, рад., загінуў 7.7.1944 у в. Самахвалавічы Мінскага р-на.

ТАЛСТОЙ Мікалай Мікітавіч, н. у 1917, рад., загінуў у жніўні 1943, пахаваны ў в. Залессе Холмскага р-на Наўгародскай вобл.

ТРАЦЦЯКОЎ Іван Фёдаравіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1941.

ФЕДАРЦОЎ Аляксей Мікалаевіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1944.

ФЕДАРЦОЎ Віктар Васільевіч, н. у 1924, лейт., загінуў у в. Дзярошка Люблінскага ваяв., Польшча.

ФЕДАРЦОЎ Емяльян Тарасавіч, н. у 1908, рад., загінуў каля в. Старыца Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ФЕДАРЦОЎ Захар Антонавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

ФЕДАРЦОЎ Захар Мікалаевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

ФЕДАРЦОЎ Іван Антонавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1942.

ФЕДАРЦОЎ Іван Ермалаевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

ФЕДАРЦОЎ Іван Максімавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

ФЕДАРЦОЎ Сяргей Максімавіч, н. у 1913, лейт., загінуў у в. Сяргейцава Пустошкінскага р-на Пскоўскай вобл.

ФЕДАРЦОЎ Сяргей Рыгоравіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак.

ФЕДАРЦОЎ Якаў Іванавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЦЫМБАЛАЎ Парфен Андрэевіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЧАПЕЛЮКОЎ Васіль Мікалаевіч, н. у 1909, рад., загінуў у 1945 у Германіі.

ЧАПЕЛЮКОЎ Іван Яфрэмавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЧАПЕЛЮКОЎ Леанід Яфрэмавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЧАРНЯХОЎСКІ Міхаіл Мікалаевіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1941.

ШЭМЕРАЎ Аляксандр Архіпавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШЭМЕРАЎ Іван Архіпавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1945.

ШЭМЕРАЎ Мікалай Архіпавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1943.

РУДНЯ-МАРЫМОНАЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ПАСЁЛАК ГАРАДОК

ДОЛЯ Павел Адамавіч, прапаў без вестак у 1944.

КАЛЕСНІКАЎ Анатоль Дзмітрыевіч, н. у 1912, рад., загінуў у 1944 у г. Ковель Валынскай вобл.

КАМЕКА Міхаіл Восіпавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАЎТУН Іван Восіпавіч, н. у 1926, рад., загінуў у 1945 у Германіі.

КАЦУРА Лазар Савельевіч, рад., загінуў у 1942, пахаваны ў в. Лёзна Чудаўскага р-на Ленінградскай вобл.

КАШЛАЧ Іван Васільевіч, н. у 1921, рад., загінуў у 1945 пад Кёнігсбергам, Усходняя Прусія.

Д.Т.Талстой.

С.М.Федарцоў.

Дз.Я.Сатыраў.

ПАСЁЛАК ДОБРУШ

КАЛОША Васіль Дзям'янавіч, н. у 1922, ст. лейт., загінуў у 1944 на р. Вісла, Польшча.

КАЛОША Іван Кандратавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАЛОША Мікалай Лявонавіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1943 у Германіі.

ЛАГУТА Дзмітрый Дзмітрыевіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛАПЫРАЎ Мікалай Яфімавіч, н. у 1907, сярж., загінуў у Валгаградскай вобл.

ЛАПЫРАЎ Якаў Яфімавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1941.

ПЯШКУН Фядос Якаўлевіч, н. у 1909, рад., загінуў у 1945 пад Кёнігсбергам, Усходняя Прусія.

РУДАКОЎ Аляксей Іванавіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1944 у Польшчы.

РУДАКОЎ Пётр Міхайлавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1941.

САТЫРАЎ Дзяніс Яфрэмавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1943.

СІНІ Павел Сцяпанавіч, н. у 1926, рад., загінуў у Літве.

ПАСЁЛАК ПАПАНІН

ВЫСОЦКІ Васіль Рыгоравіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1945.

ГАРАВЫ Пётр Іванавіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак.

МІСЬКО Астап Іовіч, н. у 1902, рад., загінуў у 1944 на Украіне.

МІСЬКО Васіль Іванавіч, н. у 1926, рад., загінуў у 1944 у Латвіі.

МІСЬКО Васіль Іванавіч, н. у 1908, рад., загінуў у 1944 у Латвіі.

НОВІК Яфрэм Восіпавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1945.

ЦІТКОЎ Аляксей Кузьміч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЦІТКОЎ Максім Кузьміч, н. у 1922, рад., загінуў у 1942 пад Ленінградам.

ВЁСКА РУДНЯ-МАРЫМОНАВА

АСТАПЕНКА Дзяніс Яфімавіч, н. у 1916, рад., загінуў у 1942 у Ленінградзе.

АЎРАМЕНКА Рыгор Нічыпаравіч, н. у 1921, рад., загінуў у 1944 у Гомельскай вобл.

АЎРАМЕНКА Свірыд Нічыпаравіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1946.

БАГАМОЛАЎ Герасім Яўсеевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАГАМОЛАЎ Іван Яўсеевіч, н. у 1919, мал. сярж., прапаў без вестак 24.7.1941.

БЯРНАЦКІ Андрэй Сцяпанавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1941.

БЯРНАЦКІ Іван Рыгоравіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1945.

БЯРНАЦКІ Іван Фёдаравіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

БЯРНАЦКІ Мікіта Рыгоравіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак.

БЯРНАЦКІ Піліп Гаўрылавіч, н. у 1910, кап., загінуў у 1945 у Манчжурыі.

ВАСІЛЕНКА Карп Сямёнавіч, н. у 1911, рад., загінуў у Германіі.

ІМПАЛІТАЎ Васілій Сямёнавіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1944 пад Кёнігсбергам, Усходняя Прусія.

ІМПАЛІТАЎ Навум Іванавіч, н. у 1899, рад., прапаў без вестак у 1944.

ІСАЙЧЫКАЎ Сямён Сцяпанавіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1945 у г. Вільнюс, Літва.

КАЛОША Фёдар Пракопавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1945.

КАЛОША Цярэнцій Аляксеевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАЛОША Фёдар Пракопавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1945.

КЛЫЧ Пётр Іванавіч, н. у 1921, ст. сярж., загінуў у 1944 у Гомельскай вобл.

КУЗНЯЦОЎ Рыгор Яўстратавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

КУЛЯБАЎ Цярэнцій Дзям'янавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАЁРАЎ Аляксандр Сямёнавіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1945 у Германіі.

МАЁРАЎ Барыс Ільіч, н. у 1904, рад., загінуў у 1945 у Германіі.

МАЁРАЎ Васіль Мінавіч, н. у 1908, рад., загінуў у 1944 пад Брэстам.

МАЁРАЎ Гаўрыла Гаўрылавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1941.

МАЁРАЎ Дзмітрый Астапавіч, н. у 1911, прапаў без вестак у 1941.

МАЁРАЎ Мікалай Мінавіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у 1945.

МАЁРАЎ Мікалай Міхайлавіч, н. у 1911, прапаў без вестак у 1941.

МАЁРАЎ Раман Захаравіч, н. у 1904, загінуў у 1943 у Германіі.

МАРЫМОНАЎ Ануфрый Іванавіч, н. у 1908, рад., загінуў у 1944 у Быхаўскім р-не Магілеўскай вобл.

МАРЫМОНАЎ Іван Васільевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1942.

МАРЫМОНАЎ Іван Сідаравіч, н. у 1912, рад., загінуў у 1945 у Германіі.

МАРЫМОНАЎ Кузьма Данілавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1941.

МАРЫМОНАЎ Парфен Іосіфавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1942.

МАРЫМОНАЎ Піліп Ігнатавіч, н. у 1925, яфр., загінуў 21.1.1945, пахаваны ў г. Быдгашч, Польшча.

ПЕТРУСЕНКА Васіль Паўлавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1943.

ПЕТРУСЕНКА Гаўрыла Максімавіч, н. у 1909, сярж., загінуў у 1945 у Чэхаславакіі.

ПЕТРУСЕНКА Дзмітрый Яўстратавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1941.

САЛАМАШАНКА Мікалай Сідаравіч, н. у 1900, рад., загінуў у Германіі.

САТЫРАЎ Андрэй Трафімавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1943.

САТЫРАЎ Васіль Анісімавіч, н. у 1916, старш., загінуў у 1942 у г. Палярны Мурманскай вобл.

САТЫРАЎ Іван Аляксеевіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1942.

САТЫРАЎ Іван Данілавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1942.

САТЫРАЎ Іван Мікалаевіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1943.

САТЫРАЎ Іван Пятровіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1943.

САТЫРАЎ Іван Савельевіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1944 у г. Новарасійск.

САТЫРАЎ Макар Анісімавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1942.

САТЫРАЎ Мікалай Іванавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1944.

САТЫРАЎ Мікіта Савельевіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

САТЫРАЎ Павел Савельевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

САТЫРАЎ Пётр Васільевіч, н. у 1919, рад., загінуў 6.6.1944 у Румыніі.

САТЫРАЎ Пётр Яфрэмавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

САТЫРАЎ Піліп Іванавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1944.

САТЫРАЎ Рыгор Аляксандравіч, н. у 1919, ст. сярж., загінуў у 1944 у Ленінградскай вобл.

САТЫРАЎ Рыгор Лявонцьевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1943.

САТЫРАЎ Сямён Васільевіч, н. у 1904, рад., загінуў у 1944 у г. Рагачоў Гомельскай вобл.

САТЫРАЎ Яфім Дзмітрыевіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1944 у Лоеўскім р-не Гомельскай вобл.

СЯМКОЎ Даніла Якаўлевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

УРУБЛЕЎСКІ Іван Рыгоравіч, н. у 1909, рад., загінуў у 1943 у г. Быхаў Магілеўскай вобл.

ШАК Іван Яўсеевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1942.

ЯКАЎЛЕЎ Міхаіл Рыгоравіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

СТАРАБЕЛІЦКІ СЕЛЬСАВЕТ

ПАСЁЛАК АЛЯКСАНДРАЎКА

АНЦІПЕНКА Фёдар Венядзіктавіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1944 у г. Жлобін Гомельскай вобл.

ЗАБАЛОТНІКАЎ Пётр Іванавіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЗАБАЛОТНІКАЎ Сямён Аляксандравіч, н. у 1904, рад., загінуў у 1941 у г. Бабруйск Магілеўскай вобл.

ХАЛЮШКОЎ Макар Уласавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЧАБУРКІН Дзмітрый Архіпавіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1942 у г. Брэст.

ЧАЙНІКАЎ Гаўрыла Кузьміч, н. у 1913, рад., загінуў у 1944 у Варшаве.

ЧАЙНІКАЎ Марк Кузьміч, н. у 1922, рад., загінуў у 1941 у Курскай вобл.

ЧАЙНІКАЎ Пракоп Захаравіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1942.

ШАЛУПАЕЎ Сямён Пракопавіч, н. у 1907, рад., загінуў у 1944 у г. Жлобін Гомельскай вобл.

ШАРАЎ Міхаіл Еўдакімавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1941.

ШТЫХАЎ Васіль Антонавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1944 у г. Жлобін Гомельскай вобл.

ПАСЁЛАК АЛЯКСЕЕЎКА

БАЖКОЎ Уладзімір Паўлавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1941.

БОНДАРАЎ Васілій Максімавіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1944 у Варшаве.

М.У.Халюшкоў.

РУБАНАЎ Захар Сцяпанавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1942.

РУБАНАЎ Пётр Іванавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1942.

РУБАНАЎ Трафім Сцяпанавіч, н. у 1894, рад., прапаў без вестак у 1941.

ВЁСКА АСТРАВЫ

БАРСУКОЎ Сяргей Міхайлавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у 1941.

БАРЫСЕНКА Пётр Міхайлавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1943.

КУХАРАЎ Фёдар Сцяпанавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1941.

МАШКОЎСКІ Аляксей Гардзеевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1941.

ШАЛКУНОЎ Нічыпар Ерамеевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1943.

ШАЛКУНОЎ Яўсей Емяльянавіч, н. у 1926, рад., загінуў у 1945 у Польшчы.

ШАЛУПАЕЎ Майсей Васільевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЮРЧАНКА Ілья Фёдаравіч, н. у 1905, рад., загінуў у палоне ў 1941.

ВЁСКА ГАЛЕЕЎКА

АКСЁНАЎ Іван Данілавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1941.

АСТРОЎСКІ Іван Андрэевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАЖКОЎ Міхаіл Яўхімавіч, н. у 1925, яфр., загінуў у 1944 у г. Шаўляй, Латвія.

БАНКРАШКОЎ Аляксей Ільіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1942 у Кіраўскім р-не Ленінградскай вобл.

БАНКРАШКОЎ Міхаіл Герасімавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАНКРАШКОЎ Сцяпан Герасімавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАНКРАШКОЎ Сцяпан Цітавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1942.

БАНКРАШКОЎ Якаў Раманавіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1943 у Запарожскай вобл.

БЕРДНІКАЎ Аляксандр Прохаравіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1944 у Польшчы.

БЕРДНІКАЎ Дзмітрый Анікеевіч, н. у 1922, старш., загінуў у 1945 у Германіі.

БЕРДНІКАЎ Іван Анікеевіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1944 у Варшаве.

БЕРДНІКАЎ Кірыла Карпавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1941.

БЕРДНІКАЎ Парфен Клімавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1943.

БЕРДНІКАЎ Савелій Кірылавіч, н. у 1897, рад., загінуў у 1942 у в. Дзеразовічы Варонежскай вобл.

ЗАЙЦАЎ Канстанцін Васільевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЗАЙЦАЎ Кузьма Фёдаравіч, н. у 1926, рад., загінуў у 1945 у Берліне.

ЗАЙЦАЎ Мартын Яўціхіевіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЗАЙЦАЎ Пётр Рыгоравіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1944 пад г. Жлобін Гомельскай вобл.

ЗУБАРАЎ Рыгор Фёдаравіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАВАЛЁЎ Антон Дзянісавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1941.

КАВАЛЁЎ Захар Арцёмавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1942.

КАВАЛЁЎ Міхаіл Мікалаевіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1944 у Светлагорскім р-не Гомельскай вобл.

КАВАЛЁЎ Фёдар Астапавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1941.

КАВАЛЁЎ Ягор Максімавіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1945 пад Берлінам.

КАЛЯДАЎ Карп Мітрафанавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАНАВАЛАЎ Лявон Сафронавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1941.

КУЗЬМІЧОЎ Іван Мікалаевіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1941.

КУЛАГІН Захар Сідаравіч, н. у 1923, ст. лейт., загінуў у 1943 у Курску.

ЛАРАЧКІН Кузьма Фёдаравіч, н. у 1887, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЛАРАЧКІН Рыгор Кузьміч, н. у 1917, сярж., прапаў без вестак у 1942.

ЛАРАЧКІН Фёдар Іванавіч, н. у 1912, рад., загінуў у 1944 у Рагачоўскім р-не Гомельскай вобл.

ЛАРАЧКІН Фёдар Максімавіч, н. у 1899, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛЕБЯШКОЎ Навум Мікітавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1942.

САЛДАЦЕНКА Фама Іванавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1941.

ВЁСКА ЗЯЛЁНЫЯ ЛУКІ

БАРУДЗЯНКОЎ Дзмітрый Мікалаевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1942.

ВАЛЮЖЭНЕЦ Аляксей Іванавіч, н. у 1915, сярж., прапаў без вестак у 1943.

ВАЛЮЖЭНЕЦ Іван Пятровіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1941.

ДАРАШЭНКА Ілья Сцяпанавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1941.

ДЖАСАЎ Павел Пятровіч, н. у 1923, лейт., загінуў у 1945 у Германіі.

ДРАБЫШЭЎСКІ Мікалай Міхайлавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1941.

КАЛУГІН Павел Яфімавіч, н. у 1920, ст. лейт., загінуў у 1943 у Чудаўскім р-не Ленінградскай вобл.

КЛІМОВІЧ Леанід Фёдаравіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1944 у г. Жлобін Гомельскай вобл.

ЛІТВІНАЎ Пётр Аляксеевіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЛІТВІНАЎ Трафім Андрэевіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1941.

МІЦКЕВІЧ Аляксандр Андрыянавіч, н. у 1910, кап., загінуў у 1943 у Ленінградзе.

МІЦКЕВІЧ Іван Іванавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1941.

МІЦКЕВІЧ Мікалай Антонавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1941.

МІЦКЕВІЧ Мікалай Цімафеевіч, н. у 1905, рад., загінуў у 1944 пад г. Орша Віцебскай вобл.

МНУХІН Рыгор Ісакавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПЛЕСКІ Апанас Іосіфавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1941.

РАЗУШНЫ Захар Пятровіч, н. у 1914, лейт., прапаў без вестак у 1941.

СТАРАВОЙТАЎ Васіль Іванавіч, н. у 1920, старш., загінуў у 1942 у Сталінградзе.

СУРТЫХ Іван Піліпавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1941.

ПАСЁЛАК КАЛІНІН

КЛІМОВІЧ Аляксандр Мікітавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1941.

КОТАЎ Сяргей Рыгоравіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1941.

ШМАХАЎ Уладзімір Кірылавіч, н. у 1923, лейт., загінуў у 1943 у Румыніі.

РУДЗЯКОЎ Дзмітрый Ягоравіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1943.

РУДЗЯКОЎ Сямён Ягоравіч, н. у 1918, ст. лейт., прапаў без вестак у 1943.

САЗОНАЎ Ілья Іванавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1941.

ТКАЦАК Уладзімір Эдуардавіч, н. у 1920, сярж., загінуў у 1945 у Берліне.

ПАСЁЛАК ПАБЕДА

САБАЛЕЎСКІ Іван Міхайлавіч, н. у 1920, ст. лейт., загінуў у 1944 у Румыніі.

УСЕВІЧ Андрэй Іванавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШАПАРАЎ Павел Сямёнавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1945 у Празе.

ВЁСКА СТАРАЯ БЕЛІЦА

АНЦІПАЎ Андрэй Фёдаравіч, н. у 1918, рад., загінуў у 1941 у Віцебскай вобл.

АРХІПАЎ Іван Іванавіч, н. у 1902, рад., загінуў у 1943 у Смаленскай вобл.

БАРЫСЕНКА Васіль Аляксандравіч, н. у 1902, рад., загінуў у 1944 у г. Жлобін Гомельскай вобл.

БОБІКАЎ Леанід Фёдаравіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1943 у г.п. Парычы Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ВАРАНКОЎ Фёдар Цімафеевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1941.

ГАНАКОЎ Міхаіл Яфімавіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1941 у Харкаўскай вобл.

ГАРАЎЦОЎ Фёдар Фядосавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1941.

ГЕНЧЫК Іван Яўменавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1943.

ГЕНЧЫКАЎ Аляксандр Іванавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1943.

ГЕНЧЫКАЎ Фядос Фёдаравіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЕМЯЛЬЯНЕНКА Васіль Фёдаравіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЗАБАЛОТНІКАЎ Анатоль Рыгоравіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАЗНАЧЭЕЎ Антон Фаміч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1941.

КАРАНЕЎСКІ Ігнат Іванавіч, н. у 1911, сярж., прапаў без вестак у 1941.

КАЧАНАЎ Іван Іосіфавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1941.

КАЧАНАЎ Іван Майсеевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1941.

КАЧАНАЎ Сяргей Майсеевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1941.

КРУГЛІКАЎ Фёдар Лаўрэнавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у 1941.

КРУПЯНЬКОЎ Дзмітрый Іванавіч, н у 1915, рад., прапаў без вестак у 1941.

КРУПЯНЬКОЎ Мікіта Іванавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

КУЗЬМЯНКОЎ Дзяніс Іванавіч, н. у. 1918, рад., загінуў у 1941 у Колпінскім р-не Ленінградскай вобл.

КУЗЬМЯНКОЎ Фёдар Іванавіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1940 у Фінляндыі.

ЛАПАНАЎ Фядос Уласавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЛАПАНАЎ Якаў Уласавіч, н. у 1903, рад., загінуў у 1945 у Кёнігсбергу, Усходняя Прусія.

ЛУКОМСКІ Ануфрый Маркавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1941.

Помнік загінуўшым воінам-землякам у в. Старая Беліца.

Ф.Л.Круглікаў.

Я.У.Лапанаў.

ЛУКОМСКІ Арцём Маркавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЛУКОМСКІ Іван Маркавіч, н. у 1912, рад., загінуў у 1944 у в. Блізняцы Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ПАХМЕСЦЕРАЎ Мартын Дзям'янавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1941.

ПРАХАРЭНКА Іван Дзмітрыевіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПРАХАРЭНКА Нічыпар Антонавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1941.

ПЫРАНКОЎ Аляксей Адамавіч, н. у 1903, рад., загінуў у 1941 у г. Бабруйск Магілёўскай вобл.

А.А.Пыранкоў.

Л.А.Цыганкоў.

С.А.Цыганкоў.

Ц.П.Халюшкоў.

РЫКАЎ Васілій Мікітавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1941.

РЫКАЎ Іван Аляксеевіч, н. у 1893, рад., прапаў без вестак у 1941.

РЫКАЎ Фёдар Аляксандравіч, н. у 1908, старш., прапаў без вестак у 1945.

РЫЛЬСКІ Ілья Яфімавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1941.

РЭМАЎ Аркадзь Аляксандравіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у 1944.

РЭМАЎ Васіль Архіпавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1942.

САРАНКОЎ Яфім Іванавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1941.

СІМАКОЎ Іван Абакумавіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1944 у г. Жлобін Гомельскай вобл.

СІМАКОЎ Фёдар Абакумавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1943.

ХАЛЮШКОЎ Іван Васільевіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1941.

ХАЛЮШКОЎ Сямён Пятровіч, н. у 1906, рад., загінуў у 1944 у г. Жлобін Гомельскай вобл.

ХАЛЮШКОЎ Церах Сяргеевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1941.

ХАЦАНКОЎ Васіль Фёдаравіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1941.

ХАЦАНКОЎ Яўціхій Рыгоравіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1941.

ХЛАБАКОЎ Аляксей Андрэевіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1944 у Варшаве.

ЦЫГАНКОЎ Леанід Ануфрыевіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1944 у г. Балтыйск Калінінградскай вобл.

ЦЫГАНКОЎ Сяргей Ануфрыевіч, н. у 1924, лейт., загінуў у 1943 у Эстоніі.

ШАЙКОЎ Якаў Мінавіч, н. у 1904, рад., загінуў у 1941 у г. Жлобін Гомельскай вобл.

ШТЫХАЎ Васіль Антонавіч, н. у 1923, загінуў у 1941.

ШТЫХАЎ Іван Якаўлевіч, н. у 1921, мал. лейт., лётчык, прапаў без вестак 19.3.1944.

ШТЫХАЎ Яўген Васільевіч, н. у 1920, прызываўся ў 1941 у Ленінградзе, прапаў без вестак у 1943.

ШУМАЎ Мікалай Васільевіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1941.

ШУМАЎ Яфім Васільевіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1944 у г. Жлобін Гомельскай вобл.

ПАСЁЛАК ЯСНАЯ ПАЛЯНА

ХАЛЮШКОЎ Трафім Пятровіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1944 у г. Жлобін Гомельскай вобл.

ХАЛЮШКОЎ Ціхан Пятровіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1941.

УЛУКАЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКІ ГАЛАВІНЦЫ, УЛУКАЎЕ, БЯРОЗКІ, ПАСЁЛКІ ПАБЕДА, ЯРОХАВА, МЯДЗВЕДЖЫ ЛОГ, ПРЫАЗЁРНАЕ, СЦЯГ ПРАЦЫ, ІПУЦЬ

АЛЕЙНІКАЎ Сафрон Апанасавіч, н. у 1907, рад., загінуў у Гомельскай вобл., пахаваны ў в. Пракісель Рэчыцкага р-на.

АНІСІМАЎ Пётр Карнеевіч, сярж., загінуў у 1944, пахаваны ў в. 2-е Плешчанева Пскоўскай вобл.

АНТОНЧАНКА Гаўрыла Сямёнавіч, н. у 1899, рад., прапаў без вестак у 1945.

АНТОНЧАНКА Пётр Фёдаравіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1943 у Стрэшынскім р-не Гомельскай вобл.

АРЛАНАЎ Дзмітрый Парфенавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

АСІНІКАЎ Сафрон Апанасавіч, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў Латвіі.

АСТАПАЎ Пётр Фаміч, н. у 1910, рад., загінуў у 1943 у г. Ветка Гомельскай вобл.

АСТАПАЎ Пракоп Ананьевіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

АСТАПАЎ Сцяпан Андрэевіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1943.

БАГАЧЭНКА Іван Мікітавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАРАДЗІН Аксён Іванавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАРАДЗІН Рыгор Аляксандравіч, н. у 1907, ст. сярж., загінуў у 1945 у Латвіі.

БАРЫСАЎ Ісак Апанасавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАРЫСАЎ Мікалай Свірыдавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

БЕЛЯКОЎ Іосіф Рыгоравіч, н. у 1915, рад., загінуў у 1944 у Жлобінскім р-не Гомельскай вобл.

БУДЗІЛЬКОЎ Іван Тарасавіч, н. у 1912, рад., загінуў у 1943 у г. Рэчыца.

БУРЛАКОЎ Міхаіл Іванавіч, н. у 1913, рад., загінуў у 1943 у г. Рэчыца.

БЯЛЯЕЎ Савацій Мікалаевіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1944 пад Варшавай.

ГАДУНОЎ Аляксандр Міхайлавіч, н. у 1917, прапаў без вестак у лютым 1944.

ГАДУНОЎ Васіль Вавілавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГАДУНОЎ Васіль Мікалаевіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1943.

ГАДУНОЎ Васіль Міхайлавіч, н. у 1911, рад., загінуў у 1943 у Калінінскай вобл.

ГАДУНОЎ Васіль Сцяпанавіч, н. у 1908, рад., загінуў у 1943 у Рэчыцкім р-не Гомельскай вобл.

ГАДУНОЎ Васіль Фёдаравіч, н. у 1926, загінуў у 1943 у Рэчыцкім р-не Гомельскай вобл.

ГАДУНОЎ Мікалай Сцяпанавіч, н. у 1912, рад., загінуў у 1943 у Рэчыцкім р-не Гомельскай вобл.

ГАДУНОЎ Мітрафан Макаравіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1943.

ГАДУНОЎ Рыгор Сцяпанавіч, н. у 1926, сярж., загінуў у 1945 у Польшчы.

ГАДУНОЎ Сцяпан Акімавіч, н. у 1910, сярж., прапаў без вестак у 1945.

ГАДУНОЎ Сяргей Якаўлевіч, н. у 1903, рад., загінуў у 1943 у Стрэшынскім р-не Гомельскай вобл.

ГАДУНОЎ Фёдар Міхайлавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГАЛАЎ Васіль Аляксандравіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГАЛАЎ Іван Аляксандравіч, н. у 1914, рад., памёр ад ран у 1943, пахаваны ў в. Горваль Рэчыцкага р-на Гомельскай вобл.

ГАНЧАРОЎ Адам Цімафеевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГАНЧАРОЎ Емяльян Ягоравіч, н. у 1902, рад., загінуў у 1943 у г. Рэчыца.

ГАНЧАРОЎ Іван Іванавіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1945 ва Усходняй Прусіі.

ГАНЧАРОЎ Іван Кандратавіч, н. у 1913, рад., загінуў у 1941 у Арлоўскай вобл.

ГАНЧАРОЎ Іван Фаміч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГАНЧАРОЎ Мікалай Фаміч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

П.А.Астапаў.

І.М.Багачэнка.

М.С.Гадуноў.

М.П.Ганчароў.

ГАНЧАРОЎ Міхаіл Лаўрэнцьевіч, загінуў у лютым 1942 у Старарускім р-не Наўгародскай вобл.

ГАНЧАРОЎ Міхаіл Паўлавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГАНЧАРОЎ Пётр Фаміч, н. у 1907, рад., загінуў у 1943 у г. Рэчыца.

ГАНЧАРОЎ Рыгор Фаміч, н. у 1916, рад., загінуў у 1944 у Пскоўскім р-не.

ГАНЧАРОЎ Сідар Іванавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ГАНЧАРОЎ Сяргей Барысавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГАНЧАРОЎ Ціхан Лаўрэнцьевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1942.

ГУЦАЎ Аляксандр Барысавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1943.

ГУЦАЎ Андрэй Барысавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГУЦАЎ Дзмітрый Гаўрылавіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1943 у Рэчыцкім р-не Гомельскай вобл.

ГУЦАЎ Павел Барысавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1943.

ГУЦАЎ Павел Гаўрылавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГУЦАЎ Яфім Гаўрылавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

Я.Г.Гуцаў.

І.М.Зайцаў.

ДАВЫДАЎ Аляксандр Піліпавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1942.

ДАВЫДАЎ Антон Трафімавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1944.

ДАВЫДАЎ Іван Варнававіч, н. у 1912, рад., загінуў у 1943 у Рэчыцкім р-не Гомельскай вобл.

ДАВЫДАЎ Мікалай Ісакавіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1944 у Кіраваградскай вобл.

ДАВЫДАЎ Міхаіл Цімафеевіч, н. у 1921, сярж., прапаў без вестак у 1942.

ДАВЫДАЎ Павел Цімафеевіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1943.

ДАВЫДАЎ Пётр Аляксандравіч, н. у 1912, рад., загінуў у 1943 у Рэчыцкім р-не Гомельскай вобл.

ДАВЫДАЎ Сяргей Яўсеевіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1943 у Калінінскай вобл.

ДАШЧАНКА Сазон Іванавіч, н. у 1914, ст. сярж., загінуў у 1941 у г. Лампад.

ДЗЯРБЕЕЎ Аляксей Барысавіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1944 у Гомельскай вобл.

ДОЛІНАЎ Іван Дзянісавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

ДОЛІНАЎ Мітрафан Васільевіч, н. у 1912, рад., загінуў у 1943 у Гомельскім р-не.

ДРАСІКАЎ Адам Емяльянавіч, н. у 1926, сярж., загінуў у 1943, пахаваны ў в. Ліпнякі Лоеўскага р-на.

ЕРАФЕЕНКА Іван Раманавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЖУРАЎЛЁЎ Мітрафан Іванавіч, загінуў у 1943, пахаваны ў в. Галавінцы Гомельскага р-на.

ЗАІЧКА Міхаіл Дзям'янавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЗАЙЦАЎ Іван Максімавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЗАЙЦАЎ Мікалай Вавілавіч, н. у 1904, рад., загінуў 10.9.1941 у Калінінскай вобл.

ЗАЙЦАЎ Пётр Іванавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЗАЙЦАЎ Сяргей Дзянісавіч, н. у 1925, ст. сярж., загінуў у 1945 у Польшчы.

ЗАЙЦАЎ Цімафей Савельевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЗАМЛЯЎКІ Віктар Аляксандравіч, кап., загінуў у 1943, пахаваны ў в. Вазнясенеўка Белгародскай вобл.

ЗЕЛЯНКОЎ Іван Піменавіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1945 ва Усходняй Прусіі.

ЗЯНЬКОЎ Аляксандр Мартынавіч, н. у 1905, рад., загінуў у 1944 у г.п. Васілевічы.

ІВАНІЦКІ Мікалай Паўлавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАВАЛЕНКА Міхаіл Данілавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАВАЛЁЎ Мікалай Ільіч, н. у 1900, рад., загінуў у 1943 у Рэчыцкім р-не Гомельскай вобл.

КАВАЛЁЎ Павел Навумавіч, н. у 1911, мал. лейт., прапаў без вестак у 1943.

КАВАЛЁЎ Рыгор Якаўлевіч, н. у 1920, прапаў без вестак у сакавіку 1944.

КАВАЛЁЎ Сямён Емяльянавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1943.

КАВАЛЁЎ Сямён Малахавіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАЗЛОЎ Васіль Іванавіч, рад., прапаў без вестак у 1942.

КАЗЛОЎ Васіль Ціханавіч, н. у 1924, мал. лейт., загінуў у 1944 пад Ленінградам.

КАЗЛОЎ Іван Дзмітрыевіч, н. у 1922, ст. сярж., загінуў у 1944 у Адэскай вобл.

КАЗЛОЎ Сямён Архіпавіч, н. у 1905, загінуў у 1944 у Парыцкім р-не.

КАЗЛОЎ Сяргей Васільевіч, н. у 1916, яфр., загінуў у 1944 пад Лібавай.

КАЗЛОЎСКІ Антон Іванавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАЗЛОЎСКІ Палікарп Іванавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАЛЕНІКАЎ Павел Васільевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАЛІНІН Іван Сямёнавіч, н. у 1904, рад., загінуў у 1944 у Варшаўскім ваяв., Польшча.

КАМРУКОЎ Кірыла Іванавіч, н. у 1906, рад., загінуў у 1943 у Гомельскай вобл.

КАНДАКОЎ Аляксей Купрыянавіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1944 у Парыцкім р-не Гомельскай вобл.

КАНДАКОЎ Піліп Емяльянавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАНДРАТОВІЧ Іосіф Ігнатавіч, н. у 1906, загінуў 20.7.1943, пахаваны у в. Стаўбчае Арлоўскай вобл.

КАРАЛЁЎ Міхаіл Іванавіч, загінуў у 1943 у Гомельскай вобл., пахаваны ў в. Галавінцы Гомельскага р-на.

КАРЖОЎ Якаў Паўлавіч, н. у 1911, рад., загінуў у 1943 у Рэчыцкім р-не Гомельскай вобл.

КАРЦЯЛЁЎ Міхаіл Васільевіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1943 у Рэчыцкім р-не Гомельскай вобл.

КЛІМКОЎ Мікалай Радзівонавіч, н. у 1894, рад., прапаў без вестак у 1944.

КЛЮЙКО Яўтен Канстанцінавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

КНЫШАЎ Сямён Дзянісавіч, н. у 1920, прапаў без вестак у 1944.

КОЗІН Парфен Філімонавіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1943 у Стрэшынскім р-не Гомельскай вобл.

КУЗНЯЦОЎ Гаўрыла Герасімавіч, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў в. Галавінцы Гомельскага р-на.

КУРГУЗ Іван Піліпавіч, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў в. Галавінцы Гомельскага р-на.

КУХАРЭНКА Андрэй Ісакавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

КУЧЫН Фёдар Емяльянавіч, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў в. Галавінцы Гомельскага р-на.

ЛАПТУХОЎ Іван Мітрафанавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛАПУНОЎ Іван Нічыпаравіч, рад., загінуў у 1943 пад Бранскам.

ЛЕВАНЧУК Іван Рыгоравіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЛЕМЯШКОЎ Васіль Захаравіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1942 у Калінінградскай вобл.

ЛЕМЯШКОЎ Васіль Іванавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1944 у Польшчы.

ЛЕМЯШКОЎ Іван Усцінавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЛЕМЯШКОЎ Максім Харытонавіч, н. у 1904, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў в. Ліпнякі Лоеўскага р-на.

ЛЕМЯШКОЎ Мікалай Захаравіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1944 у г. Бранск, пахаваны на гарадскіх могілках.

ЛЕМЯШКОЎ Пётр Сідаравіч, н. у 1925, ст. сярж., прапаў без вестак у 1945.

ЛЕМЯШКОЎ Сяргей Іванавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЛІФАНАЎ Васіль Рыгоравіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЛІФАНАЎ Сцяпан Рыгоравіч, н. у 1913, рад., загінуў у 1943 у г. Рэчыца Гомельскай вобл.

ЛІФАНАЎ Сямён Васільевіч, н. у 1917, рад., загінуў у 1943 у Днепрапятроўскай вобл.

ЛІФАНАЎ Уладзімір Сцяпанавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЛОБЫЦЕЎ Фёдар Паўлавіч, н. у 1919, рад., загінуў у 1945, пахаваны ў п. Любліна Калінінградскай вобл.

ЛУК'ЯНАЎ Іван Фёдаравіч, н. у 1927, рад., загінуў у 1944 у Полацку Віцебскай вобл.

ЛУСКАНАЎ Іван Панцялеевіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1943.

ЛУСКАНАЎ Якаў Піліпавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЛЫНДАЎ Пётр Карпавіч, н. у 1928, ст. сярж., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Луцэ Добельскага р-на ў Латвіі.

П.Е.Кандакоў.

С.В.Ліфанаў.

А.В.Міхалькоў.

Р.В.Міхалькоў.

ЛЫНДАЎ Рыгор Восіпавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЛЫСЯНКОЎ Аляксей Акімавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛЫСЯНКОЎ Іван Ігнатавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1941.

МАКАРЭВІЧ Станіслаў Ігнатавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАКЕЕЎ Сцяпан Парфенавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАЦУДАЎ Дзмітрый Захаравіч, н. у 1910, прапаў без вестак у сакавіку 1944.

МАЦУДАЎ Іван Карнеевіч, н. у 1907, прапаў без вестак у 1945.

МАЦУДАЎ Карней Міхеевіч, н. у 1894, рад., прапаў без вестак у 1943.

МАЦУДАЎ Пётр Захаравіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАЦУДАЎ Ягор Аляксеевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

МІНАЎ Іван Васільевіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1944.

МІНАЎ Павел Іванавіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1943 у г. Рэчыца Гомельскай вобл.

МІХАЛЬКОЎ Анікей Васільевіч, н. у 1920, рад., загінуў 1.5.1942 у палоне.

І.П.Патапаў.

А.І.Сарокін.

МІХАЛЬКОЎ Ануфрый Мінавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

МІХАЛЬКОЎ Рыгор Васільевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

МІХАЛЬКОЎ Фёдар Мінавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

МІХАЛЬКОЎ Ціт Іванавіч, н. у 1911, рад., загінуў у 1944 у Беластоцкай вобл.

МІШУРОЎ Апанас Сямёнавіч, н. у 1907, рад., загінуў у 1944 у Германіі.

МУРАШКА Павел Міхайлавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

МУРАШКІН Майсей Пахомавіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

МЯРЗЛІКІН Улас Антонавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1945.

НІКАЛАЕЎ Іван Фёдаравіч, рад., загінуў у Гомельскай вобл., пахаваны ў в. Галавінцы Гомельскага р-на.

ПАБЯГАЕЎ Васіль Ільіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1943.

ПАБЯГАЕЎ Іван Лукіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАБЯГАЕЎ Сяргей Паўлавіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1944 у Карэліі.

ПАБЯГАЕЎ Сяргей Фёдаравіч, н. у 1926, ст. сярж., прапаў без вестак у 1945.

ПАДАБЕДАЎ Мацвей Піліпавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАДАБЕДАЎ Мікалай Фёдаравіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАДАБЕДАЎ Павел Пятровіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1943.

ПАЗНЯКОЎ Дзмітрый Фёдаравіч, н. у 1912, рад., загінуў у 1943 у г. Рэчыца Гомельскай вобл.

ПАПРАЎКА Фама Фёдаравіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1943 у г. Ветка Гомельскай вобл.

ПАТАПАЎ Іван Паўлавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАТАПАЎ Пётр Самсонавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАТАШКАЎ Пётр Анціпавіч, рад., загінуў у 1943 у Гомельскай вобл., пахаваны ў в. Барсукі Кармянскага р-на.

ПІСАРАЎ Васіль Данілавіч, рад., загінуў у 1943 у Гомельскай вобл., пахаваны ў в. Галавінцы Гомельскага р-на.

ПЛАШКОЎ Мікалай Макаравіч, н. у 1916, рад., загінуў у 1942 у Парыцкім р-не Гомельскай вобл.

ПОМАЗАЎ Антон Іванавіч, н. у 1897, рад., загінуў у 1945 ва Усходняй Прусіі.

ПРАКАПЦОЎ Васіль Захаравіч, н. у 1921, рад., загінуў у 1944 у палоне.

ПРОКАЛАЎ Павел Міхайлавіч, н. у 1916, рад., загінуў у 1944 у Беластоцкай вобл.

ПТАШЭКІН Пётр, н. у 1908, рад., загінуў 20.2.1942 у Курскай вобл.

ПУТРАЎ Міхаіл Фядосавіч, н. у 1915, рад., загінуў у 1945 ва Усходняй Прусіі.

РАЗЖЫГАЕЎ Мікалай Аляксандравіч, рад., загінуў у 1943 у Гомельскай вобл., пахаваны ў в. Галавінцы Гомельскага р-на.

РАМАНАЎ Гаўрыла Васільевіч, н. у 1898, рад., загінуў у 1943 у Стрэшынскім р-не Гомельскай вобл.

РУДАЎ Іван Васільевіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1944 у Беластоцкай вобл.

РУДАЎ Уладзімір Васільевіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1943 у Рэчыцкім р-не Гомельскай вобл.

РУСАКОЎ Макей Сідаравіч, н. у 1925, мал. сярж., загінуў у 1944 у Літве.

САРОКІН Антон Іванавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

САРОКІН Панцялей Пятровіч, н. у 1895, рад., прапаў без вестак у 1944.

САРОКІН Рыгор Сямёнавіч, н. у 1919, сярж., загінуў у 1943, пахаваны ў в. Н. Скварэчча Залягошчанскага р-на Арлоўскай вобл.

САРОЧАНКА Мікіта Трафімавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

СВІРЫДЗЕНКА Сямён Мітрафанавіч, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў Магілёўскай вобл.

СЕРДЗЮКОЎ Анатоль Сяргеевіч, н. у 1916, рад., загінуў у 1941 у Ленінградскай вобл.

СІДОРКІН Мікалай Іванавіч, н. у 1926, загінуў у 1944 у Літве.

СІДОРКІН Ціхан Іванавіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1944 у Кіраваградскай вобл.

СТРУКАЎ Андрэй Піменавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

СТРУКАЎ Васіль Піменавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1943.

СТРУКАЎ Іван Аксёнавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

СТРУКАЎ Іван Ягоравіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1944.

СТРУКАЎ Мацвей Васільевіч, н. у 1909, рад., загінуў у 1943 у Рэчыцкім р-не Гомельскай вобл.

СУДАКОЎ Уладзімір Іванавіч, н. у 1927, рад., прапаў без вестак у 1945.

СЫЧОЎ Лаўрэн Яўменавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1943.

ТВАРДОЎСКІ Мікалай Піменавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1944.

ТВАРДОЎСКІ Пётр Мікалаевіч, н. у 1904, рад., загінуў у 1943 у Курскай вобл.

ТВАРДОЎСКІ Сяргей Іванавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1941.

ТРУБЧАНКА Іван Паўлавіч, н. у 1909, рад., загінуў у 1944 у Латвіі.

ТРУБЧАНКА Сяргей Захаравіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1942.

ТРУБЧАНКА Сяргей Фадзеевіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1945 у Латвіі.

ТРЫГУБАЎ Піліп Іванавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1943.

ТУРКОЎ Дзмітрый Раманавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1944.

ТУРКОЎ Сямён Раманавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1943.

ТУРКОЎ Ягор Аляксандравіч, н. у 1909, рад., загінуў у 1943 у Рэчыцкім р-не Гомельскай вобл.

УСАЎ Васіль Восіпавіч, н. у 1883, рад., прапаў без вестак у 1944.

УСАЎ Іван Ягоравіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1942.

УСАЎ Ілья Харытонавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

УСАЎ Яфім Ягоравіч, н. у 1907, рад., загінуў у 1944 у Рагачоўскім р-не Гомельскай вобл.

УШКОЎ Сямён Сцяпанавіч, н. у 1908, рад., загінуў у 1944 у Стрэшынскім р-не Гомельскай вобл.

ФАМІЧОЎ Іван Данілавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

ФАМІЧОЎ Міхаіл Пракопавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЦІМАШКОЎ Кузьма Сіманавіч, н. у 1928, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЦІТОЎ Захар Піліпавіч, н. у 1892, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЦІТОЎ Мікалай Навумавіч, рад., загінуў 24.11.1943, пахаваны ў в. Робіцы Жлобінскага р-на Гомельскай вобл.

ЦІТОЎ Сяргей Піліпавіч, н. у 1901, рад., загінуў у 1943 у Рэчыцкім р-не Гомельскай вобл.

ЦІТОЎ Сяргей Якаўлевіч, н. у 1915, рад., загінуў у 1943 у Рэчыцкім р-не Гомельскай вобл.

ЦІТОЎ Фёдар Захаравіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1942 у Калінінскай вобл.

ЦУКАНАЎ Агей Мікітавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЦУКАНАЎ Мікіта Цімафеевіч, прапаў без вестак у 1944.

ЦЫРУЛЬНІКАЎ Мікалай Іосіфавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1944.

І.Я.Усаў.

І.Д.Фамічоў.

ЦЫРУЛЬНІК Мікалай Ісаевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак 24.10.1941 каля Нара-Фамінска Маскоўскай вобл.

ЦУКАНАЎ Пётр Васільевіч, н. у 1885, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЧВАЛАЎ Васіль Васільевіч, н. у 1921, рад., загінуў у 1943 у г.п. Стрэшын Гомельскай вобл.

ЧВАЛАЎ Іван Васільевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЧВАЛАЎ Сяргей Антонавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЧВАЛАЎ Уладзімір Васільевіч, н. у 1907, рад., загінуў у 1943 у в. Міхалькі Гомельскага р-на Гомельскай вобл.

ЧЫКУНОЎ Аляксей Захаравіч, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў в. Краснае Шыбінскага р-на Белгародскай вобл.

ЧЫСТОЎ Аляксандр Агеевіч, н. у 1906, рад., загінуў у 1945 у Польшчы.

ЧЫСТОЎ Ілья Іванавіч, н. у 1908, рад., загінуў у 1944 у Эстоніі.

ЧЫСТОЎ Мікалай Савельевіч, н. у 1900, рад., загінуў у 1944 у Магілёўскай вобл.

ЧЫСТОЎ Мікалай Савельевіч, н. у 1926, рад., памёр ад ран 24.8.1944, пахаваны ў в. Крувонды, Літва.

ЧЫСТОЎ Міхаіл Агеевіч, н. у 1903, сярж., прапаў без вестак у 1944.

ЧЫСТОЎ Міхаіл Несцеравіч, н. у 1926, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Суслаўка Горацкага р-на Магілёўскай вобл.

ЧЫСТОЎ Сямён Лук'янавіч, н. у 1923, рад., загінуў 23.2.1942.

ЧЫСТОЎ Яфім Іванавіч, н. у 1904, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў п. Наваселле Струга-Красненскага р-на Пскоўскай вобл.

ШАБАНАЎ Іван Іванавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШАМРОЎ Іван Пракопавіч, н. у 1923, яфр., загінуў у 1943 у Жытомірскай вобл.

ШАПАВАЛАЎ Рыгор Ягоравіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

Р.Я.Шапавалаў.

ШАРАЕЎ Аляксандр Фёдаравіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШАРАЕЎ Дзмітрый Іванавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ШАРАЕЎ Іван Аляксандравіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1944 у Стрэшынскім р-не Гомельскай вобл.

ШАРАЕЎ Іван Ягоравіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШАРАЕЎ Ілья Іванавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШАРАЕЎ Рыгор Ягоравіч, н. у 1910, кам. роты, загінуў у чэрвені 1942.

ШАРАМЕЦЬЕЎ Гаўрыла Еўдакімавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1943.

ШАСТОЎ Васіль Ціханавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШКУНАЎ Васіль Ягоравіч, загінуў у 1945 ва Усходняй Прусіі.

ШЧАРБІН Захар Піліпавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШЧЭМІРАЎ Іван Антонавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШЫКУЛАЎ Мікалай Паўлавіч, н. у 1920, рад., загінуў у 1942 у Гомельскай вобл., пахаваны ў в. Чырвона Радуцін Жлобінскага р-на.

ЯЗЭПЕНКА Павел Фёдаравіч, н. у 1909, рад., загінуў у 1945 у Германіі.

ЯКУБАЎ Васіль Дзянісавіч, н. у 1911, рад., загінуў у 1942 у Германіі.

ЯРОХАЎ Андрэй Рыгоравіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЯРОХАЎ Іван Пятровіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЯРОХАЎ Мікалай Яўхімавіч, н. у 1918, ст. лейт., загінуў 14.1.1943, пахаваны ў в. Ліпка Ленінградскай вобл.

ЯРОХАЎ Мікалай Яфімавіч, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЯФРЭМЕНКА Іван Трафімавіч, н. у 1900, рад., загінуў у 1943 у Бранскай вобл.

ЯРОХАЎ Сяргей Пятровіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ВЁСКА РАМАНАВІЧЫ, ПАСЁЛКІ БУДАЦІН, ЗАЛЯДДЗЕ, ІЛЬІЧ, ЧЫРВОНЫ МАЯК

АНДРУШКЕВІЧ Ягор Андрэевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

АНІШЧАНКА Аляксей Яўменавіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1943 у Веткаўскім р-не.

АЎГУСЦІНОВІЧ Васіль Рыгоравіч, н. у 1911, загінуў 26.6.1944, пахаваны ў в. Свярчкі Віцебскай вобл.

БАЛЮКОЎ Сямён Мікалаевіч, н. у 1902, загінуў 5.2.1943 у Арлоўскай вобл.

БАРАДЗІН Павел Піліпавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАРАНАЎ Васіль Яўменавіч, н. у 1909, рад., загінуў у 1944.

БАРАНАЎ Іван Давыдавіч, н. у 1922, прапаў без вестак у 1944.

БАРАНАЎ Мікалай Антонавіч, н. у 1922, рад., застрэлілі гітлераўцы за вясковымі могілкамі.

БАРКОЎ Іван Міхайлавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

БОВА Аляксандр Пракопавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

БРАКАРЭНКА Сцяпан Максімавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак.

БУРЛАКОЎ Сямён Парфенавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВАЛОДЗЬКІН Іосіф Аляксеевіч, н. у 1915, рад., загінуў у 1943 у Гомельскай вобл.

ВАСІЛЕНКА Іван Емяльянавіч, н. у 1904, рад., загінуў у 1942 у Ленінградскай вобл.

ВАСІЛЕНКА Іван Міхайлавіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВАСІЛЕНКА Іван Пятровіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВАСІЛЕНКА Міхаіл Ларыёнавіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГАДУНОЎ Пётр Ягоравіч, н. у 1913, яфр., загінуў у 1945 у Германіі.

ГАРНОЎ Захар Сяргеевіч, н. у 1916, прапаў без вестак у снежні 1941.

ГОРАЎ Сямён Мацвеевіч, н. у 1915, прапаў без вестак у лютым 1944.

ДАВЫДЗЕНКА Васіль Сямёнавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1941.

ДАВЫДЗЕНКА Павел Сямёнавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1944.

ДАВЫДЗЕНКАЎ Андрэй Васільевіч, рад., н. у 1919, прапаў без вестак у лютым 1944.

ДАВЫДЗЯНКОЎ Іван Сямёнавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ДЗЕРАВЯНКІН Аляксей Паўлавіч, н. у 1893, рад., прапаў без вестак у 1944.

ДРАГУНОЎ Васіль Арцёмавіч, н. у 1924, рад., загінуў 28.11.1943, пахаваны ў в. Маркавічы Рэчыцкага р-на.

ДРАЗДОЎ Васіль Фёдаравіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1941.

ДРАЗДОЎ Міхаіл Фёдаравіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЗЕЛЯНКОЎ Іван Піменавіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1945 ва Усходняй Прусіі.

ІВАНОЎ Іван Іванавіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1943 пры пераправе цераз р. Днепр.

КАБКОЎ Васіль Рыгоравіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАБКОЎ Яўген Рыгоравіч, н. у 1920, рад., загінуў у 1943 у Ленінградскай вобл.

КАВАЛЕНКА Мікалай Паўлавіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у 1943.

КАЛАЧОЎ Сцяпан Яфімавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАЛЕСНІКАЎ Іван Васільевіч, н. у 1904, рад., загінуў у 1944 у Беластоцкай вобл.

КАЛЕСНІКАЎ Іван Васільевіч, н. у 1904, рад., загінуў у 1941 у Беластоцкай вобл.

КАЛЕСНІКАЎ Павел Ягоравіч, загінуў 10.1.1944 у г. Ялец Арлоўскай вобл.

КАЛЕСНІКАЎ Яфім Кузьміч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАНАВАЛАЎ Емяльян Мікітавіч, н. у 1899, рад., прапаў без вестак у 1941.

КАНАВАЛАЎ Уладзімір Міхайлавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАНАПЛЯНІКАЎ Аляксандр Андрэевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАНАПЛЯНІКАЎ Васіль Давыдавіч, н. у 1915, рад., загінуў у 1943 у Гомельскай вобл.

КАНАПЛЯНІКАЎ Іван Якаўлевіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАНАПЛЯНІКАЎ Міхаіл Маркавіч, н. у 1888, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАНАПЛЯНІКАЎ Якаў Маркавіч, н. у 1898, рад., загінуў у 1944 у Венгрыі.

КАНЦАВЫ Андрэй Іванавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАНЦАВЫ Іван Емяльянавіч, н. у 1919, яфр., загінуў 21.2.1944 у Днепрапятроўскай вобл., пахаваны ў в. Долгінцава Крыварожскага р-на.

КАНЦАВЫ Ціт Іванавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАРХАПІН Аляксандр Гаўрылавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАРХОЛІН Аляксандр Іванавіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАРЧАВЫ Дзмітрый Іванавіч, н. у 1926, яфр., прапаў без вестак.

КАРЧАВЫ Мікалай Цітавіч, н. у 1916, рад., загінуў у Гомельскай вобл., пахаваны ў в. Заполле Рагачоўскага р-на.

КАРЧАВЫ Сцяпан Цітавіч, н. у 1914, сярж., загінуў у 1941 пад Мурманскам.

КАЎБАСАЎ Мікалай Сяргеевіч, рад., загінуў у 1943 у в. Бадацін Гомельскай вобл.

Помнік загінуўшым воінам-землякам у в. Рамановічы.

КРУКАЎ Сідар Дзмітрыевіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у лістападзе 1943.

КРЫВЯНКОЎ Міхаіл Дзмітрыевіч, н. у 1919, загінуў 7.3.1944 у Гомельскай вобл., пахаваны ў Светлагорскім р-не.

КРЫВЯНКОЎ Міхаіл Емяльянавіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1944 у Запарожскай вобл.

КРЫЛОЎ Цімафей Іванавіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

КРЫСАЎ Уладзімір Карнеевіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1944 у Кіраваградскай вобл., пахаваны ў в. Цішкаўка Навамірградскага р-на.

КРЫСАЎ Цімафей Іванавіч, н. у 1907, яфр., загінуў у 1943 у г. Невель Пскоўскай вобл.

КУЗЬМІН Міхаіл Фёдаравіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1945.

КУЧАРАЎ Іван Фёдаравіч, н. у 1925, мал. сярж., загінуў у 1945 на ст. Ровіч.

КУЧАРАЎ Пётр Данілавіч, н. у 1900, рад., загінуў каля в. Сянькова Харкаўскай вобл.

КУЧАРАЎ Уладзімір Сямёнавіч, н. у 1920, сярж., загінуў у 1943 у Арлоўскай вобл.

КУШНЯРОЎ Павел Васільевіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у лістападзе 1943.

КУШНЯРОЎ Сямён Кузьміч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак 20.12.1943.

ЛУЗАНАЎ А.П., н. у 1910, рад., прапаў без вестак 3.10.1941.

ЛУЗАНАЎ Максім Пракопавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛУЗАНАЎ Уладзімір Сідаравіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛУСКАНАЎ Андрэй Сцяпанавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛУСКАНАЎ Іван Васільевіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛЫСЯНКОЎ Аляксандр Рыгоравіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЛЯЎКОЎСКІ Рыгор Іосіфавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАІСЕЙКАЎ Аляксей Маркавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАІСЕЙКАЎ Васіль Канстанцінавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАІСЕЙКАЎ Васіль Паўлавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАІСЕЙКАЎ Іван Аўрамавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАІСЕЙКАЎ Максім Сігнеевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАІСЕЙКАЎ Мікалай Паўлавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

МАІСЕЙКАЎ Мікалай Якаўлевіч, н. у 1918, рад., загінуў у 1945 у Польшчы.

МАРТЫНАЎ Ілья Цярэнцьевіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

МАСЛЮКОЎ Міхаіл Сцяпанавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

МУКАЎСКІ Рыгор Апанасавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

МУРАШКА Майсей Пахомавіч, н. у 1908, рад., загінуў у 1943 у Кіеўскай вобл.

НАВАСЕЛЬЦАЎ Мікалай Мацвеевіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1944.

НАЙДЗЁНАЎ Іван Сямёнавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1944.

НАЙДЗЁНАЎ Рыгор Мікітавіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1944 у Беластоцкай вобл.

НАЙДЗЁНАЎ Ягор Сямёнавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАЛЕВІКОЎ Аляксей Цімафеевіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАЛЕВІКОЎ Васіль Якаўлевіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1942.

ПАЛЕВІКОЎ Іван Васільевіч, н. у 1920, рад., загінуў у 1945 ва Усходняй Прусіі.

ПАЛЕВІКОЎ Мікалай Лаўрэнцьевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАЛЕВІКОЎ Мікалай Трафімавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1941.

ПАЛЕВІКОЎ Міхаіл Канстанцінавіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1943 у г. Рэчыца Гомельскай вобл.

ПАЛЕВІКОЎ Міхаіл Паўлавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1945 у Польшчы.

ПАЛЕВІКОЎ Сцяпан Піліпавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАТАШКОЎ Іван Пятровіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАТАШКОЎ Пётр Анціпавіч, н. у 1903, рад., загінуў у 1943 у Кармянскім р-не Гомельскай вобл.

ПАТЫЛКІН Іван Васільевіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАТЫЛКІН Іван Уласавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАТЫЛКІН Іван Ягоравіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1943 у Гомельскай вобл.

ПАТЫЛКІН Іосіф Мінавіч, н. у 1905, рад., загінуў у 1943 у Чарнігаўскай вобл., пахаваны ў в. Харобічы Гараднянскага р-на.

ПАТЫЛКІН Макар Іванавіч, н. у 1900, рад., загінуў у 1942 у Сталінградскай вобл.

ПАТЫЛКІН Макар Свірыдавіч, н. у 1900, загінуў у 1942 у Сталінградскай вобл.

ПАТЫЛКІН Мікалай Мацвеевіч, н. у 1926, рад., загінуў у 1944 ва Усходняй Прусіі.

ПАТЫЛКІН Мікалай Уласавіч, н. у 1925, мал. сярж., загінуў у 1945 ва Усходняй Прусіі.

ПАТЫЛКІН Мікалай Фёдаравіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАТЫЛКІН Мікалай Фёдаравіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАТЫЛКІН Міхаіл Фёдаравіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАТЫЛКІН Нічыпар Іванавіч, н. у 1890, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАТЫЛКІН Сідар Свірыдавіч, н. у 1895, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПЕЦАЎ Барыс Іванавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1941.

ПЕЦАЎ Васіль Міхайлавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПЕЦАЎ Іван Нічыпаравіч, н. у 1925, яфр., загінуў у 1945 у Германіі.

ПЕЦАЎ Нічыпар Сідаравіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПІЛІПЦОЎ Іван Андрэевіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПІНЧУКОЎ Нічыпар Мікалаевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПІНЧУКОЎ Павел Рыгоравіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПІНЧУКОЎ Сяргей Аляксеевіч, н. у 1909, рад., загінуў у 1943 у Даманавіцкім р-не Гомельскай вобл.

ПОМАЗАЎ Антон Іванавіч, н. у 1897, рад., загінуў у 1945 ва Усходняй Прусіі.

ПОМАЗАЎ Пётр Архіпавіч, н. у 1909, сярж., загінуў у Брэсцкай вобл.

ПОМАЗАЎ Пётр Тарасавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПОМАЗАЎ Ягор Архіпавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПРОКУШАЎ Арцём Сяргеевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1941.

РАДЧАНКА Кірыла Міронавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1943.

САКАЛОЎ Раман Пятровіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у 1944.

САЛАНКОЎ Емяльян Сямёнавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

САЛАНКОЎ Захар Васільевіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у 1944.

САЛАНКОЎ Іван Захаравіч, прапаў без вестак у 1944.

САЛАНКОЎ Мікалай Фёдаравіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

САЛАНКОЎ Міхаіл Сямёнавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

САЛАНКОЎ Пётр Сямёнавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1941.

САЛОМКІН Барыс Фаміч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

САЛОМКІН Васіль Аляксеевіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1945 ва Усходняй Прусіі.

САЛОМКІН Васіль Андрэевіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1943 у Гомельскай вобл.

САЛОМКІН Васіль Сямёнавіч, н. у 1907, рад., загінуў у 1943 у в. Яндацы Гомельскай вобл.

САЛОМКІН Іван Андрэевіч, н. у 1900, рад., загінуў у 1943 у Гомельскім р-не.

САЛОМКІН Рыгор Андрэевіч, рад., прапаў без вестак у 1943.

САЛОМКІН Сяргей Фаміч, н. у 1913, рад., загінуў у 1945 у Польшчы.

САЛОМКІН Ягор Андрэевіч, н. у 1910, сярж., загінуў 4.6.1944 у Палескай вобл.

САМКОЎ Сяргей Іванавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1943.

СЕЛЯЗНЁЎ Васіль Антонавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1944.

СЕЛЯЗНЁЎ Васіль Сцяпанавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

СЕЛЯЗНЁЎ Іван Васільевіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1943 у Гомельскай вобл.

СЕЛЯЗНЁЎ Іван Паўлавіч, н. у 1915, рад., загінуў у 1943 у Гомельскай вобл.

СЕЛЯЗНЁЎ Мікалай Сцяпанавіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1943 у Жлобінскім р-не.

СЕЛЯЗНЁЎ Міхаіл Васільевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1941.

СЕМЯНЦОЎ Аляксей Іванавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

СЕМЯНЦОЎ Андрэй Іванавіч, н. у 1915, рад., загінуў у 1943 у Гомельскім р-не.

СЕМЯНЦОЎ Андрэй Трафімавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

СЕМЯНЦОЎ Васіль Іосіфавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1942.

СЕМЯНЦОЎ Васіль Якаўлевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

СЕМЯНЦОЎ Мікалай Васільевіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

СЕМЯНЦОЎ Мікалай Васільевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

СЕМЯНЦОЎ Міхаіл Андрэевіч, н. у 1920, рад., загінуў у 1943 у Гомельскай вобл.

СЕМЯНЦОЎ Міхаіл Іванавіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

СЕМЯНЦОЎ Міхаіл Іванавіч, н. у 1910, загінуў у 1944 пад Берлінам. Званне Героя Савецкага Саюза прысвоена пасмяротна.

СЕМЯНЦОЎ Міхаіл Рыгоравіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

СЕМЯНЦОЎ Навум Іванавіч, рад., загінуў у 1944 у Гомельскай вобл., пахаваны ў в. Азяраны Рагачоўскага р-на.

СЕМЯНЦОЎ Нічыпар Фёдаравіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

СЕМЯНЦОЎ Павел Іванавіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1944 у Чэхаславакіі.

СЕМЯНЦОЎ Павел Фёдаравіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1943.

СЕМЯНЦОЎ Пётр Фядотавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

СЕМЯНЦОЎ Фёдар Васільевіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1944.

СЕННІКАЎ Аляксей Нічыпаравіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

СЕННІКАЎ Аляксандр Нічыпаравіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

СЕННІКАЎ Іван Мітрафанавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

СЕРАБКОЎ Мікалай Андрэевіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1944 у Гомельскай вобл.

СЕЦКІ Мікалай Іванавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1944, пахаваны у Літве.

СЕЦКІ Пётр Яфімавіч, н. у 1924, мал. сярж., загінуў у 1944 у Гомельскай вобл.

СІДОРКІН Міхаіл Анісімавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1944 у Віцебскай вобл.

СКАВАРОДЗІН Мікалай Іванавіч, н. у 1919, рад., загінуў 22.8.1941. Помнік загінуўшаму лётчыку ўстаноўлены ў в. Почэп Бранскай вобл.

СНАПКОЎ Фрол Антонавіч, рад., прапаў без вестак.

СТАРАВОЙТАЎ Аляксандр Рыгоравіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

СТАРАСОТНІКАЎ Міхаіл Георгіевіч, н. у 1917, мал. сярж., загінуў у 1945 у Венгрыі.

ТУРКОЎ Іван Андрэевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

ФІЛІППЦОЎ Мікалай Фёдаравіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1945.

ФІЛІППЦОЎ Пётр Сяргеевіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1944.

ФІЦАЎ Кірыла Яўсеевіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у 1944.

ХАРХУЛЁЎ Андрэй Майсеевіч, н. у 1905, рад., загінуў у 1943 у Смаленскай вобл.

ХАРХУЛЁЎ Васіль Платонавіч, н. у 1918, рад., загінуў у 1944 у Літве.

ХІМЧАНКА А.А., н. у 1906, загінуў у 1941 у нямецкім лагеры.

ХІМЧАНКА Андрэй Фёдаравіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1941.

ХІМЧАНКА Іван Сямёнавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1944.

ХІМЧАНКА Іван Фёдаравіч, н. у 1904, рад., памёр ад ран у 1944, пахаваны ў в. Навасельцы Ленінградскай вобл.

ХІМЧАНКА Мікалай Апанасавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

ХІМЧАНКА Мікалай Лазаравіч, н. у 1921, сярж., загінуў у 1943, пахаваны ў в. Клубаўка Рэпкінскага р-на Чарнігаўскай вобл.

ХІМЧАНКА Мікалай Сямёнавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1941.

ХІМЧАНКА Фёдар Сяргеевіч, н. у 1925, сярж., загінуў у 1944 у Польшчы.

ХІМЧАНКОЎ Андрэй Апанасавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ХІМЧАНКОЎ Іван Апанасавіч, н. у 1917, рад., памёр ад ран 22.2.1943.

ЦІШКОЎ Іван Іванавіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у лістападзе 1943.

ЧУЙКОЎ Андрэй Савельевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЧУЙКОЎ Васіль Сцяпанавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1942.

ЧЫКУНОЎ Аляксандр Фаміч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЧЫКУНОЎ Андрэй Мікалаевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЧЫКУНОЎ Андрэй Савельевіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЧЫКУНОЎ Андрэй Феакцістaвіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1942.

ЧЫКУНОЎ Андрэй Ціханавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЧЫКУНОЎ Васіль Рыгоравіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1945 ва Усходняй Прусіі.

ЧЫКУНОЎ Васіль Феакцістaвіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЧЫКУНОЎ Васіль Ягоравіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1945 ва Усходняй Прусіі.

ЧЫКУНОЎ Васіль Яфімавіч, н. у 1913, рад., загінуў у 1945 ва Усходняй Прусіі.

ЧЫКУНОЎ Дзмітрый Пракопавіч, н. у 1909, рад., загінуў у 1941 у Бабруйску.

ЧЫКУНОЎ Дзмітрый Якаўлевіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЧЫКУНОЎ Іван Феакцістaвіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЧЫКУНОЎ Іван Фёдаравіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЧЫКУНОЎ Мікалай Аляксеевіч, н. у 1920, рад., загінуў у 1944 у Ленінградскай вобл.

ЧЫКУНОЎ Мікалай Рыгоравіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак 5.8.1944.

ЧЫКУНОЎ Мітрафан Якаўлевіч, рад., загінуў у 1941.

ЧЫКУНОЎ Павел Аляксеевіч, н. у 1917, рад., загінуў у 1943 у Жлобінскім р-не.

ЧЫКУНОЎ Павел Мікітавіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЧЫКУНОЎ Павел Пракопавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЧЫКУНОЎ Пётр Антонавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1942.

ЧЫКУНОЎ Пётр Прохаравіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1943 у в. Ліпляны Жытомірскай вобл.

ЧЫКУНОЎ Пётр Цімафеевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЧЫКУНОЎ Піліп Іванавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЧЫКУНОЎ Стась Мацвеевіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЧЫКУНОЎ Сцяпан Ціханавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЧЫКУНОЎ Сяргей Авакумавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЧЫКУНОЎ Яўстафій Феакцістaвіч, н. у 1904, рад., загінуў у 1943 у г. Рэчыца, пахаваны ў в. Бязуеў Рэчыцкага р-на Гомельскай вобл.

ЧЫРВАНАЎ Міхаіл Захаравіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЧЫРКОЎ Сцяпан Герасімавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЧЫРКОЎ Цімафей Аляксандравіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЧЫРКОЎ Цімафей Іонавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1943.

ШАРАМЕЦЬЕЎ Васіль Яфімавіч, н. у 1911, сярж., загінуў у 1943 у Невельскім р-не Пскоўскай вобл.

ШАРАМЕЦЬЕЎ Гаўрыла Еўдакімавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1943.

ШАРАМЕЦЬЕЎ Захар Касьянавіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1944 у Эстоніі.

ШАРАМЕЦЬЕЎ Мікалай, н. у 1897, рад., загінуў 23.6.1944 у Віцебскай вобл., пахаваны ў Лёзненскім р-не Віцебскай вобл.

ШАРАМЕЦЬЕЎ Міхаіл Васільевіч, рад., прапаў без вестак 23.12.1943 у Парыцкім р-не Гомельскай вобл.

ШАРАМЕЦЬЕЎ Міхаіл Яфімавіч, н. у 1909, рад., загінуў у 1944 у Польшчы.

ШАРАМЕЦЬЕЎ Уладзімір Лявонавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШАРАМЕЦЬЕЎ Уладзімір Лявонцьевіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШКОЛА Сцяпан Кандратавіч, н. у 1918, рад., загінуў у 1945 ва Усходняй Прусіі.

ШЧАРБІН Аляксей Мікітавіч, н. у 1910, прапаў без вестак 14.4.1943.

ШЧАРБІН Захар Філатавіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШЧАРБІН Павел Пракопавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШЧАРБІН Фёдар Мікітавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШЧЫРАЎ Аляксей Пятровіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШЧЫРАЎ Васіль Анісімавіч, н. у 1902, рад., загінуў у 1945 у Германіі.

ШЧЫРАЎ Васіль Цімафеевіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1943 у Гомельскай вобл.

ШЧЫРАЎ Міхаіл Анісімавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ШЧЫРАЎ Пётр Тарасавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1941.

ШЧЭМАРАЎ Андрэй Ігнатавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШЧЭМАРАЎ Васіль Архіпавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШЫБКІН Павел Іванавіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1943 у Веткаўскім р-не Гомельскай вобл.

ЮРАНКОЎ Іван Андрэевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЮРАНКОЎ Кузьма Фёдаравіч, н. у 1913, рад., загінуў у 1943 у Гомельскім р-не.

ЮРАЎ Васіль Восіпавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЮРАЎ Марк Маркавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЮРАЎ Пётр Іванавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1943 у Гомельскай вобл.

ЮРАЎ Сямён Мацвеевіч, н. у 1916, ст. сярж., загінуў у 1944 у Латвіі.

ЮРАЎ Уладзімір Іванавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЮРАЎ Ягор Восіпавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЯКАЎЛЕНКА Барыс Пятровіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЯКАЎЛЕНКА Васіль Яўменавіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1944 у Гомельскай вобл.

ЯКАЎЛЕНКА Іван Міронавіч, н. у 1911, рад., загінуў у 1943 у Гомельскай вобл.

ЯКАЎЛЕНКА Мікалай Яўменавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЯКАЎЛЕНКА Павел Яўменавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1945.

ЯКАЎЛЕНКА Сямён Кузьміч, н. у 1914, рад., загінуў у 1943 у Жлобінскім р-не Гомельскай вобл.

ЯКАЎЛЕНКА Сяргей Міхайлавіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1941 у Сталінградскай вобл.

ЯКАЎЛЕНКА Ціхан Міхайлавіч, рад., загінуў у Гомельскай вобл., пахаваны ў Веткаўскім р-не.

УРЫЦКІ СЕЛЬСАВЕТ

ПАСЁЛАК БАРОК

БАЛДАЧОЎ Іван Ягоравіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАЛДАЧОЎ Пётр Іванавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАРАВІКОЎ Яўмен Архіпавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1943.

БЛАГАЎ Мікалай Нікіфаравіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1943.

БРАКАРЭНКА Мацвей Гаўрылавіч, н. у 1909, рад., загінуў у 1945 у Германіі.

БУДНІКАЎ Канстанцін Аляксеевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

БУЛАХАЎ Пётр Фядотавіч, н. у 1924, ст. сярж., загінуў у 1945 у Польшчы.

ЗАЙЦАЎ Уладзімір Пятровіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў Жлобінскім р-не.

ІВАНОЎ Пракоп Ягоравіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1944.

КЕЗІКАЎ Пётр Мікалаевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

КРЫЧАЎЦОЎ Аляксей Георгіевіч, н. у 1919, яфр., загінуў у 1941 у Беластоцкай вобл.

КРЫЧАЎЦОЎ Канстанцін Георгіевіч, н. у 1914, ст. сярж., загінуў у 1941 у Беластоцкай вобл.

КРЫЧАЎЦОЎ Міна Георгіевіч, н. у 1917, старш., загінуў у 1941 у Беластоцкай вобл.

ЛОЗБЕНЕЎ Пётр Харытонавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАЛАХАЎ Цімафей Сямёнавіч, н. у 1920, камандзір аддзялення, загінуў у 1943.

МАЦКОЎ Фядос Піліпавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАКАМЕСТАЎ Харлам Васільевіч, н. у 1896, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАСЕЧНІКАЎ Міхаіл Ісаевіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1941.

ПАСЕЧНІКАЎ Цімафей Ісаевіч, н. у 1918, сярж., загінуў у 1943 у Сумскай вобл.

ПАСЕЧНІКАЎ Яфім Сцяпанавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

РЭЧЫЦКІ Іван Апанасавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

ТАРАСАЎ Антон Міхайлавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1944.

ТАРАСАЎ Георгій Фаміч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

ТАРАСАЎ Леанід Дзмітрыевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

ТАРАСАЎ Самуіл Фаміч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1944.

ТАРАСАЎ Уладзімір Дзмітрыевіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1944 у Беластоцкай вобл.

ТОКІН Канстанцін Іларыёнавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

М.Ц.Герасенка.

ТУНІКАЎ Сямён Максімавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШАКЛАНАЎ Юрый Васільевіч, н. у 1903, рад., загінуў у 1944 у Стрэшынскім р-не.

ШАПАРАЎ Георгій Аляксеевіч, н. у 1917, мал. лейт., прапаў без вестак у 1941.

ШАПАРАЎ Іван Давыдавіч, н. у 1913, рад., загінуў у 1944 пад Жлобінам.

ШКРАБАЎ Андрэй Іванавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1943.

ШКРАБАЎ Пётр Іванавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШУШАЕЎ Іван Юр'евіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1943.

ШЧУРАЎ Міна Сямёнавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЯЦКОЎ Іван Дзмітрыевіч, н. у 1899, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЯЦКОЎ Пётр Іванавіч, н. у 1926, рад., загінуў у 1944 у Варшаўскім ваяв., Польшча.

ВЁСКА ЗАЛІП'Е

АСІПЕНКА Ягор Захаравіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1943.

АСТАПЕНКА Іван Якаўлевіч, н. у 1911, ст. лейт., загінуў у 1944 у г. Падольск Маскоўскай вобл.

АСТАПЕНКА Лідзія Антонаўна, н. у 1915, рад., прапала без вестак у 1943.

БАЛДАЧОЎ Васіль Ягоравіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1945 у Германіі.

БАЛДАЧОЎ Максім Іванавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАЛДАЧОЎ Сямён Ягоравіч, н. у 1899, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАРАНАЎ Міхаіл Іванавіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў Брэсцкай вобл.

БАТЫРАЎ Антон Пятровіч, н. у 1918, прапаў без вестак у 1944.

БАТЫРАЎ Антон Пятровіч, н. у 1918, прапаў без вестак у 1944.

БЕЛЯНКОЎ Даніла Сцяпанавіч, н. у 1895, рад., прапаў без вестак у 1944.

БЕЛЯНКОЎ Іван Іосіфавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1944.

БУДНІКАЎ Фёдар Ігнатавіч, н. у 1916, рад., загінуў у 1945 у Паморскім ваяв., Польшча.

БУЛАХАЎ Фёдар Елісеевіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1944.

БЯРОЗКІН Мікалай Андрэевіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1944.

БЯРОЗКІН Рыгор Андрэевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

БЯРОЗКІН Рыгор Сідаравіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГАПАЎ Аляксандр Нічыпаравіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГАПАЎ Аляксей Іванавіч, н. у 1908, загінуў у 1944 у Беластоку.

ГАПАЎ Пракоп Яфімавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГАРБАЧОЎ Уладзімір Лаўрэнцьевіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1943.

ГАРУНОЎ Антон Філонавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1943.

ГАРУШКІН Акім Васільевіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГЕРАСЕНКА Макар Цітавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

ДАБРЫДЗЕНЕЎ Павел Спірыдонавіч, н. у 1908, рад., загінуў у 1944 у Беластоцкай вобл.

ЖОСТКІН Антон Дзянісавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЖОСТКІН Васіль Піліпавіч, н. у 1918, рад., загінуў у 1943 у Жытоміры.

ЖОСТКІН Віктар Піліпавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЖОСТКІН Дзмітрый Савасцьянавіч, н. у 1920, рад., загінуў у 1944 у Ленінградзе.

ЖОСТКІН Емяльян Фёдаравіч, н. у 1908, рад., загінуў у 1944 у Варшаўскім ваяв., Польшча.

ЖОСТКІН Іван Паўлавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЖОСТКІН Канстанцін Апанасавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЖОСТКІН Мікалай Усцінавіч, н. у 1923, мал. сярж., загінуў у 1945 у Германіі.

ЖОСТКІН Міхаіл Савасцьянавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЖОСТКІН Пётр Канстанцінавіч, н. у 1912, ст. лейт., прапаў без вестак у 1941.

ЖОСТКІН Пётр Паўлавіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1945 у Германіі.

ЖОСТКІН Фёдар Іосіфавіч, н. у 1915, рад., загінуў у 1944 у Рагачоўскім р-не.

ЖОСТКІН Фёдар Сяргеевіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЖУРАЎЛЁЎ Дзмітрый Кузьміч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЖУРАЎЛЁЎ Іван Кузьміч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАВАЛЁЎ Васіль Іванавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1945 у Германіі.

КАНЦАВЫ Рыгор Фёдаравіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАРАЛЁЎ Фёдар Яфімавіч, н. у 1911, рад., загінуў у 1944 у Адэсе.

КЛЮЧНІКАЎ Аляксандр Якаўлевіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1944 у в. Старое Сяло Рагачоўскага р-на.

КУЗЮКОЎ Гаўрыла Міхайлавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у 1941.

КУЗЮКОЎ Іван Міхайлавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1941.

КУЗЮКОЎ Іван Нікандравіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

КУЗЮКОЎ Іван Піліпавіч, н. у 1907, сярж., загінуў у 1944 на Карэльскім перашыйку.

КУЗЮКОЎ Мікалай Міхайлавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

КУЗЮКОЎ Трафім Міхайлавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1941.

КУРАЧОЎ Іван Гаўрылавіч, н. у 1909, рад., загінуў у 1945 у Гомельскім р-не.

КУРАЧОЎ Яфім Міхайлавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1944.

КУЦІКАЎ Георгій Сцяпанавіч, н. у 1918, рад., загінуў у 1942, пахаваны ў в. Бірынаўка Дуброўскага р-на Валгаградскай вобл.

КУЦІКАЎ Ягор Сцяпанавіч, н. у 1913, рад., загінуў у 1944 пад Сталінградам.

МАРУШКІН Пётр Якаўлевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАСНЯРСКОЙ Канстанцін Іларыёнавіч, н. у 1922, сярж., загінуў у 1944 у Польшчы.

НАЗАРАЎ Даніла Мікалаевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

НАЗАРАЎ Дзмітрый Васільевіч, н. у 1905, рад., загінуў у в. Грычына Дзяржынскага р-на Мінскай вобл.

НАЗАРАЎ Іван Мікалаевіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1944.

НАЗАРАЎ Пётр Васільевіч, н. у 1910, старш., прапаў без вестак у 1944.

ПАНЦЮХОЎ Іван Сямёнавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАНЦЮХОЎ Кірыла Іванавіч, н. у 1917, рад., загінуў у 1945 у Кёнігсбергу.

ПАНЦЮХОЎ Міхаіл Мяфодзьевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1945.

ПАНЦЮХОЎ Нічыпар Іванавіч, н. у 1920, сярж., прапаў без вестак у 1942.

ПАНЦЮХОЎ Пётр Сямёнавіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1944 у Палескай вобл.

ПАПОЎ Аляксандр Нічыпаравіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1944.

РАКАЎ Сямён Цярэнцьевіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

Дз.Ф.Шыцікаў.

РЫСАЎ Васіль Міхайлавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1944.

СКРЫТАН Мікалай Захаравіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

СЮСЬКІН Іван Максімавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

СЮСЬКІН Фёдар Іванавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

ТРАЯНАЎ Пётр Паўлавіч, н. у 1906, рад., памёр у 1942 у палоне.

ФАРПЛАСТАЎ Міхаіл Ісакавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЦВІННІКАЎ Аляксандр Пятровіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1945.

ШАБАЛАЎ Мікалай Ягоравіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1945 у Польшчы.

ШАБАЛАЎ Свірыд Давыдавіч, н. у 1911, рад., загінуў у 1945 у Германіі.

ШАБАЛАЎ Свірыд Давыдавіч, н. у 1911, старш., загінуў у 1945 у Германіі.

ШАБАЛАЎ Свірыд Дарафеевіч, н. у 1911, старш., загінуў у 1945 у Германіі.

ШАБАЛАЎ Спірыдон Дарафеевіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1945.

ШАПАВАЛАЎ Мікіта Апанасавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШАПАВАЛАЎ Павел Арцёмавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШАПАВАЛАЎ Самуіл Ільіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШЫЦІКАЎ Дзмітрый Феакцістaвіч, н. у 1896, рад., загінуў у 1944 у Стрэшынскім р-не.

ШЫЦІКАЎ Фёдар Дзмітрыевіч, н. у 1895, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШЫЦІКАЎ Фёдар Мікітавіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у 1942.

ШЫЦІКАЎ Фёдар Міхайлавіч, н. у 1927, рад., прапаў без вестак у 1945.

ВЁСКА УРЫЦКАЕ

АКСЁНАЎ Аксён Аляксеевіч, н. у 1908, рад., загінуў у 1944 у Рагачоўскім р-не.

А.А.Аксёнаў.

З.Ф.Баравікоў.

К.Я.Белянкоў.

Я.Я.Белянкоў.

АКСЁНАЎ Мікалай Фядотавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1944.

АКСЁНАЎ Фядот Андрэевіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1942.

БАНЕТАЎ Міхаіл Сямёнавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАНЕТАЎ Фёдар Сямёнавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАРАВІКОЎ Аляксей Дзямідавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАРАВІКОЎ Аляксей Піліпавіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1944 у Парыцкім р-не.

БАРАВІКОЎ Анатоль Прохаравіч, н. у 1925, мал. сярж., загінуў у 1945 у г. Старгарад.

БАРАВІКОЎ Арсен Мікітавіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1942 у в. Таміліна Сталінградскай вобл.

БАРАВІКОЎ Захар Фёдаравіч, н. у 1919, старш., прапаў без вестак у 1944 у Камянецкім р-не Брэсцкай вобл.

БАРАВІКОЎ Іван Арцёмавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАРАВІКОЎ Іван Дзямідавіч, н. у 1909, рад., памёр ад ран 20.8.1943.

БАРАВІКОЎ Іван Емяльянавіч, н. у 1902, рад., загінуў у 1944 у Стрэшанскім р-не.

БАРАВІКОЎ Ігнат Дзямідавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАРАВІКОЎ Канстанцін Мікалаевіч, н. у 1919, рад., загінуў 23.11.1944, пахаваны ў в. Залуг Львоўскай вобл.

БАРАВІКОЎ Лявон Малахавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАРАВІКОЎ Лявонцій Цімафеевіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАРАВІКОЎ Макар Фёдаравіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак 11.1.1945.

БАРАВІКОЎ Мікалай Захаравіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1941.

БАРАВІКОЎ Міхаіл Яўціхіевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1942.

БАРАВІКОЎ Мацвей Мікалаевіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1945.

БАРАВІКОЎ Фёдар Якаўлевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

БЕЛЯНКОЎ Аляксандр Карпавіч, н. у 1919, ст. лейт., загінуў у 1944 у Запарожскай вобл.

БЕЛЯНКОЎ Арцём Кузьміч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1941.

БЕЛЯНКОЎ Іван Ігнатавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1941.

БЕЛЯНКОЎ Іван Кузьміч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1944.

БЕЛЯНКОЎ Ілья Пракопавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

БЕЛЯНКОЎ Карп Якаўлевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1941.

БЕЛЯНКОЎ Кірыла Мацвеевіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

БЕЛЯНКОЎ Сяргей Сяргеевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1942.

БЕЛЯНКОЎ Яўген Якаўлевіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

БРЫЛЬКОЎ Дзмітрый Фёдаравіч, н. у 1908, рад., загінуў у 1941 у Смаленскай вобл.

БРУСЕЎ Ісай Васільевіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1944.

БУДНІКАЎ Дзмітрый Раманавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1945 у Днепрапятроўску.

БУДНІКАЎ Еўдакім Нічыпаравіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1945.

БУДНІКАЎ Еўдакім Нічыпаравіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1944.

БУДНІКАЎ Іван Яфімавіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1942, пахаваны ў с. Занускі Арлоўскай вобл.

БУДНІКАЎ Мацвей Аўрамавіч, н. у 1913, ст. сярж., загінуў у 1945 ва Усходняй Прусіі.

БУДНІКАЎ Міна Савельевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

БУДНІКАЎ Міна Якаўлевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

БУДНІКАЎ Мірон Яўціхіевіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў Латвіі.

БУДНІКАЎ Платон Яўціхіевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

БУДНІКАЎ Пракоп Яфімавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

БУДНІКАЎ Фёдар Апанасавіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1943 у Смаленскай вобл.

БУДНІКАЎ Цімафей Якаўлевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

БУДНІКАЎ Якаў Савельевіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

БУЛАХАЎ Іван Фядотавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1944.

БУЛАХАЎ Цімафей Мінавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1944.

БУКСОЎ Кірыла Сцяпанавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

БУХАНЬКОЎ Аляксандр Трафімавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1941.

БЫХАНЬКОЎ Міхаіл Іванавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

БЫХАНЬКОЎ Пётр Іванавіч, н. у 1920, прапаў без вестак у 1944.

ГАРУНОЎ Антон Піліпавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГАРУНОЎ Еўдакім Дзмітрыевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГАРУНОЎ Іван Мацвеевіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГАРУНОЎ Сямён Дзмітрыевіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГРОМАЎ Іван Мікітавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

ДЗЕЙЧУКОЎ Іван Ягоравіч, н. у 1923, афіцэр, загінуў у 1943 у Кіеўскай вобл.

ДЗЕЙЧУКОЎ Ігнат Дзянісавіч, н. у 1908, рад., загінуў у 1944 у Рагачоўскім р-не.

ДЗЕЙЧУКОЎ Кандрат Пракопавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

ДЗЕЙЧУКОЎ Фёдар Самуілавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1943.

ДЗІВАКОЎ Арцём Захаравіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1941.

ДЗІВАКОЎ Ягор Мінавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЗАЙКІН Аляксандр Раманавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЗЯНАЎ Павел Цітавіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1944 у в. Блізняты Рагачоўскага р-на.

КАВАЛЁЎ Архіп Ільіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАВАЛЁЎ Глеб Рыгоравіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАВАЛЁЎ Глеб Ягоравіч, н. у 1911, сярж., прапаў без вестак у 1941.

КАВАЛЁЎ Давыд Пятровіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1942 у Варонежскай вобл.

КАВАЛЁЎ Дзмітрый Пятровіч, н. у 1921, афіцэр, загінуў у 1943 у Польшчы.

А.Р.Зайкін.

С.П.Кірыкаў.

КАВАЛЁЎ Пётр Мартынавіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Візгуны Рагачоўскага р-на.

КАВАЛЁЎ Фёдар Аляксеевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАВАЛЁЎ Цімафей Піліпавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАЛАНЧУК Сцяпан Аляксеевіч, н. у 1926, рад., загінуў 25.6.1944, пахаваны ў в. Ляды Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

КАСЦЮКОЎ Ілья Пракопавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

КІРЫЧЭНКА Ілья Апанасавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1945.

КІРЫКАЎ Міхаіл Лук'янавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

КІРЫКАЎ Сяргей Паўлавіч, н. 1913, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Станькава Рагачоўскага р-на.

КРЫЧАЎЦОЎ Аляксандр Дзмітрыевіч, н. у 1899, камандзір узвода, прапаў без вестак у 1943 у Смаленскай вобл.

КРЫЧАЎЦОЎ Пётр Дзмітрыевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

КРЫЧАЎЦОЎ Сяргей Дзмітрыевіч, н. у 1903, ст. сярж., загінуў у 1945 у Венгрыі.

КУЛІКОЎ Аляксей Іванавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЛАПАЎ Аляксей Іванавіч, н. у 1890, рад., прапаў без вестак у 1942.

ЛАПАЎ Іван Аляксеевіч, н. у 1923, сярж., загінуў у 1944 у Ваўкавыскім р-не.

ЛАПАЎ Іван Паўлавіч, н. у 1902, рад., загінуў у палоне 3.6.1942.

ЛАЗБЕНЕЎ Васіль Савельевіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛАЗБЕНЕЎ Цімафей Сідаравіч, н. у 1905, рад., загінуў у 1944 у Парыцкім р-не.

ЛАЗБЕНЕЎ Цярэнцій Савельевіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛОСЕЎ Аляксей Іванавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у 1944.

І.А.Лапаў.

К.Ф.Лявонаў.

С.А.Макараў.

П.Ц.Марозаў.

ЛЯВОНАЎ Аляксей Раманавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЛЯВОНАЎ Канстанцін Фёдаравіч, н. у 1917, сярж., загінуў у 1943, пахаваны ў Варашылаўградскай вобл.

ЛЯВОНАЎ Пётр Раманавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак 15.10.1941.

ЛЯХАЎ Іван Аляксеевіч, н. у 1921, сярж., загінуў у 1943 у Германіі.

ЛЯХАЎ Іван Іванавіч, н. у 1918, ст. сярж., прапаў без вестак.

МАЖАНАЎ Рыгор Пятровіч, н. у 1922, афіцэр, прапаў без вестак у 1942.

МАЁРАЎ Акім Якаўлевіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАЁРАЎ Сямён Аляксеевіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАКАРАЎ Сяргей Аляксеевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАЛАХАЎ Фёдар Сямёнавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАРОЗАЎ Арцём Кузьміч, н. у 1918, лейт., прапаў без вестак у 1942.

МАРОЗАЎ Іван Кузьміч, н. у 1922, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў Жлобіне.

МАРОЗАЎ Пётр Цярэнцьевіч, н. у 1913, лейт., прапаў без вестак у 1941.

МЕЛЬНІКАЎ Іван Ільіч, н. у 1922, афіцэр, прапаў без вестак у 1942.

МІЗЮКОЎ Іван Піліпавіч, н. у 1920, сярж., загінуў у 1944, пахаваны ў Карэліі.

МІХЕЕНКАЎ Пётр Іванавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

НІКІЦІН Георгій Георгіевіч, н. у 1912, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Блізняты Рагачоўскага р-на.

НІКІЦІН Фёдар Піліпавіч, н. у 1920, ст. лейт., прапаў без вестак у 1944.

ПАКАМЕСТАЎ Іван Сяргеевіч, н. у 1899, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў Жлобінскім р-не.

ПАЛЯКОЎ Адам Дзмітрыевіч, н. у 1912, прапаў без вестак у 1944.

ПАЛЯКОЎ Арцемій Піліпавіч, н. у 1903, мал. камандзір, прапаў без вестак у 1942.

ПАЛЯКОЎ Піліп Дзмітрыевіч, н. у 1909, ст. сярж., загінуў у 1941 пад Жлобінам.

ПАЛЯКОЎ Раман Дзмітрыевіч, н. у 1916, загінуў у 1944, пахаваны ў Беластоцкай вобл.

ПАСЕЧНІКАЎ Апанас Ермалаевіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПРАХАРЭНКА Нічыпар Антонавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПРЭЗАЎ Архіп Пятровіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1942.

САКАЛОЎ Аляксей Макаравіч, н. у 1915, старш., прапаў без вестак у 1941.

САКАЛОЎ Іван Макаравіч, н. у 1915, лейт., прапаў без вестак у 1941.

САКАЛОЎ Леанід Макаравіч, н. у 1920, прапаў без вестак у 1944 у Варонежскай вобл.

САМУСЕЎ Мікалай Мікітавіч, н. у 1921, рад., загінуў 16.10.1942, пахаваны ў в. Калмыкоўка Валгаградскай вобл. Серафімовіцкага р-на.

САТЫРАЎ Даніла Еўдакімавіч, радавы.

СЦЕПАВІКОЎ Аляксей Яфімавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

СЦЕПАВІКОЎ Аркадзь Іванавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1942.

СЦЕПАВІКОЎ Даніла Іванавіч, н. у 1911, мал. лейт., загінуў у 1944 ва Усходняй Прусіі.

СЦЕПАВІКОЎ Ціхан Іванавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1941.

СЦЕПАВІКОЎ Яфім Іванавіч, н. у 1900, рад., загінуў у 1944 у Стрэшанскім р-не.

ТАРАСАЎ Якаў Гаўрылавіч, н. у 1899, рад., прапаў без вестак у 1944.

ТАРАСІКАЎ Уладзімір Аляксандравіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1943.

СОКІН Фама Пятровіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1944.

ТРАЯНАЎ Васіль Яўменавіч, н. у 1921, лейт., прапаў без вестак у 1941.

ТРАЯНАЎ Леанід Лаўрэнцьевіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1945.

ТРАЯНАЎ Фёдар Яўменавіч, н. у 1911, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў Замброўскім р-не.

ТУНІКАЎ Майсей Фядотавіч, н. у 1905, рад., загінуў у 1944 у Чавускім р-не.

ТУНІКАЎ Прохар Цярэнцьевіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1944.

ТУНІКАЎ Цярэнцій Піліпавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЦВІНІКАЎ Аляксандр Пятровіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЦВІНІКАЎ Антон Іванавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1942.

ЦВІНІКАЎ Ціхан Пятровіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЧАПЛЕНКА Антон Іванавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1942.

ШАПАРАЎ Акім Якаўлевіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШАПАРАЎ Сямён Аляксеевіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШАРАПАЎ Павел Харытонавіч, н. у 1914, ст. сярж., загінуў у 1944 у Адэсе.

ШАШЫН Іван Іванавіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1944 у Бельскім р-не Калінінскай вобл.

ШВЕДАЎ Аляксей Сцяпанавіч, н. у 1908, рад., загінуў у 1944 у Стрэшанскім р-не.

ШВЕДАЎ Ануфрый Сцяпанавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШКРАБАЎ Дзмітрый Венядзіктавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1941.

ШКРАБАЎ Карп Венядзіктавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1941.

ШКРАБАЎ Леанід Анісімавіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Вельча Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ШКРАБАЎ Мацвей Піліпавіч, н. у 1913, рад., загінуў у 1943 у Арлоўскай вобл.

ШКРАБАЎ Раман Сяргеевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШКРАБАЎ Якаў Венядзіктавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1941.

ШКРАБАЎ Ягор Пятровіч, н. у 1922, камандзір роты, загінуў у 1943 у Харкаўскай вобл.

ШУШАЕЎ Іван Калінавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШЧУРАЎ Аксён Фёдаравіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАСЁЛАК ЧЫРВОНЫ МАЯК

АНІСІМАЎ Андрэй Пракопавіч, н. у 1913, сярж., загінуў у 1944 у Беластоцкай вобл.

АНІСІМАЎ Мікалай Пракопавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

АНІСІМАЎ Пётр Карнеевіч, н. у 1921, мал. сярж., загінуў у 1944 у Ленінградскай вобл.

П.Ц.Тунікаў.

БАЛДАЧОЎ Максім Іванавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1942.

БАЛДАЧОЎ Пётр Паўлавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў Светлагорскім р-не.

БУДНІКАЎ Захар Карпавіч, н. у 1920, рад., загінуў у 1941, пахаваны ў Ленінградскай вобл.

БУДНІКАЎ Ягор Свірыдавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у 1944.

БЯРОЗКІН Мацвей Савельевіч, н. у 1910, мал. лейт., прапаў без вестак у 1944.

БЯРОЗКІН Сяргей Савельевіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1944.

БЯРОЗКІН Фёдар Савельевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГУРСКІ Іван Кірылавіч, н. у 1920, рад., загінуў у 1942, пахаваны пад Белгарадам.

ГУРСКІ Уладзімір Кірылавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЖОСТКІН Іван Дзянісавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЖОСТКІН Павел Пятровіч, н. у 1902, рад., загінуў у 1944 у Стрэшанскім р-не.

ЖОСТКІН Фёдар, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАВАЛЁЎ Іван Паўлавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1944 у Гомельскай вобл.

КАВАЛЁЎ Яфім Мікалаевіч, н. у 1900, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Блізняты Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

КЛЮЧНІКАЎ Даніла Андрэевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

КЛЮЧНІКАЎ Кірыла Андрэевіч, н. у 1896, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛОБАЎ Пётр Васільевіч, н. у 1908, мал. лейт., прапаў без вестак у 1942.

ЛОБАЎ Якаў Ігнатавіч, н. у 1918, рад., загінуў у 1942, пахаваны ў Гомельскім р-не.

НАЗАРАЎ Міхаіл Сяргеевіч, н. у 1922, ст. лейт., прапаў без вестак у 1945.

ПАЛЕВІКОЎ Мікалай Лаўрэнцьевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПУПКОЎ Мікалай Сцяпанавіч, н. у 1920, рад., загінуў у 1941 у Эстоніі.

СКОПЧ Васіль Арцёмавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1944.

СУСІКАЎ Іван Самойлавіч, н. у 1913, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў г.п. Васілевічы.

СУСІКАЎ Мікалай Пятровіч, н. у 1926, рад., загінуў у 1945 у Германіі.

СУСІКАЎ Мікалай Самойлавіч, н. у 1915, рад., загінуў у 1944 у Аўстрыі.

СУСІКАЎ Сямён Аляксеевіч, н. у 1911, рад., загінуў у 1945 пад Кёнігсбергам.

СУСІКАЎ Яўген Пятровіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1941 пад Арлом.

СУХАРКОЎ Ягор Іванавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1944.

СЮСЬКІН Пётр Іванавіч, н. у 1920, рад., загінуў у 1944 у Карэліі.

СЮСЬКІН Ціхан Калінавіч, н. у 1900, рад., загінуў у 1944 у Рагачоўскім р-не.

СЮСЬКІН Яўген Ціханавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1944.

ТАПТУХІН Васіль Андрэевіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1941.

ТАПТУХІН Леанід Селівестравіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1944.

ТАПТУХІН Павел Андрэевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1941.

ТАПТУХІН Савелій Цімафеевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

ТРАЯНАЎ Герасім Паўлавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

ТРАЯНАЎ Мікалай Сцяпанавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

ТРАЯНАЎ Піліп Спірыдонавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1945.

ФАРПОСТАЎ Іван Сцяпанавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

ФАРПОСТАЎ Пётр Сцяпанавіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1944 у Стрэшанскім р-не.

ЯЦКОЎ Андрэй Дзмітрыевіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1942.

ЯЦКОЎ Іван Дзмітрыевіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЦЕЛЯШОЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ПАСЁЛАК ГРЫВА

ЮРЧАНКА Кірыла Антонавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1943.

ПАСЁЛАК ЖЫТОЎЛЯ

АНІСІМАЎ Іван Сямёнавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1941.

ГАЛАПЯТАЎ Фёдар Анфілавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГРЭКАЎ Васіль Цімафеевіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1943.

ГРЭКАЎ Ціт Рыгоравіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГРЭКАЎ Якаў Рыгоравіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1943.

ДАРАШКОЎ Мікалай Сяргеевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

ІСАЙЧЫКАЎ Сямён Сцяпанавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1943.

ІСАЙЧЫКАЎ Ціт Ермалаевіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1942.

КАЛЯДАЎ Іосіф Фёдаравіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛЕВЯНКОЎ Уладзімір Сідаравіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1944.

МУЗЫКІН Іван Мінавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАКАТАШКІН Якаў Еўдакімавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАРФЕНАЎ Мікалай Максімавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1944.

СЛЕСАРАЎ Іван Карпавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1944 у с. Чыгары, Крым.

СЫПАЎ Аляксандр Макаравіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЦЯЛУШКІН Іван Іванавіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у 1945.

ЦЯЛУШКІН Іван Кірылавіч, н. у 1894, рад., памёр ад ран 1.8.1944 у 457-м медсанбаце ў Карэліі.

ЦЯЛУШКІН Сямён Іванавіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1942 у Ленінградзе.

ШУСТАЎ Даніла Яфімавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШУСТАЎ Ягор Яфімавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШУШПАКОЎ Дзмітрый Мікалаевіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШУШПАКОЎ Лазар Панцялеевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШУШПАКОЎ Мікалай Панцялеевіч, н. у 1895, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВЁСКА ЗАДОРАЎКА

АСАДЧАНКА Павел Сямёнавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

АСАДЧАНКА Арцём Сцяпанавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

АСАДЧАНКА Савелій Цімафеевіч, н. у 1911, прапаў без вестак у 1944.

АСАДЧАНКА Сцяпан Патапавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

БЯЗУЕЎСКІ Фёдар Дзмітрыевіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВАРАБ'ЁЎ Віктар Захаравіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1941.

ВОРАНАЎ Ігнат Антонавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1943.

ГАРАЕЎ Ягор Ягоравіч, н. у 1913, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў г. Іваў.

ЕЛІСЕЕЎ Іван Сцяпанавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАЖАМЯКІН Аніс Арцёмавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАЖАМЯКІН Васіль Канстанцінавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАЖАМЯКІН Емяльян Емяльянавіч, н. у 1920, маёр, загінуў у 1943 у в. Трушкава Калінінскай вобл.

КАЖАМЯКІН Мікалай Яўменавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАЖАМЯКІН Сямён Іванавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1942.

КАЗЛОЎСКІ Аркадзь Віктаравіч, н. у 1899, рад., загінуў у 1943 у г. Жлобін.

ЛАРАЧКІН Фёдар Максімавіч, н. у 1899, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАРОЗАЎ Сяргей Мікалаевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАЎЛЮКОЎ Цімафей Іларыёнавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1944.

РАДЗЬКОЎ Антон Платонавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1945.

РАДЗЬКОЎ Васіль Лукіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1942.

РАДЗЬКОЎ Іван Платонавіч, н. у 1899, рад., прапаў без вестак у 1944.

РАДЗЬКОЎ Мікалай Аляксандравіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1941.

РАДЗЬКОЎ Рыгор Агеевіч, н. у 1920, матрос, прапаў без вестак у 1942.

РАДЗЬКОЎ Фёдар Платонавіч, н. у 1901, рад., загінуў у 1945 у Польшчы.

СІЛКОЎ Іван Іванавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

СІМАКОЎ Іван Мацвеевіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1941.

СІМАКОЎ Ігнат Мацвеевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

СІМАКОЎ Леанід Мацвеевіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1941.

СТАРАВОЙТАЎ Дзмітрый Паўлавіч, н. у 1904, рад., загінуў у 1944 у Беластоцкай вобл.

СТАРАВОЙТАЎ Мікалай Харытонавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

СТАРЧАНКА Антон Антонавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

СТАРЧАНКА Дзмітрый Рыгоравіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1943.

СТАРЧАНКА Пётр Цітавіч, н. у 1902, сярж., загінуў 23.1.1944 у Наўгародскай вобл.

ЦЯРЭШЧАНКА Леанід Фёдаравіч, н. у 1915, старш., прапаў без вестак у 1944.

ЦЯРЭШЧАНКА Піліп Мікітавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у 1942.

ЦЯРЭШЧАНКА Цімафей Піліпавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1942.

ЧЫРКОЎ Аніс Максімавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1942.

ПАСЁЛАК ІВАНЬКАЎ

БАЛАШЧАНКА Міхаіл Канстанцінавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1943.

ГАНЧАРОЎ Арцём Ціханавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАВАЛЁВА Лізавета Антонаўна, н. у 1916, рад., прапала без вестак у 1943.

КАВАЛЁЎ Мікалай Якаўлевіч, н. у 1913, ст. лейт., загінуў у 1945 у Германіі.

КАВАЛЁЎ Павел Якаўлевіч, н. у 1922, старш., прапаў без вестак у 1943.

СТАРАВОЙТАЎ Антон Васільевіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАСЁЛАК КАЛІНАЎКА

АНІСІМАЎ Фёдар Міхеевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВАЛЬВАЧОЎ Іван Аляксандравіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1941.

КІСЯЛЁЎ Максім Апанасавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАТАПЕНКА Георгій Еўдакімавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1943.

ТРАЦЦЯКОЎ Пётр Мікалаевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

ХАХЛЯКОЎ Пётр Васільевіч, н. у 1920, рад., загінуў у 1944 у Быхаўскім р-не Гомельскай вобл.

ПАСЁЛАК КУРГАНЫ

ГАШКО Рыгор Данілавіч, н. у 1912, рад., загінуў у 1945 каля в. Бухальцы.

ГЛУШАКОЎ Лявон Рыгоравіч, н. у 1902, рад., загінуў у 1942 у в. Мыш Баранавіцкага р-на.

ЛАПІЦКІ Іван Архіпавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАКАРАЎ Іосіф Трафімавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1942.

МАКАРАЎ Фёдар Трафімавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1942.

МАСКАЛЁЎ Васіль Свірыдавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1942.

МАСКАЛЁЎ Іван Яфрэмавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1943.

МАСКАЛЁЎ Міхаіл Свірыдавіч, н. у 1905, рад., загінуў у 1943 у г. Жлобін.

МАСКАЛЁЎ Яфрэм Свірыдавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1944.

МЕЛЬНІКАЎ Андрэй Захаравіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1941.

МЕЛЬНІКАЎ Піліп Лаўрэнцьевіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1941.

НОВІКАЎ Канстанцін Сцяпанавіч, н. у 1906, рад., загінуў у 1943 у г. Жлобін.

НОВІКАЎ Леанід Сцяпанавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у 1943.

ПАЛІТАЎ Аляксей Іванавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАЛІТАЎ Васіль Іванавіч, н. у 1920, рад., загінуў у 1944 у в. Дубрава Палескай вобл.

ПАРФЕНАЎ Іосіф Майсеевіч, н. у 1911, ст. лейт., загінуў у 1941 пад Брэстам.

ПАРФЕНАЎ Мікалай Майсеевіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1943.

ПІСАНАЎ Андрэй Якаўлевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1941.

ШЛЯХТАЎ Іван Лукіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1943.

ШЛЯХТАЎ Піліп Лукіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1942.

ШУСТАЎ Дзмітрый Сцяпанавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШЧЫРАКОЎ Іван Арцёмавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1941.

ШЧЫРАКОЎ Цярэнцій Арцёмавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў Рагачоўскім р-не.

ШЭЎЧАНКА Павел Цярэнцьевіч, н. у 1925, рад., загінуў 4.7.1944 у Мінскай вобл., пахаваны ў Чэрвеньскім р-не.

ЯРОМЕНКА Якаў Яфімавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАСЁЛАК МАЛІНАЎКА

ГРАМЯШКЕВІЧ Цімафей Феакціставіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГРАМЯШКЕВІЧ Цімафей Феакціставіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАЛЯДАЎ Дзмітрый Ануфрыевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

КІРЫКАЎ Ігнат Андрэевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1941.

КІРЫКАЎ Макар Андрэевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

КЛЕПАНОСАЎ Раман Маркавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

НАЗАРАЎ Васіль Нічыпаравіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАЛЯКОЎ Іван Сідаравіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПРЫШЧЭПАЎ Макар Пятровіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1945.

ПУКАНАЎ Мікалай Мітрафанавіч, н. у 1923, рад., памёр ад ран у 1945 у в. Карлебізе.

ПЫРКОЎ Фёдар Гаўрылавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

САЛДАЦЕНКА Андрэй Яфрэмавіч, н. у 1904, рад., загінуў у 1944 у Мінску.

САЛДАЦЕНКА Васіль Яфрэмавіч, н. у 1897, старш., памёр ад ран у 1944 у Польшчы.

ЦІТКОЎ Арсенцій Іванавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШАЎЦОЎ Іван Захаравіч, н. у 1918, старш., прапаў без вестак у 1943.

ШАЎЦОЎ Сямён Захаравіч, н. у 1924, ст. сярж., прапаў без вестак у 1942.

ШАФРАНАЎ Антон Нічыпаравіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1941.

ШАФРАНСКІ Аляксей Фёдаравіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШАФРАНСКІ Фёдар Патапавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАСЁЛАК МУРАЎЧЫ

ІСАЙЧЫКАЎ Дзмітрый Піменавіч, н. у 1917, сярж., прапаў без вестак у 1944.

ІСАЙЧЫКАЎ Павел Данілавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

КУХАРАЎ Міхаіл Клімавіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1944 у с. Заторы Варшаўскага ваяв. (Польшча).

ЛАБАНАЎ Фёдар Васільевіч, н. у 1915, рад., загінуў у Брэсцкай вобл.

ПАЛЯКОЎ Церах Якаўлевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАПЛАЎСКІ Яўген Аляксандравіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1941.

СМІРНОЎ Канстанцін Ануфрыевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАСЁЛАК НІКОЛЬСК

КАВАЛЁЎ Аляксандр Максімавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1943 у Ленінградскай вобл.

КАЖАМЯКІН Іван Аляксандравіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

РАДЗЬКОЎ Іван Антонавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1945.

РАДЗЬКОЎ Рыгор Піліпавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1945.

РАДЗЬКОЎ Ціт Герасімавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1943.

СТАРЧАНКА Пётр Антонавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАСЁЛАК ПЕРАХОД

ГУРКОЎ Іван Панцялеевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГУРКОЎ Сцяпан Панцялеевіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1941.

ГУРКОЎ Уладзімір Панцялеевіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГУРКОЎ Фёдар Ціханавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1943.

ДУБРОЎСКІ Нічыпар Лукіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЗАГАРОЎСКІ Уладзімір Сцяпанавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАВАЛЕНКА Аляксей Рыгоравіч, н. у 1922, рад., загінуў 4.12.1943 у Гомельскай вобл., пахаваны ў в. Востраў Шацілкаўскага р-на.

КАВАЛЕНКА Сцяпан Міхайлавіч, н. у 1918, кап., загінуў 17.1.1943 у Польшчы.

КАЗАКОЎ Дарафей Аксёнавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1941.

КУШНЯРОЎ Зіновій Мікітавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

РУДЗЯНКОЎ Іван Аляксеевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у в. Юшнева Зубцоўскага р-на Калінінскай вобл.

СЕМЯНЯКІН Фёдар Кузьміч, н. у 1919, рад., загінуў у 1939 на Далёкім Усходзе.

СТАЛЯРОЎ Іван Аўрамавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1941.

ТРЫФУНТАЎ Іван Дзянісавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЦІМАШКОЎ Андрэй Фядосавіч, н. у 1913, лейт., прапаў без вестак у 1941.

ЦІМАШКОЎ Іван Сяргеевіч, радавы.

ВЁСКА ЦЕЛЯШОЎСКАЯ РУДНЯ

БЕЛАШАЦКІН Іван Платонавіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1944 у в. Карабішчы.

ВАЙЦЯНКОЎ Міхаіл Іванавіч, н. у 1922, рад., загінуў 7.2.1943.

ВАЛАВІКОЎ Васіль Васільевіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВАЛАВІКОЎ Міхаіл Захаравіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГРАЧАНКОЎ Васіль Сазонавіч, н. у 1912, рад., загінуў у 1943 у г. Днепрапятроўск.

ДЗЕНІСОЎСКІ Аляксей Савельевіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1943.

ДЗЕНІСОЎСКІ Іван Аляксеевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

ДЗЕНІСОЎСКІ Іван Іванавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЗАХАРАЎ Васіль Міхайлавіч, рад., загінуў 17.4.1945.

ІСАЙЧЫКАЎ Міхей Андрэевіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1944.

ІСАЙЧЫКАЎ Сцяпан Данілавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАЗІМІРАЎ Міхаіл Іванавіч, рад., загінуў у 1945 ва Усходняй Прусіі.

КАТЛЯРОЎ Сямён Макаравіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1943 пад Жлобінам.

КУХАРАЎ Апанас Васільевіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1943.

КУХАРАЎ Сямён Васільевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

М.С.Куцылаў.

КУХАРАЎ Уладзімір Захаравіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1942 у Ленінградзе.

КУЦЫЛАЎ Марк Сілкавіч, н. у 1917, рад., загінуў у 1941 у Ленінградзе.

ЛІТВІНАЎ Андрэй Апанасавіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1943 у г. п. Стрэшын.

ЛІТВІНАЎ Апанас Іванавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЛІТВІНАЎ Несцер Трыфанавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЛІТВІНАЎ Павел Іванавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛІТВІНАЎ Фёдар Мінавіч, н. у 1905, рад., загінуў у 1943 у г. Жлобін.

МАКАРАЎ Мікалай Пятровіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1943.

МАРОЗАЎ Васіль Васільевіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак.

МАРОЗАЎ Фёдар Мікалаевіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАСКАЛЁЎ Данііла Еўстратавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1942.

МАСКАЛЁЎ Піліп Сямёнавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАСКАЛЁЎ Яфім Пятровіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1944 у г. Жлобін.

МАСКАЛЁЎ Сямён Сямёнавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАСКАЛЁЎ Фёдар Еўстратавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

МЕЛЬНІКАЎ Сцяпан Іванавіч, н. у 1902, рад., загінуў у 1945 у Кёнігсбергу.

МУЗЫКІН Антон Андрэевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1943.

МУЗЫКІН Цімафей Аляр'янавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1944.

НОВІКАЎ Кірыла Дарафеевіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1944 у в. Лужкі Рагачоўскага р-на.

НОВІКАЎ Сцяпан Парфенавіч, н. у 1915, рад., загінуў у 1943 у г. Жлобін.

ПАДОЛЬСКІ Піліп Елісеевіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1942.

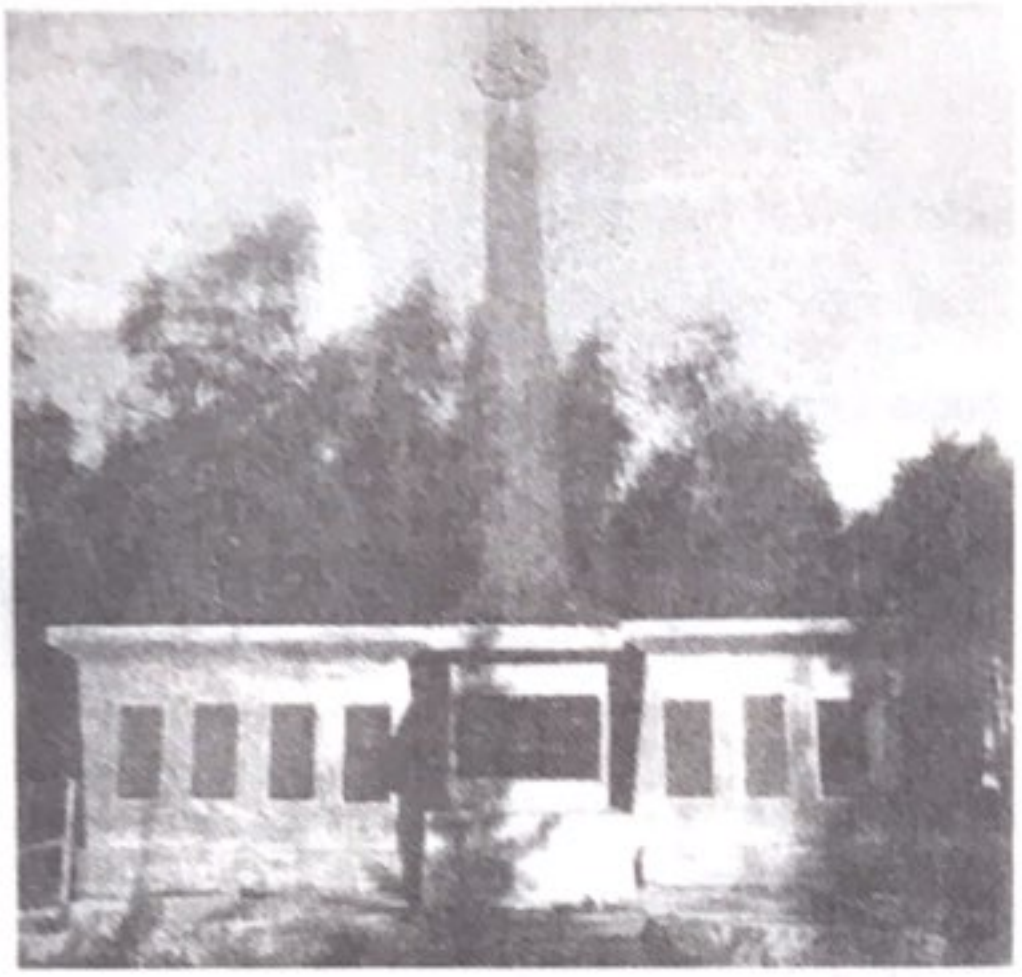

Помнік загінуўшым воінам-землякам у в. Целяшоўская Рудня.

ПАЛЯКОЎ Лявон Нічыпаравіч, н. у 1902, рад., загінуў у 1943 у г. Жлобін.

ПАРФЕНАЎ Тарас Гардзеевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1943.

РАВЯНКОЎ Купрэй Парфенавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1944.

РУДЗЯНКОЎ Кузьма Сямёнавіч, н. у 1897, рад., загінуў у 1945 у г. Рыбінск.

РУДЗЯНКОЎ Міхаіл Кузьміч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1944.

ТВЯРДОЎСКІ Адам Клімавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1941.

ТВЯРДОЎСКІ Пётр Трафімавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1943.

ХАМЯНКОЎ Уладзімір Кузьміч, н. у 1924, рад., загінуў у 1943 у Гомелі.

ЦЫРУЛЬНІКАЎ Аўрам Айзікавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШАПАРАЎ Пётр Анісавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1943.

ШАФРАНСКІ Васіль Іванавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШАФРАНСКІ Пётр Іванавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШКРАБКОЎ Пётр Раманавіч, н. у 1919, лейт., прапаў без вестак у 1941.

ЧАРНЯЎСКІ Уладзімір Іванавіч, н. у 1923, мал. лейт., прапаў без вестак у 1942.

ЯСЬКО Фёдар, н. у 1915, лейт., загінуў 16.12.1941.

ПАСЁЛАК ФАШЧАЎКА

АЗЛОЎ Дзямід Макеевіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВАЛАВІКОЎ Іван Міхайлавіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1942 пад Масквой.

ВАЛАВІКОЎ Іван Сцяпанавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГУРКОЎ Сцяпан Лукіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1944.

ІСАЙЧЫКАЎ Максім Дзямідавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1944.

КУХАРАЎ Ігнат Трафімавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛАПІЦКІ Дзмітрый Яфімавіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАКАРАЎ Іван Іванавіч, н. у 1919, ст. лейт., прапаў без вестак у 1943.

МАКАРАЎ Сямён Іванавіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1942 у Ленінградзе.

МАКАРАЎ Ціт Сямёнавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1943.

МУЗЫКІН Антон Сямёнавіч, н. у 1922, ст. лейт., прапаў без вестак у 1943.

ПАЛІТАЎ Андрэй Фадзеевіч, н. у 1896, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШЛЯХТАЎ Трафім Сямёнавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1942.

ВЁСКА ЦЕЛЯШЫ

АНЖЭНКА Яўген Васільевіч, н. у 1918, лейт., прапаў без вестак у 1941.

АНІСІМАЎ Майсей Фядотавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

АСАДЧАНКА Савелій Цімафеевіч, н. у 1911, сярж.

БАЙКОЎ Цімох Дзянісавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1941.

БАРЫСЕНКА Васіль Антонавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак.

БЕЛАВУСАЎ Іван Васільевіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1944.

БІРУКОЎ Мікалай Сцяпанавіч, н. у 1910, сярж., прапаў без вестак у 1942.

БУЛАХАЎ Іван Яўхімавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

БУЛАХАЎ Іван Яфімавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

БУШАЎ Андрэй Пятровіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1943.

БУШАЎ Максім Пятровіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у 1941.

БЫСТРАНКОЎ Ульян Пятровіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГАНЖАЖАРАЎ Мікалай Мікітавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1941.

ГАРАЕЎ Фёдар Сцяпанавіч, н. у 1918, мал. лейт., прапаў без вестак у 1945.

ГРАМЯШКЕВІЧ Пётр Антонавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГРЫБАЎ Яўхім Гаўрылавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГРЫФУНТАЎ Іван Дзянісавіч, н. у 1918, прапаў без вестак.

ГРЫХАНАЎ Мікалай Елісеевіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГРЫХАНАЎ Павел Сцяпанавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1945.

ГРЫХАНАЎ Сцяпан Антонавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГУРКОЎ Васіль Максімавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1941.

ГУРКОЎ Сяргей Максімавіч, н. у 1900, прапаў без вестак у 1944.

ГУРКОЎ Уладзімір Панцялеевіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

ДЖАСАЎ Сцяпан Дзмітрыевіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

ДЗЮБАНАЎ Тарас Піліпавіч, н. у 1895, рад., прапаў без вестак у 1945.

ДЗЯНІСАЎ Дзмітрый Барысавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

ДРАБЫШЭЎСКІ Васіль Андрэевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак.

ДУБРОЎСКІ Аляксандр Міканоравіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1942.

ДУБРОЎСКІ Ціт Анісімавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1941.

ДУБРОЎСКІ Васіль Андрэевіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

ДУБРОЎСКІ Іван Ільіч, н. у 1944, рад., прапаў без вестак у 1944.

ДУБРОЎСКІ Кірыла Сямёнавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1942.

ДУБРОЎСКІ Кузьма Кірылавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у 1944.

ДУБРОЎСКІ Мікалай І., н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1941.

ДУБРОЎСКІ Міхаіл Кандратавіч, н. у 1922, сярж., загінуў 20.2.1942 у Тульскай вобл., пахаваны ў в. Ясянкі.

ДУБРОЎСКІ Міхей Іосіфавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1944.

ДУБРОЎСКІ Павел Маркавіч, н. у 1918, загінуў у 1943 у Ленінградскай вобл.

ДУБРОЎСКІ Пётр Лазаравіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

ДУБРОЎСКІ Сцяпан Кузьміч, н. у 1910, лейт., прапаў без вестак у 1943.

ДУБРОЎСКІ Сцяпан Кузьміч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1941.

ДУБРОЎСКІ Сцяпан Піліпавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

ДУДАЛЬ Павел Аляксеевіч, н. у 1911, камандзір узвода, прапаў без вестак 22.6.1941.

ЕЛКІН Андрэй Кузьміч, н. у 1894, рад., прапаў без вестак у 1944.

С.К.Дуброўскі.

ЕЛКІН Леанід Андрэевіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЕЛКІН Фама Савельевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЕЎСТРАЦІКАЎ Сцяпан Максімавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЕЎТУХОЎ Сямён Данілавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЕФІМЕНКА Васіль Савельевіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЗУБАРАЎ Іван Сяргеевіч, н. у 1922, рад., загінуў 29.2.1944 у в. Мільча Гомельскай вобл.

З'ЯНАЎ Адам Фёдаравіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1941.

З'ЯНАЎ Анікей Тарасавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1944.

З'ЯНАЎ Павел Цітавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1941.

КАЖАМЯКІН Яўціхій Сямёнавіч, н. у 1911, радавы.

КАЗАКОЎ Іван Мацвеевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1942.

КАЗЛОЎ Аркадзь Іванавіч, н. у 1920, мал. лейт., прапаў без вестак у 1944.

КАНАВАЛАЎ Сяргей Фядотавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАРПАЎ Фёдар Адольфавіч, н. у 1914, рад., загінуў у в. Дубрава Даманавіцкага р-на Гомельскай вобл.

КАРЭЛІКАЎ Макар Васільевіч, н. у 1919, лейт., прапаў без вестак у 1943.

КАРЭЛІКАЎ Павел Васільевіч, н. у 1922, ст. лейт., загінуў у 1944 у Карэліі.

КІРЫКАЎ Андрэй Захаравіч, н. у 1914, ст. лейт., загінуў у 1945 у Германіі.

КІРЫКАЎ Дзмітрый Купрыянавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

КІРЫКАЎ Іван Паўлавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1941.

КІРЫКАЎ Павел Купрыянавіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1944 у в. Дуброўка Даманавіцкага р-на.

КІРЫКАЎ Я.М., н. у 1917, радавы.

Н.М.Несцераў.

М.С.Падольскі.

С.А.Пазыраў.

КЛЮЧНІКАЎ Яўген Уладзіміравіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

КНЯЗЕЎ Платон Прохаравіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

КРАВАПУСК Пётр Гаўрылавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак.

КУКСЯНКОЎ Дзмітрый Сцяпанавіч, н. у 1914, сярж., прапаў без вестак у 1944.

КУЧЫНСКІ Васіль Кірылавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛОЦМАНАЎ Іван Фёдаравіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1944 у Польшчы.

МАЛЯТАЎ Фама Фаміч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАСКАЛЁЎ Яфрэм Свірыдавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1944.

МЕЛЬНІКАЎ Міхаіл Нічыпаравіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

МІЛАСЕРДАЎ Ягор Сямёнавіч, рад., прапаў без вестак.

МІХАЛЕНКА Сяргей Якаўлевіч, н. у 1915, рад., загінуў у 1943 у Жлобіне.

МІШУКОЎ Сяргей Піліпавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

НАХАЕЎ Міхаіл Фёдаравіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1942 у Ленінградзе.

НЕСЦЕРАЎ Андрэй Іванавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1941.

НЕСЦЕРАЎ Дзмітрый Мікалаевіч, н. у 1919, рад., загінуў у Кіеўскай вобл.

НЕСЦЕРАЎ Мікалай Іванавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

НЕСЦЕРАЎ Мікалай Пракопавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1941.

НЕСЦЕРАЎ Мікалай Пракопавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1941.

НЕСЦЕРАЎ Навум Міхайлавіч, н. у 1908, рад., памёр ад ран у 1944.

НЕСЦЕРАЎ Рыгор Іванавіч, н. у 1927, рад., прапаў без вестак у 1944.

НЕСЦЕРАЎ Сяргей Пракопавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАДОЛЬСКІ Даніла Фёдаравіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1941.

ПАДОЛЬСКІ Мікалай Сцяпанавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1941.

ПАДОЛЬСКІ Павел Сцяпанавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАДОЛЬСКІ Раман Дзмітрыевіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1943.

ПАДОЛЬСКІ Сямён Мітрафанавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАДОЛЬСКІ Фёдар Прохаравіч, н. у 1904, рад., загінуў у 1944 у Мінску.

ПАДОЛЬСКІ Цімох Тарасавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у 1945.

ПАЗЫРАЎ Міхаіл Іванавіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1942 у Ленінградзе.

ПАЗЫРАЎ Сяргей Аляксандравіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАЛЯКОЎ Кузьма Лаўрэнцьевіч, н. у 1915, рад., загінуў у 1942 у палоне.

ПАСЧАСЦЕЎ Апанас Емяльянавіч, н. у 1902, рад., загінуў у 1945.

ПАСЧАСЦЕЎ Максім Емяльянавіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1944 на беразе р. Днепр у Рагачоўскім р-не.

ПАЎЛЮКОЎ Цімафей Іларыёнавіч, н. у 1917, рад., загінуў 1.10.1944.

ПРЫШЧЭПАЎ Цімафей Герасімавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПУКАНАЎ Макар Максімавіч, н. у 1913, рад., загінуў у 1944.

ПУКАНАЎ Мікалай Несцеравіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1941.

ПУКАНАЎ Яўген Несцеравіч, н. у 1918, старш., прапаў без вестак у 1944.

САПОЖНІКАЎ Хаім Аронавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

СУРАВІЦКІ СтаніслаЎ Макаравіч, н. у 1915, рад., загінуў у 1944 у Смаленскай вобл.

ТАМАШОЎ Іосіф Яфімавіч, н. у 1915, рад., загінуў у 1944 у Смаленскай вобл.

ТВЯРДОЎСКІ Архіп Захаравіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1945 ва Усходняй Прусіі.

ТВЯРДОЎСКІ Барыс Захаравіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1942.

ТВЯРДОЎСКІ Яўген Захаравіч, н. у 1905, рад., загінуў у 1944.

ТОЦІКАЎ Іван Іосіфавіч, н. у 1920, рад., загінуў у 1943 у Жлобіне.

ТОЦІКАЎ Павел Мікалаевіч, н. у 1905, рад., загінуў у 1943 у Мурманскай вобл.

ТОЦІКАЎ Сяргей Іосіфавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1945.

ТРЫГУБОВІЧ Рувім Шмееравіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1941.

ТРЫФАНАЎ Міхаіл Сямёнавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

ТРЫФУНТАЎ Васіль Дзмітрыевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак 8.10.1941.

ТРЫФУНТАЎ Сяргей Кузьміч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

ХАЛДАЕЎ Арсен Кузьміч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЧАРНЯЎСКІ Мікалай Мікалаевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак.

ШАЙДОЎ Міхаіл Савельевіч, н. у 1922, мал. лейт., прапаў без вестак у 1942.

ШАЙДОЎ Фёдар Васільевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШАФРАНСКІ Павел Дзмітрыевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШМІДАЎ Іосіф Майсеевіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШМЫГАЎ Ісак Малахавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШУМАКОЎ Андрэй, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1941.

ШУМАКОЎ Нічыпар Сцяпанавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1941.

ШУМЯЙКОЎ Васіль Ісаевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШУСТАЎ Канстанцін Яфімавіч, н. у 1921, рад., загінуў 10.11.1941 у Ленінградскай вобл.

ШЧАДРОЎ Іван Сямёнавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШЧАДРОЎ Фёдар Макаравіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1941.

ШЧАДРОЎ Цімох Сяргеевіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЮРУСАЎ Іван Паўлавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАСЁЛАК ЯЎСТРАТАЎКА

ГАРАЕЎ Марк Іванавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1941.

КАРЭЛІКАЎ Антон Кірылавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1944.

М.І.Гараеў.

КАРЭЛІКАЎ Лаўрэн Кірылавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАТАПАЎ Георгій Іванавіч, н. у 1918, лейт., прапаў без вестак у 1941.

ПУКАНАЎ Апанас Несцеравіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак.

ПУКАНАЎ Васіль Максімавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПУКАНАЎ Макар Максімавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

ТВЯРДОўСКІ Мацвей Іванавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1941.

ТВЯРДОЎСКІ Пётр Антонавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1941.

ШУПЕЙКА Цімох Ісаевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЦЯРУХСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА ДЗІКАЛАЎКА

БАРШЧОЎ Васіль Майсеевіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАРШЧОЎ Мікалай Трафімавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1942.

БАРШЧОЎ Павел Цітавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1944.

БЯЗБОРШЧЫЙ Кірыла Цітавіч, н. у 1905, старш., загінуў 7.5.1945 у Германіі.

ВЕРАБ'ЁЎ Аляксандр Ільіч, н. у 1912, старш., прапаў без вестак у 1943.

ВЕРАБ'ЁЎ Давыд Ільіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1943.

ГЕРАСЕНКА Іван Трафімавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1945.

ЗАЙЦАЎ Дзяніс Аляксандравіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЗАЙЦАЎ Ерамей Мартынавіч, загінуў 25.3.1942, пахаваны ў Растоўскай вобл.

ЗАЙЦАЎ Міхаіл Ісакавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1941.

КАРЖОЎ Адам Пракопавіч, н. у 1923, прапаў без вестак у 1944.

КАРЖОЎ Іван Андрэевіч, н. у 1918, мал. сяржант., пахаваны ў Чэхаславакіі.

КАТЛЕЎСКІ Мікалай Карнеевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1941.

КАТЛЕЎСКІ Савелій Карнеевіч, н. у 1919, рад., загінуў у 1944 у Ленінградзе.

МАКСІМАЎ Іван Іванавіч, н. у 1907, ст. лейт., прапаў без вестак.

МАКСІМАЎ Мікалай Іванавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАКСІМАЎ Сцяпан Цімафеевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПІЛІПЕНКА Іван Максімавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1943.

САБКО Герман Рыгоравіч, н. у 1923, сяржант., прапаў без вестак у 1943.

САБКО Фама Рыгоравіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

САДЫЛЕЎ Аляксей Канстанцінавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

САДЫЛЕЎ Даніла Цітавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

САДЫЛЕЎ Іван Герасімавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1944.

САДЫЛЕЎ Пётр Цімафеевіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1944.

САДЫЛЕЎ Сцяпан Канстанцінавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак.

САДЫЛЕЎ Яўген Канстанцінавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак.

ЦІМАШЭНКА Мацвей Ільіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАСЁЛАК КАРАЛІН

АБРАМЦАЎ Васіль Тарасавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЛЯЖКОЎ Уладзімір Андрэевіч, н. у 1926, яфр., загінуў 14.9.1944, пахаваны ў Эстоніі.

МАЛЯЎКА Васіль Фёдаравіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак.

ПАЗНЯКОЎ Васіль Раманавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1943.

ПАЗНЯКОЎ Сямён Іванавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1945.

ПАЗНЯКОЎ Фёдар Ільіч, н. у 1910, лейт., прапаў без вестак.

ПАСЮКУНАЎ Ігнат Кірылавіч, н. у 1909, рад., загінуў 19.2.1944.

ЧМЫРОЎ Васіль Васільевіч, н. у 1913, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў в. Васілевічы Гомельскай вобл.

ШУТАЎ Пётр Барысавіч, н. у 1924, мал. сяржант., пахаваны ў п. Бярозкі Гомельскага р-на.

ВЁСКА КРАЎЦОЎКА

АНДРАЙЧУК Рыгор Цімафеевіч, сяржант.

АЛЕНЧЫК Іван Фядотавіч, н. у 1892, яфр., прапаў без вестак у 1943.

АЛЕНЧЫК Цімафей Пятровіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1945.

АНОХАЎ Адам Іонавіч, н. у 1922, сяржант., загінуў у 1941 у г. Стары Аскол Белгародскай вобл.

АНОХАЎ Васіль Фёдаравіч, н. у 1904, рад., загінуў у 1942, пахаваны ў п. Куўшынава Калінінградскай вобл.

АНОХАЎ Іван Самойлавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1943.

АНОХАЎ Нічыпар Антонавіч, н. у 1899, рад., прапаў без вестак у 1944.

АНОХАЎ Нічыпар Пятровіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

АНОХАЎ Павел Самойлавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1941.

БАРАНАЎ Апанас Севасцьянавіч, н. у 1907, рад., загінуў 20.8.1943, пахаваны ў в. Калініна Арлоўскай вобл.

БАРАНАЎ Марк Севасцьянавіч, н. у 1908, рад., загінуў 23.10.1943, пахаваны ў в. Смелы Лоеўскага р-на Гомельскай вобл.

БАРАНАЎ Мікалай Ільіч, н. у 1923, мал. сяржант., загінуў 19.12.1941, пахаваны ў в. Зайцава Тульскай вобл.

БАРАНАЎ Мікалай Макаравіч, н. у 1926, ст. сяржант., загінуў 15.9.1944, пахаваны ў Латвіі.

БАРАНАЎ Сяргей Саласцеевіч, н. у 1896, загінуў у 1943 у Лоеўскім р-не.

БУДЗЬКОЎ Дзмітрый Кананавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1942.

БУДЗЬКОЎ Іван Ціханавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1941.

БУДЗЬКОЎ Рыгор Іванавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1941.

БУДЗЬКОЎ Савелій Антонавіч, н. у 1909, рад., загінуў у 1942 пад Масквой.

БУДЗЬКОЎ Сяргей Палікарпавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1941.

БУДЗЬКОЎ Сяргей Паўлавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

БУДЗЬКОЎ Цімафей Васільевіч, н. у 1905, рад., загінуў у 1943 на р. Днепр.

БУДЗЬКОЎ Ціт Паўлавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у ліпені 1944.

ГАЛУШКА Іван Васільевіч, н. у 1909, кап., прапаў без вестак у 1941.

ГОРЛЕНКА Васіль Рыгоравіч, н. у 1903, ст. лейт., прапаў без вестак у 1941.

ГРЫШАЎ Сцяпан Данілавіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1942 у г. Ржэў.

ДУБАДЗЕЛАЎ Даніла Аляксандравіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1941.

ДУБАДЗЕЛАЎ Іван Паўлавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1941.

ДУБАДЗЕЛАЎ Кірыла Ігнатавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1943.

ДУБАДЗЕЛАЎ Лазар Паўлавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

ДУБАДЗЕЛАЎ Навум Пятровіч, н. у 1913, загінуў 13.8.1942.

ДУБАДЗЕЛАЎ Пётр Сідаравіч, н. у 1912, сярж., прапаў без вестак у 1941.

ДУБАДЗЕЛАЎ Рыгор Іванавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1944.

ДУБАДЗЕЛАЎ Яфім Кірылавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1945.

ЕРКУШАЎ Іосіф Антонавіч, н. у 1907, лейт., загінуў у 1944 ва Усходняй Прусіі.

ЕРКУШАЎ Пімен Антонавіч, н. у 1907, кап., прапаў без вестак у 1941.

ЖУКАЎ Канстанцін Фёдаравіч, н. у 1899, рад., загінуў 21.4.1944 у в. Васілевічы Гомельскай вобл.

ЖУКАЎ Кірыла Фядосавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЖУКАЎ Міхаіл Фядосавіч, н. у 1911, лейт., загінуў у 1941 у Эстоніі.

ЖУКАЎ Пётр Баніфацьевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЖУКАЎ Рыгор Іосіфавіч, н. у 1912, сярж., прапаў без вестак у 1943.

ЖУКАЎ Фядот Пятровіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1942.

ЖУКАЎ Якаў Канстанцінавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1942.

ЖУКАЎ Якаў Цімафеевіч, н. у 1907, рад., загінуў у 1941 у Іванаўскай вобл.

ЗАЙЦАЎ Даніла Аляксандравіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАВАЛЁЎ Андрэй Ларыёнавіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1943.

КАВАЛЁЎ Васіль Фарыямавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак 2.8.1941.

КАВАЛЁЎ Васіль Харытонавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАВАЛЕНКА Іван Уласавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАЖАМЯКА Іван Антонавіч, н. у 1921, рад., загінуў 21.10.1941, пахаваны ў Калінінскай вобл.

КАМЯЎСКІ Мікалай Карпавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак 19.3.1943.

КАНАВАЛАЎ Адам Лявонавіч, н. у 1906, рад., загінуў 10.4.1944, пахаваны ў в. Хушчына Ковельскага р-на Валынскай вобл.

КАНАВАЛАЎ Іван Карпавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАНАВАЛАЎ Фёдар Пятровіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАРЭБА Дзмітрый Конанавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАРЭБА Ягор Малахавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАЙЗЕРАЎ Павел Апанасавіч, н. у 1923, сярж., прапаў без вестак у 1943.

КРАЎЦОЎ Іван Данілавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак.

КУЛІКОЎ Іван Паўлавіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1942 у Харкаўскай вобл.

КУЛІКОЎ Іван Рыгоравіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1942.

КУЛІКОЎ Пімен Фадзеевіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у 1944.

КУЛІКОЎ Фёдар Максімавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛАПЕКА Канстанцін Віктаравіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛАПЕКА Сцяпан Сяргеевіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у 1945.

ЛІТВІНАЎ Аляксандр Васільевіч, н. у 1914, сярж., прапаў без вестак.

МАКАРАНКА Міхаіл Аляксеевіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1944.

НАВУМЕНКА Сцяпан Лявонавіч, н. у 1918, камандзір аддзялення, загінуў у 1944 у Быхаўскім р-не.

РАМАНОВІЧ Адам Мікітавіч, н. у 1909, рад., загінуў у 1941 у Варонежскай вобл.

РАСКОПАЎ Фёдар Якаўлевіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1944.

СВІРЫДЗЕНКА Адам Юр'евіч, н. у 1910, сярж., загінуў 10.3.1945, пахаваны ў Польшчы.

СВІРЫДЗЕНКА Аляксей Дзмітрыевіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

СВІРЫДЗЕНКА Андрэй Трафімавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1943.

СВІРЫДЗЕНКА Ігнат Емяльянавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1941.

СВІРЫДЗЕНКА Кузьма Трафімавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

СВІРЫДЗЕНКА Мікалай Пятровіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1944.

СВІРЫДЗЕНКА Павел Сяргеевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1941.

СВІРЫДЗЕНКА Сямён Емяльянавіч, н. у 1902, рад., загінуў у 1941 пад Брэстам.

СВІРЫДЗЕНКА Фёдар Фёдаравіч, н. у 1922, лейт., загінуў у 1941 у Полацку.

СВІРЫДЗЕНКА Фёдар Юр'евіч, н. у 1916, сярж., загінуў 6.6.1944, пахаваны ў Гомельскай вобл.

СВІСТУНОЎ Іван Трафімавіч, н. у 1919, ст. лейт., прапаў без вестак у 1941.

СЕМЯНЧУК Антон Барысавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

СЕМЯНЧУК Фёдар Ільіч, н. у 1897, рад., памёр ад ран, пахаваны ў Чарнігаўскай вобл.

СЕРБУНОЎ Васіль Адамавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1942 на р. Днепр.

СІМАНЧУК Ануфрый Яўстратавіч, н. у 1894, рад., прапаў без вестак у 1944.

СІМАНЧУК Дзмітрый Варфаламеевіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у 1944.

СІМАНЧУК Лука Піменавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1942.

СІМАНЧУК Майсей Назаравіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

СІМАНЧУК Мікалай Лукіч, н. у 1912, рад., памёр ад ран у 1945, пахаваны ў Венгрыі.

СІМАНЧУК Міхаіл Сяргеевіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1945 у в. Н.Дзятлавічы.

СІМАНЧУК Нічыпар Самойлавіч, н. у 1907, рад., загінуў у Германіі.

СІМАНЧУК Павел Барысавіч, н. у 1913, яфр., загінуў у 1941 у Растове.

СІМАНЧУК Павел Іванавіч, н. у 1922, лейт., загінуў у 1943 у Днепрапятроўскай вобл.

СІМАНЧУК Пімен Дзмітрыевіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1944.

СІМАНЧУК Сяргей Фёдаравіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1944 у в. Баршчоўка Гомельскай вобл.

СІМАНЧУК Фёдар Ільіч, н. у 1897, рад., загінуў у 1943 у Лоеўскім р-не.

СІМАНЧУК Цімафей Фёдаравіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1941.

СЛЮНЬКОЎ Васіль Сямёнавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1942.

СЛЮНЬКОЎ Дзямід Сямёнавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1942.

СЛЮНЬКОЎ Сяргей Сямёнавіч, н. у 1914, старш., прапаў без вестак у 1941.

СЛЮНЬКОЎ Яўмен Сямёнавіч, н. у 1913, старш., прапаў без вестак у 1941.

СОБАЛЕЎ Міхаіл Рыгоравіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1945.

СОДЫЛЕЎ Іван Еў., н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1941.

СЦЕШАНОК Іван Кандратавіч, н. у 1923, загінуў у 1941.

СЦЕШАНОК Іван Кандратавіч, н. у 1912.

СЦЕШАНОК Карп Дзмітрыевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

СЦЕШАНОК Сцяпан Іванавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1943.

СЦЕШАНОК Фёдар Кандратавіч, н. у 1906, яфр., загінуў у 1944 у Брэсцкай вобл.

СЦЕШАНОК Харлам Піліпавіч, н. у 1908, рад., загінуў у 1941 пад Смаленскам.

СЯДОЙ Адам Крысанфавіч, н. у 1924, мал. лейт., загінуў у 1944 пад г. Праскураў.

СЯДОЙ Восіп Анісімавіч, н. у 1924, рад.

СЯДОЙ Даніла Адамавіч, н. у 1920, прапаў без вестак.

СЯДОЙ Емяльян Пятровіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1943.

СЯДОЙ Іван Аляксеевіч, н. у 1907, рад., памёр ад ран 21.3.1942, пахаваны ў Смаленскай вобл.

СЯДОЙ Іван Іванавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1941.

СЯДОЙ Іван Саласцьянавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1941.

СЯДОЙ Мікіта Саласцьянавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

СЯДОЙ Павел Іванавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1941.

СЯДОЙ Пётр Цітавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1942.

СЯДОЙ Пімен Кірылавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1944.

СЯДОЙ Сідар Іванавіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у 1943.

СЯДОЙ Ціт Іванавіч, н. у 1894, рад., загінуў 12.11.1943, пахаваны ў в. Баршчоўка Лоеўскага р-на Гомельскай вобл.

СЯДОЙ Яфім Піліпавіч, н. у 1918, рад., загінуў у 1943 пад Смаленскам.

ТКАЧЭНКА Аляксандр Паўлавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЦІМЧАНКА Іван Кірылавіч, н. у 1918, афіцэр, прапаў без вестак у 1941.

ЦЫГАНКОЎ Пётр Сцяпанавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЮРЧАНКА Мікалай Парфенавіч, н. у 1897, рад., загінуў у 1941 у Гомелі.

ЮРЧАНКА Павел Мікалаевіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЮРЧАНКА Сцяпан Парфенавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1942.

ПАСЁЛАК ЛЯДЦЫ

ЗАЙЦАЎ Іван Зосімавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1943.

МАЛАХАЎ Аляксей Міхайлавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1942.

САЗОНАЎ Фёдар Лук'янавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЧАЮКОЎ Іван Ісакавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1943.

ВЁСКА НОВАЯ ГУТА

КАВАЛЕНКА Герасім Уласавіч, н. у 1908, рад., загінуў у 1941 у Ленінградскай вобл.

КАВАЛЕНКА Максім Уласавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1943.

КАЗОРА Макар Фядосавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1943.

КАМАРОЎ Мікалай Адамавіч, н. у 1920, рад., загінуў у 1941 у Лоеўскім р-не.

КРУЧКОЎ Аляксей Іванавіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у 1943.

КРУЧКОЎ Васіль Венядзіктавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

КРУЧКОЎ Іван Савельевіч, н. у 1915, рад., загінуў 18.11.1943, пахаваны ў Гомельскай вобл.

КРУЧКОЎ Мікалай Сямёнавіч, н. у 1912, лейт., прапаў без вестак у 1942.

КУТЭКА Мікалай Якаўлевіч, н. у 1914, рад., загінуў 20.10.1943, пахаваны ў п. Ястрабка Лоеўскага р-на Гомельскай вобл.

КУТЭКА Міхаіл Піліпавіч, н. у 1920, сярж., загінуў у 1944 у г. Рэчыца.

ЛУК'ЯНАЎ Мікалай Канстанцінавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЛУК'ЯНАЎ Мікалай Савельевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1941.

ПАЗНЯКОЎ Міна Барысавіч, н. у 1893, рад., пахаваны ў м. Чэскі Гомельскай вобл.

ПАЗНЯКОЎ Фёдар Ільіч, н. у 1910, лейт., прапаў без вестак у 1943.

ПАКАТАШКІН Канстанцін Іванавіч, н. у 1916, рад., загінуў 6.4.1944, пахаваны ў Валынскай вобл.

ПЛАШКОЎ Іосіф Цімафеевіч, н. у 1907, рад., загінуў у 1943 у Лоеўскім р-не.

ПРАТАСАЎ Антон Фёдаравіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак.

ПРЫШЧЭПАЎ Дзямід Іванавіч, н. у 1896, рад., прапаў без вестак у 1943.

ПРЫШЧЭПАЎ Мікалай Аляксандравіч, н. у 1914, яфр., загінуў у 1943, пахаваны ў Смаленскай вобл.

РАБЧАНКА Іван Канстанцінавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак.

СЕРБУНОЎ Аляксей Акімавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

СЕРБУНОЎ Андрэй Гаўрылавіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1943 у г. Рэчыца.

СУДАКОЎ Іван Максімавіч, н. у 1919, лейт., загінуў у 1942 у Жытомірскай вобл.

ТРУХАН Іван Дарафеевіч, н. у 1919, загінуў у 1942 у Маскоўскай вобл.

ВЁСКА СТУДЗЁНАЯ ГУТА

АНТОНЕНКА Антон Іванавіч, н. у 1902, кап., загінуў у 1944 у в. Цярэшкавічы.

АНТОНЕНКА Васіль Адамавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1943.

АНТОНЕНКА Васіль Паўлавіч, н. у 1918, сярж., прапаў без вестак.

АНТОНЕНКА Міхаіл Адамавіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1944 на р. Нёман.

АХРЭМЕНКА Архіп Карнеевіч, н. у 1892, рад., загінуў у 1942, пахаваны ў в. Захарава Цвярской вобл.

АХРЭМЕНКА Архіп Карпавіч, н. у 1892, лейт., памёр ад ран у 1943 у шпіталі г. Масква.

АХРЭМЕНКА Іван Архіпавіч, н. у 1918, ст. лейт., памёр ад ран у 1943 у шпіталі г. Масква.

АХРЭМЕНКА Павел Карпавіч, н. у 1912, яфр., загінуў 18.12.1944 у в. Бурмекі Ленінградскай вобл.

АШУРКА Савелій Трафімавіч, н. у 1904, рад., загінуў у 1944 у в. Бабовічы.

ВАСІЛЕВІЧ Уладзімір Апанасавіч, н. у 1906, рад., загінуў 19.8.1943, пахаваны ў Курскай вобл.

ВЕРАБ'ЁЎ Павел Апанасавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак.

ВІНАКУРАЎ Сцяпан Апанасавіч, н. у 1907, рад., загінуў у 1943 у Віцебску.

ВІНАКУРАЎ Фёдар Апанасавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1943.

ДОМНІЧ Дзяніс Андрэевіч, н. у 1915, сярж., загінуў у 1945 у г. Бромберг.

ЗАЙЦАЎ Іван Іванавіч, н. у 1926, рад., загінуў у 1944 у Эстоніі.

ЗАЙЦАЎ Мікалай Еўдакімавіч, н. у 1924, сярж., загінуў у 1945 у г. Крансбург.

ЗАЙЦАЎ Мікалай Ісакавіч, н. у 1926, рад., загінуў у 1944 у Эстоніі.

КАВАЛЕНКА Васіль Емяльянавіч, н. у 1911, сярж., прапаў без вестак у 1941.

КАВАЛЕНКА Васіль Лявонавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАВАЛЕНКА Пётр Сідаравіч, н. у 1917, рад., загінуў у 1945 у Венгрыі.

КАВАЛЕНКА Сцяпан Ціханавіч, н. у 1926, рад., загінуў 28.6.1944, пахаваны ў Ленінградскай вобл.

КАВАЛЕНКА Цімафей Антонавіч, н. у 1900, рад., загінуў у 1943 на р. Днепр.

КАВАЛЁЎ Савелій Емяльянавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак.

КАЗОРА Іван Іванавіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1943 у г.п. Лоеў.

КАЗОРА Іван Макаравіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1943.

КАЗОРА Канстанцін Клімавіч, н. у 1923, лейт., прапаў без вестак у 1942.

КАЗОРА Міхаіл Клімавіч, н. у 1913, лейт., загінуў у 1945 у г. Познань.

КАЗОРА Павел Фядосавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1942 у г. Орша.

КАЗОРА Сцяпан Макаравіч, н. у 1919, рад., загінуў 16.8.1944, пахаваны ў Кракаўскім ваяв., Польшча.

КАМАРОЎ Фёдар Сяргеевіч, н. у 1910, рад., загінуў 21.6.1942 у Масюкоўшчынскім лагеры смерці пад Мінскам.

КАНЕНКА Дзмітрый Усцінавіч, н. у 1910, лейт., загінуў 22.8.1944.

КАРАТКОЎ Іван Лявонцьевіч, н. у 1914, сярж., загінуў 30.7.1944, пахаваны ў Люблінскім ваяв, Польшча.

КАРАТКОЎ Кірыла Лявонавіч, н. у 1899, рад., загінуў у г.п. Лоеў.

КРАЎЧАНКА Андрэй Іванавіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1941 у г. Брэст.

КРАЎЧАНКА Васіль Канстанцінавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак.

КРАЎЧАНКА Мікалай Канстанцінавіч, н. у 1912, яфр., загінуў у 1944 у г. Брэст.

КРОТАЎ Аляксей Фёдаравіч, н. у 1925, рад., пахаваны ў Польшчы.

КРУЧКОЎ Іосіф Антонавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1943.

КРУЧКОЎ Канстанцін Калінавіч, н. у 1899, рад., прапаў без вестак у 1943.

КРУЧКОЎ Пётр Сяргеевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак.

КРУЧКОЎ Сямён Патапавіч, н. у 1911, рад., загінуў у 1944 у г. Брэст.

КРУЧКОЎ Сямён Сямёнавіч, н. у 1911, рад., загінуў у 1943 на р. Днепр.

КУСКОЎ Аляксандр Еўдакімавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1944.

КУСКОЎ Андрэй Малахавіч, н. у 1926, рад., загінуў у 1943 у в. Цярэшкавічы.

КУСКОЎ Іван Кірылавіч, н. у 1925, рад., загінуў 8.2.1945 у г. Кёнігсберг.

КУТЭКА Андрэй Ільіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак.

КУТЭКА Ануфрый Ільіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1942.

КУТЭКА Дзмітрый Кірылавіч, н. у 1920, яфр., загінуў 1.6.1943, пахаваны ў г. Волхаў Ленінградскай вобл.

КУТЭКА Дзмітрый Рыгоравіч, рад., загінуў 2.2.1944, пахаваны ў в. Турня Кіраваградскай вобл.

КУТЭКА Кірыла Рыгоравіч, н. у 1893, рад., прапаў без вестак.

КУТЭКА Савелій Феафанавіч, н. у 1889, рад., загінуў у 1944 у с. Мышава.

КУТЭНКА Сямён Фадзеевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

МІХАЛЬЧАНКА Кузьма Сямёнавіч, н. у 1922, сярж., загінуў у 1944 у г. Брэст.

ПЛАШКОЎ Ілья Цімафеевіч, н. у 1899, рад., прапаў без вестак у 1942.

ПЛАШКОЎ Пётр Ільіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1943 у в. Цярэшкавічы.

ПЛАШКОЎ Фёдар Мацвеевіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПРЫШЧЭПАЎ Дзямід Іванавіч, рад., прапаў без вестак у 1942.

САБКО Міхаіл Кузьміч, н. у 1910, рад., загінуў у 1944 у г.п. Радуль Чарнігаўскай вобл.

СУДАЧОЎ Фёдар Дзянісавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак.

ЦІМАШЭНКА Апанас Антонавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЦІМАШЭНКА Васіль Майсеевіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЦІМАШЭНКА Мікалай Сяргеевіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЦІМАШЭНКА Сцяпан Міхайлавіч, н. у 1912, сярж., прапаў без вестак у 1941.

ЦІМАШЭНКА Фёдар Мацвеевіч, мал. сярж., загінуў у 1945.

ЦІМАШЭНКА Цімафей Фаміч, н. у 1900, рад., загінуў у 1941 у Жлобіне.

ЧАБУРКІН Дзмітрый Архіпавіч, н. у 1918, старш., загінуў у 1941 у Брэсцкай крэпасці.

ЯНДОЎСКІ Аляксандр Гардзеевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1943.

ВЁСКА СЯМЁНАЎКА

АНОХАЎ Нічыпар Несцеравіч, н. у 1907, загінуў у 1945 у г.п. Радуль Чарнігаўскай вобл.

БАРАВІЦКІ Сцяпан Іосіфавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1945.

ГАРЫЦКІ Іван Васільевіч, н. у 1911, рад., пахаваны ў Краснадарскім краі.

ГЛУШАКОЎ Уладзімір Іванавіч, н. у 1924, мал. сярж., загінуў 28.4.1945, пахаваны ў Германіі.

ГНІДЗЯНКОЎ Васіль Рыгоравіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

ДЗЯМКОЎ Фёдар Міхайлавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЖУКАЎ Еўдакім Іванавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЗАЙЦАЎ Пётр Кузьміч, н. у 1926, рад., загінуў у 1945 у Польшчы.

ЗАЙЦАЎ Рыгор Раманавіч, н. у 1917, рад., загінуў у 1943 на р. Днепр.

КАВАЛЁЎ Адам Сцяпанавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1941.

КАВАЛЁЎ Кузьма Фёдаравіч, н. у 1882, загінуў у 1945 на р. Бярэзіна.

КАРЭБА Арцём Дзмітрыевіч, н. у 1913, рад., загінуў 10.4.1944, пахаваны ў Светлагорскім р-не Гомельскай вобл.

КАРЭБА Іван Якаўлевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1942.

КАРЭБА Уладзімір Дзямідавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1942.

КАРЭБА Яўцех Ільіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЛІТВІНАЎ Дзямід Фёдаравіч, н. у 1902, рад., загінуў у 1942 у Ленінградзе.

ЛІТВІНАЎ Фёдар Маркавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1942.

РЭПІКАЎ Дзямід Васільевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1945.

РЭПІКАЎ Дзяніс Іванавіч, н. у 1899, рад., прапаў без вестак у 1944.

РЭПІКАЎ Ілья Васільевіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1943.

РЭПІКАЎ Ілья Васільевіч, н. у 1915, ст. сярж., загінуў у 1945 у Ленінградзе.

РЭПІКАЎ Сцяпан Васільевіч, н. у 1892, рад., прапаў без вестак у 1944.

РЭПІКАЎ Сямён Андрэевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1945.

РЭПІКАЎ Ціт Васільевіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1943 у Польшчы.

САДЫЛЕЎ Іван Ігнатавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1941.

СЕРБУНОЎ Сцяпан Іванавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1941.

ВЁСКА ЦЕРУХА

АНТАЖКОЎ Сцяпан Ігнатавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

АНТОНЕНКА Павел Сафронавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак.

АНТОШКІН Васіль Ігнатавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1941.

АНТОШКІН Васіль Майсеевіч, рад., прапаў без вестак.

АНТОШКІН Міхаіл Гаўрылавіч, н. у 1926, рад., загінуў 14.9.1945, пахаваны ў Венгрыі.

АРХІПЕНКА Іван Аляксандравіч, н. у 1924, сярж., загінуў у Беластоцкай вобл.

БАНДАРЭНКА Ісак Кандратавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАНДАРЭНКА Пётр Піліпавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак каля в. Бор Жлобінскага р-на Гомельскай вобл.

БЕЛАКАПЫТАЎ Дзмітрый Лявонавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1941.

БЕЛАКАПЫТАЎ Панцялей Лявонавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1941.

БЛІНОЎ Цярэнцій Фёдаравіч, н. у 1905, рад., загінуў у 1944 пад в. Церуха.

ВЕРАБ'ЁЎ Іван Барысавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1943.

ГАМЗЮКОЎ Лука Іларыёнавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГАМЗЮКОЎ Якаў Трыфанавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГАЎРУНОЎ Дзмітрый Кірылавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1943.

ГНІДЗІН Адам Паўлавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГНІДЗІН Аляксандр Патапавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1941.

ГНІДЗІН Васіль Ксенафонтавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1941.

ГНІДЗІН Міхаіл Канстанцінавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1941.

ГНІДЗІН Пётр Іосіфавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1942.

ЕРМАКОЎ Адам Паўлавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1945.

ЕРМАКОЎ Адам Паўлавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЕРМАКОЎ Даніла Мікалаевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЕРМАКОЎ Іван Германавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЕРМАКОЎ Іван Пятровіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЕРМАКОЎ Канстанцін Іванавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЕРМАКОЎ Кірыла Мікітавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1942.

ЕРМАКОЎ Кузьма Сазонавіч, н. у 1902, рад., загінуў 21.3.1943 у Смаленскай вобл.

ЕРМАКОЎ Пётр Сазонавіч, н. у 1912, рад., загінуў у 1945 у г.п. Камарын.

А.П.Ермакоў.

ЖЫХАРАЎ Аляксей Яўцехавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЖЫХАРАЎ Іван Адамавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1942.

ЖЫХАРАЎ Мікалай Яўцехавіч, н. у 1917, старш., прапаў без вестак.

ЗАЙЦАЎ Іван Іванавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак.

КАВАЛЁЎ Мікалай Мацвеевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1943.

КАВАЛЁЎ Раман Лявонавіч, н. у 1905, загінуў у 1941 у в. Жаробнае.

КАЛБУХАЎ Іван Іванавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1945.

КАЛБУХАЎ Рыгор Іванавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

КРОТАЎ Мікалай Кузьміч, н. у 1924, рад., загінуў у 1944 у г.п. Камарын.

КРОТАЎ Яўген Аляксандравіч, рад., загінуў 2.3.1945, пахаваны ў Латвіі.

КРЫМКОЎ Іосіф Ісакавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак.

ЛУПІНЕНКА Аляксей Ціханавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак.

ЛУПІНЕНКА Дзмітрый Апанасавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1942.

МАЎЛЯНКІН Міхаіл Барысавіч, н. у 1908, кап., загінуў 22.2.1943, пахаваны ў Медынскім р-не Калужскай вобл.

МІРОНАВІЧ Іван Кірылавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1943.

МІСЯКОЎ Андрэй Паўлавіч, н. у 1908, рад., загінуў у 1941 у Палессі.

МЯДЗВЕДЗЕЎ Васіль Міхайлавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1941.

МЯДЗВЕДЗЕЎ Дзмітрый Іванавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак.

МЯДЗВЕДЗЕЎ Іван Майсеевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1941.

МЯДЗВЕДЗЕЎ Павел Іванавіч, н. у 1916, рад., загінуў 15.11.1943, пахаваны ў пас. Сцяпана Разіна Гомельскай вобл.

І.А.Сабко.

МЯДЗВЕДЗЕЎ Палікарп Іванавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1942.

МЯДЗВЕДЗЕЎ Рыгор Міхайлавіч, н. у 1903, рад., пахаваны ў Брэсцкай вобл.

ПАЗНЯКОЎ Цярэнцій Цімафеевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак.

ПАКАТАШКІН Пётр Іванавіч, н. у 1900, рад., памёр ад ран 24.11.1943, пахаваны ў в. Грыбава Рудня Чарнігаўскай вобл.

САБКО Дзмітрый Сільвестравіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1943.

САБКО Іван Андрэевіч, н. у 1914, маёр, загінуў у 1941 пад Харкавам.

САБКО Іван Іванавіч, н. у 1914, ст. лейт., загінуў у 1945 у Германіі.

СІБІРКОЎ Андрэй Яфімавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак.

СІБІРКОЎ Іван Мікалаевіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1944.

СІЛІВОНАЎ Адам Фядосавіч, н. у 1904, рад., загінуў у 1942 у в. Церуха.

СІЛІВОНАЎ Дзмітрый Мікалаевіч, н.у 1907, рад., прапаў без вестак у 1941.

СІЛІВОНАЎ Міхаіл Адамавіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1943 у в. Жарэбнае.

СІМАНОВІЧ Аляксандр Міхайлавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак.

СІМАНОВІЧ Анатоль Сяргеевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1942.

СІМАНОВІЧ Андрэй Яфімавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак.

СІМАНОВІЧ Ананас Іванавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1943.

СІМАНОВІЧ Іван Андрэевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1941.

СІМАНОВІЧ Мікалай Адамавіч, н. у 1924, яфр., загінуў 21.2.1945, пахаваны ў Латвіі.

СІМАНОВІЧ Пётр Сяргеевіч, н. у 1925, сярж., загінуў у 1945, пахаваны ў Германіі.

СІМАНОВІЧ Пётр Юр'евіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1943.

СІМАНОВІЧ Піліп Дамітрыевіч, н. у 1924, рад., загінуў 4.2.1944, пахаваны ў Гомельскай вобл.

СІМАНОВІЧ Рыгор Пятровіч, н. у 1896, сярж., прапаў бёз вестак.

СІМАНОВІЧ Сяргей Канстанцінавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1941.

СІМАНОВІЧ Юрый Пятровіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1941.

СТАРАВОЙТАЎ Абакум Сяргеевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1942.

СТАРАВОЙТАЎ Васіль Антонавіч, лейт., загінуў 17.7.1942.

СТАРАВОЙТАЎ Іван Абакумавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1941.

СТАРАВОЙТАЎ Піліп Абакумавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак.

СТАРАВОЙТАЎ Рыгор Сяргеевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1943.

СУВЯРЖЭНКА Павел Іосіфавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1941.

СУВЯРЖЭНКА Павел Пятровіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак.

СУДАКОЎ Якаў Савельевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

СЦІШАНКОЎ Канстанцін Яфімавіч, н. у 1897, рад., загінуў 11.11.1943, пахаваны ў п. Сцяпана Разіна Гомельскай вобл.

СЫЧОЎ Іван Іванавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак.

СЫЧОЎ Ілья Іванавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1941.

СЫЧОЎ Міхаіл Іванавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1943.

ШАЎЦОЎ Цярэнцій Іванавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак.

ШВЕДАЎ Сцяпан, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1943.

ШУТАЎ Аляксей Ціханавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак.

ШУТАЎ Савелій Фёдаравіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЯШАНКОЎ Аляксей Архіпавіч, н. у 1922, лейт., загінуў 23.1.1945 ва Усходняй Прусіі.

ЯШАНКОЎ Дзмітрый Мікітавіч, н. у 1918, рад., загінуў у 1944 у Бабруйску.

ЯШАНКОЎ Мікалай Паўлавіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЯШАНКОЎ Міхаіл Мікітавіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1941 у г.п. Камарын.

ЯШАНКОЎ Павел Ксенафонтавіч, н. у 1902, рад., загінуў у 1942 у в. Чонкі.

ЯШАНКОЎ Павел Мікітавіч, н. у 1914, афіцэр, прапаў без вестак у 1941.

ЯШАНКОЎ Сямён Архіпавіч, н. у 1917, рад., загінуў у 1941 у г. Нара-Фамінск.

ЦЯРЭНІЦКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА ВІШНЁЎКА

ЛІТВІНАЎ Трафім Аляксеевіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1945.

МІРОНЕНКА Андрэй Сцяпанавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1944.

МІРОНЕНКА Дзмітрый Сцяпанавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

МІРОНЕНКА Мікіта Фядосьевіч, н. у 1904, прапаў без вестак у 1944.

ПАБЕДЗЕНКА Фёдар Анісімавіч, н. у 1919, сярж., памёр ад ран, пахаваны ў Польшчы.

ТУСАЎ Андрэй Нічыпаравіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1943 у г. Прага.

ТУСАЎ Андрэй Яфімавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЧЫЖЫКАЎ Мікалай Навумавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЧЫЖЫКАЎ Мікалай Пятровіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1945 у г. Цыбс.

ЧЫЖЫКАЎ Пётр Фёдаравіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЧЫЖЫКАЎ Яўціхій Ільіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1945.

ЧЭПІК Мікіта Іванавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1943.

ВЁСКА ІВАНАЎКА

БАНКРАШКОЎ Мітрафан Мітрафанавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАНКРАШКОЎ Міхаіл Герасімавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАРАВІКОЎ Дзмітрый Карнеевіч, н. у 1905, сярж., загінуў у Кіраваградскай вобл.

БАРЫСЕНКА Васіль Антонавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВАНЯНКОЎ Андрэй Якаўлевіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВАНЯНКОЎ Ануфрый Ільіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВАНЯНКОЎ Іван Ануфрыевіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВАНЯНКОЎ Іван Якаўлевіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1944 у Рагачоўскім р-не Гомельскай вобл.

ВОІНАЎ Антон Апанасавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВОІНАЎ Васіль Мітрафанавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВОІНАЎ Фёдар Андрэевіч, н. у 1910, прапаў без вестак у 1943.

ВОРАНАЎ Рыгор Рыгоравіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВОРАНАЎ Рыгор Фёдаравіч, н. у 1914, рад.

ГАРОХАЎ Васіль Міхайлавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1943 у Германіі.

ГАРОХАЎ Іван Дзмітрыевіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1944 у Кіраваградскай вобл.

ГАРОХАЎ Мікалай Максімавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГАРОХАЎ Яфім Емяльянавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЖЫРОЎСКІ Фёдар Лукіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЖЫРОЎСКІ Цімафей Лукіч, н. у 1920, мал. лейт., загінуў у 1944 у Рагачоўскім р-не Гомельскай вобл.

КАВАЛЕНКА Сцяпан Іванавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАЛОДЗЕНКА Канстанцін Пятровіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАЛОДЗЕНКА Харытон Іванавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАЛЯДАЎ Іван Яфімавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАЛЯДАЎ Іосіф Фёдаравіч, н. у 1921, рад., загінуў у 1944 у г. Рагачоў Гомельскай вобл.

КАЛЯДАЎ Карп Мітрафанавіч, н. у 1926, радавы.

КАЛЯДАЎ Свірыд Іванавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАЛЯДАЎ Фёдар Ануфрыевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1941.

КАНЦАВЫ Архіп Піліпавіч, н. у 1899, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАНЦАВЫ Пракоп Яўціхіевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАРНЕЕЎ Андрэй Нічыпаравіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАРНЕЕЎ Віталь Іванавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАРНЕЕЎ Піліп Нічыпаравіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАРПАЎ Фёдар Адамавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАТЛЯРОЎ Андрэй Раманавіч, н. у 1918, лейт., прапаў без вестак у 1944.

КАЧУБЕЕЎ Іван Аляксандравіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1945 у Данецку.

КАЧУБЕЕЎ Нічыпар Яўменавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1942.

КАЧУБЕЕЎ Пётр Аляксандравіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1944.

КІЗЕЎ Міхаіл Іванавіч, н. у 1927, рад., прапаў без вестак у 1944.

КІРЫКАЎ Якаў Мітрафанавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1944.

КУТЫРАЎ Іван Антонавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

КУТЫРАЎ Ісак Дзянісавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

КУТЫРАЎ Рыгор Дзянісавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1944.

КУТЫРСКІ Лявон Дзянісавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛАЗОЎСКІ Іван Сямёнавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛАЗОЎСКІ Піліп Сцяпанавіч, н. у 1917, сярж., прапаў без вестак у 1941.

ЛАЗОЎСКІ Фёдар Пятровіч, н. у 1918, лейт., прапаў без вестак у 1944.

ЛАЗОЎСКІ Фрол Пятровіч, н. у 1918, танкіст, прапаў без вестак у 1944.

ЛАЗОЎСКІ Ягор Пятровіч, н. у 1923, танкіст, прапаў без вестак у 1944.

ЛЯЗОЎСКІ Даніла Сямёнавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛАПШУКОЎ Емяльян Сямёнавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЛАПШУКОЎ Лявон Сямёнавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЛАПШУКОЎ Сяргей Якаўлевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛАПШУКОЎ Трафім Аляксеевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛАШКЕВІЧ Захар Данілавіч, н. у 1907, лейт., загінуў у 1941 у Тульскай вобл.

ЛАШКЕВІЧ Іван Фаміч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1945.

ЛАШКЕВІЧ Кірыла Васільевіч, н. у 1915, рад., загінуў у 1942 у Калінінскай вобл.

ЛАШКЕВІЧ Мікалай Уладзіміравіч, н. у 1922, сярж., загінуў у 1945, пахаваны ў Гомельскай вобл.

ЛІТВІНАЎ Трафім Пятровіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАРУСІН Ніканор Міронавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1944.

МІРОНЕНКА Гаўрыла Рыгоравіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАТЧАНКА Сцяпан Кірылавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПІПЧАНКА Васіль Андрэевіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПРЫШЧЭПАЎ Міна Еўдакімавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

РУДЗЯКОЎ Іван Паўлавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1943.

СКІБУНОЎ Мікалай Макаравіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1944 у Віцебскай вобл.

ТАХАЛЬКОЎ Ягор Дзмітрыевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

ТУСАЎ Андрэй Андрэевіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

ТУСАЎ Архіп Сідаравіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1944.

ТУСАЎ Васіль Аляксеевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

ТУСАЎ Іван Андрэевіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1944 у Віцебскай вобл.

ТУСАЎ Міхаіл Аўрамавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

ФРАЛКОЎ Рыгор Ісакавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1941.

ХАМЯНКОЎ Сяргей Трафімавіч, н. у 1923, мал. лейт., прапаў без вестак у 1941.

ШАЙКОЎ Іван Аляксандравіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1945 ва Усходняй Прусіі.

ШАЙКОЎ Канстанцін Мінавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШАЙКОЎ Леанід Сяргеевіч, н. у 1893, рад., загінуў у 1944 у Польшчы.

ШКРАБАЎ Марк, н. у 1918, рад., прапаў без вестак 22.12.1943 каля в. Мехаўшчына Даманавіцкага р-на Гомельскай вобл.

ШЧАРБАКОЎ Іван Нічыпаравіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВЁСКА МАЛІНАЎКА

ДУДАШАНКА Сяргей Елісеевіч, н. у 1914, сярж., прапаў без вестак у 1944.

КУТЫРСЕЎ Іван Антонавіч, н. у 1917, лейт., загінуў у 1941 у Жытомірскай вобл.

КУТЫРСЕЎ Сідар Антонавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

КУТЫРСЕЎ Фёдар Антонавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1942.

ЛАБУШАЎ Фёдар Фёдаравіч, н. у 1917, лейт., прапаў без вестак у 1943.

ПАБЕДЗЕНКА Адам Лаўрэнцьевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1945.

СІМАНКОЎ Дзмітрый Кузьміч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

СІМАНКОЎ Дзмітрый Кірылавіч, н. у 1904, рад., загінуў у 1944 у Эстоніі.

СІМАНКОЎ Сцяпан Кірылавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

ФЕДАРЭНКА Яфрэм Іванавіч, н. у 1914, камандзір атрада, загінуў у 1943 у Карагаўскім р-не.

ШАЙКОЎ Апанас Рыгоравіч, н. у 1896, рад., прапаў без вестак у красавіку 1942.

ШАЙКОЎ Іван Навумавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1942.

ВЁСКА ПРАСВЕТ

ЕЎТУШКОЎ Іосіф Антонавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАЙСЮКОЎ Іван Паўлавіч, н. у 1919, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Чарноддзе Курскай вобл.

МАЙСЮКОЎ Майсей Фадзеевіч, н. у 1916, прапаў без вестак у 1944.

МАЙСЮКОЎ Макар Паўлавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАЙСЮКОЎ Мікалай Яўменавіч, н. у 1927, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАЙСЮКОЎ Пётр Паўлавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАЙСЮКОЎ Якаў Паўлавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАРОЗАЎ Акім Андрэевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

МІНАЎ Іван Харытонавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

МІНАЎ Лявон Зіноўевіч, н. у 1916, лейт., прапаў без вестак у 1944.

МІНАЎ Яфім Яфімавіч, н. у 1893, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАРХОМЕНКА Раман Іванавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАРХОМЕНКА Фёдар Мітрафанавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1946.

ПАЎЛЕНКАЎ Віктар Міхайлавіч, н. у 1900, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Кісцяні Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ПАЎЛЕНКАЎ Іосіф Міхайлавіч, н. у 1908, рад., загінуў у 1944 у Рагачоўскім р-не Гомельскай вобл.

ПЛАТОНАЎ Дзяніс Сцяпанавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПЛАТОНАЎ Іван Іванавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПЛАТОНАЎ Лявон Дзям'янавіч, н. у 1912, сярж., прапаў без вестак у 1944.

ПЛАТОНАЎ Фёдар Дзмітрыевіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1945.

ПРАЦЭЎНІКАЎ Аўрам Трафімавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПРАЦЭЎНІКАЎ Кандрат Аляксандравіч, н. у 1919, прапаў без вестак у 1944.

ПРАЦЭЎНІКАЎ Сцяпан Несцеравіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1945.

САЛАЎЁЎ Дзмітрый Піліпавіч, н. у 1903, рад., памёр ад ран 18.9.1944, пахаваны ў Польшчы.

СТАЛЯРОЎ Васіль Лявонавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1945.

СТАЛЯРОЎ Міхаіл Лявонавіч, н. у 1918, сярж., загінуў у 1944 у Кіраўскай вобл.

ШКРАБАЎ Апанас Нічыпаравіч, н. у 1906, рад., загінуў у 1944 у Варшаўскім ваяв., Польшча.

ШКРАБАЎ Іван Міхайлавіч, н. у 1895, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШКРАБАЎ Кузьма Іванавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШКРАБАЎ Пётр Нічыпаравіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШКРАБАЎ Якаў Сцяпанавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВЁСКА РУБЕЖ

АЛЕЙНІКАЎ Іван Трафімавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1942.

АРЦЁМЕНКА Якаў Дзмітрыевіч, н. у 1903, рад., загінуў у 1944 у Гомельскай вобл.

БУДНІК Сямён Гаўрылавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАВАЛЁЎ Іван Ермалаевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1943.

МІНАЎ Аляксандр Мінавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1944.

МІНАЎ Аляксей Мінавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

НІКАЛАЕЎ Дзмітрый Паўлавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПЛАТОНАЎ Яфім Дзмітрыевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

РАМАНАЎ Зіновій Яфімавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

РАМАНАЎ Сямён Яфімавіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Кісцяні Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

СКВАРЦОЎ Марк Раманавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

ТКАЧОЎ Трафім Майсеевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЦІТАРЭНКА Адам Яўменавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШКРАБАЎ Іван Іванавіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Кісцяні Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ВЁСКА ЦЯРЭНІЧЫ

АКСЁНАЎ Сяргей Андрэевіч, н. у 1905, прапаў без вестак у 1944.

АЛЕЙНІКАЎ Васіль Фёдаравіч, н. у 1905, рад., загінуў у 1941 у г. Баранавічы.

АЛЯКСЕЕЎ Аляксей Калінавіч, н. у 1911, рад., загінуў у 1943 у Гомельскай вобл.

ВАРАНКОЎ Аляксандр Пятровіч, н. у 1921, лейт., прапаў без вестак у 1941.

ВАРАНКОЎ Ігнат Пятровіч, н. у 1919, старш., прапаў без вестак у 1944.

ВАРАНКОЎ Пётр Іванавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВЛАСАЎ Макар Васільевіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВЛАСАЎ Міхаіл Васільевіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1945 ва Усходняй Прусіі.

ВОІНАЎ Апанас Яўменавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВОІНАЎ Іосіф Маркавіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў Беластоцкай вобл., Польшча.

ВОІНАЎ Іосіф Мітрафанавіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВОІНАЎ Фёдар Андрэевіч, н. у 1910, прапаў без вестак у 1943.

ВОІНАЎ Фёдар Паўлавіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1942, пахаваны ў Ленінградскай вобл.

ВОІНАЎ Ціхан Мітрафанавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВОІНАЎ Ягор Мітрафанавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГЕРАСІМАЎ Дзмітрый Андрэевіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГЕРАСІМАЎ Іван Якаўлевіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1944.

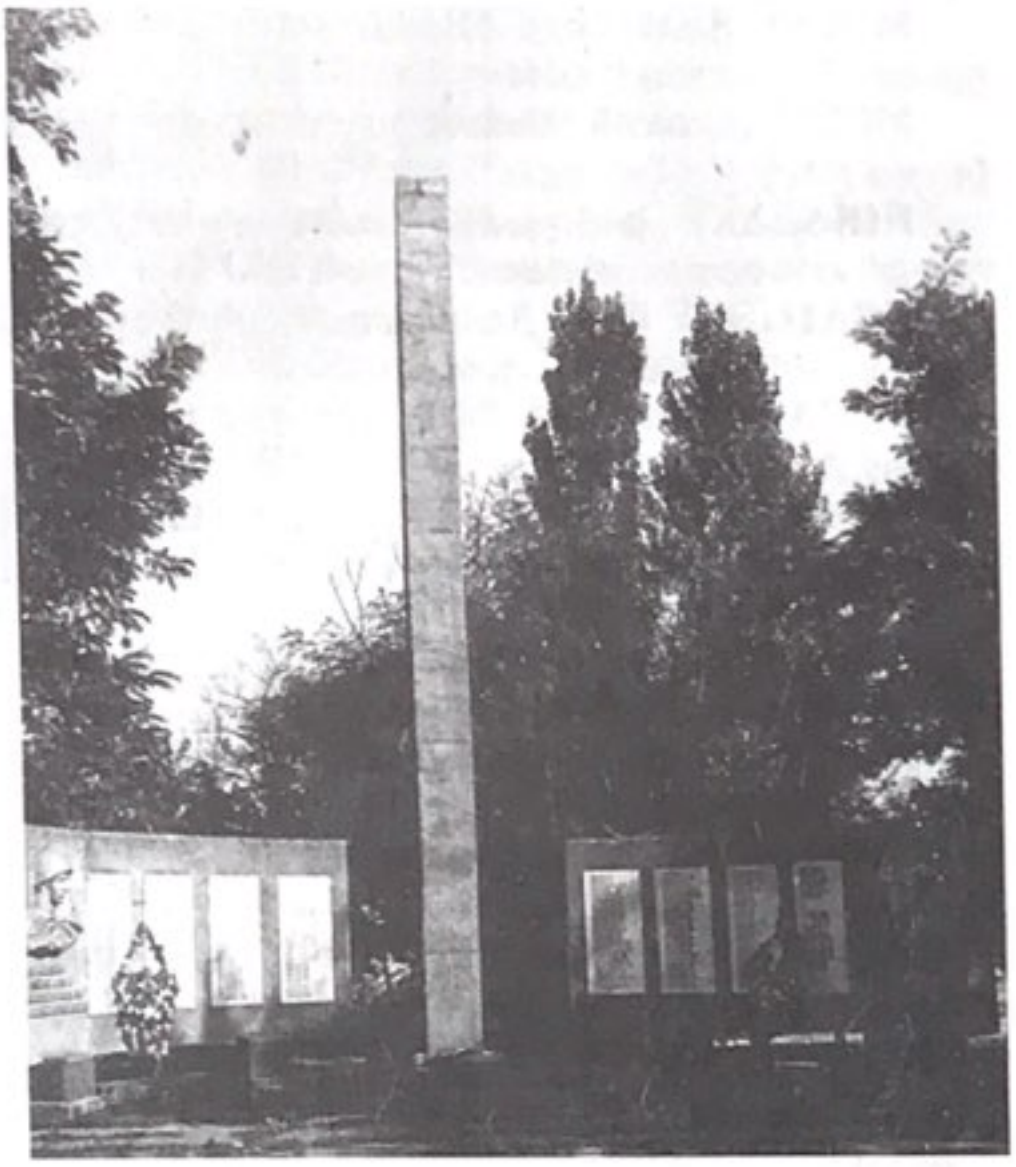

Помнік загінуўшым воінам-землякам у в. Цярэнічы.

ГЕРАСІМАЎ Кузьма Ягоравіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1945.

ГЕРАСІМАЎ Макар Аляксандравіч, н. у 1912, сярж., прапаў без вестак у 1944.

ГЕРАСІМАЎ Павел Аляксандравіч, н. у 1896, рад., прапаў без вестак у 1943.

ГЕРАСІМАЎ Раман Мікалаевіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1943.

ГЕРАСІМАЎ Рыгор Паўлавіч, н. у 1927, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГЕРАСІМАЎ Савелій Несцеравіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГОЛЬЦАЎ Яфім Сцяпанавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

ДАРАШКОЎ Кузьма Канстанцінавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

ДАРАШКОЎ Ягор Сцяпанавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЕЛІСЕЕНКА Захар Андрэевіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЕЛІСЕЕНКА Іван Іванавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЕЛІСЕЕНКА Іван Рыгоравіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЕЛІСЕЕНКА Мікалай Рыгоравіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЕЛІСЕЕНКА Міхаіл Клімавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЕЛІСЕЕНКА Сямён Рыгоравіч, н. у 1911, рад., загінуў у 1939 у савецка-фінляндскай вайне.

ЕЛІСЕЕНКА Сямён Сямёнавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЕЛІСЕЕНКА Сяргей Міхайлавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЖУКАЎ Ціт Васільевіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЗАЙЦАЎ Іван Аляксеевіч, н. у 1920, прапаў без вестак у 1945.

ЗАНЧЫКАЎ Максім Іванавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЗЕМЛЯКОЎ Сцяпан Іванавіч, н. у 1906, рад., загінуў у 1942 у Сталінградскай вобл.

ЗЯНЬКОЎ Васіль Андрэевіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1943 у г. Лейпцыг.

ЗЯНЬКОЎ Іван Карпавіч, н. у 1927, рад., прапаў без вестак у 1945.

ЗЯНЬКОЎ Карп Ціханавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЗЯНЬКОЎ Марк Андрэевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1941.

ІСАРАЎ Ігнат Аўрамавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

ІСКРАНКОЎ Кузьма Авяр'янавіч, н. у 1920, прапаў без вестак у 1945.

КАВАЛЁЎ Максім Герасімавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

КОТАЎ Іван Іванавіч, н. у 1911, рад., загінуў у 1944, пахаваны у в. Цыдзер Слуцкага р-на Мінскай вобл.

КОТАЎ Іван Цярэнцьевіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАЙСЕЕНКА Раман Мітрафанавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

МІНАЎ Андрэй Лявонавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

МІНАЎ Іван Лявонавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

МІНАЎ Іосіф Андрэевіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у 1944.

МІНАЎ Міхаіл Лаўрэнцьевіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1944.

МІНАЎ Піліп Яфімавіч, н. у 1921, мал. сярж., прапаў без вестак у 1945.

МІНАЎ Усцін Цімафеевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

НОВІКАЎ Яўсей Ягоравіч, н. у 1907, прапаў без вестак у 1944.

ПАРХОМЕНКА Сцяпан Цімафеевіч, н. у 1910, ст. лейт., загінуў у 1942 пад Арлом.

ПАРХОМЕНКА Фёдар Цімафеевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1941.

ПАРХОМЕНКА Цімафей Якаўлевіч, н. у 1911, ст. сярж., загінуў у 1943 у г. Кіраўск.

ПАЎЛЕНКАЎ Дзмітрый Ермалаевіч, н. у 1912, лейт., загінуў у 1944 пад Сталінградам.

ПРАЦЭЎНІКАЎ Павел Ягоравіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

САЗОНАЎ Васіль Васільевіч, н. у 1905, рад., загінуў у 1941 у Жлобіне.

САЗОНАЎ Васіль Зосімавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

САЗОНАЎ Іван Максімавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1945.

САЗОНАЎ Макар Максімавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у 1944.

САЗОНАЎ Мікалай Макаравіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1944.

САЗОНАЎ Фёдар Фёдаравіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1945.

САЗОНАЎ Яфім Максімавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1942.

САФРОНАЎ Венядзікт Сямёнавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

СІМАНКОЎ Аляксандр Барысавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

СКІБУНОЎ Навум Еўдакімавіч, н. у 1908, лейт., загінуў у 1944 у Жлобіне.

СКІБУНОЎ Севасцьян Платонавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

СЛЯНЗАК Аляксандр Фаміч, н. у 1909, загінуў у Сумскай вобл.

СЮСЬКІН Міхаіл Сямёнавіч, н. у 1907, рад., загінуў у 1941 у г. Вязьма.

ТАЛЕЦКІ Мікалай Канстанцінавіч, н. у 1914, сярж., прапаў без вестак у 1944.

ТУСАЎ Пётр Ціханавіч, н. у 1925, ст. сярж., прапаў без вестак у 1944.

ФЕДАРЭНКА Барыс Іванавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ШКРАБАЎ Ілья Мітрафанавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЯЎГРАПАЎ Апанас Маркавіч, прапаў без вестак у 1944.

ЯЎГРАПАЎ Іван Цітавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1945.

ЦЯРЭШКАВІЦКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА АЛЬХОЎКА

АЛЯКСЕЙЧЫК Даніла Міхайлавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1945.

БОБІН Рыгор Фёдаравіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

БОБІН Рыгор Фядотавіч, н. у 1911, лейт., загінуў у 1941 у г. Ржэў Калінінскай вобл.

ГАМЗЮКОЎ Аляксандр Гаўрылавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГАМЗЮХОЎ Аляксандр Ануфрыевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1941.

ГАЧАНАЎ Мікалай Іванавіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1943.

ІСАЧАНКА Кузьма Харытонавіч, н. у 1903, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў Светлагорскім р-не Гомельскай вобл.

ІСАЧАНКА Міхаіл Уладзіміравіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

ІСАЧАНКА Павел Пятровіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1941.

ІСАЧАНКА Сямён Лаўрэнцьевіч, н. у 1914, рад., загінуў 6.4.1942 у в. Страковічы Парыцкага р-на Гомельскай вобл.

ІСАЧАНКА Сямён Фаміч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

ІСАЧАНКА Ціхан Клімавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1941.

КАРЛОЎСКІ Антон Піліпавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1944.

КАРПЕНКА Рыгор Фядотавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1943.

КАРЭБА Аляксей Лазаравіч, н. у 1918, рад., загінуў у 1942 у г. Таржок Калінінскай вобл.

КАРЭБА Антон Агеевіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1945.

КІРДЗЕЕЎ Фёдар Дзмітрыевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1942.

КІСЯЛЁЎ Еўдакім Фокавіч, н. у 1913, рад., загінуў у 1943.

ПАСЁЛАК АРЛЕНСК

ЕРМАКОЎ Сяргей Міронавіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак.

ЖЫХАРАЎ Адам Мацвеевіч, н. у 1900, рад., загінуў у 1943 на р. Сож.

ЖЫХАРАЎ Даніла Трыфанавіч, н. у 1902, рад., загінуў у 1943 на ст. Церуха Гомельскага р-на Гомельскай вобл.

ЖЫХАРАЎ Лазар Лявонцьевіч, н. у 1901, рад., загінуў у 1943 пры фарсіраванні р. Сож.

КАЗІМІРАЎ Аляксандр Мікалаевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЛЕЎШУНОЎ Захар Маркавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1943.

МІЛЕЙКА Пётр Васільевіч, н. у 1903, рад., загінуў у 1943 пры фарсіраванні р. Сож.

СІМАНОВІЧ Кузьма Конанавіч, н. у 1912, мал. лейт., прапаў без вестак у 1941.

СЫЧОЎ Ціхан Карнеевіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1943.

ПАСЁЛАК АСАВІНО

АСТАПЕНКА Пётр Нічыпаравіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Даманава Бабруйскага р-на Магілёўскай вобл.

АЎГУСЦІНОВІЧ Міхаіл Паўлавіч, н. у 1904, ст. лейт., прапаў без вестак у 1945.

АЎГУСЦІНОВІЧ Сямён Рыгоравіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАРТНОЎСКІ Аляксандр Фокавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1941.

П.В.Мілейка.

М.К.Клімовіч.

БАРТНОЎСКІ Антон Фокавіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1945 ва Усходняй Прусіі.

БАРТНОЎСКІ Іван Сяргеевіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Савіна Жлобінскага р-на Гомельскай вобл.

БАРТНОЎСКІ Іван Фокавіч, н. у 1916, лейт., прапаў без вестак у 1943.

БАРТНОЎСКІ Сяргей Яфімавіч, н. у 1900, рад., загінуў у 1942 у г. Днепрапятроўск.

БЯРНАДСКІ Міхаіл Цярэнцьевіч, н. у 1904, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў в. Казіміраўка Лоеўскага р-на Гомельскай вобл.

КЛІМОВІЧ Аляксандр Аксёнавіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1943 у в. Казіміраўка Лоеўскага р-на Гомельскай вобл.

КЛІМОВІЧ Аляксей Аляксандравіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1943.

КЛІМОВІЧ Аляксей Іванавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1945.

КЛІМОВІЧ Анатоль Клімавіч, н. у 1903, рад., загінуў у 1943 у г. Ленінград.

КЛІМОВІЧ Анатоль Кліменцьевіч, н. у 1913, сярж., загінуў у 1942, пахаваны ў в. Елісеева Наўгародскай вобл.

КЛІМОВІЧ Аўрам Цярэнцьевіч, н. у 1903, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў в. Казіміраўка Лоеўскага р-на Гомельскай вобл.

КЛІМОВІЧ Васіль Цярэнцьевіч, н. у 1911, рад., загінуў у 1941 у г. Кіеў.

КЛІМОВІЧ Іван Цярэнцьевіч, н. у 1907, рад., загінуў у 1945 у Шчэцінскім ваяв., Польшча.

КЛІМОВІЧ Мікалай Ігнатавіч, н. у 1923, сярж., загінуў у 1943.

КЛІМОВІЧ Міхаіл Клімавіч, н. у 1904, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў в. Убарок Лоеўскага р-на Гомельскай вобл.

КЛІМОВІЧ Павел Васільевіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1944.

КЛІМОВІЧ Павел Іванавіч, н. у 1920, кап., загінуў у 1945 у Румыніі.

КЛІМОВІЧ Пётр Васільевіч, н. у 1905, рад., загінуў у 1944 у г. Баранавічы.

КЛІМОВІЧ Пётр Цярэнцьевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1941.

КЛІМОВІЧ Піліп Рыгоравіч, н. у 1896, рад., прапаў без вестак у 1943.

КЛІМОВІЧ Рыгор Платонавіч, н. у 1919, рад., загінуў у 1943 у г. Ленінград.

КУРОЎСКІ Іван Максімавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШЫКЛА Рыгор Сцяпанавіч, н. у 1913, лейт., прапаў без вестак у 1943.

ПАСЁЛАК БАРЭЦ

КАРАЛЁЎ Мікалай Барысавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак.

КАРАЛЁЎ Рыгор Барысавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак.

КОЗЫРАЎ Аляксей Паўлавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак.

КОЗЫРАЎ Пётр Карнеевіч, н. у 1923, ст. сярж., загінуў у 1943 пад Курскам.

КУКАЛЕЎ Павел Піліпавіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1943 у г. Сталінград.

ПАСЁЛАК ВЫСОКАЯ ГРЫВА

БАРТНОЎСКІ Кузьма Васільевіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1944 у г. Гомель.

КЛІМОВІЧ Канстанцін Мікітавіч, мал. сярж., загінуў у 1943, пахаваны ў в. Пратасава Мцэнскага р-на Арлоўскай вобл.

КЛІМОВІЧ Рыгор Іванавіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1943 у в. Скіток Гомельскага р-на Гомельскай вобл.

МЯЖЭЙНІКАЎ Пётр Аўрамавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1944.

СУЛІВОНСКАЯ Вольга Яфімаўна, н. у 1920, лейт., загінула ў 1942 у г. Ленінград, дзе і пахавана.

ЦЫБАЛЬСКІ Аляксандр Сямёнавіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1944 на р. Нарва.

ПАСЁЛАК КАЛІНІНА

АЛЕЙНІКАЎ Міхаіл Харытонавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАРАБАНАЎ Аляксей Іванавіч, н. у 1911, рад., загінуў у 1944.

ВІНАКУРАЎ Сцяпан Ціханавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПРЫХОДЗЬКА Лука Мікітавіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1943.

САЙКІН Пётр Васільевіч, рад., прапаў без вестак у 1942.

САЙКІН Сцяпан Васільевіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

ФІЛОНАЎ Міхаіл Цярэнцьевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

* * *

ПАСЁЛАК КАЛІНІНА

АЛЯКСЕЕНКА Ігнат Мікітавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

АФАНАСЬЕЎ Іван Міхайлавіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у 1942.

БАРЫСЕНКА Фёдар Аляксандравіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1943.

ВІНАКУРАЎ Аляксандр Захаравіч, н. у 1926, мал. сярж., загінуў 26.11.1944 у в. Берзі Елгаўскага р-на, Латвія.

ВІНАКУРАЎ Мікалай Нічыпаравіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1943.

ВІНАКУРАЎ Сцяпан Ціханавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1943.

ВІНАКУРАЎ Трафім Захаравіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1941.

ВЯРОЎКІН Іван Міхайлавіч, н. у 1912, загінуў у 1943, пахаваны ў в. Цярэшкавічы Гомельскага р-на.

ГОЛУБЕЎ Андрэй Радзівонавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1941.

ГОЛУБЕЎ Рыгор Радзівонавіч, н. у 1906, рад., загінуў у 1944 пад Масквой.

ГОЛУБЕЎ Сяргей Радзівонавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГАМЗЮКОЎ Якаў Трафімавіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1943 у в. Бабовічы Гомельскага р-на.

ДВАЯЖОНАЎ Мікалай Іванавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

ДЗЕНІСЕНКА Фёдар Парфенавіч, н. у 1900, рад., загінуў у 1945 у Германіі.

ЕЎТУШЭНКА Апанас Канстанцінавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЕЎТУШЭНКА Іван Сямёнавіч, н. у 1912, рад., загінуў у 1941 у г. Кіеў.

КАВАЛЕНКА Іван Лявонавіч, н. у 1913, рад., загінуў у 1943 у в. Цярэшкавічы Гомельскага р-на.

КАНЬКОЎ Архіп Кірылавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1942.

КАНЬКОЎ Іван Кузьміч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1945.

КАРЖОЎ Аляксандр Міхайлавіч, н. у 1925, рад., памёр ад ран у сакавіку 1944 у Эстоніі.

КАРЖОЎ Васіль Фядотавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1942.

КАРЖОЎ Іван Герасімавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАРЖОЎ Кірыла Канстанцінавіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАРЖОЎ Кірыла Фядотавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1942.

КРУМКАЧОЎ Іван Андрэевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1943.

КРУМКАЧОЎ Іван Ціханавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1943.

КРУМКАЧОЎ Павел Ціханавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

КРУМКАЧОЎ Сцяпан Іванавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1941.

КРУМКАЧОЎ Ціхан Іванавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у 1944.

КРЫВЯНКОЎ Мікалай Макаравіч, н. у 1921, рад., загінуў у 1943 пад Ленінградам.

ЛУЦЭНКА Емяльян Сямёнавіч, н. у 1906, рад., загінуў у 1941 пад Масквой.

ЛУЦЭНКА Васіль Сямёнавіч, н. у 1918, рад., загінуў у 1941 пад Масквой.

МАЙСЕЕНКА Мікалай Антонавіч, прапаў без вестак.

МАЛЮКОЎ Сяргей Акімавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1943.

САВІЧАЎ Рыгор Кузьміч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1941.

САВІЧАЎ Фёдар Кузьміч, н. у 1913, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў в. Дзятлавічы Гомельскага р-на Гомельскай вобл.

САМУСЕНКА Аляксей Іванавіч, н. у 1906, рад., загінуў у 1943 у Гомелі.

САМУСЕНКА Рыгор Адамавіч, н. у 1898, прапаў без вестак у 1945.

САМУСЕНКА Рыгор Сцяпанавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1943.

САМУСЕНКА Рыгор Сямёнавіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у 1943.

СТАРАВОЙТАЎ Аляксей Паўлавіч, н. у 1915, рад., загінуў у 1944 пад Варшавай.

СТАРАВОЙТАЎ Кірыл Максімавіч, н. у 1894, рад., загінуў у 1943 у Бранску.

СТАРАВОЙТАЎ Мікалай Макаравіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1945.

СУЛЕЙКА Іван Міронавіч, н. у 1925, рад, пахаваны ў в. Тарасюкі Скідальскага р-на Гродзенскай вобл.

СУЛЕЙКА Мікалай Іванавіч, н. у 1921, рад., загінуў у 1945 у Берліне.

СУЛЕЙКА Фёдар Іванавіч, н. у 1909, рад., загінуў у 1943 у Будапеште.

УЛАДЫМЦАЎ Сцяпан Гаўрылавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

УЛАДЫМЦАЎ Яўген Іванавіч, н. у 1926, загінуў у 1942 пад Ленінградам.

ФІЛІПЕНКА Андрэй Іванавіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у 1943.

ФІЛОНАЎ Іван Цімафеевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

ФІЛОНАЎ Канстанцін Цімафеевіч, н. у 1903, загінуў у 1943 у Гомелі.

ФІЛОНАЎ Канстанцін Цярэнцьевіч, н. у 1925, загінуў у 1943, пахаваны ў в. Шацілкі Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ФІЛОНАЎ Міхаіл Цярэнцьевіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1942 пад Ленінградам.

ЯТЧАНКА Аляксей Парфір'евіч, н. у 1903, рад., загінуў у 1943 у в. Чонкі Гомельскага р-на.

ПАСЁЛАК КУТЫ

ДЗЕПЦЯРОЎ Назар Трыфанавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПРОНЧАНКА Іван Барысавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1941.

СТАРЧАНКА Іван Васільевіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1942.

ЦЯСЁЛКІН Адам Мікалаевіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у 1942.

ЦЯСЁЛКІН Аляксей Карнеевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЦЯСЁЛКІН Аляксей Кірылавіч, н. у 1926, яфр., загінуў у 1944, пахаваны ў м. Траяны Варшаўскага ваяв., Польшча.

ЦЯСЁЛКІН Іван Герасімавіч, н. у 1926, рад., загінуў у 1945 у г. Берлін.

ЦЯСЁЛКІН Міхаіл Васільевіч, н. у 1919, рад., загінуў у 1943 у г. Новарасійск Краснадарскага края.

ВЁСКА НОВАЯ БУХАЛАЎКА

БАРТНОЎСКІ Арсеній Пятровіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАРТНОЎСКІ Цярэнцій Пятровіч, н. у 1905, рад., загінуў у 1941 пры абароне г. Брэст.

БОНДАРАЎ Пётр Мікалаевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак.

БОНДАРАЎ Рыгор Мікалаевіч, н. у 1920, рад., загінуў у 1944 у г. Бяроза.

ДАРАЖЭНКА Аляксей Мікалаевіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1944 у г. Варшава, Польшча.

ДАРАЖЭНКА Васіль Сямёнавіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1944 у г. Львоў.

ДАРАЖЭНКА Іван Дзмітрыевіч, н. у 1922, лейт., загінуў у 1944 у г. Арол.

ДАРАЖЭНКА Нічыпар Дзмітрыевіч, н. у 1918, ст. сярж., загінуў у 1943 у г. Арол.

ДАРАЖЭНКА Павел Сямёнавіч, н. у 1917, рад., загінуў у 1944 у г. Ковель Валынскай вобл.

ДАРАЖЭНКА Уладзімір Пятровіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1944 у г. Курск.

ЖЫХАРАЎ Васіль Максімавіч, н. у 1918, загінуў у 1941 у г. Арол.

КАЗІМІРАЎ Канстанцін, н. у 1922, рад., загінуў у 1945 ва Усходняй Прусіі.

ПУЛІКАЎ Сямён Іванавіч, н. у 1913, прапаў без вестак у 1941.

РУБАНАЎ Пётр Герасімавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1944 у г. Смаленск.

ВЁСКА НОВЫЯ ЦЯРЭШКАВІЧЫ

АБАДКОЎ Віктар Цімафеевіч, н. у 1916, яфр., прапаў без вестак у 1941.

АДЗІНЦОЎ Яфім Пракопавіч, н. у 1911, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў г. п. Церахоўка Добрушскага р-на Гомельскай вобл.

АКУЛЕНКА Іван Харытонавіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1943 у г. Арол.

АЛЬХОЎ Дзмітрый Мікалаевіч, прапаў без вестак у 1941.

АЎГУСЦІНОВІЧ Васіль Рыгоравіч, н. у 1910, гв. рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Дуброва Віцебскай вобл.

АЎЛАЧЫНСКІ Казімір Іванавіч, рад., прапаў без вестак.

БАРТНОЎСКІ Васіль Міхайлавіч, н. у 1920, рад., загінуў у 1941 на Балтыйскім флоце.

БАРТНОЎСКІ Іван Іванавіч, н. у 1920, сярж., загінуў у 1941 у г. Харкаў.

БАРТНОЎСКІ Ціхан Міхайлавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1941.

ВАЙЦАХОВІЧ Іван Сцяпанавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1943.

ГАНХОЎСКІ Пётр Канстанцінавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1941.

ГОЛУБАЎ Якім Піліпавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у 1942.

КАЖАМЯКІН Мікалай Самойлавіч, н. у 1907, рад., загінуў у 1943 пры пераправе цераз раку Днепр.

КАРЛОЎСКІ Васіль Дзмітрыевіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1944 пад Бабруйскам.

КЛІМОВІЧ Андрэй Васільевіч, н. у 1901, рад., загінуў у 1941, в. Росава Палескай вобл.

КЛІМОВІЧ Аўрам Іванавіч, н. у 1900, рад., загінуў у 1943 пад Масквой.

КЛІМОВІЧ Васіль Апанасавіч, н. у 1907, рад., загінуў у 1941 у г. Жытомір.

КЛІМОВІЧ Васіль Мацвеевіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў в. Пустая Града Лоеўскага р-на Гомельскай вобл.

КЛІМОВІЧ Васіль Рыгоравіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Савіна Жлобінскага р-на Гомельскай вобл.

КЛІМОВІЧ Васіль Сяргеевіч, н. у 1912, рад., загінуў у 1941 у г. Гомель.

КЛІМОВІЧ Іван Віктаравіч, н. у 1920, рад., загінуў 5.1.1943, пахаваны ў в. Вясёлы Гай Растоўскай вобл.

КЛІМОВІЧ Іван Паўлавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

КЛІМОВІЧ Іван Сцяпанавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1943 пры фарсіраванні р. Сож.

КЛІМОВІЧ Кузьма Паўлавіч, н. у 1913, старш., прапаў без вестак у 1942.

КЛІМОВІЧ Леанід Віктаравіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1943.

КЛІМОВІЧ Лявон Васільевіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1941.

КЛІМОВІЧ Мікалай Іванавіч, н. у 1918, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў в. Казіміраўка Лоеўскага р-на Гомельскай вобл.

КЛІМОВІЧ Мікалай Мікалаевіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1943, пахаваны на ст. Чырвонаармейская Краснадарскага края.

КЛІМОВІЧ Міхаіл Парфенавіч, н. у 1922, ст. сярж., загінуў 5.4.1944, пахаваны ў пас. Кучугуры Цямрукскага р-на Краснадарскага края.

КЛІМОВІЧ Міхаіл Раманавіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1944 у Парыцкім р-не Палескай вобл.

КЛІМОВІЧ Павел Іванавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

КЛІМОВІЧ Пётр Ермалаевіч, н. у 1915, рад., загінуў у 1943 у г. Севастопаль.

КЛІМОВІЧ Пётр Паўлавіч, н. у 1919, рад., загінуў у 1943 у г. Гомель.

КЛІМОВІЧ Рыгор Дзмітрыевіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1943.

КЛІМОВІЧ Рыгор Платонавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1942.

КЛІМОВІЧ Рыгор Уладзіміравіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1942, пахаваны ў в. Касмарыха Ржэўскага р-на Калінінскай вобл.

КЛІМОВІЧ Уладзімір Аўрамавіч, н. у 1924, кап., загінуў у 1944.

КЛІМОВІЧ Якаў Панцялеевіч, н. у 1911, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў в. Вышамір Лоеўскага р-на Гомельскай вобл.

КУЛЯШОЎ Ілья Дзмітрыевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1941.

КУРОЎСКІ Мікалай Максімавіч, н. у 1910, рад., загінуў 22.5.1942 у г. Севастопаль.

МАСКВІЧОЎ Васілій Іванавіч, н. у 1906, рад., загінуў у 1944.

МЯЛЕШКА Пётр Паўлавіч, рад., загінуў 10.2.1944, пахаваны ў г. Мелітопаль Запарожскай вобл.

ПАТАПКОЎ Іван Антонавіч, н. у 1911, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў в. Ліпнякі Лоеўскага р-на Гомельскай вобл.

СЕРАФІМОВІЧ Іван Міхайлавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у 1942.

УЛЕСАК Станіслаў Іванавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у 1943.

ПАСЁЛАК ПРЫСТАРАНЫ

ІСАЧАНКА Павел Пракопавіч, н. у 1921, рад., загінуў у 1941 у Камянец-Падольскі Хмяльніцкай вобл.

ІСАЧАНКА Пётр Іванавіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1945 у г. Кёнігсберг.

КАРПЕНКА Мікалай Іванавіч, н. у 1914, ст. сярж., загінуў у 1943, пахаваны ў г.п. Лоеў Гомельскай вобл.

МЯДЗВЕДЗЕЎ Іван Рыгоравіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1943 у Палескай вобл.

СТАСЕНКА Іван Сідаравіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1942.

І.Х.Акуленка.

К.І.Аўлачынскі.

П.П.Мялешка.

І.А.Патапкоў.

СТАСЕНКА Юрый Канстанцінавіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1943 у г. Жлобін Гомельскай вобл.

ВЁСКА СКІТОК

КАРАЛЁЎ Аляксандр Апанасавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1943.

КАРАЛЁЎ Васіль Апанасавіч, н. у 1909, рад., загінуў у 1943 у Рэчыцкім р-не Гомельскай вобл.

КАРАЛЁЎ Дзмітрый Фёдаравіч, н. у 1923, лейт., загінуў у 1941 пад Масквой.

КАРАЛЁЎ Іван Піменавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАРАЛЁЎ Іван Рыгоравіч, н. у 1909, рад., загінуў у 1943 пад Арлом.

КАРАЛЁЎ Іосіф Фёдаравіч, н. у 1899, рад., прапаў без вестак у 1943.

КАРАЛЁЎ Карп Сцяпанавіч, н. у 1907, рад., загінуў у палоне ў 1941.

КАРАЛЁЎ Лука Паўлавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1941.

КАРАЛЁЎ Максім Паўлавіч, н. у 1891, рад., загінуў у 1943 у г. Арол.

КАРАЛЁЎ Мікалай Апанасавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1943 пад Арлом.

КАРАЛЁЎ Пётр Фёдаравіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1941.

КАРАЛЁЎ Сцяпан Рыгоравіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1941.

КОЗЫРАЎ Аляксандр Фаміч, н. у 1913, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў г. Купянск Харкаўскай вобл.

КОЗЫРАЎ Васіль Фаміч, н. у 1909, рад., загінуў у 1944 у г. Харкаў.

КОЗЫРАЎ Фёдар Раманавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

КУКАЛЕЎ Іван Іванавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1941.

КУКАЛЕЎ Мацвей Лукіч, н. у 1908, рад., загінуў у 1943 пры фарсіраванні р. Днепр.

КУКАЛЕЎ Цімафей Лукіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1941.

КУРУЛЮК Сідар Рыгоравіч, рад., прапаў без вестак у 1941.

МАГІЛЁЎЦАЎ Гаўрыла Кірылавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЦЯСЁЛКІН Васіль Кірылавіч, н. у 1908, палітрук, загінуў у 1944, пахаваны ў Рагачоўскім р-не Гомельскай вобл.

ЦЯСЁЛКІН Васіль Піліпавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЦЯСЁЛКІН Пракоп Сцяпанавіч, н. у 1891, рад., загінуў у 1943 у Заходняй Беларусі.

ВЁСКА СТАРАЯ БУХАЛАЎКА

КЛІМОВІЧ Міхаіл Сцяпанавіч, н. у 1899, мал. лейт., загінуў у 1945.

ПАЎЛОЎСКІ Уладзімір Васільевіч, н. у 1917, рад., загінуў у 1945 у Германіі.

СУЛІВАНАЎСКІ Іван Міхайлавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1941.

ТРЫЗНА Мікалай Якаўлевіч, н. у 1918, ст. лейт., загінуў у 1943 пад Бранскам.

ПАСЁЛАК СОЖ

КУРАПАТКІН Аляксей Сяргеевіч, н. у 1920, рад., загінуў у 1942 пад Масквой.

ВЁСКА ЦЯРЭШКАВІЧЫ

АБРАМЦАЎ Васіль Антонавіч, н. у 1918, сярж., прапаў без вестак у 1943.

АСТАПЕНКА Іван Астапавіч, н. у 1926, рад., загінуў у 1944 ва Усходняй Прусіі.

АСТАПЕНКА Іван Герасімавіч, н. у 1921, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў в. Чонкі Гомельскага р-на Гомельскай вобл.

АСТАПЕНКА Іван Пракопавіч, н. у 1918, старш., загінуў у 1945 пад Кёнігсбергам.

АСТАПЕНКА Іван Яфімавіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1943 пры фарсіраванні р. Сож.

АСТАПЕНКА Павел Яфімавіч, н. у 1915, рад., загінуў у 1942 пад г. Таржок Калінінскай вобл.

АСТАПЕНКА Пётр Нічыпаравіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Даманова Бабруйскага р-на Магілёўскай вобл.

АСТАПЕНКА Рыгор Яўграфавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1941.

АСТАПЕНКА Фёдар Яфімавіч, н. у 1914, ст. лейт., прапаў без вестак у 1942.

АСТАПЕНКА Ягор Яфімавіч, н. у 1918, рад., загінуў у 1941.

БАНДАРЭНКА Ісак Кандратавіч, рад., загінуў у 1944.

БАРТНОЎСКІ Міхаіл Ігнатавіч, н. у 1918, мал. лейт., загінуў у 1944.

БАРТНОЎСКІ Міхаіл Пятровіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАРТНОЎСКІ Павел Антонавіч, н. у 1904, гв. рад., загінуў у 1945 у г. Найштат, Германія.

БАРТНОЎСКІ Сцяпан Пятровіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАРТНОЎСКІ Якаў Іванавіч, н. у 1900, рад., загінуў у 1942.

БАШМАКОЎ Баніфацый Фёдаравіч, н. у 1911, рад., загінуў у 1945 у г. Варшава.

БУЛАШКОЎ Максім Апанасавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

БУЛАШКОЎ Цімафей Апанасавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1943.

БУЦЭНКА Цімафей Паўлавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1941.

ВОСІПАЎ Васіль Ціханавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГАЛЫНСКІ Кірыл Максімавіч, н. у 1915, рад., загінуў у 1943 у в. Скіток Гомельскага р-на Гомельскай вобл.

ГАЛЫНСКІ Павел Максімавіч, н. у 1913, рад., загінуў у 1942 у г. Жлобін Гомельскай вобл.

ГАЛЫНСКІ Пётр Сямёнавіч, н. у 1913, рад., загінуў у 1943 у г. Вялікія Лукі Пскоўскай вобл.

ГЛАЗЯНКОЎ Сямён Усцінавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1943.

ГУЗОЎСКІ Карп Елізаравіч, н. у 1911, рад., загінуў у 1944.

ЖУРАЎЛЁЎ Пётр Паўлавіч, н. у 1902, яфр., загінуў у 1943, пахаваны на х. Папоў Арлоўскай вобл.

ІВАНАЎСКІ Сяргей Севасцьянавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1943.

ІВАНОЎСКІ Фёдар Севасцьянавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1942.

ІВАНОЎСКІ Яфім Севасцьянавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1941.

КАРАЛЁЎ Іван Дзянісавіч, н. у 1918, рад., загінуў у 1943 у в. Скіток Гомельскага р-на Гомельскай вобл.

КАРАЛЁЎ Юрый Фёдаравіч, н. у 1903, лейт., загінуў у 1943 пры фарсіраванні р. Сож.

КАРОТЧАНКА Іван Пятровіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1944 у г. п. Парычы Гомельскай вобл.

КЛІМОВІЧ Іван Аляксандравіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1944.

КЛІМОВІЧ Іван Іванавіч, н. у 1907, прапаў без вестак у 1941.

КЛІМОВІЧ Іван Пятровіч, н. у 1900, рад., загінуў у 1944 пад Арлом.

КЛІМОВІЧ Канстанцін Мікітавіч, н. у 1923, мал. сярж., загінуў у 1943.

КЛІМОВІЧ Мікалай Яўсеевіч, мал. лейт., загінуў у 1943.

КЛІМОВІЧ Пётр Аляксеевіч, н. у 1906, загінуў у 1945.

КЛІМОВІЧ Рыгор Ільіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1943 у в. Скіток Гомельскага р-на Гомельскай вобл.

КЛІМОВІЧ Сцяпан Іванавіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1943 у в. Давіловічы пад Дзяржынскам.

КЛІМОВІЧ Уладзімір Ільіч, н. у 1922, рад., загінуў 19.7.1943.

КРАЎЧАНКА Міхаіл Рыгоравіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1943.

КУКАЛЕЎ Пётр Сямёнавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

КУЛАЖАНКАЎ Аляксей Уладзіміравіч, н. у 1915, прапаў без вестак у 1941.

МАЙСЕЙЧЫК Іосіф Трафімавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1943.

МАРЧАНКА Васіль Кірылавіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1941 пры абароне г. Брэст.

МАРЧАНКА Канстанцін Кірылавіч, н. у 1918, рад., загінуў у 1942 у г. Калуга.

СТАСЕНКА Адам Міхайлавіч, н. у 1921, рад., загінуў у 1943 у в. Скіток Гомельскага р-на Гомельскай вобл.

СТАСЕНКА Іван Дзмітрыевіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1943 у в. Скіток Гомельскага р-на Гомельскай вобл.

СТАСЕНКА Лазар Дзмітрыевіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1943.

СУЛІВОНСКІ Фёдар Давыдавіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1944 у г. Жлобін Гомельскай вобл.

СУСІКАЎ Аляксандр Цімафеевіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1944.

РАМАШОЎ Майсей Рыгоравіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1943 у в. Скіток Гомельскага р-на Гомельскай вобл.

РАМАШОЎ Міхаіл Яўменавіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1943 у в. Скіток Гомельскага р-на Гомельскай вобл.

РАМАШОЎ Сяргей Германавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1941.

ТАМАШОЎ Андрэй Германавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1941.

ТАМАШОЎ Павел Германавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1941.

І.І.Клімовіч.

ТОРМАЗАЎ Фёдар Міхайлавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЦЫБУЛЬСКІ Мартын Уладзіміравіч, рад., загінуў у 1943 у пас. Сцяпана Разіна Гомельскага р-на.

ШКРАБКОЎ Матвей Піліпавіч, н. у 1912, рад., загінуў у 1943.

ШЫЦІКАЎ Пётр Цярэнцьевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1942.

ЧАРАЦЯНСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА БУДЗІШЧА

АНІСКОВІЧ Нічыпар Якаўлевіч, н. у 1915, лейт., загінуў у 1944 пад Варшавай.

БАНДАРЭНКА Васілій Мікалаевіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1945 пад Ленінградам.

БАРАВІЦКІ Пётр Іванавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1943.

БАРАВІЦКІ Сямён Фёдаравіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1944.

БОНДАРАЎ Іван Самойлавіч, н. у 1901, рад., загінуў у 1943 пад Лоевам Гомельскай вобл.

БОНДАРАЎ Мікалай Андрэевіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВАРАБ'ЁЎ Іосіф Кузьміч, н. у 1915, рад., загінуў у 1943, пахаваны у в. Чкалава Гомельскага р-на.

ГОЛУБ Сцяпан Пятровіч, н. у 1920, рад., загінуў у 1943 пад Нарвай.

ДЗЕМЧАНКА Апанас Самойлавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЕЎДАСЕЕЎ Улас Уласавіч, н. у 1922, сярж., памёр ад ран 12.3.1943, пахаваны ў в. Навелье Быкаўскае Ленінградскай вобл.

КАЛІНІН Іван Міхайлавіч, н. у 1913, лейт., прапаў без вестак у 1943.

МАЛЯНЧУК Якаў Фёдаравіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1941.

КАНАВАЛАЎ Нічыпар Архіпавіч, н. у 1893, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАРНІЕВІЧ Іван Фёдаравіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

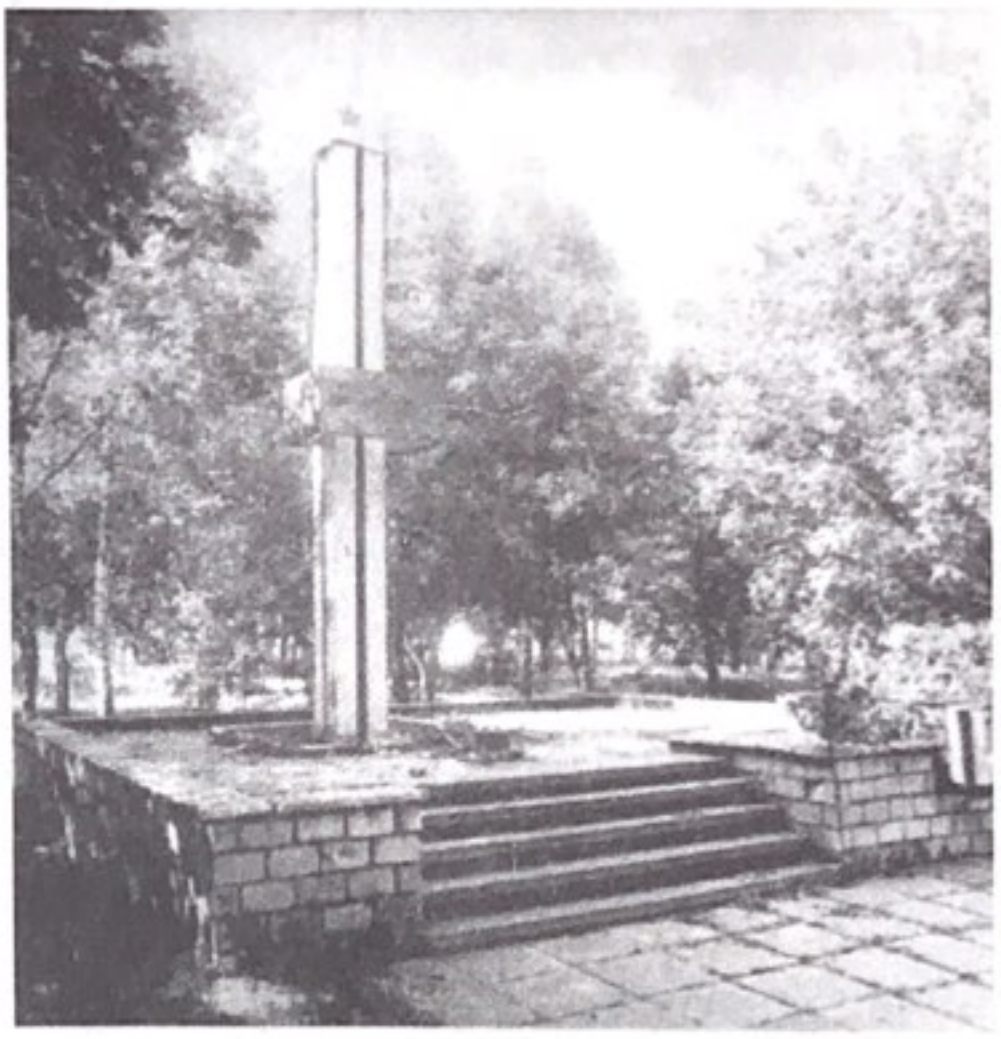

Помнік загінуўшым воінам-землякам у в. Чарацянка.

КАРТЫШАЎ Васілій Канстанцінавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

КУРАПАЦЕНКА Мікалай Іванавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

КУРАПАЦЕНКА Рыгор Лявонавіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1945 у Польшчы.

КУРАПАЦЕНКА Сяргей Самойлавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1944.

КУЦАНАЎ Іван Емяльянавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛАЗАВЕНКА Дзяніс Савельевіч, н. у 1921, рад., загінуў у 1941, пахаваны ў в. Чкалава Гомельскага р-на.

ЛАЗАВЕНКА Іван Дзмітрыевіч, н. у 1929, рад., загінуў 4.8.1944, пахаваны ў в. Пярлеева Брэсцкай вобл.

МАЛЧАНАЎ Васілій Міхайлавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАЛЧАНАЎ Іван Гаўрылавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1943.

МАЛЧАНАЎ Іван Іванавіч, н. у 1926, рад., загінуў у 1944 у Польшчы.

МАЛЧАНАЎ Ілья Харытонавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАЛЧАНАЎ Рыгор Антонавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАЛЧАНАЎ Сямён Пракопавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАЛЧАНАЎ Сяргей Пракопавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАЛЧАНАЎ Трафім Міхайлавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

МІХАЛЬЧАНКА Іван Іванавіч, н. у 1922, рад., загінуў 11.10.1943, пахаваны ў в. Бабовічы Гомельскай вобл.

МІХАЛЬЧАНКА Міхаіл Іванавіч, н. у 1903, рад., загінуў у 1944 пад Арлом.

НЯБОРАЧКА Мікалай Іонавіч, н. у 1903, рад., загінуў у 1943 у Палескай вобл.

ПАТАПАЎ Мікалай Іларыёнавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАСЛЕР Ігнат Яўстафіевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1943.

ПРЫШЧЭПАЎ Васілій Якаўлевіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1943 у Гомельскай вобл.

ПРЫШЧЭПАЎ Іван Сямёнавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПРЫШЧЭПАЎ Мікалай Нічыпаравіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў г. Рэчыца Гомельскай вобл.

ПРЫШЧЭПАЎ Мікіта Пятровіч, н. у 1904, рад., загінуў у 1945 у Германіі.

ПРЫШЧЭПАЎ Міхаіл Максімавіч, н. у 1923, лейт., прапаў без вестак у 1944.

ПРЫШЧЭПАЎ Нічыпар Захаравіч, н. у 1916, ст. сярж., прапаў без вестак у 1941.

ПРЫШЧЭПАЎ Сцяпан Захаравіч, н. у 1906, рад., загінуў у 1944 на р. Бярэзіна.

ПРЫШЧЭПАЎ Фёдар Калінавіч, н. у 1904, рад., загінуў у 1944 пад Сталінградам.

СІЛЬЧАНКА Васілій Міхайлавіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у 1944.

СІЛЬЧАНКА Рыгор Пракопавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1944.

СКОПІЧ Дзяніс Міхайлавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

СКОПІЧ Пётр Міхайлавіч, н. у 1906, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў в. Чкалава Гомельскага р-на.

СМАРЫГА Пётр Якаўлевіч, н. у 1902, лейт., прапаў без вестак у 1942.

ПАСЁЛАК ВАДАПОЙ

ЕЎТУШКОЎ Мікалай Фёдаравіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1943 у Лоеўскім р-не Гомельскай вобл.

ЕЎТУШКОЎ Фёдар Пракопавіч, н. у 1913, рад., загінуў у 1943 у Лоеўскім р-не Гомельскай вобл.

КАМЕКА Мікалай Мікалаевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1943.

СТАРАСЦЕНКА Васілій Іванавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВЁСКА ЗАЙМІШЧА

БЯЛЯЕЎ Сяргей Васільевіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1944.

БЯШЭЕЎ Якаў Васільевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВАРОНІН Аляксей Сямёнавіч, н. у 1916, старш., прапаў без вестак у 1944.

ВАРОНІН Іван Сямёнавіч, н. у 1926, рад., загінуў у 1943.

ВАРОНІН Ігнат Сямёнавіч, н. у 1918, старш., прапаў без вестак у 1944.

ВАРОНІН Міхаіл Сямёнавіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у 1943.

ВАСІЛЕНКА Антон Паўлавіч, н. у 1911, рад., загінуў у 1943 у Чарнігаўскай вобл.

ВАСІЛЕНКА Данііл Акімавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВАСІЛЕНКА Данііл Антонавіч, н. у 1913, лейт., загінуў у 1941 пад Ваўкавыскам Гродзенскай вобл.

ВАСІЛЕНКА Даніла Ільіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1941.

ВАСІЛЕНКА Іван Ільіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВАСІЛЕНКА Ілья Васільевіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВАСІЛЕНКА Мацвей Акімавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВАСІЛЕНКА Міхаіл Дзмітрыевіч, н. у 1909, сярж., прапаў без вестак у 1943.

ВАСІЛЕНКА Павел Раманавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВАСІЛЕНКА Пётр Гаўрылавіч, н. у 1912, сярж., прапаў без вестак у 1944.

ВАСІЛЕНКА Рыгор Прохаравіч, н. у 1905, рад., загінуў у 1941 пад Бранскам.

ВАСІЛЕНКА Сцяпан Дзмітрыевіч, н. у 1917, сярж., прапаў без вестак у 1944.

ВАСІЛЕНКА Сямён Андрэевіч, н. у 1925, сярж., прапаў без вестак у 1943.

КАРАЛЁЎ Мікалай Барысавіч, н. у 1925, сярж., прапаў без вестак у 1944.

КАРАЛЁЎ Пётр Сідаравіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАРАЛЁЎ Цімафей Яўменавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

КЛЮЧНІКАЎ Аляксандр Якаўлевіч, н. у 1924, рад., памёр ад ран у 1944, пахаваны ў в. Старое Сяло Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

КУЗЬМЕНКА Свірыд Яфімавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1945.

ПАЛЯВОД Аляксей Фёдаравіч, н. у 1915, загінуў 28.1.1944.

МЕЛЬНІКАЎ Іван Іванавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАШКЕВІЧ Канстанцін Захаравіч, н. у 1918, прапаў без вестак у 1941.

ПАШКЕВІЧ Павел Фёдаравіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПРЫХОДЧАНКА Васілій Пятровіч, н. у 1925, рад., загінуў 18.10.1943, пахаваны ў в. Шчытцы Лоеўскага р-на Гомельскай вобл.

ПРЫХОДЧАНКА Павел Раманавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1941.

ПРЫХОДЧАНКА Міхаіл Кірылавіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1943 на р. Днепр.

С.Я.Кузьменка.

Д.М.Сяліцкі.

К.Н.Сяліцкі.

ПРЫХОДЧАНКА Пётр Андрэевіч, н. у 1915, рад., загінуў у 1943 у Лоеўскім р-не Гомельскай вобл.

САЛОДКІ Іван Сямёнавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1944.

САЛОДКІ Ігнат Сямёнавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

САЛОДКІ Кірыл Піліпавіч, н. у 1902, рад., загінуў у 1942, пахаваны ў Ленінградскай вобл.

САЛОДКІ Максім Піліпавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

СЯЛІЦКІ Даніла Максімавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1944.

СЯЛІЦКІ Емяльян Рыгоравіч, н. у 1902, рад., загінуў у 1943 у Германіі.

СЯЛІЦКІ Емяльян Якаўлевіч, рад., загінуў у 1941.

СЯЛІЦКІ Іван Пятровіч, н. у 1921, лейт., прапаў без вестак у 1944.

СЯЛІЦКІ Конан Нічыпаравіч, н. у 1900, лейт., прапаў без вестак у 1942.

СЯЛІЦКІ Мікалай Раманавіч, н. у 1920, старш., загінуў у 1943, пахаваны ў г. Новарасійск.

СЯЛІЦКІ Пётр Акімавіч, н. у 1914, старш., прапаў без вестак у 1943.

СЯЛІЦКІ Пётр Сцяпанавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

П.Ц.Яцкоў.

СЯЛІЦКІ Трафім Раманавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

СЯЛІЦКІ Фёдар Пятровіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1942.

СЯРГЕЕНКА Міхаіл Кірылавіч, н. у 1924, рад., загінуў 22.10.1943, пахаваны ў в. Бывалькі Лоеўскага р-на Гомельскай вобл.

СЯРГЕЕНКА Павел Раманавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

ТРАБЯНКОЎ Аксён Андрэевіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1944.

ТРАБЯНКОЎ Яфім Андрэевіч, н. у 1907, рад., загінуў у 1942 пад Сталінградам.

ХАМЯНОК Пётр Апанасавіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1944 у Свяцілавіцкім р-не Гомельскай вобл.

ШЛЯХЦІЧ Іван Апанасавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШЛЯХЦІЧ Мікалай Цімафеевіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШЛЯХЦІЧ Мікалай Якаўлевіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШЛЯХЦІЧ Міхаіл Данілавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1945, пахаваны ў г. Берлін.

ШЛЯХЦІЧ Павел Апанасавіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШЛЯХЦІЧ Якаў Васільевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШЛЯХЦІЧ Якаў Цімафеевіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЯЦКОЎ Пётр Цімафеевіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1943.

ВЁСКА ЗАЛЕССЕ

БЯЛЯЕЎ Рыгор Васільевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВАСІЛЕВІЧ Фядос Паўлавіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЗЮЛЬ Апанас Васільевіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЗЮЛЬ Дзмітрый Іларыёнавіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1944 пад Варшавай.

ЗЮЛЬ Дзмітрый Рыгоравіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЗЮЛЬ Іван Васільевіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛАРЧЫК Васілій Якаўлевіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЛАРЧЫК Іван Якаўлевіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШЛЯХЦІЧ Емяльян Якаўлевіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВЁСКА МАКАЎЕ

АМЕЛЬЧАНКА Елісей Герасімавіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у 1944.

АМЕЛЬЧАНКА Павел Елісеевіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1941.

АМЕЛЬЧАНКА Сцяпан Іванавіч, н. у 1911, рад., загінуў у 1943 пад Ленінградам.

АНДРЭЙЧЫК Дзяніс Максімавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1945.

АНДРЭЙЧЫК Міхаіл Іларыёнавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

АНДРЭЙЧЫКАЎ Уладзімір Максімавіч, н. у 1911, рад., загінуў у 1943 у в. Мехавіцына Палескай вобл.

АНТОНЕНКА Лука Кузьміч, н. у 1910, рад., загінуў у 1943 пад Лоевам Гомельскай вобл.

ВІЦІКАЎ Фама Хрыстафоравіч, н. у 1909, рад., загінуў у 1943 у Германіі.

ДЗЯДКОЎ Яўціхій Якаўлевіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1943.

ДЗЕМУСЕЎ Іван Макаравіч, н. у 1920, лейт., прапаў без вестак у 1941.

ДЗЕМУСЕЎ Каленік Савельевіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у 1944.

ДЗЮБКІН Іван Іванавіч, н. у 1918, сярж., прапаў без вестак у 1945.

ДЗЯДКОЎ Яўціхій Якаўлевіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1943.

ДЗЯТЛОЎ Іван Андрэевіч, н. у 1906, лейт., загінуў у 1943, пахаваны пад Курскам.

ДЗЯТЛОЎ Мікалай Андрэевіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1942 пад Сталінградам.

ДЗЯТЛОЎ Міхаіл Акімавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЕЎДАСАЎ Андрэй Паўлавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЕЎДАСАЎ Лука Антонавіч, н. у 1897, рад., загінуў у 1943 пад Лоевам Гомельскай вобл.

ЕЎДАСАЎ Улас Пятровіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЕЎТУШКОЎ Акім Дзянісавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЕЎТУШКОЎ Аляксандр Іларыёнавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЕЎТУШКОЎ Антон Трафімавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЕЎТУШКОЎ Ігнат Дзянісавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЕЎТУШКОЎ Міхаіл Мікалаевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЕЎТУШКОЎ Сцяпан Іванавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЕЎТУШКОЎ Сяргей Іларыёнавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЕЎТУШКОЎ Якаў Дзянісавіч, н. у 1901, ст. сярж., прапаў без вестак у 1944.

КАВАЛЁЎ Аляксандр Іванавіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1943 у Лоеўскім р-не Гомельскай вобл.

КАВАЛЁЎ Андрэй Пятровіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАВАЛЁЎ Іван Ігнатавіч, н. у 1923, мал. сярж., загінуў у 1943 пад Бранскам.

КАВАЛЁЎ Іван Навумавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАВАЛЁЎ Кандрат Платонавіч, н. у 1893, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў г. Днепрапятроўск.

КАВАЛЁЎ Кандрат Платонавіч, н. у 1900, рад., памёр ад ран у 1944, пахаваны ў г. Днепрапятроўск.

КАВАЛЁЎ Сяргей Пятровіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАРЖОЎ Аляксей Сцяпанавіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1943 на р. Днепр.

КАРЖОЎ Антон Кузьміч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1945.

КАРЖОЎ Іван Мікітавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАРЖОЎ Іван Пятровіч, н. у 1918, рад., загінуў у 1943 пад Лоевам Гомельскай вобл.

КАРЖОЎ Іон Рыгоравіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1941.

КАРЖОЎ Лука Сцяпанавіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1943 у Гомельскай вобл.

КАРЖОЎ Мікалай Сцяпанавіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1944 у Польшчы.

КАРЖОЎ Цімафей Пятровіч, н. у 1921, лейт., загінуў у 1944 на р. Днепр.

КАТЛЯРОЎ Сяргей Герасімавіч, н. у 1921, лейт., прапаў без вестак у 1943.

КАЦАЛАПАЎ Трафім Апанасавіч, н. у 1912, рад., загінуў у 1945 на р. Вісла.

КАЦАЛАПАЎ Фёдар Максімавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАЦАЛАПАЎ Фёдар Кліменцьевіч, н. у 1903, ст. лейт., загінуў у 1943, пахаваны на х. Крылоў Растоўскай вобл.

КНЯЗЕЎ Аляксей Майсеевіч, н. у 1920, мал. сярж., прапаў без вестак у 1944.

КНЯЗЕЎ Іван Майсеевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1941.

КНЯЗЕЎ Іван Майсеевіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1944.

КУШНЯРОЎ Павел Аляксеевіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1944.

КУШНЯРОЎ Савелій Акімавіч, н. у 1903, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў в. Старыя Дзятлавічы Гомельскага р-на.

КУШНЯРОЎ Сцяпан Фёдаравіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1944 у Польшчы.

КУШНЯРОЎ Сцяпан Фядосавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛАЗАРЭНКА Аляксандр Васільевіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЛАЗАРЭНКА Іван Пятровіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛАЗАРЭНКА Кузьма Пятровіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛАЗАРЭНКА Сідар Якаўлевіч, н. у 1905, загінуў у 1943 пад Жлобінам Гомельскай вобл.

МАЛЮКОЎ Іван Калінавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАЛЮКОЎ Нічыпар Ільіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАЛЮКОЎ Мікалай Андрэевіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАЛЮКОЎ Сцяпан Панцеляймонавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1943.

МАЛЮКОЎ Сяргей Акімавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

НАВУМЕНКА Іван Дзмітрыевіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

НАВУМЕНКА Мірон Спірыдонавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1944.

НАВУМЕНКА Сяргей Аляксандравіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

НАВУМЕНКА Ціхан Міхайлавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

НІКАЛАЕНКА Андрэй Ціханавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

НІКАЛАЕНКА Рыгор Міхайлавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1944.

НІКІЦЕНКА Захар Максімавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

НІКІЦЕНКА Іван Ігнатавіч, н. у 1923, сярж., загінуў у Жытомірскай вобл.

ПАТАПЕНКА Васілій Андрэевіч, н. у 1912, лейт., загінуў у 1943 пад Ленінградам.

ПАТАПЕНКА Даніла Васільевіч, н. у 1903, рад., загінуў у 1942 на р. Днепр.

ПАТАПЕНКА Кірыла Іларыёнавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАТАПЕНКА Кірыла Лаўрэнцьевіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАТАПЕНКА Міхаіл Мікалаевіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАТАПЕНКА Пётр Лаўрэнцьевіч, н. у 1912, рад., загінуў 13.10.1941 у Масюкоўшчынскім лагеры смерці пад Мінскам.

ПАТАПЕНКА Цімафей Іванавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАШЭНАЎ Кузьма Сцяпанавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1944.

А.М.Баранаў.

Л.М.Баранаў.

ШАРУНОЎ Міхаіл Якаўлевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1941.

ШАЎЧЭНКА Андрэй Іванавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШАЎЧЭНКА Дзмітрый Свірыдавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1941.

ШАЎЧЭНКА Ілья Фёдаравіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШАЎЧЭНКА Міхаіл Сцяпанавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШАЎЧЭНКА Міхаіл Фёдаравіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1943.

ШАЎЧЭНКА Пётр Дзмітрыевіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШАЎЧЭНКА Сцяпан Паўлавіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1943 на р. Днепр.

ШАЎЧЭНКА Якаў Фёдаравіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШУЦІКАЎ Фёдар Васільевіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1943.

ШЫШКОЎ Апанас Пятровіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШЫШКОЎ Арсенцій Пятровіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШЫШКОЎ Панцялей Пятровіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1943 пад Лоевам Гомельскай вобл.

ВЁСКА ПРАКОПАЎКА

БАРАНАЎ Аляксандр Максімавіч, н. у 1919, лейт., загінуў у 1944 на р. Нёман.

БАРАНАЎ Лявон Максімавіч, н. у 1907, рад., загінуў у 1941, пахаваны пад Смаленскам.

БАРАНАЎ Павел Ціханавіч, н. у 1922, старш., прапаў без вестак у 1941.

БАРАНАЎ Спірыдон Сцяпанавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАРАНАЎ Ціхан Ільіч, н. у 1905, палітрук, прапаў без вестак у жніўні 1941.

БРАШАЎ Павел Гаўрылавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак 7.7.1944.

ВАЙЦЮШЭНКА Дзмітрый Якаўлевіч, н. у 1907, рад., загінуў у 1943 у Курскай вобл.

ГАДЛЕЎСКІ Васілій Рыгоравіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГУРАНКОЎ Міхаіл Іванавіч, н. у 1926, ст. сярж., загінуў у 1945 у Германіі.

ГУРАНКОЎ Пётр Фядосавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЕЎТУШКОЎ Піліп Захаравіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЖЫТНІКАЎ Антон Цімафеевіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАВАЛЁЎ Аляксандр Трафімавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАВАЛЁЎ Дзмітрый Піліпавіч, н. у 1921, рад., загінуў у 1943 пад Лоевам Гомельскай вобл.

ПІСКУНОЎ Карп Сцяпанавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1944.

РАМАНЕНКА Піліп Яфімавіч, н. у 1894, рад., загінуў у 1945 у Чэхаславакіі.

САВАЧКІН Іван Хрыстафоравіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

СОБАЛЕЎ Дзмітрый Іванавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

СТАРАСЦЕНКА Акім Кузьміч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

СТАРАСЦЕНКА Дзяніс Васільевіч, н. у 1908, рад., загінуў у 1944 у Латвіі.

СТАРАСЦЕНКА Іван Аляксеевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

СТАРАСЦЕНКА Мацвей Акімавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1943.

СТАРАСЦЕНКА Міхаіл Міхайлавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

СТАРАСЦЕНКА Пётр Андрэевіч, н. у 1908, рад., загінуў у 1943 у Смаленскай вобл.

СТАРАСЦЕНКА Рыгор Макаравіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1943.

СТАРАСЦЕНКА Яфім Данілавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1944.

ФЕДАРЦОЎ Іван Рыгоравіч, н. у 1924, сярж., загінуў у 1945 у Латвіі.

ХРАПУНОЎ Раман Паўлавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЦІТКОЎ Дзмітрый Фядосавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЦІТКОЎ Рыгор Іванавіч, н. у 1894, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў г. Рэчыца Гомельскай вобл.

ЦІТКОЎ Рыгор Нічыпаравіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1941, пахаваны пад Смаленскам.

ЦІТКОЎ Савелій Дзянісавіч, н. у 1900, загінуў у 1944.

ЧАЙКІН Карней Фёдаравіч, н. у 1904, рад., загінуў у 1943 на р. Днепр.

ЧАЙКІН Якаў Пятровіч, н. у 1908, рад., загінуў у 1943 у Даманавіцкім р-не Палескай вобл.

КАВАЛЁЎ Мітрафан Пятровіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАВАЛЁЎ Рыгор Пятровіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

КОРЖАЎ Васіль Максімавіч, н. у 1891, рад., прапаў без вестак у 1943.

КРУКАЎ Міля Яўсеевіч, н. у 1923, сярж., загінуў у 1942 пад Сталінградам.

КРУКАЎ Пётр Яўсеевіч, н. у 1905, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў в. Н. Дзятлавічы Гомельскага р-на.

ЛЕВАНЧУК Трафім Аўрамавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛЕВАНЬКОЎ Міхаіл Радзівонавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЛІТВІНАЎ Міхаіл Міронавіч, н. у 1924, мал. сярж., загінуў у 1944 у Варшаўскім ваяв., Польшча.

МАСЛЕНІКАЎ Аляксандр Нічыпаравіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў в. Бывалькі Лоеўскага р-на Гомельскай вобл.

МІХАЛЬКОЎ Васілій Ціханавіч, н. у 1922, ст. сярж., загінуў у 1945.

МІХАЛЬЧАНКА Аляксандр Ігнатавіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1944 у Латвіі.

МІХАЛЬЧАНКА Іван Фёдаравіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1943 у Лоеўскім р-не Гомельскай вобл.

МІХАЛЬЧАНКА Ігнат Паўлавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1944.

МІХАЛЬЧАНКА Мацвей Дзмітрыевіч, н. у 1893, рад., загінуў у 1944 пад Варшавай.

МІХАЛЬЧАНКА Уладзімір Сцяпанавіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1945 у Германіі.

НАВУМЕНКА Сцяпан Самойлавіч, н. у 1908, маёр, загінуў 26.12.1944 у раёне н.п. Аўце, Латвія.

ПАЗНЯК Іван Цімафеевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПІСКУНОЎ Васіль Пятровіч, н. у 1906, рад., загінуў 13.9.1942, пахаваны ў Зуброўскім р-не Цвярской вобл.

ПРАКОПЧЫК Сяргей Рыгоравіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1943.

ПЫРАКОЎ Сцяпан Сяргеевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак 29.10.1943.

РАБЦАЎ Аляксандр Трафімавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1941.

САБУРЦАЎ Пётр Апанасавіч, н. у 1921, лейт., загінуў у 1944 пад Бранскам.

САБУРЦАЎ Цярэнцій Іосіфавіч, н. у 1923, сярж., прапаў без вестак у 1944.

СТАРАСЦЕНКА Васіль Міхайлавіч, н. у 1916, сярж., прапаў без вестак у 1941.

СТАРАСЦЕНКА Міхаіл Арцёмавіч, н. у 1924, рад., загінуў 17.10.1943, пахаваны ў в. Бывалькі Лоеўскага р-на Гомельскай вобл.

СЯРЭЧЫ Міхаіл Пракопавіч, н. у 1910, лейт., загінуў у 1943 у Стрэшынскім р-не Гомельскай вобл.

ШКЛЯРАЎ Аляксандр Пракопавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

В.Р.Гадлеўскі.

М.І.Гуранкоў.

Т.А.Леванчук.

С.П.Шкляраў.

ШКЛЯРАЎ Міхаіл Пракопавіч, н. у 1912, лейт., прапаў без вестак у 1944.

ШКЛЯРАЎ Павел Мацвеевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШКЛЯРАЎ Сяргей Пракопавіч, н. у 1914, лейт., загінуў у 1942 пад Арлом.

ПАСЁЛАК ЧАПЛІН

АНІСКОВІЧ Дзяніс Якаўлевіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1943.

БАНДАРЭНКА Максім Фёдаравіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1943.

БАНДАРЭНКА Мікалай Максімавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1943.

БАНДАРЭНКА Пётр Данілавіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1945 ва Усходняй Прусіі.

БАРАВІЦКІ Раман Яўстафіевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1941.

БОНДАРАЎ Анатолій Емяльянавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1942.

БЯЛЯЕЎ Андрэй Кузьміч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

БЯЛЯЕЎ Захар Раманавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

БЯЛЯЕЎ Іван Емяльянавіч, н. у 1913, сярж., загінуў у 1944 у Рагачоўскім р-не Гомельскай вобл.

БЯЛЯЕЎ Нічыпар Іванавіч, н. у 1906, сярж., загінуў у 1944 у Варшаўскім ваяв., Польшча.

ЗЮЛЕЎ Давыд Рыгоравіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛАЗАВЕНКА Раман Фёдаравіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛАЗАВЕНКА Сяргей Пятровіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЛАЗАВЕНКА Якаў Фёдаравіч, н. у 1906, ст. сярж., загінуў у 1944 ва Усходняй Прусіі.

ПАШКЕВІЧ Міхаіл Захаравіч, н. у 1916, рад., загінуў у 1945, пахаваны ў г. Берлін.

СОТНІКАЎ Андрэй Фёдаравіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

ФАМЯНОК Васілій Рыгоравіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШАЎШУНОЎ Іван Яфімавіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у 1945.

ШАЎШУНОЎ Яфім Нічыпаравіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1943.

ШЛЯХЦІЧ Міхаіл Лявонавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШЛЯХЦІЧ Цімафей Піліпавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВЁСКА ЧАРАЦЯНКА

ВАСІЛЕВІЧ Антон Антонавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1941.

ВАСІЛЕВІЧ Мікалай Паўлавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЗАЙЦАЎ Дзмітрый Іванавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЗАЙЦАЎ Іван Іванавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЗЮЛЕЎ Міхаіл Міхайлавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЗЮЛЬ Іларыён Фёдаравіч, н. у 1895, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЗЮЛЬ Міхаіл Герасімавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЗЮЛЬ Сцяпан Данілавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЗЮЛЬ Цімафей Восіпавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

ІВАНЧЫК Антон Якаўлевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

ІВАНЧЫК Васілій Якаўлевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

ІВАНЧЫК Іван Фёдаравіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

ІСАЙЧЫК Іван Еўдакімавіч, н. у 1912, рад., загінуў у 1943, пахаваны на ст. Дзятлавічы Гомельскага р-на.

КАРАЛЁЎ Дзмітрый Барысавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАРАЛЁЎ Іван Дзмітрыевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАРАПАТ Якаў Лявонавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

КНЫШ Сямён Восіпавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛАРЧЫК Андрэй Авакумавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛАРЧЫК Мікалай Андрэевіч, н. у 1914, сярж., прапаў без вестак у 1941.

НЮХНЯЕЎ Віктар Цітавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1944.

РЭПІК Аляксей Рыгоравіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

РЭПІКАЎ Карней Рыгоравіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

САЛОДКІ Міхаіл Іванавіч, н. у 1921, рад., загінуў у 1943, пахаваны пад Рэчыцай Гомельскай вобл.

САЛОДКІ Фёдар Іванавіч, н. у 1918, рад., загінуў у 1942 у Германіі.

СОТНІКАЎ Савелій Фёдаравіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1941.

СОТНІКАЎ Якаў Пятровіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЦІТАРОВІЧ Мікалай Нічыпаравіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

УЛІСТЫ Рыгор Пятровіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

ФАМЕНКА Васіль Рыгоравіч, н. у 1908, загінуў 10.4.1942 у Масюкоўшчынскім лагеры смерці пад Мінскам.

ЧЫБРЫК Павел Сяргеевіч, н. у 1906, сярж., прапаў без вестак у 1944.

ШЛЯХЦІЧ Іван Харытонавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШЛЯХЦІЧ Міхаіл Антонавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШЛЯХЦІЧ Рыгор Рыгоравіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЯНКОЎ Данііл Сямёнавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЯНКОЎ Мікалай Анісімавіч, н. у 1920, рад., загінуў у 1944 на р. Днепр.

ЯНКОЎ Мікалай Мікалаевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЯНКОЎ Мікалай Сяргеевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЯНКОЎ Мікалай Фядосавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЯНКОЎ Фёдар Анісімавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЧОНКАЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ПАСЁЛАК ПАЛЯНА

КАРНЕЕЎ Нічыпар Радзівонавіч, н. у 1905, рад., загінуў у 1942 пад Варонежам.

РАБЦАЎ Васілій Сысоевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1943.

САРАКАЛЕТАЎ Іван Паўлавіч, н. у 1907, рад., загінуў у 1944 у Германіі.

САРАКАЛЕТАЎ Сцяпан Паўлавіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЦІТОЎ Піліп Яўменавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1942.

ЧЫКУНОЎ Яфім Мітрафанавіч, н. у 1904, рад., загінуў у 1943 пад Жлобінам Гомельскай вобл.

ВЁСКА СЕЎРУКІ

ГРЫГОР'ЕЎ Міхаіл Сцяпанавіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1943 у г. п. Карма Гомельскай вобл.

ГРЫГОР'ЕЎ Павел Сцяпанавіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1943.

ДАБРАВОЛЬСКІ Аляксей Андрэевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

ДРАБЯНКОЎ Іван Аляксандравіч, н. у 1911, рад., загінуў у 1944 у Польшчы.

ЕЎДАКІМАЎ Сцяпан Мікалаевіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЗАЙЦАЎ Іван Апанасавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЗАЙЦАЎ Іларыён Малафеевіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак.

ЗАЙЦАЎ Мікалай Ерамеевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак.

ЗАЙЦАЎ Павел Максімавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЗАЙЦАЎ Пётр Лявонавіч, н. у 1921, мал. лейт., загінуў у 1942 пад Оршай.

ЗАЙЦАЎ Рыгор Ерамеевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак 30.11.1944.

ІСАЧАНКА Гаўрыла Аляксеевіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1943.

ІСАЧАНКА Рыгор Дзянісавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КАВАЛЁЎ Іван Дзмітрыевіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

КАРАБУШЧАНКА Ермалай Гаўрылавіч, н. у 1899, рад., прапаў без вестак у 1944.

КІПІН Піліп Фёдаравіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак 26.6.1941.

КРАЎЧАНКА Канстанцін Лявонавіч, н. у 1921, рад., загінуў у 1944 пад Варшавай.

КРАЎЧАНКА Уладзімір Мінавіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў в. Мормаль Жлобінскага р-на Гомельскай вобл.

КРУМКАЧОЎ Андрэй Якаўлевіч, н. у 1905, рад., загінуў 11.11.1943, пахаваны ў в. Рудня-Марымонава Гомельскага р-на.

КУЗЬМІН Зіновій Андрэевіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у 1944.

КУЗЬМІН Сяргей Іванавіч, н. у 1896, сярж., прапаў без вестак у 1943.

П.С.Грыгор'еў.

М.С.Грыгор'еў.

П.С.Музыкін.

П.Я.Цітоў.

ЛІТВІНАЎ Міхаіл Іванавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЛІТВІНАЎ Пётр Рыгоравіч, н. у 1911, рад., загінуў у 1943 пад Оршай.

МІХАЛЬЧАНКА Аляксандр Ігнатавіч, н. у 1925, рад., памёр ад ран 29.9.1944, пахаваны на ст. Вайньодэ, Латвія.

МУЗЫКІН Пётр Сцяпанавіч, н. у 1924, ст. сярж., загінуў у 1943.

НІКІЦІН Іван Сяргеевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак.

НІКІЦІН Уладзімір Міхайлавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

НОВІКАЎ Аляксандр Мітрафанавіч, н. у 1924, сярж., загінуў 24.12.1943, пахаваны ў в. Гута-Забялоцка Радамышльскага р-на Жытомірскай вобл.

ПІСАРЭНКА Аляксандр Фаміч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ПРАХАРЭНКА Міхаіл Германавіч, н. у 1921, рад., загінуў 6.12.1943, пахаваны ў в. Бор Жлобінскага р-на Гомельскай вобл.

РЭХАЎ Фёдар Ціханавіч, н. у 1909, рад., загінуў у 1943 у п. Чарнічына Гомельскага р-на.

САРАКАЛЕТАЎ Андрэй Андрыянавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1943.

М.І.Шаўцоў.

В.Я.Шчобаў.

САРАКАЛЕТАЎ Дзмітрый Андрыянавіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1944 пад Беластокам.

САРАКАЛЕТАЎ Емяльян Спірыдонавіч, н. у 1900, рад., загінуў у 1943 у г. Крамянчуг Палтаўскай вобл.

САРАКАЛЕТАЎ Іван Емяльянавіч, н. у 1901, рад., загінуў 23.3.1944, пахаваны ў Светлагорскім р-не Гомельскай вобл.

САРАКАЛЕТАЎ Пётр Андрыянавіч, н. у 1914, сярж., загінуў у 1943 у Германіі.

САРАКАЛЕТАЎ Фёдар Андрыянавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

СЛЕСАРЭНКА Аляксандр Сцяпанавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1943.

СЛЕСАРЭНКА Іван Мікітавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

СЛЕСАРЭНКА Рыгор Патапавіч, н. у 1897, прапаў без вестак у сакавіку 1944.

СЛЕСАРЭНКА Фёдар Пятровіч, н. у 1918, прапаў без вестак у красавіку 1944.

СТАЛЯРОЎ Іван Фёдаравіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1943 пад Жлобінам.

СТАРЧАНКА Іван Емяльянавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

СУСЛАЎ Мікіта Іванавіч, н. у 1914, прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ФУРСЕЕЎ Антон Мікітавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак 13.7.1944.

ФУРСЕЕЎ Зіновій Іванавіч, н. у 1904, рад., загінуў 25.2.1943, пахаваны ў в. Глотаўка Дзмітрыеўскага р-на Курскай вобл.

ФУРСЕЕЎ Іван Піліпавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

ФУРСЕЕЎ Міхаіл Іванавіч, н. у 1906, рад., загінуў у 1945 у Германіі.

ФУРСЕЕЎ Рыгор Карпавіч, н. у 1899, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЦІТОЎ Піліп Яўменавіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЦІТОЎ Аляксандр Іванавіч, н. у 1915, рад., загінуў у 1944 пад г. Бабаева Валагодскай вобл.

ЦІТОЎ Канстанцін Аляксандравіч, н. у 1911, рад., загінуў у 1944 пад Варшавай.

ЦІТОЎ Мікалай Аўксенцьевіч, н. у 1925, сярж., прапаў без вестак у 1943.

ЧЫКУНОЎ Аўрам Іларыёнавіч, н. у 1893, рад., прапаў без вестак у снежні 1941.

ЧЫКУНОЎ Васіль Мікітавіч, н. у 1907, рад., загінуў 13.11.1943, пахаваны ў в. Рудня-Марымонава Гомельскага р-на.

ЧЫКУНОЎ Мікалай Капітонавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЧЫКУНОЎ Сцяпан Іларыёнавіч, н. у 1898, прапаў без вестак у лютым 1944.

ЧЫКУНОЎ Фёдар Дарафеевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШАЎЦОЎ Аляксей Ігнатавіч, н. у 1911, старш., загінуў у 1945 у Германіі.

ШАЎЦОЎ Міхаіл Ігнатавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШАХОЎСКІ Ягор Купрыянавіч, н. у 1911, лейт., загінуў 28.2.1943, пахаваны ў в. Н.Іванаўка Харкаўскай вобл.

ШЧОБАЎ Васіль Якаўлевіч, н. у 1892, сярж., прапаў без вестак у 1943.

ШЧОБАЎ Іван Якаўлевіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у 1943.

ШЧОБАЎ Рыгор Апанасавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШЧОБАЎ Фёдар Іванавіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1944 у Польшчы.

ШЧЭГЕТАЎ Аўрам Апанасавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЯЎСТРАЦЬЕЎ Аляксандр Піліпавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1943.

ПАСЁЛАК ХУТАР

АЛЯКСЕЕНКА Мікалай Рыгоравіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

БУЖУЧОЎ Дзмітрый Міхайлавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КАЛІНІН Максім Ягоравіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

МАРКАЎ Андрэй Міхайлавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

НЕСЦЯРОВІЧ Васілій Карнеевіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ПІСАРЭНКА Аляксандр Аляксандравіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ПІСАРЭНКА Васілій Фядотавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у ліпені 1941.

ПІСАРЭНКА Іван Данілавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ПІСАРЭНКА Ігар Усцінавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ПІСАРЭНКА Фёдар Аляксандравіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ПІСАРЭНКА Фядот Акімавіч, н. у 1894, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

САРАКАЛЕТАЎ Аляксандр Емяльянавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

САРАКАЛЕТАЎ Аляксей Аляксандравіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

САРАКАЛЕТАЎ Емяльян Паўлавіч, н. у 1893, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

САРАКАЛЕТАЎ Сяргей Аляксеевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

СЛЕСАРЭНКА Гаўрыла Дзмітрыевіч, н. у 1899, загінуў 22.10.1942 у канцлагеры.

СЦЕШАНКА Сцяпан Савельевіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

В.М.Чыкуноў.

ВЁСКА ЧОНКІ

БАНДАРЭНКА Васілій Андрэевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак 26.10.1941.

ГРЫГОР'ЕЎ Іван Харытонавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак.

ГРЫГОР'ЕЎ Павел Харытонавіч, н. у 1912, рад., загінуў у 1943 пад Жлобінам Гомельскай вобл.

ЗАЙЦАЎ Андрэй Ерамеевіч, н. у 1921, рад., загінуў у 1943 пад Жлобінам Гомельскай вобл.

ЗАЙЦАЎ Апанас Андрэевіч, н. у 1894, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЗАЙЦАЎ Іван Сцяпанавіч, Герой Савецкага Саюза, н. у 1926, сярж., камандзір аддзялення, загінуў 16.6.1945, закрыўшы сваім целам амбразуру дзота, кулямётны агонь якога стрымліваў наступленне савецкіх воінаў у баі за ст. Вербіг (Германія), пахаваны ў г. Косцюш (Польшча).

ЗАЙЦАЎ Ілья Ісакавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЗАЙЦАЎ Рыгор Ціханавіч, н. у 1901, рад., загінуў у 1941 пад Сталінградам.

ІСАЧАНКА Васіль Кірылавіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1945 у Югаславіі.

КАРАБУШЧАНКА Усцін Гаўрылавіч, н. у 1905, сярж., прапаў без вестак у 1944.

МАРОЗАЎ Васіль Пракопавіч, н. у 1898, рад., загінуў у 1941 у в. Цыкуны Гомельскага р-на Гомельскай вобл.

САРАКАЛЕТАЎ Андрэй Герасімавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

ТАЛКАЧОЎ Віктар Трафімавіч, н. у 1917, ст. лейт., загінуў 23.1.1945.

ФЕДЗЮКОЎ Іван Сцяпанавіч, н. у 1916, рад., загінуў 26.6.1941 у Гомельскай вобл.

ФУРСЕЕЎ Андрэй Раманавіч, н. у 1926, рад., загінуў у 1944 ва Усходняй Прусіі.

ФУРСЕЕЎ Павел Раманавіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1944 у Польшчы.

ФУРСЕЕЎ Раман Карпавіч, н. у 1896, рад., загінуў у 1943 пад Смаленскам.

ФУРСЕЕЎ Фёдар Андрэевіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1944 у Германіі.

ЦІТОЎ Емяльян Мацвеевіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЦІТОЎ Павел Пятровіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак.

ЦІТОЎ Пракоп Аляксандравіч, н. у 1905, рад., загінуў у 1943 у Польшчы.

ЧЫКУНОЎ Іван Іларыёнавіч, н. у 1899, рад., загінуў у 1941 пад Варонежам.

ЧЫКУНОЎ Рыгор Аляксеевіч, н. у 1905, рад., загінуў у 1943 пад г. Рэчыца Гомельскай вобл.

ЧЫКУНОЎ Уладзімір Іванавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1943.

ШЭБАЎ Іван Аляксеевіч, н. у 1924, рад., загінуў 18.6.1944, пахаваны ў Жлобінскім р-не Гомельскай вобл.

ЮРБЕЎ Іван Ігнатавіч, н. у 1920, рад., загінуў 24.7.1941.

ШАРПІЛАЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ПАСЁЛАК ВОЙЦІН

ПЕТУХОЎ Леанід Мікалаевіч, н. у 1913, сярж., прапаў без вестак у 1941.

ПЕТУХОЎ Мікалай Мікалаевіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

РАБЧАНКА Мікалай Яўменавіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1943 пад Сталінградам.

ХАРЛАМАЎ Іван Апанасавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1942.

ПАСЁЛАК МІХАЙЛАЎСКІ

БУЛАВАНЧЫК Сямён Лукіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1941.

ВАРАБ'ЁЎ Ігнат Арцёмавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у 1943.

ВАРАБ'ЁЎ Іосіф Кузьміч, рад., памёр у 1941 у нямецкім канцлагеры.

ВАРАБ'ЁЎ Мікалай Раманавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1941.

ВАРАБ'ЁЎ Піліп Ігнатавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1941.

ВАРАБ'ЁЎ Піліп Раманавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1941.

ПУГАЧОЎ Антон Піліпавіч, н. у 1902, рад., загінуў у 1943.

СЕМЕНЧУКОЎ Васілій Восіпавіч, н. у 1909, рад., загінуў у 1941.

СЕМЕНЧУКОЎ Васілій Зосімавіч, н. у 1926, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Нова-Брыдзіна Тарапецкага р-на Калінінскай вобл.

СЕМЕНЧУКОЎ Зосім Міхайлавіч, н. у 1894, рад., прапаў без вестак у 1942.

СЕМЕНЧУКОЎ Сяргей Восіпавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1943.

СЕМЕНЧУКОЎ Халімон Канстанцінавіч, н. у 1922, прапаў без вестак у 1941.

СУДАКОЎ Андрэй Фядотавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1944.

СУДАКОЎ Іван Арцёмавіч, н. у 1908, рад., загінуў у 1941.

СУДАКОЎ Лаўрэнцій Піліпавіч, н. у 1898, рад., загінуў у 1943 пад г. Рэчыца.

СУДАКОЎ Міхаіл Трафімавіч, ст. сярж., загінуў у 1943 у Валгаградскай вобл.

СУДАКОЎ Рыгор Васільевіч, н. у 1919, рад., загінуў у 1941 пад Кішынёвам.

СУДАКОЎ Яфім Конанавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЮРЧАНКА Лаўрэн Трыфанавіч, н. у 1905, рад., загінуў у 1945 пад г. Кёнігсбергам.

ЮРЧАНКА Мікалай Лаўрэнцьевіч, н. у 1926, рад., загінуў у 1945 пад Кёнігсбергам.

ЮРЧАНКА Сяргей Трыфанавіч, н. у 1918, прапаў без вестак у 1941.

ПАСЁЛАК МЯДЗВЕДЗІЦА

КАНАВАЛАЎ Міхаіл Іванавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1945.

МЯДЗВЕДЗЕЎ Васілій Лаўрэнцьевіч, н. у 1906, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Пелх Беластоцкага ваяв., Польшча.

ПРЫХОДЗЬКА Мікалай Цімафеевіч, н. у 1905, прапаў без вестак у 1945.

ПРЫХОДЗЬКА Фядот Пятровіч, н. у 1895, рад., загінуў у 1943 у Гомельскай вобл.

ЧУБУКОЎ Міхаіл Еўдакімавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1943.

ПАСЁЛАК НЯКРАСАЎ

ШЧАРБАКОЎ Герман Паўлавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1943.

ШЧАРБАКОЎ Іван Паўлавіч, н. у 1909, рад., загінуў у 1941.

ПАСЁЛАК ПУЦЯВОДНАЯ ЗОРКА

БІБІКАЎ Васілій Лаўрынавіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1945 у Германіі.

ВЁСКА ШАРПІЛАЎКА

АСАДЧЫ Іван Дзмітрыевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1943.

АСАДЧЫ Іван Паўлавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1941.

АСАДЧЫ Іван Сямёнавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1941.

АФАНАСЬЕЎ Адам Аляксандравіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1941.

АФАНАСЬЕЎ Адам Назаравіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1941.

АФАНАСЬЕЎ Аляксандр Аляксандравіч, н. у 1924, рад., загінуў 3.12.1943.

АФАНАСЬЕЎ Аляксандр Васільевіч, н. у 1920, рад., загінуў у 1941, пахаваны ў г. Вялікія Лукі Пскоўскай вобл.

АФАНАСЬЕЎ Аляксандр Мікітавіч, н. у 1918, загінуў у 1941 у г. Адэса.

АФАНАСЬЕЎ Аляксандр Піліпавіч, н. у 1924, рад., загінуў 6.8.1944, пахаваны ў в. Старасельца Беластоцкага ваяв., Польшча.

АФАНАСЬЕЎ Аляксей Сцяпанавіч, н. у 1912, рад., загінуў у 1942.

АФАНАСЬЕЎ Васілій Адамавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1943.

АФАНАСЬЕЎ Дзмітрый Савельевіч, н. у 1918, рад., загінуў у 1945, пахаваны ў в. Крывува Болхаўскага р-на Арлоўскай вобл.

АФАНАСЬЕЎ Іван Андрэевіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў г. Рэчыца Гомельскай вобл.

АФАНАСЬЕЎ Іван Кузьміч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у 1945.

АФАНАСЬЕЎ Іван Дзянісавіч, н. у 1913, сярж., загінуў у 1941 пад Мазыром.

АФАНАСЬЕЎ Іван Міхайлавіч, н. у 1904, мал. лейт., загінуў у 1942.

АФАНАСЬЕЎ Іван Назаравіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1941.

АФАНАСЬЕЎ Іван Якаўлевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1941.

АФАНАСЬЕЎ Іосіф Адамавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1941.

АФАНАСЬЕЎ Макар Савельевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1941.

АФАНАСЬЕЎ Мікалай Адамавіч, н. у 1918, сярж., прапаў без вестак у 1943.

АФАНАСЬЕЎ Мікалай Сіманавіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у 1943.

АФАНАСЬЕЎ Павел Ануфрыевіч, н. у 1918, сярж., прапаў без вестак у 1941.

АФАНАСЬЕЎ Сімон Барысавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у 1941.

АФАНАСЬЕЎ Сямён Ануфрыевіч, н. у 1912, рад., загінуў у 1943 пад г. Рэчыца Гомельскай вобл.

АФАНАСЬЕЎ Сямён Сцяпанавіч, н. у 1914, старш., прапаў без вестак у красавіку 1945.

АШУРКА Аляксей Адамавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1941.

АШУРКА Міхаіл Свірыдавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1941.

АШУРКА Сямён Іванавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1943.

АШУРКА Фёдар Адамавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1941.

ВІНІКАЎ Аляксандр Пятровіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1942.

ГОРЛЕНКА Адам Піліпавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1943.

ГОРЛЕНКА Антон Адамавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГОРЛЕНКА Антон Мікітавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1941.

ГОРЛЕНКА Архіп Мікітавіч, н. у 1902, сярж., прапаў без вестак у 1941.

ГОРЛЕНКА Васілій Іванавіч, н. у 1906, рад., загінуў у 1944.

ГОРЛЕНКА Гаўрыла Ігнатавіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1943 пад г. Рэчыца Гомельскай вобл.

ГОРЛЕНКА Гаўрыла Якаўлевіч, н. у 1893, рад., прапаў без вестак у 1945.

ГОРЛЕНКА Даніла Іванавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГОРЛЕНКА Дзмітрый Рыгоравіч, н. у 1893, рад., загінуў у 1943 пад г. Рэчыца Гомельскай вобл.

ГОРЛЕНКА Іван Апанасавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1943.

ГОРЛЕНКА Іван Пятровіч, н. у 1895, рад., прапаў без вестак у 1943.

ГОРЛЕНКА Іван Рыгоравіч, н. у 1893, рад., прапаў без вестак у 1945.

ГОРЛЕНКА Іларыён Свірыдавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1941.

ГОРЛЕНКА Лаўрэнцій Свірыдавіч, н. у 1909, рад., загінуў у 1941 пад Брэстам.

ГОРЛЕНКА Мацвей Адамавіч, н. у 1905, рад., загінуў у 1943.

ГОРЛЕНКА Міхаіл Цімафеевіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГОРЛЕНКА Павел Ігнатавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1943.

ГОРЛЕНКА Павел Фёдаравіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1941.

ГОРЛЕНКА Патап Піліпавіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1942 пад Пінскам.

ГОРЛЕНКА Пётр Іванавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1943.

ГОРЛЕНКА Піліп Ігнатавіч, н. у 1904, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў в. Убалаць Калінкавіцкага р-на Гомельскай вобл.

ГОРЛЕНКА Рыгор Емяльянавіч, н. у 1918, лейт., прапаў без вестак у 1942.

ГОРЛЕНКА Рыгор Сямёнавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1941 пад г. Рэчыца Гомельскай вобл.

ГОРЛЕНКА Сямён Васільевіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1941.

ГОРЛЕНКА Сямён Іванавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1942.

ГОРЛЕНКА Тарас Ахрэмавіч, н. у 1898, рад., загінуў у 1943 пад Варонежам.

ГОРЛЕНКА Яфім Антонавіч, н. у 1912, рад., загінуў 23.4.1944, пахаваны ў в. Рудка Львоўскай вобл.

ГРАЧАНІКАЎ Іван Трафімавіч, н. у 1908, рад., загінуў у 1941 пад г. Чавусы Магілёўскай вобл.

ЕКІМЕНКА Пётр Аляксеевіч, н. у 1916, лейт., загінуў у 1943 пад г. Сумы.

ЕЎТУШЭНКА Іван Нікадзімавіч, н. у 1904, рад., загінуў у 1942 пад Курскам.

ЗАІКА Адам Яфімавіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЗАІКА Васілій Іванавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЗАІКА Іван Іванавіч, н. у 1909, прапаў без вестак у 1943.

ЗАІКА Мікалай Адамавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1945.

ЗАІКА Мікалай Ільіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1943.

ЗАІКА Павел Мартынавіч, н. у 1920, рад., загінуў у 1944.

ЗАІКА Павел Сідаравіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у снежні 1941.

ЗАІКА Сцяпан Іванавіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1943.

ЗАІКА Яфім Яўменавіч, н. у 1901, рад., загінуў ад ран 23.10.1943, пахаваны ў в. Хутаранка Гомельскага р-на.

ЗУБЧЫНСКІ Рыгор Якаўлевіч, н. у 1920, лейт., загінуў у 1942.

КАВАЛЁЎ Сямён Сяргеевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАЛОША Васілій Аляксандравіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1943.

КАНАВАЛАЎ Дзяніс Емяльянавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1945.

КАНАВАЛАЎ Мікалай Макаравіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1945 пад г. Брэслаў, Германія.

КАНАВАЛАЎ Мікалай Пракопавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1943.

КАНАВАЛАЎ Яфім Пракопавіч, н. у 1909, рад., загінуў у 1945, пахаваны ў в. Старыя Барсукі Рэчыцкага р-на Гомельскай вобл.

КАНЦАВЫ Андрэй Прохаравіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1945.

КАПАКОЎ Васілій Фядосавіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1944 у Вінніцкай вобл.

КОСЦЕРАЎ Яўсей Рыгоравіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1943.

КУШНЯРОЎ Кузьма Лук'янавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЛІТВІНАЎ Даніла Іванавіч, н. у в. Шарпілаўка Гомельскай вобл., рад., загінуў 18.11.1943, пахаваны на ст. Рэчыца Гомельскай вобл.

ЛОСЕЎ Аляксей Рыгоравіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1941 пад Ржэвам Калінінскай вобл.

ЛЫГА Палікарп Васільевіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЛЫГА Рыгор Раманавіч, н. у 1917, рад., загінуў у 1941 у г. Камянец-Падольскі Хмяльніцкай вобл.

ЛЫЖАНКОЎ Гаўрыла Пятровіч, н. у 1894, рад., загінуў у 1943.

ЛЫЖАНКОЎ Георгій Пятровіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЛЫЖАНКОЎ Іван Васільевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛЫЖАНКОЎ Іван Гаўрылавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1942.

ЛЫЖАНКОЎ Іван Панфілавіч, н. у 1916, лейт., загінуў 16.2.1943, пахаваны ў в. Чырвоны Пахар Арлоўскай вобл.

ЛЫЖАНКОЎ Іван Парфенавіч, лейт., загінуў 16.2.1943, пахаваны ў в. Іванаўка Пакроўскага р-на Арлоўскай вобл.

ЛЫЖАНКОЎ Рыгор Гаўрылавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЛЫСКАНАЎ Рыгор Гаўрылавіч, н. у с. Шарпілаўка Гомельскай вобл., рад., загінуў 29.12.1941 у с. Ігуменка Курскай вобл.

МАРКАЎЦОЎ Адам Мікалаевіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1943.

МАСКВІЧОЎ Ігнат Іванавіч, н. у 1893, рад., загінуў у 1941 пад Ржэвам Калінінскай вобл.

МАСКВІЧОЎ Міхаіл Фёдаравіч, н. у 1926, мал. сярж., загінуў у 1944.

МЯДЗВЕДЗЕЎ Аляксей Паўлавіч, н. у 1920, рад., загінуў у 1941 на Балтыйскім флоце.

МЯДЗВЕДЗЕЎ Барыс Рыгоравіч, н. у 1898, загінуў у 1944, пахаваны ў в. Шычы Калінкавіцкага р-на Гомельскай вобл.

МЯДЗВЕДЗЕЎ Іван Антонавіч, н. у 1904, загінуў у 1943, пахаваны ў в. Убалаць Калінкавіцкага р-на Гомельскай вобл.

МЯДЗВЕДЗЕЎ Іван Анціпавіч, н. у 1904, рад., загінуў у 1943 у Палтаўскай вобл.

МЯДЗВЕДЗЕЎ Іван Рыгоравіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1941.

МЯДЗВЕДЗЕЎ Пётр Лаўрэнцьевіч, н. у 1915, загінуў у 1941 пад г. Чавусы Магілёўскай вобл.

МЯДЗВЕДЗЕЎ Сямён Антонавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1941.

МЯДЗВЕДЗЕЎ Сямён Паўлавіч, н. у 1918, рад., загінуў у 1941 на Балтыйскім флоце.

МЯДЗВЕДЗЕЎ Фёдар Кузьміч, н. у 1908, прапаў без вестак у 1941.

МЯДЗВЕДЗЕЎ Фёдар Пятровіч, н. у 1908, сяржант., прапаў без вестак у 1942.

МЯДЗВЕДЗЕЎ Яфім Клімавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у 1941.

НІЦАКОЎ Іван Аляксандравіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1941.

НІЦАКОЎ Іван Міхайлавіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1942.

НІЦАКОЎ Савелій Панцялеевіч, н. у 1907, рад., загінуў у 1945 пад Берлінам.

НІЦАКОЎ Цімафей Панцялеевіч, н. у 1918, рад., загінуў у 1943 пад г. Рэчыца Гомельскай вобл.

ПАПАСЕНАЎ Васілій Ігнатавіч, н. у 1918, старш., загінуў у 1943, пахаваны ў г. Лоеў Гомельскай вобл.

ПАПАСЕНАЎ Рыгор Адамавіч, н. у 1922, сярж., загінуў у 1945 пад Берлінам.

ПАПАСЕНАЎ Ціхан Іванавіч, н. у 1905, рад., загінуў у 1944 пад г. Рэчыца.

ПРЫХОДЗЬКА Аляксандр Захаравіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1943 у в. Васілевічы Палескай вобл.

ПРЫХОДЗЬКА Васілій Рыгоравіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1941.

ПРЫХОДЗЬКА Захар Кірылавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у 1943.

ПРЫХОДЗЬКА Максім Рыгоравіч, н. у 1898, рад., загінуў у 1943 пад Смаленскам.

ПРЫХОДЗЬКА Мікалай Фядотавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1941.

ПРЫХОДЗЬКА Пётр Іванавіч, н. у 1905, рад., загінуў у 1943.

ПРЫХОДЗЬКА Фёдар Германавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

РАБЧАНКА Адам Міхайлавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1943.

САМУСЕНКА Акім Савельевіч, н. у 1905, рад., загінуў у 1941, пахаваны ў г.п. Карма Гомельскай вобл.

САМУСЕНКА Васілій Савельевіч, н. у 1895, рад., прапаў без вестак у 1941.

САМУСЕНКА Васілій Сямёнавіч, н. у 1894, загінуў у 1943.

САМУСЕНКА Міхаіл Якпулевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1941.

СУДАКОЎ Аляксей Адамавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1941.

СУДАКОЎ Іван Ермалаевіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1941.

СУДАКОЎ Іларыён Піліпавіч, н. у 1894, рад., загінуў 15.12.1943, пахаваны ў в. Убалаць Калінкавіцкага р-на Гомельскай вобл.

СУДАКОЎ Максім Цярэнцьевіч, н. у 1902, сярж., прапаў без вестак у 1942.

СУДАКОЎ Савелій Ціханавіч, н. у 1894, рад., прапаў без вестак у 1943.

СУДАКОЎ Фёдар Адамавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1941.

СУДАКОЎ Фёдар Дзям'янавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1941.

СУДАКОЎ Фёдар Захаравіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1945.

ХАЛІМОНЧЫК Іван Емяльянавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1941.

ХАЛУПАЎ Рыгор Якаўлевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1941.

ХАЛУПАЎ Мікіта Гардзеевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1941.

ХАРЛАМАЎ Іван Сямёнавіч, н. у 1913, рад., загінуў у 1942, пахаваны ў в. Арыстава Сычоўскага р-на Смаленскай вобл.

ХАРЛАМАЎ Яфім Пракопавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1942.

ЧУЯШОЎ Іван Аляксеевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЧУЯШОЎ Іван Антонавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у 1941.

ШАБАНАЎ Васілій Адамавіч, н. у 1913, сярж., загінуў у 1943.

ШЧАРБАКОЎ Архіп Антонавіч, н. у 1898, рад., загінуў у 1942 пад Сталінградам.

ШЧАРБАКОЎ Дзмітрый Сяргеевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1941.

ШЧАРБАКОЎ Іван Сцяпанавіч, загінуў 7.7.1942, пахаваны ў в. Дзмітрыеўка Смаленскай вобл.

ШЧАРБАКОЎ Сцяпан Іванавіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1943 пад Жытомірам.

ЯРОМІНСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ПАСЁЛАК ВІШАНСКІ

АГАРОДНІКАЎ Павел Ільіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак.

АГАРОДНІКАЎ Уладзімір Пятровіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак.

АЛЬХОВІК Іван, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1941.

БЕЛЯКОЎ Пётр Іванавіч, н. у 1915, рад., загінуў у 1944 пад Оршай.

ВЕРАМЕЕЎ Сяргей Антонавіч, н. у 1900, рад., загінуў у 1942 пад Сталінградам.

ГАПАЕЎ Пётр Іванавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГАЎРЫЛЕНКА Васілій Пятровіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1941.

ДВАРЭЦКІ Іван Аляксеевіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак.

ДВАРЭЦКІ Павел Іванавіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1942.

ДВАРЭЦКІ Пётр Іванавіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1941 пад Ленінградам.

ДУНІН Іван Сяргеевіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЕЎТУХОЎ Сяргей Сямёнавіч, н. у 1916, рад., загінуў у 1945 у Берліне.

КАЕШКА Іван Іванавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАЛЕНЧЫКАЎ Іван Клімавіч, н. у 1904, рад., загінуў у 1945 у Берліне.

КАМОЎСКІ Іван Уласавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1943.

КАМОЎСКІ Пётр Уласавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак.

КУЗЬМЯНЦОЎ Якаў Паўлавіч, н. у 1895, рад., загінуў у 1941 пад Масквой.

КАПЛУНОЎ Ілья Рыгоравіч, н. у 1918, лейт., загінуў у 1942 пад Сталінградам.

КАРОЎКІН Васілій Елісеевіч, сярж., загінуў у 1944 у Валынскай вобл.

МАРОЗАЎ Міхаіл Мартынавіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак.

ПЫЛЕШАЎ Канстанцін Пятровіч, н. у 1921, рад., загінуў у 1945 у в. Азярышча Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ПЯТРУЛЕЎ Іван Дзмітрыевіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПЕТРУСЕВІЧ Мікалай Андрэевіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПЯТРЭНКА Рыгор Антонавіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1943 у Магілёўскай вобл.

РАДЗЮК Іосіф Ульянавіч, н. у 1902, рад., загінуў у 1943 пад Жлобінам Гомельскай вобл.

САЎЧАНКА Іван Дзмітрыевіч, рад., загінуў 12.12.1942 у в. Арыстава Смаленскай вобл.

САХАНКОЎ Сямён Антонавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1944.

ТАРАСЮК Мікалай Анісімавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1941.

ТАРАСЮК Уладзімір Аксёнавіч, н. у 1915, загінуў у 1944 пад Варшавай.

ФЯДОСЕНКА Сямён Уладзіміравіч, н. у 1902, рад., загінуў у 1942 пад Смаленскам.

ВЁСКА КАСЦЮКОЎКА

АГАРОДНІКАЎ Васілій Трафімавіч, н. у 1912, прапаў без вестак.

АГАРОДНІКАЎ Іван Якаўлевіч, н. у 1918, ст. лейт., загінуў у 1942 у Маскоўскай вобл.

АГАРОДНІКАЎ Міхаіл Пятровіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1944.

АГАРОДНІКАЎ Якаў Пятровіч, н. у 1900, рад., загінуў у 1943 пад Жлобінам Гомельскай вобл.

АГАРОДНІКАЎ Якаў Якаўлевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1941.

АДАМЧЫКАЎ Платон Якаўлевіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1941.

АДАМЧЫКАЎ Стафан Якаўлевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1941.

АДАМЧЫКАЎ Сяргей Нічыпаравіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Заполле Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

АЛЯКСАНДРАЎ Канстанцін Малахавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

АРХІПАЎ Аляксандр Якаўлевіч, н. у 1914, рад., памёр ад ран 30.2.1942 ва Усходняй Прусіі.

БАКЕРАЎ Ігар Гардзеевіч, н. у 1906, старш., прапаў без вестак у 1941.

П.Я.Адамчыкаў.

БАКЕРАЎ Фёдар Піменавіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Старое Сяло Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

БАНЬКОЎ Павел Іванавіч, н. у 1909, рад., памёр ад ран у 1944, пахаваны ў в. Саснянка Варшаўскага ваяв., Польшча.

БАНЬКОЎ Пётр Іванавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1943.

БАРАНАЎ Дзяніс Нічыпаравіч, н. у 1901, рад., загінуў 10.8.1943, пахаваны ў в. Чашы Ельнінскага р-на Смаленскай вобл.

БЕЛЯКОЎ Іван Ігнатавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1941.

ВАЛЧКОЎ Канстанцін Іванавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1944 пад Беластокам.

ВАЛЧКОЎ Ягор Андрэевіч, н. у 1902, рад., загінуў у 1945 у г. Кёнігсберг.

ВАЛЧКОЎ Яўген Рыгоравіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВЕРАМЕЕЎ Рыгор Яфімавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1943.

ВЕРАМЕЕЎ Фядос Васільевіч, н. у 1918, лейт., загінуў у 1941 пад Брэстам.

ГАПАЕЎ Канстанцін Сяргеевіч, н. у 1921, рад., загінуў 12.8.1943.

ГАРБАЧОЎ Пётр Барысавіч, н. у 1922, прапаў без вестак у 1944.

ГАЎРЫЛЕНКА Аляксандр Данілавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1941.

ГАЎРЫЛЕНКА Васілій Захаравіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1941.

ГАЎРЫЛЕНКА Іван Дзмітрыевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1945.

ГАЎПЛЕНКА Іван Кузьміч, н. у 1921, рад., загінуў у 1943 пад Жлобінам Гомельскай вобл.

ГАЎРЫЛЕНКА Канстанцін Мікалаевіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1945.

ГАЎРЫЛЕНКА Мікалай Сяргеевіч, н. у 1919, прапаў без вестак 6.8.1944.

ГАЎРЫЛЕНКА Міхаіл Захаравіч, н. у 1911, рад., загінуў 23.3.1944.

ГАЎРЫЛЕНКА Пётр Адамавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1942.

ГАЎРЫЛЕНКА Пётр Дзмітрыевіч, н. у 1924, прапаў без вестак у 1944.

ГАЎРЫЛЕНКА Серафім Якаўлевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1945.

ГАЎРЫЛЕНКА Цімафей Пятровіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1941 у Германіі.

ГАЎРЫЛЕНКА Ягор Якаўлевіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1945.

ГЛАДКІ Сцяпан Рыгоравіч, н. у 1920, прапаў без вестак у 1944.

ГУСАРАЎ Іван Яўсеевіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГУСАРАЎ Мікалай Аляксандравіч, н. у 1917, мал. лейт., памёр ад ран у 1943.

ДАВЫДКОЎ Пётр Сямёнавіч, н. у 1914, лейт., загінуў у 1941, пахаваны у Ленінградскай вобл.

ДВАРЭЦКІ Пётр Іванавіч, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Станькаў Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ДЗЮБІН Аляксандр Іванавіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1943.

ДЗЮБКІН Васілій Васільевіч, рад., загінуў у 1941, пахаваны ў г. Купянск Харкаўскай вобл.

ДЗЮБКІН Іван Савельевіч, н. у 1900, рад., загінуў у 1944 у в. Азяраны Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ДЗЮБКІН Мікалай Васільевіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1944 пад Варшавай.

ДЗЮБКІН Павел Лукіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1941.

ДЗЮБКІН Пётр Васільевіч, н. у 1904, мал. лейт., загінуў у 1943 пад Жлобінам Гомельскай вобл.

ДРАБЫШЭЎСКІ Цімафей Цімафеевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЕЎТУХОЎ Дзмітрый Сцяпанавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЕЎТУХОЎ Іван Іванавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1942.

ЕЎТУХОЎ Канстанцін Мікітавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў Арлоўскай вобл.

ЕЎТУХОЎ Міхаіл Іванавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1945.

ЖЫГУНОЎ Іван Аляксеевіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЖЫГУНОЎ Цярэнцій Лукіч, н. у 1909, рад., загінуў у 1945 ва Усходняй Прусіі.

ЗЫКАЎ Цімафей Кузьміч, н. у 1910, рад., загінуў у 1942, пахаваны ў в. Шчолакава Курскай вобл.

КАВАЛЁЎ Фёдар Максімавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1945.

КАВАЛЬКОЎ Ягор Ягоравіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1945.

КАЗАКЕВІЧ Павел Пятровіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1943.

КАЗЛОЎ Фёдар Якаўлевіч, н. у 1913, рад., загінуў 29.8.1943, пахаваны ў в. Буды Мярэфскага р-на Харкаўскай вобл.

КАЛЕНЧЫКАЎ Андрэй Мікітавіч, н. у 1913, прапаў без вестак у 1941.

КАЛЕНЧЫКАЎ Дзмітрый Мікалаевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1945.

КАЛЕНЧЫКАЎ Іван Аляксеевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАЛЕНЧЫКАЎ Іосіф Іосіфавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1941.

КАЛЕНЧЫКАЎ Сямён Піліпавіч, сярж., памёр ад ран 12.9.1943, пахаваны ў Харкаўскай вобл.

КАЛЕНЧЫКАЎ Сямён Піліпавіч, н. у 1922, рад., памёр ад ран 12.9.1943.

КАЛЕНЧЫКАЎ Ягор Захаравіч, н. у 1918, сярж., загінуў у 1944 пад Брэстам.

КАМОЎСКІ Іван Аляксандравіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАНАВАЛЬЧЫК Сямён Маркавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1941.

КІРУШКІН Дзмітрый Радзівонавіч, н. у 1899, рад., прапаў без вестак у 1945.

КІРУШКІН Мікалай Рыгоравіч, н. у 1925, рад., загінуў 21.8.1944, пахаваны ў в. Старыст Варшаўскага ваяв., Польшча.

КІРЫЧЭНКА Мікалай Іванавіч, н. у 1923, лейт., загінуў у 1943 пад Курскам.

КЛЕМЯНЦОЎ Аляксей Пятровіч, н. у 1894, рад., прапаў без вестак у 1945.

КЛЕМЯНЦОЎ Дзяніс Пятровіч, н. у 1904, рад., загінуў у 1943 пад Жлобінам Гомельскай вобл.

КЛЕМЯНЦОЎ Ягор Пятровіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у 1945.

КОПЦІК Мікалай Максімавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак.

КРУГЛІКАЎ Ігнат Сямёнавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1941.

КРУГЛІКАЎ Мікалай Сільвестравіч, н. у 1909, прапаў без вестак у 1944.

КУЗЬМЯНЦОЎ Антон Цімафеевіч, н. у 1902, рад., загінуў у 1942 пад Сталінградам.

КУЗЬМЯНЦОЎ Дзмітрый Андрэевіч, н. у 1906, прапаў без вестак у 1944.

КУЗЬМЯНЦОЎ Дзмітрый Апанасавіч, н. у 1925, старш., прапаў без вестак у 1945.

КУЗЬМЯНЦОЎ Іван Андрэевіч, н. у 1904, рад., загінуў у 1942 пад Сталінградам.

КУЗЬМЯНЦОЎ Мікалай Іванавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

КУСАРАЎ Іван Яфімавіч, н. у 1910, прапаў без вестак у 1944.

К'ЮН Майсей Ніканоравіч, н. у 1906, ст. лейт., прапаў без вестак 27.4.1945.

ЛЫСЫ Радзівон Лаўрэнцьевіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак.

МАКУХА Пётр Аляксеевіч, н. у 1919, рад., пахаваны ў в. Віслае Курскай вобл.

МЕЛЬНІКАЎ Мікалай Аляксандравіч, н. у 1919, ст. лейт., памёр ад ран 22.7.1943, пахаваны ў пас. Чарнаморскі Крымскага р-на Краснадарскага краю.

І.І.Еўтухоў.

МЕЛЬНІКАЎ Павел Назаравіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1943.

МІРОНАЎ Іван Іванавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

МІХАЛКІН Рыгор Яўгенавіч, сярж., загінуў у 1943, пахаваны ў в. Дзякава Антрацытаўскага р-на Варашылаўградскай вобл.

НІКІЦЯНІН Аляксандр Іосіфавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1945.

НІКІЦЯНІН Іосіф Цярэнцьевіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1945.

НОВІКАЎ Фёдар Іванавіч, н. у 1914, мал. лейт., загінуў у 1944 у Літве.

ПАГАРЦАЎ Сямён Яфімавіч, н. у 1902, рад., загінуў 7.3.1944, пахаваны ў в. Усход Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ПАНЕНКІН Сяргей Ягоравіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1943.

ПАПКОЎ Іван Мікалаевіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1945 у Польшчы.

ПАРФЯНЬКОЎ Іван Ціханавіч, н. у 1919, лейт., прапаў без вестак у 1941.

ПРЫГОЖАНКА Адам Карнеевіч, н. у 1925, мал. лейт., загінуў 4.8.1944 у Польшчы.

ПУМНЕГІН Іван Акімавіч, н. у 1904, прапаў без вестак у 1944.

ПЕТРУЛЁЎ Барыс Мацвеевіч, н. у 1902, рад., загінуў у 1943 пад Жлобінам, Гомельская вобл.

ПЕТРУЛЁЎ Міхаіл Восіпавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1942.

ПЕТРУЛЁЎ Пётр Сцяпанавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак.

ПЕТРУЛЁЎ Фёдар Сцяпанавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак.

ПЕТРУЛЁЎ Ягор Піліпавіч, рад., загінуў у 1941.

РАМАНЦОЎ Міхаіл Дзмітрыевіч, н. у 1906, рад., загінуў у 1944 пад Рыгай.

РАМАНЦОЎ Пётр Міхайлавіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1945 у Японіі.

РАМАНЦОЎ Сцяпан Аляксеевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1942.

РУДЗЯНКОЎ Апанас Нічыпаравіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1944.

РУДЗЯНКОЎ Апанас Свірыдавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1945.

РУДЗЯНКОЎ Сяргей Іванавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1942.

РУДЭНКА Сцяпан Васільевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак.

САХАНКОЎ Пётр Аўксенцьевіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

СВЕТЛЫШАЎ Васілій Міхайлавіч, н. у 1913, загінуў у 1943, пахаваны ў в. Мал. Даналавайт Дзергачоўскага р-на Харкаўскай вобл.

СЕЛЮКОЎ Іван Іванавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак.

СЕЛЮКОЎ Раман Радзівонавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1945.

СЕЛЮКОЎ Рыгор Іванавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак.

СІБІЛЕЎ Пётр Міхайлавіч, н. у 1921, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Чайкі Себежскага р-на Пскоўскай вобл.

СІГУНОЎ Цімафей Іванавіч, н. у 1909, рад., загінуў у 1945.

ТАЛПЕГА Міхаіл Якаўлевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак.

ФЕДАСЕНКА Дзмітрый Паўлавіч, н. у 1902, прапаў без вестак у 1944.

ФЕДАСЕНКА Міхаіл Фролавіч, н. у 1911, мал. лейт., прапаў без вестак у 1943.

ФЕДАСЕЕНКА Міхаіл Фролавіч, н. у 1905, кам. узвода, прапаў без вестак у 1943.

ФЕДАСЕЕНКА Цімафей Сяргеевіч, н. у 1918, мал. лейт., прапаў без вестак у 1943.

ФЕДАСЕЕНКА Цярэнцій Паўлавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1944.

ФІЛІЧКІН Лаўрэнцій Міхайлавіч, рад., загінуў 14.8.1941.

ФЯДОСЕНКА Аляксей Якаўлевіч, н. у 1913, рад., загінуў у сакавіку 1944, пахаваны ў в. Зарэчча Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ФЯДОСЕНКА Васілій Ігнатавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1944 пад Рыгай.

ФЯДОСЕНКА Іван Ігнатавіч, н. у 1919, рад., загінуў у 1945, пахаваны ў Ліепайскім р-не ў Латвіі.

ФЯДОСЕНКА Рыгор Аляксандравіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак.

ФЯДОСЕНКА Ціхан Фёдаравіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1945.

ХАДЗЬКО Іван Сцяпанавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1942.

ХЛІМОНЕНКА Рыгор Якаўлевіч, н. у 1899, яфр., прапаў без вестак у 1945.

ЦАЛКОВІКАЎ Іван Іванавіч, н. у 1920, рад., загінуў у 1945 у Германіі.

ЦАЛКОВІКАЎ Пётр Іванавіч, н. у 1908, рад., загінуў у 1943 пад Жлобінам, Гомельская вобл.

ЧАПАЕЎ Канстанцін Сяргеевіч, н. у 1921, загінуў 12.8.1942, пахаваны ў в. Воранава Ленінградскай вобл.

ЧАРНЯКОЎ Ігнат Мінавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЧУБУКОЎ Герман Іванавіч, рад., загінуў 17.8.1942, пахаваны ў в. Вял. Дубоўніцы Ленінградскай вобл.

ЧУБУКОЎ Ермалай Іванавіч, н. у 1908, рад., загінуў 17.6.1912, пахаваны ў в. Вял. Дубоўніцы Ленінградскай вобл.

ЧЭНЧЫКАЎ Пётр Усцінавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак.

ЧЭНЧЫКАЎ Фёдар Усцінавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1941.

ШАЛАБАКОЎ Васілій Васільевіч, н. у 1892, в/тэхнік 1 р., загінуў 26.4.1942.

ШАРМАНАЎ Гардзей Іванавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак.

ШАЎЦОЎ Іван Сямёнавіч, н. у 1908, рад., загінуў 24.9.1942, пахаваны ў в. Мурцэева Зубцоўскага р-на Калінінскай вобл.

ШГАРЫГІН Якаў Аляксеевіч, н. у 1923, рад., памёр ад ран 28.12.1944.

ЯСЬКОЎ Андрэй Піліпавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЯЎМЕНАЎ Антон Несцеравіч, н. у 1911, рад., загінуў у 1944 пад Краснадарам.

ПАСЁЛАК КЛІМАЎСКІ

БАРАНЦАЎ Якаў Мяфодзьевіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1942.

ВЕСЯЛКОЎ Іван Сяргеевіч, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Шылавічы Чачэрскага р-на Гомельскай вобл.

ГАРБАЧОЎ Кірыл Іванавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГАЎРЫЛЕНКА Іосіф Мікалаевіч, н. у 1913, мал. сярж., прапаў без вестак у 1944.

ГАЎРЫЛЕНКА Лука Трафімавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

ДЗЮБКІН Рыгор Пятровіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1941.

КАНДРАЦЕНКА Мікалай Сяргеевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

КІРЫЧЭНКА Піліп Андрэевіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1944.

КЛЕМЯНЦОЎ Піліп Сцяпанавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1941.

КЛЕМЯНЦОЎ Фёдар Макаравіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1941.

КУСТАЎ Канстанцін Паўлавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

ФЯДОСЕНКА Васілій Іосіфавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1943.

ФЯДОСЕНКА Рыгор Аляксандравіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1942.

ПАСЁЛАК НОВАЕ ЖЫЦЦЁ

АКСЁНАЎ Апанас Сямёнавіч, н. у 1921, рад., загінуў у 1942, пахаваны ў в. Захарына Наўгародскага р-на.

АЎСЯЙКОЎ Апанас Сямёнавіч, н. у 1921, рад., загінуў у 1942 пад Беластокам.

БЕСКАРАВАЙНЫ Антон Іванавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВАЛАТАЎЦОЎ Іван Карпавіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1942 у с. Рожа, Венгрыя.

ВАЛАТАЎЦОЎ Леанід Карпавіч, н. у 1918, кап., загінуў у 1944 пад Варшавай.

ВАЛАТАЎЦОЎ Яўген Васільевіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1944 пад Варшавай.

ВІЖУНОЎ Анатоль Іванавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1941.

ВІЖУНОЎ Лявон Карпавіч, н. у 1918, рад., загінуў у 1944 у Польшчы.

ВІЖУНОЎ Раман Савельевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1945.

ГЕРАСІМАЎ Пётр Фаміч, н. у 1908, рад., загінуў у 1941 пад Мазыром.

ЗАВУЛАЧНЫ Леанід Цімафеевіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1942 пад Смаленскам.

ЗЕЛІЧОНАК Навум Алегавіч, н. у 1904, рад., загінуў у 1944, г. Саратаў.

КАЗЛОЎ Віктар Ягоравіч, н. у 1905, рад., загінуў у 1943 у Свяцілавіцкім р-не Гомельскай вобл.

КАМОЎСКІ Іван Уласавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1943.

КАМОЎСКІ Пётр Уласавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак.

КОРШНЕЎ Іван Пракопавіч, н. у 1904, рад., загінуў у 1943 пад Оршай.

ЛЯВОНАЎ Пётр Патапавіч, н. у 1912, рад., загінуў у 1944 пад Кіевам.

МЯЖЭЙНІКАЎ Васілій Аўрамавіч, н. у 1921, рад., загінуў у 1941 у Літве.

НОВІКАЎ Несцер Цімафеевіч, н. у 1907, рад., загінуў у 1941 на р. Дзясна.

НОВІКАЎ Павел Рыгоравіч, н. у 1907, рад., загінуў у 1944 у г. Будапешт.

ПАРОШЫН Аляксей Давыдавіч, н. у 1903, загінуў у 1943 у Навабеліцы.

ПАРОШЫН Фядосій Давыдавіч, н. у 1905, загінуў у 1943 пад Масквой.

РАМАНЕНКА Васілій Сяргеевіч, рад., загінуў 3.12.1941 у Фінскім заліве.

САЙКОЎ Іван Іванавіч, н. у 1920, рад., загінуў у 1945 у Германіі.

САКАЛОЎ Якаў Емяльянавіч, н. у 1890, маёр, загінуў у 1941.

САЛОХІН Стафан Фёдаравіч, н. у 1906, рад., загінуў у 1941 у Гомельскай вобл.

СІВАКОЎ Міхаіл Антонавіч, н. у 1908, рад., загінуў у 1942 на р. Нява.

І.І.Цалковікаў.

А.Н.Яўменаў.

СІЛЬЧАНКА Міхаіл Сямёнавіч, н. у 1920, сярж., загінуў у 1944 пад Кіевам.

ТРУШКІН Іосіф Міронавіч, н. у 1919, рад., загінуў у 1941 у Брэсце.

ТРУШКІН Мікалай Міронавіч, н. у 1908, рад., загінуў у 1941 у Жлобіне Гомельскай вобл.

УДОВЕНКА Міхаіл Яфрэмавіч, н. у 1920, рад., загінуў у 1944 пад г. Баранавічы.

ФІЛІПАЎ Мікалай Сяргеевіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1944 у Літве.

ХАМЯКОЎ Лявон Стафанавіч, н. у 1904, рад., загінуў у 1945 у Германіі.

ХАМЯКОЎ Пётр Піліпавіч, лейт., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Ярошына Самборскага р-на Львоўскай вобл.

ХАМЯКОЎ Яўген Сцяпанавіч, н. у 1906, рад., загінуў у 1944 пад Магілёвам.

ВЁСКА ЯРОМІНА

БАГДАНАЎ Пётр Барысавіч, н. у 1921, рад., загінуў у 1944 у Валынскай вобл.

БАЖКОЎ Іван Аляксандравіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1943.

БЛЯСКІН Аляксандр Міхайлавіч, н. у 1920, лейт., загінуў у 1942 пад Брэстам.

БЛЯСКІН Аляксей Міхайлавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак.

БЛЯСКІН Рыгор Паўлавіч, н. у 1897, рад., загінуў у 1945, пахаваны ў п. Чэхава Багратіёнаўскага р-на Калінінградскай вобл.

БЛЯСКІН Фёдар Міхайлавіч, н. у 1908, лейт., памёр ад ран у 1942.

БЯРОЗКІН Пётр Васільевіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў пас. Акцябр Свіслацкага р-на Мінскай вобл.

БЯРОЗКІН Цімафей Адамавіч, мал. лейт., загінуў у 1944 у Палескай вобл.

ВАСІЛЬЕЎ Іван Іонавіч, н. у 1918, сярж., прапаў без вестак у 1943.

ГАЛАЎНЁЎ Міхаіл Платонавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак.

ГАЛАЎНЁЎ Міхаіл Фёдаравіч, н. у 1924, мал. лейт., загінуў у 1945 ва Усходняй Прусіі.

ГАЛАЎНЁЎ Пётр Емяльянавіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у 1941.

ГАЛАЎНЁЎ Платон Іванавіч, н. у 1891, рад., загінуў у 1943.

ГАЛАЎНЁЎ Фёдар Данілавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГАЛАЎНЁЎ Фёдар Емяльянавіч, н. у 1892, лейт., загінуў у 1942.

ГАЛКІН Макар Нічыпаравіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГАМАНКОЎ Васілій Міронавіч, н. у 1906, рад., загінуў у 1941 у Жыткавіцкім р-не Палескай вобл.

ГАНЧАРОЎ Іван Авакумавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1941.

ГАРБАЧОЎ Аляксей Барысавіч, н. у 1917, загінуў у 1945 у Германіі.

ГЛАДКІЙ Іван Іванавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Анусін Валынскай вобл.

ГЛАДКІХ Леў Сямёнавіч, н. у 1892, кап., пахаваны ў в. Чумазава Смаленскай вобл.

ГЛАДКОЎ Аляксандр Іванавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГЛАЗКОЎ Міхаіл Андрэевіч, н. у 1924, рад., памёр ад ран у 1944, пахаваны ў в. Сякерычы Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ГЛАЗКОЎ Сяргей Сцяпанавіч, н. у 1895, рад., загінуў у 1943.

ГЛУШАКОЎ Іван Анатольевіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1945.

ГЛУШАКОЎ Іосіф Адамавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1942.

ГРЫНЬКО Фелікс Фядосавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

ДЗЕМКІН Іван Максімавіч, н. у 1906, сярж., загінуў у 1941 пад Рослаўлем Смаленскай вобл.

ДЗЕМКІН Максім Паўлавіч, н. у 1912, загінуў 6.12.1941 у г. Канатоп Сумскай вобл.

ДЗЕМКІН Пётр Лук'янавіч, н. у 1912, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Бор Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ЕРМАЛОВІЧ Канстанцін Мікалаевіч, лейт., загінуў у 1944, пахаваны ў г. Нікалаеў.

ІВАНЕНКА Васілій Іванавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

ІВАНЕНКА Гаўрыла Васільевіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1944.

ІВАНЕНКА Мікалай Елісеевіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1944.

ІЛЬЮШЧЭНКА Пётр Антонавіч, н. у 1919, ст. лейт., прапаў без вестак у 1941.

КАВАЛЁЎ Міхаіл Піліпавіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1945 ва Усходняй Прусіі.

КАЗАКЕВІЧ Мікалай Сцяпанавіч, н. у 1920, лейт., камандзір роты, загінуў 26.6.1941.

КАЛІШ Рыгор Андрэевіч, н. у 1915, рад., загінуў у 1942 у Беластоцкай вобл.

КАЛУГІН Іван Усцінавіч, н. у 1926, рад., загінуў у 1945, пахаваны ў в. Корнева Багратіёнаўскага р-на Калінінградскай вобл.

КАРДАШОЎ Аляксандр Паўлавіч, н. у 1927, рад., прапаў без вестак у 1927.

КАРОЎКІН Іван Іванавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1943.

КАРОЎКІН Іван Ігнатавіч, н. у 1921, рад., загінуў у 1945 на р. Одэр, пахаваны ў Ліепайскім р-не Латвіі.

КАРОЎКІН Іван Фёдаравіч, рад., загінуў у 1944 у Карэліі.

КАРОЎКІН Ніканор Іванавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАРОЎКІН Павел Антонавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1941.

КАРОЎКІН Рыгор Аляксандравіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАРОЎКІН Уладзімір Іванавіч, н. у 1924, рад, загінуў у 1944 у в. Старыца Парыцкага р-на Палескай вобл.

КАРОЎКІН Фадзей Пятровіч, н. у 1915, рад., загінуў у 1942 у Беластоцкай вобл.

КАРОЎКІН Фёдар Андрэевіч, н. у 1901, рад., загінуў у 1943 пад Ленінградам.

КАРЧЫНАЎ Георгій Герасімавіч, сярж., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Малодкавічы Пінскага р-на Брэсцкай вобл.

КАСЯКОЎ Фёдар Пятровіч, н. у 1896, рад., загінуў 25.10.1943, пахаваны каля в. Аляксандраўка Слаўгарадскага р-на Магілёўскай вобл.

КАШАЛАПАЎ Іван Іосіфавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1943.

КЕРНАЖЫЦКІ Мікалай Рыгоравіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак.

КІРЫЕНКА Пётр Піліпавіч, н. у 1924, загінуў у 1944 на р. Бярэзіна.

КІРЫЕНКА Піліп Емяльянавіч, прапаў без вестак.

КІРЫЕНКА Рыгор Піліпавіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

КІСЛЯКОЎ Васіль Піліпавіч, н. у 1922, прапаў без вестак у 1943.

КОЛАСАЎ Фёдар Сяргеевіч, н. у 1911, ст. сярж., загінуў 14.8.1942, пахаваны каля в. Скляева Варонежскай вобл.

КОРШНЕЎ Аляксей Герасімавіч, н. у 1920, сярж., прапаў без вестак у 1944.

КОРШНЕЎ Іван Паўлавіч, н. у 1914, мал. сярж., прапаў без вестак у 1941.

КОРШНЕЎ Кузьма Паўлавіч, н. у 1899, рад., загінуў у 1944 у Вільнюсе.

КОРШНЕЎ Рыгор Герасімавіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1944 у Пінскай вобл.

КОСТКІН Дзмітрый Лазаравіч, н. у 1915, кап.,

загінуў 28.8.1944, пахаваны ў в. Антоньева Беластоцкага ваяв., Польшча.

КОСТУСАЎ Апанас Пятровіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1941.

КОСТУСАЎ Дзмітрый Пятровіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1941.

КУЛЯШОЎ Іван Лявонавіч, н. у 1913, рад., загінуў у 1942 у Смаленску.

КУЛЯШОЎ Пётр Лявонавіч, н. у 1915, рад., загінуў у 1942 у Сталінградскай вобл.

КУЛЯШОЎ Рыгор Лявонавіч, н. у 1909, рад., загінуў у 1943 у Ленінградзе.

ЛАНЮГА Андрэй Лявонавіч, н. у 1907, рад., загінуў у 1945 ва Усходняй Прусіі.

ЛАРАЧКІН Іван Андрэевіч, старш., загінуў у 1943 у в. Букань Калужскай вобл.

МАЖАЕЎ Сяргей Кузьміч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1943.

МАКУШЭНКА Іван, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1943.

МАНАЕЎ Міхаіл Паўлавіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў в. Вялікі Бор Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

МАРОЗ Іван Фёдаравіч, н. у 1925, прапаў без вестак у 1944.

МАРОЗКІН Адам Аляксандравіч, н. у 1925, прапаў без вестак у 1944.

МАХОЎЦАЎ Іван Калінавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1941.

МАХОЎЦАЎ Іван Якаўлевіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1943.

МАХОЎЦАЎ Мікалай Рыгоравіч, н. у 1896, рад., памёр ад ран у 1944, пахаваны ў в. Пятух Чавускага р-на Магілёўскай вобл.

МАХОЎЦАЎ Мікалай Фёдаравіч, н. у 1906, рад., загінуў у 1942, пахаваны ў в. Старыя Курдзюкі Смаленскай вобл.

МЕЛЬНІКАЎ Барыс Паўлавіч, ст. сярж., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Пякашты Смалявіцкага р-на Мінскай вобл.

МЕРКУЛАЎ Міхаіл Іванавіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1944 у Магілёўскай вобл.

МІНЧАНКА Іван Паўлавіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1944 у Літве.

МУХАМОРЫН Васілій Іванавіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1944 у в. Старына Парыцкага р-на Палескай вобл.

МУХАМОРЫН Захар Піліпавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

МУХАМОРЫН Мікалай Сцяпанавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1943.

НОВІКАЎ Пётр Фёдаравіч, н. у 1911, мал. сярж., загінуў у 1944 у г. Несцераў Львоўскай вобл.

НЯТЫЛЬКІН Міхаіл Герасімавіч, н. у 1923, мал. лейт., загінуў на р. Днепр.

ПАПЛЕЎКА Канстанцін Аляксандравіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

В.П.Кіслякоў.

ПАШЭДА Аляксей Апанасавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1941.

ПАШЭДА Іван Пятровіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАШЭДА Макар Фаміч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАШЭДА Мікалай Іосіфавіч, н. у 1903, тэхнік-інтэндант, прапаў без вестак у 1941.

ПАШЭДА Мікалай Лук'янавіч, н. у 1911, старш., памёр ад ран 3.5.1945, пахаваны ў Германіі.

ПАШЭДА Міхаіл Сцяпанавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАШЭДА Павел Данілавіч, рад., загінуў у баі, пахаваны ў в. Вельга Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ПАШЭДА Ягор Фаміч, н. у 1913, прапаў без вестак.

ПРАХАРЭНКА Уладзімір Фёдаравіч, н. у 1925, рад., памёр ад ран у 1944 у Румыніі.

РАБКОЎ Іван Васільевіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

РАДЧАНКА Якаў Яфімавіч, рад., загінуў у 1945, пахаваны ў г. Калінінград.

САЗОНЕНКА Дзмітрый Рыгоравіч, н. у 1920, рад., загінуў у 1943 у Быхаўскім р-не Магілёўскай вобл.

САЗОНЕНКА Фёдар Андрэевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

САЛАМАХА Карней Ерафеевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

САЛАЎ'ЁЎ Іосіф Піліпавіч, н. у 1900, рад., загінуў у 1943 у в. Маленькая Мцэнскага р-на Арлоўскай вобл.

САСЬЯНАЎ Іван Сямёнавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

СВІСТУНОЎ Пётр Аляксеевіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у 1943.

СІБІЛЕЎ Аляксей Рыгоравіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1944 у п. Лігатнэ Цэсіскага р-на ў Латвіі.

СІБІЛЕЎ Мікалай Яўціхіевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

СІБІЛЕЎ Мікалай Пятровіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

СІБІЛЕЎ Міхаіл Іванавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

СТАРАВОЙТАЎ Дзяніс Кузьміч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

СУСІКАЎ Іван Рыгоравіч, рад., загінуў пад Масквой.

СЯЛЕЦКІ Аляксандр Ягоравіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1943.

СЯЛЕЦКІ Ягор Ягоравіч, н. у 1920, прапаў без вестак у 1944.

ТРАЯНАЎ Фёдар Ісаевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

ТРУШКОЎ Назар Стафанавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак 3.8.1941.

ХАЎРОЦІН Іван Андрэевіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1941.

ХАЎРОЦІН Пётр Фаміч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у 1942.

ХАЎРОЦІН Фама Фёдаравіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

ХАЎРОШЫН Іван Цімафеевіч, н. у 1919, прапаў без вестак у 1944.

ХАЎРОШЫН Канстанцін Аляксеевіч, н. у 1925, прапаў без вестак у 1945.

ХАЎРОШЫН Уладзімір Мікалаевіч, н. у 1916, прапаў без вестак у 1944.

ХАЎРОШЫН Яфім Мікалаевіч, н. у 1918, прапаў без вестак у 1944.

ПАЛКОЎНІКАЎ Міхаіл Іванавіч, н. у 1923, ст. лейт., прапаў без вестак у маі 1944.

ЦІТОВІЧ Мікалай Іосіфавіч, н. у 1914, прапаў без вестак у 1944.

ЧАЙКОЎ Васілій Кірылавіч, рад., памёр ад ран 10.12.1944, пахаваны ў в. Паншына Ілоўлінскага р-на Валгаградскай вобл.

ЧАЙКОЎ Георгій Аляксеевіч, н. у 1916, мал. лейт., прапаў без вестак у 1941.

ЧАЙКОЎ Канстанцін Яфімавіч, н. у 1914, рад., загінуў 20.10.1944 ва Усходняй Прусіі.

ЧАЙКОЎ Фёдар Міхайлавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЧАЙКОЎ Васілій Дзянісавіч, н. у 1915, мал. лейт., прапаў без вестак у 1944.

ЧУЯШКОЎ Анатоль Васільевіч, н. у 1920, лейт., прапаў без вестак у 1944.

ЧУЯШОЎ Зіновій Навумавіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1941.

ШУГАЎ Міхаіл Аляксандравіч, рад., загінуў у 1943 пад Жлобінам Гомельскай вобл.

ЯЗЕРСКІ Уладзімір Паўлавіч, н. у 1918, рад., загінуў у 1945, пахаваны ў Калінінградскай вобл.

ЯСЬКОЎ Іван Сяргеевіч, н. у 1920, прапаў без вестак у 1944.

Загінуўшыя воіны Чырвонай Арміі, якія прызываліся Гомельскім РВК

АБРАМЕНКА Павел Данілавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1943.

АБРАМЦАЎ Віктар Пракопавіч, н. у 1924, рад., загінуў 7.5.1945, пахаваны ў г. Брандэнбург, Германія.

АВЕРЧАНКА Аляксандр Васільевіч, н. у 1926, мал. сярж., загінуў 19.1.1945 ва Усходняй Прусіі.

АДАМОЎСКІ Уладзімір Іосіфавіч, н. у 1907, рад., загінуў 18.11.1943, пахаваны ў в. Міхалькі Гомельскага р-на.

АДНАКОЛАЎ Рыгор Піліпавіч, н. у 1922, рад., загінуў 18.8.1942, пахаваны ў Варонежскай вобл.

АЛЯКСЕЕНКА Ігнат Мікітавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

АЛЯШКЕВІЧ Мікалай Герасімавіч, н. у 1907, рад., загінуў 21.8.1943, пахаваны ў в. Зомкіна Харкаўскай вобл.

АНТОНЧАНКА Пётр Фёдаравіч, н. у 1910, рад., загінуў 23.11.1943, пахаваны каля в. Ровішча Жлобінскага р-на Гомельскай вобл.

АНУФРЫЕЎ Мікалай Уласавіч, н. у 1924, рад., загінуў 17.11.1943, пахаваны ў г. Рэчыца Гомельскай вобл.

АРТАМОНАЎ Пётр Аўрамавіч, н. у 1927, рад., загінуў у Літве, пахаваны ў г. Каўнас.

АСТАЙТАЎ Пракоп Ананьевіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1944.

АЎСЯННІКАЎ Аляксандр Ільіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАНДАРЭНКА Аляксей Фёдаравіч, н. у 1923, рад., памёр ад ран 27.4.1945 у Германіі.

ВАРАБ'ЁЎ Андрэй Арцёмавіч, рад., загінуў у Кіраваградскай вобл., пахаваны ў в. Бурткі Злата-польскага р-на.

ВАРАБ'ЁЎ Ілья Андрэевіч, н. у 1925, рад., памёр ад ран у шпіталі 9.12.1944, пахаваны ў г. Седльцы, Польшча.

ВАРАБ'ЁЎ Лазар Нілавіч, н. у 1902, рад., загінуў у лютым 1944, пахаваны ў в. Мехаўшчына Калінкавіцкага р-на Гомельскай вобл.

ВЕРАМЕЕЎ Сяргей Антонавіч, н. у 1903, рад., памёр ад ран 13.4.1944, пахаваны ў г. Слаўгарад Магілёўскай вобл.

ВІННІКАЎ Аляксей Пятровіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак 18.2.1942.

ВОСІПАЎ Гардзей Сілавіч, н. у 1902, рад., загінуў у Германіі.

ВЯРЭНЧЫК Васілій Міхайлавіч, н. у 1918, рад., загінуў 17.11.1943, пахаваны ў в. Гарывада Рэчыцкага р-на Гомельскай вобл.

ГАДУНОЎ Васілій Сцяпанавіч, н. у 1909, рад., загінуў 14.11.1943, пахаваны ў в. Ветхін Рэчыцкага р-на Гомельскай вобл.

ГАДУНОЎ Васілій Васільевіч, н. у 1901, рад., загінуў 14.11.1943, пахаваны ў в. Ветхін Рэчыцкага р-на Гомельскай вобл.

ГАДУНОЎ Мікалай Сцяпанавіч, н. у 1912, рад., загінуў 17.11.1943, пахаваны ў в. Гарывада Рэчыцкага р-на Гомельскай вобл.

ГАДУНОЎ Сяргей Якаўлевіч, н. у 1904, рад., загінуў 6.12.1943, пахаваны ў в. Работка Жлобінскага р-на Гомельскай вобл.

ГАЛКОЎСКІ Пётр Канстанцінавіч, н. у 1922, рад., загінуў у в. Кузьмінкі Рэчыцкага р-на Гомельскай вобл.

ГАЛКОЎСКІ Рыгор Уладзіміравіч, н. у 1912, сярж., прапаў без вестак 12.7.1943 каля в. Шолкава Каранёўскага р-на Курскай вобл.

ГАЛУШКІН Васілій Мікалаевіч, н. у 1925, рад., загінуў 26.7.1944, пахаваны ў в. Чарамуха Брэсцкай вобл.

ГАНКІН Ісак Хаймавіч, н. у 1917, мал. сярж., загінуў 7.7.1942, пахаваны ў в. Расоша Варонежскай вобл.

ГАНЧАРОЎ Адам Цімафеевіч, н.у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГАНЧАРОЎ Міхаіл Паўлавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГАНЧАРОЎ Пётр Рыгоравіч, н. у 1907, рад., загінуў 18.7.1944 на Украіне, пахаваны ў в. Туполы Валынскай вобл.

ГАРБАЧОЎ Аляксей Барысавіч, н. у 1917, рад., загінуў 24.3.1945, пахаваны ў Гданьскім ваяв., Польшча.

ГАРБАЧОЎ Васілій Лаўрэнцьевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГАРОХАЎ Сяргей Андрэевіч, н. у 1927, рад., памёр ад ран 23.10.1944, пахаваны ў Варшаўскім ваяв., Польшча.

ГАРЧУНОЎ Захар Фёдаравіч, н. у 1902, рад., загінуў 28.7.1942.

ГАЎРЫКАЎ Рыгор Фёдаравіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГЕРМАН Мацвей Іосіфавіч, н. у 1910, рад., загінуў 30.11.1942, пахаваны ў Мгінскім р-не Ленінградскай вобл.

ГІНЗБУРГ Леанід Сямёнавіч, н. у 1926, рад., загінуў у 1942.

ГЛАДКОЎ Мікалай Ігнатавіч, н. у 1922, мал. лейт., загінуў 5.8.1942, пахаваны ў в. Германава Зубцоўскага р-на Калінінскай вобл.

ГЛУШАК Павел Якаўлевіч, н. у 1900, загінуў 4.9.1943, пахаваны ў в. Перасыпкі Пуціўльскага р-на Сумскай вобл.

ГОЛУБЕЎ Уладзімір Цімафеевіч, н. у 1926, рад., загінуў 26.2.1945 у Латвіі.

ГОЛУБЕЎ Фёдар Мікалаевіч, н. у 1924, рад., загінуў 18.4.1945, пахаваны ў Шчэцінскім ваяв., Польшча.

ГРАДЗЮШКА Яраслаў Вікенцьевіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГРАМАЎ Іван Мікітавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГРАПАЎ Павел Якаўлевіч, н. у 1916, ст. сярж., памёр ад ран 22.4.1945, пахаваны ў Германіі.

ГРУШУНОЎ Мікіта Апанасавіч, н. у 1922, лейт., загінуў у 1943, пахаваны на х. Бель Дубровенскага р-на Віцебскай вобл.

ГРЫПЕЎ Фёдар Усцінавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак 30.11.1943.

ГРЫШАНАЎ Георгій Сцяпанавіч, н. у 1921, рад., загінуў 22.12.1941, пахаваны ў в. Чэтынка Волхаўскага р-на Ленінградскай вобл.

ГРЫШАНАЎ Іван Васільевіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГРЫШАНАЎ Іван Аляксеевіч, н. у 1923, сярж., загінуў 20.11.1942 у Калмыкіі, пахаваны ў в. Хамкута.

ГРЫШАНАЎ Міхаіл Міхайлавіч, н. у 1922, мал. сярж., прапаў без вестак у 1945 у Ленінградскай вобл.

ГРЫШЧАЎ Яфім Мітрафанавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГУЗОЎСКІ Андрэй Іванавіч, н. у 1920, рад., загінуў 10.3.1942, пахаваны каля в. Яблынька Аленінскага р-на Цвярской вобл.

ГУТАЛЕЎ Антон Трафімавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак 4.9.1944.

ГУЦАЎ Дзмітрый Гаўрылавіч, н. у 1918, рад., загінуў 14.11.1943, пахаваны ў в. Веткін Рэчыцкага р-на Гомельскай вобл.

ГУЦАЎ Яфім Гаўрылавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГУЦІН Канстанцін Якаўлевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1941.

ДАВЫДАЎ Васілій Мікітавіч, н. у 1920, рад., загінуў 26.2.1944, пахаваны ў в. Вір Порхаўскага р-на Ленінградскай вобл.

ДАВЫДАЎ Іван Варламавіч, рад., загінуў 16.11.1943 у Гомельскай вобл., пахаваны ў в. Рэбус Рэчыцкага р-на.

ДАВЫДКОЎ Пётр Сільвестравіч, н. у 1914, лейт., загінуў 30.8.1941 у Ленінградскай вобл.

ДАВЫДОЎСКІ Яўгеній Сцяпанавіч, н. у 1925, яфр., загінуў 28.9.1944 у Латвіі.

ДАНІЛЬЧАНКА Барыс Савельевіч, н. у 1911, лейт., загінуў 20.10.1944, пахаваны на ст. Дамтавізня Варшаўскага ваяв., Польшча.

ДАРАФЕЕЎ Васілій Дарафеевіч, н. у 1922, курсант, пахаваны ў в. Паплінка Шабекінскага р-на Белгарадскай вобл.

ДАРАФЕЕЎ Іван Мікалаевіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1944.

ДЖАСАЎ Піліп Патапавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак 12.7.1942.

ДЗЯМІДАЎ Даніла Рыгоравіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак 4.8.1941.

ДЗЯМІДАЎ Якаў Анісімавіч, н. у 1911, рад., загінуў 7.9.1943.

ДЗЯМ'ЯНЧАНКА Пётр Лявонавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

ДЗЯНІСАЎ Павел Фёдаравіч, н. у 1925, рад., загінуў 25.1.1945 у Латвіі.

ДРАБЫШЭЎСКІ Андрэй Ігнатавіч, н. у 1902, рад., загінуў 5.10.1941.

ДУБАДЗЕЛАЎ Міхаіл Станіслававіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

ДУБОЎСКІ Фёдар Архіпавіч, н. у 1924, рад., загінуў 28.4.1945 у Германіі.

ДУДАРАЎ Мікалай Якаўлевіч, н. у 1917, ст. сярж., загінуў 18.4.1945, пахаваны ў г. Вэрніхэн, Германія.

ДУДАЎ Аляксей Іванавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЕПАНАЎ Мікалай Мацвеевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЕРМАКОЎ Пётр Сцяпанавіч, мал. лейт., прапаў без вестак у 1941.

ЕРМАКОЎ Рыгор Ксенафонтавіч, н. у 1907, рад., загінуў.

ЕРМАКОЎ Сцяпан Цімафеевіч, н. у 1914, рад., памёр ад ран 30.1.1945 ва Усходняй Прусіі.

ЕРМАКОЎ Цярэнцій Фаміч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЕЎДАЧЭНКА Аляксандр Кірылавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЖАЛЕЗНЯКОЎ Канстанцін Сяргеевіч, рад., прапаў без вестак 8.9.1942.

ЖОЛУДЗЕЎ Сямён Іванавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЖУКАЎ Пётр Мацвеевіч, н. у 1919, рад., загінуў 14.11.1944 у Латвіі.

ЖУРАЎЛЁЎ Елістрат Паўлавіч, загінуў 1.8.1943 каля в. Бярозаўка Варонежскай вобл.

ЖЫХАРАЎ Ігнат Ларыёнавіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЖЫХАРАЎ Іван Мацвеевіч, н. у 1904, рад., загінуў 6.10.1943.

ЖЫХАРАЎ Сяргей Усцінавіч, н. у 1911, рад., загінуў у Польшчы.

ЗААЗЁРКІН Фёдар Кузьміч, н. у 1911, ст. сярж., памёр ад ран у Польшчы.

ЗАВЕЛІН Рыгор Пятровіч, н. у 1920, рад., загінуў 16.9.1944.

ЗАЙЦАЎ Аляксей Максімавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак 5.10.1941.

ЗАЙЦАЎ Іван Сцяпанавіч, н. у 1924, рад., загінуў у Германіі.

ЗАХАРАЎ Васілій Сяргеевіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЗУБАНКОЎ Васілій Сямёнавіч, н. у 1909, старш., загінуў 10.4.1941, пахаваны ў в. Стрыжнава Пушкіна-Горскага р-на Пскоўскай вобл.

ЗУБАРАЎ Васілій Макаравіч, н. у 1921, рад., загінуў у Польшчы.

ЗУБАРАЎ Марк Іванавіч, н. у 1915, сярж., загінуў 15.9.1942 у Тульскай вобл., пахаваны каля в. Храпкіна.

ЗУБАРАЎ Міхаіл Маркавіч, н. у 1925, рад., загінуў 15.10.1944, пахаваны ў Варшаўскім ваяв., Польшча.

ІВАНОЎ Іван Іванавіч, н. у 1914, рад., загінуў 25.11.1943 у Гомельскай вобл., пахаваны каля в. Броннае.

ІВАНЧЫКАЎ Іван Давыдавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак ў 1945.

ІВАНЧЫКАЎ Павел Іванавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

ІВАНЧЫКАЎ Якаў Яфімавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

ІЛЬЮКІН Марцін Гаўрылавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1944.

ІЛЬЮШЧАНКА Пётр Антонавіч, н. у 1919, лейт., прапаў без вестак у 1941.

ІСАЕВІЧ Фёдар Фёдаравіч, н. у 1910, рад., загінуў 26.1.1945 ва Усходняй Прусіі.

ІСАЧАНКА Васілій Кірылавіч, н. у 1901, мал. сярж., загінуў 16.10.1944, пахаваны ў г. Белград, Югаславія.

ІСАЧАНКА Сямён Лаўрэнцьевіч, н. у 1914, рад., памёр ад ран, пахаваны ў в. Печышча Светлагорскага р-на.

КАБКОЎ Іосіф Еўдакімавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАВАЛЕНКА Васілій Данілавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАВАЛЕНКА Міхаіл Данілавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАВАЛЕНКА Нічыпар Данілавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАВАЛЁЎ Васілій Піліпавіч, н. у 1910, рад., памёр ад ран 20.4.1945 у Германіі.

КАВАЛЁЎ Дзмітрый Пятровіч, н. у 1922, лейт., загінуў 26.7.1944.

КАВАЛЁЎ Кірыл Лукіч, н. у 1902, рад., загінуў 13.1.1942 у Калінінскай вобл.

КАВАЛЁЎ Мікалай Ільіч, н. у 1914, рад., пахаваны ў в. Веткін Рэчыцкага р-на Гомельскай вобл.

КАВАЛЁЎ Міхаіл Андрэевіч, н. у 1905, старш., прапаў без вестак у Харкаўскай вобл.

КАВАЛЁЎ Пахом Іванавіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАВАЛЁЎ Фрол Іванавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАВАЛЬЧУК Мікалай Фёдаравіч, н. у 1921, рад., загінуў 8.10.1944 у Латвіі.

КАЖАМЯКІН Мікалай Самойлавіч, н. у 1905, рад., загінуў 13.11.1943, пахаваны ў в. Левашы Рэчыцкага р-на Гомельскай вобл.

КАЖАМУКА Міхаіл Сямёнавіч, н. у 1924, рад., памёр ад ран 8.10.1944, пахаваны ў Варшаўскім ваяв., Польшча.

КАЗАКЕВІЧ Андрэй Антонавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАЗІМІРАЎ Андрэй Іванавіч, н. у 1921, сярж., памёр ад ран 26.5.1943, пахаваны ў г. Кандалакша Мурманскай вобл.

КАЗЛОЎ Барыс Рыгоравіч, рад., загінуў 23.10.1941.

КАЗЛОЎ Рыгор Фёдаравіч, н. у 1911, палк., загінуў 6.7.1944, пахаваны ў г.п. Мір Карэліцкага р-на Гродзенскай вобл.

КАЗЛОЎ Сяргей Васільевіч, н. у 1926, яфр., загінуў 29.10.1944 у Латвіі.

КАЗУБАНАЎ Фёдар Дзянісавіч, н. у 1903, рад., загінуў 27.11.1943, пахаваны ў п. Пралетарый Жлобінскага р-на Гомельскай вобл.

КАЛЕНЧУКОЎ Іван Ануфрыевіч, н. у 1919, рад., загінуў 6.1.1944, пахаваны ля в. Клін Гарадоцкага р-на Віцебскай вобл.

КАЛЕНЧЫКАЎ Іван Панцялеевіч, н. у 1913, рад., загінуў 11.3.1943, пахаваны ў Жыздрынскім р-не Калужскай вобл.

КАЛЕНЧЫКАЎ Максім Фёдаравіч, рад., загінуў у Харкаўскай вобл. 23.3.1942.

КАЛЕСНІКАЎ Іван Васільевіч, н. у 1904, рад., загінуў 24.9.1944, пахаваны ў Беластоцкім ваявод., Польшча.

КАЛІНЧАНКА Дзмітрый Мікалаевіч, н. у 1907, рад., загінуў 9.7.1942, пахаваны ў в. Мікалаеўка Белеўскага р-на Тульскай вобл.

КАЛЯДАЎ Якаў Фёдаравіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАНАНОВІЧ Адам Навумавіч, н. у 1922, рад., загінуў у Германіі 17.1.1943.

КАНАПЛЯНІКАЎ Аляксандр Андрэевіч, н. у 1918, рад., загінуў 3.11.1941, пахаваны ў в. Табіна Мгінскага р-на Ленінградскай вобл.

КАНАПЛЯНІКАЎ Якаў Маркавіч, н. у 1897, рад., загінуў у Венгрыі 11.12.1944.

КАНДАКОЎ Піліп Емяльянавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАНЦАВЫ І.П., н. у 1911, рад., прапаў без вестак 5.10.1941.

КАНЦАВЫ Сяргей Трафімавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАПЕЙКІН Сцяпан Рыгоравіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАПЕЙКІН Яфім Рыгоравіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАПТОНАЎ Васілій Дзянісавіч, н. у 1899, рад., прапаў без вестак у Варонежскай вобл.

КАПЫТКОЎ Васілій Варфаламеевіч, н. у 1924, загінуў 17.1.1944 у в. Карані Азарыцкага р-на Гомельскай вобл.

КАРАЕЎ Даніла Рыгоравіч, н. у 1911, рад., загінуў 24.5.1944, пахаваны на х. Дароцкае Грыгорыяпольскага р-на, Малдавія.

КАРАЛЁЎ Міхаіл Паўлавіч, н. у 1923, рад., загінуў 25.8.1942, пахаваны ў в. Сутокі Лужскага р-на Ленінградскай вобл.

КАРАСЁЎ Міхаіл Трафімавіч, н. у 1924, рад., загінуў 18.2.1940, пахаваны ў в. Колпіна Ленінградскай вобл.

КАРАТКОЎ Іван Арцёмавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАРАТКОЎ Макар Арцёмавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАРДАШОЎ Мікалай Казіміравіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАРЖОЎ Іван Герасімавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАРОТЧАНКА Іван Пятровіч, н. у 1925, рад., загінуў 8.2.1944, пахаваны ля в. Падрэчка Парыцкага р-на Гомельскай вобл.

КАТЫШАЎ Канстанцін Іванавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАТЫШАЎ Міхаіл Іванавіч, н. у 1923, рад., загінуў у Польшчы.

КЕЦКІ А.Т., н. у 1907, рад., прапаў без вестак 4.10.1941.

КІРАНКОЎ Іван Андрэевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак 4.6.1942.

КІР'ЯНАЎ Рыгор Нічыпаравіч, рад., загінуў 19.10.1943, пахаваны ля в. Уласенкі Брагінскага р-на Гомельскай вобл.

КІРЫЕНКА Мікалай Аляксеевіч, н. у 1927, рад., загінуў ва Усходняй Прусіі 30.1.1945.

КІРЫЕНКА Станіслаў Адамавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1944.

КЛЕЦ Марк Васільевіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у 1944.

КЛІМАЎ Емяльян Рыгоравіч, н. у 1904, рад., загінуў 30.1.1944, пахаваны ў в. Палессе Азарыцкага р-на Палескай вобл.

КЛІМАЎ Іван Нічыпаравіч, н. у 1925, мал. сярж., памёр ад ран у Латвіі.

КЛІМОВІЧ Васілій Цярэнцьевіч, н. у 1914, рад., загінуў 8.1.1944, пахаваны ў в. Хомічы Калінкавіцкага р-на Гомельскай вобл.

КЛІМОВІЧ Леў Васільевіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1942.

КЛІМОВІЧ Павел Аляксандравіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

КЛІМОВІЧ Павел Іванавіч, н. у 1920, кап., загінуў 15.5.1944, пахаваны ў в. Ларэцкая Грыгорыяпольскага р-на, Малдавія.

КНЫШАЎ Аляксей Якаўлевіч, н. у 1915, рад., загінуў у палоне 19.1.1942.

КНЫШАЎ Нічыпар Якаўлевіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1944.

КОЗЫРАЎ Іван Барысавіч, лейт., прапаў без вестак у 1942.

КОЗЫРАЎ Рыгор Піліпавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак 5.7.1942.

КОТАЎ Пётр Іванавіч, н. у 1915, рад., загінуў 21.1.1944 у в. Заклятнае Парыцкага р-на Гомельскай вобл.

КОТАЎ Рыгор Нічыпаравіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у 1944.

КОТЫШАЎ Міхаіл Іванавіч, н. у 1923, рад., загінуў 9.3.1945, пахаваны ў Варшаўскім ваявод., Польшча.

КОШАЛЕЎ Мікалай Нічыпаравіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у Калмыкіі 27.11.1942.

КРАСКОВІЧ Іосіф Іосіфавіч, н. у 1918, ст. лейт., загінуў 10.8.1943, пахаваны ў в. Міхацееўка Белгарадскага р-на Белгарадскай вобл.

КРАСНІЦКІ Сяргей Іванавіч, н. у 1920, рад., загінуў 14.1.1945, пахаваны ў Варшаўскім ваявод., Польшча.

КРАЎЦОЎ Сямён Кірылавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

КРУМКАЧОЎ Сцяпан Іванавіч, н. у 1901, рад., загінуў 4.5.1944, пахаваны ў в. Дэлакэс Бендэрскага р-на, Малдавія.

КРЫВЯНКОЎ Іван Мацвеевіч, н. у 1910, сярж., загінуў у Карэліі 7.5.1942.

КРЫЧАЎЦОЎ Пётр Дзям'янавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1944.

КУДРАЎЦАЎ Уладзімір Сцяпанавіч, н. у 1925, рад., загінуў 30.8.1944, пахаваны ў Варшаўскім ваявод., Польшча.

КУЗЬМІЧОЎ Іосіф Якаўлевіч, н. у 1911, рад., загінуў 5.8.1944, пахаваны ў в. Зяленкі Валкавышканскага р-на Ровенскай вобл.

КУЗЬМЯНКОЎ Мікіта Максімавіч, н. у 1907, мал. лейт., загінуў у Варонежскай вобл. 22.7.1942.

КУЗЬМЯНОЙ Фёдар Іванавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

КУРЫЧЫК Леў Фёдаравіч, н. у 1923, лейт., памёр ад ран у Варонежскай вобл. 1.1.1943.

ЛАБАЧОЎ Аляксандр Аляксеевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛАБАЧОЎ Арсеній Апанасавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак 20.10.1941.

ЛАБАЧОЎ Іван Дзмітрыевіч, н. у 1919, рад., загінуў у Варашылаўградскай вобл. 10.12.1941.

ЛАБАЧОЎ Пётр Ермалаевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛАЗОНАЎ Пётр Маркавіч, н. у 1917, рад., загінуў 26.2.1943 у Арлоўскай вобл.

ЛАПМАНАЎ Іван Фёдаравіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак 3.12.1943.

ЛАПМАНАЎ Макей Фёдаравіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак 3.12.1943.

ЛАПЯНКОЎ Аляксандр Апанасавіч, н. у 1923, ст. сярж., загінуў 2.1.1944 у Палескай вобл.

ЛАРКІН Міхаіл Паўлавіч, н. у 1904, рад., загінуў 1.3.1944.

ЛЕБЯГАЕЎ Сяргей Фёдаравіч, н. у 1924, ст. сярж., загінуў 8.5.1945 ва Усходняй Прусіі.

ЛЕВАНЦОЎ Анатоль Аляксандравіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛЕСНІКОЎ Яўстрат Ермалаевіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛЕТАШКОЎ Іван Піліпавіч, н. у 1922, ст. сярж., загінуў 27.3.1944, пахаваны ў в. Кручэц Чырвонаармейскага р-на Львоўскай вобл.

ЛУКАШКІН Рыгор Васільевіч, н. у 1916, лейт., загінуў 18.10.1944 ва Усходняй Прусіі.

ЛУСКАНАЎ Іван Васільевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак 29.8.1942.

ЛЫСЯНКОЎ Аляксей Акімавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛЮБЫЩЕЎ Фёдар Паўлавіч, н. у 1911, рад., памёр ад ран 11.4.1945 у медсанбаце ва Усходняй Прусіі.

ЛЯВОНАЎ Максім Савельевіч, н. у 1905, сярж., загінуў 20.4.1943.

ЛЯВОНАЎ Цімафей Савельевіч, н. у 1909, рад., памёр ад ран 10.2.1945 у Германіі.

ЛЯСЬКОЎ Міхаіл Карпавіч, н. у 1924, рад., загінуў 17.3.1943, пахаваны ў в. Хлебатава Арлоўскай вобл.

ЛЯНКОЎ Васілій Фёдаравіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак 1.8.1941.

ЛЯНКОЎ Сіла Лявонавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАГІЛЬСКІ Мікалай Іванавіч, н. у 1921, рад., загінуў 23.12.1942, пахаваны ў в. Сафронкава Лычкоўскага р-на Наўгародскай вобл.

МАКАРАНКА Мікіта Мікітавіч, н. у 1915, рад., загінуў 10.12.1942.

МАКАРАЎ Даніла Платонавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак 24.10.1941.

МАКУШЭНКА Іван Пракопавіч, н. у 1920, рад., памёр у шпіталі, пахаваны у г.п. Наваельня Дзятлавіцкага р-на Гродзенскай вобл.

МАЛЕЦЬКА Кузьма Канстанцінавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак 27.9.1944 у Польшчы.

МАРГОЛІН Леў Барысавіч, мал. сярж., загінуў 1.5.1945 у Германіі.

МАРОЗАЎ Аляксей Карпавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАРТЫНАЎ Стафан Паўлавіч, н. у 1910, рад., загінуў 24.3.1944, пахаваны ў в. Залаец Цярнопальскай вобл.

МАРУСІН Мікалай Міронавіч, н. у 1902, рад., загінуў 30.9.1942, пахаваны ў Сталінградскай вобл.

МАРЫЕНКА Сяргей Андрэевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак 16.4.1945.

МАТЫЛЁЎ Аляксандр Андрэевіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак 17.2.1943.

МАТЫЛЁЎ Іван Сідаравіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак 1.8.1941.

МАЦВЕЕЎ Уладзімір Рыгоравіч, н. у 1922, лейт., загінуў у палоне 11.1.1943.

МЕЛЬНІКАЎ Аляксей Ігнатавіч, н. у 1921, ст. сярж., загінуў 23.3.1945 у Германіі.

МЕЛЬНІКАЎ Уладзімір Паўлавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак 3.9.1941.

МІНІН, н. у 1910, рад., загінуў 27.1.1944, пахаваны ў в. Цішкоўка Кіраваградскай вобл.

МІРОНЕНКА Навум Кузьміч, н. у 1906, яфр., загінуў 20.1.1945.

МІХАЛАЧКІН, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

МІХАЛЬКОЎ Несцер Мінавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

МІХАЛЬКОЎ Павел Іванавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

МІХАЛЬКОЎ Піліп Ягоравіч, н. у 1922, сярж., загінуў 21.3.1942, пахаваны ў в. Трагубава.

МІХАЛЬКОЎ Фёдар Мінавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

МІХАЛЬЧАНКА Павел Сяргеевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак 9.6.1941.

МЯДЗЕЛЕЦ Сцяпан Л., н. у 1920, рад., загінуў 14.8.1941.

МЯРКУЛАЎ Міхаіл Іванавіч, н. у 1925, рад., загінуў 30.6.1944, пахаваны ў п. Акцябр Магілёўскай вобл.

МЯЦЕНІКАЎ Герасім Пятровіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак 30.11.1944.

МЯШЧАНСКІ Антон Данілавіч, н. у 1913, рад., памёр ад ран, пахаваны ў Варшаўскім ваяв., Польшча.

МЯШЧАНСКІ Міхаіл Шапавалавіч, н. у 1903, рад., памёр ад ран у медсанбаце 14.7.1944, пахаваны ў в. Навасёлкі Мастоўскага р-на Гродзенскай вобл.

НЕМЦАЎ Іван Васільевіч, рад., прапаў без вестак 28.10.1943.

НІЖНІКАЎ Нічыпар Трафімавіч, н. у 1907, рад., загінуў 1.12.1942, пахаваны ў Ржэўскім р-не Цвярской вобл.

НЯТЫЛЬКІН Мікалай Захаравіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

НЯТЫЛЬКІН Пётр Захаравіч, н. у 1917, ст. сярж., пахаваны ў в. Шалецінка Барадзінскага р-на Смаленскай вобл.

НЯФЁДАЎ Іван Фёдаравіч, н. у 1922, рад., загінуў 31.8.1941.

ПАБЯГАЕЎ Аляксандр Сяргеевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАДАБЕДАЎ Мікалай Фёдаравіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАДАБЕДАЎ Павел Пятровіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1943.

ПАЛОНІКАЎ Іван Сідаравіч, н. у 1897, рад., загінуў 10.8.1944, пахаваны ў Варшаўскім ваяв., Польшча.

ПАНЬШЫН Мікалай Якаўлевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак 18.12.1941.

ПАПКОЎ Павел Фёдаравіч, н. у 1909, ст. сярж., памёр ад ран 17.3.1945.

ПАРВЕНКА Павел Піліпавіч, н. у 1923, сярж., прапаў без вестак у 1942 пад Сталінградам.

ПАРФЯНЦОЎ Аляксей Рыгоравіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАРФЯНЦОЎ Дзмітрый Васільевіч, н. у 1926, рад., загінуў 16.2.1945 у Германіі.

ПАТАПАЎ Іван Паўлавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАТАШКОЎ Пётр Анціпавіч, н. у 1903, рад., загінуў 25.11.1943, пахаваны ў в. Буда-Сырская Кармянскага р-на Гомельскай вобл.

ПЕРАПЛАЎЧАНКА Мікіта Сцяпанавіч, н. у 1894, рад., памёр ад ран у шпіталі 17.6.1942, пахаваны ў г. Падольск Маскоўскай вобл.

ПЕЎЛЕЎ Іван Фадзеевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПЕЎЛЕЎ Міхаіл Цімафеевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПІСАРКОЎ Антон Міхайлавіч, н. у 1904, рад., загінуў 19.2.1942 ў в. Сасноўка Парыцкага р-на Палескай вобл.

ПІСАРЭНКА Уладзімір Сямёнавіч, н. у 1925, сярж., загінуў у Германіі 18.4.1945.

ПРАКАПЕНКА Іван Ільіч, н. у 1924, рад., загінуў у Гомельскай вобл. 13.11.1943.

ПРАХАРЭНКА Нічыпар Антонавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПРУДАЎ Сяргей Іванавіч, н. у 1923, рад., загінуў 25.8.1942, пахаваны ў г. Улан-Эргэ, Калмыкія.

ПРЫБУЛАСТАЎ Пётр Сяргеевіч, н. у 1923, рад., загінуў 30.8.1942, пахаваны ў Казельскім р-не Калужскай вобл.

ПРЫХОДЗЬКА Мікалай Цімафеевіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак 30.4.1945.

ПТАШНІКАЎ Пётр Нікадзімавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПУТРОЎ Міхаіл Сямёнавіч, н. у 1926, рад., загінуў ва Усходняй Прусіі.

П'ЯВАЧНІКАЎ Аляксей Данілавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак 1.12.1943.

ПЯСКОЎСКІ Яўгеній Піліпавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак 20.12.1941.

ПЯТРЭНКА Піліп Фёдаравіч, н. у 1902, кап., прапаў без вестак у 1941.

РАБКОЎ Цярэнцій Радзівонавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

РАБУХА Анатолій Андрэевіч, н. у 1922, рад., загінуў 18.8.1943, пахаваны ў п. Мала-Данілаўскі Дзергачоўскага р-на Харкаўскай вобл.

РАБЦАЎ Іван Максімавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

РАБЧАНКА Леанід Ільіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

РАЖКОЎ Ананій Захаравіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак 30.11.1943.

РАЗУМОЎСКІ Яфім Ісаевіч, рад., загінуў 27.6.1944, пахаваны ў в. Зелянковічы Глускага р-на Магілёўскай вобл.

РАМАНАЎ Гаўрыла Васільевіч, н. у 1898, рад., памёр ад ран 2.12.1943.

РАСТОЛЬНЫ Канстанцін Барысавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

РУБАМЕЛАК Уладзімір Аляксеевіч, н. у 1921, рад., памёр ад ран у Карэліі 26.4.1942.

РУБАШЫН Ігнацій Антонавіч, н. у 1901, рад., загінуў 4.4.1942, пахаваны ў в. Ножкіна Ржэўскага р-на Цвярской вобл.

РУДЗЕНСКІ Уладзімір Мікалаевіч, н. у 1911,

рад., загінуў 1.8.1942, пахаваны ў в. Пушкары Бельскага р-на Цвярской вобл.

РУДЗЯНКОЎ Аляксей Сямёнавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

РУСКІ Васілій Максімавіч, н. у 1925, яфр., загінуў 10.10.1943, пахаваны на х. Нова-Сцяпнянскі Запарожскай вобл.

РЫЖОЎ Сямён Антонавіч, н. у 1909, рад., загінуў 20.1.1943, пахаваны ў в. Тураўка Ізноскаўскага р-на Смаленскай вобл.

САВЕНКА Васілій Паўлавіч, н. у 1895, рад., загінуў 22.7.1944, пахаваны ў в. Раселі, Латвія.

САВІЧАЎ Фёдар Кузьміч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

САЙКІН Пётр Васільевіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак 18.8.1942.

САЛАМЕЙКА Павел Захаравіч, н. у 1925, рад., загінуў у Польшчы 12.8.1944.

САЛДАТКІН Андрэй Клімавіч, н. у 1911, рад., памёр ад ран 22.6.1944, пахаваны ля в. Вербічна Гужынскага р-на Валынскай вобл.

САЛОХІН Нічыпар Аляксандравіч, н. у 1900, рад., памёр ад ран у Польшчы 30.1.1945.

САМУСЕНКА Леанід Рыгоравіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1944.

САМУСЕНКА Мікалай Свірыдавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

САМУСЕНКА Рыгор Сямёнавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у 1944.

САМУСЕНКА Уладзімір Андрэевіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак 5.2.1945.

САРАКАЛЕТАЎ Іван Андрэевіч, н. у 1904, рад., загінуў 27.2.1942.

САРОКІН Мікалай Іванавіч, н. у 1922, кап., загінуў 21.2.1943, пахаваны ў в. Гарадзішчы, Болхаўскага р-на Арлоўскай вобл.

САРОКІН Рыгор Сямёнавіч, н. у 1917, сярж., загінуў у Арлоўскай вобл. 25.2.1943.

САСАЎ Пётр Яўлампіевіч, н. у 1904, рад., памёр ад ран у Польшчы.

СЕЛЯЗНЁЎ Іван Васільевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак 23.12.1943.

СЕМЯНЦОЎ Андрэй Іванавіч, н. у 1903, рад., загінуў 17.11.1943.

СЕМЯНЦОЎ Міхаіл Андрэевіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак 23.12.1943.

СІВАЙ Сяргей Несцеравіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

СІДОРКІН Андрэй Мікалаевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак.

СІДОРКІН Іван Захаравіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1944.

СІДОРКІН Мікалай Іванавіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у Літве 18.8.1944.

СІМАКОЎ Аляксей Кузьміч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

СІМАКОЎ Апанас Купрыянавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

СІТНІКАЎ Фёдар Ф., н. у 1905, рад., прапаў без вестак 17.12.1942.

СМЕЛЯКОЎ Мікалай Аляксандравіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1944.

СНАЙКОЎ Мікалай Аляксеевіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак 6.7.1942.

СТАРАВОЙТАЎ Кірыл Максімавіч, н. у 1894, рад., прапаў без вестак у 1943.

СТРУКАЎ Васілій Патапавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

СТРЫЖАКОЎ Якаў, н. у 1904, загінуў у лагеры Масюкоўшчына ў г. Мінску 6.4.1943.

СУЛІКАЎ Сямён Іванавіч, н. у 1924, ст. сярж., загінуў у Латвіі 3.8.1944.

СЦЕПАНЕНКА Мацвей Васільевіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

СЫРКОЎ Мікалай Майсеевіч, н. у 1920, рад., памёр ад ран 10.1.1945, пахаваны ў г. Капсукас, Літва.

СЯДЗЬКО Яўгеній Пятровіч, ст. сярж., памёр ад ран у Калінінскай вобл. 30.1.1944.

СЯРКОЎ Фёдар Пятровіч, н. у 1925, рад., загінуў 8.9.1944, пахаваны ў Беластоцкім ваявод., Польшча.

СЯРКОЎ Яўгеній Іванавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак 10.1.1942.

ТАБАКІН Якаў Абрамавіч, н. у 1919, рад., загінуў 3.3.1942, пахаваны ў Хахольскім р-не Варонежскай вобл ля в. Хахол.

ТАКУНОЎ Фёдар Уладзіміравіч, н. у 1925, рад., загінуў 28.10.1944.

ТАРАСЕВІЧ Іван Апанасавіч, н. у 1922, рад., загінуў ва Усходняй Прусіі 27.3.1945.

ТВАРДОЎСКІ Мікалай Піменавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1944.

ТРАЦЦЯКОЎ Аляксей Георгіевіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1945.

ТРАЦЦЯКОЎ Іван Фёдаравіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак 2.1.1942.

ТРАЯНАЎ Фёдар Сілавіч, н. у 1911, рад., памёр ад ран 3.9.1944, пахаваны ў Беластоцкім ваяв., Польшча.

ТРУБЧАНКА Сяргей Захаравіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1942.

ТУРКОЎ Якаў Аляксеевіч, н. у 1908, рад., загінуў 14.11.1943, пахаваны ў в. Ветхін Рэчыцкага р-на Гомельскай вобл.

УЛАДЗІМІРАЎ Дзмітрый Емяльянавіч, н. у 1894, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

УЛАДЫНЦАЎ Сцяпан Гаўрылавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

УКЧЭРАЎ Іван Маркавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак 11.3.1945.

УСАЎ Васілій Іосіфавіч, н. у 1899, рад., прапаў без вестак у 1944.

УСАЎ Іван Васільевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

ФЕДАРЦОЎ Іван Максімавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак 3.10.1942.

ФЕДАРЦОЎ Якаў Іванавіч, н. у 1917, рад., пахаваны ў п. Марс Жлобінскага р-на Гомельскай вобл.,

ФЕДАСЕЕНКА Аляксей Якаўлевіч, н. у 1918, рад., пахаваны ў п. Зарэчча Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ФЕДАСЕЕНКА Фёдар Фёдаравіч, старш. сярж., прапаў без вестак 5.6.1943.

ФІЛІПАЎ Мікалай Сяргеевіч, н. у 1924, рад., загінуў у Літве 16.8.1944.

ФОЛЬБЕРТ Канстанцін Андрэевіч, н. у 1926, рад., памёр ад ран у Гомельскай вобл., пахаваны ў в. Шацілкі Жлобінскага р-на.

ФУРСЕЕЎ Рыгор Карпавіч, н. у 1892, рад., прапаў без вестак у 1941.

ХАДЗЬКО Апанас Іванавіч, н. у 1910, рад., загінуў 12.11.1943, пахаваны ў в. Рудня-Марымонава Гомельскага р-на.

ХАПХАСАЎ Мікалай Сямёнавіч, н. у 1905, рад., загінуў 8.8.1944, пахаваны ў в. Авэлэс, Латвія.

ХАРХУЛЕЎ Васілій Платонавіч, н. у 1926, рад., памёр ад ран у Латвіі 29.12.1944.

ХВАТАЛАЎ Фёдар Андрэевіч, н. у 1919, рад., загінуў у Гомельскай вобл. 12.11.1943.

ХІЛЬКЕВІЧ Рыгор Раманавіч, н. у 1922, сярж., прапаў без вестак 26.1.1943.

ХІМЧАНКА Іван Фёдаравіч, н. у 1904, рад., загінуў 29.7.1943, пахаваны ў пас. Пралетарый Ленінградскай вобл.

ЦВАЛАЎ Уладзімір Васільевіч, н. у 1907, рад., загінуў 18.11.1943, пахаваны ў в. Міхалькі Гомельскага р-на.

ЦВЯТКОЎ Міхаіл Міронавіч, н. у 1912, рад., памёр ад ран у Польшчы.

ЦІТКОЎ Аляксей Карнеевіч, н. у 1924, рад., загінуў у Польшчы.

ЦІТКОЎ Іван Дзмітрыевіч, н. у 1922, рад., загінуў у Літве 19.7.1944.

ЦІТОЎ Сяргей Піліпавіч, н. у 1901, рад., загінуў 15.11.1945, пахаваны ў п. Храбы Рэчыцкага р-на Гомельскай вобл.

ЦІТОЎ Фёдар Захаравіч, н. у 1922, рад., загінуў у Смаленскай вобл.

ЦІТОЎ Ціт Паўлавіч, н. у 1905, рад., загінуў 27.11.1942, пахаваны на х. Астахаў Бокаўскага р-на Растоўскай вобл.

ЦЫКУНОЎ Аляксей Кірылавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЦЫКУНОЎ Дзмітрый Кірылавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЦЫКУНОЎ Іван Мікітавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЦЫКУНОЎ Фёдар Кірылавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЦЯРЭШЧАНКА Трафім Іванавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак 26.6.1941.

ЧУПАРАЎ Іван Аляксеевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЧУПАРАЎ Карп Спірыдонавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЧУРЫШКА Эдуард Пятровіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак 1.8.1941.

ЧУЧВАГА Барыс Іванавіч, н. у 1908, рад., загінуў 29.4.1945, пахаваны ў г. Берлін, Германія.

ЧЫЖОЎ Міхаіл Гаўрылавіч, н. у 1905, рад., загінуў 30.6.1944, пахаваны ў м. Свіслач Бабруйскага р-на Магілёўскай вобл.

ЧЫЖОЎ Панцеляймон Сільвестравіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1945.

ЧЫКУНОЎ Аляксей Захаравіч, н. у 1895, рад., пахаваны ў Шабекінскім р-не Белгарадскай вобл.

ЧЫКУНОЎ Васілій Рыгоравіч, н. у 1923, рад., загінуў 21.2.1945 ва Усходняй Прусіі.

ЧЫКУНОЎ Яўстафій, н. у 1895, рад., загінуў 13.11.1943.

ЧЫСТОЎ Ілья Іванавіч, н. у 1908, рад., загінуў у Эстоніі.

ШАБАНАЎ Пётр Ціханавіч, н. у 1909, рад., загінуў 7.4.1942.

ШАЛУПАЕЎ Сяргей Яфрэмавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШАПАВАЛАЎ Ягор Ягоравіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак.

ШАРАЕЎ Мікалай Фёдаравіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШАРАЕЎ Аляксандр Фёдаравіч, н. у 1924, прапаў без вестак у 1944.

ШАРАЕЎ Ілья Іванавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШАРАМЕЦЬЕЎ Захар Касьянавіч, н. у 1914, рад., загінуў 27.7.1944.

ШАРАМЕЦЬЕЎ Міхаіл Васільевіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак каля в. Чыркавічы Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ШАРАМЕЦЬЕЎ Міхаіл Лявонавіч, н. у 1926, рад., загінуў 25.1.1945 ва Усходняй Прусіі.

ШАРЫКАЎ Андрэй Пятровіч, н. у 1921, рад, пахаваны ў в. Адрасерэ Нарвскага р-на, Эстонія.

ШМІДАЎ Давыд Іосіфавіч, н. у 1919, ст. лейт., загінуў.

ШПАНЬКОЎ Аляксей Аляксеевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШПАНЬКОЎ Павел Андрэевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШУПЛЯКОЎ Барыс Андрэевіч, н. у 1925, рад., загінуў 19.1.1945, пахаваны ў г. Рацэнж Цэханаўскага пав., Польшча.

ШЧАРБАКОЎ Пётр Пятровіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШЧАРБАКОЎ Фёдар Пятровіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак 25.12.1942.

ШЧАРБІН Захар Піліпавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШЧЫГОРАЎ Васілій Ягоравіч, н. у 1922, мал. сярж., прапаў без вестак 1.10.1942 у г. Сталінград.

ШЧЫРАЎ Васілій Анісімавіч, н. у 1902, рад., загінуў 28.1.1945 у Польшчы.

ШЫЛАЎ Антон Цярэнцьевіч, н. у 1898, рад., загінуў 25.1.1945, пахаваны ў г. Беласток, Польшча.

ЭЦЭНБУРГ Якаў Якаўлевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЮРАНКОЎ Кузьма Фёдаравіч, н. у 1913, рад., загінуў 17.11.1943, пахаваны каля в. Дзятлавічы Гомельскага р-на.

ЮРАПАЎ Іван Віктаравіч, н. у 1925, рад., загінуў 18.2.1944, пахаваны ў в. Карпавічы Лёзненского р-на Віцебскай вобл.

ЮРЧАНКА Іван Прохаравіч, н. у 1908, рад., загінуў 7.8.1944, пахаваны ў в. Пяроўса Капсукскага р-на, Літва.

ЯКУБАЎ Васілій Дзянісавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак 2.8.1941.

ЯКУБОВІЧ Лявон Іванавіч, н. у 1912, прапаў без вестак у 1944.

ЯТЧАНКА Аляксандр Ціханавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЯТЧАНКА Міхаіл Ціханавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЯТЧАНКА Фёдар Елісеевіч, н. у 1909, рад., загінуў 12.4.1944, пахаваны ў Беластоцкім ваяв., Польшча.

ЯЦКОЎ Васілій Яфімавіч, н. у 1919, ст. сярж., загінуў 12.1.1944, пахаваны ў в. Аджы-Мушкай Крымскай вобл., Украіна.

ЯЦКОЎ Сцяпан Карпавіч, н. у 1904, рад., загінуў 18.11.1943, пахаваны каля в. Хандогі Дубровенскага р-на Віцебскай вобл.

ЯШЭНКА Павел Мікітавіч, н. у 1914, старш., прапаў без вестак у 1944.

Воіны-землякі, якія загінулі ў гады Вялікай Айчыннай вайны і месца нараджэння якіх дакладна не вызначана

АЛЯКСЕЕЎ Мікалай Іванавіч, н. у 1924, рад., загінуў 15.12.1943, пахаваны ў в. Мормаль Жлобінскага р-на Гомельскай вобл.

АРХІПЕНКА Аляксандр Аляксандравіч, мал. сярж., прапаў без вестак.

БОКАЎКАЎ Піліп Захаравіч, н. у 1907, рад., загінуў 2.12.1943, пахаваны ў Жлобінскім р-не Гомельскай вобл.

БАЛЮКОЎ Уладзімір Іванавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

БУКАЎЦОЎ Кірыла Пятровіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВІНАКУРАЎ Аляксандр Пятровіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак 27.1.1945.

ВІШНЯКОЎ Мікалай Паўлавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГРЫШАЧКІН Аляксандр Нічыпаравіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГРЫШАЧКІН Уладзімір Іванавіч, н. у 1922, рад., памёр ад ран 14.9.1944, пахаваны ў в. Завады Радзіміраўскага пав. Варшаўскага ваяв., Польшча.

ДЗЮБЯНКОЎ Мікалай Максімавіч, н. у 1904, рад., загінуў 20.12.1942, пахаваны ў в. Ледзіна Карманаўскага р-на Смаленскай вобл.

КАНАВАЛАЎ Якаў Міхайлавіч, н. у 1916, рад., загінуў 8.4.1942, пахаваны ў в. Чурылава Смаленскай вобл.

КАВАЛЁЎ Іван Архіпавіч, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Язвін Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

КІР'ЯНАЎ Іван Пятровіч, н. у 1925, рад., загінуў 13.7.1943, пахаваны на ст. Прохараўка Белгарадскай вобл.

КРУПЕНКА Аляксандр Фёдаравіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у верасні 1941.

КРУПЕНКА Міхаіл Паўлавіч, н. у 1915, мал. лейт., прапаў без вестак у 1943.

КУРЗАЎ Герасім Фёдаравіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1941.

МАЙСЕЕНКА Рыгор Цімафеевіч, н. у 1911, лейт., прапаў без вестак у ліпені 1943.

МАРТЫНЕНКА Мікалай Васільевіч, н. у 1914, старш., прапаў без вестак у 1941.

МАРШАЎ Ілья Аксёнавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1943.

МАСЛЮКОЎ Аляксандр Дзмітрыевіч, н. у 1919, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў в. Жаробнае Гомельскага р-на.

МІНЧАНКА Ніканор Сямёнавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ПАНКОЎ Павел Фёдаравіч, н. у 1909, сярж., прапаў без вестак у 1944.

РАБЧАНКА Уладзімір Фёдаравіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

САЛОДКІ Іван Фёдаравіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

САМУСЕЎ Віктар Піліпавіч, н. у 1926, рад., загінуў 3.3.1945 ва Усходняй Прусіі.

СІЛЬЧАНКА Аляксей Міхайлавіч, сярж., прапаў без вестак 2.7.1942.

СКАЧКОЎ Сцяпан Сяргеевіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1944.

УЛАСЕНКА Кірыла Яфрэмавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1941.

ХРАМЕНКА Трафім Уладзіміравіч, рад., прапаў без вестак у 1942.

* * *

АДАМАЎ Яўхім Васільевіч, н. у 1899, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ГЕРАСІМЧУК Аляксандр Фёдаравіч, н. у 1926, рад., загінуў 29.1.1945, пахаваны ў Зеленагурскім ваяв., Польшча.

ГУРЧУНОЎ Аляксей Уладзіміравіч, н. у 1904, загінуў 6.9.1942, пахаваны каля в. Сінявіна Мшынскага р-на Ленінградскай вобл.

ЗАЙЦАЎ Іван Апанасавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у ліпені 1941.

ЗУБАРАЎ Васіль Ісаевіч, н. у 1894, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КАЗЛОЎ Іван Сцяпанавіч, рад., памёр 17.10.1942 у палоне.

МЯЖЭЙНІКАЎ Уладзімір Міхайлавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

САЙКІН Пётр Васільевіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак 21.8.1942.

САЛАГУБАЎ Іван Паўлавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ХАМЯКОЎ Лявон Сцяпанавіч, н. у 1904, прапаў без вестак у студзені 1945.

* * *

ГРАЧАЧНЫ Андрэй Іванавіч, н. у 1905, палітрук, прапаў без вестак у 1942.

ГУЛЕВІЧ Аляксандр Кузьміч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак.

ГУЛЕВІЧ Емяльян Сямёнавіч, н. у 1897, лейт., прапаў без вестак 29.1.1943.

ГУМЯНЧУК Яфім Іванавіч, мал. лейт., прапаў без вестак 7.10.1941.

КАСЦЮШЭНКА Аляксандр Мяфодзьевіч, н. у 1922, рад., пахаваны ў в. Мікуліна Старыцкага р-на Калінінскай вобл.

ЧВАРАЎ Іван Аляксандравіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ШКЛЯВЕР Сямён Пінхусавіч, н. у 1906, прапаў без вестак.

ЯРМОЛЬЧЫК Васіль Ціханавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак.

* * *

БАРАНАЎ Андрэй Гаўрылавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАРАНАЎ Іван Гаўрылавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1945.

БЯРОЗАЎ-КІЙ Анан Васільевіч, н. у 1918, ст. сярж., прапаў без вестак у 1941.

БЯРЭШЧАНКА Арсеній Тарасавіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў с. Чкалава Гомельскага р-на Гомельскай вобл.

ГЕЎРАСЕЎ Яфім Іванавіч, н. у 1905, мал. сярж., прапаў без вестак у 1944.

ДЗЯЖУРНЫ Васілій Фядотавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1944.

ДУДЗЯНАЎ Іван Айвенавіч, н. у 1899, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЕРЫШАЎ Якаў Яфімавіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1945 каля г. Марыенбург, Усходняя Прусія.

ІВАНЧЫК Іван Сяргеевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1941.

ІВАНЧЫКАЎ Васілій Якаўлевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

ІГНАЦЬЕЎ Фёдар Іванавіч, н. у 1902, лейт., загінуў у 1942, пахаваны ў пас. Красны Акцябр Гомельскага р-на.

КАЙДУНОЎ Іван Радзівонавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1941.

МІХАЛЬЧАНКА Васілій Рыгоравіч, н. у 1909, рад., загінуў 16.10.1943.

ПЯЧЭРНІКАЎ Іван Карлавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак 22.12.1943.

РУДЗІЙ Сяргей Іванавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.

СІМАКОЎ Рыгор Майсеевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

ТАТАРАНКА Калінік Рыгоравіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1943.

1945

ДА НАШЫХ ДЗЁН

У МІРНАЙ ПРАЦЫ

Вызваленне, якога так чакала насельніцтва раёна, прыйшло ў лістападзе 1943 г. Яшчэ грымелі баі на беларускай зямлі, а на вызваленай ад нямецка-фашысцкіх акупантаў тэрыторыі пачаліся аднаўленчыя работы. Адразу ж аднавілі сваю работу мясцовыя органы ўлады. Раённы Савет дэпутатаў працоўных узначаліў Белякоў. Дзейнічалі 20 сельскіх Саветаў, на якія ляглі цяжар і адказнасць па аднаўленні гаспадаркі, ліквідацыі вынікаў вайны. На адказную работу накіроўваліся былыя партызаны, падпольшчыкі і франтавікі.

Галоўнай задачай новых кіраўнікоў было арганізаваць работу па будаўніцтве і аднаўленні жылля, каб як мага хутчэй перасяліць людзей з зямлянак у добраўпарадкаваныя дамы, а таксама разгарнуць работу медыцынскіх і асветных устаноў.

Аднаўленчыя работы вяліся ў цяжкіх сацыяльна-эканамічных умовах. Ваенныя дзеянні прывялі да вялікіх матэрыяльных і людскіх страт. За гады вайны на тэрыторыі раёна была разрабавана і знішчана амаль уся калгасная маёмасць.

З 10 277 сялянскіх двароў за вайну спалена 4256. Напрыклад, у Раманавіцкім сельсавеце з 733 дамоў непашкоджанымі засталося 100, у Прыбыткаўскім з 434 — толькі 41, у Дзятлавіцкім з 394 засталося 59 хат. Многія людзі засталіся без прытулку. За гады вайны колькасць жыхароў раёна значна зменшылася. Калі ў 1941 г. пражывала 50 774 чалавекі, то пасля вызвалення засталося 37 323. На прымусовыя работы ў Германію было вывезена 6425 чалавек. За гады акупацыі загінула 525 мірных жыхароў. Людзі знішчаліся самымі жудаснымі спосабамі. Так, на тэрыторыі Раманавіцкага сельсавета ў меліярацыйным рове былі знойдзены 37 трупаў, у тым ліку 10 дзяцей, закапаных жывымі. Многія сем'і ў раёне так і не дачакаліся пасля вайны сваіх родных і блізкіх, якія загінулі, змагаючыся з ворагам у дзеючай арміі, у партызанскіх і ў антыфашысцкіх падпольных фарміраваннях.

Увесь цяжар па аднаўленні разбуранай вайной гаспадаркі Гомельскага раёна ў першыя гады лёг на плечы жанчын, старых і падлеткаў. Недахоп

працаздольнага насельніцтва, асабліва мужчын, адчуваўся вельмі востра. Гэта патрабавала ад усіх вялікіх намаганняў. Паводле дырэктыў савецкіх і партыйных органаў, на адраджэнне гаспадаркі з дзяржаўнага бюджэту выдзяляліся доўгатэрміновыя крэдыты, пастаўляліся лес і іншы будаўнічы матэрыял. На пачатак 1947 г. у раёне былі пабудаваны 2702 жылыя дамы і пераселены з зямлянак 2802 сям'і калгаснікаў. Але ў зямлянках яшчэ заставалася 807 сямей.

Непазнавальны, жудасны малюнак адкрыўся перад вачыма тых, хто ўбачыў в. Пакалюбічы ў лістападзе 1943 г. Усе вытворчыя і культурна-бытавыя пабудовы былі разбураны, згарэла 428 жылых дамоў. Ад калгаснай гаспадаркі засталося ўсяго 3 кані, 5 колаў і 4 плугі.

У цяжкім становішчы знаходзіліся многія населеныя пункты і гаспадаркі раёна. Усяго па Гомельскаму раёну было разбурана 685 пабудоў, якія належалі калгасам і саўгасам. Захавалася толькі 35 свірнаў, 21 канюшня, 28 жывёльных двароў. Паводле звестак, на 10 снежня 1943 г. у раёне налічвалася 1040 коней, 1819 галоў буйной рагатай жывёлы, 67 галоў свіней, 36 галоў авечак. Фактычна трэба было пачынаць усё спачатку, аднаўляць калектыўныя гаспадаркі. Справа ў тым, што ў гады вайны на акупіраванай ворагам тэрыторыі калгасы і саўгасы распаліся і адрадзілася індывідуальная сялянская гаспадарка. Пасля вайны мясцовымі ўладамі вялася актыўная работа па аднаўленні калгасаў. Ужо да 10 снежня 1943 г. дзейнічала 50 калгасаў з 52, якія былі ў раёне ў даваенны час. Як і ў гады калектывізацыі адбываўся працэс абагульнення жывёлы. У дакладной запісцы на імя сакратара Гомельскага абкома КП(б)Б Жыжанкова старшыня райвыканкома Белякоў адзначаў: «Пры абагульненні конскага пагалоўя ў частцы калгасаў з-за адсутнасці кармоў абагульненыя коні аддаваліся групам калгаснікаў у 5 — 10 двароў, якія на конях павінны праводзіць калгасную работу, аказваць дапамогу ў перавозцы Чырвонай Арміі і абслугоўваць свае ўласныя мерапрыемствы».

Адбудоўваліся жывёлагадоўчыя фермы, кузні і майстэрні па рамонту сельскагаспадарчага інвентару, тэхнікі і іншыя вытворчыя памяшканні. Хутка былі адрамантаваны млыны ў вёсках Яроміна, Прудок, Клімаўка і іншых населеных пунктах. Была адноўлена дзейнасць Гомельскай і Навабеліцкай машынна-трактарных станцый. Для іх забеспячэння былі падабраны 22 трактарысты пажылога ўзросту. Каб выправіць складанае становішча з кадрамі, пры МТС былі адкрыты курсы на 65 чалавек па падрыхтоўцы трактарыстаў з ліку вясковай моладзі. Гэта дало магчымасць у некаторай ступені падрыхтавацца да веснавых палявых работ 1944 г. З разліку пасяўных плошчаў 1941 г. у калгасах была распачата работа па закладцы семянных і страхавых калгасных фондаў. Па стану на 10.12.1943 г. у гэтыя фонды было засыпана: пшаніцы — 16 696 цэнтнераў, аўса — 13 264, жыта — 4303, бульбы — 163 780 цэнтнераў.

Неадкладныя меры прымаліся з боку мясцовых улад па арганізацыі здачы насельніцтвам сельскагаспадарчых прадуктаў у фонд Чырвонай Арміі. Дапамогу Чырвонай Арміі для канчатковага разгрому ворага жыхары раёна лічылі сваім пачэсным абавязкам. Толькі 8 сельскіх Саветаў у канцы 1943 г. у фонд перадалі больш за 1 тысячу цэнтнераў збожжа, 5024 цэнтнеры бульбы, 326 цэнтнераў мяса. Але астатнія 12 сельсаветаў раёна не мелі магчымасці аказаць дапамогу арміі. Таму даведзены раёну план па нарыхтоўцы збожжа быў выкананы на 51 працэнт, бульбы — на 60, мяса — на 67, малака — на 2,4 працэнты. Справа ў тым, што на працягу некалькіх месяцаў многія вёскі Бабовіцкага,

Міхалкаўскага, Пакалюбіцкага, Чкалаўскага і іншых сельсаветаў знаходзіліся ў паласе фронту, у палосе жорсткіх баёў па вызваленні Гомеля і раёнаў Гомельшчыны ад фашысцкіх захопнікаў. Сабраць і захаваць ураджай 1943 г. многім жыхарам гэтых населеных пунктаў не ўдалося. Так, напрыклад, з-за ваенных дзеянняў не была выкапана бульба на плошчы ў 810 га. Таму многія жыхары раёна аказаліся ў вельмі цяжкім і бядотным становішчы.

Пакуль ішла вайна, насельніцтва раёна прымала ўдзел у праводзімай кампаніі па падпісцы на аблігацыі дзяржаўных ваенных займаў, якія былі выпушчаны ў 1944 і 1945 гадах. Праводзілася таксама работа па зборы сярод насельніцтва ўласных сродкаў на будаўніцтва танкаў і баявых самалётаў. Была арганізавана шэфская дапамога калгасаў ваенным шпіталям, якія знаходзіліся на тэрыторыі Гомельшчыны і мелі патрэбу ў прадуктах харчавання і паліве.

Пасля вызвалення раённыя ўлады займаліся не толькі вырашэннем арганізацыйных і эканамічных пытанняў, але і шмат увагі ўдзялялі сацыяльным праблемам. Сярод іх асабліва важнае значэнне надавалася арганізацыі медыцынскага абслугоўвання насельніцтва, у тым яно мела вельмі вострую патрэбу. Ужо да сярэдзіны снежня 1943 г. у раёне працавалі 10 амбулаторый і некалькі фельчарска-акушэрскіх пунктаў. Паступова аднаўлялі сваю работу ўстановы культуры і народнай адукацыі. Але вельмі востра адчуваўся недахоп спецыялістаў, асабліва настаўнікаў. У першыя часы адсутнічалі школьныя падручнікі, сшыткі, пісьмовыя прылады, не хапала школьных памяшканняў. За гады вайны былі спалены і разбураны 11 школ. Да канца 1943 г. заняткі былі адноўлены ў 41 школе, дзе навучалася 1400 вучняў. Спачатку многія школы размяшчаліся ў памяшканях, якія не адпавядалі санітарным нормам, у той час у школьных будынках знаходзіліся штабы і інтэрнаты вайсковых часцей Чырвонай Арміі, ваенныя шпіталі. Паводле чаго старшыня Гомельскага райвыканкома дакладваў у абком: «Маюцца факты, калі в/часці не лічацца з патрэбамі мясцовага насельніцтва і мясцовай уладай».

Шмат клопату праяўлялася аб аднаўленні работы школ раёна. Амаль усе дзеці школьнага ўзросту ў гады акупацыі не вучыліся. Таму трэба было правесці ўлік дзяцей, якія пражывалі на тэрыторыі раёна, арганізаваць патранаж над дзецьмі-сіротамі. З 8530 дзяцей школьнага ўзросту ў 1945 г. навучаліся 7903 вучні. Працавалі сярэдняя, 14 няпоўных сярэдніх, 48 пачатковых школ. Было ўсяго 326 настаўнікаў, значная іх частка не мела адпаведнай педагагічнай адукацыі. Гэтая акалічнасць, а таксама недахоп школьных памяшканняў, адсутнасць лабараторый і кабінетаў, неабходных наглядных дапаможнікаў і падручнікаў, цяжкія ўмовы жыцця вучняў адмоўна адбіліся на іх вучобе і ведах. Многія з навучэнцаў не маглі адолець школьную праграму. Напрыклад, у 1948 г. на паўторны год навучання пакінута каля 1000 вучняў, быў адкладзены да восені перавод у наступны клас яшчэ 671 школьніка.

Першапачатковыя меры па ліквідацыі вынікаў акупацыі былі сфармуляваны ў пастанове «Аб бліжэйшых задачах Саўнаркома БССР і КП(б) Беларусі» ад 1 студзеня 1944 г. Для патрэб аднаўлення і развіцця гаспадаркі выдаткоўваліся значныя грашовыя сродкі. З розных рэгіёнаў СССР на Гомельшчыну завозілася прамысловае абсталяванне, трактары, аўтамабілі, будаўнічы матэрыял, буйная рагатая жывёла, коні.

Прымаліся захады па забеспячэнні патрэб гаспадарак і насельніцтва раёна ўласнымі будаўнічымі матэрыяламі. Ужо ў 1944 г. пачалі выпускаць пра-

дукцыю цагельныя заводы, шклозавод у в. Касцюкоўка.

Цяжка далася ў 1944 г. працаўнікам вёскі першая пасяўная. Частку зямель увогуле немагчыма было апрацоўваць, асабліва там, дзе праходзілі жорсткія баі. Многія калгасы не мелі ўсяго неабходнага і магчымасцей для правядзення першага веснавога севу. Працавалі ў асноўным жанчыны, не хапала тэхнікі і коней. Таму апрацоўваць зямлю даводзілася ўручную.

У 1944 г. многія гаспадаркі раёна адгукнуліся на заклік працаўнікоў з калгаса «КІМ» Хойніцкага раёна разгарнуць рэспубліканскае сацыялістычнае спаборніцтва за паспяховае правядзенне сельскагаспадарчых работ і атрыманне шырокіх ураджаяў. Па выніках гэтага спаборніцтва ў ліку пераможцаў быў і калгас «Першае мая». У 1945 г. за поспехі ў жывёлагадоўлі пераможцам рэспубліканскага спаборніцтва быў адзначаны калгас «Чырвоны хлебароб», якому ўручылі пераходны Чырвоны Сцяг ЦК КП(б)Б і СНК БССР.

Аднак большасць калгасаў у першыя пасляваенныя гады атрымалі даволі нізкія ўраджаі. У параўнанні з даваеннымі гадамі пасяўныя плошчы значна былі скарочаны. Не хапала сельскагаспадарчай тэхнікі. У 1946 г. у раёне было ўсяго 23 трактары. Як і да вайны, усе пытанні палітычнага і гаспадарчага жыцця былі сканцэнтраваны ў руках партыйных органаў, якія кіравалі як Саветамі, так і гаспадарчымі структурамі. Таму з першых дзён вызвалення пачалося фарміраванне партыйнага і дзяржаўнага апарату раёна. На кіруючыя пасады падбіраліся камуністы, у асноўным з ліку былых партызан і дэмабілізаваных. Падрыхтоўка партыйных, савецкіх і камсамольскіх работнікаў пачала ажыццяўляцца ў школе і на трохмесячных курсах, якія дзейнічалі ў Гомелі. У першыя пасляваенныя гады паскорыўся рост партыйных радоў, што дало магчымасць стварыць пярвічныя партарганізацыі не толькі тэрытарыяльныя, але і ў калгасах, саўгасах, ва ўстановах раёна. У 1948 г. іх было 53, у тым ліку ў калгасах — 23, саўгасах — 3, МТС — 2, ва ўстановах раёна — 17. Яны аб'ядноўвалі 400 членаў і 123 кандыдатаў у члены КП(б). Партарганізацыі ўсклалі на сябе функцыі падбору і расстаноўкі кадраў, кантролю за дзейнасцю Саветаў і грамадскіх арганізацый. Важнае значэнне ў грамадска-палітычным жыцці мелі выбары ў Вярхоўныя Саветы СССР (1946) і БССР (1947), мясцовыя Саветы (1948, 1950). Аднак вылучэнне кандыдатаў у дэпутаты, роля і дзейнасць саміх Саветаў у большасці былі фармальнымі, тады існаваў сталінскі рэжым, які дамагаўся ад нас паслухмянасці і ўхвалення сваёй палітыкі.

Аднаўлялі сваю дзейнасць і прафсаюзныя арганізацыі. У выніку праведзенай агітацыйнай работы павялічвалася колькасць членаў прафсаюза. Гэта дало магчымасць стварыць у 1950 г. два новыя райкомы прафсаюзаў — работнікаў аховы і здароўя і палітасветустаноў. Усяго ў гэты час налічвалася 2392 члены прафсаюза, якія працавалі на прадпрыемствах, ва ўстановах і саўгасах раёна.

Ва ўмовах пасляваеннага жыцця спецыфічнай была і роля камсамольскіх арганізацый, дзейнасць якіх прыпадала ў асноўным на ўдзел юнакоў і дзяўчат у аднаўленні гаспадаркі раёна. Ужо ў 1943 г. былі створаны 38 камсамольскіх арганізацый у калгасах, 2 у МТС і 2 у саўгасах. З 411 зарэгістраваных камсамольцаў бюро райкома пасля разгляду персанальных спраў аднавіла ў радах камсамола 220 чалавек. Былі прыняты ў члены ВЛКСМ 165 чалавек. Райком КПБ трымаў пад пастаянным кантролем заказы па ўмацаванні камсамольскіх арганізацый, неаднара-

зова на пленумах і бюро ўказваў на арганізацыйную слабасць камсамольскіх арганізацый, якія нярэдка былі на грані развалу і недастаткова ўдзялялі ўвагу ідэйна-палітычнаму выхаванню моладзі. Райком камсамола больш увагі ўдзяляў прыёму новых членаў ВЛКСМ. Толькі за 1950 г. 805 юнакоў і дзяўчат сталі камсамольцамі. Раённая арганізацыя налічвала ў гэты час ужо больш за 2300 членаў ВЛКСМ, з іх толькі 194 працавалі непасрэдна ў калгасах.

Дзяржаўныя і грамадскія арганізацыі працавалі пад кантролем партапарату і дзейнічалі ў інтарэсах камандна-адміністрацыйнай сістэмы. А працаўнікі раёна часта за сімвалічную плату, самаадцана, не шкадуючы сіл, аднаўлялі разбураную вайной гаспадарку.

У 1950—1995 гг. у выніку добрай працы вяскоўцаў павялічылася развіццё сельскагаспадарчай вытворчасці, вядучай галіной стала жывёлагадоўля. Па ўказанні партыйных органаў у раёне разгарнулася актыўная работа па канцэнтрацыі сельскагаспадарчай вытворчасці. Асноўным у гэтым напрамку стала стварэнне буйных жывёлагадоўчых ферм. Гэта, у сваю чаргу, патрабавала вялікай увагі развіццю трывалай кармавой базы. Таму ўзнікла неабходнасць у пераглядзе структуры пасяўных плошчаў. У выніку за 1953—1958 гг. пасяўныя плошчы пад кармавымі культурамі павялічыліся ў 1,8 раза і складалі трэцюю частку ўсіх пасяўных плошчаў. У той жа час скарацілася пасевы збожжавых культур. У раёне сталі больш увагі звяртаць на пашырэнні пасеваў тэхнічных культур, у тым ліку бульбы. Значна павысіліся ўраджайнасць і валавы збор, што спрыяла развіццю кармавой базы і росту жывёлагадоўлі. Пагалоўе кароў у грамадскім статку павялічылася за 1953—1957 гг. на 41%, свіней — на 81%, птушкі — на 25%. Разам з тым ішло на спад развіццё авечкагадоўлі. Колькасць авечак у калгасах раёна зменшылася з 7 тысяч у 1955 г. да 4,3 тысячы ў 1962 г. Пленум райкома КПБ, разглядаючы стан развіцця авечкагадоўлі, канстатаваў: «Нармальных умоў утрымання і кармлення авец не ствараецца. Працягвае зніжацца пагалоўе. Не ствараюцца авечкагадоўчыя фермы».

У цэлым у 1950-я гады становішча спраў у сельскай гаспадарцы раёна некалькі палепшылася. Павялічыліся грашовыя даходы калгасаў, выраслі іх вытворчыя фонды, умацавалася матэрыяльная база. Гэтаму ў значнай ступені садзейнічала тое, што дзяржава спісала запазычанасць з калгасаў і нядоімкі з калгаснікаў па сельскагаспадарчаму падатку, павялічыла капіталаўкладанні на патрэбы сяла. Немалую ролю адыграла і працоўная дысцыпліна. Кіраўніцтва райкома КПБ вельмі строга сачыла за выпрацоўкай калгаснікамі вызначанага мінімуму працадзён. У пачатку 1950-х гадоў каля 20% калгаснікаў не выпрацоўвалі ўстаноўленага мінімуму.

Нельга лічыць, што пятая частка працаздольнага насельніцтва раёна была прагульшчыкамі ці гультаямі. Асноўная прычына — цяжкая ручная праца, якая ў той час пераважала ў гаспадарках. Не ўсе гаспадаркі маглі выкарыстоўваць электраэнергію і механізацыю ў сельскагаспадарчай вытворчасці. Аднак многія калгаснікі працавалі самаадцана, з натхненнем і верай у лепшую будучыню. Для таго, каб дасягнуць даваеннага ўзроўню па ўраджайнасці збожжавых і бульбы, працаўнікам раёна спатрэбілася 14 пасляваенных гадоў. Пагалоўе жывёлы і вытворчасць малака дасягнулі даваеннага ўзроўню за 9, а вытворчасць мяса за 12 гадоў. Па-ранейшаму калгасы адчувалі востры недахоп сельскагаспадарчага інвентару, насення, угнаенняў, а таксама працаздольнага насельніцтва, што перашкаджала хутчэйшаму аднаўленню вытворчасці. Аплата працаднямі

не стымулявала добрай працы. Яны фактычна ператвараліся ў форму кантролю працоўнай павіннасці вяскоўцаў.

У 1950—1952 гг. праведзена ўзбуйненне калгасаў. У Гомельскім раёне замест 57 калгасаў было арганізавана 17 буйных гаспадарак. Аднак сялянства нярэдка не было яшчэ псіхалагічна падрыхтавана да гэтай кампаніі, якую ажыццяўлялі партыйныя органы ўсё ж тымі адміністрацыйнымі метадамі. Узбуйненне дробных калгасаў было праведзена без адпаведнай падрыхтоўкі, паспешна. Гэта, у сваю чаргу, не садзейнічала развіццю калгаснай дэмакратыі. Якраз гэта пацвярджала, што дэмакратычныя прынцыпы кіравання калгасамі толькі дэкларавaліся і на практыцы не ажыццяўляліся. У некаторых гаспадарках раёна было вырашана скараціць памеры прысядзібных участкаў калгаснікаў, што таксама не спрыяла ўмацаванню сельскагаспадарчай вытворчасці. Аб памылковасці прынятых рашэнняў сведчыў і той факт, што ў хуткім часе (у 1954) райком вырашыў з двух узбуйненых калгасаў «Камунар» і імя Леніна стварыць 4 калгасы.

У маі 1957 г. у склад Гомельскага раёна быў перададзены Студзёнагуцкі сельсавет з былога Церахоўскага раёна з двума калгасамі, на базе якіх быў створаны саўгас «Сацыялізм». У маі 1962 г. Гомельскі раён быў узбуйнены за кошт чатырох сельскіх і аднаго пасялковага Савета былога Уваравіцкага раёна. У склад раёна ўвайшлі 6 калгасаў і торфапрадпрыемства «Бальшавік». Акрамя таго, у студзені 1964 г. Гомельскаму раёну былі перададзены Шарпілаўскі і Рудня-Марымонаўскі сельсаветы і быў створаны саўгас «Міжрэчча». У 1965 г. раёну была перададзена тэрыторыя 4 сельскіх саветаў з 4 калгасамі і саўгасам «Расвет» былога Церахоўскага раёна.

Менавіта ў сярэдзіне 1960-х гадоў і завяршылася фарміраванне Гомельскага раёна, які аб'ядноўваў 25 сельскіх і адзін пасялковы Савет, 18 калгасаў, 9 саўгасаў, 3 спецыялізаваныя гаспадаркі, у тым ліку птушкафабрыку і конезавод № 59. Тэрыторыя раёна складала амаль 2000 квадратных кіламетраў.

Непасрэдная блізкасць раёна да г. Гомеля паўплывала на развіццё прамысловай вытворчасці. Яе аснова была закладзена яшчэ ў гады першых савецкіх пяцігодак. Тэрыторыя раёна была багатая на сыравінныя рэсурсы: гліну, лес, торф і інш. Таму вялікая ўвага надавалася развіццю вытворчасці па перапрацоўцы мясцовай сыравіны. У першыя пасляваенныя гады кіраўніцтва раёна садзейнічала адраджэнню торфаздабываючай прамысловасці як асноўнай паліўнай базы. Аднавілі сваю работу торфазавод і торфаарцелі. Аднак прымяненне прымітыўнай тэхнікі здабычы і скарачэнне запасаў торфу прымусілі ў 1951 г. прыпыніць дзейнасць арцелі ў Пакалюбічах. У 1954 г. торфамасіў у

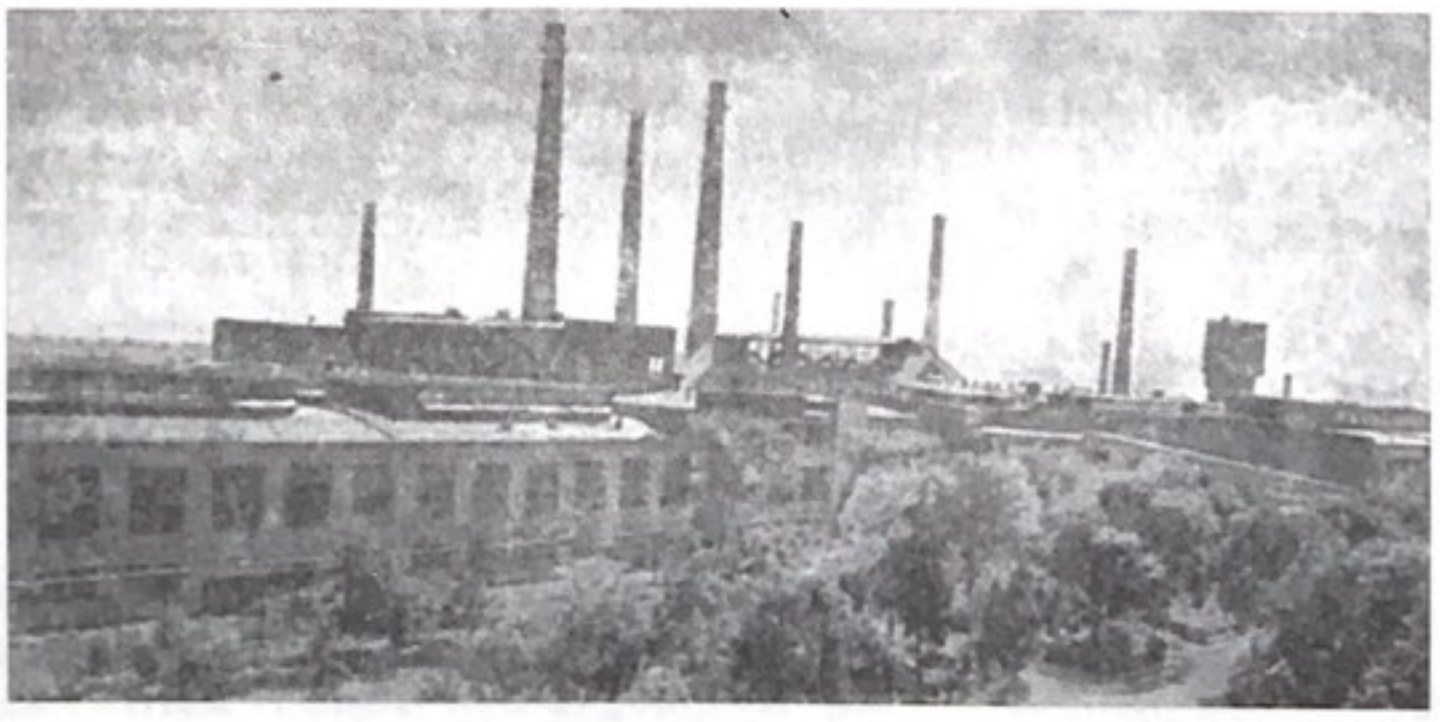

Гомельскі шклозавод імя М.В.Ламаносава. (Здымак 1970-х гадоў). Аднавіў сваю работу ў 1943—1945 гг. у г.п. Касцюкоўка Гомельскага раёна (цяпер у межах г. Гомеля).

Давыдаўцы быў перададзены торфаарцелі «Гразкі», дзе здабыча торфу ажыццяўлялася з прымяненнем механічных рэзчыкаў і торфаўкладчыкаў. Значна павялічылася здабыча торфу ў сувязі з перадачай у 1962 г. Гомельскаму раёну торфапрадпрыемства «Балышавік».

Адразу ж пасля вызвалення раёна ад фашыстаў узнавілі сваю дзейнасць цагельныя заводы. У 1945 г. на базе Асавецкага цагельнага завода быў створаны райпрамкамбінат. Але і ён не мог у поўнай меры забяспечыць патрэбы ў цэгле ў час аднаўленчых работ. Таму было прынята рашэнне аб пачатку будаўніцтва Лапацінскага цагельнага завода, што ў значнай ступені магло забяспечыць патрэбы гаспадарак, а таксама насельніцтва раёна і Гомеля ў будаўнічых матэрыялах. У 1950—1960 гг. становішча з выпускам цэглы ў раёне значна палепшылася, пачалося будаўніцтва школ, бальніц, клубаў, жылля. Толькі ў другой палове 1960-х гадоў на сродкі гаспадарак было ўзведзена 100 дамоў на 275 кватэр, а на сродкі насельніцтва і з дапамогай калгасаў пабудавана 2189 індывідуальных дамоў. Маштабы будаўніцтва на вёсцы з кожным годам пашыраліся. Многія населеныя пункты ў раёне значна змянілі сваё аблічча. Гэтаму спрыяла і сацыяльна-культурнае будаўніцтва. Было ўзведзена 20 школ, 24 клубы і Дамы культуры, 2 бальніцы, 10 фельчарска-акушэрскіх пунктаў, 30 магазінаў, 5 камбінатаў бытавога абслугоўвання, 12 лазняў і шмат іншых пабудоў грамадскага і бытавога прызначэння.

Пашырылася на вёсцы і сфера паслуг. У 1962 г. на тэрыторыі раёна дзейнічала ўсяго 12 дробных швейных майстэрняў. За гады сямігодкі было адкрыта 5 сталовых, чайная, 3 цырульні і 7 майстэрань па пашыву і рамонту адзення і абутку. У 1961 г. пачаў працаваць камбінат бытавога абслугоўвання ў Яроміна. Яго вытворчыя магутнасці пастаянна ўзрасталі, і ў пачатку 1971 г. ён аб'ядноўваў 43 майстэрні, 13 цырульняў, 3 фотаатэлье, майстэрню па рамонту гадзіннікаў. Яны аказвалі насельніцтву звыш 150 відаў бытавых паслуг. Былі пабудаваны тыпавыя дамы быту ў вёсках Пакалюбічы, Прыбыткі, Бабовічы, Урыцкае, Целяшы і ў іншых вёсках раёна. За гады 9-й пяцігодкі (1971—1975) аб'ём паслуг, якія аказваліся насельніцтву, узрос больш як на 75 працэнтаў.

У наступныя гады з боку мясцовых Саветаў удзялялася шмат увагі развіццю сферы паслуг на вёсцы. Асноўны ўпор яны рабілі на вырашэнне такіх сацыяльных пытанняў, як будаўніцтва жылля, дарог, аб'ектаў культурнага і сацыяльнага прызначэння, стварэнне нармальных умоў для працы і вытворчага быту, паляпшэнне грамадскага харчавання, гандлёвага і бытавога абслугоўвання насельніцтва. Гэтаму спрыяла таксама рэалізацыя прынятай у раёне праграмы «Клопат» па далейшаму паляпшэнню абслугоўвання ветэранаў вайны і працы, адзінокіх людзей. У канцы 1980-х гадоў было 35 комплексных прыёмных пунктаў.

У склад камбіната бытавога абслугоўвання ўваходзілі ткацкі, галантарэйны, гарбарны і іншыя цэхі. Гадавы аб'ём бытавых паслуг складаў каля 2,5 мільёна рублёў, а тавараабароту — больш за 53 мільёны рублёў. Да паслуг насельніцтва ў 1992 г. адносіліся 192 прадпрыемствы гандлю, 68 прадпрыемстваў грамадскага харчавання. З кожным годам павялічваўся продаж насельніцтву легкавых аўтамабіляў, матацыклаў, халадзільнікаў і іншай бытавой тэхнікі. Паспяхова ажыццяўлялася газіфікацыя населеных пунктаў, будаўніцтва мастоў і дарог. Цяпер да ўсіх цэнтральных сядзіб гаспадарак і большасці вёсак раёна ёсць дарогі з палепшаным пакрыццём.

Пашырэнне маштабаў капітальнага

будаўніцтва патрабавала стварэння ў раёне будаўнічых арганізацый. У 1959 г. была арганізавана міжкалгасная будаўнічая арганізацыя (Міжкалгасбуд). З кожным годам узровень індустрыялізацыі і механізацыі будаўніцтва павышаўся. За 1959 — 1970 гг. сіламі Міжкалгасбуда было пабудавана і здадзена ў эксплуатацыю 204 тыпавых вытворчых аб'ектаў, выканана будаўніча-мантажных работ на суму больш за 6 мільёнаў рублёў. У 1990 г. у 6 будаўніча-мантажных арганізацыях раёна працавала 1278 чалавек.

Важнае значэнне для ўмацавання матэрыяльна-тэхнічнай базы калгасаў і саўгасаў мела стварэнне на базе РТС раённага і міжраённага аб'яднанняў «Сельгастэхніка». У іх задачу ўваходзіла аказанне гаспадаркам раёна тэхнічнай дапамогі, ажыццяўленне кантролю за станам тэхнікі, яе выкарыстаннем і рамонтам. Эфектыўна працаваў усе гэтыя гады і Гомельскі маторарамонтны завод (створаны ў 1566 г.), які рамантаваў дызельныя трактарныя рухавікі.

Будаўніцтва прамысловых прадпрыемстваў і жылля для гараджан патрабавалі новых пляцовак для іх узвядзення. Так, у гады сямігодкі на землях Гомельскага раёна былі пабудаваны такія буйныя прадпрыемствы, як «Цэнтраліт», Гомельскі суперфасфатны завод (цяпер хімічны завод). Пазней пабудавана Гомельская ТЭЦ-2. Горад «паглынуў» частку вёсак, якія яшчэ нядаўна былі прыгараднымі і знаходзіліся ў складзе і ў межах раёна. Сярод іх вёскі Прудок, Валатава, Мільча, Давыдаўка і іншыя. Іх назвы засталіся толькі ў назвах жылых мікрараёнаў або вуліц Гомеля.

Больш як трэцюю частку тэрыторыі раёна складаюць лясныя масівы. У захаванні лясных угоддзяў важная роля належыць такім прадпрыемствам, як Ленінскі доследны лясгас і Гомельскае вытворчае лесагаспадарчае аб'яднанне. У пасляваенныя гады была праведзена вялікая работа па аднаўленні лясных масіваў, знішчаных у час фашысцкай акупацыі. Страты, нанесеныя лясам Гомельскага раёна, склалі больш за 6,5 тысяч гектараў. Аднак у выніку намаганняў і самаадданай працы лесаводаў толькі за 25 пасляваенных гадоў былі засеяны і засаджаны лесам тэрыторыі плошчай у 12 тысяч гектараў. За гэты ж перыяд было нарыхтавана амаль 1,5 мільёна метраў^3 драўніны як для патрэб народнай гаспадаркі, так і для насельніцтва. Асноўныя працаёмкія працэсы па падрыхтоўцы глебы, пасадцы лесу і яго

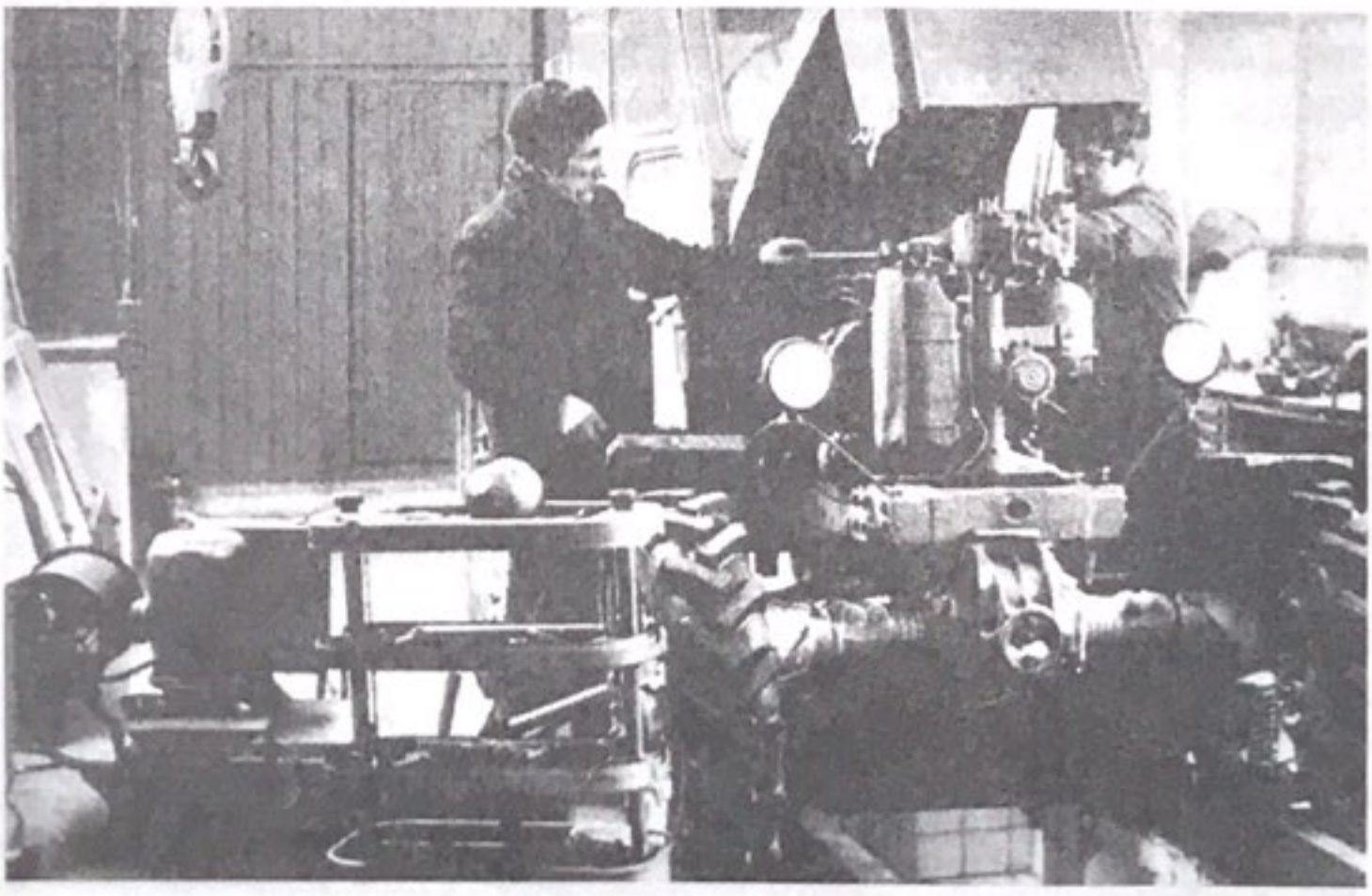

У рамонтных майстэрнях саўгаса «Брылёва».

нарыхтоўцы былі механізаваны. Лясгасы арганізавалі цэхі па выпуску тавараў шырокага спажывання. Доследны лясгас з'яўляецца таксама своеасаблівай лабараторыяй Інстытута лесу Нацыянальнай Акадэміі навук Беларусі і адначасова доследна-паказальнай лесагаспадарчай вытворчасцю рэспублікі.

У 1960-я гады пачалося маштабнае асушэнне балот. Для правядзення меліярацыі зямель стваралася магутная вытворчая база, механізаваныя перасоўныя меліярацыйныя калоны (МПМК). Магутная меліярацыйная тэхніка абудзіла наваколлі, распачаліся шырокамаштабныя работы па асваенні забалочаных тэрыторый, хмызнякоў і ператварэнні іх у прыгодныя для земляробства землі. Да канца 1980-х годоў у раёне было асушана больш за 33,5 тысяч гектараў зямель, пабудавана арашальных сістэм на плошчы ў 4,6 тысяч гектараў. Праведзеныя меліярацыйныя работы дабратворна ўплывалі на ўздым сельскагаспадарчай вытворчасці. Калі ў пачатку 1950-х гадоў ураджайнасць збожжавых у раёне складала каля 14 цэнтнераў з гектара, то ў 1988г. яна дасягнула 30,2 цэнтнера, бульбы — 150 і 211 цэнтнераў. У 1992 г. з гектара было атрымана 34,6 цэнтнера збожжавых, а ў калгасах «Бабовіцкі», імя XXII з'езда КПСС, «Лапацінскі» ўраджайнасць дасягнула 40—45 цэнтнераў.

Работа па стварэнні культурных паш і сенажацяў станоўча паўплывала на павышэнне прадукцыйнасці жывёлагадоўлі. У 1989 г. надой на адну карову склаў 3671 кілаграм, у пачатку 1950-х гадоў — 1400 кілаграм. Разам з тым работа, якая праводзілася па меліярацыі зямель, мела сур'ёзныя недахопы. Створаныя меліярацыйныя сістэмы не заўсёды прадугледжвалі двухбаковае воднае рэгуляванне. Дапускаліся таксама адступленні ад праектаў, што прывяло да экалагічных парушэнняў. У засушлівыя гады перасыхалі тарфянікі, падаў узровень вады ў рэках і калодзежах вяскоўцаў, значна абвастрыліся экалагічныя праблемы. Адмоўна сказалася на экалогіі непрадуманасць, нярэдка некампетэнтнасць і ў ажыццяўленні хімізацыі сельскай гаспадаркі. Імкненне мець высокую ўраджайнасць не заўсёды спалучалася з запатрабаваннямі па ахове навакольнага асяроддзя. Вытворчая дзейнасць Гомельскага хімічнага завода таксама стварыла неспрыяльныя ўмовы пражывання людзей, прывяла да росту захворванняў, гібелі акружаючага асяроддзя. 13 млн. тон ядавітых фосфагідаў — адыходаў вытворчасці завода забруджваюць палі, сады і лугі, атручваюць ваду.

Саўгас-камбінат «Сож».

З пераходам да спецыялізацыі і канцэнтрацыі сельскагаспадарчай вытворчасці некалькі ажывілася дзейнасць калгасаў і саўгасаў раёна. Непасрэдная іх блізкасць да Гомеля вызначыла задачу па забеспячэнні гараджан садавінай і гароднінай, прадукцыяй жывёлагадоўлі. Важную ролю ў вырашэнні гэтай задачы адыгрывалі спецыялізаваныя гаспадаркі. У снежні 1958 г. на базе двух калгасаў «Камсамол Гомелышчыны» і імя Чапаева быў створаны саўгас «Бярозкі», які спецыялізуецца па вытворчасці гародніны і прадукцыі жывёлагадоўлі. На такой жа вытворчасці спецыялізуецца і саўгас «Брылёва». Гэтыя гаспадаркі не толькі пастаўляюць у гандлёвую сетку свежую садавіну і гародніну, але і перапрацоўваюць яе ва ўласных кансервавых цэхах.

Далёка за межамі раёна і вобласці былі вядомы дасягненні ордэна Працоўнага Чырвонага Сцяга калгаса-камбіната імя Урыцкага. Калгас спецыялізуецца на вытворчасці ялавічыны. Ён стаў базавай гаспадаркай створанага ў 1975 г. аб'яднання, у склад якога ўвайшлі ўсе калгасы раёна. На пабудаваным комплексе па адкорму буйной рагатай жывёлы на 18 тысяч галоў была ўведзена механізацыя і аўтаматызацыя вытворчасці, што спрыяла не толькі павышэнню ўзроўню яе культуры, але і змяншэнню затрат на адзінку прадукцыі. Былі ўзведзены таксама комплексы па вырошчванні і адкорму свіней у саўгасе-камбінаце «Сож», спецсаўгасе «Паўднёвы» і Навабеліцкай птушкафабрыцы. У раёне склалася ўстойлівая структура спецыялізацыі: адна гаспадарка пачала спецыялізавацца па вырошчванні нецеляў, 22 — вытворчасці малака, 2 — насенняводстве траў, 3 — вытворчасці гародніны, 3 — па вытворчасці мяса птушкі і яек.

Укараненне новай тэхнікі, выкарыстанне меліяраваных зямель, хімізацыя сельскагаспадарчай вытворчасці, дзяржаўная дапамога ў будаўніцтве і рэканструкцыі жывёлагадоўчых комплексаў спрыялі павелічэнню вытворчасці прадукцыі. Раён выканаў планавыя заданні 11-й і 12-й пяцігодак па продажу дзяржаве збожжа, бульбы, мяса, малака, яек, гародніны і іншых відаў сельскагаспадарчай прадукцыі. Толькі за 1986—1988 гг. гаспадаркамі раёна было прададзена дзяржаве 251 033 т малака, 97 770 т мяса, 46 906 т збожжа, 81 574 т бульбы, што значна пераўзыходзіла планавыя паказчыкі. За паспяховае выкананне планаў сацыяльна-эканамічнага развіцця, дзяржаў-

Адміністрацыйны будынак Гомельскай птушкафабрыкі.

ных заказаў Гомельскі раён неаднаразова выходзіў пераможцам усесаюзных і рэспубліканскіх спаборніцтваў. Многія працаўнікі вёскі былі адзначаны за самаадданую працу савецкімі ўрадавымі ўзнагародамі. Т.В.Васількова, М.І.Кавалёва, Г.Е.Сарокіна, а таксама кіраўнікі гаспадарак П.Н.Кавалёва, М.Ш.Качароўскі, М.П.Хаванскі, А.Т.Кобрусеў, А.А.Паташкін былі ўдастоены звання Героя Сацыялістычнай Працы. Добра вядомымі ў рэспубліцы сталі дасягненні калгасаў «Перамога», імя Урыцкага, саўгаса «Брылёва», племзавода «Бярозкі» і іншых гаспадарак. Аднак не ўсе гаспадаркі раёна змаглі дасягнуць высокіх паказчыкаў. Спробы ажывіць гаспадарчую дзейнасць калгасаў і саўгасаў нярэдка не ўпісваліся ў старую сістэму кіраўніцтва сельскай гаспадаркай. Па-ранейшаму працягвалася адміністраванне, часта некампетэнтнае ўмяшанне з боку партыйных органаў, якія захапляліся гаспадарча-размеркавальнымі функцыямі. Памылковым быў і перагляд кіравання аграпрамысловым комплексам, стварэнне раённых аграпрамысловых аб'яднанняў (РАПА). У ходзе суцэльнай спецыялізацыі і канцэнтрацыі вытворчасці нярэдка ліквідаваліся невялікія жывёлагадоўчыя фермы. Выявілася і слабасць кармавой базы. Неабдуманасць пры стварэнні жывёлагадоўчых комплексаў прывяла да скаплення на іх вялікай колькасці жывёлы, што адмоўна адбівалася на навакольным асяроддзі.

У пачатку 1990-х гадоў новыя клопаты і турботы ахапілі вяскоўцаў. Стала відавочна, што поўная перавага дзяржаўнай калгасна-саўгаснай сістэмы не стымулюе іх працу ў грамадскім сектары. Працаўнікі сяла не былі зацікаўлены ў выніках сваёй працы. Цяжкасці ў сельскай гаспадаркі пачаліся яшчэ да распаду СССР. Праблемы значна абвастрыліся ў сувязі з рэзкім павышэннем цэн на сродкі вытворчасці — тэхніку, утнаенні, матэрыялы, абсталяванне. Усё гэта прывяло многія калгасы і саўгасы раёна да катастрафічнага фінансавага становішча. Крызіс, у якім апынулася сельская гаспадарка, прывёў да падзення вытворчасці прадукцыі ва ўсіх галінах. Так, вытворчасць малака за 1991 г. скарацілася на 21 працэнт, пагалоўе буйной рагатай жывёлы — на 5,3 тысячы, пагалоўе свіней — на 14 тысяч. Зніжэнне вытворчасці сельскагаспадарчай прадукцыі працягвалася і ў наступныя гады. У 1992 г. агульны аб'ём вытворчасці ў раёне склаў каля 80 працэнтаў ад узроўню 1991 г. Надоі малака скараціліся на 22,5 працэнта, на 31,7 працэнта зменшыліся закупкі малака ў насельніцтва.

Зямельная рэформа, распачатая ў

Уборка бульбы на палях калгаса «Перамога» ў Яромінскім сельсавеце. 1987 г.

1990-х гадах, была накіравана на развіццё розных форм уласнасці і гаспадарання. Яна прадугледжвала прадастаўленне насельніцтву ва ўласнасць зямельных надзелаў для вядзення асабістай гаспадаркі. У раёне былі зроблены першыя крокі па стварэнні ўмоў для развіцця новых форм гаспадарання. У канцы 1992 г. дзейнічалі толькі 26 сялянскіх і фермерскіх гаспадарак з агульнай зямельнай плошчай у 608 гектараў.

Рыначны сектар эканомікі раёна быў прадстаўлены 43 малымі прадпрыемствамі і кааператывамі. Але толькі 30 працэнтаў з іх працавалі на спажывецкі рынак тавараў і паслуг. Іх удзельная вага ў агульным аб'ёме вытворчасці тавараў і аказваемых насельніцтву паслуг складала толькі 3,6 працэнта.

Для жыхароў Гомеля мясцовымі Саветамі раёна былі выдзелены зямельныя ўчасткі пад сады і агароды больш за 2 тысячы гектараў. Створана каля 180 садова-агародных таварыстваў (аб'ядноўвалі 20 тысяч гараджан), якія ўласнымі сіламі імкнуцца хоць у некаторай ступені вырашыць харчовыя праблемы.

Разам з тым неспрыяльныя ўмовы для эканамічнай дзейнасці калектыўных, а таксама і сялянскіх гаспадарак ва ўмовах спаду вытворчасці рэзка абвастрылі сацыяльныя праблемы. Не ва ўсіх вёсках раёна былі створаны нармальныя ўмовы працы і жыцця, вырашаны пытанні сацыяльнай абароны сельскага насельніцтва. Таму працэс міграцыі вясковай моладзі не прыпыняецца і цяпер. Многія працоўныя калектывы прамысловых прадпрыемстваў, будаўнічых арганізацый і ўстаноў Гомеля ў большасці сваёй укамплектаваны за кошт жыхароў раёна. У пасляваенныя гады народная адукацыя развівалася пад непасрэдным уплывам тых працэсаў, якія характарызавалі грамадска-палітычнае жыццё. Поспехі ў народнай адукацыі з'явіліся вынікам вялікіх намаганняў настаўнікаў, бацькоў, клопатаў працоўных калектываў. У канцы 50-х гадоў пачала ажыццяўляцца рэформа ў сістэме адукацыі, яна прадугледжвала пераход да політэхнічнага навучання і працоўнага выхавання. Аднак у другой палове 1960-х гадоў, калі пачаўся пераход да ўсеагульнай сярэдняй адукацыі, прафесійная падрыхтоўка стала неабавязковай і ажыццяўлялася ў тых школах у форме гуртковай работы. З сярэдзіны 1970-х гадоў некалькі ажывілася працоўнае навучанне ў сувязі са стварэннем вучэбна-вытворчых камбінатаў, вучнёўскіх вы-

Пенсіянеры дапамагаюць збіраць ураджай агародніны. Саўгас-камбінат «Усход». Урыцкі сельсавет.

ворчых брыгад, школьных майстэрань. У 1980/81 навучальным годзе ў раёне дзейнічала 17 вучнёўскіх вытворчых брыгад і 6 лясніцтваў. Агульная зямельная плошча, якую апрацоўвалі члены вытворчых брыгад, складала 315 га. Шмат добрых спраў было на рахунку школьнага лясніцтва Каранёўскай васьмігодкі. Юныя лесаводы пад кіраўніцтвам ляснічага і сямікласніка Сяргея Губенкі даглядалі пасадачны матэрыял у гадавальніку, ачышчалі дэндрарый, збіралі лекавыя травы і інш. У летні час на базе вучнёўскіх брыгад дзейнічалі лагеры адпачынку. Умела была наладжана работа лагераў «Юнацтва» ў Маркавіцкай СШ, у зябраўскай СШ № 1, Цярухскай і іншых сярэдніх школах.

З пераходам да ўсеагульнай сярэдняй адукацыі ўзнікла неабходнасць будаўніцтва новых школ. А патрэба ў іх была вялікая. Так, у 1979 г. толькі 14 (з 22) сярэдніх і 10 (з 17) васьмігадовых школ былі размешчаны ў тыпавых будынках, дзе меліся неабходныя ўмовы для правядзення вучэбна-выхаваўчай работы.

Кіраўніцтвам раёна, грамадскасцю, калектывамі базавых прадпрыемстваў і арганізацый рабіліся пэўныя захады па ўмацаванні матэрыяльна-тэхнічнай базы школ. Напрыклад, у зябраўскай СШ № 1 (дырэктар Т.А.Карасік) дзейнічала 17 кабінетаў, быў кабінет тэхнічных сродкаў навучання, вялася падрыхтоўка будучых шафёраў. У канцы 1980-х гадоў у пяці школах раёна было 5 камп'ютэрных класаў.

У пачатку 1990-х гадоў у раёне працавалі 22 сярэднія, 16 няпоўных сярэдніх і 13 пачатковых школ. Акрамя таго, дзейнічалі Улукаўская спецшкола-інтэрнат і Цярухскі дзіцячы дом, 44 дашкольныя ўстановы, 3 прафтэхвучылішчы.

Плённая праца многіх настаўнікаў і выхавацеляў, вопыт педагагічных калектываў не раз вывучаліся калегамі і з іншых рэгіёнаў. Пацвярджэннем гэтаму было правядзенне ў 1990 г. на базе раёна ўсесаюзнага, рэспубліканскага і 6 абласных семінараў.

Аднак недахоп бюджэтных асігнаванняў на патрэбы народнай адукацыі, які востра адчуваецца ў апошнія гады, непазбежна вядзе да адставання матэрыяльна-тэхнічнай базы, што ў сваю чаргу адмоўна адбіваецца на якасным узроўні адукацыі.

Важную ролю ў арганізацыі выхаваўчай работы на вёсцы адыгрываюць установы культуры. За пасляваенныя гады створана шырокая сетка клубаў і дамоў культуры, кінатэатраў і бібліятэк. У дзейнасці культурна-асветных устаноў у 1960—1980 гг. шырока выкарыстоўваліся розныя формы работы — тэматычныя вечары, народныя універсітэты, вечары працоўнай славы,

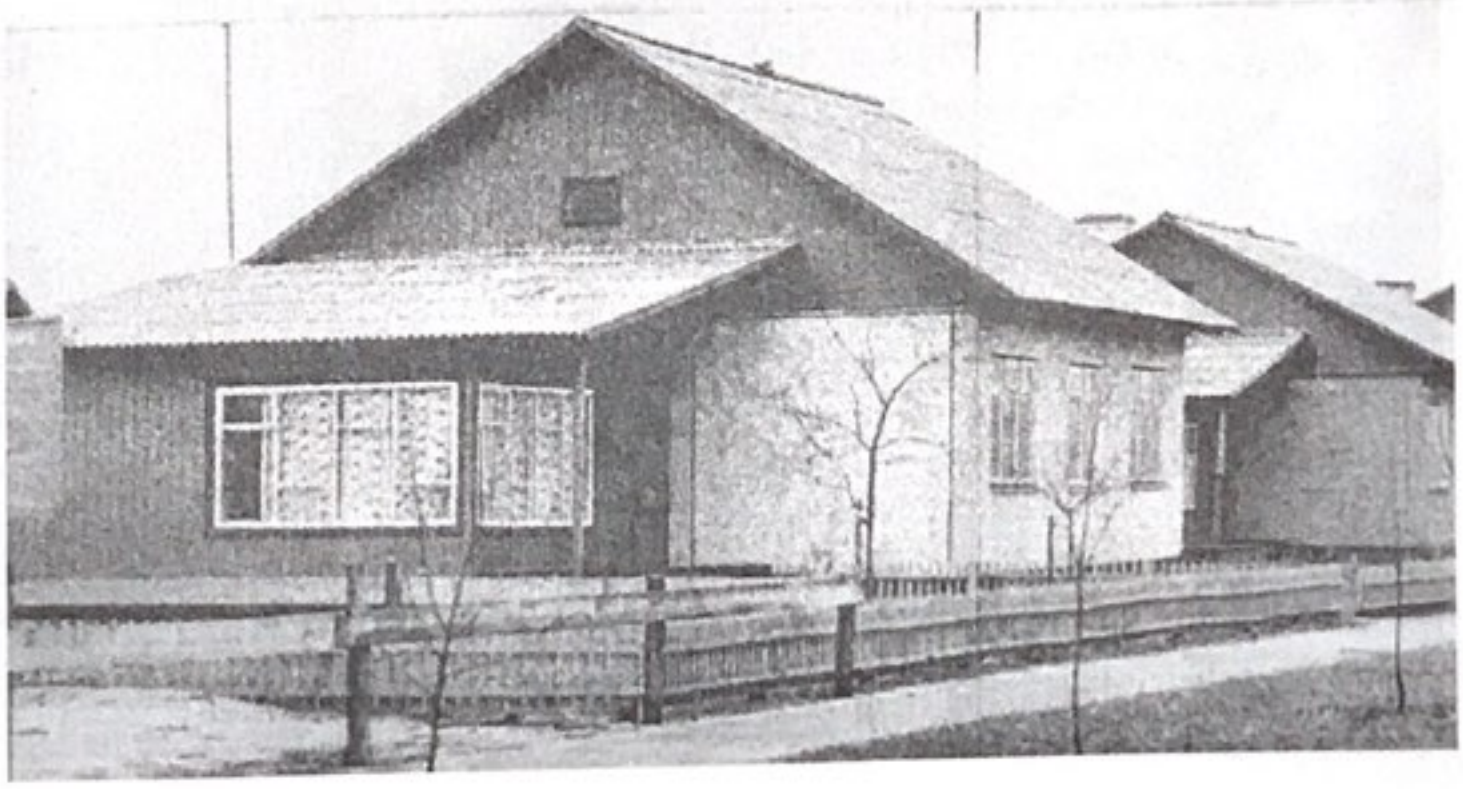

Тыпавая забудова ў в. Урыцкае.

Будынак Грабаўскай СШ.

сустрэчы з ветэранамі вайны і інш. У канцы 1960-х гадоў у раёне працавалі 137 гурткоў мастацкай самадзейнасці, з іх 39 харавых, 21 танцавальны, 18 драматычных, 10 духавых аркестраў і 3 аркестры народных інструментаў. Шырокую вядомасць атрымала канцэртная дзейнасць харавой капэлы в. Галавінцы, народнага ансамбля песні і танца «Колас» з калгаса імя 22 з'езда КПСС, хора в. Прыбыткі пад кіраўніцтвам настаўніка зябраўскай СШ № 1, заслужанага дзеяча культуры БССР Ф.Ф.Пятрэнкі. Высокім прафесійным майстэрствам вылучаўся сярод іншых духавы аркестр Урыцкага сельскага Дома культуры, якім кіраваў М.Б.Вальфсон. Цёпла сустракалі выступленні харавога калектыву з в. Урыцкае гледачы не толькі Гомельшчыны, але і Украіны, Латвіі, Чэхіі і Славакіі. У 1979 г. калегія Міністэрства культуры прысвоіла гэтаму хору ганаровае званне народнага.

Спрыяла духоўнаму росту падрастаючага пакалення і дзейнасць дзіцячых музычных школ, якія былі адкрыты ў в. Яроміна і в. Пакалюбічы. У Пакалюбіцкай музычнай школе ў 1990 г. было ўжо 70 вучняў, якія займаліся па класе баяна, акардэона, фартэпіяна, трубы і гітары.

Значны ўплыў на культурнае жыццё насельніцтва робіць царква. Засталіся ў мінулым адміністрацыйны ціск на царкву, ганенні на святароў і вернікаў, знішчэнне культавых будынкаў. Прыняты Закон «Аб свабодзе веравызнанняў і рэлігійных арганізацыях» павінен забяспечыць прававыя гарантыі ў вырашэнні веруючых сваіх перакананняў, у вяртанні народных традыцый і абрадаў. Уступленне гэтага закона ў дзеянне спрыяе дзейнасці розных рэлігійных канфесій. Адкрываюцца новыя цэрквы і малітоўныя дамы. Пры дапамозе веру-

Вучні зябраўскай СШ № 1 каля сваіх стэндаў на раённых спаборніцтвах школьных клубаў баявой славы.

ючых і мясцовых улад у апошнія гады ўзведзены праваслаўныя цэрквы ў вёсках Урыцкае, Прыбыткі. Напрыклад, у в. Прыбыткі памяшканне царквы ў 1930-я гады было аддадзена ўладамі пад клуб, а ў 1943 у час баявых дзеянняў яно згарэла. І толькі ў 1992 г. жыхары гэтай вёскі і іншых навакольных вёсак атрымалі магчымасць наведваць царкву, якая была пабудавана з дапамогай саўгасаў «Паўднёвы» і «Гомельскі». Новай царкве былі вернуты іконы і культавыя прадметы, якія доўгія гады захоўвалі прыхаджане.

Умацаванню здароўя ў значнай ступені спрыяюць і заняткі фізічнай культурай і спортам. У раёне зроблена шмат па стварэнні і ўмацаванні спартыўнай базы. Актыўная работа ў гэтым напрамку праводзілася асабліва ў 1980-я гады. Менавіта ў гэты час было ўзведзена нямала спартыўных збудаванняў. Гэта спартыўныя залы ў Брылёўскай, Урыцкай і Цярэніцкай сярэдніх школах, дамы культуры са спартыўнымі заламі ў вёсках Цярэшкавічы, Цагельня, у саўгасе «Бярозкі». Добры спартыўны комплекс з двума плавальнымі басейнамі быў пабудаваны ў саўгасе-камбінаце «Сож». Дзякуючы пастаяннай увазе яго кіраўніцтва фізкультурная арганізацыя саўгаса, якую ўзначальвае інструктар-метадыст, майстар спорту СССР Віктар Шундзікаў, з'яўляецца адной з лепшых. На базе спарткомплексу рэгулярна праводзяцца міжнародныя спартыўныя спаборніцтвы. Былі пабудаваны таксама дзіцячыя сады з міні-басейнамі ў саўгасе «Брылёва» і на торфапрадпрыемстве «Бальшавік». У 1991 г. у распараджэнні фізкультурнікаў і спартсменаў было 35 залаў, 40 футбольных пляцовак, 22 стралковыя ціры і іншыя спартыўныя збудаванні. У раёне стала традыцыяй праводзіць спартакіяды сярод сельскіх Саветаў. Спартыўныя каманды раёна па розных відах спорту ўдзельнічаюць і ў абласных спаборніцтвах. Праведзеная фізкультурнай арганізацыяй спартыўна-аздараўленчая работа давала станоўчыя вынікі.

Чарнобыльскі попел пасыпаў і тэрыторыю Гомельскага раёна. Катастрофа на Чарнобыльскай АЭС прынесла людзям гора і пакуты, рэальную пагрозу іх здароўю, асабліва дзецям. Яна патраба-

Спартыўны комплекс саўгаса-камбіната «Сож».

вала вялікіх выдаткаў для ліквідацыі гэтай трагедыі. Былі ажыццёўлены меры па сацыяльнай падтрымцы людзей, якія пацярпелі ад катастрофы. Адным з напрамкаў дзейнасці мясцовых улад было будаўніцтва жылля і ўладкаванне перасяленцаў з найбольш пацярпеўшых раёнаў вобласці. Толькі за 1986—1988 гг. у раёне пасялілася каля 1,5 тысячы чалавек, адселеных з чарнобыльскай зоны. Важнае значэнне набылі пытанні медыцынскага абслугоўвання насельніцтва, асабліва сем'яў з малымі дзецьмі. Іх медыцынскім абслугоўваннем і кантролем за станам здароўя займаюцца работнікі раённай і 7 участковых бальніц, 11 урачэбных амбулаторый, 38 фельчарска-акушэрскіх пунктаў. На тэрыторыі раёна ў маляўнічых месцах размешчаны санаторыі «Васільеўка» і «Чонкі», 2 дзіцячыя санаторыі, турбаза «Сож», многа санаторыяў-прафілакторыяў і дзіцячых летнікаў.

Аднак пад уздзеяннем радыенуклідаў у апошнія гады значна павялічылася колькасць як дарослых людзей, так і дзяцей з цяжкімі захворваннямі. У рабоце медыцынскіх устаноў раёна ўзнікла нямала складаных праблем і цяжкасцей, звязаных з развіццём матэрыяльна-тэхнічнай базы, набыццём новага абсталявання і медыкаментаў. Эканамічны крызіс, які ахапіў і сацыяльную сферу, прывёў да рэзкага пагаршэння матэрыяльнага становішча насельніцтва, у тым ліку сацыяльна неабароненых яго груп — пенсіянераў, дзяцей, працаўнікоў сяла. Галоўнай задачай на сучасным этапе з'яўляецца пераадоленне крызісных з'яў у сацыяльна-эканамічным жыцці. Трэба памятаць, што дасягнуць гэтага можна толькі самаадданай працай.

Паўстагоддзя прайшло з таго часу, як закончылася апошняе ваеннае ліхалецце. Тэрмін, здаецца, не такі ўжо і вялікі ў параўнанні з папярэднімі стагоддзямі. Аднак пасляваенным пакаленнем зроблена шмат добрага і карыснага, аб чым сведчыць наша гісторыя. Цяперашняе і наступныя пакаленні павінны скарыстаць той станоўчы вопыт, які быў напрацаваны іх папярэднікамі, далёкімі і блізкімі прашчурамі. І гэта магчыма толькі тады, калі будзе захавана гістарычная памяць. На Гомельшчыне раслі і набіралі сілы многія славутыя людзі, якія дасягнулі значных поспехаў у розных галінах: эканоміцы, навуцы, медыцыне,

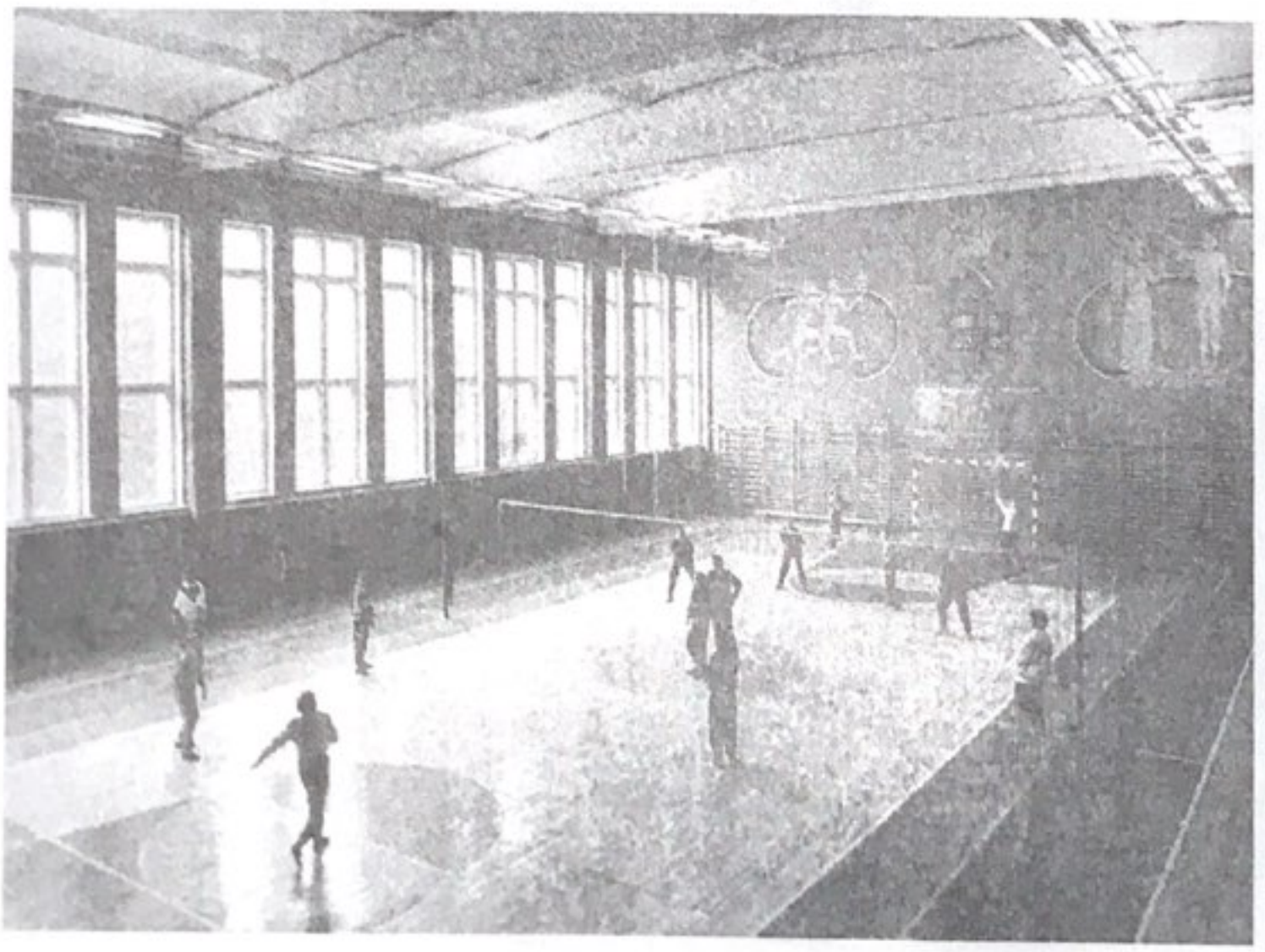

Спартыўная зала спарткомплексу.

педагогіцы, культуры, ваеннай справе. Імі ганарацца не толькі землякі, але і ўся Бацькаўшчына. Вось чаму важна ведаць сваю мінуўшчыну, гісторыю свайго краю. Непарыўнасць сувязі з мінулым, аднаўленне сваіх каранёў і духоўнай спадчыны нязменна вяртаюць нас да памяці аб тых, хто ўславіў родную зямлю сваімі справамі.

М.М.Мурашка.

Крыніцы

1. Дзяржаўны архіў грамадскіх аб'яднанняў Гомельскай вобласці. Ф. 144 (воп. 1, спр. 71). Ф. 205 (воп. 1, спр. 3, 5, 23, 45; воп. 2, спр. 3, 6, 33; воп. 3, спр. 8; воп. 8, спр. 7, 10, 32, 34, 69; воп. 20, спр. 9; воп. 23, спр. 8; воп. 26, спр. 2; воп. 30, спр. 4; воп. 34, спр. 2).

2. Гомельская область. Мн., 1988. С. 105–106.

3. Гомельская праўда. 1972. 8 ліп.; 1978. 6 чэрв.; 1984. 26 снеж.

4. Историко-экономический очерк Гомельского сельского района Гомельской области Белорусской ССР (рукопись).

5. Маяк. 1972. 9 ліп.; 1975. 31 мая; 1976. 24 студз.; 1979. 20 снеж.; 1980. 4 і 18 ліст.; 1982. 5 ліст. і 11 снеж.; 1991. 10 жн. і 16 кастр.; 1992. 8, 22 лют.; 27 чэрв., 27 кастр.; 1993. 30 студз.

6. Паспорт социально-экономического развития Гомельского района.

Дакументы сведчаць

З ДАКЛАДНОЙ ЗАПІСКІ САКРАТАРУ АБКОМА КП(б)Б ТАВ. ЖЫЖАНКОВУ

15 снежня 1943 г.

Окончательно Гомельский сельский район вместе с Гомельской обл. был освобожден 26 ноября 1943 г. 27 – 28 ноября с/г были установлены все 20 сельсоветов. Выделены председатели и секретари с/советов, которые утверждены исполкомом райсовета. Сельсоветы сейчас же развернули организационную работу. После установления с/советов была развернута работа по установлению колхозов.

В течение 5-и дней после освобождения р-на были восстановлены все колхозы. Для руководства установления с/советов и колхозов в каждый с/совет был послан уполномоченный р-на сроком на 10–15 дней.

Председатель исп. Ком.
Депутатов труд. Беляков
Секретарь Сорокин

Дзяржаўны архіў грамадскіх аб'яднанняў Гомельскай вобласці. Ф. 144. Воп. 1. Спр. 5. Л. 68, 70.

ЗВЕСТКІ ПРА НАСЕЛЬНІЦТВА ГОМЕЛЬСКАГА РАЁНА

10 снежня 1943 г.

НАИМЕНОВАНИЕ С/СОВЕТОВ	НАСЕЛЕНИЕ				КРЕСТЬЯН. ДВОРОВ			
	Было до войны	Угнано немцами	Убито	Осталось	Было до войны	Сожжено	В т.ч. населен. оставш. на мест.	Осталось домов
Романовичский	4128	65	23	3240	733	633	618	100
Зябровский	1865	47	14	1500	625	191	191	434
Прибытковский	1835	305	32	1298	434	393	370	41
Терешковский	2391	71	35	2078	522	371	365	154
Михальковский	675	123	20	400	153	67	61	86
Карналинский	480	141	36	910	280	20	250	260
Мильчанский	3125	60	2	2554	567	6	6	561
Титенский	2800	291	19	1920	420	15	–	405
Давыдовский	2184	277	15	1519	498	103	97	395
Еременский	4159	198	13	3248	645	91	85	554
Прудковский	2681	169	37	2251	608	66	66	542
Улуковский	3488	102	7	2644	722	511	511	210

Севрюковский	1900	647	25	935	415	89	80	326
Урицкий	3010	236	40	2566	671	32	32	639
Климовский	1669	308	21	1250	396	191	180	205
Дятловичский	1739	125	47	1250	394	335	335	59
Приборский	1661	58	46	1561	367	10	8	357
Бобовичский	3293	2000	45	1257	521	301	88	220
Поколюбичский	5842	1196	21	3830	1009	581	460	428
Чкаловский	1353	26	17	1042	297	250	206	47
Всего по р-ну	50774	6425	525	37323	10277	4256	4001	6021

Пред. Гомельского Райисполкома

ДЗЯРЖАЎНАЕ ЗАБЕСПЯЧЭННЕ ПА РАЁНЕ

1944 г.

Учтено семей военнослужащих и партизан — 5233
Получает пособие 1903 семьи, которым выплачено 805 274 р.
Получает пенсию 257 семей
Выдана одежда 73 семьям
Построено домов семьям военнослужащих и партизан — 385.
Учтено детей сирот военнослужащих и партизан — 164.
Инвалидов Отечественной войны по району — 205 человек.
Создано первичных организаций ОСО — 17, в них членов — 350 человек.
Обучается в кружках ПЗХО — 900 человек.
Создан кружок по подготовке ворошиловских стрелков, в котором обучается 20 человек.

РАБОТА ЧЫРВОНАГА КРЫЖА

1944 г.

Создано по району 23 первичные организации Красного Креста, в которых 614 человек.
Организовано 4 кружка БГСО
4 кружка ГСО
Охвачено военным обучением в средних школах — 440 человек
в НСШ — 2009 человек
в начальных шк. — 2568 человек
ФЗО — 161 человек

Дзяржаўны архіў грамадскіх аб'яднанняў Гомельскай вобласці. Ф. 205. Воп. 1. Спр. 5. Л. 13—14.

З ДАВЕДКІ ДЫРЭКЦЫІ НАВАБЕЛІЦКАГА ФАНЕРНА-ЗАПАЛКАВАГА КАМБІНАТА Ў ЦК КП(б)Б АБ ЗАХОЎВАННІ Ў ЧАС НЯМЕЦКА-ФАШЫСЦКАЙ АКУПАЦЫІ РАБОТНІКАМІ ПАЖАРНАЙ АХОВЫ КАМБІНАТА ФОСФАРУ

В 1941 г., в июле месяце, работники пожарно-сторожевой охраны Ново-Белицкого фанерно-спичечного комбината Добровольский Андрей Данилович, Добровольский Захар Данилович, Самусенко Федор, Титков Яков, Самусенко Тит и еще 4 товарища, фамилии которых не установлены, под руководством начальника пожарной охраны комбината Юделевича А.И., по распоряжению директора комбината т. Симановича ночью перевезли через озеро на остров фосфор в 10-килограммовых банках, там же на острове его зарыли. За три ночи было перевезено и зарыто на острове 465 банок красного фосфора.

С приходом Красной Армии А.Д.Добровольский рассказал директору фабрики Михину, что на острове зарыт фосфор.

Было изъято из земли и доставлено на фабрику 465 банок общим весом 4650 кг красного фосфора.

Этого количества фосфора хватит на изготовление 200 тыс. ящиков спичек, или 20 миллионов коробочек. Спичечная фабрика обеспечена фосфором на целый год работы.

Примечание: Добровольский А.Д., 1893 г. рождения, с 13 лет, т.е. с 1905 г. до 1937 г., работал рабочим на фабрике. В 1937 г. был переведен в пожарную охрану комбината, где работал до оккупации, во время которой ушел в д. Севрюки Гомельского района, занимался сельским хозяйством.

Справка составлена на основании опроса Добровольского. Тов. Эйдинов [сакратар ЦК КП(б)Б] беседовал с ним, производит впечатление честного старика.

Подробности везет тов. Эйдинов.
Передал тов. Матузов 12.1.44 г.

Нацыянальны архіў Рэспублікі Беларусь. Ф. 4. Воп. 29. Спр. 10. Л. 26.

Падрыхтаваў да друку У.І.Лемяшонак.

СПРАВАЗДАЧА АБ ВЫКАНАННІ ПАСТАНОВЫ ЦК КП(б)Б І СНК БССР АБ АДНАЎЛЕННІ НАРОДНАЙ ГАСПАДАРКІ ПА ГОМЕЛЬСКІМ РАЁНЕ

Гомельский район Красная Армия освободила от немецко-фашистских захватчиков: одну часть, т.е. 7 сельсоветов 10—12 октября 1943 г., вторую часть, т.е. 13 сельсоветов 25—27 ноября 1943 г. Райкомом КП(б)Б до 1 декабря 1943 г. были восстановлены все 20 сельсоветов района и до 15 декабря 1943 г. было выделено из актива колхозов 53 председателя колхозов.

На основе широко развернутой политической работы РК КП(б)Б с 15 декабря 1943 г. начали проводить организационно-хозяйственную работу по восстановлению колхозов, школ, клубов, читален, помощь Красной Армии и пострадавшему населению района, проведены следующие мероприятия:

Восстановление колхозов.

До 25 февраля 1944 г. были закончены выборы председателей, членов правления колхозов, председателей ревизионных комиссий. Председателями колхозов избрано 55 человек. Из них членов ВКП(б)Б — 2, беспартийных — 53 человека. По опыту работы впервые избрано 46 человек, раньше работало 9 человек.

До 15 марта 1944 г. были подобраны и утверждены на заседании правления колхозов 126 человек бригадирами. По 2-м колхозам, Шерстовка Приборского с/с, им. Калинина Кормянского с/с, бригадиры не подбирались по малонаселенности колхозов, имеющих по 15—18 хозяйств. Примерный устав сельхозартели обсужден. Во всех колхозах района до 1 апреля приняты необходимые добавления, вытекающие из местных условий, направленные на организованное хозяйственное укрепление колхозов. Во время обсуждения устава сельхозартели 56 хозяйств единоличных вступили в колхозы.

По учету инвентаря, рабочего и продуктивного скота и другого сельскохозяйственного имущества:

а) колхозных лошадей всего 1220.
б) крупного рогатого скота колхозников.
в) коров продуктивных — 1650 гол.
г) волов — 4 гол.
д) молодняка — 376 гол.
е) — 87 гол.
ж) быков-производителей — 12 гол.
з) овец — 37 гол.
и) свиней — 132 гол.
к) птице-кур — 570 гол.
л) водоплавающей птицы в районе нет.

Инвентарь:
а) сеялок - 13,
б) тракторов — нет,
в) веялок — 51,
г) сортировок — 20,
д) молотилок — 15,
е) жаток — 21,
ж) косилок — 30.

Для ремонта инвентаря организовано 17 кузниц. Из лучших колхозников подобрано во всех колхозах 55 счетоводов, из них проводят заочное обучение 33 человека.

К весеннему севу были собраны лошади по всем колхозам и поставлены в колхозные конюшни.

Корм собирался среди колхозников согласно установки РайЗо и решения правления и общего схода колхозников. Было собрано грубых кормов 346 ц., концентратов — 137 ц.

После восстановления земельными комиссиями межколхозных границ в 55 колхозах и приусадебных участков по району.

Общая площадь земли следующая: Всего 61 329 га, в том числе:

пашни — 21 655 га
сенокоса — 17 014 га
сада — 752 га
леса — 3847 га
неугодий, выпасов, оврагов и т.д. — 7116 га.
Из общего количества озимых посевов — 453 га
пара — 4500 га
весенний сев — 9200 га
подсобных хоз. — 3423 га

По восстановлению животноводческих ферм продолжена следующая работа. В районе восстановлены и работают 2 вет. лечебницы: Гомельская и Новобелицкая. Документов о принятии скота от колхозников оказалось на 100 штук крупного рогатого скота и 50 овец, которые находятся в Ульяновской области. По линии завоза скота получено из восточных областей СССР 62 лошади, которые распределены по колхозам. Контрактация скота проходит явно неудовлетворительно. Крупного рогатого скота-телок план 820, законтрактировано — 288

овцы-ягнята — 10, выполнено 5
свиней — 100, выполнено нет

Изъято незаконно приобретенного во время оккупации крупного рогатого скота 13 голов. Намечено сдать к 15 июня 5 МТС. По восстановлению птицеводческих ферм доведен план по колхозам на 8150 штук и водоплавающей птицы на 2300 штук. Отсутствие корма и помещения не дали возможности провести эту работу. Для развития рыболовства в районе подготавливается 2 пруда в Дятловичском и Титенском сельских советах. Ведется работа по выявлению прудов по другим сельским советам.

Ход весеннего сева по району на 1.4.44 г.
Общий план зерновых 9200, выполнено 6235, или 68%.
картофеля по плану 2400, выполнено 1082.
колосовых по плану 4452, выполнено 4853, или 101%.
Обработка земли из плана сева:
1. Тракторами 1975 га.
2. Лошадьми 3109 га.
3. Коровами 54 га.
4. Лопатами 1086 га.
Всего: 6235 га.

На общих собраниях колхозников до выхода в поле по весеннему севу были разработаны и утверждены нормы выработки и расценки трудодня по каждому колхозу в отдельности как людской, так и тягловой силы в соответствии с уставом сельхозартели.

По плану зимней учебы по колхозам кадров нами проведена следующая работа:

а) подготовлено бригадиров полевых бригад: план	— 50,	подг. — 10
б) звеньевых	— 20,	— 10
в) колхозных счетоводов	— 30,	— 26
г) садоводов	— 50,	— 26
д) старших конюхов	— 30,	— 26
е) заведующих животноводческих ферм	— 30,	— 26
ж) председателей колхозов	— 30,	— 16

Учеба колхозных кадров продолжается и в настоящее время, где учится заочно 33 человека колхозных счетоводов. Приходно-расходные сметы составлены только в 17 колхозах из 55. Это объясняется неопытностью колхозных счетоводов и отсутствием в РайЗо инструктора-бухгалтера, который нами уже подобран.

Колхозное строительство:
1. Конюшен построено новых — 3
2. Отремонтировано старых конюшен — 8
3. Приспособленных — 15
4. Не отремонтировано — 6
5. Надо поставить — 23

Коровников:
1. Отремонтировано старых — 2

2. Приспособленных — 4
3. Требует ремонта — 6
Свинарников:
1. Отремонтировано — 1
2. Требуют ремонта — 2
Овчарников:
1. Отремонтировано — 5
Телятников:
1. Отремонтировано — 2
2. Требуют ремонта — 2
Птичников приспособленных — 3

Строительство колхозных построек продолжается с тем расчетом, чтобы обеспечить весь скот, закупленный у колхозников, законтрактованный и завезенный с восточных областей Союза.

МТС в районе — 2
Всего имеется тракторов — 39 шт.
Из них АТЗ — 3 шт.
ХТЗ — 12 шт.
СТЗ — 14 шт.
У-2 — 10 шт.

План весенних тракторных работ по Гомельскому МТС на 1.6.1944 г. — 1803 га, выполнено 875 га. По Новобелицкому — по плану —833 га, выполнено — 1100 га.

З ДАВЕДКІ НАРКАМАТА ЗЕМЛЯРОБСТВА БЕЛАРУСКАЙ ССР АБ ПАДАРУНКАХ, ЯКІЯ ПАСТУПІЛІ З УЗБЕКІСТАНА

Лошадей — 150
Сена — 2 платформы
Ячменя — 660 центнеров

Тракторов «Нати» — 7 шт., ЧТЗ — 3 шт., к тракторам выданы лимитные книжки на получение горючего из воинских частей на весь период весеннего сева.

Кроме того, прибыла бригада строителей в количестве 45 человек, которые имеют при себе весь столярный и плотничий инструмент и будут работать в республике на протяжении всего летнего периода.

Эшелон сопровождают: представитель ЦК КП(б) Узбекистана тов. Рамазанов и представитель Средне-Азиатского военного округа — Герой Советского Союза майор тов. Савуленко.

В настоящее время эшелон находится на станции Ипуть — в 3-х километрах от г. Гомеля.

Народный Комиссар земледелия Белорусской ССР И.Крупеня.

8 мая 1944 г.

Нацыянальны архіў Рэспублікі Беларусь. Ф. 4. Воп. 29. Спр. 70. Л. 187.
Падрыхтаваў да друку У.І.Лемяшонак.

АБ ПАБУДОВЕ ЖЫЛЫХ ДАМОЎ ДЛЯ НАСЕЛЬНІЦТВА, ЯКОЕ ПРАЖЫВАЛА Ў ЗЯМЛЯНКАХ

После освобождения района от немецко-фашистских захватчиков в колхозах и селах района построено: 4273 жилых домов, в т.ч. в 1948 г. 224 дома, 472 животноводческих и хозяйственных построек, 92 культурно-бытовых зданий. Из землянок в новые дома переселено 12 536 человек.

На 11 октября 1948 г. проживает в землянках 102 семьи, из них 37 семей не имеет средств. Программа строительства в 1948 г. не выполнена.

Поколюбичский с/с почти не построил ни одного дома, а также хозяйственных и животноводческих построек.

Многие парторганизации и сельсоветы, пользуясь бесконтрольностью и отсутствием требовательности со стороны РК КП(б)Б и райисполкома, стали относиться к строительству, как к сезонному делу, рассчитывая наверстать упущенное методом штурмовщины. Последние не учитывают, что в землянках проживают главным образом семьи погибших воинов и партизаны, инвалиды Отечественной войны и сироты, которые без помощи не могут построить себе дома.

Дзяржаўны архіў грамадскіх аб'яднанняў Гомельскай вобласці. Ф. 205. Воп. 2. Спр. 33. Л. 190.

АБ ССЯЛЕННІ ХУТАРОЎ І ДРОБНЫХ ПАСЁЛКАЎ У КАЛГАСНЫЯ ЦЭНТРЫ

1948 г.

Учитывая, что во время немецкой оккупации самовольно возводились постройки по месту нахождения бывшего хутора Гриневич на территории колхоза «Чырвоны працаўнік», на землях Гослесфонда — Чабров, на территории Ленинского опытного лесхоза — Осадченко, на землях колхоза Калинина Приборского с/с, выселок — 6 дворов на землях колхоза им. Горького Давыдовского с/с, одиночно уцелевшие дома на уничтоженных немецко-фашистскими захватчиками поселках: Подбуглак Бобовичского с/с, «Межи» Карналинского с/с и мелкие поселки в 10 дворов: Черничье, Красная Долина, Гаражанное и Стенька Разин, расположенных от основных производственно-хозяйственных центров колхозов на расстоянии 2—4 км.

Сселить в колхозные центры 51 хозяйство, хутора и отдельно стоящие постройки и поселок Черничье.

Оказывать всемерную помощь при переселении и отводить земли под постройки, а также обеспечивать гвоздями, стеклом, кредитом в размере 1000 руб. на хозяйство, выделить стройлес из расчета 15м² на хозяйство.

Дзяржаўны архіў грамадскіх аб'яднанняў Гомельскай вобл. Ф. 205. Воп. 2. Спр. 33. Л. 74—75.

СПІС ПАСЯЛКОВЫХ І ХУТАРСКІХ ГАСПАДАРАК, ЯКІЯ ПАДЛЯГАЛІ ССЯЛЕННЮ Ў КАЛГАСНЫЯ ЦЭНТРЫ ПА ГОМЕЛЬСКІМ РАЁНЕ

НАМЕЧЕНО К ПЕРЕСЕЛЕНИЮ	НАЗВАНИЕ КОЛХОЗА
Гриневич (хутор)(1хоз-во)	Чырвоны працаўнік д. Волотова
Осадченко (сруб) (1 хоз-во)	им. Калинина Приборского с/с
пос. Черничье (6 хозяйств)	Чырвоны герой д. Ст. Дятловичи
пос. Стенька Разин (12 хоз.)	им. Чкалова д. Чкалово
пос. Красная Долина (7 хоз.)	Чырвоны партызан Новые Дятловичы
пос. Горожанное (10 хоз.)	1-е жніўня д. Михальки
Выселок (6 хозяйств)	им. Горького д. Давыдовка
Чабров хутор (1 хоз.)	Ленинский опыт. лесхоз, д. Старые Терешковичи
пос. Подбуглак (хутор) (1 хоз.)	Большевик д. Бобовичи
пос. Межи (6 хоз.)	подс. хоз-во Межи д. Белый Берег

Дзяржаўны архіў грамадскіх аб'яднанняў Гомельскай вобл. Ф. 205. Воп. 2. Спр. 33. Л. 89.

СТАН ЖЫВЁЛАГАДОЎЛІ Ў КАЛГАСАХ РАЁНА

1949 г.

Наряду с некоторыми положительными результатами работы по увеличению поголовья скота и повышению его продуктивности, общественное животноводство в колхозах района продолжает оставаться самой отсталой отраслью сельского хозяйства.

При выполнении государственного плана по выходному поголовью крупного рогатого скота, лошадей, овец план развития свиноводства, птицеводства, маточного поголовья всех видов продуктивного скота не выполнен.

Государственный план развития общественного животноводства в колхозах района за 1949 г. выполнен: по лошадям на 111,8%, по крупному рогатому скоту на 101,3%, по рабочим волам — на 92%, по свиньям — на 79,2%, по овцам — на 107,1%.

Рост общественного скота в колхозах за 1948 год составляет лошадей — 48,6%, крупного рогатого скота — 76,8%, свиней —59,1%, овец — 78%. 3 колхоза не имеют свиноводческих ферм, 3 колхоза не имеют птицеводческих ферм, а 13 колхозов имеют птицефермы с очень малым поголовьем птиц — от 30 до 62-х голов. Имеют маточного поголовья по коровам всего 4 колхоза, по свиноматкам 5 колхозов, по овце и козоматкам — 11 колхозов.

Такое неудовлетворительное состояние общественного животноводства в колхозах района наряду с низким выходом молодняка имеет место чрезмерно большой падеж, а также разбазаривание скота на внутрихозяйственные нужды.

Несмотря на большое недоукомплектование животноводческих ферм маточным поголовьем в колхозах имеют место факты продажи, сдачи государству и обмена продуктивного скота в личное пользование колхозников взамен непродуктивного скота.

На внутренние нужды в колхозах района разбазарено и расходовано: крупного рогатого скота 607 голов, свиней — 893 гол., овец —549 гол.

В колхозах района все еще плохо организован уход за скотом, обезличка, неправильное кормление и содержание скота, несоблюдение простейших ветеринарно-зоотехнических правил и отсутствие на многих животноводческих фермах правильной организации труда. Из-за недостатка общественных животноводческих помещений, в особенности свинарников, птичников, что не дает возможности правильного выращивания молодняка, чем тормозит рост общественного животноводства.

Главной причиной неудовлетворительного состояния животноводства является то, что отдел сельского хозяйства, правления колхозов, сельсоветы и первичные парторганизации недостаточно уделяют внимания делу развития общественного животноводства.

Протоколы заседаний бюро РК КП(б)Б №№3—21.

Дзяржаўны архіў грамадскіх аб'яднанняў Гомельскай вобласці. Ф. 205. Воп. 3. Спр. 8. Л. 134—135.

З ПРАТАКОЛА СХОДУ ПАРТЫЙНАГА АКТЫВУ ГОМЕЛЬСКАГА РАЁНА

1949 г.

... В районе имеется 21 электрифицированный колхоз с круглосуточной подачей энергии, но использование ее для животноводства применяется только в 3-х колхозах («Чырвоны хлебароб», «Чырвоны працаўнік», «Чырвонагвардзеец»).

... Колхоз «Чырвоны працаўнік» (председатель Ковалева) уже с осени будет применять доильный аппарат. В 1950 г. будет закончена электрификация всех колхозов района и механизированы трудоемкие работы.

В результате плохой организации труда на фермах и плохого ухода за скотом за 8 месяцев текущего года в колхозах района пало 124 лошади, 129 голов крупного рогатого скота, 230 свиней, 267 овец.

Почти половина колхозного скота не обеспечена помещениями. План строительства животноводческих построек выполнен на 50%.

Дзяржаўны архіў грамадскіх аб'яднанняў Гомельскай вобласці. Ф. 205. Воп. 3. Спр. 10. Л. 41, 46.

З ПРАТАКОЛА ПАСЯДЖЭННЯ БЮРО ГОМЕЛЬСКАГА РК КП(Б)Б АБ АБ'ЯДНАННІ КАЛГАСАЎ

1950 г.

Колхозы: им. Ленина, «Новинки», «Челюскинец» Поколюбичского с/с, «Шлях да сацыялізму», «Чырвоны працаўнік» Прудковского с/с объединить в колхоз им. Ленина.

Колхозы: им. Молотова, Буденного, Суворова Урицкого с/с, «1 Мая» Титенского с/с и «Авангард» Мельчанского с/с объединить в колхоз им. Молотова.

Колхозы: «Чырвоны хлебароб», «Сталинец», «Интернационал» Еременского с/с и «Правда» Прудковского с/с — в колхоз им. Сталина.

Колхозы: «Чырвоная зорька», «Чырвоная воля» и «Клим Ворошилов» Улуковского с/с объединить в колхоз им. Ворошилова.

Колхозы: им. Хрущева, «Чырвоны будаўнік», им. Калинина и Щербовка Прибытковского с/с — в колхоз им. Хрущева.

Колхозы: «За Родину», «Чырвоная Уза» и «Чырвоны кастрычнік» Давыдовского с/с объединить в колхоз «За Родину».

Колхозы: «Большевик», «Полесская Правда» Бобовичского с/с, им. Чкалова — в колхоз «Большевик».

Колхозы: им. Сталина, «1-га жніўня» Михальковского с/с и «Пионер» Карнилинского с/с — в колхоз им. Маленкова.

Колхозы: «Чырвоны герой» и «Чырвоны партызан» Дятловичского с/с объединить в колхоз им. Жданова.

Колхозы: «Чырвоны пуцілавец», «1 Мая», «6-й съезд Советов» Зябровского с/с — «1 Мая».

Колхозы: «Пролетарий», им. Кирова, Куйбышева Прибытковского с/с, «Перамога»,»Новая жизнь» Климовского с/с — в колхоз им. Кирова.

Колхозы: «Коммунар», «Кооператор», «Искры», им. Чапаева, «Чырвоны боец» Терешковичского с/с — колхоз «Коммунар».

Колхозы: «Комсомол Гомельщины», «Ударник обороны», им. Сталина Романовичского с/с — в колхоз «Комсомол Гомельщины».

Дзяржаўны архіў грамадскіх аб'яднанняў Гомельскай вобласці. Ф. 205. Воп. 8. Спр. 7. Л. 28.

З ГІСТОРЫІ РАЗВІЦЦЯ НАРОДНАЙ АСВЕТЫ

1943 г.

1010 детей школьного возраста не охвачено учебой. Полностью не укомплектованы школы педагогическими кадрами. Не все дети сироты взяты под патронаж. Избы-читальни не работают.

Дзяржаўны архіў грамадскіх аб'яднанняў Гомельскай вобласці. Ф. 205. Воп. 1. Спр. 3. Л. 29.

1944/45 навучальны год

Школьные здания отремонтированы. В р-не работает 63 школы, из них средних 1, неполных средних 14, начальных 48. В школах обучается 7903 человека.

Имеются факты неполного охвата школой детей школьного возраста, в пос. Гроза — 7 чел., в дер. Лопатино — 15 чел. Школы не обеспечены топливом.

Дзяржаўны архіў грамадскіх аб'яднанняў Гомельскай вобласці. Ф. 205. Воп. 2. Спр. 3. Л. 192.

1945 г.

По району проведен учет детей, подлежащих всеобучу — 8530 чел. Школы укомплектованы учительскими кадрами не полностью. Кол-во учителей 326 чел.

Полностью подготовлены к новому учебному году 6 школ: Приборская, Прибытковская, Улуковская, Урицкая, Брилевская, Залипская и 25 начальных школ.

Дзяржаўны архіў грамадскіх аб'яднанняў Гомельскай вобласці. Ф. 205. Воп. 1. Спр. 23. Л. 64.

При средних и семилетних школах организовать опытные земельные участки размером до 0,25 га для питомника, разрабатывания исследовательской работы по огородничеству, полеводству силами учащихся и учителей.

Дзяржаўны архіў грамадскіх аб'яднанняў Гомельскай вобласці. Ф. 205. Воп. 1. Спр. 45. Л. 210.

1946 г.

Подготовка школ к новому учебному году проходит крайне неудовлетворительно. Из 65 школ ремонт закончен в 50, из которых в 30 не остеклены окна. Во многих школах отсутствует топливо. Не организована проверка детей школьного возраста, что привело к большой запутанности и отсутствию точного учета. Преподавательский состав недоукомплектован на 22 человека.

Дзяржаўны архіў грамадскіх аб'яднанняў Гомельскай вобласці. Ф. 205. Воп. 1. Спр. 46. Л. 23.

1948/49 навучальны год

Школы работали в более благоприятных материальных условиях. Были открыты новые семилетние школы в д. Михальки и Чкалово. Всего взято на учет 10 793 уч-ся. Перед началом учебного года все школы были укомплектованы учащимися и педагогическими кадрами. Всего в р-не работает 38 начальных, 25 семилетних и 2 средние школы. Кроме того работала одна СШ рабочей молодежи и три школы сельской молодежи с количеством учащихся 221 человек. Увеличился и качественно улучшился педагогический состав. Из 475 учителей, работающих в р-не, не имеют соответствующего образования 57 человек, из которых почти все охвачены заочным обучением. Качественно улучшилась учебно-воспитательная работа в школах. Однако имеется и ряд недостатков. 21 школа находится в наемных помещениях, не отвечающих элементарным требованиям школьной работы. Почти все школы района не имеют учебных кабинетов и лабораторных комнат, отсутствует достаточное количество наглядных пособий, недостает географических и исторических карт. Стандарт-

ной мебелью обеспечены только на 75%. Школы р-на неудовлетворительно снабжались топливом. Положение закона о всеобуче не контролируется.

Дзяржаўны архіў грамадскіх аб'яднанняў Гомельскай вобласці. Ф. 205. Воп. 3. Спр. 8. Л. 106–107.

1949 г.

Ереминский детский дом. Работа улучшилась. Подсобное хозяйство детского дома почти полностью обеспечило свои нужды картофелем и овощами. Воспитанники обеспечены верхней и нижней одеждой. Помещение чистое. Дети здоровые. Попечительский совет изыскал дополнительные средства на культурные нужды детей в сумме 3000 руб., за которые куплена библиотека, радиоприемник, фильмоскоп (100 фильмов) и учебники для детей. Силами шефов перевезено 100 т торфа для детского дома. Все воспитанники охвачены кружковой работой. Работают кружки: хоровой, физкультурный, танцевальный, струнный, рукодельный, авиамоделизма, юннатов. Воспитанники детдома на областном худ. смотре самодеятельности заняли одно из лучших мест и были премированы.

Дзяржаўны архіў грамадскіх аб'яднанняў Гомельскай вобласці. Ф. 205. Воп. 3. Спр. 8. Л. 237.

З ДЗЁННІКАВЫХ ЗАПІСАЎ ЗАСЛУЖАНАГА НАСТАЎНІКА БЕЛАРУСІ С.Ц.ПІГУЛЕЎСКАГА

5.8.1946 г.

Сегодня приступаем к ремонту здания школы. С чего начать? Что одеть? Военную гимнастерку и кирзовые сапоги. Нет вам пока отдыха. Да! В них будет лучше. Во-первых, дело буду иметь с военнопленными. Мое военное обмундирование на них будет влиять психологически. Во-вторых, труд у меня сегодня физический, пыльный, — рассуждал я. Пошагал в лагерь военнопленных на Первый поселок торфозавода. В лагере длинные каркасно-засыпные бараки. Возле них построение пленных. Бригады уходят на сушку торфа. Сформирована и наша бригада для ремонта здания школы. В бригаде 14 человек. Учитель Шевцов М.А. пришел мне на помощь. Карабин и патроны я получил. Росписи свои в специальных журналах оставил за количество пленных и оружие.

Колонной по два привели военнопленных в здание школы. Большая часть стойматериалов мною уже была заготовлена. Прораб Макаренко передал мне необходимый инструмент.

Ремонт начали.

Пять человек строгали доски, размеряли. Они ответственны за настил полов.

Вторая группа разбирала кирпич в оконных проемах, переносила его к грубкам, вела перекладку их.

Третья группа ремонтировала каркасные стены: укладывала и прибивала дощечки, засыпала тырсу.

Два человека поставлены ремонтировать крышу: покрывали рубероидом.

Нет пока стекла. Двух человек поставил изготавливать оконные рамы.

Пленные разошлись по классным комнатам. Молотки стучат, как дятлы, жужжат пилы, протяжно шаркают рубанки...

На душе у меня радость, удовлетворение. Ремонт идет! Но и беспокойство! Удрать пленному при желании есть большие возможности. Они работают в пяти комнатах и ремонтируют стены снаружи, ремонтируют крышу.

— Степан Тимофеевич! Убегут фрицы от нас, — с тревогой говорит учитель Шевцов. — Надо ставить караулить больше людей.

— Где их взять? Надо зорче за ними смотреть, караулить. Другого выхода нет. Никто нам на заводе для усиления охраны пленных людей не даст, потому что их нет.

Вечером отвели пленных в лагерь и сдали по списку.

***

Так мы работали по ремонту здания школы до 20.8.1946 г. Каждое утро я ходил в лагерь военнопленных на Первый поселок торфозавода, принимал пленных, приводил, караулил вместе с Шевцовым, вечером отводил в лагерь, сдавал. Руководил ремонтными работами. Директор торфозавода Петриковец М.Я. добился на стекольном заводе бракованного стекла.

За это время напряженного труда сделали:

1. Крышу отремонтировали.
2. Полы настелили.
3. Фундамент здания подкрепили.
4. Стены каркасно-засыпанные починили.
5. Оконные рамы сделали и застеклили.
6. Грубки отопительной системы починили, кое-где переложили.

Ліквідацыя наступстваў Чарнобыльскай катастрофы

Па маштабах, складанасці і доўгачасовых наступствах Чарнобыльская катастрофа з'яўляецца самай буйной за ўсю гісторыю выкарыстання атамнай энергіі. Найбольш цяжкі ўдар яе прыйшоўся на Беларускае Палессе і Падняпроўе — гісторыка-этнаграфічныя рэгіёны з багатай гісторыка-культурнай спадчынай. Чарнобыльскі попел пасыпаў і тэрыторыю Гомельскага раёна. У асноўным адбылося забруджванне яе цэзіем-137 (94 населеныя пункты са 190 забруджаны радыенуклідамі). Радыяцыйная абстаноўка на тэрыторыі раёна абумоўлена забруджваннем глебы і характарызуецца наступнымі ўзроўнямі:

1—5 Кі/км² (83 вёскі з насельніцтвам больш за 37,5 тыс.жыхароў);

5—15 Кі/км² (11 вёсак з насельніцтвам больш за 37,2 тыс. жыхароў).

Катастрофа на ЧАЭС прынесла людзям гора і пакуты, рэальную пагрозу іх здароўю, асабліва дзецям, якіх цяпер на забруджанай тэрыторыі пражывае больш за 10 тысяч. Пасля аварыі прайшло 10 гадоў, але па-ранейшаму востра стаяць эканамічныя і сацыяльныя праблемы ліквідацыі яе наступстваў, якія патрабуюць вялікіх фінансавых і матэрыяльных выдаткаў.

У першыя гады пасля Чарнобыльскай катастрофы ў раёне прымаліся меры па сацыяльнай абароне людзей. На першым плане было адсяленне людзей з забруджанай тэрыторыі і ўладкаванне іх на новым месцы. Толькі за 8 гадоў пасля аварыі для эвакуіраваных з зоны адсялення было пабудавана 15 пасёлкаў на 1228 кватэр, у якія засяліліся 1033 сям'і (2588 чалавек). У будаўніцтве жылля для перасяленцаў прымалі ўдзел будаўнічыя арганізацыі з Маладзечна, Слуцка, Жодзіна, Мазыра, Мінска і Гомеля. Іх намаганнямі былі пабудаваны жылыя дамы сядзібнага тыпу ў многіх вёсках раёна — Макаўе (50), Маркавічы (96), Цераха (48), Аздзеліна (51), Рагі (44), Міхалькі (50) і інш.

У пасёлках добраўпарадкаваны і заасфальтаваны дарогі, пабудаваны інжынерныя сеткі водазабеспячэння і каналізацыі з ачышчальнымі збудаваннямі. Большасць пасёлкаў газіфікавана. За

Будынак раённай паліклінікі.

1986—1994 гг. у раёне ўведзены ў эксплуатацыю больш за 175 км газаправодаў, якія будаваліся ў асноўным за сродкі, выдзеленыя на ліквідацыю наступстваў аварыі на ЧАЭС. За кошт гэтых сродкаў будаваліся аб'екты сацыяльнага і культурна-бытавога прызначэння. Пабудаваны школы ў вёсках Даўгалессе, Чарацянка, Чкалава і іншых населеных пунктах больш як на 1400 месцаў, дзіцячыя установы на 1130 месцаў, дзіцячы дом у в. Церуха на 280 месцаў, а таксама аб'екты гандлю і аховы здароўя.

Важнае значэнне ў чарнобыльскія гады набылі пытанні медыцынскага абслугоўвання насельніцтва, найперш дзяцей. Медыцынскім абслугоўваннем і кантролем за станам здароўя пацярпелых займаецца медыцынскі персанал раённай і 7 участковых бальніц, 11 урачэбных амбулаторый, 38 фельчарска-акушэрскіх пунктаў.

Аднак прымаемыя меры па ліквідацыі наступстваў катастрофы асаблівага аптымізму не выклікаюць. Адна з праблем, якая ўзнікла ў апошнія гады, — скарачэнне або адсутнасць фінансавання. Па гэтай прычыне ўзвядзенне часткі аб'ектаў сацыяльнага і культурна-бытавога прызначэння закансервавана. Гэта, у сваю чаргу, адмоўна адбілася на вырашэнні сацыяльных пытанняў. Другая і асноўная праблема — стан здароўя насельніцтва, найперш дзяцей.

Супрацоўнікі Рэспубліканскага цэнтра радыяцыйнага кантролю Галоўгідрамета заявілі, што за дзесяць гадоў пасля катастрофы цэзій паўсюдна распаўся (у вадзе, паветры, глебе) на 20%.[1] За гэтыя гады на Гомельшчыне павялічылася колькасць людзей, у тым ліку і дзяцей, з цяжкімі захворваннямі.

Гомельскі раён у гэтым сэнсе лічыцца адносна добрым. Медыцынскімі ўстановамі была зроблена класіфікацыя насельніцтва раёна па групах першаснага ўліку. Да 1-й групы былі аднесены ліквідатары (1300 чалавек), 2-й — эвакуіраваныя з зоны адчужэння (537 чалавек), 3-й — перасяленцы з зоны першачарговага і наступнага адсялення (1446 чалавек), 4-й — дзеці, якія былі народжаны пасля 1986 г. (382 чалавекі), 5-й — насельніцтва, якое пражывае на тэрыторыі з узроўнем радыяцыйнага забруджвання 1—5 Кі/км² і вышэй (44 733 чалавекі).

На ўліку ў Дзяржрэгістры 3665 чалавек. Усе яны, згодна з загадам Міністэрства аховы здароўя № 102 ад 1992 г., павінны штогод праходзіць медыцынскі агляд. Аналіз, праведзены супрацоўнікамі Гомельскага філіяла НДІ радыяцыйнай медыцыны і абласнога Цэнтра гігіены і эпідэміялогіі, сведчыць, што ў 1989—1994 гг. паказчыкі захворванняў сярод дзяцей і дарослых у Гомельскім раёне практычна не змяніліся. Не змянілася і структура захворванняў. Найбольшую ўдзельную вагу маюць захворванні органаў дыхання (у 1994 г. больш за 60% у дзяцей і 38,5% у дарослых)[2].

Паказчыкі захворванняў насельніцтва (на 100 тыс. чалавек)

	1985	1990	1995
Туберкулёз	46,6	46,5	67,4
Злаякасныя новаўтварэнні	206,0	226,2	371,5
Рак шчытападобнай залозы	0	6,2	10,3
Інфаркт міякарда	12,4	23,7	32,4
Прыроджаныя анамаліі	15,7	20,2	38,9

Значна ўзрос і паказчык агульнай смяротнасці. Калі ў 1984 г. на 1000 чалавек насельніцтва складаў 11,6, у 1990 г. — 13,4, то ў 1995 г. — 16,6. У той жа час нараджальнасць знізілася з 18,5 у 1985 г. да 8,3 у 1995 г. Калі ў 1995 г. натуральны прырост насельніцтва складаў 5,9, то ў 1995 г. ён быў адмоўны і склаў 3,3. Такім чынам, смяротнасць у раёне перавышае нараджальнасць. Такая неспрыяльная тэндэнцыя назіраецца ў большасці раёнаў Гомельскай вобласці. Найбольшую ўдзельную вагу ў структуры смяротнасці складаюць захворванні сістэмы кровазвароту, органаў дыхання, новаўтварэнні і інш. Разам з тым нельга катэгарычна сцвярджаць, што рост захворванняў і смяротнасці звязаны толькі з радыяцыяй, як і нельга адмаўляць яе ўплыў на пагаршэнне стану здароўя насельніцтва і яго смяротнасць.

На працягу чарнобыльскага дзесяцігоддзя шмат зроблена па вырашэнні сацыяльных пытанняў насельніцтва, якое

[1] Звязда. 1996. 10 крас.
[2] Чернобыль: экология и здоровье. Гомель. 1996. № 1. С. 30—34.

пацярпела ад катастрофы, аздараўленні дзяцей. Аднак становішча ў сацыяльнай сферы, якую таксама ахапіў крызіс, застаецца складаным і непрадказальным. У рабоце медыцынскіх устаноў раёна ўзнікла нямала складанасцей і праблем, звязаных з фінансаваннем і развіццём іх матэрыяльнай базы, набыццём новага абсталявання і медыкаментаў.

Трэба памятаць, што без рашучых, мэтанакіраваных дзеянняў па ліквідацыі наступстваў Чарнобыльскай катастрофы, без стварэння належных умоў для выжывання людзей нельга будзе захаваць генафонд беларускай нацыі.

М.Н.Мурашка.

Каранёўская эксперыментальная база Інстытута лесу Нацыянальнай акадэміі навук Беларусі

Створана ў 1993 г. на базе Ленінскага доследнага лясгаса Беларускага навукова-даследчага інстытута лясной гаспадаркі (з 1993 г. Інстытут лесу НАН Беларусі). Размешчана ў паўднёва-ўсходняй частцы Беларусі на тэрыторыі Гомельскага (95,3% плошчы) і часткова Добрушскага (4,7%) адміністрацыйных раёнаў у пас. Каранёўка Гомельскага раёна. Займае плошчу 12,5 тысячы га, у яе склад уваходзяць два лясніцтвы: Каранёўскае і Чонкаўскае. Лясы эксперыментальнай базы адносяцца да Палеска-Прыдняпроўскай геабатанічнай акругі падзоны шыракаліста-хваёвых лясоў. Да 1936 г. лясы ўваходзілі ў склад Ленінскага лесаўчастка Гомельскага леспрамгаса, у 1936 г. арганізавана Ленінскае лясніцтва пры Гомельскім лясгасе. З 1945 г. Ленінскі доследны лясгас пры БелНДІ лясной гаспадаркі, з 1953 г. па 1959 г. — Ленінскае лясніцтва Гомельскага лясгаса, з 1967 г. Ленінская эксперыментальная база БелНДІ лясной гаспадаркі.

Тэрыторыя масіву да нацыяналізацыі дзялілася на дачы Каранёўскую, Каранёўска-фальварковую, Зябраўскую, Шчакатоўскую, Горкі і ўяўляла сабой участкі былых прыватнаўласніцкіх лясоў, у якіх вяліся высечкі спелых і перастойных насаджэнняў.

У 1864 г. была ўладкавана Каранёўская дача са штогадовай лесасекай. У 1870 г. — Зябраўская, у 1904—1905 гг. усе дачы ўладкаваны на манер лесагадоўлі ў Германіі. Да 1914 г. ствараліся штучным шляхам насаджэнні ў Каранёўскай і Шчакатоўскай дачах, якія і цяпер знаходзяцца ў добрым стане.

У праекце арганізацыі лясной гаспадаркі Каранёўскай дачы 1922 г., які захаваўся да гэтага часу, адзначана, што з моманту нацыяналізацыі лясоў вядзенне гаспадаркі пагоршылася: пры адвядзенні лесасек не выконвалася форма, іх напрамак; лесасекі былі захламлены, што садзейнічала зніжэнню натуральнага аднаўлення і стварала неспрыяльныя пажарныя ўмовы. З 1924 г. у насаджэннях праводзіліся высечкі догляду, падсочка насаджэнняў, ствараліся лясныя культуры, г. зн. вядзенне лясной гаспадаркі паступова пачало паляпшацца, з'явіўся дзяржаўны клопат за лес, пра што сведчаць запісы ў матэрыялах лесаўладкавання.

Аднак у лесе пераважала ручная праца. Асноўнымі прыладамі на лесасецы былі двухручная піла, сякера. Конь выкарыстоўваўся як транспартны сродак на тралёўцы і вывазцы драўніны. Асноўнай задачай лясной аховы таго часу было забеспячэнне драўнінай мясцовага насельніцтва. Было б неаб'ектыўна не сказаць добрага слова пра тых, хто жыў і працаваў тут. Адзінокая старожка на лясной паляне, газавая лямпа, натуральная гаспадарка, якая, як правіла, не забяспечвала вялікую сям'ю лесніка, — вось тыповы быт даглядчыкаў лесу таго часу. Жыць і працаваць у гэтых умовах згаджаліся сапраўды энтузіясты, адданыя лесу. Гэта Р.Я.Старавойтаў, І.С.Федарцоў, Е.С.Салодкі, Н.Е.Салодкі, І.Р.Каралёў, В.П.Рудаў, І.Я.Тышчук.

У 1898 г. Каранёўскую лясную дачу аглядаў прафесар лясной таксацыі Пецярбургскага ляснога інстытута Пётр Мікалаевіч Вярэха (1838—1917), пасля чаго былі ўстаноўлены памеры штогадовых высечак па лясной гаспадарцы, якой і прытрымліваліся да чарговага лесаўладкавання.

Заснаванне Беларускага навукова-даследчага інстытута лясной гаспадаркі ў

1930 г. з'явілася важным этапам арганізацыі лясной доследнай справы на тэрыторыі Каранёўскай і Шчакатоўскай дач. У 1930-я гады праводзіліся даследаванні па водаахоўнай ролі лесу, распрацоўцы лесаводчых, тэхналагічных асноў арганізацыі і вядзення лясной гаспадаркі, натуральным аднаўленні высечак, распрацоўцы агратэхнікі вырошчвання пасадачнага матэрыялу і лясных культур, тэхналогіі здабычы жывіцы і хімічнай пераапрацоўцы лесу. У гэты перыяд працавалі вучоныя: Ф.Т.Касцюковіч, прафесар І.А.Яхантаў, Ф.П.Маісеенка (яго імем названа вуліца ў Гомелі), І.Д.Юркевіч, А.І.Саўчанка, В.П.Сініцкі, прафесар П.П.Рагавой і іншыя. Вынікі іх даследаванняў увайшлі ў настаўленні, інструкцыі, рэкамендацыі і іншыя дакументы, па якіх вялася і вядзецца лясная гаспадарка ў рэспубліцы.

У 1939 г. афіцыйна адкрыты Ленінскі апорны пункт у пас. Каранёўка, дзе навуковая праца была накіравана на павышэнне прадукцыйнасці насаджэнняў, маладняковў натуральнага і штучнага паходжання, на лесаахоўныя работы. На тэрыторыі апорнага пункта былі адкрыты метэаралагічная станцыя, сетка грунтовых калодзежаў, ствараліся доследныя аб'екты, звязаныя з профілем работы інстытута. Вялікая Айчынная вайна 1941—1945 гг. спыніла навуковыя распрацоўкі. Пасля арганізацыі Ленінскага доследнага лясгаса ў 1945 г. былі працягнуты навукова-даследчыя работы, накіраваныя на аднаўленне пацярпеўшых у вайну лясоў і павелічэнне іх прадукцыйнасці. На тэрыторыі ляснога масіву ў пасляваенныя гады праведзены даследаванні па ацэнцы пашкоджаных лясоў, вывучэнні водаахоўнай ролі лесу, распрацоўцы тыпаў лясных культур для розных умоў. Акрамя таго, тут распрацавана тэхналогія вырошчвання пасадачнага матэрыялу ў гадавальніках і цяпліцах, праведзены даследаванні па вырошчванні хуткаслых гаспадарчых каштоўных пародаў.

У 1948 г. з удзелам І.Д.Юркевіча, А.І.Саўчанкі, А.Ф.Кучынскага ў кв. 166 (былы 149) на плошчы 28 га быў закладзены дэндрарый, у якім створана калекцыя інтрадуцыраваных і мясцовых пародаў дрэў і хмызнякоў; на цяперашні час захавалася каля 100 відаў. У дэндрарыі вывучалася магчымасць росту новых недастаткова праверэных ва ўмовах рэспублікі пародаў, збіралася насенне дрэвавых і хмызняковых пародаў з розных экалагічных умоў для высеву іх у гадавальніку і для далейшага ўкаранення ў лясныя культуры экзотаў. У 1982 г. быў састаўлены праект рэканструкцыі дэндрарыя, у 1984—1987 гг. прыняты меры па рэканструкцыі асобных участкаў дэндрарыя, фарміраванні новых калекцый па сістэматычным прынцыпе, расшырэнні існуючых і стварэнні новых экспазіцый. Аднак, на жаль, праца спынена.

Асаблівае развіццё атрымалі навукова-даследчыя і доследныя работы ў 1960-я гады. Пад кіраўніцтвам акадэміка Ф.М.Харытановіча закладзена мноства доследных аб'ектаў па тэхналогіі стварэння лясных культур ва ўрочышчы Зябраўка: праведзены выпрабаванні і ўкаранёны ў вытворчасць сканструяваныя вядучай лабараторыяй механізацыі ў сістэме Дзяржкамлесу СССР лесапасадачныя машыны ЛМД-1, МЛ-1, тралёвачныя прыстасаванні ТРАЛ-40, ТПР-1, рыхліцель лясны РЛН-50, плуг ПБН-60, плуг-сеялка ПСШ-35, культыватар-рыхліцель ПКРШ-1,5; адпрацавана тэхналогія высечак догляду пад кіраўніцтвам А.М.Кажэўнікава, выкананы комплекс даследаванняў па лясной селекцыі пад кіраўніцтвам кандыдатаў сельскагаспадарчых навук А.І.Саўчанкі, Я.Р.Арленкі, З.С.Паджаравай, створаны селекцыйныя аб'екты доўгатэрміновых назіранняў.

Найбольшую ўдзельную вагу складаюць доследныя аб'екты па лясной селекцыі, недраўнянай прадукцыі, лесазнаўстве і лесаводстве. Гонарам калектыву з'яўляецца лесанасенная база, якая дазволіла з 1975 г. ствараць насаджэнні элітным пасадачным матэрыялам. Упершыню на тэрыторыі базы пад кіраўніцтвам У.Е.Ваўчкова распрацавана тэхналогія плантацыйнага вырошчвання журавіны буйнаплоднай, брусніцы, буякоў, методыка стварэння якіх выкарыстана ў рэспубліцы і за яе межамі ў прамысловых маштабах. На аснове даследаванняў В.І.Фаміной упершыню ў рэспубліцы створана і працуе лабараторыя па вытворчасці інакуляцыі і адпрацавана тэхналогія вырошчвання прыдатных да ежы грыбоў.

Усяго на тэрыторыі Каранёўскай эксперыментальнай базы закладзена 150 дос-

1930 г. з'явілася важным этапам арганізацыі лясной доследнай справы на тэрыторыі Каранёўскай і Шчакатоўскай дач. У 1930-я гады праводзіліся даследаванні па водаахоўнай ролі лесу, распрацоўцы лесаводчых, тэхналагічных асноў арганізацыі і вядзення лясной гаспадаркі, натуральным аднаўленні высечак, распрацоўцы агратэхнікі вырошчвання пасадачнага матэрыялу і лясных культур, тэхналогіі здабычы жывіцы і хімічнай пераапрацоўцы лесу. У гэты перыяд працавалі вучоныя: Ф.Т.Касцюковіч, прафесар І.А.Яхантаў, Ф.П.Маісеенка (яго імем названа вуліца ў Гомелі), І.Д.Юркевіч, А.І.Саўчанка, В.П.Сініцкі, прафесар П.П.Рагавой і іншыя. Вынікі іх даследаванняў увайшлі ў настаўленні, інструкцыі, рэкамендацыі і іншыя дакументы, па якіх вялася і вядзецца лясная гаспадарка ў рэспубліцы.

У 1939 г. афіцыйна адкрыты Ленінскі апорны пункт у пас. Каранёўка, дзе навуковая праца была накіравана на павышэнне прадукцыйнасці насаджэнняў, маладняковў натуральнага і штучнага паходжання, на лесаахоўныя работы. На тэрыторыі апорнага пункта былі адкрыты метэаралагічная станцыя, сетка грунтовых калодзежаў, ствараліся доследныя аб'екты, звязаныя з профілем работы інстытута. Вялікая Айчынная вайна 1941—1945 гг. спыніла навуковыя распрацоўкі. Пасля арганізацыі Ленінскага доследнага лясгаса ў 1945 г. былі працягнуты навукова-даследчыя работы, накіраваныя на аднаўленне пацярпеўшых у вайну лясоў і павелічэнне іх прадукцыйнасці. На тэрыторыі ляснога масіву ў пасляваенныя гады праведзены даследаванні па ацэнцы пашкоджаных лясоў, вывучэнні водаахоўнай ролі лесу, распрацоўцы тыпаў лясных культур для розных умоў. Акрамя таго, тут распрацавана тэхналогія вырошчвання пасадачнага матэрыялу ў гадавальніках і цяпліцах, праведзены даследаванні па вырошчванні хуткаслых гаспадарчых каштоўных пародаў.

У 1948 г. з удзелам І.Д.Юркевіча, А.І.Саўчанкі, А.Ф.Кучынскага ў кв. 166 (былы 149) на плошчы 28 га быў закладзены дэндрарый, у якім створана калекцыя інтрадуцыраваных і мясцовых пародаў дрэў і хмызнякоў; на цяперашні час захавалася каля 100 відаў. У дэндрарыі вывучалася магчымасць росту новых недастаткова праверэных ва ўмовах рэспублікі пародаў, збіралася насенне дрэвавых і хмызняковых пародаў з розных экалагічных умоў для высеву іх у гадавальніку і для далейшага ўкаранення ў лясныя культуры экзотаў. У 1982 г. быў састаўлены праект рэканструкцыі дэндрарыя, у 1984—1987 гг. прыняты меры па рэканструкцыі асобных участкаў дэндрарыя, фарміраванні новых калекцый па сістэматычным прынцыпе, расшырэнні існуючых і стварэнні новых экспазіцый. Аднак, на жаль, праца спынена.

Асаблівае развіццё атрымалі навукова-даследчыя і доследныя работы ў 1960-я гады. Пад кіраўніцтвам акадэміка Ф.М.Харытановіча закладзена мноства доследных аб'ектаў па тэхналогіі стварэння лясных культур ва ўрочышчы Зябраўка: праведзены выпрабаванні і ўкаранёны ў вытворчасць сканструяваныя вядучай лабараторыяй механізацыі ў сістэме Дзяржкамлесу СССР лесапасадачныя машыны ЛМД-1, МЛ-1, тралёвачныя прыстасаванні ТРАЛ-40, ТПР-1, рыхліцель лясны РЛН-50, плуг ПБН-60, плуг-сеялка ПСШ-35, культыватар-рыхліцель ПКРШ-1,5; адпрацавана тэхналогія высечак догляду пад кіраўніцтвам А.М.Кажэўнікава, выкананы комплекс даследаванняў па лясной селекцыі пад кіраўніцтвам кандыдатаў сельскагаспадарчых навук А.І.Саўчанкі, Я.Р.Арленкі, З.С.Паджаравай, створаны селекцыйныя аб'екты доўгатэрміновых назіранняў.

Найбольшую ўдзельную вагу складаюць доследныя аб'екты па лясной селекцыі, недраўнянай прадукцыі, лесазнаўстве і лесаводстве. Гонарам калектыву з'яўляецца лесанасенная база, якая дазволіла з 1975 г. ствараць насаджэнні элітным пасадачным матэрыялам. Упершыню на тэрыторыі базы пад кіраўніцтвам У.Е.Ваўчкова распрацавана тэхналогія плантацыйнага вырошчвання журавіны буйнаплоднай, брусніцы, буякоў, методыка стварэння якіх выкарыстана ў рэспубліцы і за яе межамі ў прамысловых маштабах. На аснове даследаванняў В.І.Фаміной упершыню ў рэспубліцы створана і працуе лабараторыя па вытворчасці інакуляцыі і адпрацавана тэхналогія вырошчвання прыдатных да ежы грыбоў.

Усяго на тэрыторыі Каранёўскай эксперыментальнай базы закладзена 150 дос-

ледных і доследна-вытворчых участкаў, некаторыя з іх з'яўляюцца аб'ектамі назіранняў многія дзесяцігоддзі. Лясгас і яго супрацоўнікі з'яўляліся неаднаразовымі ўдзельнікамі ВДНГ СССР.

У 1983 г. рэканструяваны лясны гадавальнік плошчай 9,7 га, дзе створаны ўмовы для поўнай механізацыі ўсіх працэсаў на аснове вывучаемай агратэхнікі вырошчвання пасадачнага матэрыялу; устаноўлена сістэма паліву. Цяпер у насаджэннях эксперыментальнай базы працягваюцца работы па тэхналогіі вырошчвання пасадачнага матэрыялу на селекцыйнай аснове, стварэнні плантацый 2-га парадку, тэхналогіі правядзення высечак, абнаўленні лесу і іншыя работы, звязаныя з павелічэннем устойлівасці і прадукцыйнасці лясоў, вывучаецца ўплыў антрапагенных фактараў на стан лясных экасістэм. Каранёўская эксперыментальная база аднесена да 1-й групы лясоў, служыць месцам адпачынку насельніцтва абласнога цэнтра і прылягаючых населеных пунктаў.

Сасновыя лесанасаджэнні займаюць 54,6% плошчы, дубовыя — 19,4%, бярозавыя — 11,6%, чорнаальховыя — 10,1%, асінавыя — 3,2%, асянёвыя — 0,6%, яловыя —0,2%, грабавыя — 0,2%, таполевыя —0,1%, маладнякі — 22%, сярэднеўзроставыя — 59%, прыспяваючыя — 12%, спелыя і перастойныя — 7%. Агульны запас дрэвастою 2,78 млн.м^3, сярэдні ўзрост — 63 гады, банітэт — 1,2, паўната —0,73, агульны сярэдні прырост — 48,1 тыс. м^3.

Лесапаркавая зона складае 7,5 тыс. га, або 60,2% агульнай плошчы. Спецыфіка вядзення гаспадаркі заключаецца ў асобных прыёмах фарміравання насаджэнняў, упарадкаванні тэрыторыі, што поўнасцю супадае з яе арыентацыяй з 1963 г. на комплекснае выкарыстанне рэсурсаў: лясная гаспадарка, навукова-даследчыя работы, дрэваапрацоўка і пабочныя карыстанні.

У насаджэннях вядзецца інтэнсіўная гаспадарчая дзейнасць па аднаўленні лясоў, павышэнні іх прадукцыйнасці, узнаўленні ахоўных функцый. Аб'ём лесааднаўленчых высечак, які праводзіцца у лясгасе, адпавядае разліковай лесасецы (сярэднегадавы аб'ём складае 5,5 тыс.м^3).

Найважнейшым лесагаспадарчым мерапрыемствам, накіраваным на вырошчванне гаспадарча-каштоўных насаджэнняў, з'яўляюцца высечкі догляду, якія заключаюцца ў перыядычнай высечцы малапрадукцыйных насаджэнняў.

Штогод высечкі догляду ажыццяўляюцца на плошчы 140 га, догляд за маладнякамі — на плошчы 30 га. Інтэнсіўнасць высечкі, устанаўленне выхаду ліквіднай і дзелавой драўніны робіцца на аснове доследна-вытворчай праверкі, выконваемай супрацоўнікамі інстытута з улікам стану насаджэнняў і фактычнай выбаркі за апошнія гады. Нарыхтаваная ад высечак догляду драўніна выкарыстоўваецца для дрэваапрацоўкі. Высечкі догляду забяспечваюць нармальнае ўзнаўленне лясных рэсурсаў.

У 1981—1988 гг. выканана рэканструкцыя сядзібы эксперыментальнай базы: пабудаваны ніжні склад, цэх пераапрацоўкі, гаражы, уведзена ў дзеянне новае абсталяванне, г.зн. матэрыяльна-тэхнічная база гаспадаркі ўзмацнілася. Тэхнічная ўзброенасць яе адпавядае існуючым патрабаванням і дазваляе павялічыць аб'ём вырабаў на аснове поўнай пераапрацоўкі драўніны. У 1995 г. аб'ём таварнай прадукцыі склаў 4,7 млрд. рублёў, выпускаецца да 20 назваў вырабаў.

На тэрыторыі эксперыментальнай базы ёсць помнік архітэктуры XIX ст. «паляўнічы домік», які нясе сваю гісторыю. Упершыню пра яго ўпамінаецца ў 1864 г. у кантракце на арэнду. Ленінскаму доследнаму лясгасу ён перададзены ў канцы 1960-х гадоў, дзе быў размешчаны цэх па вырабе біялагічных калекцый лясных насякомых (выраблялася 10 відаў), цэх па прасаванні драўніны. Намаганнямі лясгаса ў 1978 г. была пачата рэстаўрацыя помніка адначасова з праектнымі работамі, якія выконваліся навукова-рэстаўрацыйнымі майстэрнямі Міністэрства культуры БССР. У 1983 г. рэстаўрацыя помніка была завершана, у будынку размешчана кантора эксперыментальнай базы. У 1978 г. прыняты меры па разгортванні жыллёвага будаўніцтва, па стане на 1.1.1995 г. эксперыментальная база мае 3,5 тыс. квадратных метраў жылога фонду.

Залаты фонд складаюць людзі, намаганнямі якіх створана комплексная гаспадарка з цудоўнымі традыцыямі пастаяннага правядзення навуковых эксперыментаў і доследна-вытворчай праверкі, укаранення распрацовак інстытута і іх прапаганды. Доўгія гады працавалі і ўнеслі

значны ўклад у развіццё эксперыментальнай базы А.І.Даўгяла, Я.І.Пракапенка, Л.Б.Лейзяровіч, Ф.Я.Камрукоў, А.М.Хахлоў, М.П.Бандарэнка, У.А.Паўленка.

Разам з вучонымі, якія праводзілі навуковыя даследаванні на эксперыментальнай базе раней і цяпер, калектыў доследнай гаспадаркі з годнасцю прадстаўляе прыродную лабараторыю Інстытута лесу Нацыянальнай акадэміі навук Беларусі.

А.В.Цітуленка.

Па рэцэптах аграномаў

Вадкія камбінаваныя ўгнаенні больш эфектыўныя ў параўнанні з грануляванымі. Выкарыстоўваючы вадкія тукасумесі, можна атрымаць ураджай на 10—15 працэнтаў большы, чым ад раздзельнага ўнясення цвёрдых азотна-фосфарна-калійных угнаенняў. Апрача гэтага зніжаюцца эксплуатацыйныя і працоўныя затраты.

На Беларусі няма завода па выпуску вадкіх комплексных угнаенняў, якія з'яўляюцца базавымі для прыгатавання двух- і трохкампанентных растворaў і суспензій. Гэту справу ўзяло на сябе навукова-вытворчае прадпрыемства вадкіх угнаенняў, якое знаходзіцца каля в. Заліп'е Урыцкага сельсавета. Раней яно было вядома як Беларускі філіял СКБ «Сельгасаміяк». У студзені 1996 г. прадпрыемству споўнілася 20 гадоў. На дагаворных асновах яно абслугоўвае калгасы і саўгасы не толькі Гомельскага, але і іншых раёнаў вобласці. І ўсё ж у агульным аб'ёме паслуг большая іх доля прыпадае на гаспадаркі Гомельскага раёна. Напрыклад, у 1993 г. з 14,5 тысячы тон вадкіх тукасумесей 8 тысяч тон было ўнесена на палі раёна.

Спецыялісты прадпрыемства распрацавалі і дасканала асвоілі тэхналогію прыгатавання і ўнясення растворaў. Тут створана для гэтага добрая база, ёсць тэхнічныя сродкі, стабільныя, вопытныя кадры спецыялістаў і рабочых. У прыватнасці, у в. Яроміна дзейнічае аграхімпункт, дзе ёсць спецыяльная туказмешвальная ўстаноўка амерыканскай вытворчасці. На ёй па рэцэптах аграномаў гаспадарак і гатуюцца вадкія сумесі ў выглядзе трохкампанентных суспензій (азот, фосфар, калій). Тут можна атрымаць тукасумесі любых саставаў, неабходных кожнаму полю ў залежнасці ад агранамічных паказчыкаў і ўраджайнасці плануемай культуры. Магутнасць пункта разлічана на 100 тон растворaў за змену. Для транспарціроўкі і ўнясення тукасумесей выкарыстоўваюцца аўтамабільныя і трактарныя цыстэрны ёмістасцю ХТС-80 і МЖТ-10, якія былі пераабсталяваны сваімі сіламі.

Доўгі час базавай гаспадаркай навукова-вытворчага прадпрыемства з'яўляўся калгас імя XXII з'езда КПСС, дзе быў накоплены пэўны вопыт прымянення вадкіх тукасумесей. У 1995 г. вадкія комплексныя ўгнаенні выкарыстоўвалі 15 гаспадарак раёна. Больш за іншых атрымала калектыўна-долевая гаспадарка «Бабовіцкая» (1000 тон). Спецыялісты навукова-вытворчага прадпрыемства і гаспадаркі правялі сумесны дослед на 15 гектарах. Паводле даных галоўнага агранома прадпрыемства Васіля Рыгоравіча Матараса, ячмень на тым участку даў па 34,9 цэнтнера зерня з гектара. Гэта на 5,1 цэнтнера, або на 17 працэнтаў, больш, чым на плошчы, дзе ўносіліся цвёрдыя мінеральныя ўгнаенні. Розніца відавочная. У цэлым жа калектыўна-долевая гаспадарка «Бабовіцкая», нават у неспрыяльным па ўмовах надвор'я годзе, атрымала самы высокі ў раёне ўраджай збожжавых — 31,7 цэнтнера з гектара.

Як сцвярджае дырэктар прадпрыемства Аляксандр Іванавіч Альбах, самыя напружаныя месяцы для аграхімікаў — красавік і верасень. Тэрміны пасяўных работ абмежаваныя, зямля павінна быць запраўлена тукасумесямі без затрымкі. Калектыў заўсёды спраўляецца з адказнымі і неадкладнымі работамі. Гэта вынік таго, што прадпрыемства кожны раз сустракае прыход іх у поўнай і надзейнай гатоўнасці.

Прадпрыемства з улікам трох яго філіялаў на пачатак 1996 г. налічвала 90 чалавек. У тэхналагічным, эксперыментальна-канструктарскім аддзелах, на доследнай вытворчасці і ў іншых падраздзяленнях многія працуюць на працягу доўгіх гадоў. У ліку такіх работнікаў, напрыклад, вадзіцель КамАЗа Аркадзь Нікіцін, трак-

ледных і доследна-вытворчых участкаў, некаторыя з іх з'яўляюцца аб'ектамі назіранняў многія дзесяцігоддзі. Лясгас і яго супрацоўнікі з'яўляліся неаднаразовымі ўдзельнікамі ВДНГ СССР.

У 1983 г. рэканструяваны лясны гадавальнік плошчай 9,7 га, дзе створаны ўмовы для поўнай механізацыі ўсіх працэсаў на аснове вывучаемай агратэхнікі вырошчвання пасадачнага матэрыялу; устаноўлена сістэма паліву. Цяпер у насаджэннях эксперыментальнай базы працягваюцца работы па тэхналогіі вырошчвання пасадачнага матэрыялу на селекцыйнай аснове, стварэнні плантацый 2-га парадку, тэхналогіі правядзення высечак, абнаўленні лесу і іншыя работы, звязаныя з павелічэннем устойлівасці і прадукцыйнасці лясоў, вывучаецца ўплыў антрапагенных фактараў на стан лясных экасістэм. Каранёўская эксперыментальная база аднесена да 1-й групы лясоў, служыць месцам адпачынку насельніцтва абласнога цэнтра і прылягаючых населеных пунктаў.

Сасновыя лесанасаджэнні займаюць 54,6% плошчы, дубовыя — 19,4%, бярозавыя — 11,6%, чорнаальховыя — 10,1%, асінавыя — 3,2%, асянёвыя — 0,6%, яловыя —0,2%, грабавыя — 0,2%, таполевыя —0,1%, маладнякі — 22%, сярэднеўзроставыя — 59%, прыспяваючыя — 12%, спелыя і перастойныя — 7%. Агульны запас дрэвастою 2,78 млн.м^3, сярэдні ўзрост — 63 гады, банітэт — 1,2, паўната —0,73, агульны сярэдні прырост — 48,1 тыс. м^3.

Лесапаркавая зона складае 7,5 тыс. га, або 60,2% агульнай плошчы. Спецыфіка вядзення гаспадаркі заключаецца ў асобных прыёмах фарміравання насаджэнняў, упарадкаванні тэрыторыі, што поўнасцю супадае з яе арыентацыяй з 1963 г. на комплекснае выкарыстанне рэсурсаў: лясная гаспадарка, навукова-даследчыя работы, дрэваапрацоўка і пабочныя карыстанні.

У насаджэннях вядзецца інтэнсіўная гаспадарчая дзейнасць па аднаўленні лясоў, павышэнні іх прадукцыйнасці, узнаўленні ахоўных функцый. Аб'ём лесааднаўленчых высечак, які праводзіцца у лясгасе, адпавядае разліковай лесасецы (сярэднегадавы аб'ём складае 5,5 тыс.м^3).

Найважнейшым лесагаспадарчым мерапрыемствам, накіраваным на вырошчванне гаспадарча-каштоўных насаджэнняў, з'яўляюцца высечкі догляду, якія заключаюцца ў перыядычнай высечцы малапрадукцыйных насаджэнняў.

Штогод высечкі догляду ажыццяўляюцца на плошчы 140 га, догляд за маладнякамі — на плошчы 30 га. Інтэнсіўнасць высечкі, устанаўленне выхаду ліквіднай і дзелавой драўніны робіцца на аснове доследна-вытворчай праверкі, выконваемай супрацоўнікамі інстытута з улікам стану насаджэнняў і фактычнай выбаркі за апошнія гады. Нарыхтаваная ад высечак догляду драўніна выкарыстоўваецца для дрэваапрацоўкі. Высечкі догляду забяспечваюць нармальнае ўзнаўленне лясных рэсурсаў.

У 1981—1988 гг. выканана рэканструкцыя сядзібы эксперыментальнай базы: пабудаваны ніжні склад, цэх пераапрацоўкі, гаражы, уведзена ў дзеянне новае абсталяванне, г.зн. матэрыяльна-тэхнічная база гаспадаркі ўзмацнілася. Тэхнічная ўзброенасць яе адпавядае існуючым патрабаванням і дазваляе павялічыць аб'ём вырабаў на аснове поўнай пераапрацоўкі драўніны. У 1995 г. аб'ём таварнай прадукцыі склаў 4,7 млрд. рублёў, выпускаецца да 20 назваў вырабаў.

На тэрыторыі эксперыментальнай базы ёсць помнік архітэктуры XIX ст. «паляўнічы домік», які нясе сваю гісторыю. Упершыню пра яго ўпамінаецца ў 1864 г. у кантракце на арэнду. Ленінскаму доследнаму лясгасу ён перададзены ў канцы 1960-х гадоў, дзе быў размешчаны цэх па вырабе біялагічных калекцый лясных насякомых (выраблялася 10 відаў), цэх па прасаванні драўніны. Намаганнямі лясгаса ў 1978 г. была пачата рэстаўрацыя помніка адначасова з праектнымі работамі, якія выконваліся навукова-рэстаўрацыйнымі майстэрнямі Міністэрства культуры БССР. У 1983 г. рэстаўрацыя помніка была завершана, у будынку размешчана кантора эксперыментальнай базы. У 1978 г. прыняты меры па разгортванні жыллёвага будаўніцтва, па стане на 1.1.1995 г. эксперыментальная база мае 3,5 тыс. квадратных метраў жылога фонду.

Залаты фонд складаюць людзі, намаганнямі якіх створана комплексная гаспадарка з цудоўнымі традыцыямі пастаяннага правядзення навуковых эксперыментаў і доследна-вытворчай праверкі, укаранення распрацовак інстытута і іх прапаганды. Доўгія гады працавалі і ўнеслі

значны ўклад у развіццё эксперыментальнай базы А.І.Даўгяла, Я.І.Пракапенка, Л.Б.Лейзяровіч, Ф.Я.Камрукоў, А.М.Хахлоў, М.П.Бандарэнка, У.А.Паўленка.

Разам з вучонымі, якія праводзілі навуковыя даследаванні на эксперыментальнай базе раней і цяпер, калектыў доследнай гаспадаркі з годнасцю прадстаўляе прыродную лабараторыю Інстытута лесу Нацыянальнай акадэміі навук Беларусі.

А.В.Цітуленка.

Па рэцэптах аграномаў

Вадкія камбінаваныя ўгнаенні больш эфектыўныя ў параўнанні з грануляванымі. Выкарыстоўваючы вадкія тукасумесі, можна атрымаць ураджай на 10—15 працэнтаў большы, чым ад раздзельнага ўнясення цвёрдых азотна-фосфарна-калійных угнаенняў. Апрача гэтага зніжаюцца эксплуатацыйныя і працоўныя затраты.

На Беларусі няма завода па выпуску вадкіх комплексных угнаенняў, якія з'яўляюцца базавымі для прыгатавання двух- і трохкампанентных растворaў і суспензій. Гэту справу ўзяло на сябе навукова-вытворчае прадпрыемства вадкіх угнаенняў, якое знаходзіцца каля в. Заліп'е Урыцкага сельсавета. Раней яно было вядома як Беларускі філіял СКБ «Сельгасаміяк». У студзені 1996 г. прадпрыемству споўнілася 20 гадоў. На дагаворных асновах яно абслугоўвае калгасы і саўгасы не толькі Гомельскага, але і іншых раёнаў вобласці. І ўсё ж у агульным аб'ёме паслуг большая іх доля прыпадае на гаспадаркі Гомельскага раёна. Напрыклад, у 1993 г. з 14,5 тысячы тон вадкіх тукасумесей 8 тысяч тон было ўнесена на палі раёна.

Спецыялісты прадпрыемства распрацавалі і дасканала асвоілі тэхналогію прыгатавання і ўнясення растворaў. Тут створана для гэтага добрая база, ёсць тэхнічныя сродкі, стабільныя, вопытныя кадры спецыялістаў і рабочых. У прыватнасці, у в. Яроміна дзейнічае аграхімпункт, дзе ёсць спецыяльная туказмешвальная ўстаноўка амерыканскай вытворчасці. На ёй па рэцэптах аграномаў гаспадарак і гатуюцца вадкія сумесі ў выглядзе трохкампанентных суспензій (азот, фосфар, калій). Тут можна атрымаць тукасумесі любых саставаў, неабходных кожнаму полю ў залежнасці ад агранамічных паказчыкаў і ўраджайнасці плануемай культуры. Магутнасць пункта разлічана на 100 тон растворaў за змену. Для транспарціроўкі і ўнясення тукасумесей выкарыстоўваюцца аўтамабільныя і трактарныя цыстэрны ёмістасцю ХТС-80 і МЖТ-10, якія былі пераабсталяваны сваімі сіламі.

Доўгі час базавай гаспадаркай навукова-вытворчага прадпрыемства з'яўляўся калгас імя XXII з'езда КПСС, дзе быў накоплены пэўны вопыт прымянення вадкіх тукасумесей. У 1995 г. вадкія комплексныя ўгнаенні выкарыстоўвалі 15 гаспадарак раёна. Больш за іншых атрымала калектыўна-долевая гаспадарка «Бабовіцкая» (1000 тон). Спецыялісты навукова-вытворчага прадпрыемства і гаспадаркі правялі сумесны дослед на 15 гектарах. Паводле даных галоўнага агранома прадпрыемства Васіля Рыгоравіча Матараса, ячмень на тым участку даў па 34,9 цэнтнера зерня з гектара. Гэта на 5,1 цэнтнера, або на 17 працэнтаў, больш, чым на плошчы, дзе ўносіліся цвёрдыя мінеральныя ўгнаенні. Розніца відавочная. У цэлым жа калектыўна-долевая гаспадарка «Бабовіцкая», нават у неспрыяльным па ўмовах надвор'я годзе, атрымала самы высокі ў раёне ўраджай збожжавых — 31,7 цэнтнера з гектара.

Як сцвярджае дырэктар прадпрыемства Аляксандр Іванавіч Альбах, самыя напружаныя месяцы для аграхімікаў — красавік і верасень. Тэрміны пасяўных работ абмежаваныя, зямля павінна быць запраўлена тукасумесямі без затрымкі. Калектыў заўсёды спраўляецца з адказнымі і неадкладнымі работамі. Гэта вынік таго, што прадпрыемства кожны раз сустракае прыход іх у поўнай і надзейнай гатоўнасці.

Прадпрыемства з улікам трох яго філіялаў на пачатак 1996 г. налічвала 90 чалавек. У тэхналагічным, эксперыментальна-канструктарскім аддзелах, на доследнай вытворчасці і ў іншых падраздзяленнях многія працуюць на працягу доўгіх гадоў. У ліку такіх работнікаў, напрыклад, вадзіцель КамАЗа Аркадзь Нікіцін, трак-

тарысты Дзмітрый Бублін, Станіслаў Вадзюцін, аператар туказмешвальнай устаноўкі Мікалай Дудараў. З першага дня прыйшлі сюды галоўны эканаміст Валянціна Іванаўна Гулевіч, галоўны бухгалтар Таццяна Іванаўна Муравейнікава, вадзіцель аміякавоза Мікалай Якаўлевіч Гаруноў. Да выхаду на пенсію шмат гадоў працаваў спачатку галоўным аграномам, потым намеснікам дырэктара ўдзельнік Вялікай Айчыннай вайны Іосіф Іванавіч Грыб. Першым дырэктарам прадпрыемства быў прызначаны Мікалай Аляксандравіч Кіб, у 1985 г. яго змяніў Аляксандр Іванавіч Альбах, які да гэтага працаваў намеснікам старшыні Гомельскага абласнога аб'яднання «Сельгастэхніка». Тады ж яго намеснікам стаў Аляксей Дзмітрыевіч Кушняроў.

Гэта прадпрыемства, адзінае ў Беларусі, у свой час адносілася да навукова-даследчага, канструктарскага і праектна-тэхналагічнага інстытута вадкіх угнаенняў. Яго ведалі ва ўсім былым СССР. Практычным распрацоўкам спецыялістаў прадпрыемства па выпуску і прымяненні вадкіх тукасумесей прысвячаліся экспазіцыі на ВДНГ СССР. Тэхніка прадпрыемства дэманстравалася на выстаўках у Маскве, Разані, Прыбалтыцы. На цэнтральнай сядзібе каля в. Заліп'е ў чатырохпавярховым будынку размешчаны службы прадпрыемства. Ёсць добра абсталяваныя вучэбныя класы, дзе штогод вядзецца перападрыхтоўка механізатараў і іншых работнікаў, якія працуюць з вадкімі ўгнаеннямі. Побач з гэтым домам на пляцоўцы знаходзілася пастаянная выстаўка тэхнікі, дзе праводзіліся рэспубліканскія і абласныя семінары па вывучэнні навукова-вытворчага вопыту, накопленага аграхімікамі.

Калектыў прадпрыемства выконвае іншыя работы. Напрыклад, па заяўках гаспадарак у майстэрні вырабляюцца штангавыя апырсквальнікі для ўнясення ў глебу вадкіх мінеральных тукаў. Ёсць тут і шырокія магчымасці для запраўкі халадзільных установак, якія працуюць на вадкім аміяку.

20-гадовы юбілей прадпрыемства супаў з эканамічнай нестабільнасцю ў рэспубліцы. Галоўныя цяжкасці звязаны з дарагоўляй мінеральных угнаенняў і нізкай плацежаздольнасцю калгасаў і саўгасаў. І ўсё ж калектыў аграхімікаў працуе прыбыткова. Ад іх паслуг — прамая выгада для гаспадарак у выглядзе прыбаўкі ўраджаю на палях. Навукова-вытворчы патэнцыял, набыты гадамі, не страчаны і карыстаецца попытам у земляробаў.

І.І.Пічукоў.

На службе людзям

З гісторыі раёнкі

Газета «Маяк» — орган Гомельскага раённага Савета народных дэпутатаў. Выдаецца на беларускай мове. Заснавана 10.7.1938 г. пад назвай «Сталінскі сцяг». 14.8.1941 г. выданне газеты спынена, узноўлена 15.10.1943 г. Газета асвятляе працу, жыццё, побыт і адпачынак жыхароў раёна, дзейнасць грамадскіх арганізацый, прапагандуе вопыт лепшых гаспадарак і перадавікоў сельскай гаспадаркі, гісторыю раёна. Мае 4 аддзелы: грамадскага жыцця, пісьмаў, масавай работы, сельскай гаспадаркі і радыёінфармацыі. Вядуцца рубрыкі «Перабудова і кадры», «Палітычная і эканамічная адукацыя», «На палях раёна», «Як Вас абслугоўваюць», «Свет Вашых захапленняў». Выходзяць штомесячныя старонкі: «Нашчадкі», «Чалавек і закон», старонка пісем, тэматычная падборка «Аб кнігах і кнігалюбах» і іншыя. У падборцы «На паэтычнай арбіце» перыядычна друкуюцца літаратурныя творы мясцовых аўтараў.

10 ліпеня 1938 г. выйшаў першы нумар Гомельскай раённай газеты «Сталінскі сцяг», надрукаваны на фабрыцы «Палесдрук» тыражом 1500 экзэмпляраў. Размяшчалася рэдакцыя ў Навабеліцы на вуліцы Леніна, 91. Газета з'яўлялася органам Гомельскага РК КП(б)Б.

У падмаскоўным г. Хімкі ў аддзеле газет Дзяржаўнай бібліятэкі імя Леніна захаваўся камплект газеты за 1938 г. Гартаючы яе старонкі, як бы зноў пераносішся ў тую далёкую ад нас эпоху. Гэта былі гады завяршэння індустрыялізацыі, калектывізацыі сельскай гаспадаркі, культурнай рэвалюцыі, гады складанай міжнароднай абстаноўкі. Пра гэта гавораць загалоўкі ў газеце: «На франтах Іспаніі», «Ваенныя дзеянні ў Кітаі», «Японская ваеншчына працягвае свае правакацыі», «Аб

тарысты Дзмітрый Бублін, Станіслаў Вадзюцін, аператар туказмешвальнай устаноўкі Мікалай Дудараў. З першага дня прыйшлі сюды галоўны эканаміст Валянціна Іванаўна Гулевіч, галоўны бухгалтар Таццяна Іванаўна Муравейнікава, вадзіцель аміякавоза Мікалай Якаўлевіч Гаруноў. Да выхаду на пенсію шмат гадоў працаваў спачатку галоўным аграномам, потым намеснікам дырэктара ўдзельнік Вялікай Айчыннай вайны Іосіф Іванавіч Грыб. Першым дырэктарам прадпрыемства быў прызначаны Мікалай Аляксандравіч Кіб, у 1985 г. яго змяніў Аляксандр Іванавіч Альбах, які да гэтага працаваў намеснікам старшыні Гомельскага абласнога аб'яднання «Сельгастэхніка». Тады ж яго намеснікам стаў Аляксей Дзмітрыевіч Кушняроў.

Гэта прадпрыемства, адзінае ў Беларусі, у свой час адносілася да навукова-даследчага, канструктарскага і праектна-тэхналагічнага інстытута вадкіх угнаенняў. Яго ведалі ва ўсім былым СССР. Практычным распрацоўкам спецыялістаў прадпрыемства па выпуску і прымяненні вадкіх тукасумесей прысвячаліся экспазіцыі на ВДНГ СССР. Тэхніка прадпрыемства дэманстравалася на выстаўках у Маскве, Разані, Прыбалтыцы. На цэнтральнай сядзібе каля в. Заліп'е ў чатырохпавярховым будынку размешчаны службы прадпрыемства. Ёсць добра абсталяваныя вучэбныя класы, дзе штогод вядзецца перападрыхтоўка механізатараў і іншых работнікаў, якія працуюць з вадкімі ўгнаеннямі. Побач з гэтым домам на пляцоўцы знаходзілася пастаянная выстаўка тэхнікі, дзе праводзіліся рэспубліканскія і абласныя семінары па вывучэнні навукова-вытворчага вопыту, накопленага аграхімікамі.

Калектыў прадпрыемства выконвае іншыя работы. Напрыклад, па заяўках гаспадарак у майстэрні вырабляюцца штангавыя апырсквальнікі для ўнясення ў глебу вадкіх мінеральных тукаў. Ёсць тут і шырокія магчымасці для запраўкі халадзільных установак, якія працуюць на вадкім аміяку.

20-гадовы юбілей прадпрыемства супаў з эканамічнай нестабільнасцю ў рэспубліцы. Галоўныя цяжкасці звязаны з дарагоўляй мінеральных угнаенняў і нізкай плацежаздольнасцю калгасаў і саўгасаў. І ўсё ж калектыў аграхімікаў працуе прыбыткова. Ад іх паслуг — прамая выгада для гаспадарак у выглядзе прыбаўкі ўраджаю на палях. Навукова-вытворчы патэнцыял, набыты гадамі, не страчаны і карыстаецца попытам у земляробаў.

І.І.Пічукоў.

На службе людзям

З гісторыі раёнкі

Газета «Маяк» — орган Гомельскага раённага Савета народных дэпутатаў. Выдаецца на беларускай мове. Заснавана 10.7.1938 г. пад назвай «Сталінскі сцяг». 14.8.1941 г. выданне газеты спынена, узноўлена 15.10.1943 г. Газета асвятляе працу, жыццё, побыт і адпачынак жыхароў раёна, дзейнасць грамадскіх арганізацый, прапагандуе вопыт лепшых гаспадарак і перадавікоў сельскай гаспадаркі, гісторыю раёна. Мае 4 аддзелы: грамадскага жыцця, пісьмаў, масавай работы, сельскай гаспадаркі і радыёінфармацыі. Вядуцца рубрыкі «Перабудова і кадры», «Палітычная і эканамічная адукацыя», «На палях раёна», «Як Вас абслугоўваюць», «Свет Вашых захапленняў». Выходзяць штомесячныя старонкі: «Нашчадкі», «Чалавек і закон», старонка пісем, тэматычная падборка «Аб кнігах і кнігалюбах» і іншыя. У падборцы «На паэтычнай арбіце» перыядычна друкуюцца літаратурныя творы мясцовых аўтараў.

10 ліпеня 1938 г. выйшаў першы нумар Гомельскай раённай газеты «Сталінскі сцяг», надрукаваны на фабрыцы «Палесдрук» тыражом 1500 экзэмпляраў. Размяшчалася рэдакцыя ў Навабеліцы на вуліцы Леніна, 91. Газета з'яўлялася органам Гомельскага РК КП(б)Б.

У падмаскоўным г. Хімкі ў аддзеле газет Дзяржаўнай бібліятэкі імя Леніна захаваўся камплект газеты за 1938 г. Гартаючы яе старонкі, як бы зноў пераносішся ў тую далёкую ад нас эпоху. Гэта былі гады завяршэння індустрыялізацыі, калектывізацыі сельскай гаспадаркі, культурнай рэвалюцыі, гады складанай міжнароднай абстаноўкі. Пра гэта гавораць загалоўкі ў газеце: «На франтах Іспаніі», «Ваенныя дзеянні ў Кітаі», «Японская ваеншчына працягвае свае правакацыі», «Аб

падзеях у раёне возера Хасан», «Палёты германскіх самалётаў над чэхаславацкай тэрыторыяй» і інш.

У канцы 1930-х гадоў узмацніўся культ асобы Сталіна, масавыя беззаконні, рэпрэсіі. Таму і газету назвалі «Сталінскі сцяг», а ў пачатковым абзацы першага перадавога артыкула канстатавалася, што «хутка на палях Гомельскага раёна наступіць гарачая пара — уборка новага сталінскага ўраджаю». У справаздачы аб выступленні дэпутата Вярхоўнага Савета БССР па Урыцкай выбарчай акрузе прыводзяцца такія словы: «Асіныя гнёзды трацкісцка-бухарынскай, буржуазна-нацыяналістычнай фашысцкай погані, япона-германскіх, польскіх шпіёнаў і дыверсантаў выкрыты і знішчаны слаўнай савецкай разведкай, якую ўзначальвае сталінскі нарком Н.І.Яжоў. Наша задача — дапамагчы органам НКУС выкрыць прытаіўшыхся, яшчэ не выкрытых ворагаў, усе сілы накіраваць на ліквідацыю шкодніцтва».

На старонках газеты за 1938 г. паведамлялася пра адкрыццё школ, медпунктаў, МТС і іншае. Так у Навабеліцкай МТС было 17 трактароў, 5 камбайнаў, у раёне 140 жняярак, 114 конных грабель, 102 малатарні. У в. Раманавічы арганізавана школа малапісьменных, дзе навучаліся 42 чалавекі, а калгаснік-стаханавец Восіп Перцаў набыў патэфон і веласіпед.

У гады Вялікай Айчыннай вайны газета не выходзіла. Аднавіўся яе выпуск толькі пасля вызвалення Гомельшчыны ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў. З 29.6.1956 г. газета выходзіла пад назвай «Трыбуна хлебароба», з 22.4.1962 г. — «Маяк».

У 1983 г. газета прымала ўдзел ва Усесаюзным конкурсе перыядычнага друку за лепшую прапаганду і актыўнае садзейнічанне ўкараненню ў народную гаспадарку дасягненняў навукова-тэхнічнага прагрэсу і перадавога вопыту, што дэманстраваліся на ВДНГ СССР, была ўзнагароджана шасцю дыпломамі, чацвёра яе супрацоўнікаў адзначаны медалямі. У гэтым была заслуга тагачаснага загадчыка сельскагаспадарчага аддзела рэдакцыі Івана Іванавіча Пічукова.

На працягу 60 гадоў у рэдакцыі працавала шмат здольных і таленавітых журналістаў, якія сталі вядомымі як у вобласці так і ў рэспубліцы. Першым яе рэдактарам быў Канстанцін Васільевіч Лапіцкі. Адным з першых пасляваенных рэдактараў быў ветэран вайны Р.Л.Марголін. Рэдактарамі былі Царык, Харошка, Майзлес. У 1960—1980 гг. рэдакцыю ўзначальваў ветэран вайны Іван Паўлавіч Дзямідзенка.

Калектыў рэдакцыі па праве ганарыцца сваімі былымі супрацоўнікамі. Сярод іх — вядомы дзіцячы пісьменнік Іван Сяркоў, галоўны рэдактар В.Логвін, яго першы намеснік С.Савасцееў, намеснік У.Стэльмах, загадчык аддзела С.Балоткін — цяперашнія кіраўнікі абласной газеты «Гомельская праўда», уласныя карэспандэнты рэспубліканскай газеты «Беларуская ніва» М.Ермакоў і беларускага радыё В.Сідорчык, памочнік першага намесніка старшыні аблвыканкома А.Міцкевіч і іншыя. Былая супрацоўніца «Маяка» Н.Ц.Царэнка стала дацэнтам кафедры тэлебачання і радыёвяшчання БДУ, кандыдат мастацтвазнаўства.

Няўмольна бяжыць час. Змянілася многае, але, нягледзячы на ўсе перапетыі жыцця, газета «Маяк» застаецца вернай свайму галоўнаму прызначэнню — служыць людзям, расказваць пра іх радасці і засмучэнні, поспехі і няўдачы.

І.К.Брухавецкі.

За газетным радком

БАБОВІЧЫ — ВЁСКА ЗВЫЧАЙНАЯ

Вёска Бабовічы з кожным годам харашэе і добраўпарадкоўваецца. Тут ёсць усё для хлебаробаў: добрыя дамы, 4 магазіны, майстэрня бытавога абслугоўвання, участковая бальніца, аптэка, сярэдняя школа, бібліятэка, Дом культуры. У сферы культурнага жыцця, выхавання ёсць свае паважаныя людзі. Адна з іх — педагог Лізавета Сямёнаўна Рубанава. Яна прайшла слаўны жыццёвы шлях. Ваявала пад Сталінградам і дайшла да Берліна, за што ўзнагароджана ордэнам Чырвонай Зоркі і медалямі «За баявыя заслугі», «За абарону Сталінграда», «За перамогу над Германіяй». Сёння Лізавета Сямёнаўна актыўна ўдзельнічае ў выхаванні падрастаючага пакалення, з'яў-

ляецца дэпутатам сельскага Савета, узначальвае жансавет.

Натхнёна працуюць, культурна, змястоўна адпачываюць працаўнікі вёскі.

Бабовічы — звычайная беларуская вёска, дзе шчасліва жыве чалавек — непасрэдны стваральнік нашай гісторыі.

Гомельская праўда. 1972. 14 чэрвеня.

РАБОТА САВЕТАЎ

У раёне больш за 1000 дэпутатаў Саветаў. З іх непасрэдна на вытворчасці занята звыш 600 чалавек, з іх ліку 50 кіраўнікоў гаспадарак, 78 спецыялістаў сельскай гаспадаркі, 101 механізатар, 118 жывёлаводаў, 137 паляводаў.

Настойлівая арганізатарская работа Саветаў, яго органаў дае станоўчыя вынікі. Гаспадаркі Красненскага сельсавета — калгас «Перамога», саўгас «Брылёва», Гомельская птушкафабрыка — паспяхова выканалі заданні 1974 г. па ўсіх паказчыках.

Маяк. 1975. 29 сакавіка.

ПТУШКАФАБРЫКА «РАССВЕТ»

Птушкафабрыка «Рассвет» утварылася ў студзені 1975 года ў выніку разбуйнення былога саўгаса «Рассвет». Да птушкафабрыкі адышла вёска Пясочная Буда, перададзена 779 га зямлі, у тым ліку 647 га сельскагаспадарчых угоддзяў. Перададзена 7 трактароў, 2 зерневыя камбайны, 3 бартавыя і 3 спецыялізаваныя аўтамашыны, 3 зернесклады, старыя птушнікі, 25 тысяч качак, аўтамабіль МАЗ. На фабрыцы ўступілі ў строй 4 птушнікі для адкорму маладняку, кожны з якіх разлічаны на 10 тысяч галоў, кацельня, ветэрынарны блок, падсобны вытворчы корпус, склад падсцілу, цепла-, электра- і сансеткі. Яшчэ здадзена 12 птушнікаў.

Маяк. 1975. 1 мая.

РАСШЫРАЕЦЦА СФЕРА ПАСЛУГ

Да 1962 г. на тэрыторыі раёна дзейнічалі ўсяго 12 дробных швейных майстэрняў. За гады дзвюх апошніх пяцігодак пабудаваны сельскія дамы быту ў Пакалюбічах, Даўгалессі, Прыбытках, Целяшах, Бабовічах, Старых Цярэшкавічах, Старых Дзятлавічах і іншых вёсках. На сённяшні дзень у раёне налічваецца 30 сельскіх дамоў быту і 22 комплексныя прыёмныя пункты. Расшырыў сферу паслуг і раённы камбінат бытавога абслугоўвання.

За мінулы год на душу насельніцтва аказана паслуг на 6 р. 90 кап.

Маяк. 1975. 31 мая.

ЧЫРВОНЫЯ ЗОРАЧКІ

Прыходзіць вясна і пачынае квітнець зямля. Лёгкімі светла-зялёнымі воблачкамі ахутваюцца бярозы. Паветра ў маі нібы хрустальнае. Прыгажэе вясной вёска Глыбоцкае, прыгажэюць людзі, што жывуць у ёй. Вясной, 31 год назад, да іх, як і да ўсяго народа нашай краіны, прыйшла доўгачаканая перамога ў самай цяжкай вайне. Чырвоныя зорачкі, нібы тыя зорачкі, што на пілотках загінуўшых, успыхвалі на хатах удоў, сірот. Дзве такія зорачкі пламянеюць і на хаце Марыны Аляксееўны Мамрукавай. Адна — гэта за мужа Фёдара Аляксеевіча, другая — за Аляксандра, старэйшага з трох яе сыноў. Ёй аддаў сваё жыццё за гэты светлы майскі дзень у суровым 1943 годзе.

Сям'я Мамруковых адна з першых уступіла ў калгас. З ім Марына Аляксееўна і звязала сваё жыццё. Пасля вайны цяжка было. Усё трэба было адбудоўваць. Марына Аляксееўна выдзялялася стараннасцю. Напэўна, у працы не так чуваць было болю аб загінуўшых. Ёй, старэйшай работніцы, было прысвоена званне заслужанай калгасніцы, а імя яе занесена ў Кнігу працоўнага гонару.

Ёй 72 гады, яна даўно ўжо на пенсіі, але калі асабліва неабходны ў родным калгасе імя Уладзіміра Ільіча рабочыя рукі, яна заўсёды прыходзіць на дапамогу.

На хаце старой жанчыны дзве чырвоныя зоркі — гэта двое, што не вярнуліся з вайны. Але не зламала жанчыну гора, выстаяла. І зараз расказвае ўнукам сваім пра тыя суровыя гады, пра іх дзеда і дзядзьку. А ўнукаў у яе ажно дзевяць. Ёсць ужо і два праўнукі.

Маяк. 1976. 8 мая.

ВЫСОКАЯ АЦЭНКА ПРАЦЫ

Выдатнымі працоўнымі дасягненнямі азнаменавалі другі год дзесятай пяцігодкі працаўнікі Гомельскага раёна.

Хлебаробы сабралі з гектара па 28 цэнтнераў збожжавых культур і зернебабо-

вых, па 162 цэнтнеры бульбы. На 100 гектарах угоддзяў атрымалі 698,4 цэнтнера малака і 146,2 мяса.

Дасягненні раёна атрымалі высокую адзнаку. Раён прызнаны пераможцам Усесаюзнага сацыялістычнага спаборніцтва за павышэнне эфектыўнасці вытворчасці і якасці работы, паспяховае выкананне народнагаспадарчага плана 1977 г. і ўзнагароджаны пераходным Чырвоным Сцягам ЦК КПСС, Савета Міністраў СССР.

Гомельская праўда. 1978. 4 сакавіка.

ПРА МІНУЛАЕ І СУЧАСНАЕ МАРКАВІЧ

У Маркавіцкім сельскім Доме культуры Гомельскага раёна адкрыты народны музей. Яго стваралі члены мясцовага калгаса «Чырвоны сцяг», работнікі раённага аддзела культуры і абласнога краязнаўчага музея. Тут прадстаўлены шматлікія экспанаты аб мінулым і сучасным вёскі Маркавічы і навакольных населеных пунктаў, барацьбе іх жыхароў за ўсталяванне савецкай улады. Асаблівую ўвагу прыцягваюць дакументы аб дзейнасці партыйнай і камсамольскай ячэек у першыя гады пасля перамогі Кастрычніка, рабоце валаснога выканаўчага камітэта, рэўкома і іншых арганізацый.

Цікавыя таксама матэрыялы аб калектывізацыі вёскі і многія іншыя.

Гомельская праўда. 1979. 27 студзеня.

ФІЗКУЛЬТУРНА-АЗДАРАЎЛЕНЧАЯ І СПАРТЫЎНАЯ РАБОТА

Папулярнай формай далучэння малады людзей да заняткаў спортам праз ГПА сталі штогод праводзімыя зімовыя і летнія спартакіяды. За 3 гады ў фіналах гэтых спаборніцтваў прынялі ўдзел 2000 чалавек, з якіх 1500 выканалі спартыўныя разрады па нарматывах ГПА. У раёне падрыхтавана за час існавання комплексу 28 000 значкістаў. За 1973 год падрыхтавана: 1 майстар, 11 кандыдатаў у майстры спорту СССР, 22 першаразраднікі і 6640 спартсменаў масавых разрадаў. Зборныя каманды раёна, якія ўдзельнічалі ў абласных спаборніцтвах, занялі месцы: па лёгкай атлетыцы — першае, па біятлону — трэцяе, валейболу — чацвёртае, лыжных гонках і кросу — пятае, мнагабор'ю ГПА — шостае.

Увайшлі ў традыцыю тэматычныя вечары, прысвечаныя прапагандзе спорту. На такіх вечарах наладжваюцца сустрэчы з вядомымі спартсменамі, паказальныя выступленні, гутаркі і лекцыі, іншыя мерапрыемствы.

Маяк. 1979. 4 кастрычніка.

ПАМАЛАДЗЕЛІ СТАРЫЯ ЦЯРЭШКАВІЧЫ

Вёска будуе жыллё для механізатараў. Спачатку ўзводзіліся двух-, трох і чатырохпавярховыя дамы. Кватэры ў іх утульныя, з прыродным газам і гарачай вадой. Агульная плошча 70,49 м², а жылая — 41,0. Будаўніцтва жылля працягваецца. Адначасова робіцца добраўпарадкаванне вёскі. Цэнтральная вуліца асфальтавана. Сумесна з калектывам Навабеліцкай птушкафабрыкі пабудаваны стадыён з бегавымі дарожкамі, пляцоўкамі для спартыўных гульняў. Будуецца новы Дом культуры.

Гомельская праўда. 1986. 24 ліпеня.

АДКРЫЎСЯ Ў ВЁСЦЫ ХРАМ

У 1992 г. у вёсцы Прыбыткі пачала дзейнічаць царква. Упершыню за апошнія дзесяцігоддзі жыхары Прыбытак і навакольных вёсак атрымалі магчымасць сустрэць старажытныя нашы святы каляды і хрышчэнне, як было заведзена з даўніх часоў, у царкве, дзе адбыліся ўрачыстыя службы. Царква размешчана ў будынку былой участковай бальніцы (а яшчэ раней там знаходзілася земская школа), знешне яна яшчэ мала падобная на храм. Аднак рамонтныя работы працягваюцца, і яна прыме аблічча ў адпаведнасці з канонамі царкоўнай архітэктуры. Унутры ўжо ўсё амаль як было калісьці ў старой царкве. Яна знаходзілася якраз насупраць. Кашчунскі разрабаваная і аддадзеная пад клуб у трыццатыя гады, яна даўно перастала дзейнічаць, а восенню 1943 г. у час баёў з фашыстамі наогул згарэла.

Аднак многія іконы, культавыя прадметы вернікам удалося выратаваць і захаваць да сённяшніх дзён, і зараз яны знаходзяцца там, дзе і павінны быць. Вяскоўцы вярнулі ўсё, што раней належала царкве — іконы: цар-Бог, Пакрова прасвятой Багародзіцы, Мікалая-цудатворца, Івана Хрысціцеля і іншыя. У дзень каляд прыхаджане з пасёлка Ваявода ўрачыста, з царкоўнымі спевамі, прынеслі ікону Казанскай Божай Мацеры.

Пабудаваць царкву дапамаглі саўгасы «Паўднёвы» і «Гомельскі».

Маяк. 1992. 8 лютага.

ВЯСКОВЫ КІНАМЕХАНІК

Кінамеханік Красненскага стацыянара А.В.Картузаў — цікавы субяседнік. Ён ужо больш сарака гадоў займаецца любімай справай. Анатоль Васільевіч падстройваўся пад сваіх гледачоў, паказваў кіно ў зручны час. І людзі былі задаволены. Ён любіць сваю справу душой і сэрцам.

Позна вечарам пачынае дэманстраваць кіно вясковы кінамеханік А.В.Картузаў. Калі людзей прыходзіць больш, ён радуецца, калі менш — засмучваецца. Верыць, што настане той дзень, калі арганізацыі адпачынку людзей будзе ўдзяляцца належная ўвага.

Маяк. 1992. 22 жніўня.

ДЗІЦЯЧЫ ФАЛЬКЛОРНЫ КАЛЕКТЫЎ УРЫЦКАГА ДОМА КУЛЬТУРЫ

Гэты калектыў створаны зусім нядаўна, у лістападзе 1992 г. Кіруе ім рэжысёр масавых прадстаўленняў Урыцкага рэгіянальнага цэнтра культуры і адпачынку Р.А.Лянкова.

У саставе новага ансамбля 15 вучняў сёмых — восьмых класаў.

У СДК дзейнічае таксама дзіцячы калектыў, які выконвае сучасныя танцы. У яго саставе ўдвая больш хлопчыкаў і дзяўчынак. З імі займаецца энтузіяст гэтай справы І.Г.Сінякова.

Адначасова працягваецца дзейнасць народнага фальклорнага калектыву «Скарыначка», якая працуе над увасабленнем на сцэне беларускага вясельнага абраду. Трэба, каб людзі памяталі пра быт і звычаі продкаў.

Вядома, не ўсё з таго, што мела месца ў мінулым, можна перанесці ў сучаснае жыццё. Але ведаць аб гэтым — значыць узбагаціць сябе духоўна, яшчэ больш палюбіць родны край.

Маяк. 1993. 6 лютага.

ФАЛЬКЛОРНА-ЭТНАГРАФІЧНЫ КАЛЕКТЫЎ РУДНЯ- МАРЫМОНАЎСКАГА СЕЛЬСКАГА ДОМА КУЛЬТУРЫ

Калектыў мае фальклорны напрамак, аб чым сведчаць і рэпертуар, і нацыянальныя касцюмы ўдзельнікаў самадзейнасці, і выкарыстанне такіх інструментаў, як бубен, свістулькі і г.д.

У гэтым жа пераконвае афармленне сцэны. Яна ўпрыгожана пасцілкамі, рушнікамі і іншымі рэчамі, якія выткалі і вышылі самі артысты-аматары. Яны ж з'яўляюцца гарачымі прыхільнікамі беларускай народнай песні.

Калектыў невялікі, аб'ядноўвае 14 чалавек. Галоўным чынам гэта жанчыны.

Актыўным удзельнікам канцэртаў з'яўляецца вядучая, старшыня прафкома саўгаса Таісія Пятроўна Мялешка.

Маяк. 1993. 8 мая.

ПРАФТЭХВУЧЫЛІШЧА № 185 СЕЛЬСКАГАСПАДАРЧАЙ ВЫТВОРЧАСЦІ

У верасні 1973 года ў в. Прыбар былі закладзены падмуркі пад першыя будынкі прафтэхвучылішча № 185. Праз два гады тут ужо займаліся дзве групы рабят. Цяпер такіх груп — дзесяткі, у якіх разам з філіялам ПТВ у Церахоўцы Добрушскага раёна вучацца 450 юнакоў і дзяўчат. Яны набываюць спецыяльнасці майстра сельскагаспадарчай вытворчасці, лабаранта хіміка-бактэрыялагічнага аналізу, майстра-плодаагароднінавода і повара, трактарыста-машыніста шырокага профілю і вадзіцеля. За перыяд існавання вучылішча з яго сцен выйшлі звыш 7000 кваліфікаваных работнікаў, якія працуюць у розных кутках Гомельшчыны, а таксама сумежных абласцей Расіі і Украіны.

Пад кіраўніцтвам заслужанага работніка прафтэхадукацыі рэспублікі І.М.Васючэнкі стаў дзейнічаць гурток мастацкай і тэхнічнай творчасці.

Сабраны экспанаты і аформлена экспазіцыя музея «Памяць». Многія яго матэрыялы прысвечаны Вялікай Айчыннай вайне. Тут сабраны шматлікія экспанаты пра воінаў Савецкай Арміі, партызан і падпольшчыкаў, мірных грамадзян Прыбарскага с/с, якія загінулі ад рук гітлераўцаў, пра ветэранаў, што цяпер у страі.

Прадстаўлены матэрыялы аб мінулым і сучасным прафтэхвучылішча.

Маяк. 1993. 15 мая.

«Помню свой народ...»

З пісьма ў раённую камісію па напісанні кнігі «Памяць»

Я, Садоводова Мария Яковлевна, белоруска, 1935 г. рождения, д. Межи Гомельского р-на, Карнолинского с/сов.

Наша семья до войны проживала в д. Межи. Родители, колхозники колхоза им. М.Горького. В нашей семье проживал брат моего отца Иван. Был он без родителей, молодой, примерно 20 лет, но был инвалидом. Гомельским военкомом был выдан билет о непригодности к службе. В 1941 году отец был призван в Красную Армию, а дяде поручили колхозных коров. Они были где-то укрыты в липовских лесах. Но в 1942 или 1943 г. лагерь был обнаружен. Их поймали. Было их 11 человек и расстреляли. Дядю расстреляли около д.Михальки глубокой осенью. Место расстрела охранялось. Только весной мать ночью с моим старшим братом похоронили. Я это место не помню, а вскоре и умерла мать. Нас осталось 4 детей, старшей Оле было примерно 11 лет. Она окончила 4 класса в Межах. Брат, я и младшая сестра еще в школу не ходили. В 1945 году мы попали в Улуковский д/дом № 20, где и выросли. После 8 кл. я была направлена в г. Ригу. Окончила училище связи и направлена работать в Карело-Финскую республику. Брат проживал на Кубани в станице Бакинской, умер в 1986 г. Сестра Оля строила Сталинградскую ГЭС и живет в г. Волжском. Самая маленькая Нина живет в Нижнем Тагиле. Очень хочется увидеть свою Родину, но не к кому приехать. Так судьба нас, а вернее война, разбросала по всем частям СССР.

Помню свой народ, свой язык, тоскую, иногда плачу, но нет возможности побывать в родных местах. Спасибо вам и простите, что столько написала.

М.Я.Филиппова.

Вызначыліся працай

ГЕРОІ САЦЫЯЛІСТЫЧНАЙ ПРАЦЫ

ВАСІЛЬКОВА Таццяна Вяргееўна, нарадзілася 25.10.1933 г. у в. Янова Веткаўскага раёна. Перадавік сельскагаспадарчай вытворчасці, Герой Сацыялістычнай Працы (1966). З 1954 г. працавала даяркай, з 1971 г. учотчыцай малочнатаварнай фермы калгаса імя Леніна. Узнагароджана ордэнам Леніна (1958).

Званне Героя прысвоена за поспехі ў развіцці жывёлагадоўлі, павелічэнні вытворчасці і нарыхтовак сельскагаспадарчай прадукцыі.

ЖАЛЯЗНЯК Віталій Ігнатавіч, нарадзіўся ў 1937 г. у в. Уборкі Лоеўскага раёна. Герой Сацыялістычнай Працы (1986). У 1955 г. скончыў сярэднюю школу. Працаваў матарыстам на радыёвузле, потым механікам на жывёлагадоўчай ферме, загадчыкам гаража, галоўным інжынерам (1962—1964). З лютага 1964 г. інжынер саўгаса імя Горкага Гомельскага р-на. З 1966 г. старшыня калгаса «Бальшавік». У 1974—1995 гг. узначальваў калгас імя Леніна. Узнагароджаны ордэнамі Леніна, Працоўнага Чырвонага Сцяга, медалямі «За працоўную адзнаку».

З 30.3.1995 г. старшыня Пакалюбіцкага сельскага Савета. Жыве ў в. Пакалюбічы.

КАВАЛЁВА Марыя Іосіфаўна, нарадзілася 15.6.1905 г. у в. Валатава. Перадавік сельскагаспадарчай вытворчасці, Герой Сацыялістычнай Працы (1958). З 1930 г. працавала ў калгасе «Чырвоная ніва» (з 1931 г. калгас імя Леніна), потым даяркай, загадчыцай малочнатаварнай фермы, старшынёй калгаса, у 1951—1976 гг. загадчыцай малочнатаварнай фермы. Званне Героя прысвоена за поспехі ў павелічэнні вытворчасці і нарыхтовак прадуктаў жывёлагадоўлі.

КАВАЛЁВА Пелагея Нікандраўна, нарадзілася 9.4.1902 г. у в. Заліп'е. Герой Сацыялістычнай Працы (1960). У 1919—1923 гг. працавала настаўніцай пачатковай школы, у 1931—1938 гг. у калгасе імя М.Горкага. У 1938—1941 гг., 1945—1948 гг. намеснік старшыні Гомельскага райвыканкома, у 1950—1952 гг. другі сакратар Гомельскага РК КПБ. У 1952—1964 гг. старшыня калгаса «За Радзіму». Званне Героя прысвоена за поспехі ў развіцці сельскай гаспадаркі і павышэнні вытворчасці і нарыхтовак сельскагаспадарчых прадуктаў.

Т.В.Васількова.

В.І.Жалязняк.

М.І.Кавалёва.

П.Н.Кавалёва.

М.В.Казлова.

А.Г.Каргін.

М.Х.Ш.Качароўскі.

А.Т.Кобрусеў.

Дэпутат Вярхоўнага Савета БССР у 1954—1959 гг. Узнагароджана двума ордэнамі Леніна (1958), ордэнам Працоўнага Чырвонага Сцяга, медалямі. Памерла ў 1995 г.

КАЗЛОВА Марыя Васільеўна, нарадзілася 14.5.1922 г. у в. Галавінцы. Герой Сацыялістычнай Працы (1971). Працоўную дзейнасць пачала ў калгасе імя Варашылава. У першыя дні Вялікай Айчыннай вайны прымала ўдзел у эвакуацыі калгаснага статка, з якім прайшла пешшу ад Гомеля да Курска. У 1946—1977 гг. працавала даяркай у саўгасе «Бярозкі» (потым племзавод «Бярозкі»). За высокія паказчыкі ў працы неаднаразова ўзнагароджвалася медалямі. Званне Героя прысвоена за поспехі ў павелічэнні вытворчасці і нарыхтовак прадуктаў жывёлагадоўлі. Дэпутат Вярхоўнага Савета БССР у 1975—1980 гг.

КАРГІН Аляксей Георгіевіч, нарадзіўся 23.2.1924 г. у в. Пуркаева Дубенскага р-на, Мардовія. Партыйны і дзяржаўны дзеяч. Герой Сацыялістычнай Працы (1966). Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. Узнагароджаны ордэнамі Чырвонага Сцяга, Айчыннай вайны I і II ступеняў, Чырвонай Зоркі, медалямі. З 1954 г. другі сакратар Гомельскага РК КПБ, з 1959 г. старшыня Гомельскага райвыканкома, з 1960 г. першы сакратар Гомельскага РК КПБ. У 1966—1969 гг. сакратар Гомельскага абкома КПБ. У 1970—1979 гг. галоўны дзяржаўны інспектар па закупках і якасці сельгаспрадуктаў па Гомельскай вобл. Памёр у 1992 г.

КАЧАРОЎСКІ Моўша Хаім Шлёмавіч, нарадзіўся 5.12.1910 г. у г. Хойнікі. Герой Сацыялістычнай Працы (1966). У 1948—1953 гг. аграном саўгаса «Брылёва», з 1953 г. старшыня калгаса імя Мікаяна (з 1957 г. калгас «Перамога»). З 1976 г. намеснік старшыні калгаса «Перамога», з 1979 г. намеснік старшыні калгаса імя XXII з'езда КПСС. Званне Героя прысвоена за поспехі ў павелічэнні вытворчасці і нарыхтовак прадуктаў жывёлагадоўлі. Узнагароджаны двума ордэнамі Леніна (1958), ордэнам Кастрычніцкай Рэвалюцыі (1971), медалямі.

КОБРУСЕЎ Аркадзь Тарасавіч, нарадзіўся 24.7.1937 г. у пас. Івашкава Буда-Кашалёўскага раёна. Герой Сацыялістычнай Працы (1988). У 1963 г.

скончыў Беларускую сельскагаспадарчую акадэмію. Працаваў намеснікам начальніка (з 1965 г.), начальнікам (з 1969 г.) упраўлення сельскай гаспадаркі Гомельскага райвыканкома. З 1979 г. дырэктар саўгаса «Брылёва». Заслужаны работнік сельскай гаспадаркі Беларусі. Узнагароджаны двума ордэнамі Леніна, двума ордэнамі Працоўнага Чырвонага Сцяга, ордэнам «Знак Пашаны».

З клопатам пра людзей

Вырас і выхоўваўся А.Т.Кобрусеў у патомнай хлебаробскай сям'і, дзе спрадвеку ведаюць, што зямля — маці ўсіх багацяў. І не проста ведаюць, а шчыра ёй служаць. Харaство сялянскай працы, яе сапраўдную цану Аркадзь Кобрусеў пазнаваў у бацькі, заслужанага механізатара сельскай гаспадаркі Беларусі, і сястры — агранома. Таму і не было ваганняў у выбары прафесіі — ён, як і яны, вырашыў звязаць свой лёс з сельскагаспадарчай вытворчасцю. Найбольш выразна праявіліся дзелавыя якасці А.Т.Кобрусева ў саўгасе «Брылёва». Гаспадарку гэту ён прыняў у кастрычніку 1979 г. даволі моцнай і эканамічна развітай. І, здавалася, магчымасці для далейшага росту вытворчасці амаль вычарпаны, але Аркадзь Тарасавіч так не лічыў. З часам пад яго кіраўніцтвам прыгарадны саўгас набыў новыя сілы і прыкметна нарошчваў іх. Сёння гаспадарка спецыялізуецца на вытворчасці малака, вырошчванні агародніны і пладоў, мае свой кансервавы завод. Вялікі сад — асаблівы гонар саўгаса. Пры ўдзеле Кобрусева было закладзена 22 гектары маладога саду новымі перспектыўнымі гатункамі. Агароднінныя і пладова-ягадныя кансервы, купажыраваныя сокі, кампоты паступаюць ва ўсе куткі Беларусі, Маскву, Санкт-Пецярбург, Мурманск, інш. рэгіёны Расіі. З кожным годам павялічваецца вытворчасць прадукцыі, расце чысты прыбытак, што дазваляе больш сродкаў выдзяляць на заработную плату і сацыяльныя патрэбы, весці будаўніцтва. Непазнавальна змянілася аблічча саўгаса і яго цэнтральная сядзіба — пасёлак Мічурынскі. Пабудаваны сталовая, маладзёжнае кафэ, сярэдняя школа, двухпавярховы будынак фельчарска-акушэрскага пункта, які ператварыўся ва ўрачэбную амбулаторыю на 100 наведванняў у змену, лазнева-пральны камбінат, рэканструяваны дзіцячы сад з плавальным басейнам. Пабудавана 260 добраўпарадкаваных кватэр з усімі камунальнымі выгодамі. Для паляпшэння ўмоў працы рэканструявана і добраўпарадкавана малочнатаварная ферма, узведзены інжынернатэхнічны комплекс з машынным дваром, тыпавой майстэрняй, Домам механізатара, у якім ёсць вучэбныя класы. Кармацэх, агароднінасховішча з рэгулюемым мікракліматам на 3 тысячы тон, склад мінеральных угнаенняў, павець для сена з актыўным вентыляваннем, цяплічны камбінат пад шкло, які займае 5,2 гектара — усё гэта таксама на рахунку Аркадзя Тарасавіча. Створаны добрыя ўмовы для адпачынку землякоў. Пры сельскім Доме культуры дзейнічаюць гурткі мастацкай самадзейнасці, па ініцыятыве А.Т.Кобрусева створаны хор, якому ў 1984 г. прысвоена званне народны. Пастаянную падтрымку адчуваюць пенсіянеры. Саўгас адпускае ім па зніжаных цэнах малако, агародніну, іншыя прадукты. Саўгас «Брылёва» стаў галоўной гаспадаркай аграфірмы «Вясна». У яе ўваходзяць яшчэ 2 цяплічныя саўгасы і 3 магазіны Гомеля. Генеральным дырэктарам фірмы па сумяшчальніцтву з'яўляецца менавіта А.Т.Кобрусеў, які валодае каштоўным дарам умелага гаспадарання на зямлі.

Прыгожыя брылёўскія сады і ў веснавой квецені, і ў асенняй духмянасці пладоў. І прыгажосць гэта — як узнагарода людзям, якія прысвяцілі сябе нялёгкай хлебаробскай працы.

І.І.Пічукоў.

МОХАРАВА Зінаіда Дзмітрыеўна, нарадзілася ў 1942 г. у в. Навасёлкі Веткаўскага раёна. Герой Сацыялістычнай Працы (1984).

У 1958—1992 гг. працавала даяркай у саўгасе «Брылёва». Званне Героя прысвоена за поспехі ў павелічэнні вытворчасці і нарыхтовак прадуктаў жывёлагадоўлі. Узнагароджана ордэнам Леніна (1977), Залатым медалём «Серп і Молат». Жыла ў в. Бардзіна. Памёрла ў 1995 г.

ПАЛАВІНКА Віктар Паўлавіч, нарадзіўся 19.12.1906 г. у г. Почап Бранскай вобласці. Герой Сацыялістычнай Працы (1958). З рабочых. З 1930 г. на гаспа-

З.Дз.Мохарава.

В.П.Палавінка.

А.А.Паташкін.

Г.С.Сарокіна.

М.П.Хаванскі.

Л.В.Шапавалава.

дарчай, камсамольскай, савецкай і партыйнай рабоце. У Вялікую Айчынную вайну адзін з кіраўнікоў партызанскага руху ў Гомельскай вобласці. З верасня 1942 г. у партызанах. З чэрвеня 1943 г. камісар Рэчыцкай партызанскай брыгады імя К.Я.Варашылава, адначасова ў лістападзе 1942 — лістападзе 1943 гг. сакратар Рэчыцкага падпольнага РК КП(б)Б, у 1943—1952 гг. 1-ы сакратар Рэчыцкага, з 1953 г. Гомельскага РК КПБ, з 1960 г. у Гомельскім абкоме КПБ, у 1963—1967 гг. намеснік старшыні Гомельскага аблвыканкома. Званне Героя прысвоена за поспехі ў развіцці сельскай гаспадаркі. На XXI з'ездзе КПБ выбраны кандыдатам у члены ЦК КПБ. На XXII, XXIV з'ездах — членам ЦК КПБ. Дэпутат Вярхоўнага Савета БССР у 1951—1963 гг. Узнагароджаны двума ордэнамі Леніна, двума іншымі ордэнамі і медалямі. Памёр 16.12.1977 г.

ПАТАШКІН Адольф Аляксеевіч, нарадзіўся 6.3.1926 г. у в. Дураўкі Манастыршчанскага раёна Смаленскай вобласці. Герой Сацыялістычнай Працы (1990). Працаваў у Гомельскім і Буда-Кашалёўскім дзіцячых дамах, старшынёй калгаса «Шлях да камунізму» Буда-Кашалёўскага раёна, старшынёй міжкалгасбуда, намеснікам старшыні калгаса «За Радзіму» Гомельскага раёна. З 1964 г. старшыня калгаса імя Урыцкага. Цяпер — намеснік старшыні калгаса. Пры яго кіраўніцтве калгас дасягнуў высокіх паказчыкаў. Узнагароджаны ордэнамі Леніна, Працоўнага Чырвонага Сцяга, «Знак Пашаны».

САРОКІНА Ганна Сямёнаўна, нарадзілася 27.12.1913 г. у в. Перасяцінец Брагінскага раёна. Герой Сацыялістычнай Працы (1966). 1931—1958 гг. даярка калгаса імя Чапаева, у 1959—1970 гг. даярка саўгаса «Бярозкі» Гомельскага раёна. Званне Героя Сацыялістычнай Працы прысвоена за высокія надоі малака. Узнагароджана ордэнам Леніна, медалём. Памерла 13.3.1970 г.

ХАВАНСКІ Мікалай Пятровіч, нарадзіўся 18.2.1923 г. у в. Стралічава Хойніцкага раёна. Герой Сацыялістычнай Працы (1966). У 1941 г. скончыў Смаленскі сельскагаспадарчы тэхнікум. Працаваў у Кабардзіна-Балкарыі. Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. З 1948 г. аграном Рэчыцкага раённага ўпраўлення, з 1950 г. начальнік аддзела Гомельскага абласнога ўпраўлення сельскай гаспадаркі, з сакавіка 1951 г. старшыня калгаса імя XXII з'езда КПСС.

Калгас, які ўзначальваў Мікалай Пятровіч, стаў перадавой гаспадаркай раёна і вобласці. Было пабудавана каля 800 дамоў і 100 грамадскіх збудаванняў. Калгас наведвалі госці з Індыі, Канады, Чэхіі, Славакіі, В'етнама, Польшчы, Германіі і інш. Званне Героя прысвоена за поспехі ў развіцці сельскагаспадарчай вытворчасці. Дэпутат Вярхоўнага Савета БССР у 1963—1967 гг. Узнагароджаны ордэнамі

Леніна, Кастрычніцкай Рэвалюцыі (1971), Працоўнага Чырвонага Сцяга (1958), медалямі. Яго імем названа вуліца ў в. Яроміна. Памёр 14.1.1974 г.

ЦІМАШЭНКА Пётр Паўлавіч, нарадзіўся 18.1.1913 г. у в. Глыбоцкае. Герой Сацыялістычнай Працы (1974). Заслужаны будаўнік БССР (1962). У 1934 г. скончыў Беларускі політэхнічны інстытут. З 1954 г. кіраўнік будтрэстаў № 78, 12, у 1965—1977 гг. — будтрэста № 17 «Лаўсанбуд» у Магілёве. З 1978 г. дырэктар будаўнічай выстаўкі Дзяржбуда БССР. Званне Героя прысвоена за поспехі ў будаўніцтве Магілёўскага камбіната сінтэтычнага валакна. Ганаровы грамадзянін г. Магілёў (1975).

ШАПАВАЛАВА Лідзія Васільеўна, нарадзілася 9.3.1933 г. у пас. Масцішча. Перадавік сельскагаспадарчай вытворчасці, Герой Сацыялістычнай Працы (1971). З сялян. З 1948 г. палявод, з 1959 г. даярка калгаса «Шлях да камунізму». Званне Героя прысвоена за поспехі ў развіцці сельскагаспадарчай вытворчасці і выкананні вытворчых планаў. Дэпутат Вярхоўнага Савета БССР у 1967—1971 гг. Узнагароджана ордэнамі Леніна, Кастрычніцкай Рэвалюцыі (1973), медалямі.

ЛАЎРЭАТЫ ДЗЯРЖАЎНАЙ ПРЭМІІ БЕЛАРУСІ

БЫРКОЎ Міхаіл Іванавіч, нарадзіўся ў 1939 г. у в. Царкоўе. Лаўрэат Дзяржаўнай прэміі Беларусі (1982). У 1955—1994 гг. працаваў трактарыстам-машыністам калгаса «Шлях да камунізму». Узнагароджаны ордэнамі Кастрычніцкай Рэвалюцыі (1986), Працоўнага Чырвонага Сцяга (1981), «Знак Пашаны» (1973).

КАВАЛЁЎ Міхаіл Аляксеевіч, нарадзіўся ў 1929 г. у в. Вясёлае Поле. Лаўрэат Дзяржаўнай прэміі Беларусі (1978). Працаваў на торфапрадпрыемстве, жывёлаводам у калгасе. У 1975 г. узначаліў звяно аператараў па догляду маладняку. Майстар-жывёлавод 1-га класа. Узнагароджаны ордэнамі Леніна (1977), Працоўнага Чырвонага Сцяга (1971).

ПАЛЕВІКОЎ Іван Фёдаравіч, нарадзіўся 5.10.1929 г. у в. Раманавічы. Лаўрэат Дзяржаўнай прэміі Беларусі. Працоўную дзейнасць пачаў у 1948 г. качагарам. У

А.І.Даўгяла.

1949—1954 гг. служыў у Савецкай Арміі. З 1955 г. механік-камбайнер у Навабеліцкай, потым Гомельскай МТС, саўгасе «Бярозкі». Працоўны стаж механізатара складае 40 гадоў. Жыве ў в. Улукаўе.

СЕМЯНЦОВА Ніна Фёдараўна, нарадзілася ў 1940 г. у в. Залядзе. Лаўрэат Дзяржаўнай прэміі (1986). Працавала даяркай у калгасе «Камсамол Гомельшчыны», саўгасе «Бярозкі». Жыве ў в. Раманавічы.

ЗАСЛУЖАНЫЯ РАБОТНІКІ БЕЛАРУСІ

Заслужаныя будаўнікі

РАБЯНОК Уладзімір Данілавіч, нарадзіўся ў 1931 г. у Гомелі ў сям'і будаўнікоў. Заслужаны будаўнік БССР (1972). Рабочую прафесію будаўніка абраў з юнацкіх гадоў. З 1945 г. працуе цесляром у ПМК-94.

ФАМІН Анатоль Еўдакімавіч, нарадзіўся ў 1926 г. у г.п. Ветка ў сям'і будаўнікоў. Заслужаны будаўнік БССР (1981).

З 1960 г. працаваў цесляром у ПМК-94 (раней ПМК-5). Прымаў удзел у будаўніцтве абеліска на мяжы Беларусі з Украінай, фабрыкі «8 Сакавіка», «Спартак», школ у вёсках Зябраўка, Клімаўка, Яроміна, жылых дамоў і інш.

Заслужаныя лесаводы

ДАЎГЯЛА Аляксандр Ігнатавіч, нарадзіўся ў 1913 г. у Мінскай вобласці. Заслужаны лесавод Беларусі (1970). Скончыў Мінскі лесатэхнічны інстытут. Працаваў начальнікам участка Магілёўскага леспрамгаса, ляснічым Баршчоўскага лясніцтва Рэчыцкага раёна. З 1970 г. — дырэктарам Ленінскага доследнага лясгаса. Удзельнік

П.К.Мацвеенка.

М.М.Палевікоў.

В.Д.Белянкоў.

Ц.Ц.Андрэеў.

Н.А.Банцырава.

В.І.Барысавец.

Вялікай Айчыннай вайны. Узнагароджаны ордэнам «Знак Пашаны». Памёр у 1989 г.

МАЦВЕЕНКА Павел Кірылавіч, нарадзіўся ў 1914 г. у в. Весялоўка Добрушскага раёна ў сялянскай сям'і. Заслужаны лесавод Беларусі (1966). Скончыў Беларускі лесатэхнічны інстытут (1939). Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. З 1945 г. працаваў дырэктарам Гомельскага лясгаса, з 1967 г. — начальнікам управлення лясной гаспадаркі Гомельскай вобласці. Узнагароджаны ордэнамі Чырвонай Зоркі, Працоўнага Чырвонага Сцяга. Памёр 31.1.1989 г.

ПАЛЕВІКОЎ Мікалай Мікітавіч, нарадзіўся ў 1916 г. у в. Раманавічы. Заслужаны лесавод Беларусі (1966). Скончыў Буда-Кашалёўскі лясны тэхнікум (1936). Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. Працаваў дырэктарам Маркавіцкага лясніцтва (1949—1965), саўгаса «Сацыялізм» (1965—1967), Гомельскага лясгаса (1967—1978). Узнагароджаны ордэнамі Айчыннай вайны II ступені, Працоўнага Чырвонага Сцяга. Памёр 9.8.1990 г.

Заслужаныя механізатары

БЕЛЯНКОЎ Віктар Давыдавіч, нарадзіўся ў 1929 г. у в. Краснае. Заслужаны механізатар БССР (1963). Працоўную дзейнасць пачаў у 1943 г. Працаваў грузчыкам, шафёрам, трактарыстам МТС, механізатарам, звеннявым, загадчыкам фермы у калгасах «1 Мая», «Брылёва», «Перамога». Узнагароджаны ордэнам Леніна (1966), медалём «За добрасумленную працу».

ДВАРЭЦКІ Яўген Макаравіч, нарадзіўся ў 1931 г. у в. Галавінцы. Заслужаны механізатар БССР (1963). У 1952 г. скончыў школу механізацыі сельскай гаспадаркі. Працаваў трактарыстам у Навабеліцкай МТС, у саўгасе «Бярозкі» намеснікам брыгадзіра трактарнай брыгады, звеннявым па вырошчванні цукровых буракоў, загадчыкам майстэрань.

Заслужаныя настаўнікі

АНДРЭЕЎ Ціхан Цімафеевіч, нарадзіўся ў 1912 г. у Буда-Кашалёўскім раёне. Заслужаны настаўнік Беларусі (1968). У 1939 г. скончыў Гомельскі настаўніцкі інстытут. Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. З 1951 г. працаваў дырэктарам Сеўрукоўскай і Улукаўскай школ. Узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалём «За баявыя заслугі». Памёр у 1973 г.

БАНЦЫРАВА Ніна Акімаўна, нарадзілася ў 1916 г. Заслужаная настаўніца Беларусі (1964). Працавала загадчыцай Валатоўскай пачатковай школы. Узнагароджана ордэнам Працоўнага Чырвонага Сцяга.

БАРЫСАВЕЦ Вольга Іванаўна, нарадзілася 20.2.1921 г. у в. Запрудоўка Добрушскага раёна. Заслужаная настаўніца Беларусі (1966). Скончыла Гомельскі настаўніцкі інстытут (1948), Гомельскі

педагагічны інстытут імя В.П.Чкалава (1959). Працавала настаўніцай пачатковых класаў у г. Асіповічы, настаўніцай рускай мовы і літаратуры Грабаўскай сярэдняй школы (з 1944), намеснікам дырэктара па выхаваўчай рабоце. Пад яе кіраўніцтвам плённа працавалі школьны літаратурна-драматычны гурток, клуб маладога воіна, выяўлены імёны загінуўшых выпускнікоў школы ў гады Вялікай Айчыннай вайны, створаны летапіс школы. Дэлегат Рэспубліканскага з'езда настаўнікаў. Дэпутат раённага Савета. Адказны сакратар Савета ветэранаў Грабаўскага сельсавета. Узнагароджана медалямі.

ДЖАСАВА Юлія Іванаўна, нарадзілася 10.4.1930 г. у г.п. Васілевічы Рэчыцкага раёна ў сялянскай сям'і. Заслужаная настаўніца Беларусі (1966). Скончыла Гомельскі педагагічны інстытут імя В.П.Чкалава (1954). Працавала настаўніцай біялогіі ў Шарпілаўскай, Заліпскай і Новамільчанскай сярэдніх школах. Дзякуючы добра наладжанай рабоце на школьным вучэбна-доследным участку і палях калгаса «Перамога» Новамільчанская школа 21 год запар была ўдзельніцай ВДНГ СССР.

ЗУБЧЫНСКАЯ Марыя Нічыпараўна, нарадзілася ў 1937 г. у в. Шарпілаўка ў сялянскай сям'і. Заслужаная настаўніца Беларусі (1974). У 1960 г. скончыла Гомельскі педагагічны інстытут імя В.П.Чкалава. Працавала настаўніцай біялогіі ў Пакалюбіцкай сярэдняй школе. Памерла 28.12.1993.

КАВАЛЬЧУК Ева Апанасаўна, нарадзілася ў 1924 г. у в. Пыхань Веткаўскага раёна ў сялянскай сям'і. Заслужаная настаўніца Беларусі (1968). Скончыла Гомельскі настаўніцкі інстытут (1946), Гомельскі педагагічны інстытут імя В.П.Чкалава (1962). Працавала настаўніцай матэматыкі Торфзаводскай сярэдняй школы. Дэлегат Рэспубліканскага з'езда настаўнікаў (1968).

КАЦОРА Ніна Васільеўна, нарадзілася ў 1932 г. у Ленінградзе ў сям'і ваеннаслужачага. Заслужаная настаўніца Беларусі (1971). У 1967 г. скончыла Гомельскі педагагічны інстытут імя В.П.Чкалава па спецыяльнасці «Педагогіка і методыка пачатковай адукацыі». Працавала ў Шарпілаўскай

Ю.І.Джасава.

М.Н.Зубчынская.

Е.А.Кавальчук.

Н.В.Кацора.

сярэдняй школе старшай піянерважатай, настаўніцай пачатковых класаў (з 1957).

КУЗНЯЦОВА Анастасія Епіфанаўна, нарадзілася ў 1926 г. у в. Мільча. Заслужаная настаўніца Беларусі (1968). Скончыла Гомельскі педагагічны тэхнікум (1946), Мазырскі педагагічны інстытут імя Н.К.Крупскай (1972). Працавала настаўніцай пачатковых класаў на Брэстчыне (з 1946), у Лешчынецкай і Навамільчанскай (з 1950) школах Гомельскага раёна. Узнагароджана значком «Выдатнік народнай асветы» (1957).

МАЛАХАВА Ксенія Сямёнаўна, нарадзілася 8.4.1919 г. у в. Пакалюбічы ў сялянскай сям'і. Заслужаная настаўніца Беларусі (1967). Скончыла Гомельскі педагагічны інстытут імя В.П.Чкалава (1955). Працавала настаўніцай рускай мовы і літаратуры ў роднай школе. Узначальвала групу «Пошук», што ўстанавіла імёны воінаў, якія загінулі пры абароне і вызваленні в. Пакалюбічы. Адна з арганізатараў музея гісторыі школы. Кіравала раённым метадычным аб'яднаннем настаўнікаў рускай мовы і літаратуры. Памерла ў 1997 г.

С.Ц.Пігулеўскі.

М.Ц.Рыжанкова.

Л.І.Скварцова.

Т.П.Філіпенка.

А.А.Шаўко (у цэнтры) сярод выпускнікоў Пакалюбіцкай сямігодкі. 1934 г.

МАРОЗАВА Таццяна Рыгораўна, нарадзілася у 1924 г. у пас. Бардзіна. Заслужаная настаўніца Беларусі. Скончыла Гомельскі педагагічны інстытут імя В.П.Чкалава (1944). Працавала настаўніцай беларускай мовы і літаратуры ў Яромінскай сярэдняй школе. Узнагароджана ордэнам Працоўнага Чырвонага сцяга (1966).

ПАЎЛАВА Ганна Мікалаеўна, нарадзілася ў 1935 г. у в. Жытанежжа Буда-Кашалёўскага раёна ў сялянскай сям'і. Заслужаная настаўніца Беларусі (1978). Скончыла Гомельскі педагагічны інстытут імя В.П.Чкалава (1970). Працавала старшай піянерважатай, настаўніцай пачатковых класаў у Маладзечанскім раёне, з 1959 г. у Торфзаводскай школе. Узнагароджана ордэнам «Знак Пашаны» (1976).

ПІГУЛЕЎСКІ Сцяпан Цімафеевіч, нарадзіўся 4.8.1922 г. у в. Навасёлкі Петрыкаўскага раёна ў сям'і настаўніка. Заслужаны настаўнік Беларусі (1970). Скончыў Гомельскі педагагічны інстытут імя В.П.Чкалава. Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. Працаваў настаўнікам, намеснікам дырэктара Торфзаводскай школы (1945—1958), дырэктарам Рудзянецкай і Узаўскай школ Буда-Кашалёўскага раёна (1961—1982), кіраўніком атрада «Пошук» Касцюкоўскага СПТВ-179 (1983—1991). З'яўляўся навуковым карэспандэнтам навукова-даследчага інстытута педагогікі Міністэрства асветы Беларусі (1972—1980).

Узнагароджаны ордэнамі Айчыннай вайны I ступені, Кастрычніцкай рэвалюцыі, медалямі. Старшыня Савета ветэранаў вайны і працы р.п.Бальшавік.

РЫЖАНКОВА Марыя Ціханаўна, нарадзілася 23.10.1919 г. у в.Стаўбун Веткаўскага раёна. Працавала завучам Брылёўскай няпоўнай сярэдняй школы. Званне заслужанага настаўніка атрымала ў 1965 г.

СКВАРЦОВА Людміла Іосіфаўна, нарадзілася ў 1914 г. у в. Астрагляды Брагінскага раёна ў сям'і настаўніка. Заслужаная настаўніца Беларусі (1967). Скончыла Гомельскі педагагічны інстытут імя В.П.Чкалава. Працавала настаўніцай рускай мовы і літаратуры Уваравіцкай сярэдняй школы Буда-Кашалёўскага раёна (з 1952), Торфзаводскай сярэдняй школы (з 1960).

ТУНЯКОЎ Іван Гаўрылавіч, нарадзіўся 15.5.1916 г. у в. Кавалёўка Дзяржынскага раёна Мінскай вобласці. Заслужаны настаўнік Беларусі (1968). Скончыў Гомельскі настаўніцкі інстытут (1941), Гомельскі педагагічны інстытут імя В.П.Чкалава (1947). Удзельнік Буда-Кашалёўскай падпольнай групы (1942–1943). Працаваў дырэктарам Яромінскай (1945–1955), Торфзаводскай (1955–1985) сярэдніх школ, настаўнікам гісторыі. Аўтар кнігі «Арганізацыя вучэбна-выхаваўчай працы ў школе» (1970).

ФІЛІПЕНКА Таццяна Пятроўна, нарадзілася 23.9.1927 г. у п. Калініна. Заслужаная настаўніца Беларусі (1970). Скончыла Гомельскі педагагічны інстытут імя В.П.Чкалава (1950). Працавала настаўніцай хіміі і біялогіі ў Гомелі, Чалябінску, Цярухскай сярэдняй школе, інспектарам Гомельскага райана. Дэпутат раённага Савета народных дэпутатаў. Узнагароджана медалём, значком «Выдатнік народнай асветы». Памерла ў 1984 г.

ШАЎКО Аляксандра Антонаўна, нарадзілася ў 1896 г. у г. Гомелі. Заслужаная настаўніца Беларусі (1939). Скончыла настаўніцкія курсы (1914), Настаўніцкі інстытут (1938). Працавала настаўніцай рускай мовы і літаратуры ў Пакалюбіцкай школе. Узнагароджана ордэнамі Леніна (1949), Працоўнага Чырвонага Сцяга (1939). Памерла ў 1985 г.

Заслужаныя настаўнікі прафесійна-тэхнічнай адукацыі

ВАСПУКОЎ Віктар Кузьміч, нарадзіўся ў в. Зябраўка. Заслужаны настаўнік прафесійна-тэхнічнай адукацыі Беларусі. Скончыў Гомельскі аўтадарожны тэхнікум (1950), Беларускую сельскагаспадарчую акадэмію (1955). З 1963 г. працуе ў Гомельскім СПТВ-34. Аўтар дапаможнікаў: «Механізацыя жывёлагадоўчых ферм» (1972), «Кінетычныя схемы сельскагаспадарчых машын» (1981), «Механізацыя ферм і жывёлагадоўчых комплексаў» (1993), «Механізацыя вытворчых працэсаў у жывёлагадоўлі» (1993).

ВЕРАШЧАГІН Яўген Іванавіч, нарадзіўся ў 1930 г. у г. Гомелі. Заслужаны настаўнік прафесійна-тэхнічнай адукацыі Беларусі (1967). Скончыў Гомельскі аўтадарожны тэхнікум (1947), Беларускую сельскагаспадарчую акадэмію (1956). Працаваў дырэктарам Лельчыцкага СПТВ-40, Акцябрскага СПТВ-41, намеснікам дырэктара, дырэктарам Гомельскага СПТВ-34.

А.А.Літвінюк.

Я.А.Руманоўскі.

ПЕРАПЛЁТЧЫКАЎ Мордух Гіршавіч, нарадзіўся ў 1918 г. у г. Гомелі. Заслужаны настаўнік прафесійна-тэхнічнай адукацыі Беларусі (1965). Скончыў Ленінградскі інстытут механізацыі сельскай гаспадаркі (1940). Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. Працаваў выкладчыкам, намеснікам дырэктара Гомельскага СПТВ-34. Узнагароджаны медалём «За абарону Каўказа».

РЫМАРАЎ Георгій Іванавіч, нарадзіўся ў 1930 г. у г. Жлобін. Заслужаны настаўнік прафесійна-тэхнічнай адукацыі Беларусі (1974). Скончыў Беларускі інстытут механізацыі сельскай гаспадаркі (1970). Працаваў майстрам, выкладчыкам Гомельскага СПТВ-34.

Заслужаныя работнікі культуры

КАЛАЧОВА Антаніна Пракопаўна, нарадзілася ў 1924 г. у г. Сухумі. Заслужаны работнік культуры Беларусі (1975). Скончыла Саратаўскі юрыдычны інстытут. Працавала дзяржаўным арбітрам Гомельскай вобласці, дырэктарам Яромінскага Дома культуры (з 1959).

ЛІТВІНЮК Анастасія Авакумаўна, нарадзілася ў 1919 г. у в. ПетрашоўкаВаладарскага раёна Кіеўскай вобласці. Заслужаны работнік культуры Беларусі (1972). Скончыла Уманскі педагагічны тэхнікум (1938), Кіеўскі педагагічны інстытут (1950). Працавала настаўніцай Зябраўскай, дырэктарам Навамільчанскай сярэдніх школ. Узнагароджана медалямі.

РУМАНОЎСКІ Якаў Аронавіч, нарадзіўся ў 1923 г. у г. Рэчыца. Заслужаны работнік культуры БССР. Удзельнік

Б.В.Венядзіктаў.

Н.І.Мілановіч.

У.В.Рудзянок.

Вялікай Айчыннай вайны. Працаваў на Гомельскім заводзе імя С.М.Кірава, загадчыкам аддзела культуры Гомельскага райвыканкома. Узнагароджаны ордэнамі Айчыннай вайны II ступені, Чырвонай Зоркі, Працоўнай Славы III ступені, Працоўнага Чырвонага Сцяга. Памёр у 1993 г.

Заслужаныя работнікі сельскай гаспадаркі

ВЕНЯДЗІКТАЎ Барыс Венядзіктавіч, нарадзіўся 14.12.1930 г. у Іванаўскай вобласці. Заслужаны работнік сельскай гаспадаркі Беларусі (1973). Скончыў Іванаўскі сельскагаспадарчы інстытут (1954). Працаваў галоўным заатэхнікам конезавода № 56, Гомельскага абласнога трэста саўгасаў, галоўным аграномам Гомельскага вытворчага ўпраўлення сельскай гаспадаркі.

Дэпутат раённага Савета. Узнагароджаны двума ордэнамі «Знак Пашаны», медалямі «За доблесную працу», «За працоўную адзнаку».

ГЕРАСІМАЎ Іван Іванавіч, нарадзіўся 16.10.1921 г. у в. Рубеж Буда-Кашалёўскага раёна. Заслужаны работнік сельскай гаспадаркі Беларусі (1975). Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. Працаваў у калгасе «1 Мая» загадчыкам майстэрні, майстрам, слесарам. Узнагароджаны шасцю баявымі ордэнамі, у тым ліку двума ордэнамі Чырвонага Сцяга, двума Чырвонай Зоркі. Жыве ў в. Цярэнічы.

КАРПЕНКА Пётр Ягоравіч, нарадзіўся ў 1918 г. у Навабеліцы. Заслужаны работнік сельскай гаспадаркі Беларусі. Скончыў Беларускую сельскагаспадарчую акадэмію. Працаваў галоўным ветэрынарным урачом саўгаса «Бярозкі».

КЛЮЧЫНСКІ Іван Сцяпанавіч, нарадзіўся ў 1927 г. у в. Рудня-Барталамеёўская Чачэрскага раёна. Заслужаны работнік сельскай гаспадаркі Беларусі (1986). Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. Працаваў начальнікам аддзялення сувязі Чачэрскага раёна, аператарам жывёлагадоўчага комплексу калгаса імя Урыцкага (з 1976). Узнагароджаны ордэнамі Айчыннай вайны II ступені, Дружбы народаў, медалём «За баявыя заслугі». Жыве ў в. Урыцкае.

МІЛАНОВІЧ Нэлі Іоваўна, нарадзілася 22.9.1937 г. у г. Гомель. Заслужаны работнік сельскай гаспадаркі Рэспублікі Беларусь (1993). Скончыла Гродзенскі сельскагаспадарчы інстытут (1960). Працавала аграномам у Брэсцкай вобласці, брыгадзірам, аграномам, галоўным аграномам саўгаса «Брылёва». Узнагароджана ордэнам «Знак Пашаны» (1986).

РУДЗЯНОК Уладзімір Васільевіч, нарадзіўся 8.1.1935 г. у г. Гомель. Заслужаны работнік сельскай гаспадаркі Рэспублікі Беларусь (1996). Скончыў Беларускую сельскагаспадарчую акадэмію (1959). Працаваў галоўным заатэхнікам у Мінскім раёне, дырэктарам Гомельскай птушкафабрыкі (з 1967). Узнагароджаны ордэнамі Кастрычніцкай Рэвалюцыі, Працоўнага Чырвонага Сцяга, «Знак Пашаны».

СКАМАРОХАВА Надзея Самуілаўна, нарадзілася ў 1928 г. у в. Пакалюбічы. Заслужаны работнік сельскай гаспадаркі Беларусі. Працавала ў родным калгасе імя Леніна даяркай, аператарам машыннага даення. Узнагароджана ордэнам «Знак Пашаны».

ЧЫКУНОВА Таццяна Міхайлаўна, нарадзілася ў 1946 г. у в. Раманавічы. Заслужаны работнік сельскай гаспадаркі Беларусі (1973). Працуе брыгадзірам малочна-таварнай фермы ў родным калгасе.

ШЧЭРБІНА Марыя Емяльянаўна, нарадзілася ў в. Заляддзе. Заслужаны работнік сельскай гаспадаркі Беларусі (1986). Працавала даяркай саўгаса «Бярозкі».

І.Г.Паляшчук.

Заслужаны ўрач

ПАЛЯШЧУК Іван Георгіевіч, нарадзіўся ў 1896 г. у в. Скробава Баранавіцкага раёна Брэсцкай вобласці ў сялянскай сям'і. Заслужаны ўрач Беларусі (1958). Скончыў Мінскі медыцынскі інстытут (1933). Удзельнік грамадзянскай і Вялікай Айчыннай войнаў. Працаваў загадчыкам бальніцы, галоўным урачом бальніцы р.п. Бальшавік. Узнагароджаны шматлікімі баявымі ордэнамі і медалямі. Памёр у 1969 г.

Сад Палешчука

Цудоўны сад раскінуўся каля бальніцы рабочага пасёлка Бальшавік. Пад яблынямі і грушамі радуе вока шматкаляровы дыван з зеляніны і кветак.

А пасадзіў гэты сад на пустэчы яшчэ да заканчэння будаўніцтва бальніцы ў 1961 г. загадчык бальніцы Іван Георгіевіч Паляшчук. Сам намеціў месцы для пасадкі дрэў, сам пачаў капаць ямы пад саджанцы, угнойваў, даглядаў. Побач з ім працавалі і ўрачы, і медсёстры, і нянечкі. Вырас сад. Дорыць людзям плады, прыгажосць і чыстае паветра, нясе здароў'е. І называюць гэты сад у пасёлку садам Палешчука.

Шмат добрых успамінаў пакінуў пра сябе І.Г.Паляшчук. Клікалі яго да хворых і ўдзень, і ўночы. З медыцынскай сумкай цераз плячо адмераў ён многія кіламетры ў любое надвор'е.

Нарадзіўся Іван Георгіевіч у сялянскай сям'і. Пасля заканчэння пачатковай школы дапамагаў бацькам па гаспадарцы, працаваў на розных работах па найму. Удзельнічаў у 1917 г. у Кастрычніцкай рэвалюцыі. Служыў санітарным інструктарам на Заходнім фронце ў конным корпусе Гая. З 1924 г. пасля заканчэння фельчарска-акушэрскай школы працаваў у шпіталі № 25 і ў 1-й савецкай бальніцы г. Мінска.

У 1928 г. паступіў вучыцца ў Мінскі медыцынскі інстытут, пасля заканчэння якога працаваў загадчыкам медыцынскага пункта, загадчыкам бальніцы ў пасёлку Бальшавік.

З 1939 г. ён урач перасоўнага ваеннага шпіталя ў час вызвалення Чырвонай Арміяй Заходняй Беларусі. З лістапада 1939 г. да 15 сакавіка 1940 г. лячыў параненых у палявых умовах на савецка-фінляндскай вайне, потым быў урачом стацыянарнага ваеннага шпіталя. У 1941—1945 гг. — ваенны ўрач у войсках пры паходзе Чырвонай Арміі ў Паўночны Іран, у шпіталях пад Новарасійскам, пры фарсіраванні Керчанскага праліва, у час вызвалення Крыма, начальнік шпіталя на 2-м Беларускім фронце. Даводзілася і са зброяй у руках абараняць параненых салдат і афіцэраў. Паранены і кантужаны на фронце. Узнагароджаны шматлікімі баявымі ордэнамі і медалямі.

Пасля вайны вярнуўся ў пасёлак Бальшавік, узначаліў бальніцу, пашырыў яе, прыбудаваў дзіцячую і радзільную палаты.

У 1962 г. уступіў у строй новы двухпавярховы будынак бальніцы. Будаўніцтву і аснашчэнню яе шмат сілы і энергіі аддаў галоўны ўрач У.Г.Паляшчук. Памёр Іван Георгіевіч у 1969 г., але сад, пасаджаны ім, працягвае жыццё і дорыць людзям радасць.

С.Ц.Пігулеўскі.

Падрыхтавала Т.А.Карасік.

Ганаровы грамадзянін горада Ленінграда

Цікавым быў лёс у Аляксея Дзянісавіча Чахоўскага (1919—1986). Нарадзіўся ён у в. Яроміна ў сялянскай сям'і. Пасля заканчэння школы захацеў стаць танкістам. Паступіў у Кіеўскае танкавае вучылішча, якое закончыў напярэдадні Вялікай Айчыннай вайны. А. Чахоўскі прайшоў усю вайну. Мужна змагаўся пад Ленінградам. Двойчы гарэў у танку. Удзельнічаў у вызваленні Ленінграда. Вайну закончыў у Германіі. У родную вёску вярнуўся з баявымі ўзнагародамі: ордэнам Айчыннай вайны II ступені, двума ордэнамі Чырвонай Зоркі і двума медалямі «За баявыя заслугі». Да канца дзён жыў і працаваў у родным калгасе. Быў жаданым госцем у школе. Ганаровы грамадзянін г. Ленінграда.

Яны ўзнагароджаны

ОРДЭНАМ ЛЕНІНА

АЛЯКСАНДРАВА Ганна Рыгораўна, свінарка калгаса «Перамога» (1958).

АНІСІМАВА Ганна Якаўлеўна, заатэхнік калгаса «Перамога» (1958).

АНЦІПАЎ Міхаіл Рыгоравіч, старшыня калгаса «Шлях да камунізму» (1975).

БАБУШКІНА Валянціна Ігнатаўна, даярка калгаса «Перамога» (1973).

БЕЛЯНКОЎ Віктар Давыдавіч, гл. *Заслужаныя механізатары.*

БЕРАСТНЕЎ Іван Акімавіч, трактарыст-машыніст калгаса імя XXII з'езда КПСС (1971).

БОКАРАВА Вера Барысаўна, даярка калгаса «Перамога» (1971).

ВАСІЛЕНКА Ганна Фёдараўна, даярка саўгаса «Бярозкі» (1971).

ВАСІЛЬКОВА Таццяна Вяргееўна, гл. *Героі Сацыялістычнай Працы.*

ВІЛЯГА Сямён Лазаравіч, загадчык падсобнай гаспадаркі саўгаса «Брылёва» (1947).

ВОІНАВА Ніна Іванаўна, даярка калгаса «1 Мая» (1986).

ГАЛАЎНЁВА Любоў Мяфодзьеўна, даярка калгаса імя XXII з'езда КПСС (1973).

ГАРОХАВА Настасся Фамінічна, даярка калгаса «Перамога» (1958).

ГАРЭЛІКАВА Вольга Аляксандраўна, даярка конезавода № 59 (1973).

ГУРСКІ Пётр Рыгоравіч, галоўны інжынер калгаса «Шлях да камунізму» (1973).

ДЗЕМЧАНКА Аляксей Мікалаевіч, першы сакратар Гомельскага сельскага райкома КП(б)Б (1949).

ДЗЕРАВЯНКА Пётр Апанасавіч, начальнік Гомельскага раённага ўпраўлення сельскай гаспадаркі (1966).

ЕЎТУХОЎ Іван Прохаравіч, звеннявы конезавода № 59 (1966).

ЖАЛЯЗНЯК Віталій Ігнатавіч, гл. *Героі Сацыялістычнай Працы.*

ЗАЛЕЎСКІ Дзмітрый Піліпавіч, брыгадзір калгаса «Перамога».

ЗУБАРАЎ Якаў Іванавіч, дырэктар Яромінскай сярэдняй школы (1960).

ІВАНОЎ Міхаіл Апанасавіч, загадчык свінатаварнай фермы калгаса «Перамога» (1958).

КАВАЛЁВА Пелагея Нікандраўна, гл. *Героі Сацыялістычнай Працы.*

КАВАЛЁЎ Міхаіл Аляксеевіч, гл. *Лаўрэаты Дзяржаўнай прэміі Беларусі.*

КАЗАКЕВІЧ Аляксандр Іванавіч, трактарыст калгаса «Перамога» (1973).

КАЗАКОВА Любоў Мікалаеўна, свінарка калгаса «Шлях да камунізму» (1973).

КАРАЛЁВА Антаніна Мацвееўна, брыгадзір калгаса імя XXII з'езда КПСС (1966).

КАРАЦЕЕЎ Васіль Іовіч, дырэктар саўгаса «Бярозкі» (1975).

А.Дз.Чахоўскі.

КАСТРАМА Васіль Авяр'янавіч, старшыня Гомельскага сельскага райвыканкома (1958).

КАЧАРОЎСКІ Моўша Хаім Шлёмавіч, гл. *Героі Сацыялістычнай Працы.*

КІРЫШЧАНКА Аляксей Фёдаравіч, брыгадзір калгаса імя Леніна (1966).

КОБАВА Еўдакія Кандратаўна, даярка саўгаса «Брылёва» (1958).

КОБРУСЕЎ Аркадзь Тарасавіч, дырэктар саўгаса «Брылёва» (1982).

КОЗЫРАЎ Емяльян Яўстафіевіч, старшыня калгаса імя Леніна (1958).

КОЎЗІК Ніна Раманаўна, даярка, брыгадзір калгаса «Перамога» (1960).

КУЗУБАЎ Фёдар Давыдавіч, старшыня калгаса імя Леніна (1966).

КУЗЬМЯНЦОВА Любоў Пракопаўна, брыгадзір калгаса імя XXII з'езда КПСС (1966).

КУЛІКОЎ Іван Васільевіч, старшыня калгаса «1 Мая» (1949).

КУРЫКІН Іван Іванавіч, загадчык фермы калгаса «Чырвоны сцяг» (1977).

ЛІСОЎСКІ Міхаіл Дзмітрыевіч, дырэктар Гомельскай МТС (1958).

ЛЯМЦАВА Ганна Захараўна, звеннявая калгаса «Чырвоны шлях», атрымала ўраджай махоркі 50,1 ц з гектара на плошчы 3 га (1950).

МАГОНАВА Алена Пятроўна, даярка саўгаса конезавода № 59 (1958).

МАРСІКАЎ Піліп Цітавіч, сакратар Гомельскага РК КПБ (1973).

МАХАВІКОЎ Пётр Сазонавіч, звеннявы калгаса «1 Мая» (1982).

МІНАЎ Павел Іосіфавіч, трактарыст калгаса «1 Мая» (1977).

МОХАРАВА Зінаіда Дзмітрыеўна, гл. *Героі Сацыялістычнай Працы.*

МУРАЎЁВА-СУПРАНЁНАК Ганна Васільеўна, настаўніца глыбоцкай сярэдняй школы № 2 (1949).

ПАГАРЦАЎ Фёдар Апанасавіч, брыгадзір конезавода № 59 (1973).

ПАЛАВІНКА Віктар Паўлавіч, гл. *Героі Сацыялістычнай Працы.*

ПАЛЕВІКОЎ Іван Фёдаравіч, трактарыст саўгаса «Бярозкі» (1971).

ПАТАШКІН Адольф Аляксеевіч, гл. *Героі Сацыялістычнай Працы.*

ПЛЕСКАЯ Вольга Цітаўна, дырэктар Заліпскай сямігадовай школы (1949).

ПРАСАЎ Пракоп Сцяпанавіч, дырэктар і настаўнік Старацярэшкаўскай школы (1949).

САЗОНЕНКА Рыгор Васільевіч, настаўнік Яромінскай сярэдняй школы (1949).

СЕМЯНЦОВА Вольга Паўлаўна, брыгадзір калгаса імя XXII з'езда КПСС (1973).

СЛЕСАР Уладзімір Міхайлавіч, старшыня калгаса «Перамога» (1986).

СТРОКАВА Ганна Якаўлеўна, старшыня калгаса «Чырвонагвардзеец» (1958).

СЫРЦОВА Варвара Фадзееўна, брыгадзір калгаса імя Леніна (1966).

ТАЛКАЧОЎ Фёдар Іванавіч, шафёр «Сельгастэхнікі» (1973).

ХАВАНСКІ Мікалай Пятровіч, гл. *Героі Сацыялістычнай Працы.*

ХРАМІНА Ганна Фадзееўна, цялятніца калгаса імя Сталіна (1960).

ЧАРНЯК Рыгор Дзмітрыевіч, старшыня Гомельскага райвыканкома (1977).

ШАПАВАЛАВА Лідзія Васільеўна, гл. *Героі Сацыялістычнай Працы.*

ШАЎКО Аляксандра Антонаўна, гл. *Заслужаныя настаўнікі.*

ШЧАРБІНА Марыя Емяльянаўна, даярка племзавода «Бярозкі» (1983).

ШЫЦІКАЎ Іван Сцяпанавіч, трактарыст калгаса імя Леніна (1986).

ЯКІМАЎ Сяргей Пятровіч, дырэктар саўгаса «Бярозкі» (1966).

ОРДЭНАМ КАСТРЫЧНІЦКАЙ РЭВАЛЮЦЫІ

АНІСІМАВА Ганна Якаўлеўна, галоўны заатэхнік калгаса «Перамога» (1973).

АЎРАМЕНКА Аляксандра Сцяпанаўна, цялятніца саўгаса імя Някрасава (1971).

БАБУШКІНА Валянціна Ігнатаўна, даярка калгаса «Перамога» (1971).

БЫРКОЎ Міхаіл Іванавіч, гл. *Лаўрэаты Дзяржаўнай прэміі Беларусі.*

ВАСІЛЕНКА Ганна Фёдараўна, даярка саўгаса «Перамога» (1971).

ВОІНАВА Ніна Іванаўна, даярка калгаса «1 Мая» (1981).

ГАЛАЎНЁВА Любоў Мяфодзьеўна, даярка калгаса імя XXII з'езда КПСС (1971).

ГАМЗЮКОЎ Мікалай Антонавіч, трактарыст саўгаса «Сацыялізм» (1971).

ГЕРАСЕНКА Аляксандр Анісімавіч, старшыня калгаса імя Ільіча (1971).

ЕЎТУХОЎ Іван Прохаравіч, трактарыст конезавода № 59 (1973).

ЖОСТКІНА Вольга Сямёнаўна, даярка калгаса імя Урыцкага (1971).

КАЗАКОВА Любоў Мікалаеўна, даярка калгаса «Шлях да камунізму» (1986).

КАЗЛОВА Марыя Васільеўна, даярка саўгаса «Бярозкі» (1973).

КАМЕНЕВА Марыя Мікалаеўна, птушніца Гомельскай птушкафабрыкі (1973).

КАЧАРОЎСКІ Моўша Хаім Шлёмавіч, гл. *Героі Сацыялістычнай Працы.*

КРЫЎЧАНКА Сямён Пракопавіч, трактарыст калгаса імя Суворава (1971).

КУЗУБАЎ Фёдар Давыдавіч, старшыня калгаса імя Леніна (1971).

МІНАЎ Павел Іосіфавіч, трактарыст калгаса «1 Мая» (1971).

МОХАРАВА Зінаіда Дзмітрыеўна, даярка саўгаса «Брылёва» (1973).

МУШПАКОЎ Іван Іванавіч, трактарыст калгаса «Чырвоная плошча» (1973).

МЯДЗВЕДЗЕВА Настасся Ільінічна, даярка калгаса «За Радзіму» (1971).

ПАЛЯКОЎ Аляксандр Паўлавіч, трактарыст калгаса імя Леніна (1982).

ПІГУЛЕЎСКІ Сцяпан Цімафеевіч, гл. *Заслужаныя настаўнікі.*

ПРАХАРЭНКА Ганна Сазонаўна, даярка калгаса «Бальшавік» (1971).

РАТАБЫЛЬСКІ Уладзімір Міхайлавіч, старшыня калгаса «Камуніст» (1977).

РОМША Рыгор Андрэевіч, камбайнер калгаса імя XXII з'езда КПСС (1977).

РУДЗЯНОК Уладзімір Васільевіч, гл. *Заслужаныя работнікі сельскай гаспадаркі.*

СТАРАДУБЕЦ Павел Мяфодзьевіч, дырэктар саўгаса «Брылёва» (1977).

СЫРЦОВА Варвара Фадзееўна, брыгадзір калгаса імя Леніна (1973).

ТУРАСАВА Любоў Дзмітрыеўна, цялятніца калгаса імя Леніна (1973).

УДАВЕНКА Фелікс Максімавіч, даглядчык жывёлы калгаса «Перамога» (1977).

ХАВАНСКІ Мікалай Пятровіч, гл. *Героі Сацыялістычнай Працы.*

ЧАРНЯК Рыгор Дзмітрыевіч, старшыня райвыканкома (1973).

ШАКЛАНАЎ Аляксей Навумавіч, трактарыст калгаса «Бальшавік» (1975).

ШАЛЯСТУН Любоў Фёдараўна, даярка саўгаса «Мірны» (1975).

ШАПАВАЛАВА Лідзія Васільеўна, гл. *Героі Сацыялістычнай Працы.*

ОРДЭНАМ ПРАЦОЎНАГА ЧЫРВОНАГА СЦЯГА

АНДРЭЙЧЫК Настасся Іванаўна, калгасніца калгаса імя Урыцкага (1986).

АСАДЧАЯ Ганна Сцяпанаўна, даярка саўгаса «Сацыялізм» (1977).

АСВЕЦІНСКАЯ Наталля Гаўрылаўна, настаўніца пачатковых класаў касцюковіцкай сярэдняй школы № 13 (1949).

АТРОШЧАНКА Іван Якаўлевіч, брыгадзір калгаса імя Урыцкага (1972).

БАБУШКІНА Валянціна Ігнатаўна, даярка калгаса «Шлях да камунізму» (1981).

БАГДАНАЎ Аляксандр Аляксеевіч, звеннявы калгаса імя XXII з'езда КПСС (1972).

БАЛОНІКАЎ Пётр Дзмітрыевіч, галоўны аграном калгаса «Шлях да камунізму» (1978).

БАЛОЦІНА Вера Мікалаеўна, даярка калгаса «Чырвоны сцяг» (1966).

БАНЦЫРАВА Ніна Акімаўна, гл. *Заслужаныя настаўнікі.*

БАРАБАНАЎ Пётр Васільевіч, трактарыст калгаса імя Леніна (1973).

БАРАБАНЦАВА Тамара Васільеўна, калгас імя Леніна (1966).

БАРАВІКОЎ Рыгор Аляксандравіч, старшыня калгаса імя Калініна (1966).

БАРАДЗІНА Валянціна Ігнатаўна, даярка калгаса «Перамога» (1971).

БАРКОВА Ніна Мікітаўна, звеннявая саўгаса «Брылёва» (1973).

БЫРКОЎ Міхаіл Іванавіч, гл. *Лаўрэаты Дзяржаўнай прэміі Беларусі.*

БАРЫСАГЛЕБСКІ Марк Васільевіч, газаэлектразваршчык перасоўна-механізаванай калоны Гомельскага раённага аб'яднання «Сельгастэхніка» (1971).

БЕЛАРУСАЎ Альберт Пятровіч, дырэктар саўгаса «Гомельская агароднінная фабрыка» (1971).

БОНДАРАВА Марыя Фёдараўна, даярка калгаса «Перамога» (1958).

БУДНІКАВА Марыя Фёдараўна, калгасніца калгаса імя Урыцкага (1973).

БУДНІКАЎ Якаў Аўрамавіч, даглядчык жывёлы калгаса імя Урыцкага (1966).

БУЛЬКО Ядвіга Вікенцьеўна, даярка саўгаса «Брылёва» (1973).

БЯЛАНАЎ Валянцін Андрэевіч, трактарыст калгаса імя Урыцкага (1986).

ВАЙЦЮК Надзея Ігнатаўна, птушніца Гомельскай птушкафабрыкі (1973).

ВІННІКАЎ Мікалай Іванавіч, брыгадзір калгаса імя Суворава, атрымаў ураджай карэнняў кок-сагызу з аднагадовых плантацый 45,8 ц з га на плошчы 8 га (1951).

ВОІНАВА Ніна Іванаўна, даярка калгаса «1 Мая» (1973).

ВОСПУКАЎ Анатоль Аляксеевіч, загадчык малочнатаварнай фермы «Бярозкі» (1973).

ГАРНЫ Мікалай Філатавіч, трактарыст саўгаса імя Някрасава (1971).

ГАРУШКІНА Ефрасіння Аляксееўна, даярка калгаса імя Урыцкага (1973).

ГАРЭЛІКАВА Вольга Аляксандраўна, даярка конезавода № 59 (1966).

ГАЎРЫЛЕНКА Аляксандра Фёдараўна, звеннявая калгаса імя Сталіна, атрымала ўраджай карэнняў кок-сагызу з аднагадовых плантацый 49,2 ц з га на плошчы 2 га (1952).

ГАЎРЫЛЕНКА Віктар Дзмітрыевіч, брыгадзір калгаса імя XXII з'езда КПСС (1977).

ГЕРАСЕНКА Аляксандр Анісімавіч, старшыня калгаса імя Уладзіміра Ільіча (1971).

ГАРМАШ Валянцін Захаравіч, галоўны заатэхнік калгаса «Бярозкі» (1975).

ГРЫЦКОВА Раіса Міхайлаўна, даярка зверасаўгаса «Мірны» (1986).

ГРЫЦКОЎ Васіль Фёдаравіч, брыгадзір саўгаса «Мірны» (1975).

ДАНІЛКОЎ Пётр Емяльянавіч, трактарыст-машыніст конезавода № 59 (1971).

ДЗЮБІН Захар Аркадзьевіч, трактарыст калгаса імя Леніна (1966).

ДЗЮБІН Рыгор Іванавіч, трактарыст калгаса імя Леніна (1973).

ДОНЮШКІН Іван Васільевіч, калгаснік калгаса «Перамога» (1966).

ДУБАДЗЕЛАВА Настасся Васільеўна, брыгадзір калгаса «Перамога» (1971).

ЕМЯЛЬЯНЧЫКАВА Лукер'я Іванаўна, калгасніца калгаса «Чырвоны шлях», вызначылася ў звяне, на ўчастку якога атрыманы ўраджай махоркі 50,1 ц з га на плошчы 3 га (1950).

ЕРАФЕЕНКА Надзея Піліпаўна, даярка саўгаса «Бярозкі» (1975).

ЖАЛЯЗНЯК Віталій Ігнатавіч, старшыня калгаса імя Леніна (1981).

ЖАРОВЕНЬ Міхаіл Пятровіч, галоўны аграном калгаса імя Урыцкага (1971).

ЖАРЫКАЎ Міхаіл Дзмітрыевіч, старшыня калгаса «1 Мая» (1973).

ЖОСТКІНА Алена Іванаўна, даярка вучгаса № 34 (1973).

ЖУКАВА Раіса Юр'еўна, брыгадзір саўгаса «Сацыялізм» (1971).

ЗАХАРЭНКА Пётр Ільіч, галоўны ветэрынарны ўрач саўгаса «Брылёва» (1973).

ЗАЯЦ Павел Іванавіч, старшыня калгаса «Чырвонагвардзеец» (1976).

ІВАНОЎ Уладзімір Аляксандравіч, дырэктар завода «Гомельскі» № 59 (1972).

ІШЧАНКА Анатоль Майсеевіч, дырэктар Гомельскага маторарамонтнага завода (1986).

КАБКОЎ Васіль Іванавіч, загадчык малочнатаварнай фермы калгаса «Перамога» (1958).

КАВАЛЕНКА Аляксандр Якаўлевіч, дырэктар конезавода № 59 (1966).

КАВАЛЁВА Пелагея Нікандраўна, гл. *Героі Сацыялістычнай Працы.*

КАВАЛЁЎ Мікалай Нічыпаравіч, начальнік Гомельскага міжраённага ўпраўлення асушальных і арашальных сістэм (1977).

КАВАЛЁЎ Міхаіл Аляксеевіч, гл. *Лаўрэаты Дзяржаўнай прэміі Беларусі.*

КАВАЛЬЧУК Віктар Мікітавіч, трактарыст Беліцкага аддзялення сельгастэхнікі (1973).

КАЗАКОЎ Сямён Дарафеевіч, брыгадзір калгаса «Чырвоная плошча» (1973).

КАЗІМІРАЎ Аляксей Кірылавіч, трактарыст саўгаса «Сацыялізм» (1986).

КАЗУБАНАВА Кацярына Пятроўна, звеннявая калгаса імя Сталіна, атрымала ўраджай карэнняў кок-сагызу з аднагадовых плантацый 54,1 ц з гектара на плошчы 2,3 га (1952).

КАМАРОЎ Іван Рыгоравіч, брыгадзір саўгаса «Сацыялізм» (1977).

КАНЫГІНА Тамара Васільеўна, брыгадзір калгаса імя Урыцкага (1971).

КАРАЦЕЕЎ Васіль Іовіч, дырэктар саўгаса «Бярозкі» (1971).

КАРЛОЎСКІ Пётр Максімавіч, дырэктар Навабеліцкай птушкафабрыкі (1975).

КАРПЕНКА Ніна Васільеўна, рабочая саўгаса «Навабеліцкі» (1975).

КАСЬЯНАВА Надзея Андрэеўна, даярка калгаса «Перамога» (1958).

КАЧАН Пётр Ціханавіч, шафёр конезавода № 59 (1975).

КАЧАРОЎСКІ Моўша Хаім Шлёмавіч, старшыня калгаса «Перамога» (1973).

КАДУБА Марыя Мікалаеўна, даярка вучгаса СПТВ № 19 (1975).

КЛІМАВА Надзея Трафімаўна, свінарка саўгаса імя Жданава (1971).

КЛІМКОВА Ніна Аляксандраўна, галоўны аграном саўгаса «Брылёва» (1975).

КЛІМОВІЧ Мікалай Апанасавіч, загадчык малочнатаварнай фермы калгаса «Іскра» (1958).

КЛІМОВІЧ Міхаіл Парфёнавіч, трактарыст саўгаса «Навабеліцкі» (1977).

КОБРУСЕЎ Аркадзь Тарасавіч, начальнік упраўлення сельскай гаспадаркі Гомельскага раёна (1971).

КОЗЫРАВА Таццяна Раманаўна, даярка калгаса «Чырвоная плошча» (1977).

КОКАТАВА Ніна Максімаўна, аператар комплексу калгаса імя Урыцкага (1986).

КОКАТАЎ Аляксандр Пятровіч, трактарыст калгаса імя Леніна (1972).

КОЛАСАЎ Аляксей Паўлавіч, трактарыст калгаса «Камуніст» (1971).

КОРШУНАЎ Віктар Трафімавіч, звеннявы калгаса імя XXII з'езда КПСС (1971).

КРАЎЦОВА Ніна Васільеўна, даярка саўгаса «Брылёва» (1983).

КРАЎЦОЎ Мікалай Васільевіч, брыгадзір калгаса імя Леніна, атрымаў ураджай карэнняў кок-сагызу з аднагадовых плантацый 52,2 ц з гектара на плошчы 4 га (1951).

КРАЎЧАНКА Пётр Васільевіч, старшыня калгаса імя Суворава (1978).

КРУМКАЧОЎ Аляксандр Міхайлавіч, майстар-наладчык саўгаса «Бярозкі» (1972).

КУЗНЯЦОЎ Дзмітрый Васільевіч, дырэктар саўгаса «Сацыялізм» (1966).

КУЗУБАЎ Фёдар Давыдавіч, старшыня калгаса імя Леніна (1973).

КУЗЬМЯНЦОВА Любоў Пракопаўна, брыгадзір калгаса імя XXII з'езда КПСС (1973).

КУШНЯРОЎ Дзмітрый Рыгоравіч, трактарыст калгаса імя Уладзіміра Ільіча (1977).

КУШНЯРОЎ Міхаіл Міхайлавіч, трактарыст калгаса «Чырвоная плошча» (1972).

ЛАЗАРАВА Валянціна Хрысаўна, галоўны заатэхнік саўгаса «Бярозкі» (1966).

ЛАЗОЎСКІ Іосіф Яфімавіч, трактарыст калгаса «1 Мая» (1973).

ЛАПАНАВА Ніна Сямёнаўна, даярка калгаса «Перамога» (1977).

ЛАПАТАЎ Уладзімір Аксёнавіч, трактарыст калгаса імя Кірава (1971).

ЛАРКІНА Аляксандра Іванаўна, даярка калгаса імя Леніна (1973).

ЛЕШГАВА Еўдакія Іосіфаўна, даярка саўгаса «Брылёва» (1973).

ЛУШГАЕЎ Мікалай Паўлавіч, дырэктар Касцюкоўскага міжраённага прадпрыемства па вытворча-тэхнічнаму абслугоўванні аграпрамысловага комплексу (1986).

ЛЫЖАНКОЎ Анатолій Георгіевіч, трактарыст саўгаса «Міжрэчча» (1975).

ЛЯХНО Міхаіл Сафатавіч, трактарыст калгаса «Перамога» (1977).

МАЁРАЎ Дзмітрый Сямёнавіч, трактарыст саўгаса імя Някрасава (1971).

МАЗУРЭНКА Андрэй Іванавіч, шафёр калгаса «Бальшавік» (1973).

МАЙСЕЕВА Алена Пятроўна, даярка саўгаса «Брылёва» (1977).

МАРОЗАВА Таццяна Рыгораўна, гл. *Заслужаныя настаўнікі.*

МАРОЗАЎ Міхаіл Кузьміч, трактарыст калгаса «Чырвоны маяк» (1972).

МАРСІКАЎ Піліп Цітавіч, сакратар Гомельскага сельскага райкома КП(б)Б (1971).

МАСЛЮКОВА Надзея Міхайлаўна, звеннявая калгаса імя Уладзіміра Ільіча (1972).

МАХАВІКОЎ Іван Пятровіч, брыгадзір калгаса «1 Мая» (1973).

МАХАВІКОЎ Пётр Сазонавіч, трактарыст калгаса «1 Мая» (1972).

МАХАЎЦОВА Любоў Паўлаўна, даярка калгаса імя XXII з'езда КПСС (1973).

МАЦВЕЕНКА Павел Кірылавіч, гл. *Заслужаныя лесаводы.*

МЕЛЕХ Аляксандр Савіч, брыгадзір саўгаса «Бярозкі» (1966).

МІСЬКО Любоў Іванаўна, даярка саўгаса імя Някрасава (1975).

МУЗЫКІН Сцяпан Георгіевіч, старшыня калгаса «Чырвонагвардзеец» (1966).

МУРАШКІНА Анастасія Міхайлаўна, цялятніца калгаса імя XXII з'езда КПСС (1977).

МУРЫН Аляксандр Міхайлавіч, трактарыст калгаса імя Урыцкага (1973).

НАБІВАНЦАЎ Пётр Андрэевіч, трактарыст калгаса імя Урыцкага (1986).

НАПРЭЕЎ Анатоль Лявонцьевіч, сакратар Гомельскага райкома КПБ (1977).

НЕПША Мікалай Мікалаевіч, аграном калгаса «1 Мая» (1971).

НЕПША Яўгенія Цімафееўна, брыгадзір калгаса «1 Мая» (1977).

ПАДВОЙСКАЯ Вольга Фёдараўна, даярка саўгаса імя Горкага (1973).

ПАДГОРНАЯ Агафія Піменаўна, даярка конезавода № 59 (1966).

ПАДЛЯТАЕВА Марыя Міхайлаўна, галоўны заатэхнік Гомельскай МТС (1958).

ПАДОЛЬСКАЯ Надзея Емяльянаўна, цялятніца калгаса «Чырвоная плошча» (1971).

ПАДЦЕРАБКОЦ Аляксей Пятровіч, старшыня выканкома Пакалюбіцкага сельскага Савета дэпутатаў працоўных (1971).

ПАЗНЯКОЎ Пётр Сямёнавіч, лесаруббензапільшчык Гомельскага вытворча-паказальнага лясгаса (1971).

ПАЛЕВІКОЎ Мікалай Мікітавіч, гл. *Заслужаныя лесаводы.*

ПАЛЕЙ Еўдакія Рыгораўна, даярка калгаса імя Леніна (1958).

ПАЛЯКОЎ Аляксандр Паўлавіч, трактарыст калгаса імя Леніна (1975).

ПАТАПКОЎ Рыгор Іванавіч, трактарыст саўгаса «Навабеліцкі» (1973).

ПАТАШКІН Адольф Аляксеевіч, старшыня калгаса імя Урыцкага (1971).

ПАЎЛАВА Вера Аляксандраўна, даярка калгаса «Перамога» (1973).

ПЕСНЯ Мацвей Фёдаравіч, галоўны аграном калгаса імя Урыцкага (1986).

ПЛЕСКІ Барыс Васільевіч, шафёр саўгаса «Бярозкі» (1973).

ПЛЕШКУНОВА Вольга Яфрэмаўна, звеннявая калгаса імя Суворава, атрымала ўраджай карэнняў кок-сагызу з аднагадовых плантацый 46,1 ц з гектара на плошчы 4 га (1951).

ПОМАЗАВА Ганна Ермалаеўна, даярка саўгаса «Брылёва» (1973).

ПРАЦЬКО Леакадзія Мікалаеўна, даярка калгаса «Перамога» (1986).

ПРЫХОДЗЬКА Зінаіда Цімафееўна, даярка калгаса «Перамога» (1958).

РАДЗЬКОВА Яўгенія Максімаўна, цялятніца калгаса «Бальшавік» (1973).

РАТАБЫЛЬСКІ Уладзімір Міхайлавіч, старшыня калгаса «Камуніст» (1973).

РУДЗЯНКОЎ Фёдар Кузьміч, трактарыст калгаса імя Суворава (1973).

РУДЗЯНОК Уладзімір Васільевіч, гл. *Заслужаныя работнікі сельскай гаспадаркі.*

РУДЭНКА Уладзімір Васільевіч, дырэктар Гомельскай птушкафабрыкі (1975).

РУМАНОЎСКІ Якаў Аронавіч, гл. *Заслужаныя работнікі культуры.*

РУСАКОВА Вольга Емяльянаўна, даярка саўгаса «Рассвет» (1971).

САВІЦКАЯ Марыя Міхайлаўна, даярка саўгаса «Бярозкі» (1973).

САЛАНКОЎ Васіль Лаўрэнцьевіч, брыгадзір саўгаса «Бярозкі» (1966).

САЛЫГА Праскоўя Фёдараўна, птушніца калгаса імя Леніна (1958).

САМАНЧУК Іван Лукіч, кіраўнік аддзела саўгаса «Сацыялізм» (1966).

САМУСЕНКА Аляксандр Пятровіч, брыгадзір саўгаса «Гомельскі» (1977).

САТЫРАВА Дар'я Фролаўна, даярка саўгаса «Міжрэчча» (1966).

САТЫРАЎ Васіль Пятровіч, загадчык фермы буйной рагатай жывёлы калгаса імя Урыцкага (1966).

САЎЧАНКА Міхаіл Сяргеевіч, трактарыст калгаса «Бальшавік» (1973).

СВІРЫДАВА Марыя Мікітаўна, звеннявая калгаса «1 Мая» (1975).

СЕВЯРЫНАВА Пелагея Савельеўна, калгасніца калгаса імя Леніна (1975).

СЕВЯРЫНАЎ Аляксей Самсонавіч, галоўны аграном калгаса імя Леніна (1971).

СЕЛІВАНАЎ Іван Захаравіч, шафёр саўгаса «Сацыялізм» (1972).

СЕМЯНЦОВА Вольга Паўлаўна, брыгадзір калгаса імя XXII з'езда КПСС (1971).

СЕРАНКОВА Таццяна Апанасаўна, звеннявая калгаса імя Суворава, атрымала ўраджай карэнняў кок-сагызу з аднагадовых плантацый 45,5 ц з гектара на плошчы 4 га (1952).

СЕРГІЕНКА Іван Ільіч, вадзіцель аўтамабіля калгаса «Чырвоны сцяг» (1977).

СІМАНОВІЧ Мікалай Аляксандравіч, старшыня калгаса «За Радзіму» (1986).

СІМАНЧУК Іван Лукіч, кіраўнік аддзялення саўгаса «Сацыялізм» (1966).

СІМАНЧУК Міхаіл Фёдаравіч, шафёр саўгаса «Сацыялізм» (1973).

СІРОТКІН Сямён Андрэевіч, брыгадзір калгаса «Камуніст» (1973).

СКАМАРОХАВА Надзея Самуілаўна, аператар машыннага даення калгаса імя Леніна (1983).

СЛЕСАР Уладзімір Міхайлавіч, старшыня калгаса «Перамога» (1981).

СОІЧ Іван Пятровіч, слесар калгаса «Чырвоны маяк» (1973).

СТАРАВОЙТАЎ Васіль Іванавіч, дырэктар саўгаса «Брылёва» (1966).

СТАРАВОЙТАЎ Іван Кузьміч, брыгадзір саўгаса «Навабеліцкі» (1971).

СТАРАВОЙТАЎ Іван Фёдаравіч, скотнік саўгаса імя Горкага (1971).

СТАРАДУБЕЦ Павел Мяфодзьевіч, дырэктар саўгаса «Брылёва» (1971).

СТРОКАВА Ганна Якаўлеўна, калгасніца калгаса «Чырвонагвардзеец», забяспечыла атрыманне ўраджаю жыта па 21 ц з гектара на плошчы 12 га (1950).

СУДАКОЎ Аляксандр Міхайлавіч, скотнік саўгаса «Міжрэчча» (1952).

СЦЕПЧАНКА Віталій Антонавіч, брыгадзір саўгаса «Бярозкі» (1966).

СЫЧОЎ Рыгор Сяргеевіч, трактарыст саўгаса імя Жданава (1973).

СЯМКОЎСКІ Аляксандр Патапавіч, калгаснік калгаса імя Леніна, атрымаў ураджай карэнняў кок-сагызу з аднагадовых плантацый 46,4 ц з гектара на плошчы 12 га (1952).

ТАЛКАЧОЎ Іван Ціханавіч, калгаснік імя Леніна, атрымаў ураджай карэнняў кок-сагызу з аднагадовых плантацый 46,4 ц з гектара на плошчы 12 га (1952).

УДОВЕНКА Фелікс Максімавіч, скотнік калгаса «Перамога» (1973).

ХАВАНСКІ Мікалай Пятровіч, гл. *Героі Сацыялістычнай Працы.*

ХАРАНЕНКА Мікалай Кірэевіч, дырэктар саўгаса «Паўднёвы» (1982).

ХІМАКОВА Ганна Фёдараўна, даярка калгаса «Камуніст» (1973).

ЦАРЫКАВА Зінаіда Сцяпанаўна, даярка калгаса «За Радзіму» (1958).

ЦІМАФЕЕВА Валянціна Нічыпараўна, птушніца калгаса «Рассвет» (1975).

ЦІМАШКОВА Таццяна Іванаўна, даярка калгаса «Шлях да камунізму» (1973).

ЦІМАШЭНКА Іван Васільевіч, трактарыст Гомельскай птушкафабрыкі (1973).

ЦЫБУЛЬСКІ Эдуард Іванавіч, брыгадзір саўгаса «Бярозкі» (1966).

ЦЫТРЫКАЎ Іван Макаравіч, трактарыст саўгаса «Брылёва» (1971).

ЦЯРЭШЧАНКА Пётр Міхайлавіч, трактарыст саўгаса «Мірны» (1973).

ЧАЙКОЎ Павел Рыгоравіч, брыгадзір калгаса імя XXII з'езда КПСС (1973).

ЧАРНЯК Рыгор Дзмітрыевіч, старшыня райвыканкома (1971).

ЧАЮКОЎ Мікалай Сяргеевіч, трактарыст калгаса «Чырвоны сцяг» (1975).

ЧУГУЛІНА Раіса Іванаўна, даярка, зараз заатэхнік саўгаса «Брылёва» (1986).

ЧУЙКОВА Лізавета Васільеўна, калгасніца калгаса «Шлях сацыялізму», вызначылася ў звяне, атрымала ўраджай жыта 27,62 ц з гектара на плошчы 8 га (1948).

ЧУЙКОЎ Іван Аляксандравіч, трактарыст племзавода «Бярозкі» (1986).

ЧУХНОЎ Павел Аляксандравіч, брыгадзір конезавода № 59 (1966).

ШАБАНАВА Праскоўя Кузьмінічна, калгасніца калгаса імя XXII з'езда КПСС (1966).

ШАКЛАНАЎ Аляксей Навумавіч, трактарыст калгаса «Бальшавік» (1972).

ШАЛЯСТУН Любоў Фёдараўна, даярка саўгаса «Мірны» (1971).

ШАПАРАВА Зінаіда Сямёнаўна, калгасніца калгаса імя Урыцкага (1973).

ШАРАЕЎ Уладзімір Васільевіч, трактарыст саўгаса «Бярозкі» (1973).

ШАРАНОВІЧ Надзея Гаўрылаўна, загадчыца малочнатаварнай фермы саўгаса імя Някрасава (1973).

ШАЎКО Аляксандра Антонаўна, гл. *Заслужаныя настаўнікі.*

ШРЭМАЎ Рыгор Васільевіч, старшыня Пакалюбіцкага сельсавета (1973).

ШУТАВА Любоў Іванаўна, калгасніца калгаса імя Леніна (1996).

ШУТАВА Марыя Клімаўна, даярка калгаса імя Леніна (1977).

ШЧАРБІНА Марыя Емяльянаўна, даярка саўгаса «Бярозкі» (1973).

ШЭХТМАН Аляксандр Веньямінавіч, галоўны аграном калгаса імя XXII з'езда КПСС (1973).

ЯВОНЕНКА Сяргей Іванавіч, дырэктар саўгаса «Навабеліцкі» (1978).

ЯНКОЎСКАЯ Эмілія Станіславаўна, даярка саўгаса «Брылёва» (1958).

ЯНЧАНКА Фёкла Трафімаўна, даярка калгаса імя Леніна (1958).

ЯСКЕВІЧ Ганна Пятроўна, даярка калгаса «Шлях да камунізму» (1973).

Імі ганарацца землякі

ВУЧОНЫЯ

АБРАМАЎ Сямён Сямёнавіч, нарадзіўся 7.11.1938 г. у в. Глыбоцкае. Беларускі вучоны ў галіне ветэрынарыі. Доктар ветэрынарных навук (1987). Прафесар (1988). У 1960 г. скончыў Віцебскі ветэрынарны інстытут. Працуе ў Віцебскай акадэміі ветэрынарнай медыцыны. Даследуе фізіятэрапеўтычныя метады лячэння і прафілактыкі хвароб жывёл ва ўмовах Беларусі. Адзін з аўтараў кніг: «Незаразные болезни молодняка» (1989), «Справочник по болезням сельскохозяйственных животных» (1990), «Тлумачальны слоўнік-даведнік па ветэрынарыі і заатэхніі» (1992), «Выращивание и болезни собак» (1993).

БАШЛАКОВА Еўдакія Карпаўна, нарадзілася 12.3.1925 г. у в. Грабаўка. Кандыдат эканамічных навук (1971). Дацэнт (1979). У 1956 г. скончыла Гомельскі пединстытут. Працавала ў Беларускім універсітэце інжынераў чыгуначнага транспарту. Аўтар 12 навуковых работ. Удзельніца Вялікай Айчыннай вайны. Узнагароджана ордэнам Айчыннай вайны II ступені і трыма медалямі.

ВІШНЕЎСКАЯ Кацярына Яфімаўна, нарадзілася 25.12.1930 г. у в. Старая Беліца. Беларускі вучоны ў галіне анкагінекалогіі. Доктар медыцынскіх навук (1985), прафесар (1990). Правадзейны член Пятроўскай акадэміі навук і мастацтваў (1995). У 1955 г. скончыла Віцебскі медыцынскі інстытут. З 1960 г. працуе ў Беларускім навукова-даследчым інстытуце анкалогіі і медыцынскай радыялогіі. Аўтар навуковых прац па метадах дыягностыкі, хірургіі, камбінаванага і прамянёвага лячэння злаякасных новаўтварэнняў геніталіяў.

ГАРАЕЎ Алег Паўлавіч, нарадзіўся 25.3.1941 г. у в. Краснае. Кандыдат тэхнічных навук (1981). Дацэнт (1984). У 1963 г. скончыў Беларускі інстытут інжынераў чыгуначнага транспарту. З 1969 г. працуе ў Беларускім універсітэце інжынераў чыгуначнага транспарту. Аўтар 40 навуковых прац, у тым ліку па праблемах масы і хуткасці грузавых цягнікоў.

ГОРЛЕНКА Валянціна Парфенаўна, нарадзілася 20.6.1948 г. у в. Шарпілаўка. Кандыдат педагагічных навук (1981). Дацэнт. У 1975 г. скончыла Гомельскі дзяржаўны універсітэт. Аўтар звыш 60 навуковых прац.

ЖАДАН Міхаіл Іванавіч, нарадзіўся 1.1.1950 г. у в. Клімаўка. Кандыдат фізіка-матэматычных навук (1983). У 1972 г. скончыў Гомельскі дзяржаўны універсітэт. Працуе загадчыкам кафедры.

КАНАНОВІЧ Канстанцін Юльянавіч, нарадзіўся 8.12.1872 г. у в. Грабаўка. Беларускі вучоны ў галіне санітарыі і эпідэміялогіі, урач-оталарынголаг. У 1899 г. скончыў Кіеўскі універсітэт. Працаваў у Гомельскім павеце, Гомелі,

В.П.Горленка.

М.І.Жадан.

К.Ю.Канановіч.

В.С.Каржоў.

У.Н.Сідарцоў.

С.І.Сокарава.

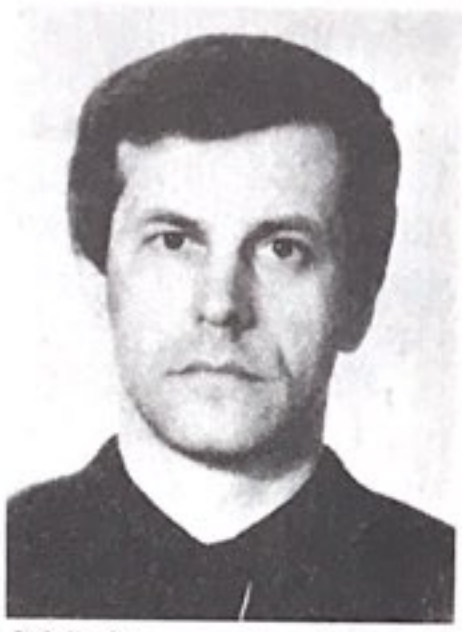

М.І.Старавойтаў.

Магілёве. У 1922 г. арганізаваў першую ў СССР Гомельскую санітарна-эпідэміялагічную станцыю. Удзельнік першай сусветнай вайны, Вялікай Айчыннай вайны. Узнагароджаны ордэнам Леніна, медалямі. Аўтар шэрагу навуковых прац, у тым ліку: «Земско-врачебная организация Могилевской губернии и ее деятельность за 1905 год» (1907), «Санитарно-эпидемиологическая организация Гомельской губернии и ее деятельность за 1924 год» (1925), «Предупреждай болезни носа, горла и уха» (1930). Памёр 15.3.1954 г.

Выдатны ўрач-гуманіст

Сваю працоўную дзейнасць Канстанцін Юльянавіч пачаў у лютым 1890 г. у якасці сельскага ўрача ў м. Уваравічы Гомельскага павета. Пад яго кіраўніцтвам была пабудавана бальніца. Наступныя чатыры гады да чэрвеня 1906 г. Канстанцін Юльянавіч загадваў урачэбным участкам Сенненскага павета. У далейшым уся ўрачэбная дзейнасць яго праходзіла ў Магілёве. Вялікі вопыт практычнай работы сельскага ўрача-арганізатара і выканаўцы лячэбна-прафілактычных мерапрыемстваў дазволіў Канановічу ў чэрвені 1906 г. заняць пасаду ўрача пры земскай управе. Тут праявіўся яго талент урача і схільнасць да навуковых вывадаў і абагульненняў. Пачатак спецыялізацыі па хірургіі і отала-рынгалагічных хваробах адносіцца да часу знаходжання ў навуковых камандзіроўках у г. Пецярбург (1906—1907). Увесь свой вольны час урач-наватар аддае практыцы оталарынголага ў лячэбніцы Александрыйскай абшчыны сясцёр міласэрнасці ў Магілёве. У 1907 г. ён стаў ініцыятарам першага з'езда ўрачоў. Вынікам гэтай работы было санітарна-статыстычнае даследаванне аб земскай урачэбнай арганізацыі Магілёўскай губерні. Для Канстанціна Юльянавіча як урача і грамадзяніна характэрна любоў да чалавека. У 1910 г. ён самаддана, з рызыкай для жыцця кіраваў барацьбой з эпідэміяй халеры ў Магілёўскай губерні. За гэтую дзейнасць быў узнагароджаны.

У маі 1911 г. займаў пасаду гарадскога санітарнага ўрача. У ліпені 1914 г. быў прызваны ў армію.

З 1919 г. загадваў санітарна-эпідэміялагічным аддзелам Гомельскага павета. У 1922 г. арганізаваў і ўзначаліў першую ў СССР санітарна-эпідэміялагічную станцыю, па ўзору якой былі створаны аналагічныя станцыі ў іншых гарадах СССР і Беларусі.

У гады Вялікай Айчыннай вайны Канстанцін Юльянавіч, нягледзячы на свой узрост, добраахвотна ідзе на фронт урачом-кансультантам эвакашпіталя.

Яго пяру належаць больш як 50 надрукаваных прац па арганізацыі аховы здароўя і санітарна-эпідэміялагічнай справы. Урад высока ацаніў яго шматгадовую працу на ніве аховы здароўя, за што ўзнагародзіў ордэнам Леніна і многімі медалямі.

Н.А. Гурэвіч.

КАРЖОЎ Васіль Сяргеевіч, нарадзіўся 4.3.1950 г. у в. Макаўе. Кандыдат эканамічных навук. Дацэнт. У 1978 г. скончыў Гомельскі дзяржаўны універсітэт. Аўтар звыш 50 навуковых прац.

СІДАРЦОЎ Уладзімір Нічыпаравіч, нарадзіўся 9.11.1935 г. у в. Клімаўка. Доктар гістарычных навук (1988). Прафесар. У 1958 г. скончыў Беларускі дзяржаўны універсітэт. З 1966 г. працуе ў БДУ. Аўтар

каля 90 навуковых прац. Пад яго кіраўніцтвам упершыню на Беларусі пакладзены новы напрамак гістарычнай навукі — гістарычная інфарматыка.

СОКАРАВА Станіслава Іванаўна, нарадзілася 25.5.1950 г. у в. Шарпілаўка. Кандыдат філалагічных навук (1982). Дацэнт (1988). У 1972 г. скончыла Мінскі інстытут замежных моў. З 1972 г. працуе ў Гомельскім дзяржаўным універсітэце. Аўтар звыш 30 навуковых прац.

СТАРАВОЙТАЎ Міхаіл Іванавіч, нарадзіўся 3.11.1951 г. у пас. Арленск. Кандыдат гістарычных навук (1980). Дацэнт (1988). У 1974 г. скончыў Гомельскі дзяржаўны універсітэт. З 1977 г. працуе ў Гомельскім дзяржаўным універсітэце, з 1993 г. — дэкан гісторыка-юрыдычнага факультэта. Аўтар звыш 20 навуковых прац.

ФІЛІПЦОЎ Уладзімір Фёдаравіч, нарадзіўся 26.6.1937 г. у в. Раманавічы. Кандыдат фізіка-матэматычных навук. Дацэнт. У 1963 г. скончыў Беларускі дзяржаўны універсітэт. З 1969 г. працуе ў Гомельскім дзяржаўным універсітэце. Узнагароджаны ордэнам Дружбы народаў.

ХАРЛАМАЎ Іван Фёдаравіч, нарадзіўся 30.6.1920 г. у в. Шарпілаўка ў сялянскай сям'і. Беларускі вучоны ў галіне педагогікі. Доктар педагагічных навук (1972). Прафесар (1974). Член-карэспандэнт Акадэміі педагагічных навук (1974). Акадэмік Нацыянальнай акадэміі навук Беларусі (1995). Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. У 1952 г. скончыў Гомельскі пединстытут. Працаваў настаўнікам, дырэктарам Карпаўскай сямігодкі Лоеўскага раёна, загадчыкам Лоеўскага райана, дырэктарам Шарпілаўскай сярэдняй школы. З 1955 г. выкладчык, дацэнт, прарэктар Гомельскага пединстытута. З 1969 г. — загадчык кафедры педагогікі Гомельскага дзяржаўнага універсітэта.

Аўтар звыш 200 навуковых і навукова-метадычных прац, у тым ліку выданняў «Теория нравственного воспитания» (1972), «Как активизировать учение школьников» (1975), «Нравственное воспитание школьников» (1983), «Педагогика. Учебное пособие для студентов пединститутов и университетов» (1974) і іншых. Узнагароджаны ордэнам Вялікай Айчыннай вайны 2-й ступені, ордэнам Працоўнага Чырвонага Сцяга і васьмю медалямі.

У.Ф.Філіпцоў.

І.Ф.Харламаў.

Г.В.Штыхаў.

ШТЫХАЎ Георгій Васільевіч, нарадзіўся 14.7.1927 г. у в. Старая Беліца. Беларускі археолаг і гісторык. Доктар гістарычных навук (1983). Прафесар (1989). Старшыня Беларускага нацыянальнага камітэта славянскай археалогіі (1996).

У 1956 г. скончыў Беларускі дзяржаўны універсітэт. Працаваў настаўнікам гісторыі ў Лоеўскім раёне. З 1962 г. працуе ў Інстытуце гісторыі Нацыянальнай акадэміі навук Беларусі, з 1993 г. — загадчык аддзела археалогіі і гісторыі Полацкай зямлі.

Навуковыя інтарэсы звязаны з вывучэннем сярэдневяковых старажытнасцей цэнтральнай і паўночнай Беларусі. Правёў шырокае вывучэнне Віцебска, Заслаўя, Лагойска, Лукомля, Мінска, Полацка. Раскапаў звыш 300 курганоў Полацкай зямлі, у тым ліку правёў раскопкі паселішча на р. Менка, вызначыў гарадзішча старажытнага Барысава.

За актыўны ўдзел у выданні «Збору помнікаў гісторыі і культуры Беларусі» прысуджана Дзяржаўная прэмія Беларусі (1990).

Аўтар больш за 220 навуковых і навукова-папулярных прац, у тым ліку такіх выданняў, як «Археологическая карта Белоруссии. Памятники железного века и эпохи феодализма» (1971), «Древний Полоцк IX—XIII вв.» (1975), «Города Полоцкой земли (IX—XIII вв.)» (1978), «Ажываюць сівыя стагоддзі» (1982), «Крывічы» (1992), «Гісторыя Беларусі ад старажытных часоў да канца XIII ст.» (1994). Па гісторыі Беларусі падрыхтаваў і выдаў некалькі падручнікаў для школ.

Нястомны даследчык старажытнасці

Ужо ў маладосці Г.В.Штыхаў захапіўся мінуўшчынай роднага краю, удзельнічаў у археалагічных раскопках, якія праводзілі на Гомельшчыне маскоўскія археолагі. Пазней працаваў настаўнікам гісторыі ў школе Лоеўскага раёна, а ў 1959 г. паступіў у аспірантуру Інстытута гісторыі па спецыяльнасці «Археалогія». Цікавыя і разнастайныя матэрыялы, атрыманыя за восем палявых сезонаў раскопак у самым старажытным беларускім горадзе, дазволілі падрыхтаваць і ў 1965 г. абараніць кандыдацкую дысертацыю «Старажытны Полацк IX—XIII стст.», а ў 1975 г., выкарыстаўшы звесткі летапісаў і іншых пісьмовых крыніц, выдаць першую манаграфію аб Полацку, у якой разгледжаны таксама пытанні полацкай дзяржаўнасці, падкрэслена роля веча (сходу палачан) у жыцці горада.

Далейшыя шматгадовыя даследаванні ў Віцебску, Лукомлі, Заслаўі, Лагойску, Барысаве прынеслі новыя здабыткі для паглыблення ведаў аб гандлёва-рамесніцкіх пасадах, аб развіцці трывалых сувязей гарадоў з іх акругамі, аб занятках і культуры гараджан славутага княства. Навуковы аналіз багатых калекцый, комплекснае іх вывучэнне былі пакладзены ў аснову і чарговай манаграфіі, і ў паспяхова абароненую ў 1983 г. доктарскую дысертацыю «Гарады Полацкай зямлі IX—XIII стст.». З 1983 г. па 1991 г. Г.В.Штыхаў узначальваў археалагічныя працы ў Мінску на месцы будаўніцтва станцыі метро «Няміга», дзе магутнасць культурнага пласта дасягала 7—8 метраў. Атрыманы новыя даныя аб планіроўцы сярэдневяковага горада, яго абарончых збудаваннях, арыгінальнай вежападобнай браме з дубовых бярвенняў, дрэнажнай сістэме для добраўпарадкавання вуліц і інш. Георгій Васільевіч — паслядоўны прыхільнік гіпотэзы, што ў IX—X ст. першапачатковы Менск размяшчаўся на берагах прытока Пцічы рэчкі Мень (Менкі), ад якой і атрымаў сваю назву.

У сувязі з дыскусіяй аб часе рассялення славян на тэрыторыі Беларусі Г.В.Штыхаў паставіў задачу вызначыць этнічнае асяроддзе, у якім узнікалі гарады Полацкай зямлі, прасачыць стадыі фарміравання заходняй галіны крывічоў — палачан. Для гэтай мэты вучоны сістэматычна на працягу 30 гадоў праводзіў археалагічныя раскопкі курганных могільнікаў у Віцебскай і Мінскай абласцях. Па выніках вывучэння 300 курганоў з 29 пунктаў даследчык прыйшоў да высновы: у этнагенетычным працэсе фарміравання крывічоў-палачан было тры стадыі. Да першай адносяцца археалагічныя помнікі банцараўскай культуры і культуры доўгіх курганоў паўночнай Беларусі VI—VII стагоддзяў. Другая стадыя ахоплівае VIII—IX ст. і характарызуецца больш інтэнсіўным пранікненнем славян у асяроддзе мясцовых плямён. Трэцяя — адносіцца да X—XI ст., калі на тэрыторыі Беларусі значна павялічылася колькасць усходнеславянскага (крывіцка-дрыгавіцкага) насельніцтва. Вось тады славяне і сталі асноўным насельніцтвам краю. Гэта мае вялікае значэнне для разумення працэсу фарміравання беларускай народнасці.

М. Гурын.

Навіны Акадэміі навук Беларусі. 1997. № 28.

ДЗЯРЖАЎНЫЯ ДЗЕЯЧЫ

КЛІМАЎ Іван Фролавіч, нарадзіўся 10.9.1903 г. у в. Касцюкоўка. Дзяржаўны і партыйны дзеяч Беларусі, адзін з арганізатараў і кіраўнікоў падполля і партызанскага руху ў Мінскай і Вілейскай абласцях у Вялікую Айчынную вайну. З 1916 г. працаваў на чыгуначным і водным транспарце ў Старых Дарогах, Слуцку, Гомелі. З 1923 г. на камсамольскай і партыйнай рабоце. З 1940 г. першы сакратар Вілейскага абкома КПБ. У 1943—1944 гг. — першы сакратар Вілейскага падпольнага абкома КПБ. З 1944 г. першы сакратар Вілейскага, Маладзечанскага,

Баранавіцкага абкомаў партыі. З 1962 г. намеснік Старшыні Савета Міністраў БССР. У 1968—1974 гг. намеснік Старшыні Прэзідыума Вярхоўнага Савета БССР. Адзін з аўтараў кнігі «Партызаны Віцебшчыны» (1970). Памёр 9.10.1991 г.

МАЗУРАЎ Кірыла Трафімавіч, нарадзіўся 7.4.1914 г. ў в. Прыбыткаўская Рудня. Дзяржаўны і палітычны дзеяч. Герой Сацыялістычнай Працы (1974).

У 1933 г. скончыў Гомельскі аўтадарожны тэхнікум, у 1947 г. — Вышэйшую партыйную школу пры ЦК ВКП(б). Працаваў тэхнікам, начальнікам Камарынскага раённага дарожнага аддзела (1933—1939), загадчыкам аддзела Гомельскага абкома (з 1939), сакратаром Гомельскага гаркома ЛКСМБ (з 1940). У Вялікую Айчынную вайну на фронце, з 1942 г. на акупіраванай тэрыторыі Беларусі са спецзаданнем. Як прадстаўнік Цэнтральнага штаба партызанскага руху знаходзіўся ў партызанскіх злучэннях Мінскай, Палескай, Пінскай, Баранавіцкай і Брэсцкай абласцей.

З 1943 г. другі, першы сакратар ЦК ЛКСМБ, у апараце ЦК КПБ. З 1956 г. першы сакратар ЦК КПБ. У 1965—1978 гг. першы намеснік Старшыні Савета Міністраў СССР. Член ЦК КПБ (1949—1966), член ЦК КПСС (1956—1981), член Палітбюро ЦК КПСС (1966—1978). Старшыня Усесаюзнага Савета ветэранаў вайны і працы (1986—1989). Аўтар кнігі ўспамінаў «Незабываемае» (1984, 1987). Памёр 19.12.1989 г.

І.Ф.Клімаў.

К.Т.Мазураў.

Мае вытокі

Родился я в апреле 1914 года в деревне Рудня, что в 10 километрах юго-восточнее Гомеля. Чисто крестьянских дворов в ней было мало. Главы большинства семей считались так называемыми рабочими-крестьянами. Почти в каждом хозяйстве имелся небольшой участок — два-три гектара. Но земли отличались малым плодородием, поэтому мужчины или постоянно работали в Гомеле, или нанимались на сезон, уезжали в Донбасс добывать уголь, убирать хлеба, строить дома.

Дед рассказывал, что наша деревня не случайно называется Рудня. В далекие времена здесь, на берегу реки, стояла рудница —мастерская по выплавке металла и производству железных изделий. Он утверждал, что наши предки пришли сюда с Урала и поселились в лесах еще при Петре Первом. Было ли то правдой — трудно сказать, хотя многие земляки отличаются от окрестных жителей своими русскими фамилиями: Пыталевы, Кирьяновы, Хартасовы, Барановы, Кауровы.

Семья, в которой прошло мое детство, была большой. В пятистенке проживали вместе 16 душ — дед Иван Лавренович, бабка Василиса, их сыновья Трофим, Родион, Сергей со своими женами и детьми, Антон, Никита, дочь Марина. У моего отца с матерью нас было шестеро: четверо мальчиков и две девочки. Я — младший. Дед и все его сыновья, кроме Никиты, работали в Гомеле в железнодорожных мастерских. В начале первой мировой войны Родиона и Сергея мобилизовали в солдаты.

Дед был грамотный и любил книги. Читал главным образом религиозно-философские сочинения Л.Н.Толстого, считал себя его последователем и даже внешне старался походить на великого писателя. Одевался в длинную белую рубаху, подпоясанную шнурком, черные шаровары и сапоги. На голове — шляпа.

Я любил деда, и он уделял мне много внимания, рассказывал разные поучительные истории. Однако на воспитании моем и моих братьев и сестер решающим образом сказалось влияние отца.

Он, на мой взгляд, был незаурядной личностью. Трофим Иванович — один из тех, способности которых в силу социальных условий не могли полностью проявиться и пойти на пользу обществу. По-моему, он обладал талантом воспитателя. Помнится отец добрым, но строгим и к себе и к людям. Не верил в Бога, не пил спиртного, не выносил сквернословия и

пошлости. Даже своей внешностью сразу располагал к себе — среднего роста, широкоплечий, сильный, открытый взгляд, лицо энергичное, русая с проседью широкая борода, одет всегда аккуратно в косоворотку с витым пояском под черным пиджаком, темные брюки, заправленные в сапоги. Так одевались тогда мастеровые. Люди к нему тянулись, приходили за советом, делились своими бедами. В семье у нас не было ссор. Отец никого из детей не наказывал, даже не ругал. Взглянет, бывало, на провинившегося укоризненно — достаточно, каждый из нас готов был после этого хоть сквозь землю провалиться. Так он влиял на всех и все боялись навлечь на себя неудовольствие этого человека. Окончив только церковноприходскую школу, отец постоянно занимался самообразованием, регулярно читал газеты и иллюстрированные журналы (выписывал журнал «Нива»). После революции заинтересовался работами В.И.Ленина. Ему помогал разбираться в политике, трудах Владимира Ильича дядя Родион, который окончил двухклассное городское училище и возвратился с войны большевиком.

Отец слыл мастером на все руки. В мастерских работал столяром. Умел ставить срубы, накрывать крышу, класть русские печи, чинить ведра и сельскохозяйственный инвентарь. Дома всегда что-то делал, выполняя заказы односельчан.

Моя мать Агафья Акимовна — простая, очень добрая женщина. После изнурительной работы в поле постоянно хлопотала по хозяйству и вечно заботилась о нас, детях, да еще о нищих и обездоленных, которых в ту пору много бродило по деревням.

Дядя Родион после революции вернулся на Гомельский паровозоремонтный завод и вскоре с семьей переселился в город. Дядя Сергей пропал на империалистической войне без вести. Его семья уехала к своим родным. Дядя Антон вернулся с фронта без ноги. После он мастерил по заказам односельчан различную утварь, да вскоре заболел чахоткой и умер.

В 1918 году во время оккупации наших мест войсками кайзеровской Германии начали создаваться партизанские отряды. В районе Сновска сформировался отряд Н.А.Щорса, выросший потом в дивизию. В него вступил дядя Никита, а мой брат Тимофей — в продотряд.

Мне едва исполнилось четыре года, когда весной 1918 года в Рудню пришли немцы. Детские впечатления, как известно, нередко сохраняются на всю жизнь. Вот и в моей памяти остались усатые, красные, толстые физиономии в касках с шишаками. У нас оккупанты забрали свинью и тут же во дворе ее освежевали. Мать плакала. Она запихивала детишек в погреб, а мы не хотели залезать туда и все глазели на невиданных пришельцев. Вскоре они убрались. Теперь через деревню часто проходили части Красной Армии.

Гомель и окружающие его районы в первые годы Советской власти были прифронтовыми. После немецких оккупантов этим губернским городом и важным железнодорожным узлом пытались овладеть петлюровцы, белогвардейцы-деникинцы, войска буржуазно-помещичьей Польши, но врагам этого сделать не удалось. Однажды летом 1919 года в Рудню прибыл кавалерийский полк Красной Армии. В нашем дворе разместился его штаб. Запомнился командир — ладный, весь в ремнях. Его ординарец подсадил меня в седло на огромного коня, и я со страхом, но и с гордостью проехал по улице до колодца на виду у всех ребятишек.

Когда окончилась гражданская война, я уже кое-что понимал. Видел, как трудно мы жили.

В стране, истекавшей кровью, мобилизовавшей все силы на разгром интервентов и внутренней контрреволюции, была разруха и голод. Особенно трудно приходилось рабочим семьям. Не миновали лишения и нашу семью. Хлеб мать пекла пополам с мякиной. Жмыхи, которые доставали на маслозаводе и которые называли макухой, считались деликатесом. Мать из них и муки приготавливала похлебку — «кулагу», после употребления которой все мы страдали животами. Не было соли и керосина. Дом освещала обычно коптилка со шнурком, пропитанным салом.

В железнодорожных мастерских, где трудились дети и отец, работы сократились, и дед, к неудовольствию моего отца, решил, что он как старший в семье должен теперь заняться сельским хозяйством. За счет конфискованных у помещика зе-

мель наша семья получила 6 десятин. Дядя Никита, вернувшись с фронта, стал помогать моему отцу. Старший же мой брат Тимофей некоторое время работал в мастерских мер и весов. Однажды он увез меня в город. Первые впечатления о поездке поездом, о вокзале, о самих мастерских, которые размещались в каком-то темном сарае, и о ночлеге там рядом с братом, прямо на полу, остались в моем детском воображении как необыкновенные приключения. После долгих и безрезультатных поисков постоянной работы Тимофей уехал искать счастья в Сибирь. Добрался до Барнаула, где проживали братья деда, обзавелся семьей да так и застрял там. В годы Великой Отечественной войны в составе одной из сибирских дивизий участвовал в прорыве блокады Ленинграда и погиб.

Несмотря на лишения, которые мне пришлось перенести в детстве, недолгое пребывание в деревне осталось в памяти как лучший период жизни.

Наша деревня раскинулась на высоком берегу небольшой речки Уть. Немноговодная и спокойная, с кристально чистой водой, она, извиваясь и петляя, ласкала берега. За речкой — луга, а за деревней — сосновый бор, где сельчане собирали грибы и ягоды.

На мое воспитание благотворно влияла природа. Незабываемы прогулки в величественные дубравы, на душистые пойменные луга. Навсегда запомнились прозрачные, голубые рассветы, наполненные пением птиц, и тихие вечера с их золотыми закатами. Особенно любил слушать на рассвете кукушку и удода.

Вспоминаются поездки в ночное, когда мы, малыши, с восторгом и трепетом слушали у костра интересные, хотя порой и малоправдоподобные рассказы взрослых.

... Рудня стояла на старинном, так называемом екатерининском шляху, связывавшем Петербург с Одессой. Он представлял собой обычную грунтовую дорогу, но широкую, на всем протяжении усаженную с обеих сторон березами. Ездила ли царица Екатерина по этому пути, никто в деревне не знал, но зато (особенно после гражданской войны) тянулись по нему обозы украинских «чумаков», возивших в Гомель и другие северные города, в том числе и в Питер, соль и богатые дары своей земли. Украинцы часто останавливались на ночлег в домах односельчан, расплачиваясь за услуги продуктами. Эти заработки являлись большим подспорьем для деревенской бедноты. Моих земляков кормила не столько земля, сколько различные заработки на стороне. Тем, у кого было много ребятишек, приходилось особенно туго.

Проезжавшие украинцы привозили с собой не только дары своей богатой земли, но и песни, интересные рассказы, а иногда и литературу. Не случайно в Рудне звучали украинский говор и украинские песни.

В деревне дружил со своими сверстниками Лешей Пыталевым, Сашей Кирьяновым, Мишей Кауровым, Тимой Хархасовым, Тимой Барановым. Вместе пасли гусей, ездили в ночное, играли в «чижика» и в лапту, вместе совершали набеги на сады и огороды соседей, за что не раз получали выволочку. Позднее жизнь разбросала нас. Я уехал в город. Мои друзья продолжали жить и учиться в деревне, где в 1924 году уже открылась семилетняя школа.

Обучаясь в городской школе, я приезжал на летние каникулы домой и помогал отцу и старшим братьям в крестьянской работе — пас скот, пахал, косил траву, убирал хлеб. Наше хозяйство считалось середняцким. Мы имели корову и лошадь, а также шесть десятин земли.

В деревне почти ежедневно проходили собрания, беседы в избе-читальне, а то и митинги. Часто приезжали шефы — рабочие из города. Общественная жизнь тогда повсеместно бурлила.

В годы восстановительного периода, когда начала возрождаться промышленность молодой Советской республики, и в годы нэпа мои братья Семен, Василий и сестра Софья работали на строительстве железной и шоссейной дорог Гомель — Чернигов. После завершения строительства перешли на предприятия города. Отец с матерью продолжали трудиться в своем хозяйстве. Отец, кроме того, подрабатывал у односельчан — кому крышу накроет, кому сруб поставит, мебель сколотит. Так и жили — не богато, но и не голодно.

З кнігі: Мазуров К.Т. Незабываемое. Мн., 1984.

М.З.Башлакоў.

ТВОРЦЫ

БАШЛАКОЎ Міхаіл Захаравіч (Міхась Башлакоў), нарадзіўся 27.4.1951 г. у пас. Станцыя Церуха (цяпер пас. Баштан) у сям'і чыгуначніка. Беларускі паэт. Член Саюза пісьменнікаў Беларусі. Скончыў Грабаўскую сярэднюю школу (1968), гісторыка-філалагічны факультэт Гомельскага дзяржаўнага універсітэта (1973). Працаваў настаўнікам Нісімкавіцкай сярэдняй школы Чачэрскага раёна (1973—1974), Цеменіцкай сярэдняй школы на Браншчыне (1974—1975), Пракопаўскай васьмігадовай школы Гомельскага раёна (1975—1978), намеснікам дырэктара гэтай жа школы. Выкладаў беларускую мову і літаратуру ў школах г. Гомеля (1978—1985). Працаваў карэспандэнтам-арганізатарам Бюро прапаганды мастацкай літаратуры Саюза пісьменнікаў Беларусі па Гомельскай вобласці (1985—1990). З 1991 г. вядучы рэдактар, з 1996 г. галоўны метадыст арганізацыйна-метадычнага цэнтра па выданні гісторыка-дакументальных Хронік Памяці Дзяржаўнага камітэта Рэспублікі Беларусь па друку. Удзельнік ліквідацыі вынікаў аварыі на Чарнобыльскай АЭС.

Першыя вершы надрукаваў у гомельскай раённай газеце «Маяк» (1968). Аўтар кніг паэзіі «Касавіца» (1979), «Начны паром» (1987), «Дні мае залатыя» (1993), «Лілея на цёмнай вадзе» (паэма, 1994). На некаторыя вершы паэта напісаны музычныя творы, у тым ліку кантаты «Радзіма надзей і трывог» і «Дні мае залатыя».

З паэзіі Міхася Башлакова

Матчыны грыбы перабіраю,
Што прывезла сёння з Церухі.
І здаецца, зноў я адчуваю
Прэлы пах імшэлае страхі.

Бачу асцярожны след ласіны
У світальным восеньскім бары.
І прычулася, што зноў асіну
Падгрызлі над рэчкаю бабры.

Помню, як мурзатыя да пятак
Смажылі ля поля каласкі.
... Яшчэ спалі за туманам хаты,
А ўжо нас гукалі цягнікі.

Ад усіх забаў сваіх дзіцячых
Спадарожным поездам уцёк.
І у спешцы я забыў удачу,
І забыў са шчасцем вузялок.

Вось чаму цяпер перабіраю
З хваляваннем матчыны грыбы.
Усё здаецца, што між іх спаткаю
Шумныя дзіцячыя гады...

* * *

Сыну Андрэю

Завечарэла. Дымкай зацягнула.
Чакаю я цягнік на Церуху.
Жыццё, як хуткі поезд, прамільгнула...
Калі і як? Паверыць не магу.

Што я паспеў на гэтым свеце белым?
Дзесятак вершаў нейкіх напісаў?
Чаму ж так рана сёння звечарэла?
Шчыміць душа... і просіцца сляза.

Ссамотнеў я па дарагіх мясцінах.
Я на радзіме так даўно не быў.
Спынюся каля роднае хаціны.
Я помню ўсё. Нічога не забыў.

Я помню дні маленства залатыя,
Пах бульбы і цяпло начных кастроў...
Мурожнымі сцяжынамі ляснымі
Блукае рэха даўніх тых гадоў.

І хоць ніхто мяне там не чакае.
І хоць чужы агеньчык там гарыць.
У Церуху да бэзавага мая
Асенні мой цягнік загрукаціць...

КАСАВІЦА

Нас разбудзіць на дымным світанку
Дробны-дробны стук малатка.
Клепле маці касу каля ганка.
Ходзіць бойка па клёпе рука.

Маці, нібы каса-дзевятуха,
Купін бачыла шмат на вяку.
Выпраўляе кляпун лапатуху.
Зычным рэхам разносіцца стук.

І ў суседзяў злева і справа
Зазвіняць, запяюць малаткі.
Упадуць сёння першыя травы
Пад касой ля туманнай ракі.

Касавіца.
Чаканае свята.
Выйдзе Чэрвень з касцамі на луг.
Малады, у настроі прыўзнятым.
Размахнецца —
захопіць аж дух.

Луг расквеціцца фарбамі хустак,
Гучнай песняй акоціць прастор.
Водар сена, настоены густа,
Важным панам заедзе у двор.

Клепле маці касу ...
Касавіца.
Малаткі ўсё гамоняць званчэй.
Самы сон...
Нам ніколькі ж не спіцца:
Пакуляцца б у сене хутчэй...

І няўцям мне тады было з братам,
Калі двор сенам радасна пах,
Што матуля нам гэтае свята
Носіць ношкамі на плячах.

НАВАБЕЛІЦА

Мне прыснілася зноў Навабеліца
І на вуліцы Сонечнай дом,
Дзе вясной цвет вішнёвы мяцеліцца
За маім адзінокім акном.

Дзе на лавачцы вечарам познім
Маці доўга з суседкай сядзіць,
Дзе апоўначы поўня над пожняй
І за соснамі бакен гарыць.

Мне прыснілася ціхая раніца,
За ракой салаўі ў лазняках.
Я паеду дамоў...
Там туманіцца
Пад старымі бярозамі шлях.

П.Н.Гаўрыленка.

Там за хатамі пасвяцца коні,
Там у жыце цвітуць васількі.
На гулянках там хрыпнуць гармоні,
І спяваюцца мужыкі...

Там гарачыя спелыя дзеўкі:
Млеюць грудзі тугой цецівой.
Нібы стрэлы, саскі пад сукенкай,
Ружаватыя над белізной...

Там зара над заснежаным полем
На паўнеба гарыць за сялом.
І мой сон адклікаецца болем,
І мой боль адклікаецца сном...

ВАСЮК Тамара Іванаўна, нарадзілася 6.7.1952 г. у в. Хатаранка. Беларускі мастак дэкаратыўна-прыкладнога мастацтва. У 1977 г. скончыла Беларускі тэатральна-мастацкі інстытут. З 1992 г. выкладае ў Беларускім універсітэце культуры. Працуе ў кераміцы. Аўтар медалёў «Гусоўскі», «Драздовіч» (абодва 1975), дэкаратыўных кампазіцый «Белая» (1981), «Дзяды» (1982), дэкаратыўнай маскі «Пінская шляхта» (1983), скульптур «Чаканне», «Вандроўнік», «Дабрыня», «Лесавік», «Вадзянік», «Дамавік» (усе 1984—1986), «Барбара Радзівіл» (1992), «Радзівіл Чорны» (1993), дэкаратыўных ваз «Свянцянскае зелле», «Ахвярнік», «Вечар», «Краявід» (усе 1988—1990).

ГАЎРЫЛЕНКА Павел Нікіфаравіч, нарадзіўся 28.2.1902 г. у в. Касцюкоўка ў сялянскай сям'і. Беларускі мастак. У 1930 г. скончыў Віцебскі мастацкі тэхнікум. Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. У 1956—1961 гг. старшыня Саюза мастакоў Беларусі. Працаваў у жывапісе. Аўтар карцін: «Ваколіца. Касцюкоўка» (1935), «Домік маці» (1935), «Гарадскі краявід» (1936), «Партызаны на Палессі»

(1942), «Сакавік» (1945), «Халодны дзень» (1945), «Пераправа» (1946), «Алея ў садзе» (1949), «Малацьба» (1950), «На партызанскім аэрадроме» (1950), «Ідзе эшалон» (1957), «Вясна» (1958), «Мокры луг» (1960) і іншых. Памёр 4.2.1961 г.

Жыццёвасць вобразаў

Вялікая і дружная сям'я, якая ніяк не магла выбіцца з галечы, праца на бацькавай гаспадарцы ў роднай вёсцы — вось як праходзіла дзяцінства будучага жывапісца.

Ён быў яшчэ падлеткам, калі пачалася Вялікая Кастрычніцкая сацыялістычная рэвалюцыя. У 1922 г. юнак уступіў у камсамол, а праз год, па мабілізацыі Гомельскага павятовага камітэта камсамола, пайшоў служыць у Чырвоную Армію. І камсамол, і служба ў арміі памаглі яму духоўна загартавацца, абудзілі прагу да актыўнага ўдзелу ў грамадскім жыцці, імкненне да набыцця ведаў.

Яшчэ ў дзяцінстве Павел праяўляў здольнасць да малявання. Аднаго разу хлопчык надумаў пакпіць са свайго багамольнага дзядзькі і, намаляваўшы вясковую прыгажуню, павесіў у куце сярод старых абразоў.

Сур'ёзна захапляцца маляваннем малады Гаўрыленка пачаў тады, калі служыў у Чырвонай Арміі. Ён удзельнічаў у выстаўцы чырвонаармейскага мастацтва ў Смаленску і атрымаў за свае малюнкі ўзнагароду — імянны гадзіннік. У 1926 г., калі скончыўся тэрмін вайсковай службы, Павел Гаўрыленка паехаў у Віцебск і паступіў вучыцца ў мастацкі тэхнікум.

Віцебскі тэхнікум з'яўляўся ў тыя гады асноўным цэнтрам падрыхтоўкі беларускіх мастакоў. У той час у ім выкладалі выхаванцы Пецярбургскай акадэміі мастацтваў М.А.Керзін, В.В.Волкаў, М.Г.Эндэ і іншыя...

У 1930 г. П.Н.Гаўрыленка скончыў Віцебскі мастацкі тэхнікум і пераехаў у Мінск. Тут пачалася яго актыўная творчая і грамадская дзейнасць. Ён далучыўся да рэвалюцыйнай арганізацыі мастакоў Беларусі (РАМБ), створанай у 1929 г. У РАМБ уваходзілі скульптары А.М.Бразер і А.В.Грубе, жывапісцы І.О.Ахрэмчык, А.Г.Касталянскі і іншыя.

У 1931 г. П.Н.Гаўрыленка быў абраны адказным сакратаром РАМБа.

На IV Усебеларускай мастацкай выстаўцы экспанаваліся дзве карціны Паўла Нікіфаравіча — «Брыгада за працай у калгасе» (1931), «Разгрузка элеватара» (1930) і два малюнкі — «Шклабуд» і «Аршанскі элеватар» (1931). Гэтыя творы не захаваліся.

На V Усебеларускай мастацкай выстаўцы (1932) экспануюцца новыя палотны П.Н.Гаўрыленкі «Пуск завода» (1932), «На будаўніцтве» (1931), «У разведцы» (1932) і некалькі малюнкаў. Да нас дайшла толькі фотарэпрадукцыя з карціны «На будаўніцтве».

На выстаўцы беларускага мастацтва ў Маскве ў 1935 г. экспанавалася яго карціна «Элеватар», пейзаж Мінска і аўтапартрэт.

П.Гаўрыленка.
На партызанскім аэрадроме.
1950.

Мастак шмат працуе, каб спалучыць канкрэтнасць паказу з неабходнай цэласнасцю. Эцюды, зробленыя ў трыццатыя гады, сведчаць, што мастак паступова набліжаўся да паспяховага вырашэння гэтай задачы. Некаторыя з эцюдаў захаваліся: пейзажы Касцюкоўкі («Ваколіца», 1935; «Домік маці», 1935) і «Гарадскі краявід» (1936).

«Ваколіца» і «Домік маці» — гэта дакладныя закончаныя пейзажы мясцін, дзе прайшло маленства мастака. У іх відаць імкненне перадаць самыя асноўныя і пастаянныя ўражанні. Ці піша ён вясковую хату, куды неаднойчы прыязджаў пагасціць да маці, ці купы дрэў, качаны капусты на агародзе або вясковую ваколіцу, Павел Нікіфаравіч знаходзіць непарыўную сувязь усіх элементаў формы, усіх асноўных колераў.

22 чэрвеня 1941 г. пачалася Вялікая Айчынная вайна. З першых дзён яе Павел Нікіфаравіч знаходзіўся ў радах Савецкай Арміі. У 1942 г. урад БССР адклікае Гаўрыленку ў Маскву, дзе ён назначаецца начальнікам аддзела выяўленчага мастацтва Упраўлення па справах мастацтва.

Многа энергіі аддае Павел Нікіфаравіч, каб наладзіць сувязь з беларускімі мастакамі, якія знаходзіліся на фронце, ваявалі ў партызанскіх атрадах ці былі эвакуіраваны ў тыл.

На выстаўцы, арганізаванай у Маскве ў гонар 25-годдзя БССР (1944), выступіў вялікі і згуртаваны калектыў беларускіх жывапісцаў, скульптараў, графікаў. На ёй былі прадстаўлены творы, прысланыя з многіх гарадоў Савецкага Саюза, з розных франтоў і партызанскіх атрадаў. І ў гэтым вялікая заслуга П.Н.Гаўрыленкі.

І ў час вайны, і ў першыя гады пасля яе сканчэння Павел Нікіфаравіч працуе над графічнымі і жывапіснымі творамі, прысвечанымі гераічнай барацьбе савецкага народа з фашысцкімі захопнікамі. У 1942 г. ён напісаў эскіз «Прарыў нямецкай абароны», экспанаваны на выстаўцы ў Новасібірску. У 1943 г. мастак стварае графічную кампазіцыю «Вяртанне партызан з аперацыі» (пяро, туш), а потым паўтарае яе ў карціне «Партызаны на Палессі» (1944).

У 1946 г. П.Н.Гаўрыленка піша карціну «Пераправа (фарсіраванне ракі)». Нечым яна нагадвае кампазіцыю «Вяртанне партызан з аперацыі». Тут зноў намаляваны лясісты бераг, далей на вадзе відаць плыты з воінскімі падраздзяленнямі, якія фарсіруюць раку. У цэнтры знаходзяцца дзве фігуры — жанчына-партызанка і баец у плашч-палатцы з аўтаматам у руках.

Неўзабаве П.Н.Гаўрыленка піша карціну «На партызанскім аэрадроме» (1948). Сюжэт яе просты. На лясной паляне партызаны сустракаюць лётчыка з Вялікай зямлі, які даставіў ім вайсковае забеспячэнне.

Адначасова з творамі аб Вялікай Айчыннай вайне П.Н.Гаўрыленка піша некалькі карцін, прысвечаных пасляваеннай Беларусі. Гэта — «З зямлянак у новыя дамы» (1947), «Збор яблык» (1949), «Шклозавод» (1949). Уважліва адлюстроўвае ў іх мастак мірнае жыццё беларускай вёскі, нанава адбудаваных заводаў, нараджэнне якіх ён паказаў некалі ў сваіх першых палотнах.

У 1951—1954 гг. П.Н.Гаўрыленка амаль не піша вялікіх тэматычных кампазіцый. Эцюдныя матэрыялы гэтага перыяду з'яўляюцца як бы падрыхтоўчай

П.Гаўрыленка. Ідзе эшалон. 1957.

А.С.Грачанікаў.

работай да значных кампазіцыйных твораў, прысвечаных мірнай працы. Ён працуе галоўным мастаком па афармленню новага павільёна Беларускай ССР на Усесаюзнай выстаўцы сельскай гаспадаркі (цяпер Выстаўка дасягненняў народнай гаспадаркі) у Маскве.

У 1957 г. П.Н.Гаўрыленка піша невялікія палотны «На будоўлі» і «Ускраіна новага Мінска». На іх паказаны чыстыя ўтульныя дамы, дзе-нідзе над новымі будынкамі ўзвышаецца вежавы кран. Лініі, якімі акрэслены контуры дамоў і кран, скакойныя і выразныя, а фарбы палотнаў — светлыя і радасныя. Тут усё перадаецца больш канкрэтна, дакладна, чым у карцінах на гэтую ж тэму, зробленых у трыццатыя гады. Карціны гэтыя свежыя, без залішняй сухасці. У іх адлюстраваны не толькі працэс працы, яе тэмп і напружанне, а і вынік — паказана, як праца робіць жыццё людзей радасным, шчаслівым.

Яшчэ больш яркае, паэтычна-цэласнае ўспрыманне рэчаіснасці знайшло выяўленне ў карціне «Ідзе эшалон» (1957), якая экспанавалася на Усесаюзнай юбілейнай выстаўцы, прысвечанай 40-годдзю Кастрычніка. ...Летні сонечны пейзаж; на сенажаці, стракатай ад кветак, дзеці глядзяць услед цягніку з платформамі, які вязе новыя трактары і аўтамашыны. У простай сцэне сучаснае Савецкай Беларусі пераклікаецца з будучым, з заўтрашнім днём краіны. Карціна, магчыма, залішне квяцістая, але разам з тым вясёлая шматколернасць робіць яе неяк па-дзіцячаму радаснай і яснай, у адпаведнасці з яе сюжэтам.

Апошняя работа мастака «На рыштаваннях» — складаная кампазіцыя, прысвечаная працоўным будням Беларусі. Яна задумана як своеасаблівая жывапіская паэма аб невычарпальных жыццёвых і творчых сілах народа.

Але закончыць карціну мастаку не давялося.

4 лютага 1961 г. пасля працяглай хваробы Павел Нікіфаравіч Гаўрыленка памёр.

З кнігі: Аладава А. Павел Нікіфаравіч Гаўрыленка. Мн., 1963.

ГРАЧАНІКАЎ Анатоль Сямёнавіч, нарадзіўся 8.9.1938 г. у в. Шарпілаўка ў сям'і служачага. Беларускі паэт. Член Саюза пісьменнікаў Беларусі. У 1960 г. скончыў Гомельскі інстытут інжынераў чыгуначнага транспарту, у 1969 г. — Вышэйшыя літаратурныя курсы ў Маскве. Працаваў на рамонтна-механічным заводзе (1960—1962), намеснікам загадчыка аддзела прапаганды і агітацыі Гомельскага абкома камсамола (1962—1965), першым сакратаром Гомельскага гаркома камсамола (1965—1967), загадчыкам аддзела літаратуры газеты «Літаратура і мастацтва» (1969—1971), намеснікам старшыні праўлення СП Беларусі (1971—1976), галоўным рэдактарам часопіса «Вясёлка» (1976—1978), часопіса «Бярозка» (1978—1982), часопіса «Маладосць» (1982—1991).

Аўтар зборнікаў паэзіі: «Магістраль» (1964), «Круглая плошча» (1971), «Грыбная пара» (1973), «Начная змена» (1975), «Дрэва на выспе» (1977), «Калі далёка ты» (1979), «Палессе» (1983), «Верасень» (1984), «Я вас люблю» (1986), «Жнівень-45» (1990). Выдаў некалькі кніжак для дзяцей.

Лаўрэат прэміі Ленінскага камсамола Беларусі (1974), Дзяржаўнай прэміі БССР (1984). Памёр 7.3.1991 г.

З вершаў Анатоля Грачанікава

Шарпілаўка цячэ ў жыццё, як Сож,
Свае ў яе віры і перакаты.
Апоўначы на сцішаныя хаты
Мядзведзіца схіляе зорны кош.
І ў першароднай цішыні наўкол
Я слухаю, прысеўшы на калоды,
Як вечнасць, асядаючы на дол,
Быцця зямнога запаўняе соты.
Гудуць у небе зоры, быццам восы,
Нябесная дыміцца сенажаць.
Нібы застагаваныя пакосы,

Над лесам хмары сонныя ляжаць.
А вёска спіць. Бязгрэшна. Ціхамірна.
Ад бальшакоў задымленых узбоч.
На ўсё жыццё запрэжаная ў свірны,
Перапаўзае жніверьскую ноч.
Сапе смактухай успацелай глеба.
Прарэзваецца досвітку смуга.
Не трэба вёсцы дакучаць, не трэба.
Яна сама разбудзіць пастуха.

* * *

Дняпро і Сож. Міжрэчча.
Зараснікі парэчак.
Царства ласінае, салаўінае.
Звонкае лета шыпшыннае.
Ціхі прытулак язёў і самоў...
...Зноўку хачу дамоў.
Там, паміж Гомелем — Кіевам,
Над Сожам крылы ускінула
І кліча мяне, нібы кнігаўка,
Вёска мая — Шарпілаўка.
Стоміцца сэрца, здарожыцца,
Ды ноччу і днём трывожыцца:
Як там бацькі і родзічы,
Дубровы і курганы?
Жыву, іх усюды помнячы,
Ці помняць мяне яны?

ЕЛІСЕЕЎ Леанід Аляксеевіч, нарадзіўся 2.1.1938 г. у Навабеліцы. Беларускі мастак. У 1967 г. скончыў Арлоўскі пединстытут. Працуе ў жывапісе. Аўтар работ: «Цішыня» (1983), «Баравікі» (1983), «Чэрвеньскі матыў» (1989), «Мой родны кут» (1989), «Лясное возера» (1990), «Навала» (1996) і інш.

ЕЎТУХОЎ Уладзімір Аляксеевіч, нарадзіўся 25.1.1948 г. у п. Вішанскі. Беларускі мастак. У 1974 г. скончыў Беларускі тэатральна-мастацкі інстытут. Працуе ў манументальна-дэкаратыўным мастацтве і жывапісе. Аўтар манументальна-дэкаратыўных работ: «Поры года» (1974, Мазыр), «Маладыя» (1975, Гомель), «Юнацтва» (1975, Гомель), «Людзі ў белых халатах» (1977, Гомель), «Братам Лізюковым» (1977, Гомель), «Зямля партызанская» (1982, Гомель), «Народжаныя рэвалюцыяй» (1983, Гомель), «Вячэрняя песня» (1985, Гомель), «У добры шлях» (1983, Рагачоў) і жывапісных: «Пейзаж» (1976), «Дождж» (1977), «Таёжны гай» (1977), «У родны край» (1980), «Дзяўчынка з кветкай» (1981), «Сыны Беларусі» (1983) і іншых.

ЖЫХАРАЎ Віктар Канстанцінавіч, нарадзіўся 17.11.1940 г. у в. Новая Мільча. Беларускі мастак. У 1958 г. скончыў Гомельскую студыю выяўленчага мастацтва, а затым Алма-Ацінскае мастацкае вучылішча (1961). Працуе ў жанры пейзажу. Аўтар работ: «Вяртанне вясны», «Блакітны дзень», «Стажкі», «Восень», «Зіма ў Мільчы», «На зямлі чарнобыльскай», «Падняпроўе» і іншых.

ЛУК'ЯНЕНКА Пётр Дзмітрыевіч, нарадзіўся 26.6.1950 г. у г.п. Касцюкоўка. Беларускі мастак. У 1980 г. скончыў Беларускі тэатральна-мастацкі інстытут. Працуе ў жывапісе. Удзельнік рэспубліканскіх, усесаюзных і замежных выстаў. Аўтар работ: «Нацюрморт з лямпай» (1980), «Настальгія» (1982), «Крым» (1985), «Нацюрморт цяжкіх ваенных гадоў» (1985), «Нацюрморт з рабінай» (1986), «Стары млын» (1986) і іншых.

ЛЯШКЕВІЧ Валерый Віктаравіч, нарадзіўся ў 1950 г. у в. Чкалава. Беларускі мастак. Вучыўся ў Яраслаўскім і Бранскім мастацкім вучылішчах (1974—1983), наведваў клас малюнка Акадэміі мастацтваў у Ленінградзе (1985—1987). Працуе ў графіцы. Персанальныя выстаўкі работ прайшлі ў г. Жыздра Калужскай вобласці (1983) і ў Гомелі (1994). Аўтар работ: «Двухлікі Янус», «Экалогія», «Партрэт жанчыны», «Партрэт мужчыны» і іншыя.

МАЖЭЙКА Аляксандр Васільевіч, нарадзіўся ў 1931 г. у в. Вясёлае Поле ў сям'і настаўніка. Беларускі літаратуразнавец і перакладчык. Скончыў Беларускі дзяржаўны універсітэт. Працаваў у інстытуце літаратуры імя Я.Купалы НАН Беларусі, газеце «Літаратура і мастацтва», выдавецтве «Народная асвета».

Аўтар публікацый пра чэшска-славацка-беларускія літаратурныя сувязі. Перакладае з чэшскай, славацкай, польскай і балгарскай моў. Пераклаў з польскай мовы творы М.Дамброўскай, Т.Новака, З.Жакевіч, з чэшскай Я.Гашака і іншыя.

МАІСЕЕНКА Алег Раманавіч, нарадзіўся 25.5.1939 г. у в. Цярэнічы ў сям'і настаўнікаў. Скончыў Баранавіцкае тэхнічнае вучылішча, Гомельскі пединстытут імя В.П.Чкалава (1966). Працаваў на камсамольскай, партыйнай і савецкай рабоце. Цяпер — начальнік упраўлення культуры Гомельскага аблвыканкома.

Т.В.Мельчанка.

Заслужаны дзеяч культуры Рэспублікі Беларусь (1996).

Аўтар зборніка паэзіі «Дарогі памяці» (1989).

З вершаў Алега Маісеенкі

ЦЯРЭНІЧЫ
Між прывольных палёў,
Дзе Узы берагі
Яблынь белаю кіпенню пеняцца,
У сусвеце плыве
Мой куток дарагі —
Мая ціхая вёска Цярэнічы.
Тут дзяцінства маё
Басанож адышло.
Тут каханне спазнаў
Я юначае.
Тут мужнеў,
Тут упэўнена стаў на крыло,
Ў шлях жыццёвы пайшоў
Маім лёсам прызначаны.
Што пакінуў цябе,
Ты даруй мне, прабач...
Мая ж памяць трымае
Былога карціны —
У жытнёвых палях
Перапёлчыны плач,
У асеннюю ноч
Сумны крык жураўліны.
Гвалт гракоў
На узнятае плугам раллі,
Туманы,
Што над чыстымі водамі сцелюцца...
Над ракой, на масту
Тут заядла вялі
Рэй музыкі з Аздзеліна, Старае Беліцы...
Я садамі у мроях
Брыду наўпрасткі,
У антонавак пах
Слодыч памяці будзіць...
Я люблю вас бясконца,
Мае землякі,
Працавітыя,
Шчырыя, добрыя людзі!
Дзе б ні быў я —
У маёй ты душы назаўжды
Ціхім сумам у сэрцы гарэнячы.
Ў снах і яве прыходжу я зноўку сюды,
Сэрцу мілы куток мой — Цярэнічы.

МЕЛЬЧАНКА Таіса Васільеўна, нарадзілася 15.10.1947 г. у в. Маркавічы ў сялянскай сям'і. Беларуская паэтэса. Член Саюза пісьменнікаў Беларусі. У 1970 г. скончыла Гомельскі дзяржаўны універсітэт. Працавала настаўніцай у школах г. Гомеля. Выкладала родную мову і літаратуру.

Аўтар зборнікаў паэзіі «Вясковая песня» (1984), «Бацькоўскі дом» (1989), «Званок у верасень» (1992), «Каласы болю» (1994), «Добры знак» (1997).

З вершаў Таісы Мельчанка

Дадому сцежкі палявыя клічуць,
А выбрацца ніяк жа не магу.
Мне б часу у каго на дзень пазычыць,
Ніколі не застануся ў даўгу.

Пагляд мой гасне без малюнкаў дзіўных,
А вір турбот зацягвае сіло.
Ратуй мяне, ратуй мяне, Радзіма,
Схавай пад сваё цёплае крыло.

Адчуць мне дай часцінкаю народа,
Яго напеўнай мовы і душы.
Я з Маркавіч, з-пад Гомеля я родам.
На стужках рэк аб гэтым напішы.

У маёй песні не сарвецца голас —
Яна умее родны край любіць.
Ты песціла яе, як сонца колас,
І нельга нас з табою разлучыць.

СЭНС ЖЫЦЦЯ
Імчыць цягнік мяне дадому,
Спяваюць рэкі ў такт хадзе.
Сумуе сэрца па святому —
Па бацьку, маці, па куце.
Дымок над вуліцай вясковай
Нясе мне роднае цяпло.
Злятаюць з вуснаў тыя словы,
Якімі мовіці сяло.
Як жаўрука трымае неба
Зычлівай песняю вясны,

Так і мяне вось гэта глеба —
Прадзедаўскія карані.
Здаецца, сёння тут маўкліва,
Нібы ўсе вымерлі даўно.
Ды не! Прынеўка пабудзіла
Задзірыстасцю ўсё сяло.
Мне люба дожджыка гаворка
І пярламутр сырой травы.
І нат свавольніца-вясёлка,
Што вынырнула з-за гары.
Яна вады набрала з рэчкі
І выплеснула на лугі.
Аж прасвятлеў рамонкаў венчык
І край бясконца дарагі.
Так шчаслівіла прырода,
Што зноўку бачу сэнс жыцця.
Як добра, што я з вёскі родам
І з ёю ў хвілі адкрыцця.

МЯДЗВЕДЗЕЎ Іван Іванавіч, нарадзіўся ў 1938 г. у в. Шарпілаўка. Беларускі паэт. У 1961 г. скончыў Гомельскі педінстытут імя В.П.Чкалава. Працаваў качагарам, настаўнікам, рабочым. Аўтар паэзіі «Паром» (1979).

З вершаў Івана Мядзведзева

ЦЕРУХА
За Церухой — смароды пах,
Гусцеюць цені ад ляшчыны,
Ляціць за сад, за гай, за шлях
Бесперапынны шум плаціны.

І хоць вядомы ён здаўна
Ўвесь свет ад краю і да краю,
Па-свойму ўсё-такі яна
І ненавідзіць, і кахае.

Ці на радзінах, ці ў гасцях
Сваё спявае і танцуе.
Там гарадскі уклад жыцця
На сельскім коніку гарцуе.

А толькі знічка прамільгне,
Нібыта ўсплеск душы сірочай,
Яна працяжна уздыхне
Скрозь сон трывожны сярод ночы.

Якія змены прынясе
Ёй новы дзень?
Адно бясспрэчна:
Стагоддзі вёсцы Церусе
Стаяць над Церухою-рэчкай.

І.І.Мядзведзеў.

ПАРОМШЧЫК
Я адзін, як заўжды, на світанні
Выйду з хаты насустрач зары,
Хоць ніхто не назначыў спаткання
І не скора прыедуць сябры.

Адвяжу хісткі човен пад ліпай,
Сож асветлены пераплыву
Там, дзе золак вясёлку рассыпаў,
Плашч вясёла шпурну на траву.

Не пляткар, не ліхвяр я, не ўзломшчык,
Чужых думак не злодзей, не рвач.
Толькі песні ў душы.
Гэй, паромшчык!
Па парваным канаце не плач.

Раздзялі лепш са мной адзіноту,
І цыгарку, і чарку, як брат.
Будзе дзень, пойдзе ўсё, як па нотах,
Прывязуць табе новы канат.

НІСКІ Георгій Рыгоравіч, нарадзіўся 21.1.1903 г. у Навабеліцы. Беларускі і рускі жывапісец і графік. Маляваць пачаў з дзяцінства. Вучыўся ў Гомельскай студыі імя Урубеля (1919—1921). У 1921 г. паступіў у Вышэйшыя мастацка-тэхнічныя майстэрні ў Маскве, а затым у Вышэйшы мастацка-тэхнічны інстытут, які закончыў у 1930 г.

Аўтар вядомых работ «Восень» (1932), «На абарону Масквы» (1941), «Беларускі пейзаж» (1947), «Верхняя Волга» (1949), «Вясёлка» (1950), «Падмаскоўе» і іншых. У 1958 г. ён быў абраны правадзейным членам Акадэміі мастацтваў СССР. У 1965 г. яму прысвоена ганаровае званне «Народны мастак РСФСР». Двойчы лаўрэат Дзяржаўнай прэміі СССР (1947 і 1951). Памёр у 1987 г.

Паэзія жывапісу

Летом 1934 года знаменитый французский художник Альбер Марке побывал в Советском Союзе. Когда его спросили, кто из московских художников ему больше всех понравился, он ответил: «Я очень полюбил работу молодого Нисского, его пейзаж «Осень».

Как разглядел Марке в огромном московском калейдоскопе эту картину, размером чуть больше развернутой школьной тетради?

Очевидно, французского мастера очаровали душевность и необычайно острое чувство современности, наполнившее это полотно, его взволновало биение сердца неизвестного ему художника.

...По горячим от солнца рельсам, по пыльным путям узловой станции Новобелицкая носится ватага босых мальчишек. Один из самых озорных малышей, русый, весь в веснушках, Жорка Нисский, сын станционного фельдшера. Он живет в маленьком домике, всего в ста метрах от железной дороги.

Узловую окружал сосновый бор и заросшие ловой болота. Мальчишка рос на воле — весь мир принадлежал ему. И звонкие лесные ручьи, и ленивая река Сож, и даже таинственное озеро, по которому ходили плоты, — все было в его владениях. Но самым дорогим в его царстве была железная дорога с паровозами, водокачкой, семафорами.

Малыш любил рисовать паровозы. Все было хорошо, пока дело не доходило до колес. Тут шло криво, косо, и поезда упрямо стояли на месте. Юный художник чистенько ревел от досады. Но однажды он взял подсвечник с круглой подставкой, обвел ее карандашом, и поезд сразу покатил быстрее ветра.

Каникулы. Жорка ни минуты не сидит дома. Спозаранку он убегает в лес, купается с ребятами в речке, потом спешит на станцию. Надо успеть забраться на «кукушку» к знакомому машинисту, под завистливые взоры друзей дать гудок и, замирая от счастья, укатить из Новобелицкой и мчаться куда-то далеко-далеко. Он приходил домой поздно, весь перемазанный мазутом, часто со сбитыми руками, порой в синяках.

Каникулы кончились. Теперь каждое утро Жора надевал красивую фуражку, брал ранец и, благословляемый спящей матерью, шел в школу. Он проходил двадцать шагов до изгороди и нырял в кусты. А через мгновенье, перемахнув через забор, он уже был на чердаке родного дома, где его ждали холст, кисти и купленные на сэкономленные от завтраков деньги краски фирмы «Гюнтер Вагнер»...

В 1921 году Георгий Нисский приезжает в Москву и поступает во ВХУТЕМАС.

Много написано о дерзких и восторженных вхутемасовцах, об их учителях, о бесконечных спорах и дискуссиях.

Ребята любили спорт. Они занимались легкой атлетикой, играли в волейбол. Волейболисты ВХУТЕМАСа держали первенство Москвы. В сборной команде одним из лучших игроков был Георгий Нисский.

...Нисский — поэт. Его видение мира глубоко лирично. Взволнованно, прочувствованно, он по-особому, по-своему воспринимает жизнь во всех ее проявлениях. И в гуще событий, и в самых мелких штрихах будней художник осмысливает все остро и точно. Он очень мало пишет с натуры, но зато много видит. Живописец ежедневно, ежеминутно снова открывает мир, мир своей мечты.

Новобелицкая. Погожие дни лета 1932 года. Мастер приезжает погостить к родителям, отдохнуть, поработать. Он встает рано утром.

Только что взошло солнце и заискрился, засверкал сад, покрытый росой. Поют птицы, кругом благодать неописуемая.

Он уходит в дальний глухой бор послушать шум сосен и голоса птиц, потом бредет к речке и долго-долго глядит, как ветер высоко в небе гонит облака. Он встречает школьных товарищей, снова едет на маневровой «кукушке» и снова приходит домой поздно вечером, весь перемазанный, усталый и счастливый.

Вскоре Нисский обретает то состояние душевной наполненности, которое так необходимо для творчества поэтам и художникам.

Пейзаж «Осень» он написал дома, сидя на завалинке, по впечатлению, без этюдов. Отец любил сидеть поблизости, молча поглядывая на работу сына. Так родился этот маленький холст, пленивший Марке.

В середине тридцатых годов Нисского увлекает тема моря. Он пишет несколько картин, создавших ему известность. В это

же время в его мастерской рождаются десятки маленьких эскизов, носящих в себе планы новых картин, новых решений. Впереди были намечены выставки, поездки. Но жизнь рассудила иначе.

...Октябрь 1941 года. Москва.

Танки идут на запад. На них в белых полушубках солдаты с суровыми, обветренными лицами. В Колонном зале Дома Союзов проходят митинги ополченцев. Небо Москвы гудит от разрывов зенитных снарядов. Тревоги следуют одна за другой...

Георгий Нисский стоит у обочины Ленинградского шоссе и глядит на поток танков, рвущихся на запад.

Он продрог, уже давно стемнело, но он не может уйти, оторваться от этой грозной картины.

«Я этюдов не писал, — вспоминает Нисский. — Я только чувствовал и смотрел, а потом убегал в мастерскую рисовать и компоновать. А вещь написал, сам не замечая... в два дня».

В тяжелые дни обороны Москвы Нисский за пятьдесят часов создает эпическое полотно «На защиту Москвы».

Критики иногда упрекали художника за «быстроту» писания картин. Им, очевидно, было невдомек, какой глубокий духовный процесс предварял окончательный «творческий залп» мастера.

В феврале 1942 года Дейнека и Нисский едут в действующую армию, в район Юхнова. Враг разгромлен, отброшен от Москвы.

Нисский ведет фронтовой дневник.

«Только бы верно понять сердцем. На глаза надежды больше. Видят уже правильно...

...Отбирать только главное... Остальное, литературно досказывающее, убирать, убирать, уверенно, безжалостно».

...Отгремела гроза. Но еще бродят в тревожном небе косматые махины туч, еще темен край неба, где порой у самого горизонта полыхают зарницы. Солнце прорвало свинцовую граду облаков и зажгло в напоенном влагой воздухе радугу — предвестницу окончания ненастья. Ослепительно сверкают ажурные фермы моста, перекинутого через канал. Нарушая тишину, весело гудит теплоход, по-деловому рассекая гладь вод. Пейзаж «Радуга» написан Нисским в 1950 году.

В послевоенные годы художник много работал. Он создал десятки пейзажей, в которых нашла отражение радость ощущения мира. Они пронизаны солнцем...

Искусство Георгия Нисского молодое. Его полотна лаконичны, но за внешней строгостью и сдержанностью — горячее сердце художника.

З кнігі: Долгополов И.В. Певцы Родины. М., 1981.

ПАКАТАШКІН Валянцін Пятровіч, нарадзіўся 1.10.1940 г. у Навабеліцы. Беларускі мастак. Брат мастака Я.Пакаташкіна. Скончыў Мінскае мастацкае вучылішча (1963), Віцебскі педінстытут (1974). Больш за 30 гадоў з'яўляецца кіраўніком народнай студыі выяўленчага мастацтва Абласнога цэнтра дзіцячай творчасці. Заслужаны настаўнік Беларусі. Працуе ў жывапісе. Аўтар работ: «Піёны» (1961), «Паўночная вёска» (1971), «Гарадскі пейзаж» (1973), «Зямля Палеская» (1978), «Першы снег» (1981), «Час цвіцення» (1987), «Валатаўская царква» (1990), «Разліў ракі» (1992), «Вячэрні звон» (1993) і іншых.

ПАКАТАШКІН Яўген Пятровіч, нарадзіўся 12.4.1937 г. у Навабеліцы ў сям'і рабочага. Беларускі мастак. Бацька Пётр Рыгоравіч родам з в. Пясочная Буда. У 1960 г. скончыў Мінскае мастацкае вучылішча. Працаваў у асноўным у графіцы. Аўтар работ: «Аэрадром» (1964), «Вайна і жыццё» (1964), «Новае Палессе» (1970), «Прыпяць» (1980), «Мазыршчына» (1982), «У родныя мясціны» (1984) і іншых. Памёр 5.3.1994 г.

Слова пра сябра

Аб жыцці Яўгена Пятровіча можна меркаваць па яго творах, колькасці і якасці іх экспазіцый, дзецях і ўнуках, сябрах і шматлікіх вучнях. Пакаташкін — мастак-графік і валодаў графічнымі тэхналогіямі дасканала. Лінагравюра і афорт, які сам па сабе мае мноства варыяцый, акварэль і пастэль, а таксама яго любімыя ў апошнія гады творчасці тэмпера і гуаш. Пейзажы, напісаныя ў аркуш, сёння ўпрыгожваюць шматлікія музеі і галерэі, установы культуры, школы і дзіцячыя сады, бальніцы і паліклінікі. Усё пералічыць, бадай, немагчыма. Выставы, на якіх экспанаваліся творы Яўгена Пятровіча, праходзілі на

Ф.Ф.Пятрэнка.

Беларусі, у былым СССР, Германіі, Італіі, Францыі, Японіі, ЗША, на Кубе.

З ім было добра і неяк па-хатняму ўтульна. Сапраўды, таленавітыя людзі заўсёды з'яўляюцца прыцягненнем для ўсіх. Ён вельмі любіў распавядаць аб сваіх вандроўках і прыгодах. І заўсёды вакол яго былі слухачы. А яшчэ ён валодаў дзівосным пачуццём справядлівасці. Да яго за дапамогай ішлі калегі-мастакі: і маладыя, і масцітыя. Ён заўсёды дапамагаў, заўсёды быў лідэрам...

Г.В.Говар.

ПАПСУЕЎ Уладзімір Нікіфаравіч, нарадзіўся 10.10.1924 г. у в. Бабовічы. Беларускі скульптар. Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. У 1996 г. скончыў Беларускі тэатральна-мастацкі інстытут. Працуе ў жанры станковай і манументальнай скульптуры. Аўтар кампазіцый «Механізатары» (1957), «На прывале» (1958), «Маладагвардзейцы Гомеля. Клятва» (1960), «Няскораная» (1961), «Ураджай» (1963), «Рэйкавая вайна» (1964), «Дэкрэт аб зямлі» (1967), «Салдаты рэвалюцыі» (1969), «1905 год» (1970), а таксама помнікаў ахвярам фашызму (в. Загалле Любанскага р-на (1964), г. Докшыцы (1968), воінам Савецкай Арміі і беларускім партызанам (в. Лучнікі Слуцкага р-на (1970), в. Корань Лагойскага р-на (1980), г.п. Уваравічы Буда-Кашалёўскага (1983).

ПЯТРЭНКА Фёдар Фёдаравіч, нарадзіўся 8.3.1914 у в. Прыбыткі ў сялянскай сям'і. Заслужаны дзеяч культуры Беларусі (1960). Арганізатар і кіраўнік Прыбыткаўскага народнага хору (1934—1981).

У 1936 г. скончыў Гомельскі педагагічны тэхнікум. Працаваў настаўнікам пачатковых класаў у роднай вёсцы.

Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. Памёр 27.11.1991 г.

Настаўнік, мастак, чалавек

Імя Фёдара Фёдаравіча Пятрэнкі як заснавальніка і кіраўніка славутага Прыбыткаўскага народнага хору ў свой час было шырока вядома не толькі на Гомельшчыне, але і на ўсёй Беларусі і ў Савецкім Саюзе.

Мне пашчасціла амаль 20 гадоў працаваць разам з ім у школе, прымаць удзел у грамадскім жыцці сяла і нават спяваць у хоры настаўнікаў, якім кіраваў Ф.Ф.Пятрэнка.

Для мяне, маладой настаўніцы, выпускніцы Гомельскага педагагічнага інстытута, ён стаў першым дарадчыкам у няпростай справе навучання і выхавання моладзі, а голоўнае — прыкладам самаадданай працы на карысць людзям. Гэта быў сапраўдны вясковы інтэлігент з рукамі селяніна, сэрцам патрыёта, душою мастака.

Ф.Ф.Пятрэнка нарадзіўся 8 сакавіка 1914 г. у в. Прыбыткі ў сялянскай сям'і. Усё сваё няпростае, але яркае жыццё пражыў у роднай вёсцы, пакінуўшы прыкметны след у гісторыі сваёй малой радзімы, у душах аднавяскоўцаў.

Скончыўшы ў 1931 г. сямігадовую школу, Пятрэнка пачаў працаваць у роднай вёсцы настаўнікам пачатковых класаў. Вучыўся завочна ў Гомельскім педагагічным тэхнікуме, які скончыў у 1936 г. У пачатку 1940 г. быў прызваны ў Чырвоную Армію і накіраваны ў пяхотна-кулямётнае вучылішча.

Вайна застала маладога лейтэнанта, камандзіра ўзвода, на маршы ў напрамку Заходняй Украіны, куды рухалася дывізія для ўдзелу ў летніх вучэннях. Пад горадам Луцкам, у адным з першых баёў, Пятрэнка быў цяжка паранены і ў непрытомнасці трапіў у палон. Амаль чатыры самыя цяжкія гады жыцця — знявагі, холад, голад! Мяняліся лагеры на чужой зямлі, слабела цела, але жыла вера ў перамогу. Ворагам не ўдалося зламаць дух воіна-патрыёта: ён застаўся верным сынам сваёй Бацькаўшчыны, роднай Беларусі. З палону яго вызвалілі амерыканцы. Пасля Перамогі яго перадалі Савецкаму камандаванню. Пасля спецправеркі Пятрэнка

дэмабілізаваўся і вярнуўся дадому, да любімай працы ў школе в. Прыбыткі. Тут і працаваў да выхаду на пенсію ў 1972 г. Педагагічны стаж майстра — 45 гадоў. Фёдар Фёдаравіч не проста вучыў дзяцей чытаць і пісаць, ён адкрываў перад імі свет цудоўнага, свет музыкі, вучыў спяваць і разумець песні.

Ні ў якой навучальнай установе не вывучаў гэты самародны талент нотную грамату, гісторыю музыкі. Песні — гэта яго душа. А тэорыю ён вывучыў самастойна. Адзіным музычным інструментам, якім валодаў мастак, была балалайка. Але як валодаў! Быў Пятрэнка ў школе — спявалі ўсе, і вучні, і настаўнікі. Чатыры хары існавала. Святы спеваў засталіся традыцыйнымі і па сённяшні дзень.

Яшчэ ў 1943 г., працуючы ў школе, малады настаўнік арганізаваў на вёсцы самадзейны харавы калектыў. Пасля працы збіраліся ў хатах, у невялікім школьным будынку юнакі і дзяўчаты і рэпеціравалі песні, якія ідуць з глыбінь народных.

З першых жа сваіх выступленняў Прыбыткаўскія самадзейныя артысты заваявалі сімпатыі гледачоў, павагу і аўтарытэт. Адметнымі рысамі хору былі высокае выканаўчае майстэрства, змястоўны рэпертуар. У 1935 г. хор быў запрошаны ў Мінск, дзе выступіў з цікавай праграмай перад удзельнікамі нарады перадавікоў калгаснага сялянства, а потым — на адкрыцці опернага тэатра.

Пасля Вялікай Айчыннай вайны і вяртання кіраўніка работа хора была адноўлена, але з амаль новым складам. З 1952 г. Прыбыткаўскі хор — актыўны ўдзельнік аглядаў мастацкай самадзейнасці ў раёне, вобласці, рэспубліцы. За поспехі ў развіцці самадзейнасці Ф.Ф.Пятрэнку ў 1960 г. было прысвоена ганаровае званне «Заслужаны дзеяч культуры БССР». А праз два гады Прыбыткаўскі народны хор атрымаў званне народнага.

З новымі цікавымі праграмамі калектыў з вялікім поспехам выступаў на шматлікіх сцэнах Гомеля, Мінска, Масквы, па радыё і тэлебачанні. Рэпертуар складалі ў асноўным беларускія, рускія, украінскія народныя песні. Яны выконваліся на прафесійным узроўні. Высокую ацэнку хору далі ў свой час беларускі кампазітар Ігар Лучанок, хормайстар хору імя Пятніцкага Уладзімір Сігалаў.

П.А.Русаў.

У поспехах калектыву — талент, незвычайная адданасць песні, нястомная творчая праца яго кіраўніка — Ф.Ф.Пятрэнкі, пра якога памяць жыве і сёння.

Т.А.Карасік.

РУДКОЎСКІ Аляксандр Рыгоравіч, нарадзіўся 30.10.1943 г. у в. Даўгалессе. Беларускі спявак (лірычны тэнар). Заслужаны артыст Беларусі (1975). У 1971 г. скончыў Маскоўскую кансерваторыю. З 1971 г. саліст Дзяржаўнага тэатра оперы і балета Беларусі, з 1986 г. — Дзяржаўнага народнага аркестра імя І.І.Жыновіча. Выканаў партыі Ленскага («Яўгеній Анегін» П.Чайкоўскага), юродзівага («Барыс Гадуноў» М.Мусаргскага), Берандзея («Снягурачка» М.Рымскага-Корсакава), Дона Атавіо («Дон Жуан» В.А.Моцарта), Альмавівы («Севільскі цырульнік» Дж. Расіні), Альфрэда («Травіята» Дж. Вердзі), Фауста («Фауст» Ш. Гуно) і іншыя. Лаўрэат міжнародных конкурсаў у Маскве (1970) і Барселоне (Іспанія, 1975).

РУСАЎ Пётр Аляксандравіч, нарадзіўся 10.7.1947 г. у в. Прыбар у сям'і ваеннаслужачага. Скончыў Мінскі педагагічны інстытут імя М.Горкага (1974). Працаваў у школе настаўнікам. З 1981 г. вядучы археолаг Беларускага рэстаўрацыйна-праектнага інстытута. Праводзіў археалагічныя раскопкі ў Мінску, Полацку, Дзятлаве і Крэве. Абследаваў археалагічныя помнікі Гомельскага раёна (1982). Вядомы і як беларускі бард. Аўтар кніг: «Деревянные сооружения Менска XIII—XVII вв.» (1992), «Спатканыя ў дарозе» (1996), зборніка песень на вершы В. Шымука «Зецельская старонка» (1997).

І.К.Сяркоў.

СЯРКОЎ Іван Кірэевіч, нарадзіўся 4.1.1929 г. у в. Пакалюбічы ў сялянскай сям'і. Беларускі пісьменнік. Член Саюза пісьменнікаў Беларусі. У 1952 г. скончыў артылерыйскае вучылішча, у 1962 г. — Беларускі дзяржаўны універсітэт. Працаваў у гомельскай раённай газеце «Маяк» (1955—1960), старшым рэдактарам, галоўным рэдактарам Гомельскай абласной студыі тэлебачання (1960—1989). Адначасова быў сакратаром Гомельскага абласнога аддзялення Саюза пісьменнікаў Беларусі (1977—1989).

Аўтар вядомых аповесцей для дзяцей «Мы з Санькам у тыле ворага» (1968), «Мы — хлопцы жывучыя» (1970), «Мы з Санькам — артылерысты» (1989), сцэнарыя тэлевізійнага мастацкага фільма «Мы — хлопцы жывучыя» (пастаўлены ў 1974 г.).

ШКЛЯРАВА Ніна Нікіфараўна, нарадзілася ў 1947 г. у в. Пракопаўка ў сялянскай сям'і. Беларуская паэтэса. У 1971 г. скончыла Гомельскі дзяржаўны універсітэт. Працавала карэспандэнтам гомельскай раённай газеты «Маяк», інструктарам Гомельскага райкома ЛКСМБ, настаўніцай, рэдактарам Гомельскай студыі тэлебачання. Жыве ў г. Ржэў Цвярской вобласці.

Аўтар зборнікаў паэзіі «Мая вёска» (1971), «Міг і вечнасць» (1979).

З вершаў Ніны Шкляравай

МАЯ ВЁСКА

Дзе ты, дзе ты, мая вёска
На зямным вялікім шары?
Ты, як з кветачкі пялёстак,
Загубілася ў абшары.

Але я знайду заўсёды,
Нібы ўзор твой вышываны,
І гусіныя чароды,
І блакітныя туманы.

Я зайду ў алешнік ліпкі,
Пафарбую рот малінай.
Там растуць малыя ліпкі
За красуняю рабінай...

Запляту бярозам косы,
Упляту рамонкі-кветкі...
І прамень заўважу босы,
Зіхатлівы за палеткам...

І заўважаць мае вочы,
Ты, бы матчынай рукою,
Ахінулася з паўночы
Цёплай рэчкай Церухою.

Лёс дзявочы — мая вёска!..
На зямным вялікім шары.
Ты, як з кветачкі пялёстак,
Не згубілася ў абшары.

Падрыхтаваў М.З.Башлакоў.

Звязаны лёсам з гомельскай зямлёй

РУСКІ ПАЭТ ДЗМІТРЫЙ КАВАЛЁЎ

Вядомы рускі паэт Дзмітрый Міхайлавіч Кавалёў (1915—1977) нарадзіўся ў г. Ветка ў сям'і каваля. Але так здарылася, што яго жыццё вельмі цесна звязана з гомельскай зямлёй. Жыў і вучыўся на рабфаку ў Навабеліцы. Пасля заканчэння вучобы (1939) працаваў выкладчыкам беларускай мовы і літаратуры ў Раманавіцкай сярэдняй школе. Пасля вайны, якую ён прайшоў ад пачатку да канца, жыў у Мінску і Маскве, але вельмі часта прыязджаў у Навабеліцу, дзе доўгі час жыла яго старэнькая маці. Пры гэтым заўсёды заходзіў у раённую газету «Маяк», не раз прымаў удзел у пасяджэннях літаб'яднання, даваў парады маладым літаратарам. Аўтар шматлікіх кніг паэзіі.

Перакладаў на рускую мову творы беларускіх пісьменнікаў, у тым ліку пераклаў кнігу А.Грачанікава «Зоркі і курганы» і раман І.Мележа «Подых навальніцы».

З паэзіі Дамітрыя Кавалёва

РОДОСЛОВНАЯ
Мать русская, отец мой белорус.
Я вновь,
Как в Киевской Руси, един,
Как та вода, что пьем,
Хлеб — что едим,
Как тот, что держит кровлю,
Цельный брус.
Усобицы, полон татарский злой,
Кровь и предательство,
Бесчестие и грязь —
Все было.
Но копился под золой
Чистейший жар,
Врагам не покорясь...
Прапрадед матери, кляня раскол,
Ушел в леса и голоден, и гол.
Пшеницу вырастил для калача,
Осев, обжился — был и двор, и кол.
И речь сберег: чиста, как из ключа.
И друг ему — плененный им карел,
С ним партизанил, войско шведов бил,
Чай по-московски, дуя в блюдце, пил.
И Пугачева предок мой пригрел...
А дед отца — фамилию нам дал,
Что прозвищем была: все — ковали.
А мать с отцом — не сводни их свели,
Где от садов весной земля бела.
Сошлись,
Всех предрассудков сбросив груз.
Озолотила свадьбу их листва...
Мать русская, отец мой белорус —
Я не Иван, не помнящий родства!
Гордились родословными князья,
Бояре и дворяне: из корней!..
Наш род и благородней и древней.
И в нем державный труд Руси всея!
Купель моя!
Зарницы Кобзаря,
Бунт Аввакума
И Купалы клич...
И породнивший целый мир Ильич...
По ранней рани — Волга, как заря.

* * *

Осень хмурая смотрит в окошко.
На лугах пожелтела трава.
Намывает гостей наша кошка,
Видно, к празднику — дню Покрова.
Или, может, к Николе, к престолу.
Увозили отца до сих пор...
А теперь к нам гостей на Николу
Понаедет — телег полон двор...
Дед Волчок привезет мне гостинца,
Желтогрудую — весело с ней,
Как затенькает в клетке синица...
Все мы ждем не дождемся саней...
Прокати нас, зима, по морозу,
В сено, в розвальни нас усади...
По ракитнику, по верболозу —
Сколько разных чудес впереди...

* * *

И счастлив я,
Что вырос на границе
России, Украины, Беларуси,
Что у меня друзья, сябры и друзи,
Свет васильков, калин, берез в кринице.
И триязычные в газетах рубрики.
И общие у стада пастухи.
И одного колхоза петухи
На посевную будят три республики.
И как три брата —
Гомель, Брянск, Чернигов.
Лес партизанский — и конца не видно.
И мати родная, и ненько ридна,
И мать родная...
Сколько лиц и ликов!..
Славутич Днепр с его живой водою.
Огульный шлях — большак через плотину.
Ярило старину блюдет едину.
И новь одна
под красною звездою.
Через свое
любой народ понятен,
Как свет берез,
калин и верб в кринице.
Я счастлив,
что такими все границы
Увидит солнце дружества без пятен.

БЕЛАРУСКІ МАСТАК ВІКТАР КАЗАЧЭНКА

Віктар Фёдаравіч Казачэнка нарадзіўся 1.5.1918 г. у г. Гомель. Бацькі родам з в. Старыя Дзятлавічы, дзе і прайшло дзяцінства мастака. Вучыўся ў мастацкіх студыях у Б. Звінагродскага і А. Шаўчэнкі ў Гомелі (1935—1940), Гомельскім педінстытуце (1939—1941). Працаваў пераважна ў жанры пейзажу. Аўтар карцін «Восень» (1957), «Гарадскі пейзаж» (1960), «Рэчыцкі край» (1969), «Паводкі» (1982) і іншых. Шмат пісаў у ваколіцах Старых Дзятлавіч. Памёр 27.2.1998 г.

Ю.С.Фатнеў.

Выдатны жывапісец

Віктар Фёдаравіч Казачэнка — жывапісец з вялікай літары. Так адчуваць усе магчымыя і немагчымыя спалучэнні каляровых адценняў, а потым адчутае і прапушчанае праз душу і розум увасобіць на палатне мог толькі ён.

Ёсць і былі, вядома, майстры такога ж узроўню, але іх адзінкі. Віктар Фёдаравіч ніколі не ставіў аўтограф на сваіх карцінах, але яго працы заўсёды адрозніш ад іншых па жывапісе, каларыце, вышыні майстэрства і асабістага колераадчування. У яго пейзажах ёсць паветра і матэрыяльнасць. Кожнае дрэўца жыве і вабіць сваёй пяшчотай. Неба заўжды празрыстае і вельмі глыбокае, з нейкім пачуццём касмічнай бясконцасці. Вада таксама мае сваю глыбіню і адлюстраванне асяроддзя. Усё здаецца жывым, а не замерлым. Гэта і ёсць праца сапраўднага жывапісца. Гэта накшталт цудоўнай музыкі, якая гучыць і малюе ў самасвядомасці слухачоў адчутае вялікім маэстра.

В.Ф.Казачэнка не толькі выдатны пейзажыст, але і партрэтыст. Ён мог умела стварыць вобраз, перадаць характар і стан душы чалавека.

Творы Віктара Фёдаравіча знаходзяцца ў шматлікіх музеях і галерэях, а таксама ва ўласных калекцыях як на Радзіме, так і за мяжой.

Г.В.Говар.

РУСКІ ПІСЬМЕННІК ЮРЫЙ ФАТНЕЎ

Вядомы рускі паэт і празаік Юрый Сяргеевіч Фатнеў нарадзіўся 10.2.1938 г. у с. Акімаўка Краснашчокаўскага раёна Алтайскага края ў сям'і ваеннаслужачага.

У час Вялікай Айчыннай вайны жыў у в. Старыя Дзятлавічы. З гэтай вёскай у паэта звязана нямала прыемных і цёплых успамінаў. Жывучы пасля вайны ў розных месцах былога СССР (на Міншчыне, у Казахстане, Нальчыку, Гомелі, Бранску, Гатчыне), паэт часта наведваўся ў Старыя Дзятлавічы. Тут ён напісаў шмат вершаў пра дарагія сэрцу мясціны. У 1967—1974 гг. кіраваў літаратурным аб'яднаннем пры гомельскай раённай газеце «Маяк». З 1990 г. жыве ў Гомелі.

Аўтар кніг паэзіі, якія выйшлі ў Алма-Аце, Мінску, Маскве, Туле, Гомелі: «Любимое», «Общий вагон», «Глаза не умеют молчать», «Поет рожок у Сожа», «Лирика», «День прозренья», «Лунный час», «Костер на пристани», «Птицы ночи», а таксама рамана «Кумиры творяху», што надрукаваны ў часопісе «Палессе» (1997).

З паэзіі Юрыя Фатнева

КОСТЕР НА ПРИСТАНИ
Горит костер на дальней пристани
У Старых Дятлович моих.
Опять туман роится искрами.
А Сож под кручею притих.

О чем мальчишки незнакомые
Сейчас толкуют у костра?
Ждут катер вечером из Гомеля
Или рыбачат до утра?

Я так хотел бы с ними рядышком
Таскать картошку из золы.
И различать — белеют ландыши
У дубняка из-под полы.

Узнать в тумане голос матери,
Бежать по ландышам на зов.
Но нет нигде такого катера,
Чтобы причалил к детству вновь.

Ждать больше некого и нечего
У колыбельных дремных вод.
Никто меня туманным вечером
По имени не назовет!

Так почему же взглядом пристальным
Хочу увидеть хоть на миг:
Горит костер на дальней пристани
У Старых Дятлович моих?

СТАРЫЕ ДЯТЛОВИЧИ

Там озеро закатом короновано.
На кронах сосен карканье ворон.
Пастух, сквозь лес бредущий за коровами,
Покрикивает, жарко озарен.

Кора как будто излучает зарево,
Которое охватит бор вот-вот.
И память снова в Дятловичи Старые
За стадом утомившимся бредет.

Как все знакомо: вербы, палисадники...
На лавках бабки. Разговор их тих.
Они, известно, уважают праздники —
И вышитые фартуки на них.

У кленов ждет меня автобус гомельский.
Нет, не поеду. К Сеньке загляну.
Лунища ночью, словно детства проблески
Прихлынут к запотевшему окну.

И я увижу домик с красной крышею
У озера дремотного Глушца.
Почудится, ненайденные рыжики
Заманчиво запахнут у лица.

Шепчу я жизни что-то благодарное,
И вспомнить мне в скитаньях хорошо,
Что у меня есть Дятловичи Старые,
Хоть нет порой копейки за душой.

* * *

Не прояснится небо деревеньки.
В осеннем сене стынут лета сны.
Лесной туман теснится в сени Сеньки,
Тасуя сонно запахи сосны.

Свет синий-синий осеняет листья,
Струясь на вербу из оконных сот.
И кружевные тени штор слюдистых
Прильнули на скамейку у ворот.

В сарае Лыска промычит невнятно,
Потрется кот о ногу в темноте.
Петух желает ночи мне приятной,
Устроившись удобно на шесте.

Как хорошо, что брать не нужно визы
В сосновый край моих ребячьих лет.

Наверно, смотрит Сенька телевизор
Иль разбирает на полу мопед.

Стихи Якуба Коласа бормочет,
В сегодняшних поэтах не силен.
У печки Маша, как всегда, хлопочет,
Храня в углу ухваты всех времен.

А бабушка Сафрониха на блюдце
Льет молоко, забрызгав нос коту.
Дверь распахну — расспросы вмиг начнутся.
О Дятловичах что-нибудь прочту.

О том, как я люблю свою сторонку,
Да редко в ней бываю наяву.
И, повертев в руках мою книжонку,
Спокойно спросит Сенька, как живу.

Ах, как живу? Ответить мне непросто.
Длиннее годы, чем кукушкин счет.
И, спохватившись, что пора спать гостю,
Хозяин свет потушит и уйдет.

Но прояснится скоро тьма густая,
И окунусь я мигом в годы те,
Где мама солнце в небо поднимает
На золотой колодезной бадье...

* * *

Где бродит лось с лосихою
У светлых-светлых вод,
Задумчивая, тихая
Моя любовь живет.

К лицу зеленый свитер ей,
Листва родных берез.
От ясных глаз еще темней
Цыганский цвет волос.

Мы с ней не разлучаемся
На долгий-долгий срок.
В автобусе встречаемся
С ней каждый вечерок.

Но я открыть не смею рот,
Она — в глаза взглянуть.
В Сосновке девушка сойдет,
Мне — в Дятловичи путь.

Вот так с любовью тихою
Мы ездим целый год.
...Уже давно с лосихою
Лосенок воду пьет.

І.П.Шамякін.

НАРОДНЫ ПІСЬМЕННІК БЕЛАРУСІ ІВАН ШАМЯКІН

Народны пісьменнік Беларусі, Герой Сацыялістычнай Працы, лаўрэат Дзяржаўнай прэміі СССР і БССР, аўтар шырокавядомых раманаў і аповесцей Іван Пятровіч Шамякін сваім лёсам вельмі цесна звязаны з гомельскай зямлёй. Бацька Пятро Мінавіч быў лесніком і жыў з сям'ёй у леснічоўках ля вёсак Пракопаўка, Краўцоўка, Церуха. Тут прайшло дзяцінства і юнацтва будучага пісьменніка. Іван Пятровіч вучыўся ў Краўцоўскай і Цярухскай школах. Скончыў Макаўскую сямігодку. Аб тых гадах ён апавядае ў сваёй кнізе «Карэнні і галіны» (1968). Пасля ж вайны І.П.Шамякін працаваў настаўнікам у Пракопаўскай школе (1945—1948). Тут жа быў напісаны і першы раман «Глыбокая плынь» (1949), які прынёс яму шырокую вядомасць.

Старонкі ўспамінаў

Ці я перажыў той час, калі хочацца ўспамінаць маленства, юнацтва, ці яшчэ не дажыў да таго? Мне даўно хацелася нешта напісаць пра сваё лясное дзяцінства. Але адчуваю, не магу, чагось не хапае. А можа, перашкаджае такі шэдэўр, як «Новая зямля»? У апісанні жыцця лесніка, няхай сабе і савецкага перыяду, нельга не паўтарыць Коласа. Але лепш не напішаш. Гэта унікальны твор, магчыма, адзіны ў гэтым родзе ў сусветнай літаратуры, «На растанях» — слабей. Хоць, здавалася б, проза дае большыя магчымасці для бытавой эпічнасці.

Маё маленства і юнацтва неяк вельмі ж аддаліліся. Занадта не падобна жыццё дзяцей маіх, унукаў на жыццё сына лесніка і нават тагачаснага студэнта.

Ва ўзросце 30—40 гадоў я жыў сваім мінулым. З нецярпеннем чакаў паездкі на Гомельшчыну. Кожны раз наведваў сядзібу леснічоўкі пад Краўцоўкай, хоць застаўся з вайны там адзін калодзеж. Але якімі роднымі былі лес навакольны, поле гутнецкае, краўцоўскае! Я паказаў іх дзецям, як нешта дзівоснае, казачнае...

У хуткім часе... бацьку перавялі пад Краўцоўку. Мясціна гэтая прыйшлася бацькам даспадобы. Ды і нам, дзецям, таксама. Леснічоўка стаяла на паўдарозе паміж Студзёнай Гутай і Дзікалаўкай, на шляху з Дабранкі ў Гомель. Але бліжэй была Краўцоўка, трохі ў баку ад шляху. Адна вуліца гэтага даволі вялікага сяла, якую называлі Аднабочкай, хоць заселены былі два яе бакі, падступала амаль жа да лесу.

Урочышча называлася Кляцянкай. Тут, у Кляцянцы, дзе мы пражылі поўныя пяць гадоў, прайшло свядомае маленства, бадай, самае шчаслівае, калі пазнаецца свет і пачынаеш задумвацца над з'явамі прыроды, над паводзінамі людзей. Тут я пачаў пасвіць кароў. Навучыўся чытаць. Навучыўся, дарэчы, надзіва хутка. Бацька прывёз буквар, паказаў літары. Не вельмі ўмеў нават раскрыць тайну складання літар, гукаў у словы. Але я сам дайшоў да гэтага. І вельмі здзівіў маці, бацьку, суседніх леснікоў, калі месяцы праз два-тры, не ходзячы яшчэ ў школу, прачытаў ім тэкст, не з буквара, з нейкай іншай кнігі лепш, чым чыталі некаторыя з іх. А маці мая ўвогуле была непісьменная, пазней я навучыў яе распісвацца і з цяжкасцю прачытаць па буквары, да большага яна не дайшла.

У першым класе школы, куды я пайшоў на дзевятым годзе жыцця, мне не было чаго рабіць побач з вясковымі хлапчукамі і дзяўчаткамі, большасці з якіх вельмі туга давалася тайна чытання, арыфметыкі. Часта замест задання першага класа я паспяхова выконваў заданне трэцяга класа, вучні якога сядзелі побач, правей, займаючы другі рад парт. Вяла класы адна настаўніца — Валянціна Андрэеўна Рабцава. Яна вучыла мяне да пятага класа. Я любіў сваю настаўніцу. Мне здавалася, што жыве яна зусім іншым жыццём, чым усе навакольныя людзі. Жыццё гэтае вабіла мяне. Вельмі хацелася падгледзець яго, пазнаць. Парадак, чысціня ў яе кватэры моцна ўражвалі. Я паспрабаваў наводзіць такі парадак дома,

але з гэтага нічога не атрымалася, за падобнае наваўвядзенне добра ўляцела ад бацькі.

І там, у Кляцянцы, «кульгавы чорт», як бацьку завочна называлі вяскоўцы, выконваў свае леснічоўскія абавязкі гэтак жа старанна.

Да калектывізацыі лес там кралі бязлітасна, асабліва зімой. Вёскі навокал бедныя, зямля пясчаная. Іншага заробку блізка не было. У далёкія гарады, у Данбас, з гэтых вёсак не заведзена было ездзіць. З Кармы ездзілі больш. Ці, напрыклад, з Грабаўкі, да якой усяго шэсць вёрст праз лес, там — славутыя муляры, цесляры; грабаўцы будавалі першы маўзалей Леніна.

Са Студзёнай Гутай клопатаў было менш, тыя секлі ў іншых абходах. А дзікалаўцы (самыя зацятыя парубшчыкі), краўцоўцы і нават гарнастаеўцы (суседняя ўкраінская вёска) — бацькава «кліентура». Людзей нельга асуджаць. Адзіны іх заробак на соль, запалкі, на аршын-другі «чартакожу» дзецям на штаны, на сшыткі, на хустку жонцы быў з воза ўкрадзеных у лесе і прададзеных дабранскім яўрэям дроў. У кожнага былі свае спажыўцы.

...Улетку 1933 года бацьку раптам назначылі ва ўрочышча Воленка ў самы далёкі ад лясніцтва абход.

Воленка была райскім кутком зямлі. Невялікі квадрат старога лесу (гектараў сто), пераважна лісцевы — дуб, граб, клён, алешына, бяроза. Пасярод лесу, паміж дубоў, невялікая паляна з хатай лесніка: тут была звычайная хата, не кардон, не «стража», што будаваліся яшчэ да рэвалюцыі ў лясах князя Паскевіча па адным праекце. Вакол — палі і калгаснае драбналессе. Бліжэйшыя вёскі — Пракопаўка і Займішча. Але Займішча было ўбаку. На шляху — Пракопаўка з былой панскай сядзібай, з прыгожым паркам, з рэчкай Церухой, якая тады, да асушэння балот, заўсёды была паўнаводнай, рыбнай, асабліва многа лавілі ракаў; цяпер Церуха ля Пракопаўкі — канаўка, толькі каля Церухі яна яшчэ рэчка, хоць і абмялелая. Воленка падабалася мне, юнаму паэту. Бацьку ж яна зусім не здавалася раем. Бацька скардзіўся: «Во ўгадзілі старому лесніку, інваліду, за службу маю». Справа ў тым, што абход тут быў самы цяжкі. Сама Воленка — нейкая чвэрць абходу, а тры чвэрці — Гардуноўшчына. Аддзелена гэтае ўрочышча ад леснічоўкі полем, добрыя вярсты тры было да асноўнай часткі абходу. А цягнулася Гардуноўшчына вёрст на восем пад самыя Гардуны, трохі не да Насовіч. Лес там — сасновы маладняк. З ім было нямала клопатаў: санітарная прачыстка, высечка прасек паміж кварталамі, якія ў маладняку зарасталі штогод. Але найбольшы страх для лесніка — пажары. Бацька са страхам чакаў лета. У сухмень кідаў любую сваю работу, начаваў і дняваў там, у Гардуноўшчыне. Касьба, жніво, малацьба цалкам лажылася на матчыны плечы. Добра, што мы падраслі і памагалі ёй, асабліва Павел, дужы хлопец, вышэйшы за мяне ростам, больш здатны да фізічнай працы.

Бацькі далі мне права выбару: застацца ў Кармянскай школе ці хадзіць у сёмы клас у Макаўе, за сем кіламетраў. Я выбраў Макаўе, гэтак палюбіў Воленку, Пракопаўку. Адлегласць не палохала. І я не пралічыўся. Апошні школьны год, бадай, быў самы яркі, шчаслівы, багаты на добрае сяброўства, рамантычныя захапленні.

Хадзіў я ў школу, як ніколі, акуратна. Дзень у дзень. Ніякіх прагулаў. Калі бацька спрабаваў запрэгчы ў работу — пратэставаў даволі рашуча. Але, здаецца, і бацька пачаў патроху разумець, што гэта адказна — выпускны клас. Непісьменная маці заўсёды добра разумела, што вучоба — не гульня, а вельмі нялёгкая работа. Яна заўсёды была за тое, каб я ішоў у школу, а не на прачыстку сасняку ці капаць бульбу. Увосень гэта была самая працяглая і цяжкая работа. «Самі выкапаем, — казала маці. — А хвойнік твой пачакае, не гарыць». Думаю, што мая апантанасць у вучобе пакарыла і бацьку. Сем вёрст туды, сем назад, шэсць урокаў, гурткі, а пасля — выкананне хатніх заданняў, сядзеў над кнігамі да поўначы. Тут газы для мяне не шкадавалі, палі колькі хочаш.

Асенні дождж, слата, гразь, зімовыя завеі, снежныя заносы, вясенняя паводка — нічога мяне не страшыла, не спыняла. Я ішоў у школу, як на свята. Сапраўды гэта было штодзённае свята. Не толькі сама вучоба. Уся атмасфера, педагагічны калектыў, разумны дырэктар Кірушчанка, шумны, вясёлы, але добры, не тое што панury аднавокі Букініч. Настаўнікі любілі мяне, і я любіў іх. Беларускую мову і літаратуру

выкладала Яўгенія Кузьмінічна Анціпава. Думаю, што менавіта яна навучыла мяне сапраўднай беларускай мове, мове Купалы і Коласа, у канцы года я пісаў самыя лепшыя сачыненні, без адзінай памылкі. І літаратуру яна выкладала неяк зусім інакш, чым рабілі гэта другія настаўнікі, — з нейкім асаблівым набліжэннем да жыцця. Расказвала пра Коласа, Самуйлёнка, Лынькова, Галавача, Глебку, як пра знаёмых простых людзей, што жывуць не на Алімпе — на зямлі, побач з намі і ўсё ведаюць пра наша жыццё. Гэта было адкрыццё, якое перавярнула ўяўленне маё пра пісьменнікаў і творы.

...У саўгас прыехаў Старшыня ЦВК БССР Чарвякоў. Саўгас спецыялізаваўся на вырошчванні трусоў. Вырашылася мясная праблема. Дарэчы, праз год, калі Чарвякова не стала, трусіная ферма была закрыта як шкодніцкае пачынанне.

Нас адпусцілі з урокаў, і мы чатыры вярсты ляцелі на крыллях, каб пабачыць такога высокага госця.

Кіраўнікі саўгаса хацелі прагнаць малых — Чарвякоў дазволіў, каб мы хадзілі следам. Пасля я быў ашаломлены: хлопцы, не вучні, рабочыя, укралі з машыны яго шапку.

Але самае цікавае адбылося, калі госць ад'язджаў. Рабіў у саўгасе трактарыст Дзяніс Баранаў, асілак, падковы гнуў. І ён пажартаваў: калі госці селі ў машыну і шафёр завёў матор, Дзяніс падняў «эмку» ззаду, адарваў колы ад зямлі. Шафёр газуе, колы круцяцца, як шалёныя, а машына не рухаецца. Рабочыя рагочуць. Чарвякоў зразумеў, што нешта ўтварылі, вылез з машыны. Хтось са спалоханых кіраўнікоў яму сказаў, што здарылася. Як хораша ён смяяўся! І вельмі хацеў паглядзець на гэтага трактарыста, але Дзяніс нырнуў у натоўп і схаваўся ў парку.

Магчыма, што эпізод гэты не ўсплыў бы з дна памяці, але нядаўна я сустрэўся з Дзянісам, старым ужо чалавекам, інвалідам вайны.

Дзмітрый Міхлееў здымаў фільм пра мяне — да майго юбілею. Паехалі ў Пракопаўку, дзе я жыў у школьныя гады і настаўнічаў пасля вайны. Напярэдадні здымалі ў Церусе. Быў сонечны марозны лютаўскі дзень, усё іскрылася вакол. А ўначы разгулялася завіруха. Круціла ўвесь дзень. Свету белага не відаць было. Ад Калініна да Пракопаўкі, праз Грабаўку, Маркавічы, Чарацянку, наперадзе нашых машын ішоў грэйдэр, чысціў дарогу.

Здымаць было нельга, хоць і спрабавалі. Але людзям паведамілі, людзі чакалі. Чакалі, безумоўна, з нецярпеннем: большасць мае былыя вучні. Сустрэча была цёплая, але хутчэй не як з пісьменнікам, а як з дэпутатам, са старшынёй Вярхоўнага Савета: многа просьбаў, скаргаў, якія раздражнялі сакратара РК Г.С.Шведаву, бо я тут жа звяртаўся да яе. Трэба было вырашыць пытанні і з рэйсам аўтобуса, і з падвозам школьнікаў, і з палівам, і з будаўніцтвам школы (школай я займаюся да гэтага часу; школу пабудуюць!), і з цэглай на рамонт печаў (праблема, якая асабліва абурыла, бо побач, у Будзішчы, за тры кіламетры, — раённы цагельны завод, а цэглу не прадаюць), і з многім іншым, усяго ўжо і не помню.

Пасля старшыня калгаса запрасіў да сябе на вячэру. Ішла дванаццатая гадзіна ночы. Завіруха не сціхала. І раптам адчыняюцца дзверы і ўвальваецца заснежаны чалавек. Асілкам ён не выглядаў. Я не пазнаў яго: пасля вайны, калі я рабіў настаўнікам, Дзяніс прадаўжаў служыць у арміі. Атрымалася так, што ён даведаўся аб маім прыездзе толькі пасля сустрэчы, калі вярнуліся з клуба школьнікі. Не вытрымаў — пайшоў за два кіламетры з Займішча ў такую непагадзь. Прыйшоў Дзяніс з гармонікам і, калі выпіў, іграў у мой гонар франтавыя песні.

...Старасць — гэта калі знікае ці ва ўсякім разе зніжаецца, прытупляецца паэтычнае ўспрыняцце свету — прыроды, людзей, кахання, перастаюць хваляваць успаміны маленства, юнацтва. Парадаксальна, што ўспаміны гэтыя ўсплываюць часцей, чым у 30—40 гадоў, але цяпер яны зусім іншай якасці — рацыянальныя, філасофскі разважлівыя і ў большасці выпадкаў не прыводзяць да эмацыянальнага ўзрушэння. Я пісаў ужо, з якой усхваляванасцю прыязджаў у мясціны свайго маленства ў першае пасляваеннае дзесяцігоддзе — гадоў да сарака. Мяне цягнула і ў Кляцянку, дзе пачалося свядомае маленства, тое, што запомнілася, і ў Краўцоўку, дзе вучыўся ў першых класах школы. З незвычайным хваляваннем хадзіў па лясных дарогах, дзе, здавалася, яшчэ быў знаёмы кожны корань, аб які

збіваў босыя ногі, з асалодай купаўся ў Церусе каля Пыхані, менавіта там, у лесе, было асабліва прыемна акунуцца ў сцюдзёную ваду, халодная яна там была ў самую вялікую спёку, бо рэчку абступалі вольхі. У Пракопаўку цягнула, дзе рабіў настаўнікам. І ў Карму, дзе нарадзіўся...

І вось зноў наведаў родныя мясціны. Усклаў кветкі на магілы бацькі, маці, Галі, яны пахаваны побач. Сумна зрабілася не ад таго, што іх няма, — ад думкі, што і ўласнае жыццё праляцела і набліжаецца да фінішу...

З кнігі: Шамякін І. Карэнні і галіны. Партрэты настаўнікаў, сяброў, бацькоў, сваякоў, штрыхі аўтапартрэта. Мн., 1986.

Падрыхтаваў М.З.Башлакоў.

Яны былі на гомельскай зямлі

КАРНЕЙ ЧУКОЎСКІ

Вядомы перакладчык, літаратуразнавец і дзіцячы пісьменнік Карней Іванавіч Чукоўскі (1882—1969) неаднаразова бываў на беларускай зямлі і, у прыватнасці, на Гомельшчыне. Упершыню ён прыехаў сюды ў красавіку 1913 г. з чытаннем лекцый пра А.Уайльда. У тыя гады ён быў добра вядомы перш за ўсё як перакладчык твораў амерыканскага паэта У. Уітмена на рускую мову.

АЛЯКСАНДР БЛОК

Вялікі рускі паэт Аляксандр Аляксандравіч Блок (1880—1921) у канцы ліпеня 1916 г. быў прызваны на ваенную службу. Яго залічылі табельшчыкам у 13-ю інжынерна-будаўнічую дружыну Саюза земстваў і гарадоў, створаную ў пачатку вайны ў дапамогу фронту. Дружына размяшчалася ў прыфрантавой паласе на Палессі (на тэрыторыі сучасных Лунінецкага і Пінскага раёнаў) і займалася збудаваннем запасных абарончых пазіцый.

Паэт выехаў з Пецярбурга 26 ліпеня 1916 г. этапным цягніком праз Оршу — Гомель да вузлавой станцыі Лунінец. Побач быў фронт. Гучала кананада. Пінск і Баранавічы былі заняты немцамі. Аэрапланы непрыяцеля бамбілі станцыю і чыгуначны мост. У сваіх пісьмах да маці паэт дэталёва апісаў сваё жыццё на беларускім Палессі. У канцы верасня 1916 г. А.Блок гэтым жа шляхам праз Гомель — Оршу выехаў на пабыўку ў Пецярбург, дзе прабыў да лістапада, а затым зноў вярнуўся да месца службы. У чацвёрты раз А.Блок ехаў праз Гомельшчыну 30 сакавіка 1917 г. Наперадзе былі рэвалюцыя, грамадзянская вайна, разруха, голад і апошнія трагічныя чатыры гады жыцця паэта.

АЛЯКСЕЙ ТАЛСТОЙ

Вядомы рускі пісьменнік Аляксей Мікалаевіч Талстой (1882—1945) у канцы студзеня 1917 г. у якасці ваеннага карэспандэнта газеты «Русские ведомости» прыбыў цягніком на Заходні фронт у раён Лунінца. Тут, у Парахонску, на палескай зямлі 29 студзеня адбылася яго сустрэча з А.Блокам. А ноччу ён выехаў праз Гомель на Мінск.

МАКСІМ БАГДАНОВІЧ

Вялікі беларусі паэт Максім Адамавіч Багдановіч (1891—1917) у пачатку сакавіка 1917 г. выехаў з Мінска на лячэнне ў Ялту. Яшчэ стаяла зіма. Было холадна. За акном лютавала завея. За Гомелем снежныя заносы затрымалі цягнік на цэлыя тры дні. У Сімферопаль М.Багдановіч прыехаў толькі праз сем дзён. Гэта была апошняя вандроўка паэта і апошняя дарога праз Беларусь. 25 мая 1917 г. ён памёр у Ялце.

ІВАН БУНІН

Вялікі рускі пісьменнік, лаўрэат Нобелеўскай прэміі Іван Аляксеевіч Бунін (1870—1953) у чэрвені 1918 г. назаўсёды пакінуў Маскву. Час быў вельмі складаны, і шлях у Адэсу пралёг праз Оршу — Жлобін — Мінск — Гомель. У Мінск І.А.Бунін прыбыў 9 чэрвеня. У гэты ж дзень выехаў цягніком у Гомель. Было вельмі цесна. Разам з Іванам Аляксеевічам і Верай Мікалаеўнай, жонкай пісьменніка, у купэ было яшчэ восем афіцэраў польскага легіёна з усімі сваімі рэчамі. У Гомелі пісьменнік блукаў над Сожам, зайшоў у пустуючы палац князя Паскевіча. Ад Гомеля да Кіева плылі на параходзе. У сваім дзённіку Вера Мікалаеўна занатавала: «...Сядзім на палубе. Як добра. Лёгкі ветрык, сонца... Але Ян доўга не дазваляе быць

на паветры, і зараз мы п'ём піва і ядзім вельмі смачна сала. Ён павесялеў. Шмат размаўляе... Сёмая гадзіна, мы недзе стаім. Пасля навальніцы ў паветры разлілася прыемная прахалода. Адчуваем моцную стомленасць і вельмі рады, што плывём на параходзе...». І.А.Бунін глядзеў на Сож, на шырокую пойму, на Чонскі манастыр, што ўзвышаўся на крутым беразе ракі, і ціха радаваўся ў душы прыгажосці і спакою ў прыродзе. А потым былі Кіеў, Адэса. У лютым 1920 г. пісьменнік назаўсёды пакінуў родную зямлю.

УЛАДЗІМІР МАЯКОЎСКІ

Вялікі рускі паэт Уладзімір Уладзіміравіч Маякоўскі (1893—1930) пачаў свае выступленні ў гарадах краіны яшчэ ў снежні 1913 года. У студзені 1914 г. паэт праязджаў праз Гомельшчыну, едучы з Кіева ў Мінск. У 1925 г. і 1926 г. ён таксама праязджаў па гомельскай чыгунцы, а ў 1924 г. паэт выступаў у Гомелі перад чытачамі.

ПАЎЛЮК ТРУС

Вядомы беларускі паэт Паўлюк Трус (1904—1929) прыехаў у Гомель у пачатку ліпеня 1927 г., адразу пасля заканчэння Мінскага беларускага педагагічнага тэхнікума. Ён працаваў у газеце «Новая вёска», якая ў хуткім часе была рэарганізавана ў газету «Палеская праўда». Рэдакцыя газеты размяшчалася на вул. Кааператыўнай, дом 4 (цяпер Інтэрнацыянальная). Жыў паэт спачатку ў 4-м Рэвалюцыйным завулку, затым на вул. Песіна. П.Трус часта выступаў у Гомелі, ездзіў на сустрэчы з чытачамі ў Рэчыцу, Буда-Кашалёўскі і Уваравіцкі раёны. Пісьменнік Раман Сабаленка, які ў той час вучыўся ў Гомельскім педтэхнікуме, успамінае, як яны з П.Трусам блукалі па гомельскіх ваколіцах і аднойчы забрылі ў госці да цыганоў, чые шатры і кібіткі размяшчаліся каля в. Якубоўка. Роўна год жыў паэт на Гомельшчыне. У пачатку ліпеня 1928 г. ён паехаў у Мінск паступаць у Беларускі дзяржаўны універсітэт.

ЯНКА КУПАЛА

Народны паэт Беларусі Янка Купала (1882—1942) быў на Гомельшчыне тройчы: у снежні 1927 г., лютым 1930 г. і красавіку 1936 г. У 1936 г. паэт выступаў на літаратурным вечары ў Палацы чыгуначнікаў, чытаў свае вершы і паэму «Над ракой Арэсай». Пабыў у парку, музеі, Петрапаўлаўскім саборы, блукаў над Сожам. Наведаў дом адпачынку «Чонкі».

ЯКУБ КОЛАС

Народны паэт Беларусі Якуб Колас (1882—1956) быў на Гомельшчыне неаднойчы. Упершыню Я.Колас прыехаў у Гомель у 1931 г. Тут у гэты час знаходзіўся на гастролях Беларускі другі драматычны тэатр (Віцебск) і Я.Колас чытаў калектыву тэатра сваю новую драму. 16.9.1934 г. пісьменнік выступіў на сходзе партыйнага і камсамольскага актыву, а таксама пабываў на Добрушскай папяровай фабрыцы. 28.10.1936 г. ён сустракаўся з грамадскасцю горада, а 4.5.1936 г. прысутнічаў на пастаноўцы сваёй п'есы «Вайна вайне». У сакавіку — красавіку 1944 г. пісьменнік жыў у Навабеліцы на кватэры П.К.Панамарэнкі, выступаў з прамовай на 6-й сесіі Вярхоўнага Савета БССР. На гэтай жа сесіі быў абраны намеснікам Старшыні Вярхоўнага Савета. Тут жа, у Навабеліцы, быў напісаны ім артыкул «На руінах Гомеля», які быў надрукаваны ў газеце «Савецкая Беларусь» 31.3.1944 г.

ІЛЬЯ ЭРЭНБУРГ

Вядомы рускі пісьменнік Ілья Рыгоравіч Эрэнбург (1891—1967), будучы ваенным карэспандэнтам газет «Правда» і «Красная звезда», пісаў пра вызваленне Гомельскага раёна ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў і, у прыватнасці, пра зверскую акцыю карнікаў 1943 г. у в. Цераха, калі сорак два мірныя жыхары былі спалены жывымі.

ПЯТРУСЬ БРОЎКА

Народны паэт Беларусі Пётр Усцінавіч Броўка (1905—1980) неаднойчы прыязджаў на Гомельшчыну. Упершыню быў у 1927 г. у складзе пісьменніцкай брыгады. 28.6.1944 г. прымаў удзел у вечары, прысвечаным памяці Я.Купалы. Вечар праходзіў у Навабеліцы, дзе ў той час знаходзіўся ўрад Беларусі.

У 1970 г. П.Броўка быў вылучаны кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Савета СССР ад Гомельскай сельскай акругі. 29 мая 1970 г. у Яромінскім Доме культуры адбыўся перадвыбарчы сход грамадскасці раёна, на якім выступіў паэт.

ЯЎГЕН ЕЎТУШЭНКА

Вядомы рускі паэт Яўген Аляксандравіч Еўтушэнка (н. у 1933) у паэме «Мама и нейтронная бомба» расказаў пра сустрэчу з раднёй, якая жыве на Гомельшчыне. У вершы «Лучше одиночества» паэт занатаваў сваю паездку ў цягніку «Калінкавічы — Гомель».

На Гомельшчыне таксама былі ў розны час, сустракаліся з чытачамі, выступалі на літаратурных вечарах у працоўных калектывах, навучальных установах, асяродках культуры дамах адпачынку і санаторыях-прафілакторыях рускія пісьменнікі Лідзія Вакулоўская, Пётр Валкадаеў, Іосіф Васілеўскі, Сяргей Красікаў, Мікалай Кругавых, Уладзімір Кудзінаў, Сяргей Масіяш, Юрый Прокушаў, Валянцін Сарокін, Браніслаў Спрынчан, Віктар Трасцянскі, Віктар Трыхманенка, Гаўрыіл Шутэнка, Святлана Яўсеева, украінскія Барыс Алейнік, Мікола Вінграноўскі, Дзмітро Іваноў, Станіслаў Рэп'ях, беларускія Алесь Адамовіч, Вячаслаў Адамчык, Святлана Алексіевіч, Алесь Асіпенка, Анатоль Астрэйка, Мікола Аўрамчык, Алесь Бажко, Раіса Баравікова, Рыгор Барадулін, Янка Брыль, Генадзь Бураўкін, Васіль Быкаў, Антон Бялевіч, Эдуард Валасевіч, Алена Васілевіч, Вера Вярба, Анатоль Вярцінскі, Сцяпан Гаўрусёў, Пятро Глебка, Сяргей Законнікаў, Віктар Казько, Віктар Карамазаў, Аляксей Карпюк, Анатоль Клышка, Рыгор Кобец, Анатоль Кудравец, Валянціна Куляшова, Уладзімір Ліпскі, Еўдакія Лось, Андрэй Макаёнак, Алесь Махнач, Іван Мележ, Валянцін Мыслівец, Іван Навуменка, Яраслаў Пархута, Леанід Прокша, Пятро Прыходзька, Аляксей Пысін, Адам Русак, Алесь Савіцкі, Барыс Сачанка, Ян Скрыган, Міхась Скрыпка, Алесь Ставер, Міхась Стральцоў, Максім Танк, Уладзімір Федасеенка, Мікола Хведаровіч, Іван Чыгрынаў, Іван Шальманаў, Уладзімір Шахавец, Алесь Шашкоў, Станіслаў Шушкевіч, Віктар Шымук, Васіль Якавенка, Яўгенія Янішчыц і іншыя.

М.З.Башлакоў.

Ваеннаслужачыя — ураджэнцы Гомельскага раёна, якія загінулі ў час праходжання службы ў Савецкай Арміі ў пасляваенны перыяд (1945—1992)

АТРОШЧЫК Мікалай Лявонавіч, нарадзіўся ў 1972, радавы, загінуў 19.5.1992, пахаваны ў саўгасе «Брылёва».

БАРТНОЎСКІ Аляксандр Аляксандравіч, нарадзіўся 1.1.1950, мал. сяржант, загінуў 29.12.1970.

ГАРДЗІЕНКА Васіль Васільевіч, нарадзіўся 14.5.1940, сяржант, загінуў 15.3.1966, пахаваны ў г. Сяміпалацінск.

ГАРОХАЎ Аляксандр Дзмітрыевіч, нарадзіўся 16.7.1964, загінуў 22.6.1984.

ГРАЧАНЫ Уладзімір Іванавіч, нарадзіўся ў 1951, прапаршчык, загінуў 5.4.1988, пахаваны ў в. Прыбыткі.

ГУЗЯНКОЎ Аляксандр Піліпавіч, нарадзіўся 12.2.1961, радавы, загінуў 5.7.1979, пахаваны ў пас. Бальшавік.

ЗАГОРСКІ Яўген Кузьміч, нарадзіўся 11.2.1938, радавы, памёр 3.6.1959 ад ран у шпіталі, пахаваны ў г. Эберсвальд.

КАВАЛЁЎ Павел Іванавіч, нарадзіўся 10.1.1941, яфрэйтар, загінуў 30.7.1964.

КАВАЛЬКОЎ Уладзімір Паўлавіч, нарадзіўся ў 1954, прапаршчык, загінуў 16.11.1991, пахаваны ў в. Клімаўка.

ЛАЗАРАЎ Аляксандр Станіслававіч, нарадзіўся 2.5.1974, радавы, памёр 11.2.1993, пахаваны ў в. Касцюкоўка.

ЛЕТАШКОЎ Юрый Уладзіміравіч, нарадзіўся 20.5.1969, сяржант, загінуў 15.3.1989, пахаваны ў в. Пакалюбічы.

МАРОЗАЎ Аляксандр Уладзіміравіч, нарадзіўся ў 1964, радавы, загінуў 26.7.1985, пахаваны ў г. Арэнбург.

МАСКАЛЁЎ Леанід Міхайлавіч, нарадзіўся 15.1.1943, радавы, загінуў 17.7.1964, пахаваны ў Казахстане.

НЕМЦАЎ Пётр Сяргеевіч, нарадзіўся 12.7.1969, радавы, загінуў 7.10.1988, пахаваны ў в. Новая Буда.

А.М.Храмцоў.

І.А.Капота.

У.С.Старавойтаў.

НЕСЦЯРЭНКА Алег Міхайлавіч, нарадзіўся ў 1954, загінуў у 1974.

ПАКАТАШКІН Іван Васільевіч, нарадзіўся 9.1.1960, радавы, загінуў 5.7.1979, пахаваны ў в. Краўцоўка.

ПРАТАСЕНКА Аляксандр Міхайлавіч, нарадзіўся 10.2.1958, радавы, загінуў 11.1.1977, пахаваны ў пас. Бальшавік.

РАЖКОЎ Павел Леанідавіч, нарадзіўся 14.5.1976, радавы, загінуў, пахаваны ў в. Лапаціна.

САВАСТОЎ Яўген Васільевіч, нарадзіўся ў 1948, радавы, загінуў 25.5.1972, пахаваны ў пас. Першамайск Веткаўскага раёна.

СТАРАВОЙТАЎ Уладзімір Сямёнавіч, нарадзіўся 27.1.1954, прапаршчык, загінуў 18.6.1986, пахаваны ў в. Клімаўка.

ХРАМЦОЎ Аляксандр Мікалаевіч, нарадзіўся 26.3.1969, лейтэнант, памёр 10.1.1990, пахаваны ў в. Цярэшкавічы.

Загінулі ў Афганістане

КАПОТА Ігар Аляксеевіч, нарадзіўся 9.7.1965 г. у в. Прыбыткі. Беларус. Маці, Вера Фёдараўна, аператар Гомельскай нафтабазы, бацька, Аляксей Лявонавіч, механік механізаванай дыстанцыі. У 1980 г. Ігар скончыў 8 класаў Зябраўскай сярэдняй школы, у 1983 г. — гомельскае ПТВ № 22. Працаваў машыністам вежавых кранаў. У маі 1984 г. прызваны ў Савецкую Армію Гомельскім ГВК. Служыў у Афганістане. Малодшы сяржант І.А.Капота 27.9.1985 г. быў цяжка паранены і памёр ад ран. Пахаваны ў в. Прыбыткі. Пасмяротна ўзнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі.

... У той дзень група байцоў вярталася з задання і нарвалася на душманаў. Завязаўся бой. Ігар быў цяжка паранены ў галаву. Верталёт не змог прабіцца да іх пад абстрэлам. Толькі ўвечары прыйшла дапамога, але ўжо было позна...

З пісьма камандавання вайсковай часці бацькам І.А.Капоты

С чувством большого горя и скорби сообщаем Вам о гибели Вашего сына, Капота Игоря Алексеевича. За время прохождения службы в нашей части Игорь заслужил высокие слова благодарности за выполнение своего воинского долга... Игорь был мужественным и исполнительным воином, до конца добросовестно исполнивший свой долг перед Родиной. Своим трудом он завоевал любовь и уважение своих товарищей по службе и командиров...

Командир войсковой части *Г.Быков*
Заместитель командира части *В.Петрухин*

СТАРАВОЙТАЎ Уладзімір Сямёнавіч, нарадзіўся 27.11.1954 г. у в. Клімаўка. Беларус. Маці, Дар'я Емяльянаўна, пенсіянерка, жыве ў в. Клімаўка, бацька, Сямён Іванавіч, памёр. З 1986 г. служыў у Афганістане. Авіямеханік прапаршчык У.С.Старавойтаў загінуў 18.6.1986 г. пры выкананні баявога задання. Пахаваны ў в. Клімаўка. У У.С.Старавойтава расце дачка Наташа, якая жыве разам з маці Алай Уладзіміраўнай.

З МАТЭРЫЯЛЬНАЙ І ДУХОЎНАЙ СПАДЧЫНЫ

Помнікі архітэктуры

ГРАБАЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ, ВЁСКА ГРАБАЎКА, ПАРК

У 2-й палавіне 19 ст. у некаторых невялікіх сядзібах стваралі рэгулярныя паркі. Быў закладзены і парк уздоўж невысокай рачной тэрасы на поўнач ад вёскі Грабаўка. Утрыманне парку, напэўна, не патрабавала вялікіх намаганняў, аднак разам з прыемнасцю ён прыносіў і карысць, бо большую частку тут займаў фруктовы сад. Яблыні былі пасаджаны ўздоўж цэнтральнай ліпавай алеі, якая падзяляла парк на заходнюю і ўсходнюю часткі. Ліпы ўтваралі высокія зялёныя калідоры шырынёй у пяць метраў. Садзілі ліпы даволі прывольна, на адлегласці трох метраў адна ад адной. Уязная алея вяла цераз дамбу да аднапавярховага драўлянага сядзібнага дома, які, на жаль, загінуў — згарэў 17 мая 1982 г. Вакол дома быў маляўнічы куточак пейзажнага парку з салітэрамі і групамі дрэў, што стваралі сонечныя палянкі. Фасад дома з боку парку падкрэслівалі сіметрычна размешчаныя каралінскія ліпы. Асаблівую прыгажосць і ўтульнасць надае парку рака Грабаўка. Недалёка ад сядзібнага дома насыпаны рамантычны курган. Узбуджае рамантычныя ўспаміны ў парку, навявае таямнічасць напаўразбураны падземны склеп каля дарогі, надмагільны камень з чорнага лабрадарыту, на якім засталіся толькі лічбы: «1864—1893», астатнія сцёр час.

ГЛЫБОЦКІ СЕЛЬСАВЕТ, ВЁСКА ГЛЫБОЦКАЕ, ЦАРКВА РАСТВА БАГАРОДЗІЦЫ

Як сведчаць архіўныя матэрыялы за 1867 г. «Церковь построена в 1849 году крестьянином села Глубоцкое Карпом Луцковым. Здание деревянное на каменном фундаменте с таковою же колокольней, крыто железом. При сей церкви положено: священник, дьяк, пономарь и просвирня... Священник Никодим Алексеев Волотовский, сын дьячка... Дьячок Иван Титович Федоров, сын дьяконский». (НАРБ. Ф. 2938. Воп. 1. Спр. За. Ведамасць за 1867 год.)

Наступны дакумент аб справах Глыбоцкай царквы звяртае ўвагу:

«Земли при сей церкви, кроме трех десятин, подаренных под церковь князем Паскевичем-Эриванским около 3 десятин. Сенокоса от прихожан нет... Церковный староста Иосиф Григорьевич Борисенко.

В библиотеке церкви духовно нравственных содержания книг и брошюр состоит 101 экземпляр.

Священник Павел Михайлович Воскресенский, протоиерейский сын. Псаломщик дьякон Даниил Петрович Андруцкий». (НАРБ. Ф. 2938. Воп. 1. Спр. 7. Ведамасць за 1885 год.)

Як бачна з чарговай захаваўшайся ведамасці, з 1907 г. святаром царквы быў

Грабаўскі парк.

Мікалай Паўлавіч Васкрасенскі. (НАРБ. Ведамасць за 1908 год.) Назіраецца пераемнасць ад бацькі да сына і ў блізкіх да царкоўных спраў прыхаджан: калі ў 1867 г. царкоўны стараста Іосіф Рыгоравіч Барысенка, дык у 1910 г. Нічыпар Іосіфавіч Барысенка. Цікавую карціну маёмасці царквы і яе тагачасную ацэнку дае ведамасць за 1910 г.:

«Рождество-Богородицкая церковь построена в 1849 году крестьянином села Глубоцкого Карпом Леоновым Луцковым.

В 1881 году вновь перестроена на средства церковные, общественные и пожертвования. Здание деревянное на каменном фундаменте с таковою же колокольней. Утварь посредственная, а именно: на Святом Престоле облачений два, крест серебрянный вызолоченный и медный тоже вызолоченный, Евангелие в медном бронзовом окладе. Дарохранительница медная посеребряная. На Св. жертвеннике: Дискос, Потир, Звездица, Ложица, ковшик с малым блюдцем серебряные, вызолоченные. Сосуд для освещения хлебов и водосвятная чаша медная. Священнических облачений: пять риз, три из них с полным прибором, набедренник, воздухов и покровцев три перемены.

При сей церкви положено: Священник и Псаломщик.

Земли при сей церкви усадебной 4 десятины 420 кв. сажен, земли пахотной 21 десятина 1571 кв. сажен и сенокосов 10 десят 668 кв. сажен. Итого 36 дес. 277 кв. сажен. Землею пользуется сам причт...

Дома для священнослужителей имеются: у священника дом казенный, построенный в 1900 году, надворные строения церковные. У псаломщика дом тоже казенный, построенный в 1908 г., кроме того, надворные строения собственные.

На содержания причта из Гомельского уездного казначейства отпускается 621 рубль в год».

На сённяшні час царква вельмі ў добрым стане, клапатліва падтрымліваецца. Звяртае ўвагу значная колькасць абразоў старога пісьма ў разных драўляных абкладах, з чаканкай па ляўкасе, шыццём бісерам.

Царква будавалася ў цэнтральнай частцы вёсцы, што надавала ёй асаблівую значнасць і прыгажосць.

У плане царква сіметрычная, нагадвае крыж. Да асноўнага аб'ёму прылягаюць крылы трансепта і бабінца. Над бабінцам узвышаецца званіца (васьмярык на чацверыку), завершаная невялічкім васьмігранным шатровым дахам. Асноўны аб'ём квадратны ў плане, з высокім васьмігранным барабанам і купалам. Такія ж купалы з крыжамі на васьмерыках узвышаюцца над алтарным і бакавымі фасадамі. Значную ролю ў аздабленні будынка іграюць прамавугольныя вокны на званіцы і асноўнага аб'ёму, а таксама з ліштвамі ніжняга паверха. Сцены будынка ашаляваны гарызантальна, у аздабленні выкарыстаны пілястры, прафіляваныя карнізы, тонкія разныя паясы. Гісторыю царквы, яе дойлідства вывучае і расказвае мясцовы свяшчэннік — протаіерэй Пётр Філіпавіч Марозаў у царкве з 1960 г. Па словах П.Ф.Марозава, дагэтуль жыве ў вёсцы паданне, што пабудаваў царкву заможны селянін Карп Лявонавіч Луцкоў. Знайшоўшы ў архівах матэрыялы пра даўніну царквы, П.Ф.Марозаў прадоўжыў запіс гісторыі яе існавання: «С постройки церкви... богослужения шли в оной беспрерывно, кроме того часа, когда началась новая полоса сильнейших гонений на православную церковь и верующих. В начале коллективизации, с организаций в дер. Глубоцкое колхоза «Пески», по требованию местных ретивых партийцев и руководства колхоза, а также при поддержке районных властей было принято решение церковь закрыть. По закрытию

церкви и кощунственному сверженію крестов с храма и колоколов со звонницы, местные прихожанки разобрали большую часть икон и пр. по домам. Эти благочестивые люди сберегли все священные вещи, и после открытия храма вернули все в оный. Разрушен храм не был. В нем устроили сначала зерносклад, а позже — клуб».

З якім разуменнем справы, расказвае айцец П.Ф.Марозаў, зроблена царква, «як дзяды нашы рабілі». Кладка сцен — «брус на брус», без імху, каб «больш захоўвалася». купал — «вырубка з дрэва», падлога захавалася «родная», з часоў стварэння, дошкі таўшчынёй 7 см. Шкло аконнае «было, як у лямпах, тонкае, устаўленае без цвікоў — так замазка добра трымала». Ды і цвікі ў царкве былі самаробкі. Пры аднаўленні царквы, па словах айца Пятра, фрагменты старых роспісаў купала, што засталіся да той пары, былі зафарбаваны. Роспіс барабана і купала асноўнага аб'ёму галоў дзесяць назад нанава выкананы ленінградскімі мастакамі.

Царква дзейнічае, і святар П.Ф.Марозаў імкнецца да духоўнага адраджэння аднавяскоўцаў.

Царква Раства Багародзіцы.

ГЛЫБОЦКІ СЕЛЬСАВЕТ, ВЁСКА ГЛЫБОЦКАЕ, ЦАРКОЎНАПРЫХОДСКАЯ ШКОЛА

Як паказваюць царкоўныя ведамасці, з пачатку свайго існавання царква ў вёсцы Глыбоцкае мела прамыя адносіны да выхавання і адукацыі сялян. Сын дзячка, святар Нікадзім Аляксееў Валатоўскі, займаў пасаду настаўніка пры адкрытым ў 1867 г. сельскім вучылішчы. (НАРБ. Ф. 2938. Воп. 1. Спр. 3а. Ведамасць за 1867 год.) У 1903 г. у вёсцы Глыбоцкае быў пабудаваны будынак спецыяльна для царкоўнапрыходскай школы. Настаўнікам у той час працаваў Данііл Іаанавіч Каваленка, навучаліся 33 дзяўчынкі і 51 хлопчык. (НАРБ. Ф. 1938. Воп. 1. Спр. 1. Ведамасць за 1910 год.) Царкоўнапрыходская школа знаходзілася нападалёку ад царквы. Будынак школы быў драўляны, аднапавярховы. Недалёка ад месца, дзе была школа, захаваліся рэшткі другога драўлянага збудавання (зруб без даху), які, магчыма, выкарыстоўваўся як жыллё для служачых пры школе.

ГЛЫБОЦКІ СЕЛЬСАВЕТ, ВЁСКА ГЛЫБОЦКАЕ, ЗЕМСКАЯ ШКОЛА

На заходняй украіне вёскі знаходзіцца будынак земскай школы. У названай царкоўнай ведамасці за 1910 г. гаворыцца, што ў 1903 г. у земскай школе навучалася 17 дзяўчынак, 35 хлопчыкаў. Настаўнікам быў Іван Мікалаевчі Шэўмерг (?). Школа пабудавана ў канцы 19 ст. з цэглы, будынак аднапавярховы, крыты вальмавым дахам, прамавугольны ў плане. Галоўны фасад мае цэнтральны рызаліт, які ўпрыгожаны ступеньчатым атыкам. Будынак падноўлены ў апошнія гады, у сувязі з гэтым атык прыдбаў больш спрошчаныя формы. Лучковыя праёмы вялікіх акон закладзены цэглай. Цяпер гэты будынак выкарыстоўваецца для гаспадарчых патрэб.

МАРКАВІЦКІ СЕЛЬСАВЕТ, ВЁСКА ГАДЗІЧАВА, ПАКРОЎСКАЯ ЦАРКВА

У цэнтры вёскі Гадзічава ў 2-й палавіне 19 ст. узняўся вялікі цагельны будынак царквы ў стылі класіцызму. Асноўны аб'ём прарэзаны з восевымі ўваходамі з галоўнага і бакавых фасадаў. Уваходы вылучаны аднолькавымі чатырохкалоннымі порцікамі. Дах царквы ступеньчаты, завершаны шматгранным шатром. Сцены атынкаваныя, прарэзаныя аконнымі лучковымі праёмамі ў два ярусы. Ліштвы ніжняга паверха — з замковымі камянямі. Па ўсім перыметры будынка праходзяць пояс і карніз. Цэнтральная зала царквы мае плоскую драўляную столь, якая апіраецца на 4 слупы. Да царквы прымыкаюць памяшканні прытвора, прыдзела, якія маюць самастойныя ўваходы, і памяшканне апсіды, у якой вылучаны невялікія рызніцы па баках. Царква дзейнічае. Будынак з'яўляецца помнікам рэспубліканскага значэння.

ЧОНКАЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ, ВЁСКА СЕЎРУКІ, ПАШТОВАЯ СТАНЦЫЯ

Сухапутныя шляхі Беларусі развіваліся здаўна, набываючы ў кожны гістарычны час свае асаблівасці. «Ваши дороги, как сады!» — захаплялася беларускімі дарогамі Кацярына II. Аляксандр I у сваім «высочайшем указе» 1819 г. адзначыў: «Белорусские дороги оставить в настоящем их виде, стараясь только исправить оныя, где нужно будет починками и посадкою новых деревьев, дабы аллеи всегда находились в порядке». (Сардаров А.С. История и архитектура дорог Белоруссии. Мн., 1978. С. 37.) Трэба сказаць, што значны росквіт будаўніцтва дарог на Беларусі набыло пасля далучэння да Расіі. Тут адбыўся выключны для Расійскай дзяржавы «...прыклад комплекснага дарожнага будаўніцтва ў беларускіх губернях, які ў многім садзейнічаў гаспадарчаму развіццю гарадоў, іх тавараабмену з суседнімі губернямі... Ініцыятыва мадэрнізацыі інфраструктуры краю і заслуга яе рэалізацыі належалі З.Г.Чарнышову». (Слюнькова И.Н. Архитектура городов Верхнего Приднепровья XVII — середины XIX в. Мн., 1992. С. 96.) Менавіта ў той час важнае значэнне набыла і дарога Пецярбург — Кіеў, пазней Пецярбург — Адэса, на якой, у трох кіламетрах ад вёскі Сеўрукі, стаіць паштовая станцыя, пабудаваная ў другой палавіне 19 ст. Паштовыя станцыі яшчэ пры Пятры I у пачатку 18 ст. былі заснаваны на многіх беларускіх дарогах. З цягам часу іх становіцца болей, выпрацоўваецца станцыйны комплекс пабудоў са спецыфічным іх размяшчэннем. Традыцыйна размешчаны і пабудовы паштовай станцыі Сеўрукі. Цэнтральнае месца займае аднапавярховы будынак дома, які выходзіць фасадам на шашу. Прамавугольны, цагляны, з двума ўваходнымі тамбурамі з абодвух фасадаў, напэўна, дабудаваны пазней да асноўнага аб'ёму. Пра цяпло дома нагадвае грунтоўны, самавіты комін над вальмавым дахам. У тыя часы неяк не прынята было нават просты будынак рабіць без усялякіх архітэктурных выяў, без таго, што завецца архітэктурнай мовай, — вось і прарэзалі з галоўнага фасада лучковыя вокны, зрабілі цагляныя ліштвы, упрыгожылі франтоны ступеньчатым цагляным узорам. А.С.Сардараў у кнізе «История и архитектура дорог Белоруссии» піша пра паштовую станцыю Сеўрукі: «В особую группу можно выделить станционные дома на участке шоссе Петербург — Киев близ Гомеля... на 893-м километре современной магистрали Ленинград — Киев. Здесь эклектичная их архитектура уже, очевидно, ближе к позднейшим исканиям 60—70-х гг. XIX в.» (с. 50—51). Сапраўды, будынак выкананы з выкарыстаннем прыёмаў так званай цаглянай архітэктуры, якая бліжэй да канца XIX ст. і характэрна дойлідству правінцыі. У той жа манеры, што і дом, выкананы дзве стайні, якія размешчаны на поўдзень і на поўнач ад яго. Стайні каркаснай канструкцыі — з цаглянымі слупамі і драўлянымі сценамі паміж імі. Стайні часткова дабудаваны ў наш час, нанава зроблены і плот, які разам з імі ўтварае вялікі прамавугольны двор з традыцыйным калодзежам у цэнтры. Пасля Вялікай Айчыннай вайны на былой паштовай станцыі размешчаны дарожны ўчастак.

СТАРАБЕЛІЦКІ СЕЛЬСАВЕТ, ВЁСКА СТАРАЯ БЕЛІЦА, МІКАЛАЕЎСКАЯ ЦАРКВА

Знаходзіцца царква ў цэнтры вёскі. Розныя крыніцы называюць розныя часы яе пабудовы. С.Г.Багласаў у Зборы помнікаў гісторыі і культуры Беларусі па Гомельскай вобласці датуе пабудову 1-й палавінай 18 ст. (с. 141). У выданні «Архітэктура Беларусі. Энцыклапедычны даведнік» ён жа ўдакладняе: «...пабудавана ў 1710» (с. 458). У «Календаре для духовенства Могилевской епархии на 1899 годъ» зазначана: «...постр. 1777 г.; деревян.; прих. об. п. 2317; церк. земли 36 д.» (с. 88). Блізкі да гэтай лічбы даследчык Ю.А.Якімовіч: «царква Мікалая ў Старой Беліцы Гомельскага раёна (70-я гады XVIII ст.). (Драўлянае дойлідства Беларускага Палесся XVII—XIX стст. Мн., 1978. С. 119—120.) Ю.А.Якімовіч разглядае Старабеліцкую Мікалаеўскую царкву як своеасаблівы прыклад у развіцці трохзрубных трохверхавых цэркваў: «Царква...мае адназаломныя васьмерыковыя вярхі, аднак яны нагадваюць больш дэкаратыўныя вянчанні і не змяняюць прынцыпова восевай кампазіцыі храма. Своеасаблівасць царквы ў тым, што бабінец і алтар вырашаны гранёнымі зрубамі, што стварае сіметрычны план» (с. 120). Такім чынам, храм мае восевую кампазіцыю, складаецца з трох зрубаў, якія даюць трохчасткавы інтэр'ер. Бабінец і алтар, што прыбудаваны з усходу і захаду да асноўнага квадратнага ў плане аб'ёму, — пяцігранныя. Усе тры аб'ёмы ўвянчаны двух'яруснымі вярхамі — «васьмярык на васьмерыку» — і завершаны барочнымі галовамі. Да першапачатковай кампазіцыі прыбудаваны цэнтральны і бакавыя тамбуры. Вокны прамавугольнай і рамбавіднай формы, высока размешчаныя. Складзеныя з брусоў сцены царквы ў гады Вялікай Айчыннай вайны вертыкальна ашаляваны дошкамі з нашчыльнікамі. Па словах святара, Сакалоўскага Уладзіміра Карнілавіча, частка царкоўных абразоў пасля закрыцця храма была схавана жыхарамі вёскі, а потым вернута ў царкву. Так, Анціпава Пелагея Васільеўна выратавала адзін з лепшых абразоў — Божай Маці «Траяручыцы». Зараз у храме абразы вельмі розныя па мастацкай каштоўнасці — побач з рэпрадукцыямі на паперы можна ўбачыць самабытнае старажытнае пісьмо.

СТАРАБЕЛІЦКІ СЕЛЬСАВЕТ, ВЁСКА СТАРАЯ БЕЛІЦА, СЯДЗІБА

Яны павінны былі развітацца. Так склаўся лёс, які мацнейшы за пачуцці... І ўсё гэта было для іх, абодвух, у апошні раз. Змяркалася. Затухала над паркам кволае святло. Ветрык вызвоньваў сумную мелодыю на абледзянелых пад вечар галінках дрэў. Сумам і холадам патыхала ад вялізных валуноў каля закінутай у далечыні саду веранды.

— А вось камяні застануцца тут і ніколі нікому пра нас не раскажуць, — сказала яна.

— Так, — сказаў ён, — камяні застануцца тут, толькі яны панясуць у будучыню тваё імя, Памэлка...

Было такое, ці не — цяжка сказаць. Але ж: «Памэлка Бэжлова 1858 сакавік 18-е», — чытаем мы на вечным камяні, што ляжыць каля рамантычнага курганнага насыпу ў былым панскім парку вёскі Старая Беліца. Тут мроіцца гісторыя былога кахання. Яе згубіў час, а людзі згубілі і сам напамін аб тым, даўнім жыцці ў гэтых мясцінах...

Праз зараснік крапівы, як скрозь лес, прадзіраемся мы, каб убачыць, дзе тут, у закінутым парку, яшчэ два гады таму стаяў панскі сядзібны дом, пабудаваны з дрэва ў 1796 годзе. Быў ён як рэдкі помнік эпохі рамантызму, занесены ў кнігу беларускіх скарбаў «Збор помнікаў гісторыі і культуры Беларусі», апісаны, сфатаграфаваны. Вось гэта толькі і засталося. Зруйнавалі і панскі дом, і рэдкасныя гаспадарчыя пабудовы, што ўтваралі разам непаўторны комплекс... Ці сыходзіць у небыццё чалавечая памяць? Мо, гэта сёння і сапраўды не патрэбна нікому? Ды не! Вось вядзе ж нас, кінуўшы справы, праз жыгучы зараснік Забалотнікава Марыя Давыдаўна, што працавала ў старым доме, калі была тут школа. Расказвае са слязамі ў голасе, як у 1950-я гады зламалі другі паверх: «... а лес жа які быў харошы!..

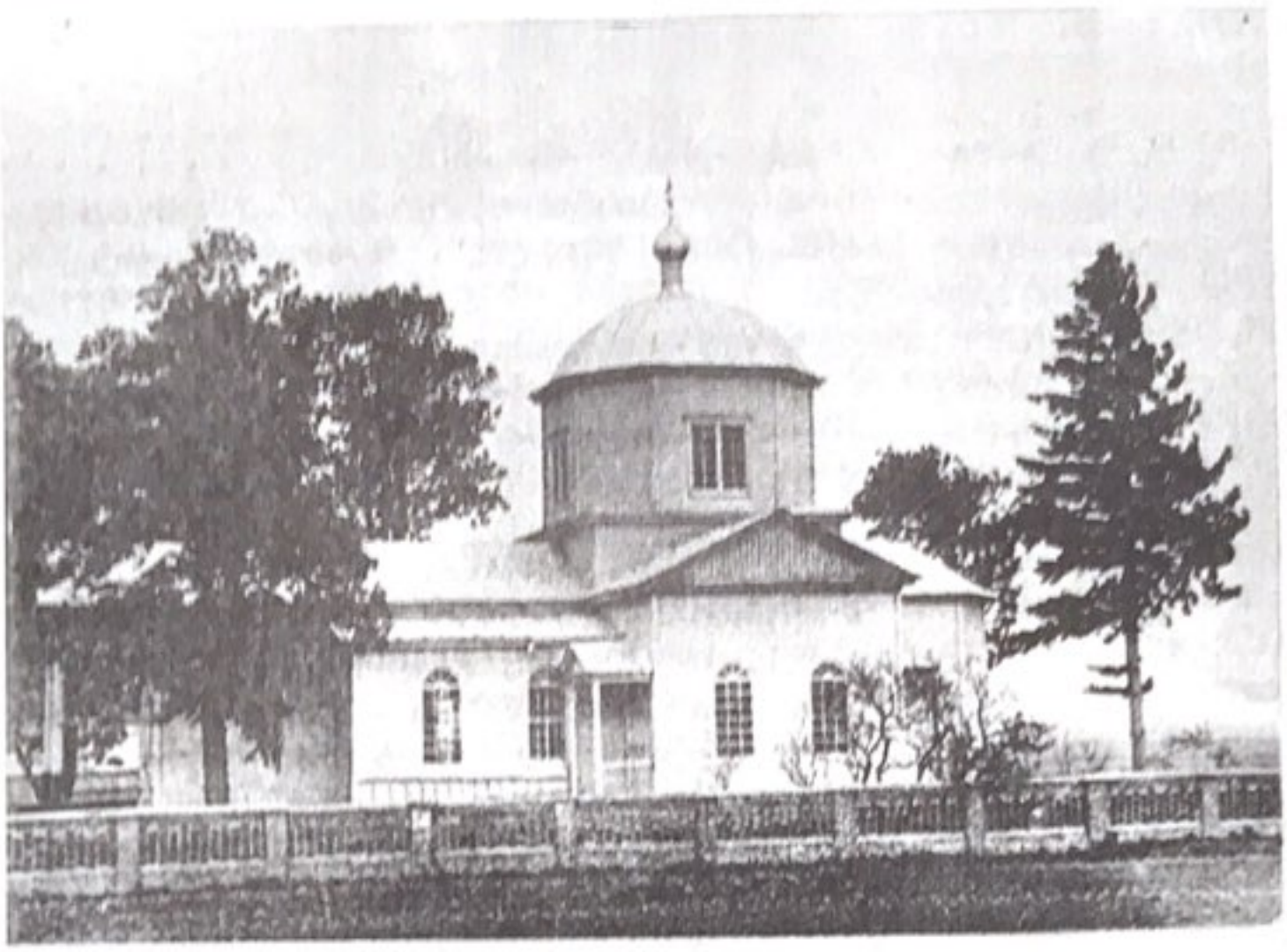

Свята-Пакроўская царква ў в. Галавінцы.

застаўлялі на дровы піліць...» У кнізе «Збор помнікаў...» гэты боль адлюстраваны лаканічнай фразай: «Рэканструяваны ў 1950-я гады». А потым — знішчылі зусім, як і не было. «А вось жа, вось тут уваход быў... во шкандары драўляныя, гнілыя, а то ўсё разабралі па кірпічыку». Слухаеш, глядзіш — і ў адчай уплятаецца надзея: жывуць пачуцці людскія да сваёй зямлі! І яшчэ цудоўнага чалавека мы сустрэлі ў Старой Беліцы — Жарын Віктар Фёдаравіч — усё ведае, расказвае пра сядзібу, водзіць па ўспамінах парку, дзе часам толькі адзіночныя дрэвы нагадваюць пра харaство былых алей... У канцы 18 стагоддзя ўзнік парк, як рэгулярны, потым, са зменай уяўленняў і густаў, пераўтварыўся ў пейзажны. У парку Старой Беліцы «новая планировка накладывалась на прежнюю, почти растворяла ее», — піша А.Т.Федарук у кнізе «Садово-парковое искусство Белоруссии» (Мн., 1989. С. 94). Толькі вакол сядзібнага дома «парадная часть сохранила регулярное симметрично-осевое решение» (там жа, с. 110). Вернемся на хвіліну ў мінулае, калі існавала панская сядзіба... Шапацяць старыя ліпы, бы вартавыя, абходзяць яны вялікі парк, дзе стаіць стары-стары панскі дом — выцягнуты, накрыты двухсхільным дахам з вальмамі на тарцах. Высокія прамавугольныя вокны, ліштвы. Праз парадны ўваход можна трапіць у вялізную залу, дзе на сценах — партрэты продкаў, гучыць музыка і пахне кветкамі. Гаспадар Міхаіл Солтан быў рамантык. Таму і надпісы на паркавых камянях. «После трудов — отдохновение», — выбіта на адным з іх. Пэўна, ён разумеў прыгажосць працы, у памесці да таго імкнуўся. Па баках залы ў доме былі пакоі для працы, адпачынку, роздуму. А ў тарцовых частках дома знаходзіліся памяшканні для прыслугі з асобнымі ўваходамі. З гаспадарчых пабудоў доўга захоўваўся ў Старой Беліцы свіран, пабудаваны ў сярэдзіне 19 ст. у стылі ампір. Сцены галоўнага і бакавых фасадаў былі складзены з бру-

Успенская царква ў в. Чарацянка.

соў, а дваровага — з бярвён. Будынак меў сіметрычную кампазіцыю. Двухсхільны дах навісаў над галоўным фасадам, а ў вялікай нішы адкрываўся ўваход. Унутры былі 3 вялікія і 2 маленькія адсекі з самастойнымі ўваходамі. Аздоблены быў свіран калонамі з дарычнымі капітэлямі, пілястрамі, паўцыркульнымі праёмамі — дзіўныя жылі тады людзі! А сядзібе нанавана было адчуць на сабе змену ўяўленняў аб прыгажосці не толькі пры класіцызме ды рамантызме, але і ў наш час. Згінуў помнік, але засталася памяць у разумных і добрых сэрцах, засталося пачуццё, што не на пустым месцы, а ў шэрагу пакаленняў ідзе жыццё кожнага з нас.

УЛУКАЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ, ВЁСКА ГАЛАВІНЦЫ, ЦАРКВА

Мясцовыя жыхары кажуць: «Царква спакон веку тут была... а святарамі былі Валатоўскія, яшчэ прадзед іх служыў». Нашчадак Валатоўскіх, Мікалай Уладзіміравіч, разважае: «Прадзед, святар Нікадзім, пахаваны быў каля царквы, а калі ў 1900-я гады будынак пашыраўся, магіла апынулася ўнутры. Такім чынам, у 2-й палавіне 19 ст. царква ўжо існавала». Пры савецкай уладзе святарам царквы не шчасціла. У 1920-я гады святара арыштавалі, спынілі службы. У другі раз закрылі царкву ў 1937 г., айца Валатоўскага Васіля Нікадзімавіча забралі. Пры нямецкай акупацыі царкву адкрылі, а недзе ў канцы 1950 — пачатку 1960-х гадоў закрылі зноў. На архітэктуры будынка ўсе гэтыя зменлівасці лёсу вядома ж адбіліся. На месцы алтара ўзнікла прыбудова для клуба, а потым і кінабудка, качагарка, дабудаваны крылы трансепта, прыгожыя паўцыркульныя вокны зменены на прамавугольныя. Страчана званіца ў 6—7 званоў, як кажуць у вёсцы: «Былі велічэзныя званы. Калі скідалі, дык яны напалавіну ў зямлю ўлезлі». Яшчэ прыгожы крыжова-купальны будынак можна ўбачыць на здымку 1960-х гадоў з сямейнага архіва М.У.Валатоўскага, можна параўнаць яго з існуючым... Над высокім пагоркам, над лукавінай ракі Іпуць здалёк бачна драўляная царква. І неяк ненатуральна ўзнялася цыбулепадобная галава знявечанага храма. Аднак адраджэнне яго магчыма!

ЦЯРЭШКАВІЦКІ СЕЛЬСАВЕТ, ВЁСКА ВЫСОКАЯ ГРЫВА

У вёсцы знаходзяцца рэшткі насаджэнняў былога парку, якія ўяўляюць сабой дэндралагічную каштоўнасць і могуць быць выкарыстаны ў якасці матачнікаў.

ЧАРАЦЯНСКІ СЕЛЬСАВЕТ, ВЁСКА ЧАРАЦЯНКА, УСПЕНСКАЯ ЦАРКВА

У 1865—1868 гг. царква пабудавана з цэглы на паўночнай ускраіне вёскі. Кампазіцыя крыжова-купальная. Апсіда прамавугольная. Вежа-званіца прамавугольная ў плане, два верхнія ярусы квадратныя, са зрэзанымі вугламі, завершаны цыбулепадобным купалам. Над сярод-крыжжам узвышаецца васьмігранны светлавы барабан з цыбулепадобным купалам. У агульным абліччы храма значную дэкаратыўную ролю іграюць высокія паўцыркульныя аконныя праёмы.

Крыніцы:

Архітэктура Беларусі. Энцыклапедычны даведнік. Мн., 1993.

Збор помнікаў гісторыі і культуры Беларусі. Гомельская вобласць. Мн., 1985.

Сардаров А.С. История и архитектура дорог Белоруссии. Мн., 1978.

Слюнькова И.Н. Архитектура городов Верхнего Приднепровья XVII — середины XIX в. Мн., 1992.

Федорук А.Т. Старинные парки Белоруссии. Мн., 1985.

Федорук А.Т. Садово-парковое искусство Белоруссии. Мн., 1989.

Якімовіч Ю.А. Драўлянае дойлідства Беларускага Палесся: XVII—XIX стст. Мн., 1978.

Календарь для духовенства Могилевской епархии на 1899 годъ. Годъ первый. Могилевъ, 1899.

Нацыянальны архіў Рэспублікі Беларусь. Ф. 2938. Воп. 1. Спр. 1, 3а, 7. Ведамасці за 1867, 1885, 1908, 1910 гг.

Вёска Цагельня

Калі ўзнімаем погляд угору, вандруючы па цэнтральных гарадскіх вуліцах, — то можам убачыць цагляныя карункі старых дамоў, якія імкнуцца да неба. І тады тут, паміж небам і зямлёй, хапае нас за крылцы душы і цягне на спатканне няўрымслівая асоба — гісторыя. З 2-й палавіны 19 ст. мноства цагляных узораў адзначыла гарады правінцый. «Цагляны стыль» — рацыянальная ідэя ўпрыгожвання дамоў той жа цэглай, з якой іх будуюць. Багатыя ўладальнікі дамоў не скупіліся адзін перад адным траціць грошы на шыкоўнасць узораў. І доўга перажывалі потым дамы папрокі ў безгустоўнай раскошы. А сёння мы бачым, што яны ўпрыгожваюць горад, без іх не адчуеш смак даўніны. Пэўна ў кожнага з гэтых беленых, фарбаваных у шмат слаёў старых прыгажуноў існуе свая гісторыя, якая губляецца ў часе, але ўсё ж такі зрэдку даходзіць да нас паданнем. Жыве такое паданне і ў вёсцы Цагельня, а падараваў яго нам Павел Пятровіч Юхневіч. Да яго ў свой час дайшло ад дзеда Захаркі — Захара Тарасавіча Цярэшчанкі, ды яшчэ ад Данілы Машука — аднавяскоўца былога шафёра князя Фёдара Іванавіча Паскевіча, сына знакамітага фельдмаршала...

Было, кажуць, у Фёдара Паскевіча такое захапленне: па вёсках на сваім аўтамабілі раз'язджаць ды прыгожых дзяўчын выглядаць. Ні для каго ж не было таямніцай, што погляды ў яго з жонкай, Ірынай Іванаўнай, на жыццё былі не зусім аднолькавыя, і справы яе дабрачынныя Фёдар Іванавіч, хоць і падтрымліваў, але ж без асаблівай апантанасці. Дык вось, катаецца гэтак Паскевіч на машыне па наваколлях, прыродай любуецца, а як прыгожую дзяўчыну каля крыніцы заўважыць — адразу ж, бо чалавек ён выхаваны, вядро вады прыгажуні асабіста да хаты паднясе. А там і на працу якую прапануе ўладкаваць... Калі ж народзіцца сын — дае яму прозвішча Лявіцкі, самі разумееце чаму. Вось такі Лявіцкі і жыў у Цагельні. Бацька даў яму адукацыю ў Пецярбургскім лесатэхнічным інстытуце, зямлю ў Цагельні — аж, кажуць, да Чонак і да Клёнак. У Цагельні той Лявіцкі цагельны заводзік пабудаваў і са сваёй цэглы шыкоўны дом «цаглянага стылю» ў Гомелі на Савецкай (тагачаснай Румянцаўскай) вуліцы пабудаваў, дзе і жыў пастаянна. А яшчэ ў Цагельні на 18 гектарах пасадзіў рэдкасны сад на 1800 дрэў. Раскошная садавіна і за мяжу вывозілася, і ў Гомелі, у знаёмым кожнаму гамяльчаніну «цагляным доме», дзе крама «Дары прыроды», прадавалася. Адразу ж пасля рэвалюцыі бальшавікі Лявіцкага забралі, ды нешта праз паўгода і выпусцілі. У 1918 годзе сваёй смерцю памёр. А дрэвы таго саду Павел Пятровіч Юхневіч яшчэ і на свае вочы бачыў, і, будучы чалавекам вайсковым і дакладным, падлічыў — 500 захавалася да пачатку 1970-х гадоў. Некалькі дрэў і цяпер век дажываюць. Вось так. Калі і не ўсе паданні захапляюча прыгожыя і паэтычныя, дык усё ж такі усе — прыцягальныя, бо і сам чалавек далёкі ад вяршынь дасканаласці.

В.М.Лямцава-Канасевіч.

Лясны домік

Сярод задуменнай мелодыі фарбаў Каранёўскага лесу нечаканым і моцным акордам гучыць чырвона-белы колер сядзібнага «паляўнічага доміка». Здаля, скрозь сілуэты старых дрэў, ён вабіць мудрагелістасцю, складанымі контурамі дахаў, адмысловасцю фігурных комінаў.

Упершыню аб існаванні «паляўнічага доміка», ці, як завуць яго мясцовыя жыхары, «краснага дома», на паўднёвай ускраіне вёскі Каранёўка, паведамляецца ў 1864 г. у кантракце на арэнду Каранёўскага фальварка ў Ф.І.Паскевіча гомельскім 2-й гільдыі купцом Аляксеем Іванавічам Яндоўскім (спр. 492, л. 1). Тут адзначаецца, што «бывшая винокурня, обращенная въ охоничий домъ», застаецца ў поўным распараджэнні ўладальніка маёнтка.

«Смета на постройку въ Кореневкъ Охотничьего дома», складзеная 5 студзеня 1864 г. сведчыць, што перабудова бровара ў дом пачалася ў 1863—1864 гг. Спіс работ, азначаны ў «смеце», надта цікавы, бо дае магчымасць уявіць асаблівасці

памяшкання і яго дакладнае прызначэнне: «А. Нижний этажъ. I. Земляныя работы. 1. вынуть въ нижнемъ этаже земли и мусору... в псарнъ и конюшнъ съ сараемъ... для устройства черныхъ половъ. 2. 17,77 кв. с. глинянаго пола въ псарнъ... 17,33 кв. с. досчатаго пола въ конюшнъ и сараъ... 34,0 кв.с. шелевочной чистой подшивки потолка на польский [манер] въ конюшнъ, сараъ и псарнъ... Руская печь длиною 2 $^{3}/_{4}$, ширин. 2 арш. и при ней очагъ съ 2 Котлами... 1 очагъ обложенный израсцами съ чугунною плитою и пирожною печью въ буфетъ... 2,52 кв.с. выложить квадратными кафлями полъ въ передней [гончарными плитами]... 2,33 куб. с. заложить нынъ существующия двери и окна. Материалы. Кирпичъ съ незначительною добавкою новаго, найденъ изъ разломаныхъ стънъ, если не употреблять новый, то Гомельскаго маломернаго идетъ до 4,200 на 1 куб. с. кладки... 5,8 кв. саж. окраски клъевой дикимъ цвътомъ передней и буфета (спр. 610, л. 1—13).

Работы па перабудове бровара ў «паляўнічы дом» працягваліся ў 1865—1866 гг. Аб гэтым гаворыцца ў «Ведомостях о новых постройках по замку и гор. Гомелю». Тут згадваюцца прозвішчы майстроў, выкананыя імі работы, і такім чынам мы маем дадатковыя звесткі пра інтэр'ер, вонкавы выгляд будынка, яго асяроддзе: «Столяру Гауптману и Алтерману за сделание и настилку 64 кафель... паркета — 238 руб. Гауптману за сделание 4-х больших и 2-х меньших готических рам — 76 руб. ...за маленькие ворота, мостик на дороге при доме и 2 скамейки» (спр. 611, л. 1—27).

Рэальнае жыццё «паляўнічага дома» тых часоў паўстае за радкамі «Инструкции для смотрителя охотничьего домика в Кореневке и инструкции для егермейстера», складзеных у 1882 г.: «Обязанности смотрителя охотничьего домика в Кореневке заключаются в следующем: держать в совершенной чистоте охотничью залу и находящуюся в ней мебель и декоративные вещи... держать в соответствующем порядке принадлежащие к домику садовые и парковые заложения, а именно: прочищать дорожки, обрезать деревья и кустарники, высаживать новые... надзирать за охотничьими собаками...». Егермайстар Каранёўскага ўчастка абавязаны: «знать общее состояние всей дичи по Гомельскому имению, разыскивать её, производить охоту...» (спр. 1092, л. 1—4).

Якую мэблю і дэкаратыўныя рэчы належала трымаць у абсалютнай чысціні ў паляўнічай зале, мы знаходзім у «Описи имущества Гомельского замка и охотничьего дома» 1913—1915 гг.: «... герб Светлейшего Князя, писанный краской на жести, 2 канделябра бронзовых, на 4 свечи каждый, 2 канделябра роговых, на 3 свечи каждый, люстра висячая из папье-маше, покрыта коричневой краской, на 48 свечей, часы стенные в футляре красного дерева, 6 занавесок оконных, зелёных, 2 головы бизона, 2 — буйвола, 1 — медвежья; чучела: тигра, бобра, барсука, куниц, орла, дрохв и глухаря; 20 рогов разной величины, шкаф буфетный, красного дерева, большой, шкаф красного дерева длинный, низкий, диван красного дерева, обитый ситцем. Стол обеденный, круглый, раздвижной, о 18 ножках, красного дерева ...столы ломберные, малые, мраморные и красного дерева, кресла и стулья; посуда столовая фарфоровая и стеклянная...» (спр. 870, л. 82—84).

У 1920—1940-я гады мэбля, свяцільнікі, чучалы і іншыя рэчы, што знаходзіліся ў інтэр'ерах, а разам з тым і самыя інтэр'еры, унутраныя перагародкі, дах былі страчаны. Засталася толькі каробка будынка былога бровара з пераробкамі 1860-х гадоў.

Пасля Вялікай Айчыннай вайны будынак выкарыстоўвалі пад жыллё, тут знаходзілася лабараторыя па ахове лесу Беларускага інстытута лясной гаспадаркі. У канцы 1960-х гадоў памяшканне было перададзена Ленінскаму вопытнаму лясгасу Беларускага навукова-даследчага інстытута лясной гаспадаркі, тут быў цэх па вырабе калекцый лясных насякомых. У «красным доме» знаходзіўся і цэх па прасаванні драўніны, дзе ўпершыню на Гомельшчыне інстытутам механікі металапалімерных сістэм праводзіліся работы па выкарыстанні кампазіцыйных лакаў і драўніны ў прамысловасці.

З 1983 г. у будынку размешчана кантора Каранёўскай эксперыментальнай базы Інстытута лесу Нацыянальнай акадэміі навук Беларусі.

У 1978 г. па ініцыятыве і намаганнямі

дырэктара лясгаса Тытуленка Алы Васільеўны была распачата рэстаўрацыя «краснага дома». Адначасова з рэстаўрацыйнымі работамі спецыяльныя навукова-рэстаўрацыйныя вытворчыя майстэрні Міністэрства культуры БССР рыхтавалі праект рэстаўрацыі помніка. Аўтар праекта — Рашатко Міхаіл Іванавіч. Рэстаўрацыя была завершана ў 1984 г. У ёй прымалі ўдзел мясцовыя майстры. Сталярныя работы выконваў Кір'янаў Барыс Міхайлавіч з Зябраўкі.

Першапачатковая анфіладная планіроўка інтэр'ера адноўлена не была. Праект прадугледжваў рэстаўрацыю цаглянай кладкі сцен, карнізаў і комінаў чырвонай глінянай цэглай, аднаўленне і ўмацаванне рустаў і ляпных налічнікаў, аднаўленне эркера на ўсходнім фасадзе, замест існаваўшага балкона. У адпаведнасці з праектам на месцы крайняга левага акна 1-га паверха правай часткі ўсходняга фасада зроблены дзверы і крыты ганак, як было на чарцяжах 1861 г. і аб чым сведчыла перамычка. На паўднёвым фасадзе дома рэстаўрыраваны балкон і дзвярны праём на месцы цэнтральнага акна 2-га паверха.

Будынак двухпавярховы, прамавугольны ў плане, з цэнтральным рызалітам, які значна ўзвышаецца над бакавымі аб'ёмамі. Рызаліт крыты асобным двухсхільным дахам. Франтон галоўнага фасада ўпрыгожаны трохлопасцевай аркадай, у цэнтральнай частцы якой першапачаткова знаходзіўся фамільны герб Паскевічаў. Вуглы рызаліту дэкарыраваны рустам, афарбаваным у белы колер. Пластыку аб'ёму рызаліту ўзбагачае эркер, які падтрымліваецца металічнымі кранштэйнамі XIX ст. Вокны 2-га паверха рызаліту маюць значна большы памер, чым астатнія, апраўлены складанымі ліштвамі, аздоблены валютамі. Значны дэкаратыўны эфект дае і крывалінейнае завяршэнне праёмаў іншых акон, падкрэсленае веерападобным радам кладкі цэглы. Рамантычныя асацыяцыі выклікаюць кружэлістыя і ромбападобныя пераплёты акон. У дэкаратыўны строй будынка ўваходзяць пабеленыя прафіляваныя цягі па перыметры, паміж 1-м і 2-м паверхамі. Як самастойныя архітэктурныя формы ўзвышаюцца над домам сіметрычна размешчаныя на даху рызаліту вялікія коміны. Раней у вялікай зале на другім паверсе знаходзіліся каміны.

Ужо на карце наваколляў Гомеля 1838 г. (спр. 243, л. 1) зафіксавана планіроўка сядзібы: абапал «паляўнічага дома» працягнуліся чатыры алеі. Перад галоўным фасадам — штучная сажалка прамавугольнай формы, у якой б'юць крыніцы. Тут заўсёды вадзілася многа рыбы, ёсць яна і цяпер. Сажалка падтрымліваецца ў добрым стане, некалькі разоў у апошнія гады праводзілася яе чыстка. У былыя часы сажалку з невялікім вадасховішчам за домам злучаў канал, цераз які быў перакінуты пешаходны масток.

З балкона дома, у бок лесу, была бачна алея старых ліп, якія, на жаль, не вытрымалі моцных парываў ветру летам 1994 г. і загінулі. Вяла алея ў «звярынец», менавіта там і адбываліся паляванні. Мясцовыя жыхары назву «звярынец» выкарыстоўваюць дагэтуль. Так званы «малы звярынец» знаходзіўся да чыгункі, а за ёй быў «вялікі звярынец». Як сведчыць «Отчет по устройству Кореневской лесной дачи за 1909 год» (спр. 1982, л. 1—4), дзічы было многа, асабліва дзікіх коз. Былі і ласі. Цяпер сюды толькі зрэдку завітваюць казулі. А вось з расліннага багацця ў Каранёўскай сядзібе захаваліся рэдкія пароды дрэў і кустарнікаў: сасна веймутава, лістоўніцы, піхта бальзамічная, кедр сібірскі, дуб чырвоны, розныя віды клёнаў, катальпа бігноніепадобная, птэлея трохлістая, магонія, а таксама пасадкі сасны пачатку XX ст.

В.М.Лямцава-Канасевіч.

Крыніцы:

1. Эскізны праект рэстаўрацыі і прыстасавання. Кніга 2, ч. 1. Мн., 1981 (Міністэрства культуры БССР, спецыяльныя навукова-рэстаўрацыйныя вытворчыя майстэрні. Аўтар праекта М.І.Рашатко).

2. Нацыянальны архіў Рэспублікі Беларусь. Ф. 3013. Воп. 1.

3. Збор помнікаў гісторыі і культуры Беларусі. Гомельская вобласць. Мн., 1985.

Традыцыйнае народнае дэкаратыўна-прыкладное мастацтва Гомельскага раёна

Жывуць у Гомельскім раёне старадаўнія традыцыі народнага ўмельства. Дагэтуль радуюць майстэртвам разьбяры па дрэве, ткачыхі, вышывальшчыцы, плятуць прыгожыя і зручныя ў побыце рэчы з саломы, лазы. У кожнай вёсцы ёсць свае знакамітыя, паважаныя ўсімі майстры. Імёны некаторых з іх вядомыя на ўвесь раён. Яны пастаянныя ўдзельнікі розных выставак — раённых, абласных, рэспубліканскіх. Дэманструюцца лепшыя творы народных умельцаў Гомельскага раёна і за межамі Беларусі, узнагароджваюцца дыпломамі, граматамі, прызамі.

Сталыя майстры вучаць свайму майстэрству моладзь, каб не згасалі тыя традыцыі, што надаюць адметнасць жыццю, выяўляюць найпрыгажэйшыя якасці чалавечай душы. Аб'ядноўвае майстроў розных вёсак Гомельскага раёна створаны пры раённым аддзеле культуры клуб народнай творчасці «Крыніца». Пасяджэнні клуба, дзе майстры паказваюць свае творы, дзеляцца думкамі, натхняюць прысутных, заахвочваюць моладзь паспрабаваць свае здольнасці, далучыцца да творцаў прыгажосці, дакрануцца да спадчынных каранёў.

Часта пасяджэнні клуба «Крыніца» наладжваюцца непасрэдна ў тых вёсках, дзе жывуць і працуюць лепшыя раённыя майстры.

У вёсцы Каранёўка жыве Ірына Журкевіч, маладая яшчэ майстрыха. Нарадзілася яна ў 1969 г. Сама навучылася вышываць, а потым асвоіла і тэхніку пляцення з саломкі розных бытавых рэчаў, сувеніраў, навучылася рабіць пано з саломкі. Творы Ірыны Журкевіч прымалі на фабрыку мастацкіх вырабаў.

Знакамітая адметнай творчасцю вёска Краўцоўка. У 1954 г. нарадзілася тут Чапурная Надзея Іванаўна. Скончыла яна вясковую дзесяцігодку, а потым — Магілёўскае культасветвучылішча. Зараз працуе Надзея Іванаўна ў роднай вёсцы загадчыцай Навагуцкага рэгіянальнага цэнтра. Жаночы клуб «Васіліса» аб'ядноўвае 20 майстрых. Сарцавінай клуба з'яўляюцца жанчыны сталага ўзросту, але цягнуцца да творчай працы і маладыя, выказваюць цікавасць вучні мясцовай школы. Віды мастацтва, у якіх працуюць майстрыхі, для вёскі традыцыйныя. Гэта ткацтва, вышыўка крыжам, гладдзю, насцілам, вязанне кручком і спіцамі. Асабліва каштоўнымі і цікавымі застаюцца традыцыйныя віды мастацтва — ручнікі, фіранкі, дываны, абрусы, посцілкі, навалачкі, прасціны. Выдатныя работы ў Ларчык Вольгі Сямёнаўны, 1930 г.н. Адметныя атрымліваюцца ў яе вышываныя прасціны, фіранкі, упрыгожаныя гладдзю, сакавітых колераў ручнікі. Да гэтых вышываных рэчаў вяжа яна ўзорыстыя карункі на спіцах. Можа працаваць Вольга Сямёнаўна і на ткацкім станку, што ёсць у яе хаце. Але любіць яна больш вышываныя крыжам дываны з цэнтрычным, геаметрычным раслінным арнаментам. Сцешанок Таццяна Міхееўна, 1932 г.н., захапляецца ткацтвам, вышываннем.

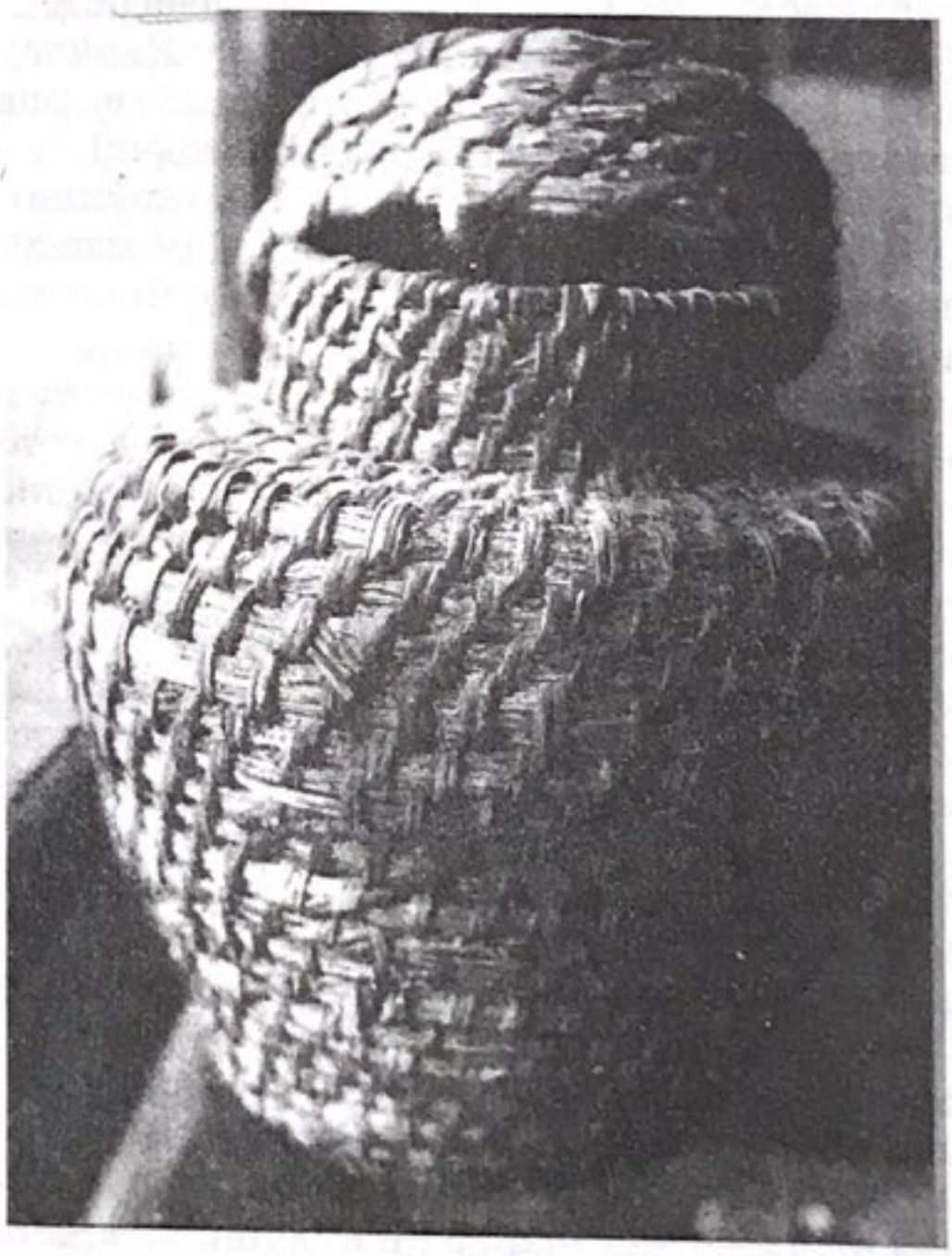

Плецены з лубу кораб для захоўвання зерня. Пачатак XX ст., Гомельскі раён. З фондаў абласнога краязнаўчага музея.

Любіць Таццяна Міхееўна яркія посцілкі: чырвоныя, ружовыя, сакавітыя зялёныя колеры спалучаюцца ў рэчах і падкрэсліваюць святочнасць і самабытнасць. Посцілкі Таццяны Міхееўны выкананы «ў ніты», выкарыстоўваецца геаметрычны, рапортны арнаменты: ідуць па чырвоным колеры поля разеткі з дробных геаметрычных фігур у каляровых прамавульніках. А яшчэ аддае майстрыха перавагу фрызападобным узорам, што таксама складаюцца з геаметрычнага расліннага арнаменту.

З больш маладых майстрых Краўцоўкі вядома за вясковымі межамі Вольга Якаўлеўна Кулікова, 1945 г.н. Ткацтвам і вязаннем у Краўцоўцы займалася яшчэ яе маці, з 2-га класа заахвоцілася і дзяўчынка, навучылася вышываць гладдзю. Дагэтуль дэманструе яна пры выпадках свае яркія, гучныя, шматкаляровыя рэчы, якія вышыты гладдзю, — ручнікі, навалачкі. Паспрабавала свае здольнасці Вольга Якаўлеўна і ў распаўсюджаным у вёсцы майстэрстве — у вырабе дываноў. І тут уражваюць гучныя сакавітыя фарбы яе вырабаў. Тэхніка вышываных дываноў — просты крыж. Захапляе Вольгу Якаўлеўну вязанне карункаў, магчымасць надаць ім аб'ём. Вяжа яна сурвэткі, вазачкі.

У вёсцы Цагельня Прыбыткаўскага сельсавета працуе загадчыцай сельскага клуба Пшаніцына Яўгенія Іосіфаўна. Шмат часу яна аддае захапленню народнай творчасцю. Узначальвае Яўгенія Іосіфаўна аматарскае аб'яднанне «Руплівы гаспадар». Сама ж яна добра вышывае, вяжа кручком, спіцамі, дэманструе сваё ўмельства на вясковых выстаўках, у раёне, вобласці. Лепшай майстрыхай аб'яднання лічыцца Круковіч Марыя Іванаўна, інжынер па тэхніцы бяспекі калгаса «Паўднёвы». Цудоўныя рэчы стварае яна ў тэхніцы ткацтва, вышыўкі, вязання, макрамэ, сярод іх — і традыцыйныя абрусы, і посцілкі.

Майстрыха з пасёлка Ваявода — Лебедзева Валянціна Аляксееўна — зараз ужо на пенсіі. Вязаць навучылася з 12 гадоў, з 14 — вышывае. Дагэтуль не кідае майстрыха любімую справу, кажа, што нараджае яна «радасць у душы», «дапамагае ўсё жыццё ў цяжкі час». Рэчы, якія вышыла Валянціна Аляксееўна, вабяць вытанчаным густам. Уражвае, калі яна робіць далікатныя рэчы, як, напрыклад, набор насовак з карункамі, якія вышыты па вутлах вяночкамі кветак блакітнага, ружовага, жоўтага колеру.

Майстрыха Путачова Марыя Міхайлаўна аддае сваю творчасць вёсцы Даўталессе. Працавала яна тут, у вёсцы, і настаўніцай, і загадчыцай дзіцячага садка. А майстэрства было заўсёды з ёй, захапляла тых, што былі побач. Прыйшло майстэрства з далёкага дзяцінства, ад маці. «Было ў мяне шасцёра братоў, — кажа Марыя Міхайлаўна, — вось маці тчэ за кроснамі, а ледзь адвернецца па гаспадарцы — дзеці хутчэй за кросны, самі ткаць вучацца». Вышыванне таксама палюбілася ўсім. Марыя Міхайлаўна першую накідку на падушку вышыла ў чацвёртым класе, братам на вяселле вышыванне дарыла. «Люблю — і усё!» — кажа яна пра сваё захапленне.

Адна з даўнейшых удзельніц клуба «Крынічка» — Чатырка Вольга Фролаўна з вёскі Пясочная Буда — заслужаная настаўніца Беларусі. Добра ўмее яна ткаць, вышывае, вяжа. Ручнікі-набожнікі, посцілкі, дываны, якія яна стварае, радуюць вока, грэюць душу.

Калі вясковы клуб узначальвае чалавек, здольны на творчасць, вакол яго збіраюцца аднадумцы, што ўмеюць цаніць, паважаць майстэрства. Тут набіраюць моц традыцыйныя віды мастацтва. Вось і вёсцы Даўталессе пашанцавала, бо дырэктарам вясковага Дома культуры працуе ткачыха, вышывальшчыца, майстрыха вязання кручком і спіцамі — Падвойская Ала Генадзьеўна, якая закончыла Магілёўскае культасветвучылішча.

Вядомая майстрыха ў вёсцы Даўталессе — Путачова Ганна Мікалаеўна. Пераняла яна ўмельства ад сваёй маці. Вышывае прыгожыя ручнікі, падзоры, вяжа карункавыя вазы з рэльефнымі ўзорамі, аздабляе бялюткія ўзоры карункаў гучнымі акцэнтамі чырвонага, зялёнага колеру.

А вось у вёсцы Грабаўка ёсць свая дынастыя: Свірыдзенка. Старэйшая з іх — Баплакова Марыя Іванаўна — ткачыха, вышывальшчыца. Вядомы вяскоўцам яе арнаментальныя вышыванні, сюжэтныя дываны, як, напрыклад, дыван «Лебедзі», што вышыты крыжам. Дачка Марыі Іванаўны Свірыдзенка, Валянціна Яфімаўна, таксама любіць вышываць дываны

па вядомых сюжэтах: «Тройка», «Алень», але стварае і прыгожыя арнаментальныя рэчы. Вяжа спіцамі і яе дачка Кацярына, што вучыцца ў 6-м класе, спрабуе яна і вышываць.

Чатыры гады займаецца разьбой па дрэве Варажун Уладзімір Мікалаевіч з вёскі Новая Гута, які працуе электрагазазваршчыкам саўгаса-камбіната «Сож». Некалі ўбачыў ён у Бярэзінскім запаведніку разныя дзверы. «За душу узяло», — кажа. Ад захаплення прыгажосцю зрабіў ён крок і да асабістай творчасці. Рэжа Уладзімір Мікалаевіч звычайныя бытавыя рэчы — хлебніцы, сальнічкі, карцы. Выяўляюцца ў гэтых творах якасці, што здаўна характарызавалі творчасць беларускіх разьбяроў — выразная пластыка, скульптурнасць формы, сціпласць разнога ўпрыгожання. Дапамагае разьбяру ў працы песня. Ён — удзельнік народнага хору вёскі Новая Гута.

Клуб «Крыніца» ахоплівае каля 30 чалавек. А ўсяго ў Гомельскім раёне больш за 100 майстроў. Таленавітыя людзі жывуць у кожнай вёсцы. Вясковыя клубы, а то і мясцовыя музеі дэманструюць іх творы, каб любаваліся аднавяскоўцы, дзівіліся прыезджыя госці, не забывала пра спадчыну моладзь.

Народная творчасць Гомельскага раёна

Вусная народная творчасць Гомельскага раёна захоўвае традыцыйную аснову агульнабеларускага фальклору, але выяўляе і спецыфічныя рэгіянальныя адметнасці. Блізкасць да горада адбілася на песеннай культуры мясцовых жыхароў. У параўнанні з фальклорна-этнаграфічнымі традыцыямі іншых раёнаў Палесся тут больш бедным выглядае стан іх бытавання. Але тым не менш у памяці найбольш сталых інфарматараў захаваліся унікальныя звесткі аб некаторых абрадах і звычаях мінулага, у якіх адлюстраваліся светапогляд чалавека, яго практычны жыццёвы вопыт, быт, адносіны да працы і прыроды, комплекс маральна-этычных і эстэтычных уяўленняў.

Калі ў цэлым ахарактарызаваць жанравы склад вуснай народнай творчасці Гомельскага раёна, то варта адзначыць, што тут бытуюць амаль усе яе віды. Праўда, назіраецца нераўнамернасць іх распаўсюджвання на тэрыторыі раёна ў колькасных адносінах і ў межах каляндарных цыклаў.

Нельга не ўспомніць сёння з вялікай удзячнасцю нашых фальклярыстаўзбіральнікаў Еўдакіма Раманава, Зінаіду Радчанка, якія ў XIX ст. распачалі высакародную справу вывучэння народнай спадчыны Гомельшчыны, у тым ліку і Гомельскага раёна.

На тэрыторыі Гомельскага раёна надзвычай багата прадстаўлена каляндарна-абрадавая паэзія, у тым ліку і яе зімовы цыкл. Некаторыя каляндарныя абрады і песні надзвычай устойліва захоўваюцца ў быце жыхароў, хоць і бытуюць у трансфармаваным выглядзе і маюць сённяшні гульнёва-забаўляльны характар. Паводле звестак, атрыманых ад інфарматараў з вёсак Дуянаўка, Чкалава, Цераха, Бабовічы, Прыбар, Маркавічы, Зябраўка, Целяшы, Краўцоўка, Прыбыткі і інш., на Каляды адбываліся святочныя шэсці з казой, ролю якой выконваў вясёлы хлопец. Звычайна павадыр казы стукаў у акно і пытаўся ў гаспадароў: «Пан гаспадар, ці дазволіце казу ў хату прывесці ды песню праспяваці?» У адказ гучала: «Заходзьце!» Першым уваходзіў павадыр з «казой», а за ім усе астатнія ўдзельнікі калядавання, пераапранутыя ў маскі ваўка, мядзведзя, цыгана, чорта і інш. «Каза» станавілася пасярод хаты, а павадыр працягваў дыялог з гаспадарамі: «Добры вечар таму, хто ў гэтым даму, а ў гэтым даму добры гаспадар. Дазвольце вас з Новым годам павіншаваць, шчасця, долі і добрага ўраджаю пажадаць і песню праспяваць». Атрымаўшы дазвол, калядоўшчыкі пачыналі спяваць, «каза» ж выконвала рытуальны танец, пасля заканчэння якога прыкідвалася мёртвай. Яе ажыўлялі, штурхалі, падымалі і прасілі не паміраць. «Каза» падымалася і кланялася гаспадарам (в. Чкалава).

Тэатралізаваны абрад ваджэння казы мае міфалагічную аснову і звязаны з ідэяй паміранне прыроды зімой і яе ўваскрашэння вясной. Паводле народных уяўленняў, каза — істота, здольная паўплываць на ўраджайнасць, узмацніць урадлівасць зямлі. Невыпадкова ў песні гаворыцца:

Дзе каза ходзіць,
Там жыта родзіць.
Дзе каза рогам,
Там жыта стогам.
Дзе каза хвастом,
Там жыта кустом,
Дзе каза нагой,
Там жыта капой.
Дзе каза бывае,
Там шчасце вітае.

Зафіксаваны і этнаграфічныя звесткі пра звычай хадзіць на каляды з перааппрананнем у «мядзведзя». Паводле ўспамінаў жыхаркі в. Маркавічы В.К.Гарленка, 1911 г.н., «адзін хлопец апранаецца ў вывернуты кажух, падвязваецца аборкамі, а другі апранаецца як стары чалавек. Яны з гуртам людзей пачынаюць хадзіць па хатах. Заходзячы ў кожную хату, «дзед» кажа: «А ну-ка, Мішка-Ваныч, як бабушка ў печцы бліны пячот». Тут «мядзведзь» пачынае ці вілкамі, ці якой-небудзь палкай варочаць у печы, пры гэтым разбіваючы ўсе гаршкі».

Як сведчаць фактычныя матэрыялы, калядны комплекс на тэрыторыі Гомельскага раёна не быў абмежаваны толькі абрадам «ваджэння казы». Напрыклад, у в. Старая Беліца і Цераха адбывалася на Каляды і абходнае шэсце са «звяздой». Па словах жыхаркі в. Старая Беліца Г.К.Рыкавай, 1920 г.н., «з фанеры рабілі многаканечную звязду. Да кожнага канца звязды прымацоўвалі палачкі, якія абкручвалі рознакаляровымі паперкамі. Да палачак прывязвалі кісціцы з нітак. У сярэдзіну звязды прымацоўвалі ікону Божай Маці».

У памяці жыхароў вёсак Гомельскага раёна яшчэ і сёння захоўваецца звычай клікаць мароз на вячэру з мэтай забяспечыць захаванасць усходаў ад замаразкаў. Напрыклад, на першую посную куццю рытуал запрашэння марозу суправаджаўся наступнымі словамі:

Мароз, Мароз, хадзі куццю есці.
Ды ўлетку не бывай,
Цвятоў не збівай,
А то будзе табе ўюга,
Жалезная пуга.
(в. Прыбыткі)

У аснове гэтага рытуалу ляжаць уяўленні пра магутнасць нябожчыкаў, якія, па народных вераваннях, маглі ўздзейнічаць на жыццё і гаспадарку чалавека.

У вечар перад Новым годам на другую куццю, багатую, шчодрую, мясную, адбывалася шчадраванне, калі па хатах хадзілі хлопцы і дзяўчаты з прыгожай, апранутай па-святочнаму дзяўчынай, «шчодрай», і спявалі песні, атрымлівалі падарункі.

Пад час шчадравання гаспадыня разбівае гарбузы, выбірае семкі, кладзе на падаконнік ці комінак, каб потым іх пасадзіць у маі — чэрвені, або з печы кідае, калі прыходзілі шчадроўнікі. Здзяйснялі такія магічныя дзеянні, каб у будучым атрымаць добры ўраджай. У якасці падарункаў шчадроўнікі атрымлівалі хлеб, сала, грачанікі (вёскі Бабовічы, Дуянаўка).

Калядныя і шчадроўныя абрады суправаджаліся песнямі, якія ўражваюць паўнатой захавання сюжэтаў, перапляценнем язычніцкіх элементаў з хрысціянскімі. У цэнтры калядных песень, адрасаваных гаспадару, гаспадыні, дачцэ, сыну, — клопаты земляроба-селяніна аб будучых сяўбе, ураджаі. Асноўны ідэйны сэнс калядных песень — пажаданне гаспадару і гаспадыні шчасця і здароўя, добрага ўраджаю, прыплоду ў гаспадарцы, услаўленне іх дбайнасці і працавітасці, мудрасці і ўвішнасці...

Нельга не адзначыць, што арганічную частку народнай культуры жыхароў Гомельскага раёна складае калядная варажба, вядомая і ў іншых рэгіёнах Беларусі. Гэта надзвычай паэтычная старонка жыцця нашых далёкіх продкаў, для якіх варажба была надзеяй, імкненнем зазірнуць у будучае, адчуць сваё яднанне з прыродай, усцешыць свае рамантычныя летуценні. У якіх бы вёсках Гомельскага раёна мы не закраналі гэтага пытання ў гутарках са старымі людзьмі, усюды атрымлівалі шматлікія звесткі па каляднай варажбе, асабліва любоўнай, што адбывалася на другую куццю. Прывядзём некаторыя прыклады мясцовай навагодняй варажбы:

1. Вечарам трэба было ісці на сметнік і абсыпацца канапелькамі, а ў гэты час трэба было гаварыць такія словы: «Святы Андрэй, канапелькі сею, дай, Божа, знаці, з кім мне іх збіраці». Пасля гэтага ісці ў хату і класціся спаць, ні з кім не размаўляць. Хто прысніцца, за таго і замуж пойдзеш (в. Чкалава).

2. На маладзік дзяўчаты выходзілі на ганак і казалі:

Маладзік малады,
У цябе рог залаты,
Усім друзей выбіраў,
Выбер мне аднаго.

Хто сасніцца ў гэту ноч, гэта і будзе твой суджаны (пас. Мічурынскі).

3. Дзеўкі ў хаце крышылі булку ці хлеб і раскладвалі на парозе, падлозе, затым выпускалі курыцу ці пеўня. Чый кавалак хлеба клюне першым курыца ці певень, тая дзяўчына першай пойдзе замуж.

4. Дзяўчына кладзе пад ложак сваёй маці скавараду і чапялу так, каб яна не ведала, са словамі: «Суджаны, ражаны, прыхадзі да цёшчы бліны есці». Калі матцы прысніцца, што яна корміць блінамі якога-небудзь хлопца, то ён і ёсць суджаны яе дачкі.

5. Калі клалася спаць дзяўчына, то знімала адну панчоху, а над другой прыгаворвала: «Суджаны, ражаны, прыходзь чулок сымаць». Каго ўбачыць у сне, той і будзе суджаным (в. Прыбыткі).

Абавязковай часткай калядных святочных забаў моладзі Гомельскага раёна былі калядныя гульні, сярод якіх можна вылучыць «Жаніцьбу Цярэшкі», варыянт якой давялося запісаць у в. Чкалава ад Х.І.Долбікавай, 1904 г.н.: «Гульня пачыналася па камандзе гаспадара хаты: «Што гэта ўсё песні да скокі. Лепш бы Цярэшку жанілі». Пасля гэтага моладзь пачынае падбіраць хлопца, які б згадзіўся на ролю Цярэшкі.

Калі такі знойдзецца, пачынаюць спяваць:

Цярэшка валочыцца,
Яму жаніцца хочыцца.
Валочыцца, выглядае,
Каго-то ён спаймае.

У гэты момант Цярэшка ловіць выбраную ім дзяўчыну, бярэ яе за руку і падводзіць да абраных «бацькі» і «маткі», просячы дазволу ажаніцца. «Бацькі» яго адгаворваюць і высмейваюць: «Ты ж нічога не ўмееш рабіць, малы і неразумны. Ты ж не знаеш, што і з жонкай рабіць». Але хлопец стаіць на сваім: «Жаніцца хачу». Ды і моладзь патрабуе хутчэй пачынаць «жаніць Цярэшку». «Бацькі» згаджаюцца і «бласлаўляюць» маладых. «Бласлаўленне» насіла жартаўлівы характар. Пасля яго «матка» спявае: «А сёння вяселлейка Бог нам даў, ажаніўся мех, торбу ўзяў». Дзяўчаты спявалі жартаўлівыя песні:

На гарэ дрэнны авёс,
Чаго ты, Цярэшка, не падрос,
Ці цябе дожджык не паліваў,
Ці цябе татулька пракляў?

Потым садзіліся ўсе за сталы, частаваліся, спявалі розныя песні. Нават крычалі «маладым» горка. Хлопцы расказвалі розныя небыліцы, жахі, загадвалі загадкі, жартавалі, смяяліся, танцавалі. Спявалі прыпеўкі. Дзялілі і «каравай». Усё праходзіла смешна і весела. Пасля «дзяльбы каравая» маладых клалі спаць. Дзяўчына вырываецца і ўцякае з хаты. Тады Цярэшку спяваюць:

Цярэшку бяда стала,
З кім яго жонка спала?
Ці ў полі пад ліпкай,
Ці ў садзе пад грушаю
З маладым Андрушкаю,
Ці ў гаю зеляненькім
З казаком маладзенькім?

Пасля гэтага моладзь з песнямі разыходзілася дадому». (Запісала Ю.А.Краўцова ў в. Чкалава ад Х.І.Долбікавай.)

Надзвычай шырока ў фальклоры Гомельскага раёна прадстаўлена каляндарна-абрадавая паэзія веснавога цыкла, якая выяўляе не толькі агульныя заканамернасці, але і яркія спецыфічныя мясцовыя адметнасці. У некаторых вёсках Гомельскага раёна гуканне вясны адбывалася ў розныя дні: на Еўдакію (14 сакавіка), на Саракі (22 сакавіка) і на Благавешчанне (7 красавіка).

Паводле інфармацыі, атрыманай у в. Чкалава, на Саракі выпякалі з цеста 40 фігурак птушак, у адну з якіх абавязкова клалі капейку, з якой і звязвалі надзеі на поспех і шчасце на працягу ўсяго гаспадарчага года. Пэўныя магічныя дзеянні на Саракі выконвалі дзеці, напрыклад, з мэтай аблегчыць прылёт птушак яны перакідвалі цераз стрэхі хат трэскі, прыносілі ў хату сорак трэсак.

Перад тым, як ісці гукаць вясну, пыталі ў бацькоў благаславення і дазволу: «Бацька і маці, дазвольце ісці вясну гукаці», на

што атрымлівалі адказ: «Бласлаўляем, ідзіце, дзеці, вясну сустракаці, зіму праганяці».

Пад час абраду гукання моладзь падзялялася на два гурты, якія знаходзіліся на розных берагах рэчкі і вялі паміж сабою песенную пераклічку. Акрамя гэтага, распальвалі вогнішча, гушкаліся на арэлях і спявалі да самага вечара наступныя песні:

Як на Саракі
Калыхаліся.
Ой, люлі-люлі,
Калыхаліся.

Сорак вожачак
Перарвалася.
Ой, люлі-люлі,
Перарвалася.

Сорак хлопчыкаў
Паўбавілася.
Ой, люлі-люлі,
Паўбавілася.

Сорак дзевачак
Зажурылася.
Ой, люлі-люлі,
Зажурылася.

Адметнасцю веснавога фальклору Гомельскага раёна з'яўляецца бытаванне карагодаў і карагодных песень, асноўнымі матывамі якіх з'яўляліся шлюбныя:

Ой, пусці, маці, да й на рэчку гуляці,
Ой, люлі, на рэчку гуляці.
На рэчцы гуляці да селязнёў ждаць,
Ой, люлі-люлі, селязнёў ждаць.
А то й не селязні да й не насатыя,
Там два малойцы нежанатыя.
(в. Чкалава)

Па сведчанні нашых славутых фальклярыстаў XIX ст. З. Радчанка і Е. Раманава на тэрыторыі Гомельскага раёна быў вядомы звычай «вадзіць сулу». На вялікі жаль, у працах гэтых збіральнікаў няма падрабязных звестак, апісанняў «пахавання стралы». Узнавіць гэты цікавы абрад нам пашчасціла ў в. Краўцоўка, жыхаркі якой В.Л.Анохава і В.А.Кулік засведчылі, што абрад «ваджэння сулы» адбываўся на другі дзень Вялікадня, у адрозненне ад іншых рэгіёнаў Гомельшчыны. Збіраліся жанчыны і, утварыўшы своеасаблівы карагод-ланцуг упоперак вуліцы, ішлі, выконваючы песню:

Ой, ідзе сула да й удоль сяла,
Што ўбіла страла добра моладца.
Па таму моладцу некаму плакаці.
Адкуль узяліся да тры пташачкі,
Тры пташачкі, тры зязюлечкі.
Адна села ў галовачках,
А другая села на шчырым сэрцы,
А трэцяя села ў ножачках.
Дзе мамка плача, там крынічанька.
Мамка плача век да веку,
А сястра плача год да году,
А жана плача да абедзейка.
А паабедаўшы, у зялёны сад пайшла,
Да сабе трох знайшла.

Пасля гэтага адна з удзельніц прапаноўвала павадзіць карагод каля якой-небудзь хаты, каб «радзіла добра капуста, агародніна», пры гэтым абавязкова спявалі песні «Як на нашай вуліцы шырокае возера», «Канапля, канапля» і інш.:

Канапля, канапля,
Канапелька мая.
Чым, канапелька, не зялёна стаіш.
А як жа мне, канапельцы,
Да зяленькай быць,
З ісподу канапельку
Вада падмыла,
А ў полі канапельку
Хваля зламіла.
Зверху канапельку
Вераб'і клююць.

Гаспадар жа, каля хаты якога вадзілі карагод, выносіў стол з пачастункамі. Пасля таго, як усе ўдзельнікі пачастуюцца, з жартамі, песнямі накіроўваліся па вёсцы да наступнай хаты, каля якой дамаўляліся вадзіць карагод. Ідучы, спявалі:

Самая работніца,
На вуліцу ахотніца.
Люлюшкі, люлі,
На вуліцу ахотніца.

Паставіла кросны,
Дзевятыя вёсны.
Люлюшкі, люлі,
Дзевятыя вёсны.

У ніту ні ніціны,
У бердзі ні трасціны.
Люлюшкі, люлі,
У бердзі ні трасціны.

Чоўнік з цэпкаю
Пабеглі за дзеўкамі.
Люлюшкі, люлі,
Пабеглі за дзеўкамі.

Панажы пад лаўкаю
Зараслі мураўкаю.
Люлюшкі, люлі,
Зараслі мураўкаю.

Нам не давялося запісаць іншых тлумачэнняў абраду «ваджэння сулы», акрамя магічнай яго прымеркаванасці да добрага ўраджаю агародніны і капусты, а таксама шлюбнай абумоўленасці выканання адпаведных песень «стралы»: «Святкуюць сулу не толькі, каб радзіла капуста, а і таму, што пасля Пасхі можна было пачынаць спраўляць вяселлі».

Разнастайнымі абрадавымі магічнымі дзеяннямі суправаджалася і свята Юр'я (6 мая). На парозе хлява клалі крапіву з мэтай засцярогі ад злых чар мясцовых ведзьмаў, тройчы абыходзілі карову з хлебам, соллю і свечкай, замаўляючы яе: «Выганяю цябе, кароўка, на крутую гару, на шаўковую траву. Рожкамі каліся, ножкамі тапчыся, хвосцікам махай, сваё малачко нікому не аддавай» (в. Чкалава). Заклінанне з'яўлялася арганічнай часткай юр'евай абраднасці. На Юр'я абавязкова, паводле звестак інфарматараў, «поп з іконаю абыходзіў палі, свяціў іх, прычым у адно месца зганялі і кароў, і коней, поп з малітваю тры разы абыходзіў статак» (в. Чкалава).

Пад час свята Юр'я, паводле этнаграфічных звестак, запісаных З.Радчанка ў Дзятлавіцкай воласці Гомельскага павета, выконваўся звычай «юрыцца», калі «дзяўчаты, і нават дзеці, ідуць за вёску ў поле або ў лясок і пад бярозкаю пражаць яечню; у гэты час дзяўчаты выбіраюць сабе сяброўку на ўвесь год, пры гэтым мяняюцца паясамі і хусткамі, пасля чаго гавораць: «Мы з ёю паюрыліся». Звычай гэты суправаджаўся спяваннем вясняк». [Радченко З. Гомельские народные песни (белорусские и малорусские). СПб., 1888. С. 22.] Апісаны рытуал па сутнасці блізкі да траецкага абраду кумлення.

Матыў адмыкання зямлі спецыяльнымі ключамі — адметная рыса юр'еўскіх песень, запісаных у вёсках Гомельскага раёна:

А Юрь'ева маці,
Божа мілы!
Па небе хадзіла,
З Юр'ем гаварыла:
— А Юр'ю, мой Юр'ю,
Падай Пятру ключы
Зямлю адамкнуці,
Траву выпусціці.
(в. Будзішча)

Тройцу, агульнавядомае на Беларусі свята, называюць у вёсках Гомельскага раёна «аброчным днём». Паводле сведчанняў інфарматараў з в. Краўцоўка, «абракаліся на Тройцу, каб не піць, не гуляць у гэты дзень, ішлі да крыніцы, маліліся, бралі крынічную ваду і загаворвалі яе, упрыгожвалі зелянінай вокны, бярозкамі двары, рвалі любісту». Паводле звестак, запісаных у в. Дуянаўка, «на Тройцу абавязкова рабілі складчыну, неслі з дому прадукты, збіраліся ці ў полі, ці ў якой-небудзь хаце, пяклі яечню і бліны».

У в. Брылёва праз тры дні пасля Тройцы галінкі бярозы ці клёна, якімі ўпрыгожвалі хату і двор, спальвалі і попелам пасыпалі агарод з мэтай палепшыць ураджайнасць. Па ўспамінах інфарматараў, у гэтай жа вёсцы надзвычай распаўсюджанай была традыцыя кумлення, калі дзяўчаты хадзілі ў лес і звязвалі галіны дзвюх бяроз, праходзячы праз утворануюю «бярозавую арку», куміліся, цалаваліся, заключалі саюз на сяброўства, дасягалі вышэйшай прыязнасці. Як паведаміла жыхарка в. Каранёўка А.Ф.Міневіч, 1923 г.н., на Тройцу «ўпрыгожвалі зялёнымі галінкамі хату, а дзяўчаты ішлі ў лес і ўпрыгожвалі дрэвы стужкамі, звязвалі разам гнуткія бярозы, пад якімі праходзілі тры разы, куміліся. Затым была калектыўная трапеза, пяклі яечню. Дзяўчаты, што ўтварылі пару ў час абраду, не мелі права сварыцца між сабой цэлы тыдзень. Праз тыдзень зноў з песнямі ішлі ў лес, развязвалі бярозы».

Па ўспамінах жыхароў в. Зябраўка, у звычаі кумлення «прымалі ўдзел дзеці на першы дзень Тройцы, а на другі дзень — старэйшыя. Спачатку ідуць па вуліцы вёскі, адзенуцца ў работнікаў, касароў, цыганоў. Калі, хто хоча ўдзельнічаць у гэтым, то даюць сала, яйкі, а потым збіраюцца ў хату і кумяцца, і спяваюць усякія песні».

У траецкіх песнях гучалі як земляроб-

чыя матывы, так і шлюбныя. Паводле звестак, запісаных у в. Бабовічы ад Г.М.Палавінка, 1928 г.н., «дзяўчаты хадзілі на луг, вілі вянкі з кветак і кідалі іх у ваду, сачылі, калі вянок патоне, значыць, тую дзяўчыну чакае няшчасце, калі паплыве — выйдзе замуж». Матывы дзявочай варажбы знайшлі адлюстраванне ў наступнай траецкай песні сумнага шлюбнага характару:

Ой, дзевачкі, падружачкі мае,
Як будзеце на луг ісці, гукайце і мяне,
Як будзеце кветачкі рваць,
Нарвіце і мне.

Як будзеце вяночкі віць,
Саўіце і мне.
Як будзеце на рэчку несць,
Нясіце вы і мой.

Як будзеце на ваду пускаць,
Пусціце вы і мой.
Усе вянкі паплылі,
А мой на дно ўпаў.

Усе вянкі паплылі,
А мой на дно ўпаў.
Усе хлопцы з вайны прыйшлі,
А мой там і прапаў.
(в. Бабовічы)

Паводле народных уяўленняў, заключэнне шлюбу павінна было паўплываць на ўрадлівасць зямлі:

Ой, ты, Тройца,
Прасвятая багародзіца.
А хто лён пасеяў,
То няхай зародзіцца.
А хто лён сеяў,
То няхай зародзіцца.
А хто не сеяў,
То няхай не родзіцца.
(в. Брылёва)

Вядомы быў на тэрыторыі Гомельскага раёна і абрад праводзін русалкі. Аб гэтым сведчаць матэрыялы, занатаваныя ў свой час у Новых Дзятлавічах З.Радчанка. Дарэчы, як яна адзначыла, праводзіны русалкі адбываліся на свята Івана Купалы 24 чэрвеня (па старым стылі): «...калі сонца зайдзе, усе дзяўчаты збіраюцца за вёскай і ўюць вялізныя вянкі для ўсіх; асабліва незвычайна вялізны вянок для дзяўчыны, якая ўяўляе русалку. Русалкай выбіраюць тую, якая мае самыя доўгія валасы; яна скідае свой андарак і застаецца ў адной кашулі з расшпіленым каўняром; калі ж русалка смялейшая, то скідае нават і кашулю; доўгія распушчаныя валасы вісяць па плячах, велізарны вянок, як кола, накрывае ўсю галаву. Тут жа выбіраюць і маленькую дзяўчынку на ролю дачкі русалкі; у гэты ж час робяць з саломы чучала, падобнае на чалавека. Калі ўсе вянкі надзеты і саламянае чучала гатова, бягуць у поле з русалкай наперадзе з песняй:

Правяду я русалачку да бору,
А сама вярнуся дадому.

Як дабягуць да поля, усе ідуць па мяжы і, выбраўшы месца далёка ад вёскі і засеянага поля, раскладаюць вялізнае вогнішча і кідаюць у яго чучала, пеючы песні пра Івана Купалу:

Купала на Івана, Купала!

Калі чучала згарыць, тады дзяўчаты і хлопцы скачуць праз гэты агонь і доўга яшчэ працягваюцца іх песні і скокі». [Радченко З. Гомельские народные песни (белорусские и малорусские). СПб., 1888. С. 26.]

Абрад праводзін русалкі, звесткі пра які давялося запісаць сёння, вызначаўся мясцовымі асаблівасцямі, яркімі тэатралізаванымі дзеяннямі. Акрамя таго, што выбіралі і ўпрыгожвалі русалку, удзельнікі абраду пераапраналіся ў цыган, дзядоў, прывідаў, чарцей, салдат.

Паводле сведчання жыхаркі в. Дуянаўка А.Н.Бураковай, 1928 г.н., «выводзілі русалку на двор са словамі: «Ідом, ідом, // Русалачку вядом, // Русалачка прыгожанька, // Наша жыта харошанька». Разыгрывалася своеасаблівае тэатралізаванае прадстаўленне, калі злосныя міфічныя сілы (чорт, ведзьма), «спрабавалі ўкрасці русалку, а астатнія ўдзельнікі відовішча абаранялі яе і не дазвалялі пакрыўдзіць». Пасля гэтага русалку вялі да жыта, прычым «кожны імкнуўся пабачыць, хто ж хаваецца пад выглядам русалкі, і таму пачыналі схоплівать з яе кветкі, вянкі, а русалачка адбівалася палкамі».

Сюжэты запісаных русальных песень нешматлікія, пад час абраду праводзін русалкі выконвалі песню на сюжэт «Правяду русалку ў жыта»:

Выступаюць сёстры Шафранскія.

Правяду русалку ў жыта,
А сама вярнуся да двара.
Правяду русалку ў капусту,
А сама вярнуся ў хату пусту.

Правяду русалку з лесу,
Рана, рана з лесу,
З лесу да ў ядраное жыта,
Вот там ёй і жыці.
(в. Дуянаўка)

Летні цыкл земляробчага календара прадстаўлены на тэрыторыі Гомельскага раёна купальскай і жніўнай паэзіяй. Што датычыць купальскай абраднасці, то найлепш у памяці жыхароў захаваліся міфалагічныя ўяўленні, звязаныя з такімі персанажамі дэманалогіі, як ведзьмы. Як нам паведаміла жыхарка в. Бабовічы А.Я.Кезікава, 1922 г.н., «у етую ноч ведзьмы бяруць малако ад кароў, ходзяць па палях і завіваюць завязь у жыце (на чыёй паласе завіта завязь, дрэнна будзе для таго хазяіна: можа здохнуць карова, згарэць жыта). Каб вярнуць малако карове, трэба, каб другая ведзьма шаптала над каровай, выгаварвала нячыстае з етай каровы».

На Купалле дзяўчаты варожаць на купальскіх вянках, імкнуцца вызначыць свой лёс. Куды паплыве сплецены вяночак, у які ўстаўлялі запаленую свечку, у той бок дзяўчына выйдзе замуж, а калі вянок патоне, то чакай няшчасця. Верылі, што калі ідзе дождж на Купалле, то будзе неўраджай, галодны год. Па ўспамінах інфарматараў, увечары 23 чэрвеня моладзь збіралася на беразе ракі, раскладвала вогнішча, скакала цераз агонь, вадзіла вакол яго карагоды, спявала купальскія песні:

Кладзіце агні вялікія,
Паліце ведзьму лятучую,
Каб яна на полі не лятала,
Каб загонаў не ламала,
Каб яна па хлявах не хадзіла,
Каб яна кароў не даіла.
(в. Клімаўка)

* * *

Сядзела Купалка на плоце,
Яе галоўка ў злаце.
Ручкі ўніз апусціла,
У бога пагодкі прасіла.
— А дай жа, Божа, пагодку
На гэтую ночку-вясёлку.
Будуць музыкі граць,
Будуць дзевачкі спяваць,
Будуць зелейка збіраці.
Будуць зелейка збіраці,
У старога дзеда пытаці:
«Ой, дзед, дзеду, а што гэта за зелле?
Ці не дзявоцкае насенне?»
(в. Клімаўка)

Пра зажынкі ў памяці жыхароў вёсак Гомельскага раёна захаваліся небагатыя звесткі. Напрыклад, у пас. Мураўчы сёстры Шафранскія (Д.С.Чыжыкава, 1919 г.н., Н.С.Дуброўская, 1924 г.н., С.С.Мірoненка, 1928 г.н.) успаміналі, што калі «прыходзілі зажынкі, то рабілі вянок з каласоў, зажыналі першы сноп і клалі яго асобна, затым аддавалі яго гаспадару. Той ставіў яго на покуць, там сноп і стаяў, пакуль не малацілі. Святілі ж яго на першую прачыстую 28 жніўня, а насенне клалі ў семянное жыта».

Па словах жыхаркі в. Чкалава У.І.Сухоцкай, «зажынкі найчасцей рабілі надвячоркам. Гаспадыня, ідучы зажынаць, клапацілася аб тым, каб ніхто ёй не перайшоў дарогу, бо гэта лічылася дрэнным знакам. Жняя магла парэзаць сабе руку ў час жніва. Падышоўшы да нівы, жняя хрысцілася і казала: «Дай, божа, каб лёгка жалася, сярэдзінка не балела, ручанькі не млелі, галава не гарэла». Пасля гэтага клала ў жыта кавалак хлеба. Першай зжатай жменяй жыта жняя падпярэзвалася, каб на працягу ўсяго жніва не балела сярэдзіна. Потым нажынала невялікі сноп, адносіла яго дадому і хавала за абразамі. Гэты снапок як бы абярагаў ад усякага нядобрага, ад рознай бяды. На ніўцы жняя павінна была пакінуць перавясла і некалькі жменяў сцяблінак жыта на ім».

Зажынкавых песень не давялося запісаць, але ж затое ўласна жніўных песень, песень працы, нам праспявалі шмат. Галоўная тэма жніўных песень — гэта скарга на цяжкую працу, нежаданне вяртацца з поля ў дом свякрухі, сум і туга жанчыны па сваім дзявоцкім жыцці ў бацькоўскім доме, тэма сямейных адносін і інш. Асобную групу жніўных песень утвараюць сіроцкія песні («Сірата жыта жала»), у якіх ярка адлюстроўваўся душэўны стан дзяўчыны-сіраты:

Сіротачка жыта жала,
К сырой зямле прылягала.
— Ой, сырая маць-зямелька,
Узяла татку, узяла й мамку.

Узяла татку, узяла й мамку,
Узяла маю ўсю радзіну,
Узяла ўсю радзіну,
Вазьмі і мяне, сіраціну.

— Нашто цябе, дзеўка, браці,
Лучшы долю табе даці,
Ці коніка варанога,
Ці хлопчыка ўдалога.

— Нашто ваша мне доля,
Вазьмі мяне, сіраціну,
На коніку пракатацца,
А з мілёнкам цалавацца.
(в. Бабовічы)

Уласна жніўныя песні выконваліся па дарозе на поле і дадому, пад час жніва. Жніўныя песні розныя па характары — тужлівыя, баладнага характару, з трагічным матывам, жартоўныя, лірычныя.

У параўнанні з зажынкамі дажынкі як абрадавы комплекс больш поўна захавалі свае асноўныя абрадавыя моманты. Найбольш распаўсюджаным быў абрад «завівання барады», у якім адлюстраваліся ўяўленні аб духах нівы. Паводле ўспамінаў жыхаркі в. Чкалава У.І.Сухоцкай, 1920 г.н., дажынаць жыта збіраліся талакой, клікалі родзічаў, суседзяў, сяброў. У кутку апошняга загона завівалі бараду. Рабілі гэта так: унутры нязжатай лапінкі поля клалі хлеб і соль, а над імі звязвалі жытнія каласы чырвонай стужкай і спявалі:

Ой, чыя ж гэта барада,
Чырвоным шоўкам увіта.
Гэта Іванава барада
Чырвоным шоўкам увіта.

Паводле звестак, запісаных у в. Старая Беліца ад Г.І.Рыкавай, рабілі з галінак крыж, упрыгожвалі яго стужкамі, каласочкамі жыта і спявалі:

У нас сёння вайна была,
Усё поле зваявалі,
Змялі поле мяцёлкамі,
Ідзём дамоў вясёлкамі.

Па словах жыхаркі в. Бабовічы Гомельскага раёна А.Я.Кезікавай, 1922 г.н., «калі дажынаюць жыта, пакідаюць нямнога жыта на паласе. Завязваюць яго і робяць «ляльку», упрыгожваюць яе кветкамі, стужкамі. Яна застаецца на паласе, вакол яе гуляюць гульні, пяюць песні. Увечары ідуць дадому, але «ляльку» ніхто не разбурае».

На дажынках абавязковым з'яўляўся рытуал падрыхтоўкі дажынкавага снапа і пляцення вянка. Дажаўшы жыта, павод-

ле ўспамінаў жыхаркі в. Чкалава У.І.Сухоцкай, завіўшы бараду, некалькі жанчын плятуць вянкі для кожнай жнейкі і вялікі вянок для гаспадара. Калі пачыналі плесці вянок, то гаспадару спявалі:

Канец ніўцы, канец,
Пляцём гаспадару вянец.

Пасля таго, як быў вянок гатовы, жнеі апляталі каласамі сярпы, складалі снапы ў копы, надзявалі вянкі на галовы. Прыгожая, вясёлая жанчына-жняя, узяўшы дажынкавы сноп і вянок гаспадару, разам з іншымі жнеямі ішла з песнямі да хаты гаспадара, спяваючы:

Да гудзіць поле, гудзіць,
Жнейкі з поля ідуць.
Гаспадар, не пужайся,
У хатачцы не хавайся.
Выходзь жнеек сустракаць,
Вялі гарэлку падаваць.

Гаспадар сустракаў жней з хлебам і соллю. Жанчына-жняя, што несла вянок, надзявала яго на шыю гаспадару і прыгаворвала: «Прыняслі табе вянок з шырокага поля, з ядранага жыта. Гаспадару — вянок, а нам гарэлкі — збанок».

Пасля гэтага адбывалася частаванне, абавязковымі стравамі былі бліны, масла, каша. Наяўнасць апошняй стравы (кашы) тлумачылі тым, што ў будучым годзе пасевы павінны быць такімі ж густымі, як каша.

Вясельная абраднасць Гомельскага раёна ўключае такія этапы, як сватанне, змовіны, зборная субота, першы дзень вяселля, пасад, падрыхтоўка каравая, вянчанне ў царкве, дзяльба каравая, ад'езд нявесты ў дом жаніха, другі дзень вяселля ці пярэзвы. Звернемся да апісання асноўных вясельных абрадавых момантаў.

Сватанне адбывалася ў жартаўлівай форме, суправаджалася іншасказальнымі дыялогамі і ставіла на мэце дамовіцца аб шлюбе. У сваты, напрыклад, у в. Чкалава звычайна выпраўлялася чалавек 5—7, сярод якіх былі бацька, хросныя, дзядзькі, цёткі. Увайшоўшы ў двор, сваты падыходзілі да акна нявесцінага дома, стукалі ў шыбы і гаварылі:

«Добры вечар! Ці не пусціце нанач? Мы — з далёкага краю, прытаміліся». Гаспадар звычайна адказвае: «Добрае здароўе! Калі вы з добрымі намерамі, то заходзьце ў хату, а калі не, то ідзіце, адкуль прыйшлі». Сваты ў адказ: «Мы — людзі і з добрымі намерамі». Гаспадары запрашаюць: «Калі добрыя, то заходзьце ў хату». Далей ужо ў хаце дыялог працягваецца.

— Мы чулі, што ў вас цялушка ёсць, ці не прадасьце вы яе нам?

— Няма ў нас цялушкі, на мінулым тыдні прадалі.

— Не, нам не цялушка патрэбна. У вас дачка ёсць. Гавораць, што яна і прыгожая, і добрая гаспадыня, і да работы скорая. У вашым двары — красна дзявіца, у нашым двары — малады купец. Як сойдземся ў цане, дык яе купім».

Пры размове сватоў дзяўчына не павінна была прысутнічаць. Калі ж яны прасілі паказаць ім нявесту, то падводзілі ці бабулю, ці пераапранутага ў дзяўчыну хлопца.

У знак згоды на шлюб пад час сватання дзяўчына дорыць бацьку сарочку, а маці — хустку, ручнік, матэрыю на сукенку. Астатніх сватоў перавязваюць ручнікамі цераз плячо. Паводле этнаграфічных звестак, запісаных у в. Бабовічы, сваты, калі заходзяць у хату, спяваюць:

Наш хлеб, ваша вадзіца,
Наш хлопец, ваша дзевіца,
Наш хлопец не ўмее лапці плесці,
Наша дзевіца не ўмее хату месці,
Трэба іх да кучкі звесці.

Або:

Прыбілася рыбка к гату,
Пусці, сват, у хату,
Мы цябе не згубілі.
Возьмемо, што злюбім,
Вып'емо па кубачку,
Схопімо галубачку.
Вып'емо, подскочымо,
Возьмемо, што скочыло.

Калі ўжо засваталі нявесту, то адбываюцца змовіны. Як паведаміла інфарматар з в. Чкалава У.І.Сухоцкая, змовіны адбываюцца ў гэты ж дзень, што і сватанне. Сваты выстаўляюць на стол гарэлку, кладуць хлеб, а бацькі нявесты рыхтуюць закуску. У гэты ж час нявеста ідзе запрашаць сваіх бліжэйшых сваякоў, сяброўак і суседзяў на змовіны. Калі ўсе збіраюцца, то пачынаюцца частаванне, скокі, песні,

Гучаць жартаўлівыя прыпеўкі пра сватоў жаніха:

Нашы сваты дурні,
Заехалі ў гумны,
У гумне начавалі,
Мышы вушы паад'ядалі.

У адказ жа сваты жаніха спяваюць:

У нашага свата
Дзіравая хата,
Дроў ні палена,
Світка па калена.

За сталом у гэты час вядуцца размовы аб пасагу і дні вяселля:

Ну што ж, сват, я за сваю дачку дам тое,
што і людзі даюць: карову, авечку і парася.

Затым недзе ў тры гадзіны раніцы ўсе госці збіраюцца і з песнямі, жартамі ідуць да хаты жаніха «мазаць печ». Калі прыходзяць у хату, то малююць на печы вугалем, каму што ўздумаецца: кветкі, кружочкі, «хрэшчыкі» і г.д. Маці жаніха запрашае за стол гасцей і частуе іх. Пад час змовін у в. Бабовічы спявалі песні, а бацькі засватанай дзяўчыны звярталіся да гасцей са словамі:

Піце, сваты, гарэлку,
Запівайце дзеўку.
Няхай гэта дзявіца
З касою не ходзіць,
Хлопцаў не зводзіць,
Няхай тыя кавалеры
Платоў не ломяць.

На змовінах вырашалася, што вяселле можна прызначыць праз 3—4 тыдні.

Зборную суботу ў в. Чкалава Гомельскага раёна называюць разборнай кашай, праводзіцца яна ў суботу. У гэты дзень нявеста запрашае да сябе ўсіх сваіх сябровак, якія рыхтуюць вянок:

Прыйшлі дзевачкі ў хатку,
Яны не зналі парадку.
Нясі, Надзечка, што рабіць,
Нясі рутачку вянок шыць,
Нясі рутачку і іголку,
Нясі нітачак і іголку.

Маладая і першая шаферка прыносяць вэлюм, ніткі, іголку, астатнія сяброўкі робяць кветкі для жаніха і шафераў. Пры гэтым спяваюць песню:

Саборная суботачка настала,
Наша Надзечка ўсіх дзевачак сабрала,
А сабраўшы, па-за століку саджала,
Сама села на крэсельца вышэй усіх,
А скланіла галовачку ніжэй усіх.
Стаіць рутачка ля варот,
Ідзі, татачка, з касою,
Нясі рутачку з расою.
Ідзі, мамачка, з сярпочкам,
Сажні рутачку з цвяточкам,
Бо мне ўжо дзеўкай не быці,
З руты вяночкаў не віці,
Бо я ўжо дзеўкай адбыла,
З руты вяночкаў адвіла.

Выконваецца і песня, у якой гучыць матыў будучага сямейнага жыцця нявесты ў хаце свякрухі, выражаны ў форме паралелізму:

Чаго, зязюля, чаго шэрая
Да зямлі прылягаеш?
Ці ты, зязюля, ці ты, шэрая,
Цяжкую зіму чуеш?
А ці цяжкую, ці не цяжкую,
Зімачка — не лецечка.
Летам паляжу, ягадку знайду,
А зімой нічога.
Чаго, Надзечка, маладзенькая,
Так жалосненька плачаш?
Ці ты, Надзечка, маладзенькая,
Ліхую свякруху чуеш?
А ці ліхую, ці не ліхую,
Свякроўка — не мамачка.
У мамачкі жыла, позненька спала,
А ў свякрухі не буду.

Затым, калі ўжо гатовы вянок, то яго прымяраюць на замужнюю жанчыну ці «старую» дзеўку, бо па народных уяўленнях, калі дзяўчына да замужжа прымярае вянок, то хоць і пойдзе замуж, але вясельнага вянка не прыйдзецца ёй надзець. Пасля гэтага нявеста і першая шаферка адносяць вянок у другі пакой, а маці маладой запрашае ўсіх на частаванне, абавязковай стравай якога з'яўляецца каша. Малады выкупляе яе і разбівае гаршчок, дзеліць кашу на ўсіх прысутных. Па народным павер'і трэба ўсё выпіць і з'есці, што стаіць на стале, тады дзяўчаты замуж выйдуць у сваю вёску. Яшчэ адна цікавая прыкмета была звязана са зборнай суботай. Звычайна дзяўчаты ў гэты час п'юць, ядуць, жартуюць, а хлопцы стаяць у парозе і імкнуцца перахапіць у дзяўчат абрус і ўскінуць яго на страху. Дзяўчаты ж стараюцца вынесці абрус і павесіць яго на вароты, што абазначае, што ўсе яны выйдуць замуж.

Абрад падрыхтоўкі і выпечкі каравая не адрозніваўся асаблівым багаццем рытуалаў, але, тым не менш, у в. Каравышань Гомельскага раёна давялося запісаць звесткі пра гэты важны этап вясельнай абраднасці. Па ўспамінах Г.М.Старавойтавай, 1915 г.н., запрашалі «каравайніц», жанчын, якія добра пяклі, спявалі і танцавалі. Калі «каравайніца» пачынала замешваць цеста, то жанчыны гаварылі:

Благаславі, божа,
Блізкія людзі,
Гэтай жанчыне
Каравай замясіці.

Жанчыны-каравайніцы замешваюць цеста, а скончыўшы, спяваюць:

Дзякуй табе, божа,
Што мы справу ўжо зрабілі,
Каравай ужо замясілі,
Нашымі ручкамі беленькімі,
Персцянёчкамі залаценькімі.

Гаспадар запрашае жанчын за стол і частуе. Каравай выпякалі і ў хаце жаніха, і ў хаце нявесты, упрыгожвалі фігуркамі ў выглядзе нябесных свяціл сонца і месяца.

Першы дзень вяселля ці прыезд дружыны жаніха па нявесту захаваў шмат элементаў старажытнага вяселля, адным з якіх з'яўляўся рытуал выкупу маладой. Калі малады прыязджае да нявесты, то яго не пускаюць адразу ў двор, а зачыняюць вароты. Калі атрымаюць выкуп, то адчыняюць іх. Торг працягваецца і ў хаце нявесты, калі да жаніха падводзяць то бабулю, то іншую дзяўчыну замест нявесты, патрабуючы таксама выкуп.

Абрадавы момант вяселля пасад адбываўся перад ад'ездам маладых у царкву. Па словах жыхаркі в. Краўцоўка В.П.Анохавай, 1925 г.н., на пасад садзілі спачатку жаніха, засцілалі для гэтага лаву за сталом кажухом, маладую ж заводзіў на пасад брат, прычым ішлі па лаўках. Як паведамілі ў в. Чкалава, перад тым як сесці на пасад, бацька і маці благаслаўлялі маладых крыжам, жадаючы ім добрага жыцця і шчасця. На пасад маладыя мелі права сесці толькі ў выпадку захавання імі цнатлівасці. Паводле звестак, атрыманых ад інфарматараў в. Маркавічы, перад пасадам дзяўчаты выконвалі песню «Благаславі, Божа», пасля чаго хорам крычалі: «Скідайце ложкі, тарэлкі, што не нясуць гарэлкі», пры гэтым яны ўсе скідаліся са стала. Ім выносілі чарку, пасля гэтага садзілі маладую на пасад: ставілі ўслоны і абводзілі маладую паўз іх, гаворачы: «Карыся, Танечка, матцы і бацьку». Сярод павер'яў, звязаных з пасадам, адзначым наступныя: калі дзяўчына, якая выходзіла замуж, была першая сярод сваіх сябровак, то дзяўчаты крычалі ёй: «Таня, дзе ключы?» Яна адказвала: «Ключы ў аўсе, ідзіце за мной усе», што абазначала хуткае замужжа яе сябровак. Каб хутчэй выйсці замуж, адна з дзяўчат у час вяселля брала зубамі настольнік са стала, несла ў зубах і кідала на парозе.

Як паведаміла жыхарка в. Касцюкоўка С.Р.Малык, 1922 г.н., на пасадзе адбываліся наступныя магічныя дзеянні: бацькі маладой тройчы абводзілі свечкай вакол галавы нявесты, а затым свацця брала ў іх свечку і рабіла застрыжыны. Яна брала ў маладой шлюбны пярсцёнак і праз яго ў трох месцах трохі прыпальвала валасы на галаве ў маладой, а затым бацькі маладой «бралі платок і за сталом злучалі паміж сабой маладых». Песні, якія суправаджалі гэты вясельны этап, адрозніваліся непаўторным псіхалагізмам, эмацыянальнасцю:

Станавіся ўся радзіначка ў рад,
Будуць весці Манечку на пасад,
Усю сваю радзіначку абышла,
Сваёй роднай мамачкі не найшла.
(пас. Мураўчы)

Пасад перад ад'ездам маладых да вянца адлюстраваў рэшткі старажытнай рэлігіі славян, якія адухаўлялі і абагаўлялі з'явы і прадметы навакольнага свету. Шмат міфалагічных павер'яў выяўляецца і ў абрадзе вянчання ў царкве. Напрыклад, нявеста імкнецца «пацягнуць за сабой падножнік, каб яе сяброўкі хутчэй выходзілі замуж» ці назіралі за тым, як гараць свечкі, чыя свечка хутчэй згарыць, той першы памрэ (в. Чкалава); калі ў аднаго з маладых свечка патухне, то ён рана аўдавее, калі ж свечка «смаліць», то доўгага сумеснага жыцця не будзе (в. Прыбар).

Калі прыязджаюць маладыя ад вянца, то іх сустракаюць бацька і маці нявесты з іконай і хлебам-соллю. Як толькі маладыя заходзяць у двор, спяваюць:

Выходзь, мамачка, з свячамі,
Твайго дзіцятку звянчалі
З тым панічом, што ўчора быў,
Твайго дзіцятку спалюбіў.

Калі ж маладыя падыходзяць да бацькоў, выконваюць наступныя песенныя радкі:

Карысь, Надзечка, карыся,
Нізка ў ножкі кланяйся,
Коскамі зямельку ўсцялі,
Слёзкамі ножкі абаллі.

Кульмінацыйным момантам вяселля з'яўляецца дзяльба каравая як сімвалічны момант замацавання шлюбу маладых, жадання ім шчасця, багацця. Адзначым шырокі імправізацыйны характар вясельных пажаданняў, кожнае з якіх вызначалася і канкрэтна-прадметным зместам, і філасофскай скіраванасцю, і жыццёвай народнай мудрасцю і сведчыла аб вялікай веры людзей у магічную сілу слова, ад якога таксама залежалі дабрабыт і добрае сямейнае жыццё маладых.

Колькі ў лесе пянькоў,
Столькі вам сынкоў.
(в. Чкалава)

Дарую загон жыта,
Хочаце жніце, хочаце — не жніце,
А мяне за бабку вазьміце.
(в. Прыбар)

Дарую капейку на шчаслівую сямейку,
Дарую дзве, каб жылі з розумам у галаве,
А руб серабром, каб жылі з дабром,
Дару пятак проста так.
Кладу ўсе астальныя, каб былі нервы стальныя.
(в. Прыбар)

Пад час ад'езду нявесты ў дом жаніха адбываецца рытуал расплятання касы, калі брат маладой (нежанаты) здымае з галавы вянок і расплятае касу. Прычым маладую садзяць, па ўспамінах У.І.Сухоцкай з в. Чкалава, пад «ёлачку» — упрыгожаную галінку хвоі. «Ёлачка» — гэта ўвогуле важны рытуал пярэдадня вяселля на Гомельшчыне. Гэта сімвал цнатлівасці і прыгажосці маладой. Калі брат расплятае касу, то дзяўчаты спяваюць:

Ой, жаль, жаль, будзе Надзечцы касы,
Ой, не так касы, як дзявоцкае красы.

Цікава, што калі маладая ў гэты момант не плача, то гучыць песня:

Камяная да ты печачка,
Гарыш вечар да не выгарыш.
Маладая ж да ты Надзечка,
Вечар сядзіш да не заплачыш.
Сваёй мамачкі не разжаліш,
Ой, дайце ж ёй памочы,
Горкія цыбулі пад вочы.

Іншы раз, калі плача нявеста, то ў песенных радках гучаць смутак, душэўныя перажыванні маладой у сувязі з расстаннем з бацькоўскім домам:

Расплёў брат косачку,
Разліў ёй слёзачку.
Каса мая да русанькая,
Сляза мая гарачанькая.
(в. Чкалава)

— Ой, мая мамка, ці я табе надаела,
Ці я табе хлеба-солі паела,
Ці я табе, мая мамка, вады не насіла,
Аддаеш ты мяне замуж, каб я галасіла.
(в. Бабовічы)

Пасля гэтага адбываецца выкуп нявесты жаніхом, а таксама рытуал выкупу яе пасагу.

Калі вясельны поезд пад'язджае да двара маладога, то спяваюць:

Выйдзі, мамачка, паглядзі,
Што табе ваяры прывезлі,
Скрыню і пярыну,
Дзеўку-балярыну.
(в. Чкалава)

У хаце маладога адбываецца вясельнае застолле, таксама дзяльба каравая, рытуал адорвання нявестай радні маладога, рытуал падрыхтоўкі для маладых «пасцелі», якую раніцай свякруха са «сваш-камі» аглядалі. Калі маладая захавала цнатлівасць, то малады ішоў да цешчы з бутэлькай віна, абвязанай чырвонай лентай (пас. Мураўчы, в. Чкалава), ці ехаў з «красным флагам» (в. Бабовічы), у адваротным выпадку «на галаву маці нявесты надзявалі хамут» (в. Краўцоўка), ці «ставілі перад маці нявесты дзіравыя гліняныя міскі» (пас. Мураўчы), ці жаніх ішоў да цешчы з бутэлькай гарэлкі, але не кланяўся і не частаваўся там (в. Чкалава), давалі маці нявесты выпіць бруднай вады (в. Бабовічы). Апісаныя дзеянні сваімі каранямі ўзыходзяць да старажытных часоў і сведчаць аб высокай народнай маралі.

Здаўна існавала народнае павер'е, што ў выпадку захавання цнатлівасці маладую сям'ю чакае божае благаславенне, нецнатлівасць жа асацыіравалася з разладам у сям'і, спусташэннем.

Паслявясельную частку ў вёсках Гомельскага раёна называлі пярэзвамі, калі радня маладой збіралася ў госці да маладога. Гэты вясельны момант звязаны з рытуалам пераапранання жанчын у мужчынскае адзенне, а мужчын — у жаночае, што выклікала смех. Сярод удзельнікаў вясельнай світы — цыган, цыганка, доктар, «фальшывыя» жаніх і нявеста. Прыйшоўшы ў двор жаніха, госці маладой патрабуюць курыцу (калі нявеста захавала цнатлівасць). А ў в. Каравышань, па словах жыхаркі Г.М.Старавойтавай, 1915 г.н., «госці на другі дзень вяселля лавілі ў суседзяў курыцу, натырквалі яе на палку і праносілі праз усю вёску, ішлі з прыпеўкамі і песнямі, прыйшоўшы, абдзіралі курыцу і варылі булён, а несапраўдныя «жаніх» і «нявеста» паводзілі сябе як маладыя». Злавіўшы курыцу, раскладваюць пасярод вуліцы вогнішча і смаляць яе, скубуць пер'е, а падсмажыўшы, разрываюць яе на кавалкі і ядуць, нават «сырую грызуць», прамаўляючы:

Ці не заляцела наша шчырачка
Сюда к вам,
Хоць заляцела — не заляцела,
Насыпце круп,
Прывучыце тут, няхай вам.
(п. Мураўчы)

Вясельная абраднасць і паэзія Гомельскага раёна — цікавая і арганічная частка вясельнага фальклору Беларусі, але адметная сваімі рытуаламі і песнямі, якія захавалі шмат архаічных элементаў і адрозніваюцца высокамастацкімі якасцямі. Сёння многія вясельныя моманты страцілі сваю рэлігійна-магічную аснову, набылі характар гульні, але выконваюцца надзвычай сур'ёзна, даносячы да нас далёкі подых старажытных традыцый нашых продкаў.

Характарызуючы вусную народную творчасць Гомельскага раёна, варта падкрэсліць, што замовы як жанр і як сродак народнай медыцыны даволі шырока выкарыстоўваюцца жыхарамі. Да сённяшняга часу захавалі яны веру ў магічнае слова, яго здольнасць паўплываць на станоўчае вырашэнне жаданага.

Даволі значны час мы ігнаравалі замовы, з пагардай ставіліся да вопыту народных медыкаў-непрафесіяналаў, але ж пры гэтым траціліі магчымасць выкарыстаць назапашаныя стагоддзямі, праверaныя на практыцы шматлікіх пакаленняў рацыянальныя спосабы і сродкі дапамогі пры хваробах. А яшчэ тым самым мы пазбавілі сябе магчымасці задумацца над глыбокімі асновамі слова, якое здаўна надзелена магічным значэннем.

Найбольшую колькасць замоўных тэкстаў, якія адлюстравалі і язычніцкія элементы, і хрысціянскія, пашчасціла запісаць у такіх населеных пунктах, як Дуянаўка, Краўцоўка, Клімаўка, Раманавічы, Будзішча, Чарацянка, Пыхань, Глыбоцкае, Зялёныя Лукі, Калініна, Брылёва, Шарпілаўка і інш. Змястоўнымі, паэтычнымі, высокамастацкімі помнікамі народнага слова з'яўляюцца, напрыклад, тэксты замоў, запісаныя ў в. Дуянаўка ад В.Н.Суконнай і ў в. Чкалава ад У.І.Сухоцкай:

АД НАРАДКІ

Першым разам, божым часам, ранняя пара, ранішняя зара, стань на помашч. Нарадка, нарадка, прашу я цябе і ўпрашаю, тут табе не быць, касцей на ламаць, сэрца не крышыць, жывата не сушыць і красныя крыві не разжыгаць.

Выйдзі, нарадка, у чыстае поле. На моры ляжаў камень, на тым камені сядзелі тры дзявіцы, тры сястрыцы. Яны адна з адной змагаюцца. Адна кажа: «Я шоўкам вышываю». Другая кажа: «Узоры накладаю», а трэцяя кажа: «Нарадку выганяю». Выйдзі, нарадка, у чыстае поле з рабы божай (імя), там сонца не грэе, раса не ападае, рабы божай (імя) нарадку дажыдае (в. Чкалава).

АД СУДА

На ваўку еду, гадам паганяю,
Зубы, губы замаўляю.
Ёсць у мяне ў хлеве белая авечка,
Каб я не чула худога славечка.
Як гэта сценка нема,
Каб ты анямеў, на мяне худых слоў не меў,
А ўсе добрыя.
(в. Дуянаўка)

Сярод запісаных замоўных формул можна вылучыць замовы ад хвароб, гас-

падарчага характару, ахоўныя ад злых духаў і шкодных істот, любоўныя і замовы сацыяльнага зместу...

У найбольшай колькасці давялося запісаць народныя вераванні, прыкметы і павер'і ад жыхароў вёсак Гомельскага раёна. Напрыклад, у в. Краўцоўка ад В.П.Анохавай мы пачулі пра міфалагічныя ўяўленні, звязаныя з абрадам закліkання дажджу, сутнасць якога заключалася ў тым, што калі доўга не было дажджу, то лавілі жабу ці рака, клалі ў лапаць, які «неслі два чалавекі, астатнія ж ішлі ўслед і галасілі, як па нябожчыку». Верылі, што здзейсненыя такім чынам магічныя дзеянні паспрыяюць дажджу.

Сярод іншых міфалагічных уяўленняў, запісаных, напрыклад, у в. Прыбыткі, можна адзначыць наступныя:

«Калі пасля вячэры застаўся на стале недаедзены хлеб, значыць, пакідаеш там сваё шчасце»;

«Калі хто-небудзь дае другому іголку, трэба ціхенька ўкалоць, каб не пасварыцца»;

«Калі сядзіш на стуле, нельга класці нагу за нагу і качаць, бо качаеш чорта»;

«На парозе не прывітаюцца, каб не пасварыцца»;

«Калі слюна пападзе на вопратку таму, хто сплёўвае, то пра яго будуць хадзіць чуткі».

Фальклорна-этнаграфічныя матэрыялы, запісаныя ў вёсках Гомельскага раёна, сведчаць, наколькі багатай і разнастайнай, мудрай і жыццёва неабходнай духоўнай крыніцай жыцця нашых далёкіх продкаў і сённяшніх жыхароў з'яўляецца вусная народная творчасць.

В.С.Новак.

Развіццё культуры

Дзень сённяшні

У раёне дзейнічаюць 102 установы культуры: Дом культуры, 33 сельскія Дамы культуры, 9 сельскіх клубаў, Урыцкі рэгіянальны цэнтр культуры (з 1991), Яромінскі маладзёжны цэнтр, 9 дзіцячых музычных школ (92 выкладчыкі, 714 навучэнцаў), 48 устаноў цэнтралізаванай бібліятэчнай сістэмы (дырэктар Людміла Іванаўна Шурхавецкая), у тым ліку цэнтральная бібліятэка, 45 філіялаў, 2 дзіцячыя бібліятэкі. Бібліятэчны фонд складае 545,7 тысячы кніг, наведвае 27,6 тысячы чытачоў.

Дзейнічае 69 калектываў мастацкай самадзейнасці: 41 вакальна-харавы (з іх 12 дзіцячых), 13 танцавальных (з іх 9 дзіцячых), 2 тэатральна-драматычныя, 12 інструментальных (з іх 8 дзіцячых), 12 народных калектываў.

Сённяшні дзень характэрны адрад-

У Клімаўскай бібліятэцы.

Дом культуры калгаса «Урыцкае».

жэннем нацыянальных свят, абрадаў, гульняў, рамёстваў. Сталі традыцыяй у вёсках раёна каляндарна-абрадавыя святы «Калядкі», «Шчодрыкі», «Гуканне вясны», «Тройца», «Купалле», «Масленіца» і г.д. Толькі за 1995 г. адбылося 186 тэатралізаваных свят і прадстаўленняў (кіраўнік Ніна Аляксандраўна Сышчанка, дырэктар метадычнага цэнтра). Цікавасць выклікае дзіцячае свята «Цудоўная краіна Несцяроўка».

Бібліятэкары раёна пад кіраўніцтвам Ніны Васільеўны Серыкавай займаюцца зборам матэрыялаў аб гісторыі вёсак, гаспадарак, знакамітых земляках, запісваюць песні, казкі, байкі. На абласным конкурсе «Бібліятэка патрэбна грамадству» званне «Лепшы бібліятэкар-краязнаўца» прысвоена загадчыцы бібліятэкі калгаса «Цяплічны» Людміле Аляксандраўне Арэхавай.

Штогод у маі праводзіцца свята славянскай пісьменнасці. Афармляюцца кніжныя выставы: «Напачатку было слова», «Крыніца духоўнай мудрасці», «Адкуль наш род і наша мова» і інш. Праводзяцца бібліяграфічныя агляды, гутаркі з цыкла «Кагорта тытанаў» (пра Францыска Скарыну, Ефрасінню Полацкую, Сымона Буднага і інш.), «Помнікі беларускай пісьменнасці», «Мова нашых продкаў», літаратурныя вечары, сустрэчы з пісьменнікамі, якія жывуць і працуюць на Гомельшчыне.

Добра вядомы не толькі ў раёне, але і за яго межамі фальклорныя і мастацкія калектывы, якія маюць званне народных. Іх больш дзесятка.

Аматары народнага мастацтва часта выступаюць у працоўных калектывах, у месцах масавага адпачынку і за межамі раёна.

Творча працуюць аматарскія клубы і аб'яднанні па інтарэсах (52, у тым ліку 28 дзіцячых).

Народныя калектывы раёна

Прыбытка́ўскі народны хор сельскага Дома культуры. Створаны ў 1934 г., з 1962 г. мае званне народнага. Кіраўнікі: заслужаны дзеяч культуры БССР Ф.Пятрэнка (з 1934), С.Каплан (з 1981).

У рэпертуары апрацоўкі беларускіх і рускіх народных песень («А я ў печы не паліла», «Ой, сівы конь бяжыць», «Па гарохаўю, па ячанню», «Ці свет, ці світае», «Прыбытачкі», «Песня пра Ярмака»,

Выступае Прыбыткаўскі народны хор.

«Ружа бела-ружовая», «Прымусіў мяне муж»), песні беларускіх і іншых кампазітараў («Песня пра Брэсцкую крэпасць» У.Алоўнікава, «Партызанскі край» І.Кузняцова, «Наш край беларускі» Ю.Талесніка, «А маці ходзіць на курган» А.Пашкевіча і інш.). Калектыў — лаўрэат Усесаюзнага фестывалю самадзейнага мастацтва (1967), дыпламант 1-га Усесаюзнага фестывалю самадзейнай мастацкай творчасці працоўных (1975—1977). Вядзе канцэртную дзейнасць у рэспубліцы, выступаў на ВДНГ СССР у Маскве (1965), на Украіне.

Т.В.Даніловіч.

Энцыклапедыя літаратуры і мастацтва Беларусі. Мн., 1987. Т. 4. С. 393.

Ансамбль песні і танца «Колас» Яромінскага СДК. Створаны ў 1959 г. на базе хора, які існаваў у в. Яроміна з 1927 г. З 1968 г. мае званне народнага. Хормайстар Р.Л.Бяскроўны, балетмайстар І.В.Захарава.

Ужо ў 1959 г. калектыў паспяхова выступіў на рэспубліканскім аглядзе сельскай мастацкай самадзейнасці ў Мінску, у 1965 г. — на ВДНГ. Гонар ансамбля — яго старэйшыя ўдзельнікі: Захарава, Кароўкіна, Клімкова, Круглікаў, Лаўрыненка, сем'і Клімянковых, Сібілевых і інш.

Ансамбль — удзельнік рэспубліканскіх, абласных, раённых конкурсаў мастацкай самадзейнасці, аглядаў, конкурсаў народных ансамблей песні і танца.

Ансамбль народнай песні «Харашухі» Цярэшкавіцкага СДК. Створаны ў 1962 г., з 1997 г. мае званне народнага. Кіраўнік Л.Хвастэнка (з 1991), сапраўдны энтузіяст, вялікі аматар сваёй справы. У складзе ансамбля 20 удзельнікаў, сярод якіх ёсць і сямейныя дынастыі Хвастэнкаў, Осіпавых і інш. Усіх іх аб'ядноўвае любоў да песні, мастацкага слова, жаданне прынесці людзям радасць. У рэпертуары калектыву песні беларускіх кампазітараў, рускія, украінскія народныя песні.

Танцавальны калектыў «Вярцёлкі» Урыцкага рэгіянальнага цэнтра культуры і вольнага часу. Створаны ў 1974 г., з 1996 г. мае званне народнага. Кіраўнік В.У.Пранішнікава (з 1991).

Аснову калектыву складаюць навучэнцы мясцовай школы і працоўная моладзь, якіх аб'ядноўвае любоў да танца. У рэпертуары «Вярцёлак» харэаграфічныя кампазіцыі, жартоўныя замалёўкі, беларускія, рускія, украінскія танцы. Асаблівая ўвага ўдзяляецца даследаванню рэгіянальнага танца, мясцовага фальклору, узнаўленню страчаных узораў, якія бытавалі на Гомельшчыне. Калектыў з канцэртамі быў у Чэхаславакіі, удзельнічаў у свяце «Яніса» ў Латвіі, дыпламант абласнога конкурсу харэаграфічных калектываў (1995), двойчы ўдзельнічаў у свяце «Масленіца» ў Маскве, свяце

«Дажынкі» на Украіне, прымае ўдзел ва ўсіх раённых мерапрыемствах і святах.

Ансамбль песні і танца Урыцкага рэгіянальнага цэнтра культуры і вольнага часу. Створаны ў 1974 г., з 1983 г. мае званне народнага. Кіраўнікі: Л.І.Чудак (з 1974), В.І.Копыл (з 1988), М.Н.Дыдалева (з 1991), хормайстар М.В.Панфіленка, балетмайстар А.Н.Качурка. Хор пяцігалосы. Характар і манера выканання — народныя. У рэпертуары калектыву песні беларускіх, украінскіх, рускіх кампазітараў, народныя песні ў апрацоўцы самадзейных кампазітараў Гомельшчыны і хормайстра М.Н.Дыдалевай «А ў цёмным лесе сава куліча», «Грачанікі», «Як хаце-ла мяне маці» і інш., украінскія «Місяць на нэбе», «На гародзе буркун» і інш. Вакальна-харэаграфічныя кампазіцыі: «Вясковыя замалёўкі», «Варэнька». Ансамбль — жаданы госць не толькі на Гомельшчыне, але і на канцэртных пляцоўках рэспублікі. У 1996 г. калектыў атрымаў першую прэмію на Міжнародным фестывалі ў г. Паставы.

Ансамбль народных інструментаў Гомельскага РДК. Створаны ў 1976 г. З 1997 г. мае званне народнага. Кіраўнікі: К.М.Пінкевіч (з 1976), А.П.Луцай (з 1992).

У ансамблі 20 удзельнікаў. У складзе аркестра: домры, баян, фартэпіяна, флейта, цымбалы, балалайка, кантрабас. Значны ўклад у работу калектыву ўнёс канцэртмайстар аркестра, выкладчык Гомельскага каледжа мастацтваў імя Н.Ф.Сакалоўскага А.М.Трафімовіч. У рэпертуары ансамбля — апрацоўкі беларускіх народных песень і танцаў, класічныя творы, музыка айчынных і замежных сучасных кампазітараў. Калектыў вядзе актыўную канцэртную дзейнасць, неаднаразова ўзнагароджваўся дыпломамі, ганаровымі граматамі, грашовымі прэміямі.

Народны хор калгаса імя Леніна Пакалюбіцкага сельсавета.

Створаны ў 1976 г., з 1986 г. мае званне народнага. Кіраўнік У.Р.Курдукоў (з 1985 — хормайстар), канцэртмайстар А.Г.Цюрын. У складзе калектыву працаўнікі сельскай гаспадаркі калгаса, мясцовая інтэлігенцыя. Ён выступаў у Латвіі, на Украіне. Па запрашэнні чэхаславацкіх сяброў даў 5 канцэртаў у Чэхаславакіі. Часта выступае ў чарнобыльскай зоне.

Калектыў — удзельнік 2-га Усесаюзнага фестывалю народнай творчасці (1986), дыпламант Рэспубліканскага конкурсу самадзейнай мастацкай творчасці (1983), пераможца абласнога агляду-конкурсу на лепшую тэматычную, канцэртную праграму (1977).

Мае шматлікія дыпломы, граматы Упраўлення культуры Гомельскага аблвыканкома, раённага аддзела культуры.

Хор «Вязанка» Брылёўскага СДК. Створаны ў 1979 г., з 1981 г. мае званне народнага. Кіраўнік Р.С.Чудак, лаўрэат Усесаюзнага конкурсу балетмайстраў.

У склад хору ўваходзяць фальклорная група (13 чалавек), танцавальны і інструментальны ансамблі. Канцэртная праграма заўсёды разнастайная і карыстаецца поспехам у гледачоў.

Творчы напрамак хору — беларускія народныя і аўтарскія песні, народныя танцы і сцэнічныя замалёўкі, калядныя, веснавыя і жніўныя песні, вакальна-харэаграфічныя кампазіцыі. Радуе гледачоў вакальнае трыо жанравага накірунку.

Хор — лаўрэат усесаюзных фестываляў, конкурсаў самадзейнага мастацтва 1984, 1987, 1991 гг. і пераможца абласнога фестывалю вакальна-харавога мастацтва імя Лапацінай (1992), мае дыпломы ВДНГ СССР (1984), ВДНГ Украіны (1989), удзельніка Дзён дружбы (1996, Чарнігаў).

Фальклорны калектыў «Світанак» Гомельскага РДК. Створаны ў 1980 г., з 1994 г. мае званне народнага. Кіраўнікі: А.А.Вярбіцкі (з 1980), В.Д.Падута (з 1994).

У калектыве 29 удзельнікаў, пераважная большасць з якіх людзі пенсійнага ўзросту, а таксама перасяленцы з Брагіна. Сапраўдныя аматары беларускай песеннай і танцавальнай народнай творчасці.

У яго рэпертуары каля 60 твораў, большасць з якіх запісана ў мясцовых старажылаў, напрыклад «Даўгалескія дудары», «Была ў мяне курка» і інш. Ансамбль — удзельнік раённых святаў «Купалле», «Улукаўскія кіржалі», дзён працаўнікоў сельскай гаспадаркі, вызвалення Гомельшчыны ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў. Аматары народнай творчасці вядуць вялікую канцэртную

дзейнасць, выступаюць у раёнах вобласці і за яе межамі.

Вакальна-інструментальны ансамбль «Узоры» Гомельскага РДК. Створаны ў 1981 г., з 1987 г. мае званне народнага. Кіраўнік ансамбля А.М.Гулай.

Ансамбль — лаўрэат 1-га Усесаюзнага фестывалю самадзейнай творчасці працоўных, Усесаюзнага конкурсу патрыятычнай песні, Рэспубліканскага конкурсу эстраднай музыкі і ўладальнік галоўнага прыза «Палескі крышталь» у Салігорску ў 1986 г. У 1986 г. калектыў ансамбля шмат выступаў у чарнобыльскай зоне, за што кожны з удзельнікаў быў узнагароджаны Ганаровай граматай Міністэрства культуры СССР. Ансамбль «Узоры» сустракаюць з вялікай павагай і радасцю не толькі на эстрадных пляцоўках Гомельшчыны, але і за яе межамі.

Народны хор племзавода «Бярозкі». Створаны ў 1984 г., з 1990 г. мае званне народнага. Кіраўнік Ю.Ф.Мінін (з 1984). У калектыве 35 удзельнікаў. Гэта людзі самых розных прафесій, якіх аб'ядноўвае любоў да беларускай песні. У складзе хора шмат пеўчых дынастый: Садоўскія, Сіраты, Дыдышкі, Бяздзенежных, Вайсман — самадзейны паэт, сёстры Гарчэнка. У яго рэпертуары беларускія, украінскія, рускія песні, прымаўкі, прыказкі. Шмат песень напісана яго кіраўніком Ю.Ф.Мініным. Хор вядзе актыўную канцэртную дзейнасць. Ён лаўрэат абласнога свята вакальна-харавога мастацтва імя Лапацінай, удзельнік Дзён дружбы 1987, 1989 гг. у г. Бярдзянск. Заняў першае месца на фестывалі самадзейнай песні (1990).

Ансамбль народнай песні «Світанак» ДК торфапрадпрыемства «Бальшавік». Створаны ў 1984 г., з 1993 г. мае званне народнага. Яго нязменны кіраўнік — Т.Л.Цукінаў (з 1984—1997), сапраўдны энтузіяст і вялікі аматар сваёй справы. У калектыве 22 удзельнікі. У рэпертуары ансамбля беларускія, рускія, украінскія народныя жарты і анекдоты. «Світанак» вядзе вялікую канцэртную дзейнасць, прымае ўдзел у святах і кірмашах раёна і вобласці.

Узорны ансамбль эстраднага танца «Юнацтва» Гомельскага РДК. Створаны ў 1985 г. З 1993 г. мае званне народнага. Нязменны кіраўнік — А.Д.Захаранка (з 1985). У калектыве 4 танцавальныя групы, 96 чалавек. Рэпертуар ансамбля складаюць харэаграфічныя кампазіцыі, лірычныя мініяцюры, жартоўныя замалёўкі, модныя танцы. Ён своеасаблівая база падрыхтоўкі прафесійных артыстаў балета для Гомельскага дзяржаўнага цырка.

Ансамбль штогод выступае з шэфскімі канцэртамі ў шпіталі інвалідаў Вялікай Айчыннай вайны, абласным кардыялагічным цэнтры, у працоўных калектывах.

Удзельнічаў у паказальных выступленнях на Міжнародным конкурсе бальных танцаў краін СНД у Палацы культуры ў Маскве (1993).

Узорны ансамбль эстраднага танца «Юнацтва» — удзельнік міжнароднага свята эстраднага танца «Веснавы букет» (1992), тройчы лаўрэат абласнога конкурсу дзіцячых і юнацкіх калектываў «Танцуючы фламінга» (1994—1996), дыпламант рэспубліканскага конкурсу маладых артыстаў эстрады «Зорная ростань» (1995), дыпламант рэспубліканскага тэлевізійнага конкурсу «Усе мы родам з дзяцінства» (1996).

Фальклорны калектыў «Скарыначка» Урыцкага СДК. Створаны ў 1986 г., з 1990 г. мае званне народнага. Кіраўнік ансамбля — дырэктар СДК В.А.Кавалёў (з 1986). У калектыве 20 удзельнікаў, аматараў народнай песні, танца, фальклорна-абрадавых прадстаўленняў, дэкаратыўна-прыкладной творчасці. Цікава гучаць у выкананні ансамбля беларускія песні. Народныя танцы «Полька», «Карапэт», гумарыстычныя сцэнкі «Бацька і сын», «Жывот баліць» уносяць своеасаблівасць і народнасць у праграму ансамбля. Калектыў — удзельнік перадач абласнога і рэспубліканскага тэлебачання ў праграмах «Запрашаем на вячоркі», «Звіняць цымбалы і гармонь». Удзельнікі ансамбля трымаюць творчыя сувязі з лепшымі калектывамі аматараў народнай песні Пінскага раёна, з сябрамі з в. Халявін Чарнігаўскага раёна.

Ансамбль — лаўрэат міжнароднага фестывалю народнай музыкі «Звіняць цымбалы і гармонь» у г. Паставы (1996, 1997), удзельнік свята «Славянскае братэрства-97».

Аматарскае аб'яднанне «Руплівы гаспадар» Прыбыткаўскага сельсавета. Створана ў 1986 г. З 1991 г. мае званне

народнага. Кіраўнік аб'яднання — загадчыца сельскага клуба в. Цагельня А.І.Пшаніцына. У калектыве 24 удзельнікі: працаўнікі саўгаса «Паўднёвы», сельская інтэлігенцыя, пенсіянеры. Тут аб'ядналіся людзі, якія любяць родную зямлю, прыроду, аматары-кветкаводы, садаводы, агароднікі. У аб'яднанні абменьваюцца вопытам па вырошчванні кветак, агародніны, садавіны, ідзе адбор асабліва якаснага насення, праводзіцца вучоба. Дэвіз клуба: «Што пасееш, то і пажнеш!». Штогод падводзяцца вынікі працы на выстаўцы «Гаспадарка асабістая — карысць агульная». Сталі традыцыйнымі сустрэчы з удзельнікамі іншых аб'яднанняў раёна, такіх як «Майстрья-искусница» (в. Сеўрукі), «Яраслаўна» (в. Зябраўка) і інш.

Фальклорны калектыў песні і танца «Радзімічы» Гомельскага РДК. Створаны ў 1989 г., з 1992 г. мае званне народнага. Кіраўнікі: Л.М.Навумовіч (з 1989), І.У.Кацэвіч (з 1995). У калектыве 19 удзельнікаў.

У рэпертуары — беларускія народныя песні, танцы, жартоўныя сцэнкі, а таксама відовішчы па матывах беларускіх народных свят і абрадаў. Разнастайныя маршруты канцэртнай дзейнасці «Радзімічаў»: Мінск, Кіеў, Гомельшчына. Яны — удзельнікі традыцыйных свят «Купалле», «Гуканне вясны», «Каляды», фестывалю творчасці моладзі ў Маскве (1993). Тэатральным элементам беларускага фальклору надаецца вялікая ўвага, і ў гэтым значная заслуга рэжысёра В.Окунь. Аркестровая група пад кіраўніцтвам К.Дамасевіча ўносіць асаблівы каларыт у гучанне ансамбля. Калектыў карыстаецца папулярнасцю і павагай у гледачоў.

Па старонках раёнкі

ДЗІЦЯЧЫ ФАЛЬКЛОРНЫ КАЛЕКТЫЎ УРЫЦКАГА ДОМА КУЛЬТУРЫ

Гэты калектыў створаны ў лістападзе 1992 г. Кіруе ім рэжысёр масавых прадстаўленняў Урыцкага рэгіянальнага цэнтра культуры і адпачынку Р.Л.Лянкова.

У саставе новага ансамбля 15 вучняў сёмых—восьмых класаў.

У СДК дзейнічае таксама дзіцячы калектыў, які выконвае сучасныя танцы. У яго саставе ўдвая больш хлопчыкаў і дзяўчынак. З ім займаецца энтузіяст гэтай справы І.Г.Сінякова.

Адначасова працягваецца дзейнасць народнага фальклорнага калектыву «Скрыпачка», які працуе над увасабленнем на сцэне беларускага вясельнага абраду. Трэба, каб людзі памяталі пра быт, звычаі продкаў.

Вядома, не ўсё з таго, што мела месца ў мінулым, можна перанесці ў сучаснае жыццё. Але ведаць аб гэтым — значыць узбагаціць сябе духоўна, яшчэ больш палюбіць родны край.

Маяк. 1993. 6 лют.

ФАЛЬКЛОРНА-ЭТНАГРАФІЧНЫ КАЛЕКТЫЎ РУДНЯ-МАРЫМОНАЎСКАГА СЕЛЬСКАГА ДОМА КУЛЬТУРЫ

Калектыў мае фальклорны напрамак, аб чым сведчаць і рэпертуар, і нацыянальныя касцюмы ўдзельнікаў самадзейнасці, выкарыстанне такіх інструментаў, як бубен, свістулькі і інш.

Аб гэтым жа пераконвае афармленне сцэны. Яна ўпрыгожана посцілкамі, рушнікамі і іншымі рэчамі, якія наткалі, вышылі самі артысты-аматары. Яны з'яўляюцца гарачымі прыхільнікамі беларускай народнай песні.

Калектыў невялікі, аб'ядноўвае 14 чалавек. Галоўным чынам гэта жанчыны.

Актыўным удзельнікам канцэртаў з'яўляецца іх вядучая, старшыня прафкома саўгаса Таісія Пятроўна Мялешка.

Маяк. 1993. 8 мая.

Музеі Гомельшчыны

У раёне працуюць 1 народны музей (у вёсцы Пакалюбічы) і 33 школьныя музеі, з якіх 6 гісторыка-краязнаўчых, 6 музеяў баявой і працоўнай славы, 10 этнаграфічных і інш. Пра некаторыя з іх варта расказаць больш падрабязна.

НАРОДНЫ МУЗЕЙ БАЯВОЙ І ПРАЦОЎНАЙ СЛАВЫ Ў ПАКАЛЮБІЧАХ

Сярод легенд аб паходжанні назвы вёскі Пакалюбічы існуе і вось такая, якую мясцовыя жыхары лічаць больш верагоднай. Яна адносіцца да лета 1709 г., калі адбылася Палтаўская бітва са шведамі. Каб выйсці да Палтавы, Пётр I вёў свае войскі ў напрамку паселішча Любеч, што на Чарнігаўшчыне. Адным з прыпынкаў на шляху рускіх воінаў стаў населены пункт, які яны назвалі Пакалюбічы. У тым сэнсе, што пакуль (па-руску пока) будзе Любеч, спынімся тут.

Зараз у Пакалюбічах 1044 двары і 3141 жыхар, тут знаходзіцца цэнтр сельскага Савета.

А вось што сведчаць архіўныя дакументы пазнейшага часу. Пасля 2-га падзелу Рэчы Паспалітай у 1772 г. Пакалюбічы ўваходзілі ў склад Багуслаўскай эканоміі разам з вёскамі Лапацін, Прудок, Валатава, Плёсы і Зялёныя Лукі. Належалі яны генерал-фельдмаршалу П.А.Румянцаву-Задунайскаму, а пасля яго сыну — графу Н.П.Румянцаву. Ён садзейнічаў эканамічнаму і культурнаму развіццю свайго маёнтка. Пабудаваў у Пакалюбічах цагляную царкву і вучылішча, Пакалюбічы былі яго любімым летнім месцазнаходжаннем.

У 1833 г. у сяле Пакалюбічы налічвалася 299 рэвізскіх душ. Купіўшы маёнтак у Румянцава, уладальнікам Пакалюбіч становіцца князь І.Ф.Паскевіч. Яго нашчадкі валодалі імі да Кастрычніцкай рэвалюцыі.

Пакалюбіцкая воласць Магілёўскай губерні ў другой палове XIX ст. ахоплівала шэраг навакольных вёсак, у якіх пражывалі 2417 мужчын, 2397 жанчын, 2300 дзяцей. У воласці былі развіты промыслы: кравецкі, абутковы, калёсны, бандарны, кавальскі, рамізніцкі, лясныя і інш. У саміх Пакалюбічах налічвалася 153 двары і 523 жыхары.

Гэтымі і іншымі звесткамі пра далёкую гісторыю, узятымі з Дзяржархіва Гомельскай вобласці, пачынаецца экспазіцыя першай залы народнага музея баявой і працоўнай славы калгаса імя Леніна. Адкрыццё яго адбылося ў Дзень Перамогі — 9 мая 1977 г. Першапачаткова музей размяшчаўся ў сельскім Доме культуры, а ў 1982 г. справіў наваселле ў асобным доме. У тым жа годзе пастановай калегіі Міністэрства культуры БССР музею было прысвоена званне народнага. У яго фондах налічваецца вялікае мноства адзінак захоўвання, многія з якіх сталі сапраўднымі рэліквіямі. У першай зале ў раздзеле «Там мы жылі...» выстаўлены прадметы сялянскага побыту, якімі карысталіся мясцовыя жыхары ў дарэвалюцыйны перыяд, — хатні ткацкі станок (кросны), ступа з таўкачом, саматканыя вышываныя ручнікі, лапці, сярпы, цапы для малацьбы снапоў і інш.

Ёсць стэнд пад назвай «З хронікі Кастрычніка».

Шмат дакументаў і фотаздымкаў прысвечана гісторыі стварэння калгаса. У 1929 г. на базе грамадскіх земляў сельскімі актывістамі ў в. Пакалюбічы быў арганізаваны калгас, які называўся «Чырвоная ніва», першым старшынёй яго быў выбраны Піліп Прахоравіч Шрэмаў. Тут жа змешчаны фотаздымкі таго часу. На іх апрача П.П.Шрэмава — сакратар камсамольскай ячэйкі Барыс Яўсеевіч Кац, першы брыгадзір Нічыпар Сямёнавіч Каржоў, адзін з першых калгаснікаў Ціхан Фокавіч Рандаўцаў.

П.П.Шрэмаў.

У 1931 г. па жаданні калгаснікаў гаспадарцы было прысвоена імя У.І.Леніна. Пераадольваючы цяжкасці, калгас рос, набіраў сілы, умацоўваўся. Да канца 1930-х гадоў ён стаў адным з перадавых не толькі ў раёне, а і ў вобласці. Ужо ў 1932 г. калгас наведала амерыканская прафсаюзная дэлегацыя. У 1934 г. на яго палях з'явіўся першы трактар. А першым трактарыстам быў Іван Раманавіч Шабанаў, фотаздымак якога таксама ёсць у экспазіцыі. У жніўні 1939 г. калгас быў удастоены высокага гонару экспанаваць сваю прадукцыю ў Маскве на Усесаюзнай сельскагаспадарчай выстаўцы. У той год гаспадарку ўзначальвала Марыя Іосіфаўна Кавалёва, якая сфатаграфавана на кані. Ёсць тут і фатаграфія Яўмена Кірылавіча Беламутава, які стаў старшынёй калгаса ў 1940 г.

У жніўні 1941 г. на блізкіх подступах да Гомеля, у тым ліку і каля Пакалюбіч, савецкія воіны і апалчэнцы вялі цяжкія баі, адбіваючы ярасныя атакі нямецка-фашысцкіх захопнікаў. Тады ў вёсцы размяшчаўся Гомельскі гарадскі полк народнага апалчэння, якім камандаваў капітан запасу Ф.Е.Уткін. У палку было 2200 байцоў, у тым ліку 500 чалавек, якія прыбылі з Днепрадзяржынска Украінскай ССР. Гэтым камуністычным атрадам кіраваў падпалкоўнік Аляксандр Васільевіч Маневіч. У музеі ёсць матэрыялы, прысвечаныя палку апалчэнцаў і гэтаму атраду. А восенню 1943 г. тут доўга ішлі крывапралітныя наступальныя баі за вёску і абласны цэнтр. Цаной вялікіх ахвяр наша зямля была вызвалена ад ненавіснага ворага. Сотні воінаў загінулі каля Пакалюбіч, а ў вёсцы было знішчана агнём 535 дамоў. І таму зусім не выпадкова, што ў народным музеі шматлікія матэрыялы прысвечаны Вялікай Айчыннай вайне. Размешчаны яны ў самай вялікай зале. У музеі шмат фотаздымкаў воінаў, якія ўдзельнічалі ў вызваленні Пакалюбіч, а таксама франтавікоў-аднавяскоўцаў, тых, хто склаў галовы на полі бою, і тых, хто дайшоў да светлага пераможнага дня 1945 года.

Значнае месца адведзена тут матэрыялам, прысвечаным 299-й Нежынскай штурмавой авіядывізіі, якая ў складзе 16-й паветранай арміі вызваляла вёску, г. Гомель і была ўзнагароджана за гэта ордэнам Чырвонага Сцяга. Камандаваў дывізіяй палкоўнік Іван Васільевіч Крупскі. Побач з яго здымкам у экспазіцыі змешчаны фатаграфіі многіх іншых авіятараў, сярод якіх 21 Герой Савецкага Саюза.

Б.Я.Кац.

І.Р.Шабанаў.

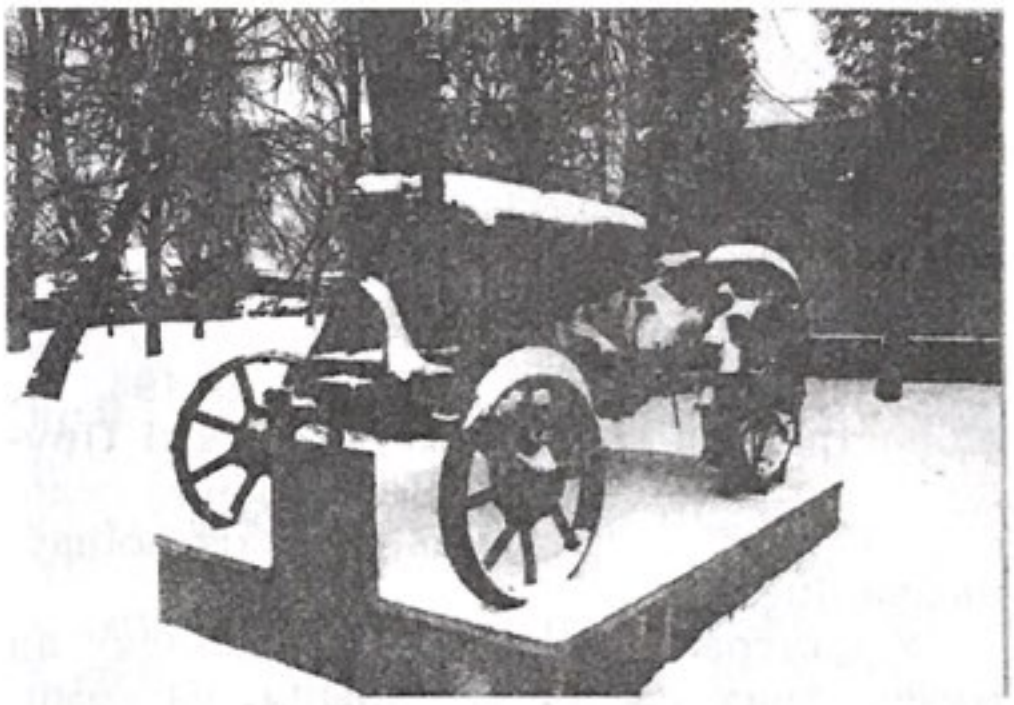

Першы калгасны трактар на п'едэстале каля музея ў Пакалюбічах.

Як ужо адзначалася, у баях каля вёскі вызваліцелі, у тым ліку і 299-я авіядывізія, панеслі значныя страты. Толькі за адзін дзень — 22 лістапада 1943 г. з задання не вярнуліся 6 самалётаў-штурмавікоў ІЛ-2. Доўгі час не быў знойдзены адзін з загінуўшых экіпажаў. Адшукаць удалося толькі ў 1976 г. разам з падбітым самалётам, які ўрэзаўся глыбока ў балоцісты грунт за ваколіцай Пакалюбіч і не быў відаць. Тады і было ўстаноўлена, што ў самалёце знаходзіліся лётчык лейтэнант Мікалай Закаблук і стралок радавы А.Сцяпанаў. У наступным годзе ў Дзень Перамогі іх астанкі былі перапахаваны ў брацкую магілу з усімі воінскімі

ўшанаваннямі. Тады прыязджалі ў Пакалюбічы ветэраны дывізіі на чале з яе камандзірам, у якога ўжо было званне генерал-маёра. Іх прыезд супаў з адкрыццём калгаснага музея. Да таго моманту акрамя фатаграфій членаў знойдзенага экіпажа і звестак пра іх былі выстаўлены фрагменты абшыўкі корпуса самалёта, дула гарматы, прызначанай для стральбы рэактыўнымі снарадамі, і нават рухавік.

А ўвогуле сярод экспанатаў музея шмат рознага ваеннага рыштунку, знойдзенага на палях баёў. Ёсць тут фатаграфія і пісьмо маршала авіяцыі С.І.Рудэнкі, які камандаваў 16-й паветранай арміяй, а таксама яго мемуарная кніга «Крылы Перамогі», падараваная музею. Пад шклом захоўваюцца фотакопіі спісаў воінаў, загінуўшых пры вызваленні Пакалюбіч. Гэтыя копіі былі зроблены ў Цэнтральным дзяржаўным архіве Савецкай Арміі. На адным з рэдкіх здымкаў, зробленым 26 лістапада 1943 г., адлюстравана група жыхароў вёскі Прудок (яна ўваходзіла ў Пакалюбіцкі сельсавет), якія сустракаюць савецкіх воінаў-вызваліцеляў.

У цэнтры Пакалюбіч, непадалёку ад музея, знаходзіцца мемарыяльны комплекс з двума помнікамі. Адзін з іх устаноўлены на брацкай магіле, дзе спяць вечным сном байцы і афіцэры, якія загінулі пры вызваленні вёскі. На мармуровых плітах высечаны 518 прозвішчаў, якія ўдалося ўстанавіць, а ёсць жа яшчэ і невядомыя. А побач узвышаецца другі помнік — у гонар землякоў, жыццё якіх абарвалася ў Вялікую Айчынную. Тут высечана больш за 300 прозвішчаў пакалюбіцкіх жыхароў. Амрача франтавікоў у гэтым жалобным спісе значацца 11 калгасных актывістаў, у асноўным маладых хлопцаў-камсамольцаў, якіх гітлераўскія вылюдкі расстралялі 6 лістапада 1941 г.

Шматлікія матэрыялы музея прысвечаны мірнаму жыццю калгаса і вёскі пасля 1945 г.

У розны час калгас узначальвалі Клім Іванавіч Мяжэйнікаў (1948), Яфім Іванавіч Ландарскі (1950—1955), Емяльян Яўстафіевіч Козыраў (1955—1961), Фёдар Давыдавіч Кузубаў (1961—1974), Віталій Ігнатавіч Жалязняк (1974—1995). Кожны з іх пакінуў свой след у жыцці гаспадаркі. А цяпер яе узначальвае кандыдат сельскагаспадарчых навук Юрый Піліпавіч Саўчанка, які ў свой час працаваў тут галоўным заатэхнікам.

У экспазіцыях расказваецца пра многіх перадавікоў гаспадаркі, чыімі рукамі ствараліся яе багацці і працоўная слава. За поспехі ў развіцці сельскагаспадарчай вытворчасці калгас імя Леніна ў маі 1967 г. быў узнагароджаны ордэнам Працоўнага Чырвонага Сцяга. Немагчыма пералічыць усіх працаўнікоў, якія сталі гордасцю гаспадаркі. Лепшыя з лепшых пералічаны на стэндзе «Іх узнагародзіла Радзіма», які знаходзіцца ў невялікім пярэднім пакоі і нібы сустракае кожнага наведвальніка.

За баявыя подзвігі ў час вайны 418 жыхароў вёскі Пакалюбічы былі адзначаны ўрадавымі ўзнагародамі. Як сведчыць стэнд са спісам узнагароджаных калгаснікаў, на мірным фронце атрымалі ордэны Леніна 9 чалавек, Працоўнай Славы — 6, Кастрычніцкай Рэвалюцыі — 6, «Знак Пашаны» — 13, медалі «За працоўную доблесць» і «За працоўную адзнаку» — 10. А Фелікс Ісакавіч Шэрман удастоены ордэна Дружбы народаў.

У музеі шырокае асвятленне знайшлі сяброўскія сувязі калгаса з сельскімі працаўнікамі іншых рэспублік былога Саюза, а таксама з грамадзянамі краін далёкага замежжа.

Як сведчаць запісы ў кнізе водгукаў музея, якая налічвае 6 тамоў, калгас апрача чэхаславацкіх наведвалі дэлегацыі многіх краін свету — Балгарыі, Югаславіі, Польшчы, Германіі, Індыі, Шры-Ланкі і іншых. Толькі ў адным 1980 г. у Пакалюбічах пабывала звыш 20 іншаземных дэлегацый. Так што цяпер ужо і сама кніга водгукаў набыла музейную каштоўнасць, стала часткай летапісу вёскі і калгаса.

Вось ужо некалькі гадоў працягваецца сувязь жыхароў Пакалюбіч і германскага горада Альцай. Нямецкія сябры дастаўляюць пакалюбіцкім школьнікам гуманітарную дапамогу, штогод возяць іх да сябе на аздараўленне. А ў лістападзе 1997 г. народны хор калгаса імя Леніна ў поўным складзе (60 чалавек) быў запрошаны нямецкім бокам на гастролі. Самадзейных артыстаў цёпла сустракалі ў Германіі, дзе яны знаходзіліся 12 дзён і выступалі з канцэртамі. Кіраўнік музея

Ф.І.Шэрман, які арганізоўваў гэту паездку, прывёз адтуль зроблены ім відэафільм і шэраг іншых цікавых матэрыялаў, падрыхтаваных нямецкімі сябрамі аб знаходжанні там гасцей з Пакалюбіч. Так што ёсць чым папоўніць параўнальна новую экспазіцыю, якая носіць назву «Пакалюбічы — Альцай». Дарэчы, гэта ўжо не першая паездка Ф.І.Шэрмана ў Германію, куда ён суправаджаў вучняў на адпачынак і адкуль заўсёды прывозіў нямала такога, чаму месца ў музеі. Летапіс краю працягваецца.

Велізарная роля ў арганізацыі дзейнасці музея належыць яго нязменнаму кіраўніку, сапраўднаму энтузіясту краязнаўства Феліксу Ісакавічу Шэрману, педагогу па прафесіі. Ён арганізаваў пошукавую работу па зборы і афармленні каштоўных матэрыялаў. Дапамагалі яму былая настаўніца гісторыі Пакалюбіцкай школы Серафіма Якаўлеўна Канстанціноўская і супрацоўнік абласнога краязнаўчага музея Міхаіл Захаравіч Агееў.

І.І.Пічукоў.

КРАЯЗНАЎЧЫ МУЗЕЙ КРАСНЕНСКАЙ СЯРЭДНЯЙ ШКОЛЫ

Заснаваны 28 мая 1981 г. да 50-годдзя калгаса «Перамога». Пад кіраўніцтвам М.А.Кана група вучняў, члены клуба «Радзімічы», сабрала ў ходзе шматлікіх экскурсій і паходаў успаміны старэйшых жыхароў в. Краснае, удзельнікаў рэвалюцыі, заснавальнікаў калгаса, баёў за свабоду Айчыны, асабістыя рэчы славутых людзей, фотаздымкі, рэшткі зброі, копіі дакументаў дзяржаўных архіваў.

Асабліва значны раздзел музея прысвечаны Вялікай Айчыннай вайне 1941—1945 гг. Аб цяжкіх гадах акупацыйнага рэжыму, мужнасці аднавяскоўцаў, якія змагаліся супраць фашысцкай навалы на франтах, аб аднаўленні разбуранай вайной гаспадаркі, болі страт сведчаць экспанаты музея.

Тут захоўваюцца, экспануюцца шматлікія ўзнагароды калгаса, зямля з гарадоў-герояў. Значнае месца адведзена гісторыі 4-й Бежыцкай імя Суворава стралковай дывізіі, якая вызваляла в. Краснае Гомельскага раёна.

Экскурсіі для наведвальнікаў музея праводзяць вучні, члены клуба «Радзімічы». За час яго існавання музей наведала 17 000 чалавек.

Пошук матэрыялаў і папаўненне экспазіцыі працягваюцца.

У сакавіку 1997 г. вучні Красненскай сярэдняй школы сталі ўдзельнікамі рэспубліканскага злёту экспедыцыі «Наш край». Музей школы прадстаўляў накірунак «Трагічныя старонкі гісторыі». Асаблівую цікавасць выклікалі матэрыялы «Качагар рэвалюцыі Аляксандр Савіцкі», «Баявы шлях 4-й Бежыцкай імя Суворава стралковай дывізіі». Стваральнік і кіраўнік музея — Міхаіл Аронавіч Кан, настаўнік гісторыі Красненскай сярэдняй школы. У педагагічных перыядычных выданнях друкуюцца яго шматлікія работы па пытаннях выхавання моладзі, адносін у педагагічных калектывах, школы і грамадства і інш.

Узнагароджаны шматлікімі дыпломамі 1-й ступені Міністэрства асветы БССР, Ганаровым знакам Беларускага таварыства аховы помнікаў гісторыі і культуры, шматлікімі граматамі.

Т.А.Карасік.

МУЗЕЙ БАЯВОЙ І ПРАЦОЎНАЙ СЛАВЫ Ў ЦЯРУХСКАЙ ШКОЛЕ

Створаны ў 1963 г. Мэтанакіраваную і плённую працу вучняў-следапытаў па зборы шматлікіх экспанатаў узначаліла дырэктар школы Г.К.Каршакова, настаўнікі гісторыі В.Р.Віцікава, беларускай мовы Н.М.Барсукова, фізікі В.П.Крожаў.

Экспазіцыя музея знаёміць гледача з цікавымі матэрыяламі аб мінулым вёсак Церуха, Студзёная Гута, п. Каралін, тут беражліва захоўваюцца прадметы хатняга ўжытку дарэвалюцыйнага часу, ткацкі станок, адзенне, прадметы народных промыслаў.

Асабліва падрабязна сабраны дакументы, успаміны, фотаздымкі, якія сведчаць аб Вялікай Айчыннай вайне, аб цяжкіх баях, жахах акупацыйнага рэжыму, аб землякох-воінах, якія мужна абаранялі родную зямлю ад фашыстаў.

Асобны стэнд прысвечаны ветэранам 37-й стралковай дывізіі, якія вызвалялі вёску ад захопнікаў. У гэтай дывізіі служыў Аляксандр Валочын, які загінуў смерцю храбрых у час вызвалення вёскі Церуха, дзе ён і пахаваны. За мужнасць і адвагу яму прысвоена пасмяротна званне Героя Савецкага Саюза. Імем героя названа адна з вуліц вёскі.

Пра розныя людскія лёсы расказвае стэнд «Ніхто не забыты, нішто не забыта».

Дваццаць гадоў шукала жонка магілу свайго мужа, нашага земляка, — І.А.Сабко, які геройскі змагаўся з ворагамі і загінуў на вайне. Яна перадала ў музей пісьмы аднапалчан загінуўшага, па якіх магчыма прасачыць баявы шлях і гераічную гібель мужнага воіна.

Ад болю сціскаецца сэрца, калі экскурсавод вядзе расказ аб жудаснай трагедыі, якая разыгралася ў вёсцы Церуха літаральна за некалькі гадзін да яе вызвалення. Фашысты, якія адчулі сваё паражэнне, 26 верасня 1943 г. загналі ў вялікую хату 42 жыхароў і падпалілі яе з усіх бакоў. Тых, хто спрабаваў вырвацца з агню, бязлітасна забівалі. Жудаснае відовішча паўстала перад вачамі воінаў, што неўзабаве ўварваліся ў вёску.

Захаваліся фотаздымкі, зробленыя па свежых слядах.

Экспазіцыя музея працягвае папаўняцца новымі матэрыяламі.

У музеі настаўнікі праводзяць урокі мужнасці, сустрэчы з ветэранамі Вялікай Айчыннай вайны. Арганізавана сістэматычная работа па патрыятычным выхаванні вучняў на баявых і працоўных традыцыях бацькоў і дзядоў.

З гісторыі населеных пунктаў

АЗДЗЕЛІНА, вёска, цэнтр сельсавета і калгаса імя Кірава.

Вядома з XVIII ст. як вёска. У 1775 г. падаравана Кацярынай II генерал-маёру Сімяону Пішчэвічу. У 1849 г. у Беліцкім павеце, 532 жыхары; хлебазапасны магазін. У 1882 г. у Рудзянецкай воласці Гомельскага павета, 120 двароў, 554 жыхары. Традыцыйныя рамёствы: бандарства, кравецтва, шавецтва. У 1884 г. адкрыта народнае вучылішча. У 1886 г. 115 двароў, 725 жыхароў; 3 ветраныя млыны. У 1909 г. 191 двор, 1366 жыхароў, належала сельскагаспадарчаму таварыству, 2592 дзесяціны зямлі. З 8.12.1926 г. цэнтр сельсавета Уваравіцкага раёна; школа 1-й ступені. У 1969 г. 162 двары, 329 жыхароў, цагельня, сярэдняя школа, клуб, бібліятэка, фельчарска-акушэрскі пункт, ветэрынарны ўчастак, аддзяленне сувязі. На 1.1.1996 г. 189 двароў, 519 жыхароў; дзевяцігадовая школа (94 вучні), дзіцячы сад, Дом культуры, бібліятэка, фельчарска-акушэрскі пункт, сталовая, магазін.

ПОМНІК АРХЕАЛОГІІ. Гарадзішча. За 2 км на захад ад вёскі, на правым беразе р. Уза. Пляцоўка круглая, дыяметрам 32 м, абкружана балотам, умацаванняў не мае. Вядома з 1873 г. Абследаваў у 1981 г. У.У.Багамольнікаў. Раскопкі не праводзіліся.

ПОМНІК ЗЕМЛЯКАМ. На ўшанаванне памяці 164 землякоў, якія загінулі ў Вялікую Айчынную вайну. У 1984 г. пастаўлены помнік.

АЛЬХОЎКА, вёска ў Цярэшкавіцкім сельсавеце. Вядома з XIX ст. як прыватная ўласнасць. У 1884 г. вёска ў Дзятлавіцкай воласці Гомельскага павета, 25 двароў, 165 жыхароў; школа граматы. Распаўсюджана слясарнае рамяство. У 1909 г. 28 двароў, 190 жыхароў, належала Новацярэшкавіцкаму сельскагаспадарчаму таварыству, якое валодала 248 дзесяцінамі зямлі. З 8.12.1926 г. у складзе Новацярэшкавіцкага сельсавета Дзятлавіцкага раёна. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., 28 двароў, 142 жыхары. На 1.1.1996 г. 18 двароў, 43 жыхары.

АЛЯКСАНДРАЎКА, пасёлак у Старабеліцкім сельсавеце, у складзе калгаса імя Урыцкага. Вядомы як ваколіца з канца XIX ст. у Целяшоўскай воласці Гомельскага павета. У 1909 г. 25 двароў, 153 жыхары, належала Целяшоўскаму мяшчанскаму праўленню, 240 дзесяцін зямлі. З 8.12.1926 г. вёска ў Старабеліцкім сельсавеце Уваравіцкага раёна. У час Вялікай Айчыннай вайны са жніўня 1941 г. па лістапад 1943 г. акупіравана нямецка-фашысцкімі захопнікамі. На 1.1.1996 г. 10 двароў, 16 жыхароў.

АСАЎЦЫ, вёска ў Давыдаўскім сельсавеце.

Вядома з XVIII ст. У 1773 г. у Гомельскай воласці Рагачоўскай правінцыі. З 1776 г. прыватная ўласнасць фельдмаршала П.М.Румянцава-Задунайскага. У 1788 г. вёска ў Гомельскай воласці Беліцкага павета, 30 рэвізскіх душ.

У 1833 г. адносілася да Новікаўскай эканоміі Гомельскага маёнтка, з 1834 г. прыватная ўласнасць князя І.Ф.Паскевіча. У 1852 г. у Гомельскім павеце 10 двароў, 85 жыхароў. У 1862 г. 58 рэвізскіх душ, 446 дзесяцін зямлі. Царкоўнапрыходская школа, хлебазапасны магазін, шынок. У 1909 г. вёска ў Гомельскай воласці Гомельскага павета, 50 двароў, 297 жыхароў. Належала Асавецкаму сельскагаспадарчаму таварыству. У 1913 г. знаходзілася земская школа. 8.12.1926 г. у Давыдаўскім сельсавеце Гомельскага раёна, 43 двары, 210 жыхароў. Цагельня. На 1.1.1996 г. 108 двароў, 295 жыхароў. Пачатковая школа, магазін.

ПОМНІК АРХЕАЛОГІІ. Селішча. Недалёка ад вёскі. Плошча каля 1 га. Выявіў і даследаваў у 1925 г. К.М.Палікарповіч. Знойдзены гладкасценная кераміка і рэшткі посуду з арнаментам. Адносіцца да мілаградскай і зарубінецкай культур ранняга жалезнага веку. Матэрыялы раскопак захоўваюцца ў Інстытуце гісторыі НАН Беларусі.

БАБОВІЧЫ, вёска, цэнтр сельсавета і калектыўнай дзяржаўнай гаспадаркі «Бабовіцкая». Вядома з 1640 г. як сяло ў Гомельскім старостве Вялікага княства Літоўскага. У 1773 г. вёска ў Гомельскай воласці Рагачоўскай правінцыі, 48 двароў, 271 рэвізская душа. У 1788 г. у Гомельскай воласці Беліцкага павета, 462 рэвізскія душы, прыватная ўласнасць фельдмаршала П.А.Румянцава-Задунайскага. З 1834 г. прыватная ўласнасць князя І.Ф.Паскевіча. У 1849 г. пабудавана драўляная праваслаўная Успенская царква. У 1850 г. сяло, 171 двор, 560 жыхароў. У 1864 г. народнае вучылішча, шынок. У 1886 г. 186 двароў, 1187 жыхароў; хлебазапасны магазін, народнае вучылішча, вадзяны млын, вінная лаўка. Асноўныя рамёствы: кравецтва, сталярства, стальмаства, шавецтва. У 1898 г. у прыходзе Успенскай царквы было 2716 прыхаджан, належала 23 дзесяціны зямлі. У 1909 г. 260 двароў, 1880 жыхароў, належала мясцоваму сельскагаспадарчаму таварыству, якое валодала 301 дзесяцінай зямлі. У 1913 г. земская школа. З 8.12.1926 г. цэнтр сельсавета Дзятлавіцкага, з 4.8.1927 г. Гомельскага раёнаў. У 1926 г. 495 двароў, 2586 жыхароў, школа 1-й ступені. У 1930-я гады створаны калгас «Бальшавік». У 1933 г. тут размяшчаўся Бабовіцкі ўчастак Гомельскай МТС, які абслугоўваў 5 калгасаў. У час Вялікай Айчыннай вайны ў баях з гітлераўцамі загінулі 222 аднавяскоўцы. У 1970 г. 461 двор, 1432 жыхары. Перапамповачная станцыя нафтаправода «Дружба», шавецкая і швейная майстэрні. Сярэдняя школа, клуб, бібліятэка, бальніца, амбулаторыя, аптэка, 3 магазіны. На 1.1.1996 г. 594 двары, 1510 жыхароў. Сярэдняя школа (235 вучняў), дзіцячы сад, Дом культуры, бібліятэка, амбулаторыя, 3 магазіны, сталовая, лазня. Радзіма беларускага скульптара У.Н.Папсуева.

ПОМНІКІ АРХЕАЛОГІІ. Гарадзішча. За 4 км на паўднёвы ўсход ад вёскі, у пойме левага берага р. Сож ва ўрочышчы Кравянец. Пляцоўка памерам 65х70 м умацавана 2 кальцавымі валамі вышынёй каля 2 м. Вядома з 1910 г. Абследавалі Е.Р.Раманаў (1910), А.М.Ляўданскі і А.Дз.Каваленя (1936), У.У.Багамольнікаў (1976). Раскопкі не праводзіліся.

Селішча. За 0,5—0,7 км на паўднёвы захад ад вёскі, каля могілак. Знойдзены рэшткі ганчарнага посуду і кавалак жалезнага нажа. Адносіцца да эпохі Кіеўскай Русі. Раскопкі не праводзіліся.

ПОМНІК ЗЕМЛЯКАМ. У цэнтры вёскі. На ўшанаванне памяці 222 аднавяскоўцаў, якія загінулі на франтах Вялікай Айчыннай вайны.

БАЛЬШАВІК, рабочы пасёлак. Утвораны 24.8.1950 г. у складзе Уваравіцкага раёна на аснове пасёлкаў № 1, 2, 3, 4 торфазавода «Бальшавік». У 1969 г. 2,5 тысячы жыхароў. Торфапрадпрыемства «Бальшавік», камбінат бытавога абслугоўвання, механічная майстэрня. Сярэдняя і васьмігадовая школы, клуб, бібліятэка, дзіцячы сад, бальніца, паліклініка. На 1.1.1995 г. 2,9 тысячы жыхароў. Торфапрадпрыемства. Сярэдняя школа (606 вучняў), дзіцячы сад, Дом культуры, бібліятэка, бальніца, фельчарска-акушэрскі пункт, 4 магазіны.

БРАЦКАЯ МАГІЛА САВЕЦКІХ ВОІНАЎ. На могілках. Пахаваны 25 воінаў, якія загінулі ў лістападзе 1943 г. у час вызвалення раёна ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў. У 1956 г. на магіле пастаўлены абеліск.

ПОМНІК ЗЕМЛЯКАМ. Каля будынка выканкома пасялковага Савета. На ўшанаванне памяці 175 землякоў, якія загінулі ў гады Вялікай Айчыннай вайны ў баях супраць нямецка-фашысцкіх захопнікаў. У 1974 г. пастаўлены абеліск, побач з ім — стэла.

БАРДЗІНА, пасёлак у Яромінскім сельсавеце, у складзе саўгаса «Брылёва». Вядомы як хутар у пачатку XX ст. У 1909 г. хутар у Пакалюбіцкай воласці Гомельскага павета, 2 двары, 15 жыхароў, належаў селяніну-стараверу Л.І.Лысаму, які меў 319 дзесяцін зямлі. З 8.12.1926 г. у Ціценскім сельсавеце Гомельскага раёна. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., 17 двароў, 98 жыхароў. На 1.1.1996 г. 75 двароў, 215 жыхароў.

БАРЭЦ, пасёлак у Цярэшкавіцкім сельсавеце, у складзе саўгаса «Навабеліцкі». Узнік у XX ст. у час калгаснага будаўніцтва і спачатку насіў назву Чырвоны Барэц. З 8.12.1926 г. у Скіцкім сельсавеце Дзятлавіцкага раёна Гомельскай акругі, з 4.8.1927 г. Гомельскага раёна і акругі, з 30.12.1927 г. у Старацярэшкавіцкім сельсавеце. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., 17 двароў, 77 жыхароў. Пасялковыя дзеці наведвалі школу 1-й ступені за 4 км у Старых Цярэшкавічах. У 1930-я гады створаны калгас «Чырвоны Барэц». Працавала кузня. У час Вялікай Айчыннай вайны за 3 км на паўднёвы ўсход ад пасёлка ва ўрочышчы Партызанская крынічка базіраваўся Гомельскі падпольны гарком КП(б)Б і партызанскі атрад «Бальшавік». На 1.1.1996 г. 13 двароў, 35 жыхароў.

БАШТАН, пасёлак у Грабаўскім сельсавеце, у складзе саўгаса «Зара». Назва пасёлка азначае назву — тэрмін баштан — агарод, бахчоўня (цюркскае). Пасёлак вядомы з пачатку XX ст. як хутар у Насовіцкай воласці Гомельскага павета. У 1909 г. хутар, 1 двор, 5 жыхароў, прыватная ўласнасць памешчыка Фелікса Фашча. Хутар уваходзіў у склад Грабаўскага прыхода. Хутаране наведвалі праваслаўную Свята-Узнясенскую царкву. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., у пасёлку 24 двары, 129 жыхароў. З 8.12.1926 г. у Грабаўскім сельсавеце Насовіцкага раёна Гомельскай акругі, з 4.8.1927 г. Гомельскага раёна і акругі, з 26.7.1930 г. Гомельскага раёна, з 10.2.1931 г. Церахоўскага раёна, з 20.2.1938 г. гэтага ж раёна Гомельскай вобласці. Напярэдадні Вялікай Айчыннай вайны ў 1941 г. 54 двары, 170 жыхароў. У час Вялікай Айчыннай вайны пасёлак са жніўня 1941 г. па лістапад 1943 г. акупіраваны нямецка-фашысцкімі захопнікамі. У верасні 1943 г. гітлераўцы спалілі 51 двор і загубілі 5 жыхароў. За вызваленне пасёлка ў баях з фашыстамі загінула 6 савецкіх воінаў. Пасля вайны пасёлак адбудаваны. З 16.7.1964 г. у Гомельскім раёне. На 1.1.1996 г. 46 двароў, 71 жыхар, 54 з якіх пенсіённага ўзросту. Радзіма беларускага паэта М.З.Башлакова.

БРАЦКАЯ МАГІЛА САВЕЦКІХ ВОІНАЎ. На могілках. Пахавана 6 воінаў, якія загінулі ў Вялікую Айчынную вайну ў баях супраць нямецка-фашысцкіх захопнікаў. У 1970 г. пастаўлены абеліск.

ПОМНІК МАЯКОЎСКАМУ. Бюст паэта У.У.Маякоўскага ўстаноўлены ў 1968 г.

БЕЛЫ БЕРАГ, пасёлак у Даўгалескім сельсавеце. Белы Бераг вядомы з канца XIX ст. у Целяшоўскай воласці Гомельскага павета. У 1898 г. ва ўрочышчы быў заснаваны лесапільны завод, на якім у 1900 г. працавалі 24 рабочыя. У 1909 г. ваколіца, 30 двароў, 517 жыхароў, належала Целяшоўскаму мяшчанскаму сельскагаспадарчаму праўленню, якое валодала 1311 дзесяцінамі зямлі. З 8.12.1926 г. цэнтр сельсавета Дзятлавіцкага раёна Гомельскай акругі. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., 65 двароў, 305 жыхароў. У пасёлку размяшчалася прыстань, школа 1-й ступені. У 1930-я гады ў складзе саўгаса імя М.Горкага. У 1933 г. тут працаваў ветраны млын. У 1941 г. пасёлак пераселены ў пасёлкі Дубавец і Някрасава.

БУДЗІШЧА, вёска ў Чарацянскім сельсавеце. У вёсцы было народнае вучылішча. У 1886 г. у Маркавіцкай воласці Гомельскага павета, 52 двары, 291 жыхар. Насельніцтва займалася ў асноўным земляробствам, але значнае месца ў гаспадарчым жыцці займалі розныя про-

мыслы і рамёствы. Адыходным промыслам займалася 16 жыхароў. Былі распаўсюджаны рамёствы: кравецтва, шавецтва і бандарства. Вяскоўцы былі прыхаджанамі Чарацянскага прыхода і наведвалі праваслаўную Успенскую царкву. У 1909 г. вёска, 90 двароў, 598 жыхароў, належала вясковаму сельскагаспадарчаму таварыству, якое мела 463 дзесяціны зямлі. З 8.12.1926 г. у Пракопаўскім сельсавеце Насовіцкага, з 4.8.1927 г. Церахоўскага раёна. У 1926 г. 122 двары, 598 жыхароў. У вёсцы была школа 1-й ступені, якую наведвалі і дзеці пасёлка Чаплін. У вёсцы быў створаны калгас «Воля». Працавала кузня, ветраны млын. Вёска ў складзе калгаса «За Радзіму». У вёсцы размяшчаецца малочнатаварная ферма. На 1.1.1996 г. 64 двары, 116 жыхароў.

ПОМНІК ЗЕМЛЯКАМ. Курган Славы на ўшанаванне памяці землякоў, якія загінулі ў Вялікую Айчынную вайну.

БЯРОЗКІ, вёска ва Улукаўскім сельсавеце. Вядома з канца XIX ст. у Гомельскай воласці Гомельскага павета. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., пасёлак, 45 двароў, 245 жыхароў. З 8.12.1926 г. ва Улукаўскім сельсавеце Гомельскага раёна і акругі, з 26.7.1930 г. Гомельскага раёна. У верасні 1943 г. нямецка-фашысцкія захопнікі спалілі 95 двароў і загубілі 3 жыхароў. На 1.1.1996 г. 736 двароў, 2196 жыхароў. Дом культуры, дзіцячы сад, крама, лазня.

ВАДАПОЙ, пасёлак у Чарацянскім сельсавеце, у складзе калгаса «Першамайскі». Узнік у час калгаснага будаўніцтва. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., 13 двароў, 75 жыхароў. З 8.12.1926 г. у Макаўскім сельсавеце Насовіцкага раёна Гомельскай акругі, з 30.12.1927 г. у Пракопаўскім сельсавеце Церахоўскага раёна Гомельскай акругі. Быў створаны калгас «Вадапой». У пасёлку працавалі кузня, ветраны млын. Пасялковыя дзеці наведвалі школу 1-й ступені, якая знаходзілася за 3 км у вёсцы Макоўе. На 1.1.1996 г. 8 двароў, 9 жыхароў (усе пенсіённага ўзросту).

ВАЛАТАВА, вёска. Вядома з 1640 г. як баярскае сяло «ижь то есть отчизна и дедзізна тых баяр шляхецкая» ў Гомельскім старостве Вялікага княства Літоўскага. Пасля Першага падзелу Рэчы Паспалітай сяло ў Расійскай імперыі, з 1773 г. у Гомельскай воласці Рагачоўскай правінцыі, з 1776 г. прыватная ўласнасць фельдмаршала П.А.Румянцава-Задунайскага. У 1778 г. вёска ў Гомельскай воласці Беліцкага павета, 112 рэвізскіх душ. У 1803 г. 29 двароў, 158 рэвізскіх душ. У 1805 г. была пабудавана каменная праваслаўная Мікалаеўская царква (архітэктар Джон Кларк). У 1833 г. сяло, 59 рэвізскіх душ мужчынскага полу, адносілася да Багуслаўскай эканоміі Гомельскага маёнтка. З мэтай стварэння ўзорнай гаспадаркі былі запрошаны немцы-каланісты, якім выдзелена была зямля. Жыхары былі сселены з сяла ў вёску Іванаўка. У 1898 г. у прыходзе праваслаўнай царквы быў 371 прыхаджанін сяла і навакольных вёсак. У 1909 г. сяло, 61 двор, 277 жыхароў, прыватная ўласнасць княгіні Паскевіч, якая валодала 516 дзесяцінамі зямлі. У 1909 г. была земская школа. З 8.12.1926 г. сяло ў Прудкоўскім сельсавеце Гомельскага раёна. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., 105 двароў, 507 жыхароў. Быў паштовы пункт, школа 1-й ступені. У 1929 г. заснаваны цагельны завод. Створаны калгас «Чырвоны працаўнік». У калгасе працавала кузня. У час Вялікай Айчыннай вайны вёска са жніўня 1941 г. па лістапад 1943 г. акупіравана нямецка-фашысцкімі захопнікамі. З 1 жніўня 1974 г. вёска ў межах г. Гомеля.

ВЕРХНІ БРЫЛЁЎ, вёска (з 30.4.1948 г. у межах г. Гомеля). У XIX ст. вядома як цэнтр маёнтка Верхні Брылёў. У 1850 г. уладальнікам маёнтка быў калежскі асэсар памешчык А.А.Плескі, які валодаў 115 дзесяцінамі зямлі і меў вялікі сад. У 1886 г. вёска, 24 двары, 303 жыхары, у Гомельскай воласці Гомельскага павета.

У 1884 г. працавала школа граматы. У 1909 г. 41 двор, 352 жыхары, належала вясковаму сельскагаспадарчаму таварыству, якое мела 61 дзесяціну зямлі. Апошнім уладальнікам маёнтка быў дваранін М.Бенкдзіктовіч. З 8.12.1926 г. вёска ў Ціценскім сельсавеце, з 1939 г. у Красненскім сельсавеце Гомельскага раёна Гомельскай вобласці. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., 87 двароў, 393 жыхары. У вёсцы меліся школа 1-й ступені, квасільня і грыбны пункт. У вёсцы размяшчаўся саўгас, у які ўваходзіла 9 двароў і 33 жыхары. Радзіма Героя

Сацыялістычнай Працы М.І.Кавалёвай.

ВІШАНСКІ, пасёлак у Яромінскім сельсавеце. Узнік у час калгаснага будаўніцтва. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., 17 двароў, 107 жыхароў. З 8.12.1926 г. пасёлак у Касцюковіцкім сельсавеце Гомельскага раёна і акругі. Пасялковыя дзеці наведвалі школу 1-й ступені, якая знаходзілася за 3 км у Касцюкоўцы. Перайменаваны ў пасёлак Сталінец. З 1957 г. атрымаў сваю першапачатковую назву, у складзе калгаса імя XII з'езда КПСС. На 1.1.1996 г. 133 двары, 296 жыхароў. Радзіма беларускага мастака У.А.Еўтухова.

ВЫСОКАЯ ГРЫВА, пасёлак у Цярэшкавіцкім сельсавеце. Вядомы з пачатку XX ст. як хутар. У 1909 г. у Дзятлавіцкай воласці Гомельскага павета, 1 двор, 1 жыхар. З 8.12.1926 г. у Цярэшкавіцкім сельсавеце Дзятлавіцкага, з 4.8.1927 г. Гомельскага раёна. У 1926 г. 14 двароў, 68 жыхароў. У 1941 г. пасёлак, 18 двароў, 104 жыхары. У кастрычніку 1943 г. гітлераўцы спалілі ўсю вёску — 18 двароў і загубілі 2 мірных жыхароў. Пасёлак у складзе саўгаса «Навабеліцкі». На 1.1.1996 г. 4 двары, 6 жыхароў.

ВЯСЁЛАЕ ПОЛЕ, вёска ва Урыцкім сельсавеце (не існуе). Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., 30 двароў, 167 жыхароў. З 8.12.1926 г. вёска ва Урыцкім сельсавеце Гомельскага раёна і акругі.

У верасні 1943 г. нямецка-фашысцкія захопнікі спалілі вёску і 14 мірных жыхароў. Пасля вайны вёска не адрадзілася. На месцы спаленай вёскі ў 1977 г. пастаўлена стэла.

ГАДЗІЧАВА, вёска ў Маркавіцкім сельсавеце, у складзе калгаса «Чырвоны сцяг». У 1770 г. 122 двары. Пасля Першага падзелу Рэчы Паспалітай у 1772 г. у Расійскай імперыі. З 1773 г. у Гомельскім павеце Рагачоўскай правінцыі, з 1775 г. прыватная ўласнасць графа П.А.Румянцава-Задунайскага. У 1816 г. вёска, 192 мужчынскія, 170 жаночых сялянскіх душ, у Беліцкім павеце Магілёўскай губерні. У 1850 г. 128 двароў, 385 рэвізскіх душ, у складзе Мікалаеўскай эканоміі Гомельскага маёнтка, прыватная ўласнасць фельдмаршала І.Ф.Паскевіча. У 1850 г. была лютэранская царква. У 1862 г. сяло, 120 двароў, 380 сялян, якія валодалі 1705 дзесяцінамі зямлі. У 1864 г. у вёсцы на бойкім месцы каля дарогі размяшчаўся шынок. У 1882 г. сяло, 178 двароў, 905 жыхароў, у Маркавіцкай воласці Гомельскага павета. Апрача земляробства сяляне займаліся слясарным і сталярным рамёствамі. У сяле размяшчаліся хлебазапасны магазін, царкоўнае народнае вучылішча. У 1886 г. 171 двор, 955 жыхароў, ветраны млын. У 1909 г. сяло, 267 двароў, 1754 жыхары, належала мясцоваму сельскагаспадарчаму таварыству, якое валодала 3026 дзесяцінамі зямлі. У 1912 г. у Гадзічаве была пабудавана двухпавярховая школа. З 8.12.1926 г. цэнтр сельсавета Насовіцкага раёна, з 4.8.1927 г. Церахоўскага раёна, з 30.12.1927 г. у Маркавіцкім сельсавеце. У 1926 г. сяло, 264 двары, 1238 жыхароў. У вёсцы размяшчалася школа 1-й ступені. У 1930 г. створаны калгас. У вёсцы працавалі ветраны млын, калодачная майстэрня. У жніўні 1941 г. у абарончых баях з нямецка-фашысцкімі захопнікамі загінула 19 воінаў. У Айчынную вайну загінула 98 землякоў. На 1.1.1996 г. 116 двароў, 230 жыхароў.

ПОМНІК АРХЕАЛОГІІ. Селішча. За 2,5 км на захад ад вёскі. Займае край надпоймавай тэрасы правага берага р. Нямыльня. Адносіцца да культуры тыпу верхняга пласта Банцараўшчыны і да эпохі Кіеўскай Русі.

ПОМНІК АРХІТЭКТУРЫ. Свята-Кацярынінская царква. У цэнтры вёскі. Пабудавана ў 1-й палавіне XIX ст. з цэглы.

БРАЦКАЯ МАГІЛА САВЕЦКІХ ВОІНАЎ. У цэнтры вёскі. Пахаваны 33 воіны, якія загінулі ў жніўні 1941 г. у баях супраць нямецка-фашысцкіх захопнікаў. У 1957 г. на магіле пастаўлены абеліск.

ПОМНІК ЗЕМЛЯКАМ. Насупраць клуба ў скверы. На ўшанаванне памяці 104 землякоў, якія загінулі ў гады Вялікай Айчыннай вайны. У 1968 г. пастаўлена стэла.

ГАЛАВІНЦЫ, вёска ва Улукаўскім сельсавеце, у складзе саўгаса «Бярозкі».

У 1640 г. вёска, 8 дымоў, у Гомельскім старостве Вялікага княства Літоўскага. У 1773 г. 18 двароў, 23 бабылі, 87 мужчын, 68 жанчын, у Гомельскім павеце Рагачоўскай правінцыі. З 1777 г. у Беліцкім, з 1852 г. у Гомельскім павеце. Прыватная ўласнасць дваран Фашчаў. У 1841 г. пабуда-

вана драўляная праваслаўная Свята-Пакроўская царква. У 1866 г. сяло ў Добрушскай воласці Гомельскага павета, 188 рэвізскіх душ, 846 дзесяцін ворнай зямлі. У 1882 г. 116 двароў, 540 жыхароў, у Гомельскай воласці Гомельскага павета. Вяскоўцы апрача земляробства займаліся адыходным промыслам, слясарным і сталярным рамёствамі. У 1884 г. народнае вучылішча, хлебазапасны магазін. У 1886 г. сяло, 105 двароў, 410 жыхароў, 3 ветраныя млыны. У 1899 г. у прыходзе Пакроўскай царквы было 1865 прыхаджан сяла і навакольных вёсак. Царкве належалі 42 дзесяціны зямлі. У 1909 г. сяло, 184 двары, 1047 жыхароў, належала мясцоваму сельскагаспадарчаму таварыству, якое валодала 1218 дзесяцінамі зямлі. З 8.12.1926 г. цэнтр Галавінскага сельсавета, з 30.12.1927 г. ва Улукаўскім сельсавеце. У 1926 г. 123 двары, 533 жыхары, паштовае аддзяленне, школа 1-й ступені. У 1931 г. створаны калгас, у якім у 1935 г. былі свінагадоўчая, конегадоўчая, малочнатаварная фермы. У будынку царквы быў створаны клуб, у якім было ўласнае гукавое кіно. Была пабудавана новая школа. У 1940 г. у вёсцы было 244 двары, 1000 жыхароў. У верасні 1943 г. гітлераўцы знішчылі 50 двароў і загубілі 100 жыхароў. Пасля вайны вёска адбудавалася. На 1.1.1996 г. 361 двор, 908 жыхароў. Сярэдняя школа (680 вучняў), бібліятэка, фельчарска-акушэрскі пункт, сталовая, 2 магазіны. Радзіма Героя Сацыялістычнай Працы М.В.Казловай.

ГАЛЕЕЎКА, вёска ў Старабеліцкім сельсавеце. У XIX ст. вёска, цэнтр маёнтка, які належаў дваранам Солтан-Перасветам. У 1878 г. прыватная ўласнасць двараніна Ю.М.Солтан-Перасвета, які меў тут 445 дзесяцін зямлі. У 1886 г. у Целяшоўскай воласці Гомельскага павета, 48 двароў, 246 жыхароў, хлебазапасны магазін. Распаўсюджана шавецтва. Вяскоўцы былі прыхаджанамі Старабеліцкага прыхода і наведвалі праваслаўную Мікалаеўскую царкву. У 1909 г. вёска, 91 двор, 608 жыхароў, належала сельскагаспадарчаму таварыству, якое валодала 1257 дзесяцінамі зямлі. Апошнім уладальнікам маёнтка быў дваранін М.Ю.Солтан-Перасвет. З 8.12.1926 г. — цэнтр сельсавета Уваравіцкага раёна, з 30.12.1927 г. тэрыторыя ўключана ў Старабеліцкі сельсавет. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., 65 двароў, 377 жыхароў. У вёсцы размяшчалася школа 1-й ступені. У 1941 г. 74 двары, 287 жыхароў. 13 верасня 1943 г. нямецка-фашысцкія захопнікі знішчылі 78 мірных жыхароў вёсак Галееўка і Аляксееўка. Пасля вайны вёска адбудавалася. На 1.1.1996 г. 60 двароў, 109 жыхароў.

МАГІЛА АХВЯР ФАШЫЗМУ. На паўднёвай ускраіне вёскі. Пахаваны 87 мірных жыхароў вёсак Галееўка (73) і Аляксееўка (14), якіх нямецка-фашысцкія карнікі спалілі 13.9.1943 г. У 1976 г. на магіле пастаўлены 2 стэлы, на адной з іх рэльефная выява жанчыны ў жалобе.

ГЛЫБОЦКАЕ, вёска, цэнтр сельсавета і калектыўнай дзяржаўнай гаспадаркі імя Ільіча. У 1788 г. вёска ў Гомельскай воласці Беліцкага павета, 271 рэвізская душа, прыватная ўласнасць фельдмаршала М.П.Румянцава-Задунайскага. У 1833 г. 265 рэвізскіх душ, у Мікалаеўскай эканоміі Гомельскага маёнтка. У 1834 г. прыватная ўласнасць графа І.Ф.Паскевіча. У 1849 г. пабудавана драўляная праваслаўная царква Раства Багародзіцы, ёй належала 36 дзесяцін зямлі. У 1850 г. сяло, 293 рэвізскія душы. З 1852 г. у Гомельскім павеце. У 1856 г. размяшчалася народнае вучылішча (7 вучняў), у 1868 г. 30 вучняў. У 1878 г. працавала крупадзёрка, даход з якой складаў 100—120 руб. У 1886 г. 207 двароў, 1460 жыхароў; праваслаўная царква, 3 ветраныя млыны, хлебазапасны магазін. Апрача земляробства распаўсюджаны рамёствы: шавецтва, сталярства, бондарства. У 1909 г. сяло, 284 двары, 1956 жыхароў, належала вясковаму сельскагаспадарчаму таварыству, якое мела 2923 дзесяціны зямлі. У 1909 г. аднакласная царкоўнапрыходская школа. З 8.12.1926 г. — цэнтр сельсавета Насовіцкага, з 4.8.1927 г. Церахоўскага раёнаў. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., 356 двароў, 1711 жыхароў. У вёсцы размяшчалася школа 1-й ступені. Створаны калгас «Пяскі». У вёсцы працавалі торфазавод, 2 конныя крупадзёркі, 2 ветраныя млыны.

У 1970 г. 400 двароў, 1040 жыхароў. Васьмігадовая школа, клуб, бібліятэка, фельчарска-акушэрскі пункт, аддзяленне сувязі, 2 магазіны. На 1.1.1996 г. 384 двары, 847 жыхароў. Дзевяцігадовая школа

(45 вучняў), дзіцячы сад, Дом культуры, бібліятэка, фельчарска-акушэрскі пункт, комплексна-прыёмны пункт, сталовая, 2 магазіны, лазня.

Радзіма Героя Савецкага Саюза І.А.Каўшарова, Героя Сацыялістычнай Працы П.П.Цімашэнкі, беларускага вучонага С.С.Абрамава.

ПОМНІК АРХЕАЛОГІІ. Гарадзішча. За 0,5 км на захад ад вёскі, каля балота. Пляцоўка дыяметрам 20 м. Вядома з 1873 г. Абследавалі Е.Р.Раманаў (1910), У.У.Багамольнікаў (1976). Як паведамляў Е.Р.Раманаў, сяляне знайшлі скарб арабскіх дырхемаў дынастыі Саманідаў 895—910 гг. (77 манет зберагаюцца ў Эрмітажы; Санкт-Пецярбург). Раскопкі не праводзіліся.

ПОМНІКІ АРХІТЭКТУРЫ. Царква Раства Багародзіцы. У цэнтры вёскі. Пабудавана ў 1849 г. з дрэва.

ЦАРКОЎНАПРЫХОДСКАЯ ШКОЛА. На заходняй ускраіне вёскі. Пабудавана ў канцы XIX ст. з цэглы.

БРАЦКАЯ МАГІЛА САВЕЦКІХ ВОІНАЎ. У цэнтры вёскі. Пахаваны 25 воінаў, якія памерлі ад ран у шпіталі ў верасні 1943 г. У 1953 г. на магіле пастаўлены абеліск, у 1985 г. рэканструяваны.

ПОМНІК ЗЕМЛЯКАМ. У цэнтры вёскі. На ўшанаванне памяці 149 воінаў-землякоў, якія загінулі ў Вялікую Айчынную вайну. У 1985 г. устаноўлена мармуровая пліта з імёнамі загінуўшых.

ГРАБАЎКА, вёска, цэнтр сельсавета і саўгаса «Зара». Вядома з канца XVIII ст. як сяльцо ў Беліцкім павеце Магілёўскай губерні. У пачатку XIX ст. вёска належала двараніну Феліксу Фашчу. Тут у жніўні 1841 г. наглядаўся ўздым антыфеадальнай барацьбы, якая адлюстроўвалася ў масавых уцёках сялян з вёскі. Пад уплывам чутак, што існуе царскі маніфест, які дазваляе сялянам перасяляцца ў Херсонскую, Екацярынаслаўскую губерні і Бесарабію, дзе перасяленцы будуць вызвалены ад прыгону і атрымаюць ад урада беззваротную грашовую дапамогу, сяляне здымаліся з месца, прадавалі ці грузілі на калёсы маёмасць і разам з сем'ямі накіроўваліся да Чарнігава і далей на поўдзень. Фальшывымі пашпартамі іх забяспечвалі за плату вяскоўцы С.Папкоў і А.Фёдараў. Жорсткімі рэпрэсіямі ўладам удалося спыніць уцёкі і вярнуць адну сям'ю ў колькасці трох чалавек. У 1854 г. працаваў цукровы завод. У 1855 г. было заснавана скураное прадпрыемства, даход з якога складаў 375 руб. У 1856 г. размяшчалася народнае вучылішча, у якім вучылася 20 хлопчыкаў. У 1857 г. сяльцо, 287 рэвізскіх душ. Сяльцо належала памешчыку Карлу Фашчу. У 1859 г. тут дваранін Герард Мікалаеў заснаваў вінакурны завод, даход з якога складаў 4417 руб., у гэтым жа годзе тут была заснавана маслабойня. У 1866 г. 14 дваравых, 277 рэвізскіх душ, з якіх 3 было адпушчана на волю, 19 адмовіліся ад зямлі. Астатнія былі надзелены па 4 дзесяціны зямлі (удобіцы). Звыш гэтага сяляне атрымалі бязвыплатна 141 дзесяціну 300 сажняў зямлі і няўдобіцы 168 дзесяцін зямлі. Сяльцо належала малалетнім нашчадкам памешчыка К.Фашча шаснаццацігадоваму Феліксу і дванаццацігадоваму Антону, апекуном якіх быў памешчык Восіп Ляшкевіч. Сяляне займаліся не толькі земляробствам, таму што сяльцо размяшчалася на вялікай гандлёвай дарозе, гэта давала магчымасць сялянам на дадатковы заробак (нарыхтоўка і вываз лесу, адыходны промысел). У сяльцы размяшчаліся піцейны дом, піваварны завод, сядзібны каменны дом уладальнікаў вёскі. У канцы вёскі на рацэ Цераха размяшчалася плаціна, якую сяляне трымалі ў спраўнасці, вадзяны млын. У 1879 г. у вёсцы была пабудавана драўляная праваслаўная царква Узнясення. У 1886 г. сяло ў Насовіцкай воласці Гомельскага павета, 160 двароў, 811 жыхароў; 1 вадзяны, 2 ветравыя млыны, хлебазапасны магазін, школа граматы. Распаўсюджаны рамёствы: шавецтва, сталярства. У 1897 г. у прыходзе царквы Узнясення было 2900 прыхаджан сяла і навакольных вёсак. Царкве належалі 33 дзесяціны зямлі. У 1909 г. 246 двароў, 1450 жыхароў, належала Грабаўскаму сельскагаспадарчаму таварыству, якое валодала 2149 дзесяцінамі зямлі. Фальварак, 1 двор, 32 жыхары, належаў памешчыку Феліксу Фашчу, які валодаў 2610 дзесяцінамі зямлі. У 1909 г. мелася казённая вінная лаўка. У 1914 г. працавала земская школа. Савецкая ўлада ўстаноўлена ў лістападзе 1917 г. У студзені 1917 г. быў створаны дзяржгас «Грабаўка», у 1924 г. у саўгасе працавала

14 рабочых. На базе дарэвалюцыйнай школы была створана школа 1-й ступені. З 8.12.1926 г. цэнтр сельсавета Насовіцкага раёна Гомельскай акругі. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., 219 двароў, 1013 жыхароў. З 4.8.1927 г. вёска, цэнтр сельсавета Гомельскага, з 10.2.1931 г. Церахоўскага раёнаў. У 1929 г. цагельны завод, ветраны і вадзяны млыны. У 1929—1930 гг. 19 жыхароў вёскі ўдзельнічалі ў будаўніцтве Маўзалея У.І.Леніна.

У 1941 г. 340 двароў, 1250 жыхароў. У верасні 1943 г. нямецка-фашысцкія захопнікі спалілі 303 двары і загубілі 13 мірных жыхароў. У 1970 г. 313 двароў, 953 жыхары; цагельня, лясніцтва, швейная і шавецкая майстэрні, сярэдняя школа, клуб, бібліятэка, бальніца, аддзяленне сувязі, сталовая, 4 магазіны. На 1.1.1996 г. 314 двор, 970 жыхароў. Лясніцтва. Сярэдняя школа (280 вучняў), дзіцячы сад, Дом культуры, бібліятэка, амбулаторыя, сталовая, 5 магазінаў.

Радзіма беларускага вучонага К.Ю.Канановіча.

ПОМНІК АРХІТЭКТУРЫ. Парк. На поўнач ад вёскі. Закладзены ў 2-й палавіне XIX ст. Доўгая ліпавая алея падзяляе парк на 2 часткі: заходнюю і ўсходнюю. Большая частка парку — яблыневы сад.

ПОМНІК ЗЕМЛЯКАМ. Каля будынка старой школы. На ўшанаванне памяці 32 аднавяскоўцаў, якія загінулі ў Вялікую Айчынную вайну. У 1970 г. пастаўлены абеліск.

ДАВЫДАЎКА, вёска, цэнтр сельсавета, у складзе калгаса «Перамога». Заснавана ў 1847 г. як яўрэйская слабада ў Беліцкім павеце Магілёўскай губерні. У 1850 г. вёска, 14 двароў, 101 жыхар, прыватная ўласнасць князя І.Ф.Паскевіча. У 1862 г. 19 двароў, 56 рэвізскіх душ, якія былі надзелены 289 дзесяцінамі зямлі; хлебазапасны магазін, млын, школа граматы. У 1909 г. 77 двароў, 456 жыхароў, належала Давыдаўскаму сельскагаспадарчаму таварыству, 457 дзесяцін зямлі. У 1913 г. народнае вучылішча. У 1924 г. тарфяны завод, нафтавы млын. З 8.12.1926 г. цэнтр сельсавета Гомельскага раёна. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., 37 двароў, 688 жыхароў; паштовае аддзяленне, школа 1-й ступені. У 1930 г. створаны калгас «Чырвоны Кастрычнік». У 1971 г. 73 двары, 198 жыхароў. Аддзяленне торфапрадпрыемства «Парыжская камуна», швейная і шавецкая майстэрні. Васьмігадовая школа, сярэдняя школа рабочай моладзі, клуб, бібліятэка, фельчарска-акушэрскі пункт, аддзяленне сувязі, 3 магазіны. На 1.1.1996 г. 379 двароў, 1338 жыхароў; фельчарска-акушэрскі пункт, 3 магазіны.

ДАЎГАЛЕССЕ, вёска, цэнтр сельсавета і саўгаса імя М.Горкага. У 1929 г. 53 двары, 282 жыхары. У 1971 г. 220 двароў, 700 жыхароў. Сярэдняя школа, клуб, бібліятэка, дзіцячы сад, амбулаторыя, аддзяленне сувязі, сталовая, швейная і шавецкая майстэрні, магазін. На 1.1.1996 г. 347 двароў, 910 жыхароў. Сярэдняя школа (204 вучні), дзіцячы сад, Дом культуры, бібліятэка, комплексна-прыёмны пункт, аддзяленне сувязі, сталовая, 2 магазіны, лазня.

МАГІЛА ПАДПОЛЬШЧЫКАЎ І ВОІНА. На могілках. Пахаваны 4 падпольшчыкі, расстраляныя нямецка-фашысцкімі захопнікамі ў 1941 г., і афіцэр Чырвонай Арміі, які загінуў у Вялікую Айчынную вайну. У 1969 г. на магіле пастаўлены абеліск.

ДЗІКАЛАЎКА, вёска ў Цярухскім сельсавеце, у складзе саўгаса «Сацыялізм». Узнікла на месцы рудні, дзе ў плавільнях выраблялі жалеза ў асноўным для мясцовых патрэб. У 1773 г. Дзікалаўская Рудня, 14 двароў, 109 жыхароў, у Гомельскай воласці Рагачоўскай правінцыі. У вёсцы размяшчалася карчма, якую трымалі яўрэі (5 чалавек). У 1788 г. Дзікалаўскі жалезны завод, 89 рэвізскіх душ, прыватная ўласнасць фельдмаршала М.П.Румянцава-Задунайскага. У 1833 г. 60 рэвізскіх душ, у Клімавіцкай эканоміі Гомельскага маёнтка, з 1834 г. прыватная ўласнасць князя І.Ф.Паскевіча. У 1850 г. 31 двор, 196 жыхароў. З 1852 г. у Гомельскім павеце. У 1864 г. у вёсцы размяшчаўся шынок, даход з якога складаў 8 рублёў у Гомельскую эканомію. У 1884 г. 48 двароў, 230 жыхароў, у Маркавіцкай воласці Гомельскага павета. Распаўсюджана шавецтва, даход з якога складаў 20 рублёў у год. У 1909 г. 63 двары, 466 жыхароў, належала вясковаму сельскагаспадарчаму таварыству, 666 дзесяцін зямлі. З 20.8.1926 г. у Краўцоўскім сельсавеце Насовіцкага раёна. Паводле перапісу

насельніцтва 1926 г., 76 двароў, 394 жыхары. На 1.1.1996 г. 63 двары, 92 жыхары, з якіх 77 пенсіённага ўзросту.

ДУЯНАЎКА, вёска ў Прыбыткаўскім сельсавеце, у складзе эксперыментальнай базы «Гомельская». Вядома з XVIII ст., уваходзіла ў Вуцеўскі прыход Мікалаеўскай царквы, з 1772 г. у Расійскай імперыі, з 1774 г. у Прыбыткаўскім прыходзе царквы Раства Багародзіцы. У першай палавіне XIX ст. у складзе Прыбыткаўскага маёнтка, прыватная ўласнасць памешчыка, калежскага асэсара М.А.Бардоўскага. У 1872 г. вёска, цэнтр маёнтка Дуянаўка, які належаў двараніну П.Я.Батулінскаму, 1079 дзесяцін зямлі, вадзяны млын, сад, даход з якога складаў 250 рублёў у год. У 1875 г. селянінам Рыгорам Смусевым была заснавана маслабойня, даход з якой складаў 125 рублёў у год. У 1882 г. 66 двароў, 386 жыхароў, у Насовіцкай воласці Гомельскага павета. Размяшчаўся хлебазапасны магазін. У 1909 г. 80 двароў, 658 жыхароў, належала вясковаму сельскагаспадарчаму таварыству, якое валодала 481 дзесяцінай зямлі. Фальварак — уласнасць двараніна М.Дабравольскага, 654 дзесяціны зямлі. У вёсцы працаваў вадзяны млын. У 1925 г. створаны саўгас «Дуянаўка», у які ўваходзіла 5 гаспадарак, 33 рабочыя. З 8.12.1926 г. цэнтр сельсавета Насовіцкага, з 4.8.1927 г. Гомельскага раёнаў, з 30.12.1927 г. у Прыбыткаўскім сельсавеце. У 1926 г., паводле перапісу насельніцтва, 108 двароў, 564 жыхары, школа 1-й ступені. У 1940 г. 147 двароў, 662 жыхары. З верасня 1943 г. нямецка-фашысцкія захопнікі спалілі ўсю вёску (147 двароў) і загубілі 7 жыхароў. Пасля вайны вёска адбудавана. На 1.1.1996 г. 160 двароў, 292 жыхары. Дзіцячы інтэрнат (279 дзяцей). Магазін.

ЖУРАЎЛЁЎКА, вёска ў Грабаўскім сельсавеце, у складзе саўгаса «Зара». Заснавана ў XIX ст., у 1864 г. вядома як урочышча Жураўлёва ў складзе маёнтка Грабаўка, прыватная ўласнасць малалетніх нашчадкаў двараніна К.Фашча, апекуном якіх быў памешчык Восіп Ляшкевіч. У 1868 г. сялянам урочышчаў Жураўлёва і Гразкі належала 70 дзесяцін 2001 сажань зямлі і 50 дзесяцін зямлі яны мелі ў часовым карыстанні. У 1903 г. Жураўлёўка ў Насовіцкай воласці Гомельскага павета. Побач была леснічоўка, 1 двор, 4 жыхары, якая належала памешчыку Ф.К.Фашчу. Савецкая ўлада ўстаноўлена ў лістападзе 1917 г. З 8.12.1926 г. у Макаўскім сельсавеце Насовіцкага раёна Гомельскай акругі. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., 37 двароў, 211 жыхароў. Сялянскія дзеці наведвалі школу 1-й ступені за 3 км у в. Макаўе. У час Вялікай Айчыннай вайны вёска са жніўня 1941 г. па лістапад 1943 г. акупіравана нямецка-фашысцкімі захопнікамі. На 1.1.1996 г. 51 двор, 133 жыхары.

ЖЫГАЛЬСКАЯ РУДНЯ, вёска ў Рудня-Марымонаўскім сельсавеце. Узнікла на месцы жалезнай рудні, дзе ў плавільнях выраблялася жалеза для мясцовых патрэб. У XIX ст. у складзе маёнтка Міхалькі, уласнасць памешчыцы П.Валадзьковічавай. Пасля яе смерці ў 1850 г. прыватная ўласнасць памешчыцы Станіславы Хацяноўскай. У 1862 г. 6 рэвізскіх душ мужчынскага полу, 61 дзесяціна зямлі. У 1909 г. 7 двароў, 46 жыхароў, належала Рудня-Марымонаўскаму сельскагаспадарчаму таварыству, якое мела 37 дзесяцін зямлі. З 8.12.1926 г. у складзе Рудня-Марымонаўскага сельсавета Дзятлавіцкага раёна, з 4.8.1927 г. у Гомельскім раёне. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., 16 двароў, 79 жыхароў. На 1.1.1996 г. 20 двароў, 38 жыхароў. У складзе саўгаса імя Някрасава, малочнатаварная ферма.

ЖЫТОЎЛЯ, вёска ў Целяшоўскім сельсавеце.

Вядома з XX ст. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., 58 двароў, 321 жыхар. З 8.12.1926 г. у Рудня-Целяшоўскім сельсавеце Уваравіцкага раёна, з 30.12.1927 г. у Целяшкоўскім сельсавеце. Быў створаны калгас «Чырвоная Дуброва». Працавала кузня. У 1933 г. цагельны завод, ветраны млын. З 17.4.1962 г. у складзе Гомельскага раёна. На 1.1.1996 г. 107 двароў, 271 жыхар.

ЗАДОРАЎКА, вёска ў Целяшоўскім сельсавеце. У пачатку XIX ст. вёска ў складзе маёнтка Задораўка ў Беліцкім павеце Магілёўскай губерні. У 1847 г. 105 рэвізскіх душ, прыватная ўласнасць калежскага асэсара, памешчыка М.С.Міклашэўскага, які меў тут 800 дзесяцін зямлі. У 1863 г. маёнтак, прыватная ўласнасць памешчыцы Крушэўскай. У 1886 г. вёска, 30 двароў, 192 жыхары, у Целяшоўскай воласці Гомельскага павета, хлебазапас-

ны магазін, ветраны млын. Традыцыйнае рамяство — шавецтва. Вяскоўцы былі прыхаджанамі Целяшоўскага прыхода і наведвалі праваслаўную Пакроўскую царкву. У 1909 г. 78 двароў, 735 жыхароў, належала вясковаму сельскагаспадарчаму таварыству, якое мела 1185 дзесяцін зямлі. З 8.12.1926 г. цэнтр сельсавета Уваравіцкага раёна, з 30.12.1927 г. у Целяшоўскім сельсавеце.

У вёсцы быў створаны калгас «Чырвоная Задораўка». У вёсцы працавалі ветраны млын, кузня. У 1940 г. 90 двароў, 200 жыхароў. У верасні 1943 г. нямецка-фашысцкія захопнікі спалілі 80 двароў і загубілі 12 жыхароў. Пасля вайны адбудавалася. З 1986 г. вёска ў складзе калгаса «Чырвоная плошча». На 1.1.1996 г. 38 двароў, 68 жыхароў.

ЗАЙМІШЧА, вёска ў Чарацянскім сельсавеце. У 1886 г. вёска 42 двары, 266 жыхароў, у Маркавіцкай воласці Гомельскага павета. Апрача земляробства вяскоўцы займаліся кравецкім, шавецкім, сталярным промысламі. У 1909 г. 74 двары, 511 жыхароў, належала Макаўскаму сельскагаспадарчаму таварыству, якое валодала 963 дзесяцінамі зямлі. З 8.12.1926 г. у Пракопаўскім сельсавеце Насовіцкага, з 4.8.1927 г. Церахоўскага раёнаў. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., 71 двор, 395 жыхароў. У вёсцы размяшчалася школа. У Вялікую Айчынную вайну са жніўня 1941 г. па лістапад 1943 г. акупіравана нямецка-фашысцкімі захопнікамі. У 1967 г. жыхары пасёлка Данец пераселены ў Займішча. У складзе калгаса «Першамайскі». На 1.1.1996 г. 59 двароў, 93 жыхары, 75 з якіх пенсіённага ўзросту. Магазін.

ЗАЛІП'Е, вёска ва Урыцкім сельсавеце. У 1773 г. 51 двор, 180 мужчын, 144 жанчыны, у Гомельскай воласці Рагачоўскай правінцыі. З 1775 г. прыватная ўласнасць фельдмаршала П.А.Румянцава-Задунайскага. У 1788 г. 270 рэвізскіх душ. У 1833 г. вёска, 169 рэвізскіх душ, у Гомельскай воласці Беліцкага павета. Адносілася да Новікаўскай эканоміі Гомельскага маёнтка, з 1834 г. прыватная ўласнасць князя І.Ф.Паскевіча. У 1864 г. 75 двароў, 248 жыхароў; шынок. У 1886 г. 63 двары, 621 жыхар; хлебазапасны магазін, царкоўнаприходская школа, ветраны млын. У 1909 г. 150 двароў, 376 жыхароў, належала вясковаму сельскагаспадарчаму таварыству, якое мела 1469 дзесяцін зямлі. З 8.12.1926 г. цэнтр сельсавета, з 30.12.1927 г. у складзе Урыцкага сельсавета. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., 162 двары, 875 жыхароў; школа 1-й ступені. У час Вялікай Айчыннай вайны вёска са жніўня 1941 г. па лістапад 1943 г. акупіравана нямецка-фашысцкімі захопнікамі. У 1986 г. вёска ў складзе калгаса імя Урыцкага. Паляводчая брыгада. Васьмігадовая школа, медыцынскі пункт, аддзяленне сувязі. На 1.1.1996 г. 245 двароў, 519 жыхароў. Дзевяцігадовая школа (69 вучняў), фельчарска-акушэрскі пункт, магазін. Радзіма Героя Сацыялістычнай Працы М.В.Казловай.

ЗАРНІЦА, пасёлак у Зябраўскім сельсавеце. Створана ў XX ст., у час калгаснага будаўніцтва. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., 10 двароў, 53 жыхары. З 8.12.1926 г. у Лагуноўскім сельсавеце Насовіцкага раёна Гомельскай акругі, з 4.8.1927 г. у Гомельскім раёне. Пасялковыя дзеці наведвалі школу 1-й ступені, якая знаходзілася за 4 км у в. Лагуны. У 1941 г. 15 двароў, 63 жыхары. У верасні 1943 г. нямецка-фашысцкія захопнікі спалілі 14 двароў. Пасля вайны пасёлак аднавіўся. У складзе эксперыментальнай базы «Гомельская». На 1.1.1996 г. 11 двароў, 18 жыхароў.

ЗЯБРАЎКА, вёска, цэнтр сельсавета. Назва вёскі паходзіць ад зыходнай формы Жабраўка (жабра, жабер). Гэта форма захавалася ў назве рэчкі Зябраўкі (прыток р. Вуці). Вёска вядома з 18 ст. у Вялікім княстве Літоўскім. Пасля 1-га падзелу Рэчы Паспалітай (1772) — у Расійскай імперыі. У 1773 г. 67 двароў, 385 жыхароў, у Гомельскай воласці Рагачоўскай правінцыі. З 1775 г. прыватная ўласнасць фельдмаршала М.П.Румянцава-Задунайскага. У 1788 г. 285 рэвізскіх душ; карчма. Вёска адносілася да Каранёўскай эканоміі Гомельскага маёнтка, у Гомельскай воласці Беліцкага павета. З 1834 г. уласнасць князя І.Ф.Паскевіча. У 1841 г. сялянскі рух ахапіў Гомельскі маёнтак, у тым ліку і Зябраўку. Сялянскія сем'і пачалі ўцякаць з маёнтка. У 1850 г. 98 двароў, 590 жыхароў. З 1852 г. у Гомельскім павеце. З 1856 г. прыватная ўласнасць Ф.І.Паскевіча. У 1856 г. народнае вучылішча, у якім навучалася 18 хлопчы-

каў. У 1875 г. цэнтр аднайменнага маёнтка, які належаў памешчыку І.Случанкову, 121 дзесяціна зямлі. У 1876 г. у вёсцы селянін Маісеенкаў заснаваў крупадзёрку, даход з якой складаў 270 руб. У 1879 г. другі селянін Лабудзевы Нікіфар заснаваў яшчэ адну крупадзёрку, даход з якой складаў таксама 270 руб. У 1882 г. вёска 146 двароў, 863 жыхары, у Насовіцкай воласці Гомельскага павета. Традыцыйныя рамёствы: кравецтва, шавецтва, сталярства. У 1886 г. 132 двары, 861 жыхар, 2 ветраныя млыны; хлебазапасны магазін, прыстань. У 1900 г. было заснавана на сродкі насельніцтва земскае вучылішча, дзе вучылася 300 вучняў. У 1909 г. вёска, 236 двароў, 1552 жыхары, належала Зябраўскаму сельскагаспадарчаму таварыству, 1505 дзесяцін зямлі. З 8.12.1926 г. цэнтр сельсавета Насовіцкага, з 4.8.1927 г. Гомельскага раёнаў. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., 285 двароў, 1309 жыхароў; школа 1-й ступені. У 1930 г. у вёсцы быў створаны калгас «1 Мая». У калгасе працавалі кузня, ветраны млын.

У 1933 г. размяшчаўся Зябраўскі ўчастак Гомельскай МТС, які абслугоўваў 6 калгасаў. У 1971 г. 400 двароў, 1300 жыхароў. Сярэдняя школа, клуб, бібліятэка, фельчарска-акушэрскі пункт, 2 магазіны. На 1.1.1996 г. 370 двароў, 851 жыхар. Сярэдняя (128 вучняў) і музычная школы, Дом культуры, бібліятэка, фельчарска-акушэрскі пункт, 2 магазіны.

ПОМНІК ЗЕМЛЯКАМ. Каля школы. На ўшанаванне памяці 142 землякоў, якія загінулі ў гады Вялікай Айчыннай вайны. У 1962 г. пастаўлены помнік — скульптура воіна.

ПОМНІК ЦАРЫКАВУ БАРЫСУ АНДРЭЕВІЧУ. Каля школы. На ўшанаванне памяці Героя Савецкага Саюза Б.А.Царыкава, які вызначыўся ў баях пры вызваленні Гомельшчыны ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў. У 1966 г. пастаўлены помнік — паплечны бюст героя.

ЗЯБРАЎКА, чыгуначная станцыя на лініі Гомель — Бахмач (пасёлак Ваявода), у Зябраўскім сельсавеце.

Чыгуначная станцыя Зябраўка ўзнікла ў 1873 г. на чыгуначнай станцыі Лібава-Роменскай дарогі. У 1905 г. тут грузілася да 150 тыс. пудоў лесу і хлеба. У 1909 г. чыгуначная станцыя, 1 двор, 25 жыхароў, у Насовіцкай воласці Гомельскага павета. З 8.12.1926 г. у Зябраўскім сельсавеце Насовіцкага раёна Гомельскай акругі, з 4.8.1927 г. Гомельскага раёна. У 1971 г. 15 двароў, 45 жыхароў. Магазін. На 1.1.1936 г. 87 жыхароў. Магазін.

ЗЯЛЁНЫЯ ЛУКІ, вёска ў Старабеліцкім сельсавеце. Вядома з XVIII ст. У 1788 г. 48 рэвізскіх душ, прыватная ўласнасць фельдмаршала графа П.А.Румянцава, у Гомельскай воласці Беліцкага павета. Адносілася да Багуслаўскай эканоміі Гомельскага маёнтка. У 1833 г. вёска, 38 рэвізскіх душ. У 1834 г. прыватная ўласнасць князя І.Ф.Паскевіча. З 1852 г. у Гомельскім павеце. У 1860 г. 8 двароў, 23 рэвізскія душы. Сялянам належала 129 дзесяцін 1040 сажняў зямлі; хлебазапасны магазін. У 1909 г. ваколіца, 25 двароў, 136 жыхароў, у Целяшоўскай воласці Гомельскага павета. Ваколіца належала мяшчанскаму праўленню, якое валодала 253 дзесяцінамі зямлі. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., ваколіца, 38 двароў, 180 жыхароў; школа 1-й ступені. На 1.1.1996 г. 23 двары, 43 жыхары. Вёска ў складзе калгаса імя Урыцкага.

ІВАНАЎКА, вёска ў Цярэніцкім сельсавеце. Вядома з канца XVIII ст. як прыватная ўласнасць фельдмаршала М.П.Румянцава-Задунайскага. У 1788 г. 182 рэвізскія душы, у Гомельскай воласці Беліцкага павета. Адносілася да Новікаўскай эканоміі Гомельскага маёнтка. З 1834 г. прыватная ўласнасць князя І.Ф.Паскевіча. У 1850 г. 48 двароў, 358 жыхароў. З 1852 г. у Гомельскім павеце. У 1868 г. было заснавана цагельнае прадпрыемства, даход з якога складаў 150 руб., у 1877 г. селянінам І. Калатухам — другое цагельнае прадпрыемства, даход складаў 300 руб. У 1886 г. вёска, 110 двароў, 1345 жыхароў, у Целяшоўскай воласці Гомельскага павета; хлебазапасны магазін, ветраны млын, школа граматы. Асноўным заняткам вяскоўцаў было земляробства, якое сяляне спалучалі з кавальскім, сталярным рамёствамі. У 1909 г. 150 двароў, 985 жыхароў, належала Цярэніцкаму сельскагаспадарчаму таварыству, якое мела 1293 дзесяціны зямлі. З 8.12.1926 г. цэнтр сельсавета Уваравіцкага раёна, з 30.12.1927 г. у Івольскім сельсавеце, з 1938 г. у Гомельскім раёне. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., 146 двароў,

776 жыхароў; школа 1-й ступені. У 1930-я гады створаны калгас «1 Мая». Працавалі кузня, ветраны млын. У час Вялікай Айчыннай вайны вёска са жніўня 1941 г. па лістапад 1943 г. акупіравана нямецка-фашысцкімі захопнікамі. У складзе калгаса «1 Мая». На 1.1.1996 г. 102 двары, 188 жыхароў, з якіх 107 пенсіённага ўзросту.

ІВАНЬКАЎ, пасёлак у Целяшоўскім сельсавеце. Вядомы з пачатку XX ст. як хутар у Целяшоўскай воласці Гомельскага павета. Хутаране былі прыхаджанамі Целяшоўскага прыхода і наведвалі праваслаўную Пакроўскую царкву. У 1909 г. хутар, 4 двары, 18 жыхароў, належаў Целяшоўскаму і Задораўскаму сельскагаспадарчым таварыствам, якія валодалі 213 дзесяцінамі зямлі. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., пасёлак, 27 двароў, 160 жыхароў. З 8.12.1926 г. у Задораўскім сельсавеце Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. З 30.12.1927 г. у Целяшоўскім сельсавеце. У 1941 г. 32 двары, 144 жыхары. У верасні 1943 г. нямецка-фашысцкія захопнікі спалілі вёску (32 двары) і загубілі 8 жыхароў. Пасля вайны пасёлак адбудаваўся. З 17.4.1962 г. у Гомельскім раёне, у складзе калгаса «Чырвоная плошча» (цэнтр в. Целяшы). На 1.1.1996 г. 3 двары, 3 жыхары.

ІЛЬІЧ (былая назва Клёнкі), пасёлак ва Улукаўскім сельсавеце.

У 1926 г. 51 двор, 260 жыхароў. Пасялковыя дзеці наведвалі школу 1-й ступені, якая знаходзілася за 3 км у в. Раманавічы. З 8.12.1926 г. у Раманавіцкім сельсавеце Гомельскага раёна і акругі, з 26.7.1930 г. Гомельскага раёна. У 1941 г. 70 двароў, 315 жыхароў. У верасні 1943 г. нямецка-фашысцкія захопнікі спалілі ўвесь пасёлак (70 двароў) і загубілі 2 жыхароў. Пасля вайны адбудаваны. З 23.5.1959 г. ва Улукаўскім сельсавеце.

У складзе саўгаса «Бярозкі». На 1.1.1996 г. 108 двароў, 278 жыхароў. Радзіма Героя Савецкага Саюза М.І.Семянцова.

ПОМНІКІ АРХЕАЛОГІІ. Могільнік. За 5 км на поўнач ад пасёлка, ва ўрочышчы Баравая (Баравое), на першай надпоймавай тэрасе левага берага р. Сож. 20 насыпаў вышынёй 0,5—1,5 м, дыяметрам 8—10 м. Выявіў у 1980 г. А.А.Макушнікаў. Раскопкі не праводзіліся.

Селішча-1. На заходняй ускраіне пасёлка на краі першай надпоймавай тэрасы левага берага р. Сож. Шырыня селішча (паводле знаходак) 40 м. Выявіў у 1977 г. і абследаваў у 1980 г. А.А.Макушнікаў. Знойдзены абломкі ляпнога посуду, абпаленыя камяні. Селішча адносіцца да позняга этапу зарубінецкай культуры. Датуецца 2—5 ст. н. э.

Селішча-2. За 1 км на поўдзень ад пасёлка, ва ўрочышчы Гарэлы (Глыбокі) Алёс, на мысе правага берага невялікага ручая, які ўпадае ў Сож. Выявіў і абследаваў у 1980 г. А.А.Макушнікаў. Знойдзены рэшткі ганчарнай керамікі эпохі Кіеўскай Русі.

Матэрыялы абследавання селішчаў захоўваюцца ў Гомельскім абласным краязнаўчым музеі.

Стаянка-1. За 0,8 км ад пасёлка, ва ўрочышчы Гарэлы (Глыбокі) Алёс. Памер 50х70 м. Выявіў і абследаваў у 1979 г. Ю.У.Абадэнка. У культурным пласце 0,1 м знойдзены крамянёвыя прылады працы: ножападобныя пласціны, скрабкі, разцы, адшчэпы з рэтушшу, тронкавыя наканечнікі стрэл і інш.

Стаянка-2. На паўднёва-заходняй ускраіне пасёлка, на 10—12-метровай тэрасе р. Сож. Памер 30х50 м. Выявіў і абследаваў у 1979 г. Ю.У.Абадэнка. Культурны пласт 0,15 м. Сабрана 548 крамянёвых вырабаў, аналагічных крамянёваму інвентару стаянкі-1.

Стаянка-3. За 1,2 км на поўдзень ад пасёлка, на правым схіле ўрочышча Гарэлы (Глыбокі) Алёс, на мысе левага берага р. Сож. Памер 40х100 м. Выявіў і абследаваў у 1979 г. Ю.У.Абадэнка. Культурны пласт 0,15 м. Сабраны крамянёвыя прылады працы, блізкія да інвентару стаянак 1 і 2.

Стаянка-4. За 0,4 км на паўднёвы захад ад пасёлка. Памер 20х40 м. Выявіў і абследаваў у 1979 г. Ю.У.Абадэнка. Культурны пласт 0,1 м. Знойдзены крамянёвыя ножападобныя пласціны, скрабкі, разцы, вастрыі, адшчэпы з рэтушшу і інш. Стаянкі датуюцца 8—5-м тысячагоддзямі да н. э., адносяцца да эпохі мезаліту.

Матэрыялы абследавання захоўваюцца ў Гомельскім абласным краязнаўчым музеі.

БРАЦКАЯ МАГІЛА САВЕЦКІХ ВОІНАЎ. За 3,5 км на паўночны ўсход ад пасёлка, ва ўрочышчы Баравая. Пахава-

ны 49 воінаў, якія загінулі ў баях супраць нямецка-фашысцкіх захопнікаў у Вялікую Айчынную вайну. У 1973 г. на магіле пастаўлена стэла.

КАЛІНАЎКА, пасёлак у Целяшоўскім сельсавеце.

Вядомы з пачатку XX ст. як вёска ў Целяшоўскай воласці Гомельскага павета. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., 32 двары, 102 жыхары. З 8.12.1926 г. вёска ў Целяшоўскім сельсавеце Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. Быў створаны калгас «Чырвоны ўсход». Працавала кузня.

У 1941 г. 46 двароў. У верасні 1943 г. нямецка-фашысцкія захопнікі спалілі 40 двароў і загубілі 2 жыхароў. З 17.4.1962 г. у Гомельскім раёне. У складзе калгаса «Чырвоная плошча». На 1.1.1996 г. 21 двор, 30 жыхароў, 24 з якіх пенсіённага ўзросту.

ПОМНІКІ АРХЕАЛОГІІ. Курганны могільнік. За 0,5 км на ўсход ад пасёлка ва ўрочышчы Сіянск, побач з урочышчам Латышы. Захаваліся 25 курганоў вышынёй 0,5—2,5 м, дыяметрам 4—16 м. Вядомы з 1873 г., абследаваў у пачатку XX ст. Е.Р.Раманаў. У 1977 г. У.У.Багамольнікаў раскапаў 7 насыпаў. Знойдзены бронзавае паясное кольца, 2 бронзавыя пацеркі (цыліндрычная малінападобная і эліпсоідная з імітацыяй зерня). Могільнік датуецца 10—12 ст., належаў радзімічам.

Матэрыялы раскопак захоўваюцца ў Інстытуце гісторыі НАН Беларусі.

Селішча. За 0,3 км на паўночны ўсход ад пасёлка, на правым беразе р. Уза. Выявіў у 1979 г. А.І.Драбушэўскі, абследаваў у 1981 г. А.А.Макушнікаў. Знойдзены гліняныя прасліцы, рэшткі ляпнога і ганчарнага посуду. Адносіцца да 3-й чвэрці 1-га тысячагоддзя н. э. і да эпохі Кіеўскай Русі. Раскопкі не праводзіліся. Матэрыялы абследавання захоўваюцца ў Гомельскім абласным краязнаўчым музеі.

КАНТАКУЗАЎКА, вёска ў Зябраўскім сельсавеце. У 1863 г. вёска, у складзе аднайменнага фальварка, прыватная ўласнасць памешчыка Веражбіцкага, які меў 64 752 дзесяціны зямлі і карчму. У 1865 г. фальварак Кантакузаўку выкупіў князь Ф.І.Паскевіч. У 1884 г. вёска, 41 двор, 223 жыхары, у Насовіцкай воласці Гомельскага павета. У 1909 г. вёска, 48 двароў, 474 жыхары, належала вясковаму сельскагаспадарчаму таварыству, якое мела 747 дзесяцін зямлі. З 8.12.1926 г. цэнтр сельсавета Насовіцкага раёна, з 4.8.1927 г. Гомельскага раёна, з 30.12.1927 г. у Зябраўскім сельсавеце. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., 94 двары, 475 жыхароў. У вёсцы размяшчалася школа 1-й ступені. Быў створаны калгас «Чырвоны пуцілавец». Працавалі ветраны млын, кузня. У 1941 г. 100 двароў, 437 жыхароў.

У верасні 1943 г. нямецка-фашысцкія захопнікі знішчылі амаль усю вёску (98 двароў) і загубілі 6 жыхароў. У баях за вызваленне вёскі загінулі 4 савецкія воіны. Пасля вайны адбудавалася. У складзе эксперыментальнай базы «Гомельская». На 1.1.1996 г. 65 двароў, 110 жыхароў.

БРАЦКАЯ МАГІЛА САВЕЦКІХ ВОІНАЎ. На могілках. Пахаваны 4 воіны, якія загінулі ў 1943 г. у час вызвалення вёскі ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў. У 1968 г. на магіле пастаўлены помнік — скульптура воіна.

МАГІЛА АХВЯР ФАШЫЗМУ. На могілках. Пахаваны 5 мірных жыхароў вёскі, якіх нямецка-фашысцкія захопнікі расстралялі ў жніўні 1941 г. У 1967 г. на магіле пастаўлены абеліск.

КАРАНЁЎКА, пасёлак у Зябраўскім сельсавеце.

Вядомы з XVIII ст. як слабада ў Гомельскай воласці Беліцкага павета. У 1816 г. слабада, 156 рэвізскіх душ, прыватная ўласнасць фельдмаршала П.А.Румянцава. У 1833 г. вёска, цэнтр Каранёўскай эканоміі Гомельскага маёнтка. Да ведамства Каранёўскай эканоміі адносілася 5 вёсак: Зябраўка, Лагуны, Ларышчы, Старыя Івакі, Новыя Івакі, 5062 двары, 38 316 дзесяцін зямлі. З 1834 г. фальварак набыў князь І.Ф.Паскевіч, з 1852 г. фальварак у Гомельскім павеце. У 1886 г. тут працавала сенапрасавальная фабрыка. На 1.1.1996 г. 405 двароў, 1112 жыхароў. Вопытны лясгас. Дзевяцігадовая школа (176 вучняў), дзіцячыя яслі, Дом культуры, бібліятэка, фельчарска-акушэрскі пункт, магазін.

ПОМНІК АРХІТЭКТУРЫ. Сядзібны дом («паляўнічы домік»). На паўднёвай ускраіне пасёлка. Пабудаваны ў 2-й палавіне XIX ст. з цэглы.

КАСЦЮКОЎКА, вёска у Яромінскім сельсавеце. У першай палавіне XIX ст. у

складзе маёнтка. У 1848 г. вёска, 75 двароў, прыватная ўласнасць у Беліцкім павеце Магілёўскай губерні. На вялікай паштовай дарозе Санкт-Пецярбург — Кіеў размяшчаўся пастаялы двор, які ўтрымліваўся за кошт земскага збору (здаваўся ў арэнду купцу Ш.Уцяеўскаму за 35 руб. серабром). Станцыйны драўляны дом складаўся з дзвюх палавін. Пакоі былі з мэбляй: 4 сталы, некалькі стулаў, 2 канапы, 2 ложкі, люстэрка, гадзіннік. У другой палавіне дома — кухня і каморы. У двары размяшчаліся флігель, памяшканні для ямшчыкоў, фуражу, канюшня, пуня, павець, свіран. У вёсцы меўся шынок. У 1863 г. 279 рэвізскіх душ, прыватная ўласнасць памешчыка Восіпа Усцінавіча, які валодаў 1100 дзесяцінамі. Цагельны завод. У 1864 г. прыватная ўласнасць палкоўніка Станіслава Нолькіна. У 1872 г. 275 рэвізскіх душ, належала генерал-маёру барону С.І.Нолькіну, які валодаў 1142 дзесяцінамі зямлі. У 1879 г. крупадзёрка, на якой штогод выраблялася 230 пудоў круп, даход складаў 150 руб. У 1886 г. 123 двары, 688 жыхароў, у Пакалюбіцкай воласці Гомельскага павета; хлебазапасны магазін, школа граматы. Вяскоўцы былі прыхаджанамі Яромінскага прыхода і наведвалі праваслаўную Пакроўскую царкву. У 1909 г. 178 двароў, 1242 жыхары, належала вясковаму сельскагаспадарчаму таварыству, якое валодала 1239 дзесяцінамі зямлі. Апошнім уладальнікам фальварка быў памешчык С.І.Нолькін, 610 дзесяцін зямлі. У 1909 г. аднакласная царкоўнапрыходская школа. З 8.12.1926 г. цэнтр сельсавета Гомельскага раёна. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., 158 двароў, 845 жыхароў, школа 1-й ступені. У 1971 г. 440 двароў, 1556 жыхароў. Вучэбна-доследная гаспадарка прафесійна-тэхнічнага вучылішча. Фабрыка швейных вырабаў. Пачатковая школа, клуб, бібліятэка, фельчарска-акушэрскі пункт, магазін. На 1.1.1996 г. 379 двароў, 957 жыхароў. Бібліятэка, фельчарска-акушэрскі пункт, магазін. Радзіма беларускага мастака П.Н.Гаўрыленкі, дзяржаўнага і партыйнага дзеяча І.Ф.Кломава.

КЛІМАЎКА, вёска ў Прыбыткаўскім сельсавеце, цэнтр эксперыментальнай базы «Гомельская».

У XVIII ст. вёска ў Гомельскай воласці Вялікага княства Літоўскага, з 1772 г. у Расійскай імперыі. У 1775 г. прыватная ўласнасць фельдмаршала П.А.Румянцава-Задунайскага. У 1778 г. 349 рэвізскіх душ. У вёсцы размяшчаўся шкляны завод, на якім працавалі 22 чалавекі. У 1819 г. на заводзе выраблялі бутэлькі для шампанскага, лямпы, крышталь. У 1833 г. 587 рэвізскіх душ, у Клімавіцкай эканоміі Гомельскага маёнтка Гомельскай воласці Беліцкага павета. У 1862 г. 98 двароў, 287 рэвізскіх душ мужчынскага полу, якія валодалі 1296 дзесяцінамі зямлі. У 1886 г. 118 двароў, 771 жыхар, у Насовіцкай воласці Гомельскага павета; ветраны млын, аднакласная царкоўнапрыходская школа. Традыцыйныя рамёствы: сталярнае, шавецкае. Вяскоўцы былі прыхаджанамі Прыбыткаўскага прыхода і наведвалі праваслаўную Раства Багародзіцы царкву. У 1909 г. вёска, 48 двароў, 474 жыхары, належала вясковаму сельскагаспадарчаму таварыству, якое валодала 1558 дзесяцінамі зямлі. З 8.12.1926 г. цэнтр сельсавета Насовіцкага раёна, з 4.8.1927 г. у Гомельскім раёне. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., 303 двары, 1474 жыхары; школа 1-й ступені. У 1930 г. у вёсцы быў арганізаваны калгас «Перамога». Працавалі кузня, ветраны млын, конная крупадзёрка.

З 16.4.1954 г. у Прыбыткаўскім сельсавеце. У 1972 г. 307 двароў, 924 жыхары. Сепаратарны пункт, швейная майстэрня. Васьмігадовая школа, Дом культуры, бібліятэка, дзіцячы сад, фельчарска-акушэрскі пункт, сталовая, 3 магазіны. На 1.1.1996 г. 395 двароў, 936 жыхароў. Сярэдняя школа (630 вучняў), дзіцячы сад, бібліятэка, фельчарска-акушэрскі пункт, сталовая, 2 магазіны, лазня. Радзіма беларускага вучонага У.Н.Сідарцова.

ПОМНІК АРХЕАЛОГІІ. Гарадзішча. За 0,4 ка на ўсход ад вёскі, на беразе р. Вуць. Пляцоўка авальная, памерам 30х20 м, умацаванняў не мае. Абследавалі Е.Р.Раманаў (1910), У.У.Багамольнікаў (1976). Раскопкі не праводзіліся.

ПОМНІК ЗЕМЛЯКАМ. Каля клуба. На ўшанаванне памяці 224 землякоў з вёсак Клімаўка, Каравышань, Цагельня, якія загінулі ў Вялікую Айчынную вайну. У 1968 г. пастаўлена стэла.

КЛІМАЎСКІ, пасёлак у Яромінскім сельсавеце. Вядомы як фальварак. У 19 ст. належаў фельдмаршалу П.А.Румянцаву-

Задунайскаму і знаходзіўся ў Гомельскай воласці Беліцкага павета Магілёўскай губерні. У 1833 г. фальварак у Клімавіцкай эканоміі Гомельскага маёнтка, прыватная ўласнасць фельдмаршала П.А.Румянцава-Задунайскага. З 1834 г. прыватная ўласнасць князя І.Ф.Паскевіча. У Клімавіцкую эканомію ўваходзіла 12 вёсак, 787 двароў, 6687 жыхароў, 4343 дзесяціны зямлі. У фальварку працаваў піваварны завод, на якім выраблялася піва 6777 вёдзер 3 кварты, у 1832 г. прададзена 4025 вёдзер 8 кварт на суму 9402 руб. 79 кап. Піва развозілася па шынках. У фальварку працавала малацільная машына, знаходзіўся хлебазапасны магазін. Праз фальварак праходзіла Кіеўская шаша, на якой размяшчалася дарожная станцыя Клімаўск. У фальварку працаваў цагельны завод двараніна М.А.Івіцкага. У 1909 г. фальварак, 1 двор, 20 жыхароў, у Насовіцкай воласці Гомельскага павета, належаў княгіні І.Паскевіч, якая валодала 654 дзесяцінамі зямлі. З 8.12.1926 г. у Касцюковіцкім сельсавеце Гомельскага раёна. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., 30 двароў, 137 жыхароў. Дарожная станцыя, 2 двары, 10 жыхароў. У пасёлку быў створаны калгас «Перамога». Працаваў ветраны млын, конная крупадзёрка. На 1.1.1996 г. 35 двароў, 60 жыхароў. У складзе калгаса імя XXII з'езда КПСС.

КРАСНАЕ, вёска, цэнтр сельсавета і калгаса «Перамога». У XVIII ст. прыватная ўласнасць у Вялікім княстве Літоўскім. З 1772 г. у Расійскай імперыі. У 1779 г. у вёсцы была пабудавана драўляная праваслаўная Успенская царква, якой належала 36 дзесяцін зямлі. У 1833 г. сяло, 198 рэвізскіх душ мужчынскага полу, у складзе Новікаўскай эканоміі Гомельскага маёнтка, прыватная ўласнасць графа М.П.Румянцава. З 1834 г. прыватная ўласнасць князя І.Ф.Паскевіча. У 1856 г. размяшчалася народнае вучылішча, у якім вучылася 18 хлопчыкаў. У 1886 г. сяло, 101 двор, 682 жыхары; хлебазапасны магазін, аднакласнае народнае вучылішча, у якім у 1888 г. вучылася 69 хлопчыкаў і 9 дзяўчынак. Значнае месца ў гаспадарчым жыцці вяскоўцаў займалі рамёствы: кавальскае, шавецкае. У 1889 г. у прыход праваслаўнай Успенскай царквы ўваходзіла 2378 прыхаджан сяла Краснае і навакольных вёсак. У 1909 г. 184 двары, 1229 жыхароў, належала мясцоваму сельскагаспадарчаму таварыству, якое валодала 1418 дзесяцінамі зямлі. З 8.12.1926 г. цэнтр сельсавета, з 30.12.1927 г. у складзе Ціценскага сельсавета Гомельскага раёна. Паводле перапісу насельніцва 1926 г., 170 двароў, 874 жыхары, школа 1-й ступені. У 1930-я гады створаны калгас «1 Мая». У вёсцы працавала кузня. У Айчынную вайну восенню 1943 г. у баях з нямецка-фашысцкімі захопнікамі за вызваленне вёскі загінула 258 воінаў і 5 партызан. У 1962 г. пасёлкі Светлы, Камунар, Громкі зліліся з в. Краснае. У 1972 г. 629 двароў, 2320 жыхароў. Камбінат бытавога абслугоўвання. Сярэдняя школа, Дом культуры, бібліятэка, амбулаторыя, аддзяленне сувязі, 3 магазіны. На 1.1.1996 г. 1066 двароў, 3663 жыхары. Сярэдняя школа (617 вучняў), дзіцячы сад, Дом культуры, бібліятэка, амбулаторыя, сталовая, 4 магазіны, лазня. Свята-Успенская царква.

БРАЦКАЯ МАГІЛА САВЕЦКІХ ВОІНАЎ І ПАРТЫЗАН. У скверы, каля будынка праўлення калгаса «Перамога». Пахаваны 265 воінаў і 5 партызан, якія загінулі восенню 1943 г. у баях супраць нямецка-фашысцкіх захопнікаў. У 1959 г. на магіле пастаўлены помнік — скульптура воіна. У 1992 г. узведзены мемарыял.

КРАЎЦОЎКА, вёска ў Цярухскім сельсавеце. Вёска вядома як прыватная ўласнасць у Вялікім княстве Літоўскім. З 1772 г. у Расійскай імперыі, у 1773 г. 36 двароў, 234 жыхары. З 1776 г. прыватная ўласнасць фельдмаршала П.А.Румянцава. У 1788 г. 164 рэвізскія сялянскія душы, у Гомельскай воласці Беліцкага павета. Вёска адносілася да Клімавіцкай эканоміі Гомельскага маёнтка. У 1833 г. 150 рэвізскіх душ, з 1834 г. прыватная ўласнасць князя І.Ф.Паскевіча. З 1852 г. у Гомельскім павеце. У 1856 г. народнае вучылішча, у 1868 г. навучалася 15 хлопчыкаў. У 1886 г. вёска, 118 двароў, 648 жыхароў, у Маркавіцкай воласці Гомельскага павета; хлебазапасны магазін, вадзяны млын, школа граматы. У вёсцы былі распаўсюджаны рамёствы і промыслы: адыходны (даход з якога складаў 50 руб.), шавецтва (даход 10 руб.), кавальства (даход 50 руб.), кравецтва (даход 20 руб.). У 1893 г. у вёсцы была пабудавана драўляная праваслаўная Троіцкая царква, у

прыход якой у 1898 г. уваходзіла 1768 прыхаджан Краўцоўкі і навакольных вёсак. У 1909 г. сяло, 185 двароў, 569 жыхароў, належала вясковаму сельскагаспадарчаму таварыству, якое валодала 2084 дзесяцінамі зямлі. З 8.12.1926 г. цэнтр сельсавета Насовіцкага, з 4.8.1927 г. Церахоўскага раёнаў. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., 247 двароў, 1228 жыхароў, школа 1-й ступені. У 1930-я гады створаны калгас «4-ы заключны». У вёсцы працавалі вадзяны млын, кузня. У 1941 г. 303 двары, 763 жыхары. У верасні 1943 г. нямецка-фашысцкія захопнікі спалілі амаль усю вёску (300 двароў) і загубілі 4 жыхароў. На 1.1.1996 г. 172 двары, 357 жыхароў. Фельчарска-акушэрскі пункт, бібліятэка, магазін.

ЛАПАЦІНА, вёска ў Пакалюбіцкім сельсавеце. Вядома з канца XVIII ст. як прыватная ўласнасць фельдмаршала М.П.Румянцава-Задунайскага ў Гомельскай воласці Беліцкага павета. У 1803 г. у вёсцы 29 двароў, 158 жыхароў, адносілася да Багуслаўскай эканоміі, у 1833 г. 252 рэвізскія душы. З 1834 г. прыватная ўласнасць князя І.Ф.Паскевіча. У 1850 г. 121 двор, 608 жыхароў. У 1864 г. у вёсцы быў шынок, даход з якога ў эканомію Гомельскага маёнтка складаў 25 руб.

У 1886 г. 134 двары, 782 жыхары, у Пакалюбіцкай воласці Гомельскага павета, школа граматы.

У 1909 г. 213 двароў, 1286 жыхароў, належала вясковаму сельскагаспадарчаму таварыству, якое мела 1683 дзесяціны зямлі. У 1909 г. царкоўнапрыходская школа. З 8.12.1926 г. у Пакалюбіцкім сельсавеце Гомельскага раёна. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., 331 двор, 1820 жыхароў, школа 1-й ступені. Быў створаны калгас «Чэлюскінец». У 1936 г. у вёсцы працавала бібліятэка. У Вялікую Айчынную вайну загінула 174 землякі ў баях супраць нямецка-фашысцкіх захопнікаў. У 1972 г. 189 двароў, 695 жыхароў. Цагельня. Сярэдняя школа, клуб, бібліятэка, фельчарска-акушэрскі пункт, магазін. На 1.1.1996 г. 267 двароў, 805 жыхароў. Сярэдняя школа (346 вучняў), музычная школа, Дом культуры, бібліятэка, фельчарска-акушэрскі пункт, сталовая, 2 магазіны, лазня.

ПОМНІК ЗЕМЛЯКАМ. Каля школы. На ўшанаванне памяці 174 землякоў, якія загінулі на франтах Вялікай Айчыннай вайны. У 1967 г. пастаўлены помнік.

ЛЕШЧЫНЕЦ, вёска ў Давыдаўскім сельсавеце. Вядома з XIX ст. у Гомельскай воласці Беліцкага павета як прыватная ўласнасць князя І.Ф.Паскевіча. У 1850 г. у вёсцы 7 двароў, 46 жыхароў, у Новікаўскай эканоміі Гомельскага маёнтка. У 1862 г. 9 двароў, 20 рэвізскіх душ мужчынскага полу, 105 дзесяцін зямлі. У 1909 г. 21 двор, 145 жыхароў, у Гомельскай воласці Гомельскага павета, належала вясковаму сельскагаспадарчаму таварыству, якое валодала 125 дзесяцінамі зямлі. З 8.12.1927 г. цэнтр сельсавета, з 30.12.1927 г. у складзе Давыдаўскага сельсавета. У 1926 г. 56 двароў, 259 жыхароў. У вёсцы размяшчалася рамонтная майстэрня Гомельскай МТС, кузня завода імя Ланцуцкага. У баях за вызваленне вёскі і Гомеля ў лістападзе 1943 г. загінула 277 воінаў і 1 партызан. Пасля вайны вёска адбудавалася. У 1949 г. на магіле савецкіх воінаў пастаўлены абеліск. З 1964 г. у межах г. Гомеля.

ЛЮБНЫ, вёска ў Давыдаўскім сельсавеце. У XIX ст. вёска ў складзе аднайменнага маёнтка, які належаў дваранам Шандзікоўскім. У 1878 г. яны мелі 255 дзесяцін зямлі і вялізны сад, даход з якога складаў 100 руб. У 1882 г. вёска, 26 двароў, 175 жыхароў, у Гомельскай воласці Гомельскага павета. У 1909 г. 52 двары, 368 жыхароў, належала мясцоваму сельскагаспадарчаму таварыству, якое валодала 154 дзесяцінамі зямлі. У 1914 г. апошнім уладальнікам быў член павятовага суда, адстаўны генерал-маёр І.А.Шандзікоўскі. У 1919 г. створана сельскагаспадарчая арцель. У 1925 г. заснаваны цагельны завод № 3. З 8.12.1926 г. у складзе Давыдаўскага сельсавета Гомельскага раёна. З 1930 г. у прамгасе «Чырвоны Кастрычнік», з 5 лістапада 1934 г. у межах г. Гомеля.

МАКАЎЕ, вёска ў Чарацянскім сельсавеце, цэнтр калгаса «Першамайскі». Вядома з канца XVIII ст. як прыватная ўласнасць дваран Фашчаў. У 1848 г. вёска, 232 рэвізскія душы, прыватная ўласнасць памешчыка Карла Фашча ў Беліцкім павеце Магілёўскай губерні. У 1862 г. 283 рэвізскія душы, 1420 дзесяцін зямлі. На рацэ Цераха працавалі сукнавальня, вадзяны млын, плаціна, якую сяляне трымалі ў спраўнасці. Піцейны дом. У 1882 г. 133

двары, 740 жыхароў, у Маркавіцкай воласці Гомельскага павета. Традыцыйныя рамёствы: кавальства, кравецтва, шавецтва, сталярства. У вёсцы размяшчаўся хлебазапасны магазін. У 1886 г. 135 двароў, 749 жыхароў, цагельны завод. Вяскоўцы былі прыхаджанамі Чарацянскага прыхода і наведвалі праваслаўную Успенскую царкву. У 1909 г. 215 двароў, 1257 жыхароў, належала мясцоваму сельскагаспадарчаму таварыству, якое мела 2663 дзесяціны зямлі. З 8.12.1926 г. цэнтр сельсавета Насовіцкага, з 4.8.1927 г. Церахоўскага раёнаў. У 1926 г. 205 двароў, 1014 жыхароў, школа 1-й ступені. З 30.12.1927 г. у складзе Пракопаўскага сельсавета Церахоўскага раёна.

У 1928 г. былі заснаваны цагельны, у 1929 г. ганчарны заводы. У 1930 г. створаны калгас «Асветнік», у якім працавалі 2 ветраныя млыны, кузня. У 1941 г. 238 двароў, 637 жыхароў. У верасні 1943 г. нямецка-фашысцкія захопнікі спалілі 177 двароў і загубілі 10 жыхароў. Пасля вайны адбудавалася. У 1972 г. 206 двароў, 540 жыхароў. Пачатковая школа, клуб, бібліятэка, фельчарска-акушэрскі пункт, магазін. На 1.1.1956 г. 226 двароў, 559 жыхароў. Пачатковая школа (60 вучняў), Дом культуры, бібліятэка, комплексна-прыёмны пункт, сталовая, 3 магазіны, лазня.

МАГІЛА АХВЯР ФАШЫЗМУ. На могілках. Пахаваны мірныя жыхары, якіх загубілі нямецка-фашысцкія захопнікі ў Вялікую Айчынную вайну. На магіле пастаўлены абеліск.

МАЛІНАЎКА, пасёлак у Цярэніцкім сельсавеце.

З пачатку XX ст. у Целяшоўскай воласці Гомельскага павета. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., 28 двароў, 135 жыхароў. З 8.12.1926 г. у Іванаўскім сельсавеце Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі, з 17.4.1962 г. у Гомельскім раёне. У складзе калгаса «1 Мая». На 1.1.1996 г. 8 двароў, 14 жыхароў, 10 з якіх пенсіённага ўзросту.

МАНЕЕЎ, пасёлак у Аздзелінскім сельсавеце.

З пачатку XX ст. вядомы як хутар у Рудзянецкай воласці Гомельскага павета Магілёўскай губерні. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., пасёлак, 13 двароў, 66 жыхароў. З 8.12.1926 г. у Рогаўскім сельсавеце Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. З 30.12.1927 г. пасёлак у Аздзелінскім сельсавеце Уваравіцкага раёна. З 17.4.1962 г. у Гомельскім раёне. У складзе калгаса імя Кірава. На 1.1.1996 г. 4 двары, 14 жыхароў.

МАРКАВІЧЫ, вёска, цэнтр сельсавета і калгаса «Чырвоны сцяг». Упершыню ўпамінаецца ў 1526—1531 гг. у час удакладнення каралём Жыгімонтам I межаў паміж Вялікім княствам Літоўскім і Чарнігаўскім княствам. У 1640 г. сяло, 6 дымоў, у Гомельскім старостве Вялікага княства Літоўскага. У 1729 г. была пабудавана драўляная праваслаўная царква Архістратыга Міхаіла. У 1771 г. тут размяшчалася мытня. З 1772 г. у Расійскай імперыі. У 1773 г. сяло, 144 двары, 885 жыхароў. У сяле размяшчалася карчма (17 жыхароў). З 1773 г. сяло ў Гомельскай воласці Рагачоўскай правінцыі. З 1776 г. прыватная ўласнасць графа П.А.Румянцава-Задунайскага. У 1788 г. 761 рэвізская душа. У 1822 г. пабудавана з цэглы праваслаўная Кацярынінская царква (архітэктар Дж. Кларк). У 1824 г. у царкоўнапрыходскай школе навучалася 27 вучняў. У 1833 г. 369 рэвізскіх душ, у 1834 г. прыватная ўласнасць князя І.Ф.Паскевіча. З 1852 г. у Гомельскім павеце. У 1856 г. у народным вучылішчы навучаліся 32 хлопчыкі, у 1867 г. — 52 хлопчыкі і 7 дзяўчынак. У 1862 г. размяшчаўся хлебазапасны магазін, шынок. У 1875 г. селянін Цімафей Карэба заснаваў тут крупадзёрку. У 1882 г. цэнтр воласці, 285 двароў, 1775 жыхароў. Традыцыйныя рамёствы: бондарства, кравецтва, сталярства. Асабліва славіліся гарбары і муляры. У 1886 г. 273 двары, 1575 жыхароў, 5 ветраных млыноў, 20 лавак, 2 піцейныя дамы, 2 яўрэйскія малітоўныя дамы, валасное праўленне. У 1898 г. прыход Кацярынінскай царквы ахопліваў 1338 прыхаджан. Ёй належала больш як 56 дзесяцін зямлі. Прыход праваслаўнай царквы Архістратыга Міхаіла — 2197 прыхаджан, яна мела 36 дзесяцін зямлі. У 1909 г. 483 двары, 3995 жыхароў, належала Маркавіцкаму сельскагаспадарчаму таварыству, якое мела 4411 дзесяцін зямлі. У 1914 г. была пабудавана двухпавярховая школа. З 8.12.1926 г. цэнтр сельсавета Насовіцкага, з 26.7.1930 г. Церахоўскага раёнаў. Паводле перапісу 1926 г., 307 двароў, 1867 жыхароў. Тут размяшчалася школа

1-й ступені. Быў створаны калгас «Чырвоны сцяг». У сяле працавалі ганчарна-цагельная арцель «Абарона працы», конная крупадзёрка, ветраны млын. У час Вялікай Айчыннай вайны вёска са жніўня 1941 г. па лістапад 1943 г. акупіравана нямецка-фашысцкімі захопнікамі. У баях за вызваленне вёскі ўвосень 1943 г. загінула 69 воінаў. У Айчынную вайну ў баях супраць нямецка-фашысцкіх захопнікаў загінулі 164 землякі. У 1972 г. сепаратарны пункт, швейная майстэрня, сярэдняя школа, бібліятэка, бальніца, аптэка, аддзяленне сувязі, сталовая, 3 магазіны. У 1986 г. малаказавод, комплексна-прыёмны пункт, дзіцячы сад. На 1.1.1996 г. 402 двары, 978 жыхароў. Радзіма беларускай паэтэсы Т.В.Мельчанка.

БРАЦКАЯ МАГІЛА САВЕЦКІХ ВОІНАЎ. На паўночна-ўсходняй ускраіне вёскі, у скверы. Пахаваны 69 воінаў, якія загінулі восенню 1943 г. у баях супраць нямецка-фашысцкіх захопнікаў. У 1959 г. на магіле пастаўлены помнік — скульптура воіна.

ПОМНІК ЗЕМЛЯКАМ. Каля клуба. На ўшанаванне памяці 164 землякоў, якія загінулі ў гады Вялікай Айчыннай вайны. У 1968 г. пастаўлены абеліск.

МАСЦІШЧА, пасёлак у Пакалюбіцкім сельсавеце.

Вядомы з XX ст. Паводле перапісу 1926 г., 45 двароў, 221 жыхар. З 8.12.1926 г. у Лапацінскім сельсавеце Гомельскага раёна і акругі, з 30.12.1927 г. у Пакалюбіцкім сельсавеце. У 1938 г. пасёлак Арол зліўся з пасёлкам Масцішча. У 1941 г. 53 двары, 330 жыхароў. У верасні 1943 г. нямецка-фашысцкія захопнікі знішчылі амаль усю вёску (51 двор) і загубілі 1 мірнага жыхара. Пасля вайны пасёлак адбудаваўся. У складзе калектыўнай дзяржаўнай гаспадаркі «Лапацінская». На 1.1.1996 г. 60 двароў, 149 жыхароў. Радзіма Героя Сацыялістычнай Працы Л.В.Шапавалавай.

МІХАЛЬКІ, вёска ў Даўгалескім сельсавеце, цэнтр саўгаса «Мірны». Упершыню ўпамінаецца як сяло Міхалкава ў 1526—1531 гг. у час удакладнення межаў польскім каралём Жыгімонтам I паміж Вялікім княствам Літоўскім і Чарнігаўскім княствам. З 1773 г. у Расійскай імперыі. У XVIII ст. вёска вядома як цэнтр аднайменнага маёнтка, прыватная ўласнасць памешчыцы П.Валадзьковічавай, у 1850 г. пасля яе смерці маёнтак перайшоў у спадчыну да пляменніцы памешчыцы Станіславы Хацяноўскай, якая стала валодаць у 1853 г. 14 383 дзесяцінамі зямлі, піцейным домам (даход 200 руб.), ветраным млыном (даход 250 руб.), вінакурным заводам (даход 1560 руб.). У 1862 г. вёска, 38 двароў, 149 рэвізскіх душ, у Дзятлаўскай воласці Гомельскага павета. Адстаўны маёр Карнелій Хацяноўскі распачаў тут прамысловую дзейнасць. У 1873 г. быў заснаваны дзягцярна-смалакурны завод , на якім працавалі 1 майстар і 2 рабочыя (даход 200 руб.). У 1876 г. заснаваны цагельны завод, на якім працавалі 1 майстар, 4 рабочыя (даход 200 руб.). У 1867 г. 208 сялянскіх душ, 1179 дзесяцін зямлі. У 1886 г. 73 двары, 505 жыхароў, праваслаўная капліца, млын, хлебазапасны магазін. Вяскоўцы займаліся ў асноўным земляробствам, якое спалучалася з кавальскім, калёсным і бондарным промысламі. У 1909 г. 124 двары, 842 жыхары, належала вясковаму сельскагаспадарчаму таварыству, якое мела 943 дзесяціны зямлі. Маёнтак, 1 двор, 16 жыхароў, 11 381 дзесяціна зямлі, належала сялянскаму Пазямельнаму банку. З 8.12.1926 г. цэнтр сельсавета Дзятлавіцкага раёна, з 4.8.1927 г. Гомельскага раёна. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., 191 двор, 1090 жыхароў, школа 1-й ступені. У 1930-я гады ў вёсцы створаны калгас «1 Жніўня». У вёсцы працавала ваўначоска. У 1941 г. 144 двары, 451 жыхар. У лістападзе 1943 г. нямецка-фашысцкія захопнікі спалілі 58 двароў, загубілі 19 жыхароў. У Вялікую Айчынную вайну са жніўня 1941 г. па чэрвень 1942 г. у вёсцы дзейнічала патрыятычнае падполле пад кіраўніцтвам Ц.Ф.Марозава, М.Я.Мацвеенкі і К.В.Бурага. У 1943 г. нямецка-фашысцкія захопнікі арыштавалі і закатавалі 20 падпольшчыкаў. У 1973 г. васьмігадовая школа, клуб, бібліятэка, дзіцячы сад, фельчарска-акушэрскі пункт, аддзяленне сувязі, магазін. На 1.1.1996 г. 264 двары, 747 жыхароў. Дзевяцігадовая школа (162 вучні), Дом культуры, бібліятэка, фельчарска-акушэрскі пункт, сталовая, 2 магазіны, лазня.

ПОМНІК ПАДПОЛЬШЧЫКАМ. У цэнтры вёскі. На ўшанаванне памяці 20

падпольшчыкаў, закатаваных у 1943 г. нямецка-фашысцкімі захопнікамі. Устаноўлены ў 1977 г.

МУРАЎЧЫ, пасёлак у Целяшоўскім сельсавеце.

Вядомы з XX ст. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., 18 двароў, 98 жыхароў. З 8.12.1926 г. у Рудня-Целяшоўскім сельсавеце Уваравіцкага раёна, з 30.12.1927 г. у Целяшоўскім сельсавеце. Пасялковыя дзеці наведвалі школу за 2 км у вёсцы Рудня-Целяшоўская. Пасялкоўцы ўваходзілі ў калгас «Чырвоная плошча», які размяшчаўся ў в. Целяшы.

З 17.4.1962 г. у складзе Гомельскага раёна.

На 1.1.1996 г. 7 двароў, 10 жыхароў.

МЯДЗВЕДЖЫ ЛОГ, пасёлак ва Улукаўскім сельсавеце. Вядомы з пачатку XX ст. у Гомельскай воласці Гомельскага павета. З 8.12.1926 г. у складзе Галавінскага сельсавета Гомельскага раёна і акругі, з 30.12.1930 г. ва Улукаўскім сельсавеце. У 1926 г. 15 двароў, 75 жыхароў. Пасялковыя дзеці наведвалі школу 1-й ступені за 4 км у Галавінцах. У 1941 г. 29 двароў, 110 жыхароў. У верасні 1943 г. нямецка-фашысцкія захопнікі спалілі ўвесь пасёлак (29 двароў). Пасля вайны ён адбудаваўся. У складзе саўгаса «Бярозкі». На 1.1.1996 г. 42 двары, 85 жыхароў.

НІЖНІ БРЫЛЁЎ, вёска ў Краснен-скім сельсавеце (з 30 снежня 1961 г. у межах г. Гомеля). У пачатку XIX ст. вёска ў складзе аднайменнага маёнтка Гомельскай воласці Беліцкага павета, з 1852 г. у Гомельскім павеце. З 1870 г. прыватная ўласнасць купца Пітунова, які валодаў 157 дзесяцінамі зямлі і садам, даход з якога складаў 100 руб. У 1884 г. школа граматы. У пачатку XX ст. маёнтак належаў мяшчанцы Е.Пітуновай, якая мела 46 дзесяцін зямлі і 2 заводы ў вёсцы Ціцянкі — цагельны і тарфяны. У 1909 г. вёска, 50 двароў, 273 жыхары, належала часткова мясцоваму сельскагаспадарчаму таварыству, якое мела 14 дзесяцін зямлі, і часткова Е.Пітуновай. У 1913 г. у вёсцы працавала земская школа. З 8.12.1926 г. у Старамільчанскім сельсавеце Гомельскага раёна і акругі. У 1926 г. 42 двары, 213 жыхароў, кузня, сталярная майстэрня, цагельны завод. На базе дарэвалюцыйнай школы была створана школа 1-й ступені.

НОВАЯ БУДА, вёска ў Прыбараўскім сельсавеце. Вядома з пачатку XIX ст. як прыватная ўласнасць фельдмаршала П.А.Румянцава ў Гомельскай воласці Беліцкага павета Магілёўскай губерні. Адносілася да Новікаўскай эканоміі Гомельскага маёнтка. У 1833 г. 34 рэвізскія душы, з 1834 г. прыватная ўласнасць князя І.Ф.Паскевіча. У 1852 г. 14 дамоў, 95 жыхароў, у Макееўскай эканоміі Гомельскага маёнтка Гомельскага павета. У 1860 г. вёска, 48 рэвізскіх душ. У вёсцы размяшчаўся хлебазапасны магазін. Вяскоўцы былі прыхаджанамі Бабовіцкага прыхода і наведвалі Успенскую царкву. У 1909 г. 32 двары, 237 жыхароў, у Дзятлаўскай воласці Гомельскага павета Магілёўскай губерні, належала вясковаму сельскагаспадарчаму таварыству, якое валодала 32 1/2 дзесяцінамі зямлі. З 8.12.1926 г. у Прыбараўскім сельсавеце Гомельскага раёна. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., 67 двароў, 361 жыхар. У 1930 г. створаны калгас «Чырвоны будаўнік», працавала кузня. У час Вялікай Айчыннай вайны вёска са жніўня 1941 г. па лістапад 1943 г. акупіравана нямецка-фашысцкімі захопнікамі. Вёска ў складзе вучгаса СПТВ-185. Магазін. На 1.1.1996 г. 137 двароў, 319 жыхароў.

НОВАЯ МІЛЬЧА, вёска ў Краснен-скім сельсавеце, цэнтр Гомельскай птушкафабрыкі. Вядома з канца XVIII ст. як слабада. У 1788 г. 94 рэвізскія душы, прыватная ўласнасць М.П.Румянцава, у Гомельскай воласці Беліцкага павета. У 1816 г. слабада, 134 рэвізскія душы, у складзе Новікаўскай эканоміі Гомельскага маёнтка. У 1843 г. у вёсцы размяшчалася стараверская часоўня. У 1850 г. 84 двары, 356 душ мужчынскага полу, у 1852 г. у Гомельскім павеце, прыватная ўласнасць графа І.Ф.Паскевіча. У 1864 г. у вёсцы размяшчаўся шынок. У 1886 г. слабада, 140 двароў, 588 жыхароў, хлебазапасны магазін, млын, лаўка. Вяскоўцы займаліся ў асноўным земляробствам, якое спалучалася з рознымі промысламі: адыходным, кавальскім, бандарным, сталярным, якія прыносілі значны даход у гаспадарку. У 1909 г. слабада, 205 двароў, 243 жыхары, належала мясцоваму сельскагаспадарчаму таварыству, якое валодала 1415 дзесяцінамі зямлі. У 1913 г. земская школа. З 8.12.1926 г. — цэнтр сельсавета ў Гомельскім раёне, а 30.12.1927 г. у Стара-

мільчанскім сельсавеце. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., 255 двароў, 1235 жыхароў, школа 1-й ступені. У 1930-я гады быў створаны калгас «Авангард». Вёска ў час Вялікай Айчыннай вайны са жніўня 1941 г. па лістапад 1943 г. акупіравана нямецка-фашысцкімі захопнікамі. У 1973 г. сярэдняя школа, клуб, бібліятэка, дзіцячы сад, фельчарска-акушэрскі пункт, аддзяленне сувязі, сталовая, 2 магазіны. З 28.2.1983 г. частка вёскі ў межах г. Гомеля. На 1.1.1996 г. 275 двароў, 829 жыхароў. Радзіма поўнага кавалера ордэна Славы В.Дз.Вятошкіна, беларускага мастака В.К.Жыхарава.

НОВІКІ, пасёлак, да 23 мая 1962 г. у Пакалюбіцкім сельсавеце. Вядомы з XVIII ст. як фальварак — прыватная ўласнасць графа Румянцава ў Беліцкім павеце Магілёўскай губерні. У 1833 г. у склад фальварка ўваходзіла 6 населеных пунктаў, 623 двары, 3982 жыхары, 1254 дзесяціны зямлі. У фальварку размяшчаўся хлебазапасны магазін. У 1834 г. уладанне князя І.Ф.Паскевіча, з 1852 г. у Пакалюбіцкай воласці Гомельскага павета. У 1884 г. фальварак належаў К.М.Коршунаву, які меў 664 дзесяціны зямлі. У 1909 г. хутар, 1 двор, 1 жыхар, належаў Лапацінскаму сельскагаспадарчаму таварыству. З 30.12.1927 г. у складзе Ціценскага сельсавета. У 1927 г. на базе фальварка была створана сельскагаспадарчая арцель «Вялікія Новікі». У 1926 г. 2 двары, 6 жыхароў. Пасёлак 23 мая 1962 г. зліўся з пас. Востраў.

НОВЫ ДВОР, пасёлак ва Улукаўскім сельсавеце. Вядомы з канца XIX ст. у Целяшоўскай воласці Гомельскага павета. У 1909 г. 5 двароў, 25 жыхароў, належаў Целяшоўскаму мяшчанскаму праўленню, якое валодала 150 дзесяцінамі зямлі. Савецкая ўлада ўстаноўлена ў лістападзе 1917 г. З 8.12.1926 г. у Галавінскім сельсавеце Гомельскага раёна і акругі. У 1926 г. 107 двароў, 563 жыхары. У 1930 г. створаны калгас імя Варашылава. У пасёлку працавалі ветраны млын, кузня. У час Вялікай Айчыннай вайны са жніўня 1941 г. па лістапад 1943 г. акупіравана нямецка-фашысцкімі захопнікамі. У 1962 г. вёска злілася з вёскай Галавінцы.

НОВЫЯ ДЗЯТЛАВІЧЫ, вёска ў Дзятлавіцкім сельсавеце.

У 1882 г. вёска, цэнтр аднайменнага маёнтка, 61 двор, 219 жыхароў у Дзятлавіцкай воласці Гомельскага павета Магілёўскай губерні. Прыватная ўласнасць памешчыцы К.І.Радчанка, якая валодала 4589 дзесяцінамі зямлі. Яе ўласнасцю было возера, даход з якога складаў 140 рублёў. Традыцыйнае рамяство: кавальства.

Вяскоўцы былі прыхаджанамі Дзятлавіцкага прыхода і наведвалі праваслаўную Троіцкую царкву. У вёсцы была школа граматы.

У 1909 г. маёнтак, 1 двор, 1 жыхар, уласнасць дваранкі З.Радчанка, вёска, 113 двароў, 770 жыхароў, прыватная ўласнасць вясковага сельскагаспадарчага таварыства, якое валодала 1205 дзесяцінамі зямлі.

З 8.12.1926 г. цэнтр сельсавета Дзятлавіцкага раёна Гомельскай акругі. З 4.8.1927 г. вёска ў Гомельскім раёне, з 30.12.1927 г. у Старадзятлавіцкім сельсавеце. У вёсцы быў створаны калгас «Чырвоны партызан». У час Вялікай Айчыннай вайны вёска са жніўня 1941 г. па лістапад 1943 г. акупіравана нямецка-фашысцкімі захопнікамі. У 1955 г. пас. Чарнічны зліўся з вёскай. На 1.1.1996 г. 122 двары, 232 жыхары. Дзевяцігадовая школа (70 вучняў), Дом культуры, бібліятэка, комплексна-прыёмны пункт, фельчарска-акушэрскі пункт, участковая бальніца, лазня.

НОВЫЯ ЦЯРЭШКАВІЧЫ, вёска, цэнтр сельсавета.

Узнікла пазней в. Старыя Цярэшкавічы ў XVIII ст. У першай палавіне XIX ст. ваколіца, прыватная ўласнасць памешчыкаў В.Клімовіча, А.Серафімовіча, А.Ржэцкай. У 1848 г. размяшчалася пераправа. У 1877 г. мешчанінам Плескім заснаваны цагельны завод, у 1897 г. дваранінам Клімовічам заснаваны яшчэ адзін цагельны завод. Вяскоўцы былі прыхаджанамі Цярухскага прыхода і наведвалі праваслаўную Грыгор'еўскую царкву. У 1884 г. тут працавала школа граматы. У 1909 г. ваколіца, 125 двароў, 1021 жыхар, належала мясцоваму сельскагаспадарчаму таварыству, якое валодала 248 дзесяцінамі зямлі. З 8.12.1926 г. вёска, цэнтр сельсавета Дзятлавіцкага раёна, з 4.8.1927 г. у Гомельскім раёне. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., 157 двароў, 491 жыхар, школа 1-й ступені. У 1930 г.

створаны калгас «Іскра». У вёсцы была кузня. У 1941 г. 85 двароў, 364 жыхары. У верасні 1943 г. нямецка-фашысцкія захопнікі спалілі 84 двары і загубілі 12 жыхароў. Пасля вайны вёска адбудавана. У складзе саўгаса «Навабеліцкі». На 1.1.1996 г. 89 двароў, 214 жыхароў. Фельчарска-акушэрскі пункт, магазін.

ПОМНІК АРХЕАЛОГІІ. Гарадзішча. За 0,7 км на ўсход ад вёскі, на правым беразе р. Цераха, у месцы ўпадзення яе ў р. Сож. Пляцоўка авальная, памерам 80х40 м, умацаванняў не мае. Абследавалі Е.Р.Раманаў (1910), У.Ч.Багамольнікаў (1975). Раскопкі не праводзіліся.

НЯКРАСАЎ (да 1938 г. Гразючка), пасёлак у Шарпілаўскім сельсавеце. Заснаваны ў пачатку XX ст. і спачатку быў вядомы як Гразючка. У 1926 г. 4 двары, 21 жыхар. З 8.12.1926 г. у Шарпілаўскім сельсавеце Дзятлавіцкага раёна Гомельскай акругі, з 4.8.1927 г. у Гомельскім раёне, з 10.2.1931 г. у Лоеўскім раёне. З 25.12.1962 г. у Рэчыцкім раёне, з 15.1.1964 г. у Гомельскім раёне. У складзе саўгаса «Міжрэчча». Малочнатаварная ферма. На 1.1.1996 г. 17 двароў, 26 жыхароў.

ПАКАЛЮБІЧЫ, вёска, цэнтр сельсавета і калгаса імя Леніна. Вядома як вёска ў Гомельскім старостве Вялікага княства Літоўскага, прыватная ўласнасць Чартарыйскіх. З 1772 г. у Расійскай імперыі, з 1776 г. прыватная ўласнасць фельдмаршала П.А.Румянцава-Задунайскага, уваходзіла ў Багуслаўскую эканомію Гомельскага маёнтка. У 1788 г. 498 рэвізскіх душ, у Гомельскай воласці Беліцкага павета. У 1863 г. 95 двароў, 608 жыхароў. У 1811 г. была пабудавана каменная праваслаўная Мікітаўская царква. У 1824 г. тут размяшчалася царкоўна-прыходская школа, у якой вучылася 10 вучняў. У 1834 г. сяло, 409 мужчын, 454 жанчын, ва ўладанні князя І.Ф.Паскевіча, з 1852 г. у Гомельскім павеце. У 1862 г. 133 двары, 310 рэвізскіх душ мужчынскага полу, 1174 дзесяціны зямлі. У 1886 г. цэнтр воласці, 138 двароў, 848 жыхароў, валасное праўленне, хлебазапасны магазін, народнае вучылішча. У 1898 г. у прыход праваслаўнай Мікітаўскай царквы ўваходзіла 2695 прыхаджан сяла і навакольных вёсак. У 1908 г. фельчарска-акушэрскі пункт, казённая вінная лаўка, млын. У 1909 г. 249 двароў, 1738 жыхароў, належала Пакалюбіцкаму сельскагаспадарчаму таварыству, якое валодала 2039 дзесяцінамі зямлі. З 8.12.1926 г. цэнтр сельсавета Гомельскага раёна. У 1930-я гады быў створаны калгас імя Леніна, конегадоўчая, малочнатаварная, свінагадоўчая фермы. Тут размяшчалася торфараспрацоўчая арцель імя Кагановіча, цагельны завод (у 1932 г. працавала 50 рабочых), кузня, ветраны млын, уласнае гукавое кіно. У будынку царквы размясціўся клуб, была пабудавана новая школа. У 1939 г. пасёлак Будзённы зліўся з Пакалюбічамі. У час Вялікай Айчыннай вайны вёска са жніўня 1941 г. па кастрычнік 1943 г. акупіравана нямецка-фашысцкімі захопнікамі. За вызваленне вёскі ад гітлераўцаў 26.11.1943 г. загінула 518 воінаў.

У 1975 г. камбінат бытавога абслугоўвання, млын, сярэдняя школа, школа сельскай моладзі, Дом культуры, бібліятэка, фельчарска-акушэрскі пункт, ветэрынарны ўчастак, аддзяленне сувязі, кафэ, 3 магазіны. На 1.1.1996 г. 1029 двароў, 3095 жыхароў. Сярэдняя школа (510 вучняў), музычная школа, дзіцячы сад, Дом культуры, бібліятэка, комплексна-прыёмны пункт, амбулаторыя, сталовая, 5 магазінаў, лазня. Радзіма беларускага пісьменніка І.К.Сяркова.

ПОМНІК АРХЕАЛОГІІ. Гарадзішча. За 2 км на захад ад вёскі, на высокай тэрасе правага берага р. Сож, у месцы ўпадзення ў яе р. Хоўхля. Пляцоўка памерам 170х75 м умацавана кальцавым валам вышынёй каля 2 м. Вядома з 1873 г. Абследавалі Е.Р.Раманаў (1910), А.М.Ляўданскі і А.Дз.Каваленя (1936), С.Я.Рассадзін (1981). Датуецца II ст. да н. э. — II ст. н. э., адносіцца да зарубінецкай культуры.

БРАЦКАЯ МАГІЛА САВЕЦКІХ ВОІНАЎ. У цэнтры вёскі пахаваны 518 воінаў, якія загінулі 26.11.1943 г. пры вызваленні вёскі ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў. У 1959 г. на магіле пастаўлены помнік — скульптура воіна. На плітах прозвішчы загінуўшых.

ПОМНІК ЗЕМЛЯКАМ. У скверы. На ўшанаванне памяці 300 землякоў, якія загінулі на франтах Вялікай Айчыннай вайны. У 1967 г. пастаўлены помнік — скульптурная кампазіцыя воіна і жанчыны, а таксама пліты з імёнамі загінуўшых.

ПОМНІК АБАРОНЦАМ ГОМЕЛЯ. Каля будынка школы. З 13 да 19.8.1941 г. войскі 21-й арміі Цэнтральнага фронту сумесна з народным апалчэннем вялі жорсткія баі з 2-й нямецкай арміяй, якая штурмавала горад. У 1961 г. у гонар абаронцаў Гомеля пастаўлена стэла.

ПЛЁСЫ, вёска ў Пакалюбіцкім сельсавеце. Назва вёскі паходзіць ад тэрміна плёс (участак вадаёма з роўным дном і ціхім цячэннем). Упершыню Плёсавічы ўпамінаюцца ў 1640 г. як сяло (4 дымы) у Гомельскім старостве Вялікага княства Літоўскага. Сяло было царкоўным ўладаннем і належала Гомельскаму Ануфрыеўскаму манастыру і Троіцкай царкве. З 1772 г. у складзе Расійскай імперыі. У 1776 г. прыватная ўласнасць фельдмаршала М.П.Румянцава-Задунайскага. У 1811 г. ваколіца Плёсы, 7 рэвізскіх душ мужчынскага полу. Адносілася да ведамства Багуслаўскай эканоміі Гомельскага маёнтка. У 1833 г. вёска, 20 рэвізскіх душ мужчынскага полу, з 1834 г. прыватная ўласнасць графа І.Ф.Паскевіча. У 1862 г. згодна купчай крэпасці вёска належала калежскаму асэсару А.А.Плескаму, які меў 1881 дзесяціну зямлі, вадзяны млын, даход з якога складаў 300 руб. У 1909 г. ваколіца, 17 двароў, 95 жыхароў, у Гомельскай воласці Гомельскага павета Магілёўскай губерні, належала вясковаму сельскагаспадарчаму таварыству, якое мела 177 дзесяцін зямлі. Размяшчалася мяшчанскае праўленне. З 8.12.1926 г. у складзе Валатаўскага сельсавета Гомельскага раёна. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., 30 двароў, 178 жыхароў. Быў паштовы пункт. Вясковыя дзеці наведвалі школу 1-й ступені за 1,5 км у сяле Валатава. У час Вялікай Айчыннай вайны вёска са жніўня 1941 г. па лістапад 1943 г. акупіравана нямецка-фашысцкімі захопнікамі. У 1986 г. вёска ў складзе калгаса імя У.І.Леніна. На 1.1.1996 г. 27 двароў, 62 жыхары.

ПОМНІК АРХЕАЛОГІІ. Стаянка-1. За 1,5 км на поўнач ад вёскі, на першай надпоймавай тэрасе правага берага р. Сож, каля меліярацыйнага канала. Памер 30х50 м. Выявіў у 1973 г. і абследаваў у 1979 г. Ю.У.Абадэнка. У культурным пласце 0,15 м знойдзены крамянёвыя скрэблы, скрабкі, разцы і інш. Адносіцца да эпохі мезаліту. Датуецца VIII—V ст. да н.э.

Стаянка-2. За 2 км на поўдзень ад вёскі, на правым беразе р. Сож, побач з вадазборным каналам. Памер 15х80 м. Выявіў у 1973 г. і абследаваў у 1979 г. Ю.У.Абадэнка. Знойдзены крамянёвыя наканечнікі стрэл, скрабкі, разцы, скоблі, вастрыі, мікраліты, прылады, якімі секлі фрагменты ляпной керамікі. Адносіцца да эпохі неаліту, датуецца 5—3-м тысячагоддзямі да н.э.

Матэрыялы абследавання захоўваюцца ў Гомельскім абласным краязнаўчым музеі.

ПРАКОПАЎКА, вёска ў Чарацянскім сельсавеце. У XIX ст. вёска, прыватная ўласнасць дваран Лісоўскіх. У 1845 г. у складзе аднайменнага фальварка, у 1884 г. прыватная ўласнасць памешчыцы Тэрэзы Лісоўскай, якая мела 1421 дзесяціну зямлі і вадзяны млын. У 1884 г. 34 двары, 177 жыхароў, у Маркавіцкай воласці Гомельскага павета, хлебазапасны магазін, млын. Вяскоўцы былі прыхаджанамі Чарацянскага прыхода і наведвалі праваслаўную Успенскую царкву. У ліпені 1893 г. у вёсцы здарыўся пажар, згарэў хлебазапасны магазін і пабудовы, страты ад якіх склалі каля 2 тысяч рублёў. У 1909 г. 41 двор, 258 жыхароў, належала часткова Займішчанскаму сельскагаспадарчаму таварыству, якое валодала 963 дзесяцінамі зямлі, і памешчыкам Аляксандру і Івану Лісоўскім, якія мелі 1199 дзесяцін зямлі. У 1913 г. размяшчалася земская школа. З 8.12.1926 г. цэнтр сельсавета Насовіцкага, з 4.8.1927 г. Церахоўскага раёнаў. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., 71 двор, 395 жыхароў, школа 1-й ступені. 30.12.1927 г. сельсавет узбуйніўся за кошт уключэння Макаўскага і Чарацянскага сельсаветаў. У вёсцы быў створаны калгас «Ударнік». Тут былі кузня, ветраны млын. З 20.2.1938 г. вёска ў Гомельскім раёне Гомельскай вобласці. У 1941 г. 86 двароў, 221 жыхар. У верасні нямецка-фашысцкія захопнікі спалілі амаль усю вёску (79 двароў). У баях за вызваленне вёскі загінула 97 воінаў. У 1975 г. цэнтр сельсавета. Васьмігадовая школа, клуб, бібліятэка, фельчарска-акушэрскі пункт, аддзяленне сувязі, магазін. На 1.1.1996 г. 60 двароў, 141 жыхар. Радзіма беларускай паэтэсы Н.Н.Шкляравай.

БРАЦКАЯ МАГІЛА САВЕЦКІХ ВОІНАЎ. У скверы. Пахаваны 97 воінаў,

якія загінулі ў баях супраць нямецка-фашысцкіх захопнікаў у верасні 1943 г. У 1958 г. пастаўлены помнік — скульптура воіна з аўтаматам.

ПРАСВЕТ, пасёлак у Цярэніцкім сельсавеце. Вядомы з канца XIX ст. у Гомельскай воласці Магілёўскай губерні. У пасёлку быў ветраны млын. З 8.12.1926 г. у Цярэніцкім сельсавеце Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі, з 30.12.1927 г. у нацыянальным рускім сельсавеце, з 1937 г. зноў у беларускім сельсавеце, з 20.2.1938 г. у Уваравіцкім раёне Гомельскай вобласці. У 1926 г. 46 двароў, 269 жыхароў. У 1930 г. створаны калгас «1 Мая». Тут былі кузня, ветраны млын. У час Вялікай Айчыннай вайны вёска са жніўня 1941 г. па лістапад 1943 г. акупіравана нямецка-фашысцкімі захопнікамі. У складзе калгаса «1 Мая», паляводчая брыгада, ферма. На 1.1.1996 г. 56 двароў, 112 жыхароў.

ПРУДОК, вёска ў Пакалюбіцкім сельсавеце. Вядома з XVIII ст. як прыватная ўласнасць фельдмаршала М.П.Румянцава-Задунайскага, у Гомельскай воласці Беліцкага павета Магілёўскай губерні. У 1803 г. в. Прудок (Багуслатаўка), 38 двароў, 206 жыхароў. Адносілася да Багуслаўскай эканоміі Гомельскага маёнтка, у 1833 г. 166 рэвізскіх душ, з 1834 г. прыватная ўласнасць князя І.Ф.Паскевіча. У 1852 г. 81 двор, 363 жыхары, у Гомельскім павеце. У 1884 г. 117 двароў, 551 жыхар, у Гомельскай воласці Гомельскага павета, хлебазапасны магазін, школа граматы. Традыцыйныя рамёствы: кавальства, шавецтва, бондарства. У 1898 г. вадзяны млын. У 1909 г. аднакласная царкоўнаприходская школа, у 1913 г. земская школа. З 8.12.1926 г. цэнтр сельсавета. Паводле перапісу 1926 г., 304 двары, 1513 жыхароў, школа 1-й ступені. У 1930-я гады створаны калгас «Шлях сацыялізму», ветраны млын, квасільны пункт, кузня. Калгас абслугоўвала Гомельская МТС. З 7.10.1957 г. у межах г. Гомеля.

ПОМНІК АРХЕАЛОГІІ. ГАРАДЗІШЧА. За 2 км на поўдзень ад вёскі, на правым беразе р. Сож. Вышыня над поймай каля 10 м. Пляцоўка памерам 100х50 м была ўмацавана валам і ровам. Выявіў у 1910 г. Е.Р.Раманаў. Знойдзена ляпная кераміка ранняга жалезнага веку. Матэрыялы захоўваюцца ў Інстытуце гісторыі НАН Беларусі.

ПРЫБАР, вёска, цэнтр сельсавета. Вядома ў XIX ст., у 1811 г. 79 рэвізскіх душ мужчынскага полу, прыватная ўласнасць фельдмаршала М.П.Румянцава-Задунайскага ў Гомельскай воласці Беліцкага павета Магілёўскай губерні. У 1833 г. 64 рэвізскія душы, у складзе Новікаўскай эканоміі Гомельскага маёнтка, з 1834 г. прыватная ўласнасць князя І.Ф.Паскевіча. У вёсцы працаваў млын (1 майстар, 5 рабочых). У 1852 г. 29 двароў, 179 жыхароў, у Гомельскім павеце. У 1858 г. тут было заснавана мукамольнае прадпрыемства, даход з якога складаў 10 тысяч рублёў. У 1862 г. 30 двароў, 94 жыхары, 433 дзесяціны зямлі. У 1864 г. размяшчаўся шынок, які арандаваў гомельскі купец. У 1886 г. 95 двароў, 233 жыхары, у Целяшоўскай воласці Гомельскага павета, хлебазапасны магазін, школа граматы. Вяскоўцы былі прыхаджанамі Воўкавіцка-Крупецкага прыхода праваслаўнай царквы Раства Багародзіцы. У 1909 г. 78 двароў, 567 жыхароў, належала Прыбараўскаму сельскагаспадарчаму таварыству, якое валодала 57 дзесяцінамі зямлі. З 8.12.1926 г. цэнтр сельсавета. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., 119 двароў, 621 жыхар, школа 1-й ступені. У вёсцы быў створаны калгас імя Калініна, працавалі кузня, лесапілка, сукнавальня, паравы млын. У час Вялікай Айчыннай вайны вёска са жніўня 1941 г. па лістапад 1943 г. акупіравана нямецка-фашысцкімі захопнікамі. У 1975 г. лясніцтва. Прафесійна-тэхнічнае вучылішча механізацыі, васьмігадовая школа, школа рабочай моладзі, клуб, бібліятэка, фельчарска-акушэрскі пункт, магазін. У 1996 г. сярэдняя школа (293 вучні), Дом культуры, бібліятэка, фельчарска-акушэрскі пункт, 2 сталовыя, магазін.

ПОМНІК АРХЕАЛОГІІ. Гарадзішча. Насупраць вёскі, на левым беразе р. Уза. Пляцоўка авальная, памерам 40х25 м. З паўднёвага боку захаваліся рэшткі вала вышынёй 0,7—1 м. Знойдзены рэшткі ляпнога і ганчарнага посуду. Адносіцца да мілаградскай і зарубінецкай культур ранняга жалезнага веку і да эпохі Кіеўскай Русі. Раскопкі не праводзіліся.

ПРЫБЫТКАЎСКАЯ РУДНЯ, вёска ў Прыбыткаўскім сельсавеце. Вёска ўзнікла на месцы жалезнай рудні, дзе ў плавільні выраблялася жалеза. У 1773 г.

вёска, 18 двароў, 104 жыхары. Тут размяшчаўся жалезны завод, які адносіўся да Гомельскага маёнтка, здаваўся ў арэнду. У 1788 г. 74 рэвізскія душы. У 1833 г. 57 рэвізскіх душ у Гомельскай воласці Беліцкага павета Магілёўскай губерні, прыватная ўласнасць фельдмаршала П.А.Румянцава-Задунайскага, з 1834 г. уласнасць князя І.Ф.Паскевіча. Адносілася да Клімавіцкай эканоміі Гомельскага маёнтка. У 1850 г. 28 двароў, 258 жыхароў. У 1864 г. у вёсцы быў шынок, які арандаваў гомельскі купец, даход складаў 12 руб. У 1864 г. была заснавана суконнавальня, якую з млынам арандаваў селянін Сцяпан Фёдараў за 300 рублёў. У 1882 г. 67 двароў, 417 жыхароў, у Насовіцкай воласці Гомельскага павета. Традыцыйнае рамяство — кравецтва. У вёсцы знаходзіліся хлебазапасны магазін, народнае вучылішча. У 1909 г. 76 двароў, 546 жыхароў, належала вясковаму сельскагаспадарчаму таварыству, якое валодала 912 дзесяцінамі зямлі. З 8.12.1926 г. цэнтр сельсавета Насовіцкага раёна, з 26.7.1930 г. Церахоўскага раёна. У 1926 г. 101 двор, 470 жыхароў, школа 1-й ступені. У Вялікую Айчынную вайну загінула 56 воінаў-землякоў. На 1.1.1996 г. 61 двор, 108 жыхароў. У складзе эксперыментальнай базы «Гомельская». Радзіма Героя Сацыялістычнай Працы, дзяржаўнага і партыйнага дзеяча К.Т.Мазурава.

ПОМНІК ЗЕМЛЯКАМ. Каля клуба. На ўшанаванне памяці 56 землякоў, якія загінулі на франтах Вялікай Айчыннай вайны. У 1970 г. пастаўлена стэла.

ПРЫБЫТКІ, вёска, цэнтр сельсавета. Упершыню Прыбыткі ўпамінаюцца ў 1640 г. як сяло (9 дымоў) у Гомельскім старостве Вялікага княства Літоўскага. Адносілася да Гомельскага замка, якім валодаў староста князь Чартарыйскі.

У 1773 г. была пабудавана драўляная праваслаўная царква Раства Багародзіцы. У пачатку XIX ст. сяло вядома як цэнтр маёнтка, які належаў памешчыку калежскаму асэсару М.А.Бардоўскаму. У 1853 г. 267 рэвізскіх душ, 2098 дзесяцін зямлі. У 1856 г. было народнае вучылішча, у якім навучалася 38 хлопчыкаў і 13 дзяўчынак. У 1864 г. сяло, 64 рэвізскія душы мужчынскага полу, належала памешчыцы Марыі Бетулінскай, суконнавальня, крупадзёрка, якія здаваліся ў арэнду. У 1872 г. маёнтак, 896 дзесяцін зямлі, уласнасць А.Бетулінскага. У 1877 г. сяляне Аляксеевы заснавалі маслабойню, даход з якой складаў 100—125 рублёў. У 1882 г. 113 двароў, 587 жыхароў. Традыцыйныя рамёствы: кравецтва, шавецтва, кавальства, сталярства. У 1886 г. 98 двароў, 581 жыхар, царкоўнапрыходская школа, хлебазапасны магазін, млын. У 1889 г. у прыходзе праваслаўнай царквы Раства Багародзіцы было 4963 прыхаджаніны з Прыбытак і навакольных вёсак, царкве належала 47 дзесяцін зямлі. У 1909 г. 160 двароў, 986 жыхароў; фальварак, 1 двор, 4 жыхары, у Насовіцкай воласці Гомельскага павета. Прыбыткаўскаму сельскагаспадарчаму таварыству належала 1010 дзесяцін зямлі. У 1925 г. быў створаны саўгас, у які ўвайшло 7 двароў, 70 жыхароў. У 1926 г., паводле перапісу насельніцтва, 179 двароў, 878 жыхароў, школа 1-й ступені. З 8.12.1926 г. цэнтр сельсавета Насовіцкага раёна Гомельскай акругі, з 26.7.1930 г. Гомельскага раёна. У 1933 г. размяшчаўся Прыбыткаўскі ўчастак Гомельскай МТС, які абслугоўваў 5 калгасаў. У 1941 г. 180 двароў, 730 жыхароў. У верасні 1943 г. нямецка-фашысцкія захопнікі спалілі 143 двары і загубілі 17 жыхароў. Пасля вайны вёска адбудавалася. У 1975 г. камбінат бытавога абслугоўвання, школа, клуб, бібліятэка, бальніца, аддзяленне сувязі, 3 магазіны. На 1.1.1996 г. 275 двароў, 581 жыхар. Сярэдняя школа (630 вучняў), дзіцячы сад, Дом культуры, бібліятэка, комплексна-прыёмны пункт, швейная майстэрня, бальніца, 3 магазіны. Царква святога Раства Багародзіцы.

БРАЦКАЯ МАГІЛА САВЕЦКІХ ЛЁТЧЫКАЎ. На могілках. Пахаваны лётчыкі 126-га авіяцыйнага палка, якія загінулі ў 1941 г. На магіле пастаўлены помнік.

ПОМНІК ЗЕМЛЯКАМ. Каля будынка выканкома сельсавета. На ўшанаванне памяці 83 землякоў, якія загінулі на франтах Вялікай Айчыннай вайны. У 1966 г. пастаўлена стэла.

ПРЫСТАРАНЫ, пасёлак у Цярэшкавіцкім сельсавеце.

Вядомы з XX ст., узнік у час калгаснага будаўніцтва. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., 12 двароў, 65 жыхароў. З 8.12.1926 г. у Новацярэшкавіцкім сельсавеце Дзятлавіцкага раёна Гомельскай акругі, з 4.8.1927 г. Гомельскага

раёна, з 30.12.1927 г. у Старацярэшкавіцкім сельсавеце. У 1941 г. 14 двароў, 62 жыхары. У верасні 1943 г. нямецка-фашысцкія захопнікі спалілі пасёлак і загубілі 4 мірных жыхароў. Пасля вайны пасёлак адбудаваўся. На 1.1.1996 г. 19 двароў, 38 жыхароў.

У складзе саўгаса «Навабеліцкі».

ПЯСОЧНАЯ БУДА, вёска ў Грабаўскім сельсавеце, цэнтр птушкафабрыкі «Рассвет». Узнікла побач з запасамі кварцавага пяску, на месцы вытворчасці шкла. У 1733 г. 55 двароў, 422 жыхары, адносілася да Гомельскага маёнтка. Тут размяшчалася шкляная мануфактура, якая здавалася ў арэнду. У 1788 г. 422 рэвізскія душы. У 1795 г. на шкляной мануфактуры працавала 100 чалавек. Тут выраблялася аконнае шкло (да 172 130 лістоў), бутэлькі (да 43 922 штук), выраблялуся таксама і хрусталь. У 1833 г. 185 рэвізскіх душ, у Гомельскай воласці Беліцкага павета. Адносілася да Клімавіцкай эканоміі Гомельскага маёнтка, які належаў графу Румянцаву-Задунайскаму, з 1834 г. прыватная ўласнасць князя І.Ф.Паскевіча. У 1846 г. на паштовай дарозе размяшчаўся пастаялы двор, які ўтрымліваўся за кошт земскага збору і здаваўся ў арэнду купцу Шлёму Уцееўскаму. Станцыйны драўляны дом, які складаўся з дзвюх палавін. У адной палавіне знаходзіўся пакой з мэбляй для прыезджых, меўся адзін стол, 7 стулаў, простая лаўка, дзве лаўкі з матрацамі, насценны гадзіннік. У двары было памяшканне для ямшчыкоў, 2 свірны, 2 пуні, канюшня, павець. Каля дарогі меўся шынок. У 1850 г. 80 двароў, 615 жыхароў. У 1882 г. 139 двароў, 743 жыхары, у Насовіцкай воласці Гомельскага павета, хлебазапасны магазін, школа граматы, ветраны млын. Традыцыйныя рамёствы: кравецтва, шавецтва. У 1909 г. 226 двароў, 1398 жыхароў, належала вясковаму сельскагаспадарчаму таварыству, якое валодала 1897 дзесяцінамі зямлі. З 8.12.1926 г. цэнтр сельсавета Насовіцкага, з 4.8.1927 г. Гомельскага, з 10.2.1931 г. Церахоўскага раёнаў. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., 197 двароў, 910 жыхароў, школа 1-й ступені. У 1930 г. быў створаны калгас «Авангард», працавала кузня. У час Вялікай Айчыннай вайны вёска са жніўня 1941 г. па лістапад 1943 г. акупіравана нямецка-фашысцкімі захопнікамі.

У 1986 г. птушкафабрыка, васьмігадовая школа, аддзяленне сувязі, сталовая, магазін. На 1.1.1996 г. 262 двары, 786 жыхароў. Клуб, бібліятэка, фельчарска-акушэрскі пункт, магазін, лазня.

БРАЦКАЯ МАГІЛА САВЕЦКІХ ВОІНАЎ. У цэнтры вёскі. Пахаваны 43 воіны, якія загінулі ў 1941—1943 гг. у баях супраць нямецка-фашысцкіх захопнікаў. Сярод пахаваных — члены экіпажа самалёта 54-га бамбардзіровачнага палка (камандзір падпалкоўнік М.А.Крыўцоў, штурман маёр І.І.Сомаў, стралок-радыст старшына М.А.Паўлаў), якія 12.1.1944 г. паўтарылі подзвіг М.Гастэлы. У 1959 г. на магіле пастаўлены помнік — скульптура воіна.

БРАЦКАЯ МАГІЛА САВЕЦКІХ ВОІНАЎ. На паўднёва-заходняй ускраіне вёскі. Пахаваны 101 чалавек, якія загінулі ў верасні 1943 г. пры вызваленні вёскі ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў. У 1959 г. на магіле пастаўлены абеліск.

РАГІ, вёска ў Аздзелінскім сельсавеце. З 1772 г. у Расійскай імперыі, з 1773 г. у Гомельскім павеце Рагачоўскай правінцыі. Уваходзіла ў склад Прудоўскага маёнтка, які ў 1775 г. быў падараваны Кацярынай II генерал-маёру Сімяону Пішчэвічу. У 1850 г. 170 мужчын і 155 жанчын, у Беліцкім павеце. Вяскоўцы былі прыхаджанамі Старабеліцкага прыхода і наведвалі праваслаўную Мікалаеўскую царкву. У 1882 г. 102 двары, у Рудзенскай воласці Гомельскага павета. Значнае месца ў гаспадарчым жыцці вяскоўцаў займалі розныя промыслы: шавецкі, калёсны, кавальскі, бандарны. У 1886 г. 94 двары, 504 жыхары; 2 ветраныя млыны, хлебазапасны магазін. У 1909 г. 156 двароў, 1002 жыхары, належала вясковаму сельскагаспадарчаму таварыству, якое валодала 1695 дзесяцінамі зямлі. У 1909 г. аднакласная царкоўнапрыходская школа. З 8.12.1926 г. цэнтр Рагоўскага сельсавета Уваравіцкага раёна, з 30.12.1927 г. у Аздзелінскім сельсавеце гэтага ж раёна. У вёсцы размяшчалася школа 1-й ступені. У 1930 г. створаны калгас «Дружба». У 1931 г. заснавана торфараспрацоўчая арцель імя Сталіна, у 1933 г. маслазавод, ветраны млын. У гады Вялікай Айчыннай вайны загінулі 52 аднавяскоўцы. На 1.1.1996 г. 155 двароў, 439 жыхароў. У

складзе калгаса імя Кірава. Дзевяцігадовая школа (69 вучняў), бібліятэка, фельчарска-акушэрскі пункт, магазін.

ПОМНІК ЗЕМЛЯКАМ. На ўшанаванне 52 землякоў, якія загінулі ў Вялікую Айчынную вайну. У 1981 г. пастаўлены помнік.

РАМАНАВІЧЫ, вёска ва Улукаўскім сельсавеце. Вядома з 1640 г. як сяло ў Гомельскім старостве Вялікага княства Літоўскага. У 1773 г. 40 двароў, 307 жыхароў, у Гомельскай воласці Рагачоўскай правінцыі. У 1788 г. вёска, 462 рэвізскія душы, у Гомельскай воласці Беліцкага павета, прыватная ўласнасць фельдмаршала П.А.Румянцава-Задунайскага. У вёсцы размяшчалася карчма. У 1848 г. стараверскі малітоўны дом. У 1850 г. 124 двары, 672 жыхары, адносілася да Багуслаўскай эканоміі Гомельскага маёнтка, прыватная ўласнасць князя І.Ф.Паскевіча. У 1879 г. заснавана цагельнае прадпрыемства, даход з якога складаў 600 рублёў. У 1880 г. пабудавана драўляная праваслаўная Мікалаеўская царква, якой належала 36 дзесяцін зямлі. У 1886 г. 172 двары, 738 жыхароў, у Гомельскай воласці Гомельскага павета Магілёўскай губерні, хлебазапасны магазін, вінная лаўка, 3 ветраныя млыны. У сяле размяшчалася аднакласная царкоўнапрыходская школа. У 1909 г. сяло, 314 двароў, 1892 жыхары належалі мясцоваму сельскагаспадарчаму таварыству, якое валодала 2458 дзесяцінамі зямлі. З 8.12.1926 г. цэнтр сельсавета. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., 332 двары, 1617 жыхароў, школа 1-й ступені. У 1930 г. створаны калгас «Камсамол Гомельшчыны», працавалі кузня, ветраны млын. У 1941 г. 236 двароў, 1890 жыхароў. У верасні 1943 г. нямецка-фашысцкія захопнікі знішчылі ўсю вёску (236 двароў) і загубілі 30 жыхароў. Пасля вайны вёска адбудавалася. З 23.5.1959 г. ва Улукаўскім сельсавеце. У складзе саўгаса «Бярозкі». На 1.1.1996 г. 591 двор, 1569 жыхароў. Сярэдняя школа (355 вучняў), музычная школа, дзіцячы сад, бібліятэка, фельчарска-акушэрскі пункт, сталовая, кафэ, 2 магазіны.

ПОМНІК АРХЕАЛОГІІ. Паселішча. За 0,5 км на ўсход ад вёскі, ва ўрочышчы Селішча, на дзюнах правага берага р. Іпуць. Выявіў у 1890 г. М.Ф.Беляшэўскі, абследавалі ў 1924 г. К.М.Палікарповіч і А.В.Кротаў, у 1957—1958 гг. І.І.Артцёменка; даследавалі ў 1962—1963 гг. І.В.Гаўрылава, у 1976 г. А.Г.Калечыц. Знойдзены рэшткі агнішчаў, ляпная кераміка з грабеньчатым, лапчастым, ямачным, шнуравым і лінейным арнаментамі. Сярод крамянёвага інвентару — ромбападобныя і трохвугольныя наканечнікі стрэл, ножападобныя пласцінкі, скрабкі, скрэблы, разцы, сякерападобныя прылады. Помнік адносіцца да верхнедняпроўскай (неаліт), сярэднедняпроўскай і сосніцкай культур (бронзавы век), датуецца 3—2-м тысячагоддзямі да н. э. Матэрыялы раскопак захоўваюцца ў Інстытуце гісторыі НАН РБ і Інстытуце археалогіі АН РФ.

ПОМНІК ЗЕМЛЯКАМ. У цэнтры вёскі, у скверы. На ўшанаванне памяці 238 землякоў, якія загінулі на франтах Вялікай Айчыннай вайны, у 1971 г. пастаўлены абеліск, абапал яго — стэлы з імёнамі загінуўшых.

РАНДОЎКА, вёска ў Прыбарскім сельсавеце. Назва вёскі паходзіць ад дыялектнай асновы рандо — карчма. Вядома як прыватная ўласнасць у Вялікім княстве Літоўскім. У 1772 г. у Расійскай імперыі, з 1775 г. прыватная ўласнасць фельдмаршала графа П.А.Румянцава-Задунайскага. У 1788 г. 95 рэвізскіх душ, у Гомельскай воласці Беліцкага павета Магілёўскай губерні. У 1833 г. 65 рэвізскіх душ, уваходзіла ў Новікаўскую эканомію Гомельскага маёнтка, з 1834 г. прыватная ўласнасць князя І.Ф.Паскевіча. У 1850 г. 20 двароў, 165 жыхароў, з 1852 г. у Гомельскім павеце. У вёсцы размяшчаўся хлебазапасны магазін. Вяскоўцы былі прыхаджанамі Воўкавіцка-Крупецкага прыхода і наведвалі царкву Раства Багародзіцы. У 1909 г. 73 двары, 491 жыхар, у Целяшоўскай воласці Гомельскага павета, належала вясковаму сельскагаспадарчаму таварыству, якое валодала 414 дзесяцінамі зямлі. З 8.12.1926 г. у Прыбарскім сельсавеце. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., 60 двароў, 312 жыхароў. У час Вялікай Айчыннай вайны вёска са жніўня 1941 г. па лістапад 1943 г. акупіравана нямецка-фашысцкімі захопнікамі. На 1.1.1996 г. 49 двароў, 82 жыхары. У складзе вучэбнай гаспадаркі СПТВ-185, ферма, магазін.

РУБЕЖ, пасёлак у Цярэніцкім сельсавеце. Вядомы ў пачатку XX ст. у Гомельскай воласці Магілёўскай губерні. З

8.12.1926 г. у Цярэніцкім сельсавеце Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. У 1926 г. 19 двароў, 105 жыхароў. У час Вялікай Айчыннай вайны вёска са жніўня 1941 г. па лістапад 1943 г. акупіравана нямецка-фашысцкімі захопнікамі. На 1.1.1996 г. 30 двароў, 58 жыхароў. У складзе калгаса «1 Мая».

РУДНЯ-МАРЫМОНАВА, вёска, цэнтр сельсавета і саўгаса імя Някрасава. Узнікла на месцы жалезнай рудні, дзе ў плавільнях выраблялася жалеза. У XVIII ст. у складзе маёнтка Міхалькі, прыватная ўласнасць памешчыцы Паўліны Валадзьковічавай. Пасля яе смерці з 1853 г. прыватная ўласнасць памешчыцы Станіславы Хацяноўскай. У 1861 г. 70 рэвізскіх душ, 337 дзесяцін зямлі. У 1909 г. 90 двароў, 732 жыхары, у Дзятлавіцкай воласці Гомельскага павета Магілёўскай губерні, належала вясковаму сельскагаспадарчаму таварыству, якое валодала 1899 дзесяцінамі зямлі. З 8.12.1926 г. цэнтр сельсавета Дзятлавіцкага раёна, з 4.8.1927 г. у Гомельскім раёне. У 1926 г. 144 двары, 853 жыхары, школа 1-й ступені. У час Вялікай Айчыннай вайны акупіравана са жніўня 1941 г. па ліпень 1943 г. нямецка-фашысцкімі захопнікамі. У 1943 г. у баях за вызваленне вёскі загінулі 144 воіны. У 1973 г. васьмігадовая школа, клуб, бібліятэка, бальніца, аптэка, ветэрынарны ўчастак, аддзяленне сувязі, швейная майстэрня, сталовая, магазін. На 1.1.1996 г. 313 двароў, 844 жыхары. Сярэдняя школа (160 вучняў), Дом культуры, бібліятэка, комплексна-прыёмны пункт, амбулаторыя, сталовая, 2 магазіны, лазня.

ПОМНІКІ АРХЕАЛОГІІ. Гарадзішча. За 0,5 км на захад ад вёскі, на левым беразе Дняпра. Пляцоўка памерам 100х80 м, з усходняга боку ўмацавана дугападобным валам вышынёй 3—4 м і ровам глыбінёй 2—3 м. Адкрыў у пачатку XX ст. Е.Р.Раманаў, абследаваў у 1957, 1975 і 1977 гг. Л.Д.Побаль. Знойдзена ляпная кераміка мілаградскай (VII—III ст. да н.э.) і ранняга этапу зарубінецкай (III ст. да н. э. — II ст. н. э.) культур ранняга жалезнага веку.

Селішча. Побач з гарадзішчам, цягнецца ўздоўж ракі на адлегласці да 0,5 км. Адкрыў у 1957 г. і абследаваў у 1975 г. і 1977 г. Л.Д.Побаль. Знойдзены ляпная кераміка мілаградскай і фрагмент глінянай пацеркі зарубінецкай культур, шмат керамікі раннефеадальнага часу і жалезны наканечнік стралы. Адносіцца да мілаградскай і ранняга этапу зарубінецкай культур, датуецца VII ст. да н. э. — II ст. н. э. У раннефеадальны час тут жылі ўсходнія славяне, верагодна, радзімічы. Раскопкі не праводзіліся.

Матэрыялы абследаванняў захоўваюцца ў Інстытуце гісторыі НАН РБ.

БРАЦКАЯ МАГІЛА САВЕЦКІХ ВОІНАЎ. На паўднёвай ускраіне вёскі. Пахаваны 144 воіны, якія загінулі ў 1943 г. у баях супраць нямецка-фашысцкіх захопнікаў. У 1958 г. на магіле пастаўлены абеліск.

МАГІЛА НАЎМЁТАВА АЛЯКСЕЯ АЛЯКСЕЕВІЧА. На паўночна-заходняй ускраіне вёскі каля брацкай магілы. Партызан А.А.Наўмётаў загінуў у Вялікую Айчынную вайну.

СЕЎРУКІ, вёска ў Чонкаўскім сельсавеце. Назва вёскі паходзіць ад прозвішча Сяўрук. Вядома з XVI ст. як уладанне мясцовых баяр у Вялікім княстве Літоўскім. У 1772 г. у Расійскай імперыі, з 1773 г. у Гомельскім павеце Рагачоўскай правінцыі. У 1777 г. 125 рэвізскіх душ, у Гомельскай воласці Беліцкага павета, прыватная ўласнасць дваран Усціновічаў і Хальчэўскіх. З 1852 г. у Гомельскім павеце Магілёўскай губерні. Побач з вёскай праходзіла вялікая дарога Санкт-Пецярбург — Кіеў (Кіеўская шаша). Каля дарогі размяшчалася цагляная паштовая станцыя. Мелася школа граматы. У 1903 г. мяшчанская ўправа, ветраны млын. У 1909 г. ваколіца, 121 двор, 527 жыхароў, належала мясцоваму сельскагаспадарчаму таварыству. У 1913 г. земская школа. З 8.12.1926 г. у Хутарскім сельсавеце, з 30.12.1927 г. цэнтр сельсавета Гомельскага раёна. У 1926 г. вёска, 183 двары, 901 жыхар, школа 1-й ступені. У час Вялікай Айчыннай вайны вёска са жніўня 1941 г. па лістапад 1943 г. акупіравана нямецка-фашысцкімі захопнікамі. З 28.4.1988 г. у Чонкаўскім сельсавеце. На 1.1.1996 г. 196 двароў, 488 жыхароў. Дом культуры, бібліятэка, фельчарска-акушэрскі пункт, магазін.

ПОМНІК АРХІТЭКТУРЫ. Паштовая станцыя. За 3 км на ўсход ад вёскі, на шашы Санкт-Пецярбург—Адэса. Пабудавана ў 2-й палавіне XIX ст. з цэглы. Уключае станцыйны дом і 2 стайні.

СКІТОК, вёска у Цярэшкавіцкім сельсавеце. Назва вёскі паходзіць ад слова скіт — тып паселішча, якое ўзнікла пасля царкоўнага расколу — жыллё манахаў-раскольнікаў. У XVII ст. у гэту мясцовасць пачалі сцякацца бежанцы-раскольнікі, манахі, стараверы і г.д., якія жылі ў зямлянках. У 1690 г. земянінам Клімовічам з ваколіцы Новыя Цярэшкавічы тут быў заснаваны манастыр. У XVIII у складзе Гомельскай воласці Вялікага княства Літоўскага. З 1772 г. у Расійскай імперыі. У 1848 г. тут была пераправа. У 1876 г. пабудавана каменная праваслаўная царква Раства Багародзіцы. У 1886 г. сяло, 21 двор, 15 жыхароў, у Дзятлаўскай воласці Гомельскага павета Магілёўскай губерні. У 1898 г. у прыходзе праваслаўнай царквы Раства Багародзіцы былі 2424 прыхаджаніны. Царкве належала 36 дзесяцін зямлі. У 1909 г. 47 двароў, 317 жыхароў, належала мясцоваму сельскагаспадарчаму таварыству, якое валодала 585 дзесяцінамі зямлі. З 8.12.1926 г. цэнтр сельсавета Дзятлавіцкага, з 4.8.1927 г. Гомельскага раёнаў. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., 64 двары, 329 жыхароў, школа 1-й ступені. З 30.12.1927 г. у Старацярэшкавіцкім сельсавеце Гомельскага раёна. У час Вялікай Айчыннай вайны са жніўня 1941 г. па лістапад 1943 г. акупіравана нямецка-фашысцкімі захопнікамі. У час Вялікай Айчыннай вайны ў кастрычніку 1943 г. воіны 102-й Далёкаўсходняй Ноўгарад-Северскай стралковай дывізіі 48-й арміі Беларускага фронту фарсіравалі Сож і разгарнулі бой на правым беразе ракі на подступах да Гомеля. На 1.1.1996 г. 42 двары, 85 жыхароў. У складзе саўгаса «Навабеліцкі».

МЕСЦА ФАРСІРАВАННЯ РАКІ СОЖ. На паўднёва-заходняй ускраіне вёскі. На месцы фарсіравання воінамі Чырвонай Арміі р. Сож. У 1960 г. пастаўлены абеліск.

СОЖ, пасёлак у Цярэшкавіцкім сельсавеце. Узнік на месцы Навабеліцкай МТС, будаўніцтва якой вялося ў 1930—1933 гг. У Вялікую Айчынную вайну была разбурана. На 1.1.1996 г. 70 двароў, 180 жыхароў. У складзе саўгаса «Навабеліцкі».

СТАРАЯ БЕЛІЦА, вёска, цэнтр сельсавета. Уваходзіла ў склад уладанняў польскіх магнатаў Чартарыйскіх у Вялікім княстве Літоўскім. У 1773 г. 47 двароў, 490 жыхароў, тут размяшчалася карчма. У 1775 г. была падаравана імператрыцай Кацярынай II князю М.Кантгаўзену. У яго і купіў Старую Беліцу ў пачатку XIX ст. для свайго сына Міхаіла Станіслаў Солтан-Перасвет, які паходзіў са старажытнага княжацкага роду. У 1777 г. тут была пабудавана драўляная праваслаўная Мікалаеўская царква. У 1777 г. сяло становіцца павятовым горадам, 235 жыхароў. У 1781 г. указам Кацярыны II быў зацверджаны герб з выявай рысі. У 1840 г. Міхаіл Солтан-Перасвет пабудаваў сядзібны дом, які быў разбураны ў першую сусветную вайну. У 1856 г. тут размяшчалася народнае вучылішча, у якім вучылася 12 хлопчыкаў. У 1875 г. 150 двароў, 666 жыхароў, у 1878 г. прыватная ўласнасць Ю.М.Солтан-Перасвета, які валодаў 755 дзесяцінамі зямлі і меў 3 піцейныя дамы. У 1886 г. 110 двароў, 664 жыхары. У сяле размяшчаліся вінакурны завод, 2 ветраныя млыны, 1 валовы млын. У прыход Мікалаеўскай царквы ўваходзіла 2317 прыхаджан Старой Беліцы і навакольных вёсак. Царкве належала 36 дзесяцін зямлі. У 1903 г. тут размяшчалася мяшчанская ўправа. У 1909 г. 48 двароў, 999 жыхароў, у Целяшоўскай воласці Гомельскага павета Магілёўскай губерні. Сяло належала мясцоваму сельскагаспадарчаму таварыству, якое валодала 1092 дзесяцінамі зямлі. Апошнім уладальнікам маёнтка быў М.Ю.Солтан-Перасвет да 1914 г. З 8.12.1926 г. цэнтр сельсавета Уваравіцкага раёна. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., 194 двары, 635 жыхароў, школа 1-й ступені. Быў створаны саўгас «Старая Беліца», у які ўваходзіла 16 гаспадарак, 50 жыхароў; ветраны млын, кузня. У час Вялікай Айчыннай вайны вёска са жніўня 1941 г. па лістапад акупіравана нямецка-фашысцкімі захопнікамі. У Вялікую Айчынную вайну ў баях супраць нямецка-фашысцкіх захопнікаў загінулі 123 аднавяскоўцы. У 1974 г. цэнтр калгаса. Васьмігадовая школа, клуб, бібліятэка, фельчарска-акушэрскі пункт, ветэрынарны ўчастак, аддзяленне сувязі, магазін. На 1.1.1996 г. 159 двароў, 393 жыхары. У складзе калгаса імя Урыцкага. Дзевяцігадовая школа (63 вучні), Дом культуры, фельчарска-акушэрскі пункт,

сталовая, магазін. Радзіма беларускіх вучоных К.Я.Вішнеўскай і Г.В.Штыхава.

ПОМНІК АРХІТЭКТУРЫ. Мікалаеўская царква. У цэнтры вёскі. Пабудавана ў 1-й палавіне XVIII ст. з дрэва.

Сядзіба. На паўднёвай ускраіне вёскі. Сфарміравана ў канцы XVIII — 1-й палавіне XIX ст. Уключае жылы дом, парк, сад і свіран.

ПОМНІК ЗЕМЛЯКАМ. У цэнтры вёскі, у скверы. На ўшанаванне памяці 123 аднавяскоўцаў, якія загінулі на франтах Вялікай Айчыннай вайны. У 1971 г. пастаўлены помнік — скульптура воіна і стэла.

СТАРАЯ БУХАЛАЎКА, вёска ў Цярэшкавіцкім сельсавеце. Вядома з XIX ст. як ваколіца Бухалаўка ў складзе аднайменнага маёнтка, які ў 1-й палавіне XIX ст. належаў памешчыку Рыгору Клімовічу. У 1875 г. прыватная ўласнасць дваранкі С.Бялецкай, якая валодала 107 дзесяцінамі зямлі, у Дзятлавіцкай воласці Гомельскага павета Магілёўскай губерні. Сяляне былі прыхаджанамі Скіцкага прыхода і наведвалі царкву Раства Багародзіцы. У 1909 г. ваколіца, 7 двароў, 92 жыхары, належала Цярэшкавіцкаму сельскагаспадарчаму таварыству. З 8.12.1926 г. хутар у Старацярэшкавіцкім сельсавеце Дзятлавіцкага, з 4.8.1927 г. Гомельскага раёнаў. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., 18 двароў, 76 жыхароў. У час Вялікай Айчыннай вайны вёска са жніўня 1941 г. па лістапад 1943 г. акупіравана нямецка-фашысцкімі захопнікамі. На 1.1.1996 г. 13 двароў, 25 жыхароў. У складзе саўгаса «Навабеліцкі».

СТАРАЯ МІЛЬЧА, вёска ў Красненскім сельсавеце. У XVIII ст. вядома як прыватная ўласнасць фельдмаршала графа М.П.Румянцава-Задунайскага ў Гомельскай воласці Беліцкага павета Магілёўскай губерні. Адносілася да Новікаўскай эканоміі Гомельскага маёнтка. У 1833 г. 55 рэвізскіх душ, з 1834 г. прыватная ўласнасць князя І.Ф.Паскевіча. У 1862 г. 41 двор, 146 рэвізскіх душ, 661 дзесяціна 1200 сажняў зямлі. У 1884 г. 75 двароў, 435 жыхароў, хлебазапасны магазін, вадзяны млын. Апрача земляробства, сяляне вёскі займаліся бандарным промыслам. У 1909 г. 136 двароў, 819 жыхароў, у Гомельскай воласці Гомельскага павета, аднакласная царкоўнаприходская школа. Вёска належала сельскагаспадарчаму таварыству, якое валодала 479 дзесяцінамі зямлі. У 1913 г. земская школа. З 8.12.1926 г. цэнтр сельсавета. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., 216 двароў, 971 жыхар, школа 1-й ступені. У 1930-я гады створаны калгас «Авангард», працавала кузня. У час Вялікай Айчыннай вайны вёска са жніўня 1941 г. па лістапад 1944 г. акупіравана нямецка-фашысцкімі захопнікамі. З 23 лютага 1983 г. у межах г. Гомеля.

СТАРЫЯ ДЗЯТЛАВІЧЫ, вёска, цэнтр сельсавета і саўгаса «Прыазёрны». Упершыню Дзятлавічы ўпамінаюцца ў 1640 г. як сяльцо (1 дым, 1 служба — «Олешки Ходарович... В том сельце человек попа Гомельского Ерофея держит здавна землю. При том сельце бояре держат 2 земли») у Гомельскім старостве Вялікага княства Літоўскага. Адносілася да Гомельскага замка, якім валодаў гомельскі староста князь Міхаіл Чартарыйскі.

З 1772 г. у Расійскай імперыі. З 1773 г. у Гомельскай воласці Рагачоўскай правінцыі, з 1777 г. у Гомельскай воласці Беліцкага павета Магілёўскай губерні. Прыватная ўласнасць дваран Фашчаў. У 1848 г. вёска, 161 рэвізская душа, прыватная ўласнасць памешчыка Карла Фашча. У вёсцы была прыстань са свірнамі, 3 судны, 2 плыты, якія перавозілі 2273 пуды рознага тавару. У 1856 г. тут было адчынена народнае вучылішча, у якім вучылася 8 хлопчыкаў. У 1863 г. у вёсцы пабудавана драўляная праваслаўная Троіцкая царква, якой належала 36 дзесяцін зямлі.

У 1886 г. сяло, 71 двор, 435 жыхароў, цэнтр воласці Гомельскага павета, хлебазапасны магазін, царкоўнаприходская школа, валасное і мяшчанскае праўленні.

У 1888 г. мелася народнае вучылішча, у якім навучалася 29 хлопчыкаў і 6 дзяўчынак. У 1897 г. Троіцкую царкву наведвалі 2419 прыхаджан сяла і навакольных вёсак.

У 1909 г. 114 двароў, 807 жыхароў, належала часткова мясцоваму сельскагаспадарчаму таварыству, якое мела 1205 дзесяцін зямлі, часткова купцу Івану Істоміну з братамі, якім належала 2538 дзесяцін зямлі. У 1909 г. размяшчаліся ўрачэбны ўчастак, казённая вінная лаўка, фельчарскі пункт, млын. Раз у год

дзейнічаў прызыўны ўчастак па воінскай павіннасці.

У 1913 г. працавала земская школа.

30.8.1919 г. створаны сельскагаспадарчы кааператыў. З 8.12.1926 г. — цэнтр Дзятлавіцкага раёна Гомельскай акругі. У склад раёна было ўключана 25 сельсаветаў. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., 176 двароў, 982 жыхары, школа 1-й ступені. 4.8.1927 г. ён скасаваны і Старыя Дзятлавічы ўвайшлі ў склад Гомельскага раёна. У сяле быў створаны калгас «Чырвоны герой».

У 1941 г. 152 двары, 760 жыхароў. У кастрычніку 1943 г. нямецка-фашысцкія захопнікі спалілі амаль усю вёску (145 двароў) і загубілі 17 жыхароў.

У 1975 г. цэнтр саўгаса імя Жданава. Хлебапякарня, камбінат бытавога абслугоўвання. Сярэдняя школа, клуб, бібліятэка, бальніца, аптэка, аддзяленне сувязі, сталовая, 2 магазіны. На 1.1.1996 г. 160 двароў, 371 жыхар. Сярэдняя школа (113 вучняў), клуб, бібліятэка, фельчарска-акушэрскі пункт, сталовая, 2 магазіны.

Радзіма беларускага этнографа і фальклярыста З.Ф.Радчанка.

БРАЦКАЯ МАГІЛА САВЕЦКІХ ВОІНАЎ. У цэнтры вёскі. Пахаваны 23 воіны Чырвонай Арміі (імёны невядомы), якія загінулі ў Вялікую Айчынную вайну. На магіле пастаўлены абеліск.

МАГІЛА АХВЯР ФАШЫЗМУ. За 0,5 км ад вёскі. Пахаваны 7 мірных жыхароў, якіх загубілі нямецка-фашысцкія захопнікі ў Вялікую Айчынную вайну. На магіле пастаўлены крыж.

СТУДЗЁНАЯ ГУТА, вёска ў Цярухскім сельсавеце. Студзёная Гута (Студзёная Вада) узнікла ў XVIII ст. побач са шкляной гутай. У Вялікім княстве Літоўскім вёска, прыватная ўласнасць. У 1773 г. 15 двароў сялянскіх, 2 двары мясцеравыя, 7 двароў бабылёў, 5 хат немаёмных, 147 рэвізскіх душ, у Гомельскім павеце Рагачоўскай правінцыі. З 1776 г. прыватная ўласнасць фельдмаршала П.А.Румянцава-Задунайскага. У 1805 г. шкляны завод знаходзіўся ў аднапавярховым будынку, у якім было 4 печы. Па рацэ Сож дастаўлялі сыравіну і паліва на завод і вывозілі гатовыя шкляныя вырабы, якія збывалі ў межах губерні і на Украіне. Граф П.А.Румянцаў-Задунайскі пабудаваў новы двухпавярховы будынак, кузню, сталярную майстэрню, 2 амбары, 12 жылых двароў для майстроў і рабочых. У 1814 г. на заводзе выраблялася як простае шкло, так і хрусталь, або «багемскае шкло». У 1814 г. было выраблена толькі бутэлек 27 110, штофаў 2265 штук. У 1833 г. 89 рэвізскіх душ мужчынскага полу, адносілася да Клімаўскай эканоміі Гомельскага маёнтка. З 1834 г. ва ўладанні князя І.Ф.Паскевіча. У 1850 г. 59 двароў, 324 жыхары, а 1852 г. у Гомельскім павеце. Былі распаўсюджаны калёсны і кравецкі промыслы. Тут быў паром, які перапраўляў да 200 пудоў грузаў. У 1886 г. 67 двароў, 285 жыхароў у Дзятлавіцкай воласці Гомельскага павета Магілёўскай губерні. У вёсцы размяшчаўся хлебазапасны магазін, пастаялы двор «Студзёная Гута», які размяшчаўся на Кацярынаўскай шашы, належаў мешчаніну Вібраву. У вёсцы была пабудавана княгіняй І.Паскевіч школа. Вяскоўцы былі прыхаджанамі Цярухскага прыхода, наведвалі праваслаўную Грыгор'еўскую царкву. У 1909 г. 94 двары, 594 жыхары, належала мясцоваму сельскагаспадарчаму таварыству, якое мела 1391 дзесяціну зямлі. З 8.12.1927 г. цэнтр сельсавета ў Дзятлавіцкім раёне, з 4.8.1927 г. у Гомельскім раёне. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., 115 двароў, 632 жыхары, школа 1-й ступені. У 1928 г. 7 гаспадарак уступілі ў калгас «Сацыялізм», які знаходзіўся ў в. Цераха. У 1933 г. быў створаны свой калгас. У 1938 г. у вёсцы быў пабудаваны клуб. У час Вялікай Айчыннай вайны вёска са жніўня 1941 г. па лістапад 1943 г. акупіравана нямецка-фашысцкімі захопнікамі. На 1.1.1996 г. 98 двароў, 176 жыхароў. У складзе саўгаса «Сацыялізм». Каля вёскі размяшчаецца санаторый-прафілакторый «Пунсовыя ветразі».

СТУКАЧОЎКА, вёска ў Даўгалескім сельсавеце. У XVIII ст. вядома ў складзе маёнтка Міхалькі, прыватная ўласнасць памешчыцы Паўліны Валадзьковічавай, у 1850 г. пасля яе смерці ўласнасць яе пляменніцы памешчыцы Станіславы Хацяноўскай. У 1862 г. 43 рэвізскія душы, у Дзятлаўскай воласці Гомельскага павета Магілёўскай губерні. У 1886 г. 18 двароў, 125 жыхароў. Апрача земляробства вяскоўцы займаліся кавальскім і калёсным промысламі. Вяскоўцы былі прыхаджанамі Дзятлавіцкага прыхода і навед-

валі праваслаўную Троіцкую царкву. У 1909 г. 45 двароў, 275 жыхароў, належала вясковаму сельскагаспадарчаму таварыству, якое валодала 2369 дзесяцінамі зямлі. З 8.12.1926 г. у Міхалькаўскім сельсавеце Дзятлавіцкага раёна, з 4.8.1927 г. Гомельскага раёна. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., 82 двары, 415 жыхароў, школа 1-й ступені. Тут быў створаны калгас імя Сталіна, працавала кузня. У час Вялікай Айчыннай вайны вёска са жніўня 1941 г. па лістапад 1943 г. акупіравана нямецка-фашысцкімі захопнікамі. На 1.1.1996 г. 26 двароў, 46 жыхароў. У складзе саўгаса «Мірны».

СЦЯГ ПРАЦЫ, пасёлак ва Улукаўскім сельсавеце. Вядомы з пачатку XX ст. у Гомельскай воласці Гомельскага павета Магілёўскай губерні. У 1926 г. 34 двары, 161 жыхар. З 8.12.1926 г. у складзе Галавінскага сельсавета Гомельскага раёна і акругі, з 30.12.1930 г. ва Улукаўскім сельсавеце Гомельскага раёна і акругі, з 27.7.1937 г. Гомельскага раёна. У 1930-я гады быў створаны калгас «Авіятар», працавала кузня. У час Вялікай Айчыннай вайны са жніўня 1941 г. па лістапад 1943 г. акупіраваны нямецка-фашысцкімі захопнікамі. На 1.1.1996 г. 50 двароў, 86 жыхароў. У складзе саўгаса «Бярозкі», паляводчая брыгада.

СЯМЁНАЎКА, вёска ў Цярухскім сельсавеце. Узнікла на месцы жалезнай рудні. Упамінаецца ў 1773 г. як Сямёнаўская Рудня, 10 двароў, 42 рэвізскія душы. У 1778 г. 37 рэвізскіх душ мужчынскага полу ў Гомельскай воласці Беліцкага павета, прыватная ўласнасць фельдмаршала М.П.Румянцава-Задунайскага. У 1833 г. 16 рэвізскіх душ мужчынскага полу, адносілася да Мікалаеўскай эканоміі Гомельскага маёнтка, які з 1834 г. прыватная ўласнасць графа І.Ф.Паскевіча. У 1850 г. 8 двароў, 32 жыхары. У 1876 г. мешчанінам Усевічам заснавана крупадзёрная мануфактура (даход складаў 175 рублёў). У 1884 г. 19 двароў, 130 жыхароў, у Маркавіцкай воласці Гомельскага павета, хлебазапасны магазін, школа граматы. Традыцыйныя рамёствы: шавецтва, бондарства. У 1909 г. 35 двароў, 208 жыхароў, належала Сямёнаўскаму сельскагаспадарчаму таварыству, якое мела 360 дзесяцін зямлі. У 1909 г. аднакласная мужчынская і жаночая царкоўнапрыходская школа, млын. З 8.12.1926 г. у Краўцоўскім сельсавеце Насовіцкага, з 4.8.1927 г. Церахоўскага раёнаў. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., 49 двароў, 280 жыхароў. У 1941 г. 330 двароў, 1080 жыхароў. У час Вялікай Айчыннай вайны вёска акупіравана нямецка-фашысцкімі захопнікамі. Тут 18.8.1941 г. трымаў абарону полк народнага апалчэння Гомеля. У ноч на 20 жніўня абаронцы пакінулі Гомель. У чэрвені 1943 г. гітлераўцы спалілі 300 двароў і загубілі 7 жыхароў. Пасля вайны вёска адбудавалася. На 1.1.1996 г. 36 двароў, 79 жыхароў. У складзе саўгаса «Сацыялізм».

УЗА, вёска ў Давыдаўскім сельсавеце. Вядома як прыватная ўласнасць у Вялікім княстве Літоўскім. З 1772 г. у Расійскай імперыі, з 1775 г. прыватная ўласнасць графа П.А.Румянцава-Задунайскага. У 1773—1777 гг. у Гомельскім павеце Рагачоўскай правінцыі, з 1777 г. у Гомельскай воласці Беліцкага павета Магілёўскай губерні. У 1778 г. 69 рэвізскіх душ, уваходзіла ў Новікаўскую эканомію Гомельскага маёнтка. У 1833 г. 58 душ. З 1834 г. прыватная ўласнасць князя І.Ф.Паскевіча. У 1861 г. яго сын Ф.І.Паскевіч заснаваў на р. Уза крупадзёрку, на якой працавала 7 рабочых і 1 майстар. Штогод на заводзе выраблялася 5625 пудоў мукі на суму 5992 руб. У 1868 г. вёску набыў памешчык Д.А.Філончык, які валодаў 2483 дзесяцінамі зямлі, меў піцейны дом, даход з якога складаў 50 рублёў. У вёсцы размяшчаўся хлебазапасны магазін. У 1898 г. заснаваны лесапільны завод, на якім працавала 50 рабочых. У 1909 г. 33 двары, 212 жыхароў; маёнтак, 1 двор, 4 жыхары, у Дзятлавіцкай воласці Гомельскага павета. Вёска належала вясковаму сельскагаспадарчаму таварыству, якое валодала 301 дзесяцінай зямлі. Апошнімі ўладальнікамі маёнтка былі памешчыкі Філімончыкавы. Яны валодалі 1069 дзесяцінамі зямлі. У 1913 г. земская школа, тэлеграф. У 1926 г. 63 двары, 319 жыхароў, паштовае аддзяленне. З 8.12.1926 г. у Давыдаўскім сельсавеце.

У вёсцы быў створаны калгас «Чырвоная Уза». У час Вялікай Айчыннай вайны вёска са жніўня 1941 г. па лістапад 1943 г. акупіравана нямецка-фашысцкімі захопнікамі. На 1.1.1996 г. 83 двары, 185 жыхароў, магазін.

ПОМНІК АРХЕАЛОГІІ. Гарадзішча.

За 1 км на поўдзень ад вёскі, побач са старым рэчышчам р. Уза. Вышыня над поймай 10 м. Гарадзішча складаецца з трох пляцовак: першая памерам 120х100 м, з боку ракі ўмацавана валам вышынёй 1,5 м; другая знаходзіцца на поўдзень ад першай, яе памер 120х50 м; трэцяя памерам 100х40 м, аддзелена ад другой валам вышынёй каля 1,5 м. Па краі гарадзішча з боку поля прасочаны вал вышынёй 0,5 м і роў глыбінёй каля 1 м. Вядома з 1910 г., абследавалі ў пачатку XX ст. Е.Р.Раманаў, у 1936 г. А.М.Ляўданскі і А.Дз.Каваленя, у 1981 г. У.У.Багамольнікаў. У культурным пласце 0,5—1 м знойдзена ляпная гладкасценная кераміка ранняга жалезнага веку.

Матэрыялы абследаванняў захоўваюцца ў Інстытуце гісторыі НАН Беларусі.

УЛУКАЎЕ, вёска, цэнтр сельсавета і саўгасаў «Бярозкі» і «Цяплічны». У пачатку XIX ст. Улукаўе (Лукаўе) у Гомельскай воласці Беліцкага павета Магілёўскай губерні. Прыватная ўласнасць памешчыкаў Фашчаў. У 1857 г. 61 рэвізская душа, прыватная ўласнасць двараніна А.Фашча. У 1864 г. 55 рэвізскіх душ мужчынскага полу былі надзелены 246 дзесяцінамі зямлі. У 1886 г. 39 двароў, 199 жыхароў, у Гомельскай воласці Гомельскага павета Магілёўскай губерні. Традыцыйныя рамёствы: бондарства, кравецтва, шавецтва. У 1890 г. заснаваны крухмальны завод, на якім працавала 20 рабочых, выраблялася 6 тысяч пудоў крухмалу, даход складаў 6 тысяч рублёў. У 1894 г. заснаваны вінакурны завод, на якім працавала 9 рабочых, выраблялася 6 тысяч вёдзер спірту, даход складаў 9 тысяч рублёў, у 1895 г. на заводзе быў уведзены паравы рухавік. Вяскоўцы былі прыхаджанамі Галавінскага прыхода і наведвалі праваслаўную Пакроўскую царкву. У 1909 г. 58 двароў, 410 жыхароў, належала мясцоваму сельскагаспадарчаму таварыству, якое мела 318 дзесяцін зямлі. Апошняй уладальніцай маёнтка была памешчыца М.П.Крутаева, яна валодала 1370 дзесяцінамі зямлі. У 1920 г. створаны сельскагаспадарчы кааператыў, у 1925 г. — саўгас «Улукаўе». З 8.12.1926 г. цэнтр сельсавета Гомельскага раёна. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., 77 двароў, 380 жыхароў, школа. У 1938 г. дзіцячы дом. У 1941 г. 115 двароў, 622 жыхары. У час Вялікай Айчыннай вайны вёска была акупіравана нямецка-фашысцкімі захопнікамі. У верасні 1943 г. нямецка-фашысцкія захопнікі спалілі ўсю вёску, загубілі 13 жыхароў. За вызваленне вёскі ўвосень 1943 г. загінула 167 савецкіх воінаў. У час Айчыннай вайны загінула ў баях з гітлераўцамі 229 землякоў. Пасля вайны вёска адбудавалася. У 1974 г. цэнтр саўгаса «Бярозкі». Камбінат бытавога абслугоўвання. Васьмігадовая школа, спецшкола, клуб, бібліятэка, ветэрынарны ўчастак, аддзяленне сувязі, кафэ, 3 магазіны. На 1.1.1996 г. 217 двароў, 548 жыхароў. Дзіцячы сад, бібліятэка, комплексна-прыёмны пункт, бальніца.

БРАЦКАЯ МАГІЛА САВЕЦКІХ ВОІНАЎ. За 200 м ад вёскі. Пахаваны 167 воінаў, якія загінулі пры вызваленні вёскі ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў восенню 1943 г. У 1956 г. пастаўлены абеліск.

ПОМНІК ЗЕМЛЯКАМ. У 1977 г. пастаўлена сцяна Памяці з імёнамі 229 аднавяскоўцаў, якія загінулі ў Вялікую Айчынную вайну.

УРЫЦКАЕ (да 1927 г. Воўкавіцкі Крупец), вёска, цэнтр сельсавета і калгаса імя Урыцкага.

Упершыню ўпамінаецца ў 1640 г. як Воўкавічы, 12 дымоў.

У 1816 г. адносілася да Новікаўскай эканоміі, 225 рэвізскіх душ. У 1886 г. вёска Воўкавіцкі Крупец у Целяшоўскай воласці Гомельскага павета, 164 двары, 879 жыхароў, 3 ветраныя млыны. У 1891 г. пабудавана драўляная царква Раства Багародзіцы, 2437 прыхаджан, 3 дзесяціны зямлі. У 1927 г. сяло, 235 двароў, 1366 жыхароў. У 1929 г. цэнтр сельсавета, 225 двароў, 1187 жыхароў. У 1974 г. торфапрадпрыемства «Парыжская камуна», камбінат бытавога абслугоўвання. Сярэдняя школа, абласная школа кандытараў, кінатэатр, Дом культуры, бібліятэка, дзіцячы сад, бальніца, аптэка, аддзяленне сувязі, кафэ, 4 магазіны. На 1.1.1996 г. 870 двароў, 2475 жыхароў. Сярэдняя школа (1213 вучняў), дзіцячы сад, Дом культуры, бібліятэка, бальніца, сталовая, кафэ, 5 магазінаў, лазня. Царква Раства Багародзіцы (узведзена ў 1993 г.).

ПОМНІК ЗЕМЛЯКАМ. У цэнтры вёскі на ўшанаванне памяці 294 воінаў-землякоў і мірных жыхароў, якія загінулі ў Вялікую Айчынную вайну.

Царква Раства Багародзіцы ў в. Урыцкае.

ФЁДАРАЎКА, вёска ў Цярэшкавіцкім сельсавеце. У 1-й палавіне XIX ст. прыватная ўласнасць калежскага асэсара М.А.Бардоўскага. У 1856 г. 64 рэвізскія душы мужчынскага полу, 334 дзесяціны зямлі. У 1872 г. цэнтр аднайменнага маёнтка, які належаў двараніну М.Бетулінскаму. У 1880 г. цагельны завод. Вяскоўцы былі прыхаджанамі Скіцкага прыхода і наведвалі царкву Раства Багародзіцы. У 1909 г. Фёдараўка (Гарбатаўка), 42 двары, 268 жыхароў, у Дзятлавіцкай воласці Гомельскага павета Магілёўскай губерні, належала вясковаму сельскагаспадарчаму таварыству.

Апошнім уладальнікам маёнтка быў двараніи У.Куняховіч. З 8.12.1926 г. у Старацярэшкавіцкім сельсавеце Дзятлаўскага раёна, з 4.8.1927 г. у Гомельскім раёне. У 1926 г. 81 двор, 411 жыхароў. У час Вялікай Айчыннай вайны вёска са жніўня 1941 г. па лістапад 1943 г. акупіравана нямецка-фашысцкімі захопнікамі. Вёска была ў складзе саўгаса «Навабеліцкі». У 1962 г. увайшла ў склад в. Цярэшкавічы.

ХУТАРАНКА, вёска ў Грабаўскім сельсавеце. У XIX ст. вядома як Фугаранка ў складзе аднайменнага фальварка, які належаў памешчыкам Крушэўскім. У 1868 г. заснавана крупадзёрка, даход з якой складаў 125—150 руб. У 1879 г. другі селянін заснаваў тут маслабойню, даход з якой складаў 200—250 руб. У 1880 г. 49 двароў, 272 жыхары, у Насовіцкай воласці Гомельскага павета Магілёўскай губерні. Традыцыйныя рамёствы: кавальства, сталярства. У вёсцы размяшчаліся школа граматы, хлебазапасны магазін. Вяскоўцы былі прыхаджанамі Грабаўскага прыхода і наведвалі праваслаўную царкву Узнясення. Апошнім уладальнікам фальварка быў двараніи В.П.Крушэўскі, які меў 161 дзесяціну зямлі. У 1909 г. 68 двароў, 590 жыхароў, належала вясковаму сельскагаспадарчаму таварыству, якое мела 1917 дзесяцін зямлі. Народнае вучылішча, мяшчанскае праўленне. З 8.12.1926 г. цэнтр сельсавета Насовіцкага раёна, з 4.8.1927 г. Гомельскага раёна. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., 82 двары, 391 жыхар, школа 1-й ступені. На 1.1.1996 г. 26 двароў, 37 жыхароў. Швейная майстэрня. Радзіма беларускага мастака Т.І.Васюк.

ЦЕЛЯШОЎСКАЯ РУДНЯ, вёска ў Целяшоўскім сельсавеце. У 1852 г. прыватная ўласнасць памешчыкаў Івіцкіх. У 1880 г. мешчанін Атэрман заснаваў крупадзёрку, даход з якой складаў 175 рублёў. У 1886 г. 100 двароў, 660 жыхароў, у Целяшоўскай воласці Гомельскага павета Магілёўскай губерні. Традыцыйныя рамёствы: кавальства, шавецтва. Вяскоўцы былі прыхаджанамі Целяшоўскага прыхода і наведвалі праваслаўную Пак-

роўскую царкву. У 1909 г. 182 двары, 1158 жыхароў, належала вясковаму таварыству, якое валодала 1818 дзесяцінамі зямлі; земскае вучылішча. З 8.12.1938 г. цэнтр сельсавета Уваравіцкага раёна Гомельскай вобласці. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., 101 двор, 588 жыхароў, школа 1-й ступені. У час Вялікай Айчыннай вайны вёска акупіравана нямецка-фашысцкімі захопнікамі са жніўня 1941 г. па лістапад 1943 г. У гады Айчыннай вайны загінула 116 землякоў. У 1973 г. цэнтр калгаса імя Суворава. Васьмігадовая школа, клуб, бібліятэка, фельчарска-акушэрскі пункт, аддзяленне сувязі, магазін. На 1.1.1996 г. 143 двары, 345 жыхароў. Дзевяцігадовая школа (97 вучняў), клуб, бібліятэка, фельчарска-акушэрскі пункт, сталовая, магазін.

ПОМНІК ЗЕМЛЯКАМ. У цэнтры вёскі. На ўшанаванне памяці 116 землякоў, якія загінулі ў гады Вялікай Айчыннай вайны. У 1976 г. пастаўлены абеліск і 2 стэлы.

ЦЕЛЯШЫ, вёска, цэнтр сельсавета і калгаса «Чырвоная плошча». Упамінаецца ў 1526—1531 гг. у час удакладнення князем Жыгімонтам I меж паміж Вялікім княствам Літоўскім і Чарнігаўскім княствам. У 1640 г. сяло, 8 дымоў, у Гомельскім старостве Вялікага княства Літоўскага, адносілася да Гомельскага замка, які належаў гомельскаму старосце князю Міхаілу Чартарыйскаму. З 1772 г. у Расійскай імперыі. З 1773 г. у Гомельскім павеце Рагачоўскай правінцыі. У 1792 г. тут была пабудавана драўляная праваслаўная Пакроўская царква, якой належала 36 дзесяцін зямлі. У 1-й палавіне XIX ст. прыватная ўласнасць памешчыкаў Аркадзія і Сцяпана Міклашэўскіх. У 1848 г. маёнтак Целяшы (324 мужчынскія і 416 жаночых душ, 4922 дзесяціны зямлі) купіў паручнік Фелікс Івіцкі. У 1850 г. 80 двароў. У 1856 г. адчынена народнае вучылішча, у якім вучылася 10 хлопчыкаў. У 1862 г. 334 рэвізскія душы мужчынскага полу, 1543 дзесяціны зямлі. У 1886 г. 156 двароў, 747 жыхароў, цэнтр воласці ў Гомельскім павеце Магілёўскай губерні. У сяле размяшчаліся валасное праўленне, царкоўнапрыходская школа, ветраны млын, хлебазапасны магазін. Традыцыйныя рамёствы: бондарства, сталярства, шавецтва. У 1903 г. фельчарскі пункт. У 1909 г. 251 двор, 1610 жыхароў, належала Целяшоўскаму сельскагаспадарчаму таварыству, якое валодала 2073 дзесяцінамі зямлі. З 8.12.1926 г. цэнтр сельсавета Уваравіцкага раёна. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., 206 двароў, 1026 жыхароў, школа 1-й ступені. Быў створаны калгас «Чырвоная плошча», працавала кузня, конная крупадзёрка, ветраны млын. У час Вялікай Айчыннай вайны вёска акупіравана нямецка-фашысцкімі захопнікамі са жніўня 1941 г. па лістапад 1943 г. У 1943 г. гітлераўцы закатавалі 22 мірных жыхароў. У 1974 г. камбінат бытавога абслугоўвання. Сярэдняя школа, клуб, бібліятэка, аддзяленне сувязі, магазін. На 1.1.1996 г. 257 двароў, 707 жыхароў. Сярэдняя школа (1213 вучняў), дзіцячы сад, Дом культуры, бібліятэка, бальніца, сталовая, кафэ, 5 магазінаў, лазня.

БРАЦКАЯ МАГІЛА САВЕЦКІХ ВОІНАЎ. На могілках. Пахаваны 273 воіны, якія загінулі пры вызваленні вёскі ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў восенню 1943 г. У 1959 г. на магіле ўстаноўлены абеліск.

МАГІЛА АХВЯР ФАШЫЗМУ. За 0,5 км на паўднёвы ўсход. Пахаваны 22 мірныя жыхары, якія былі па-зверску закатаваны гітлераўцамі ў 1943 г. У 1959 г. на магіле пастаўлены абеліск.

ЦЕРУХА, вёска, цэнтр сельсавета і саўгаса «Сацыялізм». Вядома як прыватная ўласнасць у Вялікім княстве Літоўскім. З 1772 г. у Расійскай імперыі. У 1773 г. 20 двароў, 27 рэвізскіх мужчынскіх душ, у Гомельскай воласці Рагачоўскай правінцыі, з 1775 г. прыватная ўласнасць графа П.А.Румянцава-Задунайскага. У 1788 г. 83 рэвізскія душы, у Гомельскай воласці Беліцкага павета Магілёўскай губерні, уваходзіла ў Клімаўскую эканомію Гомельскага маёнтка. У 1833 г. 129 рэвізскіх душ. Працавала піларама (5 рабочых), выраблялася дошак і шалёвак 9617 штук у год. З 1834 г. прыватная ўласнасць князя І.Ф.Паскевіча. У 1867 г. пабудавана драўляная праваслаўная Георгіеўская царква. У 1882 г. сяло, 93 двары, 430 жыхароў. Традыцыйныя рамёствы: бондарства, стальмаства, шавецтва. У 1886 г. 112 двароў, 669 жыхароў, у Дзятлаўскай воласці Гомельскага павета. У сяле былі 2 млыны — ветраны і вадзяны, піцейны двор, хлебазапасны магазін, школа граматы.

Побач з сялом праходзіла Кіеўская шаша, на якой размяшчаўся пастаялы двор (1 двор, 6 жыхароў). У 1909 г. 182 двары, 1174 жыхары, належала мясцоваму сельскагаспадарчаму таварыству, якое валодала 1352 дзесяцінамі зямлі. У прыходзе Георгіеўскай царквы было 2559 прыхаджан сяла і навакольных вёсак. З 8.12.1926 г. цэнтр сельсавета Дзятлавіцкага, з 10.2.1931 г. Церахоўскага раёнаў. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., 239 двароў, 1052 жыхары, школа 1-й ступені, паравы млын, лесапілка, крупадзёрка. У 1930-я гады створаны калгас «Сацыялізм», працавалі кузня, цыркулярка. У час Вялікай Айчыннай вайны вёска са жніўня 1941 г. па кастрычнік 1943 г. акупіравана нямецка-фашысцкімі захопнікамі. У верасні 1943 г. за вызваленне вёскі загінулі 472 савецкія воіны 19-га стралковага корпуса 65-й арміі Цэнтральнага фронту. У 1943 г. гітлераўцы загубілі 42 мірных жыхароў вёскі. Пасля вайны адбудавалася. У 1974 г. сярэдняя школа, клуб, бібліятэка, дзіцячы сад, амбулаторны пункт, аддзяленне сувязі, швейная майстэрня, кафэ, магазін. На 1.1.1996 г. 300 двароў, 887 жыхароў. Сярэдняя школа (230 вучняў), дзіцячы сад, клуб, бібліятэка, амбулаторыя, 2 магазіны, лазня. Радзіма беларускага вучонага В.П.Ермакова.

БРАЦКАЯ МАГІЛА САВЕЦКІХ ВОІНАЎ І АХВЯР ФАШЫЗМУ. На паўночнай ускраіне вёскі, справа ад дарогі Гомель — Чарнігаў. Пахаваны 472 воіны 19-га стралковага корпуса 65-й арміі Цэнтральнага фронту, якія загінулі ў верасні 1943 г. у час вызвалення вёскі ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў, і 42 мірныя жыхары в. Церуха, загубленыя гітлераўцамі ў 1943 г. Сярод пахаваных Герой Савецкага Саюза Аляксандр Дзмітрыевіч Валогін.

ЦІЦЯНКІ, вёска ў Красненскім сельсавеце. У 1788 г. 84 рэвізскія душы, прыватная ўласнасць графа М.П.Румянцава-Задунайскага ў Гомельскай воласці Беліцкага павета Магілёўскай губерні. У 1811 г. 111 рэвізскіх душ, уваходзіла ў склад Новікаўскай эканоміі Гомельскага маёнтка. У 1852 г. 26 двароў, 176 жыхароў, у Гомельскім павеце, уласнасць князя І.Ф.Паскевіча. У 1882 г. 52 двары, 303 жыхары. Традыцыйнае рамяство — бондарства. У 1884 г. школа граматы. У 1894 г. цагельна-чарапічны завод, на якім працавала 109 рабочых, даход складаў 64 тысячы рублёў. У 1909 г. 108 двароў, 642 жыхары, належала вясковаму сельскагаспадарчаму таварыству, якое мела 505 дзесяцін зямлі. Два заводы — цагельна-чарапічны і тарфяны — належалі ўладальніцы маёнтка Ніжні Брылёў мяшчанцы Е.Пітуновай. З 8.12.1926 г. цэнтр сельсавета. У 1927 г. 222 двары, 1190 жыхароў, школа 1-й ступені. У 1932 г. створаны саўгас «Ціцянкі», у якім працавала 207 рабочых; квасільны пункт. З 30.4.1948 г. вёска ў межах г. Гомель.

ЦЫКУНЫ, вёска ў Бабовіцкім сельсавеце. Назва ўтварылася ад мянушкі Цыкуны, якая азначае месца жыхарства. У XVIII ст. вядома як слабада ў Вялікім княстве Літоўскім. З 1772 г. у Расійскай імперыі. З 1775 г. прыватная ўласнасць графа П.А.Румянцава-Задунайскага ў складзе Новікаўскай эканоміі Гомельскага маёнтка ў Беліцкім павеце. У 1833 г. 20 рэвізскіх душ, з 1834 г. ва ўладанні князя І.Ф.Паскевіча, з 1852 г. у Гомельскім павеце Магілёўскай губерні. У 1864 г. размяшчаўся шынок, які арандаваў гомельскі купец Дворкін, даход з якога складаў 4 рублі 67 капеек. У 1884 г. 24 двары, 185 жыхароў. Вяскоўцы былі прыхаджанамі Бабовіцкага прыхода і наведвалі праваслаўную Успенскую царкву. У 1909 г. слабада, 56 двароў, 347 жыхароў, належала вясковаму сельскагаспадарчаму таварыству, якое валодала 418 дзесяцінамі зямлі. У 1913 г. земская школа. З 8.12.1926 г. цэнтр Случмільчанскага сельсавета Дзятлавіцкага, з 4.8.1927 г. Гомельскага раёнаў. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., 22 двары, 429 жыхароў. У час Вялікай Айчыннай вайны вёска са жніўня 1941 г. па лістапад 1943 г. акупіравана нямецка-фашысцкімі захопнікамі. На 1.1.1996 г. 70 двароў, 126 жыхароў. У складзе саўгаса «Мірны».

ЦЯРЭНІЧЫ, вёска, цэнтр сельсавета і калгаса «1 Мая». Упершыню ўпамінаецца ў пісьмовых крыніцах у 1526—1531 гг. У 1960 г. сяло, 2 дымы, у Гомельскай воласці Вялікага княства Літоўскага. У XIX ст. у складзе аднайменнага маёнтка, які належаў у 1861 г. патомным дваранам Уласевым. Яны мелі 1345 дзесяцін зямлі, ветраны млын, даход з якога складаў 150 рублёў. У 1882 г. 60 двароў, 377 жыхароў, у Целяшоўскай воласці Гомельскага па-

вета Магілёўскай губерні. У 1884 г. народнае вучылішча, хлебазапасны магазін, ветраны млын. У 1909 г. аднакласная царкоўнапрыходская школа. У 1909 г. вёска, 150 двароў, 1085 жыхароў; маёнтак, 1 двор, 3 жыхары. Вёска належала часткова мясцоваму сельскагаспадарчаму таварыству, якое мела 1259 дзесяцін зямлі, часткова памешчыку А.Уласеву. З 8.12.1926 г. цэнтр сельсавета Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі, з 30.12.1927 г. перайменаваны ў нацыянальны рускі сельсавет. У 1926 г. 132 двары, 711 жыхароў, быў створаны саўгас, 1 двор, 6 жыхароў. У вёсцы працавалі ветраны млын, кузня. Дзейнічала школа 1-й ступені. У 1930-я гады створаны калгас «1 Мая». У час Вялікай Айчыннай вайны вёска са жніўня 1941 г. па лістапад 1943 г. акупіравана нямецка-фашысцкімі захопнікамі. У 1974 г. васьмігадовая школа, клуб, бібліятэка, фельчарска-акушэрскі пункт, ветэрынарны ўчастак, аддзяленне сувязі, магазін. На 1.1.1996 г. 229 двароў, 639 жыхароў. Дзевяцігадовая школа (110 вучняў), дзіцячы сад, Дом культуры, бібліятэка, комплексна-прыёмны пункт, амбулаторыя, магазін, лазня.

ПОМНІК ЗЕМЛЯКАМ. На ўскраіне вёскі. На ўшанаванне памяці 202 воінаўземлякоў, якія загінулі ў Вялікую Айчынную вайну, пастаўлены абеліск.

ЦЯРЭШКАВІЧЫ (да 23 мая 1962 г. Старыя Цярэшкавічы), вёска, цэнтр сельсавета, саўгаса «Навабеліцкі» і Навабеліцкай птушкафабрыкі. Упершыню ўпамінаецца ў 1526—1531 гг. У 1640 г. вядома як сяло, 4 дымы, у Гомельскім старостве Вялікага княства Літоўскага. З 1772 г. у Расійскай імперыі. З 1776 г. прыватная ўласнасць фельдмаршала П.А.Румянцава. У 1785 г. прыватная ўласнасць дваран Мікалая Вінча і Антона Хільчэўскага ў складзе аднайменнага маёнтка ў Беліцкім павеце Магілёўскай губерні. У 2-й палавіне XIX ст. належала памешчыкам Ржэцкім, Зубовічу, Падарэўскаму. У 1848 г. прыстань са свірнамі, 14 суднаў, 1 плыт, 11 229 пудоў тавару. З 1852 г. у Дзятлавіцкай воласці Гомельскага павета Магілёўскай губерні. У 1856 г. народнае вучылішча, у якім вучылася 27 хлопчыкаў. Традыцыйнае рамяство — кавальства. У 1909 г. 28 двароў, 190 жыхароў, належала сельскагаспадарчаму таварыству, якое мела 248 дзесяцін зямлі. У 1909 г. была аднакласная царкоўнапрыходская школа. З 8.12.1926 г. цэнтр сельсавета Дзятлавіцкага раёна, з 4.8.1927 г. Гомельскага раёна. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., 67 двароў, 276 жыхароў, школа 1-й ступені. У 1930-я гады створаны калгас «Камунар», працавала кузня. У 1941 г. 85 двароў, 364 жыхары. У верасні 1943 г. нямецка-фашысцкія захопнікі спалілі 84 двары і загубілі 12 жыхароў. У 1974 г. птушкафабрыка. Сярэдняя школа, клуб, бібліятэка, дзіцячы сад, фельчарска-акушэрскі пункт, аддзяленне сувязі, швейная майстэрня, сталовая, магазін. На 1.1.1996 г. 593 двары, 1870 жыхароў. Сярэдняя школа (430 вучняў), музычная школа, Дом культуры, комплексна-прыёмны пункт, амбулаторыя, сталовая, 2 магазіны.

ПОМНІК ЗЕМЛЯКАМ. На ўшанаванне памяці землякоў, якія загінулі ў Вялікую Айчынную вайну. У 1984 г. пастаўлены помнік.

ЧАРАЦЯНКА, вёска, цэнтр сельсавета і калгаса «За Радзіму». У Вялікім княстве Літоўскім прыватная ўласнасць польскіх магнатаў.

У пачатку XIX ст. прыватная ўласнасць Станіслава Солтан-Перасвета. У 1856 г. народнае вучылішча, у якім навучалася 59 хлопчыкаў. У 1865 г. пабудавана каменная праваслаўная Успенская царква, якой належала 39 дзесяцін зямлі. У 1882 г. сяло, 89 двароў, 446 жыхароў, у Маркавіцкай воласці Гомельскага павета Магілёўскай губерні. Традыцыйныя рамёствы: кавальства, сталярства, шавецтва. У 1886 г. 87 двароў, 431 жыхар, ветраны млын. У 1888/89 навучальным годзе ў народным вучылішчы вучылася 57 хлопчыкаў і 8 дзяўчынак. У 1899 г. у прыходзе Успенскай царквы было 2950 прыхаджан сяла і навакольных вёсак. У 1909 г. 113 двароў, 703 жыхары, належала мясцоваму сельскагаспадарчаму таварыству, якое мела 456 дзесяцін зямлі. Царкве належалі 43 дзесяціны зямлі. З 8.12.1926 г. цэнтр сельсавета Насовіцкага раёна, з 4.8.1927 г. Церахоўскага раёна Гомельскай акругі, з 30.12.1927 г. у Пракопаўскім сельсавеце. У 1926 г., паводле перапісу насельніцтва, 97 двароў, 508 жыхароў, школа 1-й ступені. У 1930 г. створаны калгас «Кастрычнік», працавала кузня. У Вялікую Айчынную вайну загінулі 122

землякі. У 1974 г. пачатковая школа, клуб, бібліятэка, аддзяленне сувязі, швейная майстэрня, магазін. На 1.1.1996 г. 219 двароў, 612 жыхароў. Дзевяцігадовая школа (130 вучняў), Дом культуры, фельчарска-акушэрскі пункт, сталовая, кафэ, 2 магазіны, лазня.

ПОМНІКІ АРХЕАЛОГІІ. Гарадзішча-1. За 2 км на поўдзень ад вёскі ва ўрочышчы Мошкі. Пляцоўка круглая, дыяметрам 50 м, умацавана кольцападобным валам вышынёй 2,5 м, шырынёй да 3 м. З паўднёва-ўсходняга боку ёсць роў глыбінёй 0,2—0,5 м, шырынёй каля 1 м. Вядома з 1873 г., абследавалі ў пачатку XX ст. Е.Р.Раманаў, у 1976 г. У.У.Багамольнікаў. Раскопкі не праводзіліся.

Гарадзішча-2. Мясцовая назва Гарадзец. За 0,8—1 км на поўдзень ад вёскі, справа ад дарогі ў в. Глыбоцкае. Пляцоўка прамавугольная, памерам 55х40 м. Умацавана валам вышынёй каля 3 м. Вядома з 1856 г. У 1981 г. С.Я.Расадзін заклаў на пляцоўцы гарадзішча 2 шурфы памерам 1х1 м. Культурны пласт 0,4 м. У ім знойдзены ляпная кераміка, кавалкі шлаку, дробныя косці жывёл.

ПОМНІК ЗЕМЛЯКАМ. У скверы каля Дома культуры. На ўшанаванне памяці 22 землякоў, якія загінулі на франтах Вялікай Айчыннай вайны. У 1977 г. пастаўлены помнік — пілон і дошкі з імёнамі загінуўшых.

ЧАРНІЧНЫ, пасёлак у Дзятлавіцкім сельсавеце. У канцы XIX ст. вядомы як фальварак, прыватная ўласнасць памешчыка Радчанкі ў Дзятлавіцкай воласці Гомельскага павета Магілёўскай губерні. У 1909 г. фальварак, 1 двор, 2 жыхары, уласнасць двараніна Радчанкі, які валодаў 1210 дзесяцінамі зямлі.

Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., 11 двароў, 51 жыхар.

З 8.12.1926 г. у Старадзятлавіцкім сельсавеце Дзятлавіцкага раёна Гомельскай акругі. З 4.8.1927 г. у Гомельскім раёне. У 1955 г. жыхары пасёлка перасялены ў в. Новыя Дзятлавічы.

ЧКАЛАВА (да 1939 г. Жаробнае), вёска ў Дзятлавіцкім сельсавеце. Вядома з XVIII ст. як прыватная ўласнасць у Вялікім княстве Літоўскім. З 1772 г. у Расійскай імперыі. З 1776 г. прыватная ўласнасць фельдмаршала П.А.Румянцава-Задунайскага. У 1788 г. 235 рэвізскіх душ Рагачоўскай правінцыі, адносілася да Хомінскай эканоміі Гомельскага маёнтка. У 1833 г. 181 рэвізская душа, з 1834 г. прыватная ўласнасць князя І.Ф.Паскевіча ў Гомельскай воласці Беліцкага павета. У 1848 г. 65 двароў, з 1852 г. у Гомельскім павеце. У 1856 г. народнае вучылішча, у якім вучылася 30 хлопчыкаў, у 1868 г. — 20 хлопчыкаў. У 1886 г. 140 двароў, 1001 жыхар, хлебазапасны магазін, школа граматы. Традыцыйныя рамёствы: бондарства, сталярства, шавецтва. У 1909 г. 247 двароў, 1667 жыхароў, належала сельскагаспадарчаму таварыству, якое валодала 3194 дзесяцінамі зямлі. У 1909 г. царкоўнапрыходская школа. У 1913 г. земская школа. У 1924 г. ветраны млын. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., 247 двароў, 1167 жыхароў. З 8.12.1926 г. цэнтр сельсавета Дзятлавіцкага, з 26.7.1930 г. Гомельскага раёна. Паводле перапісу 1926 г., 307 двароў, 1609 жыхароў, школа 1-й ступені. У 1930 г. быў створаны калгас «Батрак», працавалі кузня, ветраны млын. У час Вялікай Айчыннай вайны са жніўня 1941 г. па лістапад 1943 г. акупіравана нямецка-фашысцкімі захопнікамі. На 1.1.1996 г. 282 двары, 637 жыхароў. У складзе саўгаса «Прыазёрны». Аддзяленне сувязі, бібліятэка, магазін, лазня.

ЧОНКІ, вёска, цэнтр сельсавета. У пачатку XVIII ст. гэту мясцовасць пачалі засяляць стараверы. У 1760 г. ва ўрочышчы Чонскі абрыў старац Іаасаф з Гжацка заснаваў для манахаў-пустэльнікаў Пахомаў скіт. У 1775 г. стараверы на беразе Сожа заснавалі стараверскі Чонскі манастыр, які ў 1798 г. далучыўся да праваслаўя і стаў называцца Іаасафскім манастыром. Ён размяшчаўся ва ўладаннях графа Румянцава-Задунайскага. У 1801 г. у ім знаходзілася 100 манахаў. У 1877 г. тут была пабудавана драўляная царква Богаяўлення Гасподня. З 8.12.1926 г. у Хутаранскім сельсавеце, з 30.12.1927 г. у Сеўрукоўскім сельсавеце Насовіцкага, з 4.8.1927 г. Гомельскага раёнаў. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., 63 двары. У 1927 г. тут была створана сельскагаспадарчая арцель. У кастрычніку 1943 г. у баях з нямецка-фашысцкімі захопнікамі загінуў 1761 савецкі воін. У лютым—ліпені 1944 г. тут размяшчаўся Беларускі штаб партызанскага руху. У 1974 г. цэнтр калгаса «Чырвонагвардзеец». Васьмігадовая школа, 2 магазіны.

Побач з вёскай кліматычны курорт Чонкі, які ўключае Дом адпачынку «Чонкі», турысцкую базу «Сож», два абласныя дзіцячыя санаторыі, санаторыі-прафілакторыі заводаў «Гомсельмаш», «Цэнтраліт» і Гомельскага хімічнага, базу адпачынку Гомельскага станкабудаўнічага завода імя Кірава. На 1.1.1996 г. 790 двароў, 2199 жыхароў. Дзевяцігадовая школа (273 вучні), комплексна-прыёмны пункт, 3 магазіны. Радзіма Героя Савецкага Саюза І.С.Зайцава.

ПОМНІК АРХЕАЛОГІІ. Селішча. За 0,4 км на паўднёвы захад ад вёскі, на краі надпоймавай тэрасы правага берага р. Сож. Знойдзены рэшткі ляпнога і ганчарнага посуду, прасліца. Адносіцца да сярэдзіны — 3-й чвэрці 1-га тысячагоддзя н.э. і эпохі Кіеўскай Русі. Раскопкі не праводзіліся.

БРАЦКАЯ МАГІЛА САВЕЦКІХ ВОІНАЎ. На беразе р. Сож. Пахаваны 1817 воінаў Чырвонай Арміі, якія загінулі 10—11.10.1943 г. у раёне вёсак Чонкі і Бабовічы пры фарсіраванні р. Сож. У 1959 г. на магіле пастаўлены помнік — скульптура воіна. У 1995 г. рэканструяваны.

МЕСЦА БАЗІРАВАННЯ АПЕРАТЫЎНА-ВУЧЭБНАГА ЦЭНТРА. У ліпені — жніўні 1941 г. у Чонках базіраваўся Аператыўна-вучэбны цэнтр, які вёў падрыхтоўку і засылку дыверсійных груп у тыл нямецка-фашысцкіх захопнікаў.

ПОМНІК У ГОНАР БЕЛАРУСКАГА ШТАБА ПАРТЫЗАНСКАГА РУХУ. У лютым — ліпені 1944 г. тут размяшчаўся Беларускі штаб партызанскага руху. У 1969 г. пастаўлены помнік.

ЧЫРВОНЫ МАЯК, пасёлак у Пакалюбіцкім сельсавеце. Пасёлак узнік у XX ст., у час калгаснага будаўніцтва. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., 7 двароў, 36 жыхароў.

З 8.12.1926 г. у Лапацінскім сельсавеце Гомельскага раёна і акругі, з 30.12.1927 г. у Пакалюбіцкім сельсавеце.

У 1941 г. 20 двароў, 50 жыхароў. У верасні 1943 г. гітлераўцы спалілі ўсю вёску і загубілі 2 мірных жыхароў. Пасля вайны пасёлак адбудаваўся. На 1.1.1996 г. 122 двары, 382 жыхары.

ШАРПІЛАЎКА, вёска, цэнтр сельсавета і саўгаса «Міжрэчча». У XVIII ст. у Гомельскай воласці Гомельскага староства Вялікага княства Літоўскага. З 1773 г. у Гомельскім павеце Рагачоўскай правінцыі, з 1775 г. уласнасць фельдмаршала П.А.Румянцава-Задунайскага. У 1788 г. 62 рэвізскія душы. У 1833 г. у складзе Хомінскай эканоміі Гомельскага маёнтка. У 1833 г. 97 рэвізскіх душ, з 1834 г. прыватная ўласнасць князя І.Ф.Паскевіча. У 1850 г. 65 двароў, 96 жыхароў. З 1852 г. у Гомельскім павеце. У 1864 г. у вёсцы быў шынок, даход з якога складаў 14 рублёў 50 капеек.

У 1882 г. 94 двары, 450 жыхароў, у Дзятлавіцкай воласці Гомельскага павета. Традыцыйныя рамёствы: бондарства, сталярства. У 1886 г. 109 двароў, 692 жыхары, хлебазапасны магазін. У 1909 г. 169 двароў, 1330 жыхароў, належала Шарпілаўскаму сельскагаспадарчаму таварыству, якое мела 110 дзесяцін зямлі, школа граматы. З 8.12.1926 г. цэнтр сельсавета ў Дзятлавіцкім, з 4.8.1927 г. у Гомельскім раёнах. У 1926 г. 246 двароў, 1297 жыхароў, школа 1-й ступені. У час Вялікай Айчыннай вайны вёска са жніўня 1941 г. па лістапад 1943 г. акупіравана нямецка-фашысцкімі захопнікамі. У баях з гітлераўцамі за вызваленне вёскі і навакольля загінулі ў верасні — кастрычніку 1943 г. 284 савецкія воіны.

У 1974 г. сярэдняя школа, клуб, 2 бібліятэкі, дзіцячы сад, фельчарска-акушэрскі пункт, аддзяленне сувязі, швейная майстэрня, сталовая, 3 магазіны. На 1.1.1996 г. 302 двары, 759 жыхароў. Сярэдняя школа (140 вучняў), дзіцячы сад, Дом культуры, бібліятэка, комплексна-прыёмны пункт, фельчарска-акушэрскі пункт, 2 магазіны, лазня. Радзіма беларускага паэта А.С.Грачанікава, беларускага вучонага І.Ф.Харламава.

БРАЦКАЯ МАГІЛА САВЕЦКІХ ВОІНАЎ. У цэнтры вёскі. Пахаваны 287 воінаў 19-га стралковага корпуса 65-й арміі Цэнтральнага фронту, якія загінулі ў баях за вызваленне вёскі ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў у верасні — кастрычніку 1943 г. У 1974 г. на магіле пастаўлены помнік — скульптура воіна.

ШУТАЎКА, вёска у Цярухскім сельсавеце. Заснавана ў 2-й палавіне XIX ст. У лясным урочышчы Шутаўка некалькі сем'яў з в. Грабаўка расчысцілі лес пад палі і сталі тут жыць. У 1876 г. яны ўжо мелі тут поўную сядзібную аселасць. У 1909 г. вёска,

11 двароў, 64 жыхары, у Насовіцкай воласці Гомельскага павета Магілёўскай губерні, належала Грабаўскаму сельскагаспадарчаму таварыству, якое мела тут 100 дзесяцін зямлі. Савецкая ўлада ўстаноўлена ў лістападзе 1917 г. З 8.12.1926 г. у Хутаранскім сельсавеце Насовіцкага раёна, з 4.8.1927 г. у Гомельскім раёне. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., 13 двароў, 65 жыхароў. Усе яны мелі прозвішча Шутаў. Па нацыянальным складзе насельніцтва было рускае. Вясковыя дзеці наведвалі школу 1-й ступені ў в. Хутаранка. У 1941 г. 14 двароў, 37 жыхароў. У верасні 1943 г. нямецка-фашысцкія захопнікі спалілі ўсю вёску. Пасля вайны вёска адбудавалася. На 1.1.1996 г. 6 двароў, 11 жыхароў, 9 з якіх пенсіённага ўзросту. У складзе саўгаса «Сацыялізм».

ЯНТАРНЫ, пасёлак у Пакалюбіцкім сельсавеце.

Узнік 31 снежня 1976 г. на месцы размяшчэння нафтабазы Гомельскага раёна. На 1.1.1996 г. 121 двор, 378 жыхароў.

ЯРОМІНА, вёска, цэнтр сельсавета і калгаса імя XXII з'езда КПСС. У XIX ст. вядома як цэнтр аднайменнага маёнтка, уладальнікамі якога ў 1840 г. былі дваране Краснінскі-Корвін, А.Багданаў. Яны валодалі 475 дзесяцінамі зямлі, мелі піцейны дом, даход з якога складаў 75 рублёў. У 1863 г. у Красненскай воласці Гомельскага павета Магілёўскай губерні, прыватная ўласнасць памешчыка Дуніна-Баркоўскага. У 1868 г. сяло, 151 двор, 526 жыхароў. У 1868 г. народнае вучылішча, у якім навучалася 25 хлопчыкаў. У 1886 г. 158 двароў, 840 жыхароў, у Пакалюбіцкай воласці Гомельскага павета, хлебазапасны магазін, казённая вінная лаўка, млын. У 1889 г. у прыходзе праваслаўнай Пакроўскай царквы было 2878 прыхаджан з Яроміна і навакольных вёсак. Царкве належала 36 дзесяцін зямлі. У 1889 г. у народным вучылішчы навучалася 46 хлопчыкаў і 14 дзяўчынак. У 1909 г. 332 двары, 687 жыхароў, належала Яромінскаму сельскагаспадарчаму таварыству, якое мела 1622 дзесяціны зямлі. Частка сяла належала двараніну Патону, які меў 690 дзесяцін зямлі. Створаны саўгас «Яроміна». У 1926 г. у яго ўваходзіла 15 двароў, 58 жыхароў. З 8.12.1926 г. цэнтр сельсавета Гомельскага раёна. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., 390 двароў, 2008 жыхароў, школа 1-й ступені, сталярная майстэрня, кузня, шавецкая майстэрня, нафтавы млын. У 1933 г. у сяле размяшчаўся яромінскі ўчастак Гомельскай МТС, які абслугоўваў саўгас «Яроміна» і 6 калгасаў. У Вялікую Айчынную вайну загінула 270 воінаў-землякоў.

У 1974 г. камбінат бытавога абслугоўвання, Касцюкоўскае міжраённае аб'яднанне сельгастэхнікі, абласная станцыя аховы раслін. Сярэдняя школа, Гомельская раённая музычная школа, Дом культуры, 2 бібліятэкі, дзіцячы сад, амбулаторыя, аптэка, аддзяленне сувязі, кафэ, 5 магазінаў. На 1.1.1996 г. 1989 двароў, 5957 жыхароў. Сярэдняя школа (889 вучняў), музычная школа, дзіцячы сад, Дом культуры, бібліятэка, амбулаторыя, сталовая, 4 магазіны, лазня, камбінат бытавога абслугоўвання.

ПОМНІК ЗЕМЛЯКАМ. Каля будынка выканкома сельсавета. На ўшанаванне памяці 270 землякоў, якія загінулі на франтах Вялікай Айчыннай вайны. У 1967 г. пастаўлены помнік — стэла з барэльефнай выявай воінаў, абапал яе пліты з імёнамі загінуўшых. У 1990 г. рэканструяваны.

ЯРОХАВА, пасёлак ва Улукаўскім сельсавеце. Вядомы з пачатку XX ст. у Гомельскай воласці Гомельскага павета Магілёўскай губерні. Савецкая ўлада ўстаноўлена ў лістападзе 1917 г. З 8.12.1926 г. у складзе Галавінецкага сельсавета Гомельскага раёна і акругі, з 30.12.1930 г. ва Улукаўскім сельсавеце Гомельскага раёна і акругі.

У 1926 г. 18 двароў, 97 жыхароў.

У Вялікую Айчынную вайну пасёлак са жніўня 1941 г. па лістапад 1943 г. акупіраваны нямецка-фашысцкімі захопнікамі. На 1.1.1996 г. 26 двароў, 47 жыхароў, 32 з якіх пенсіённага ўзросту. У складзе саўгаса «Бярозкі».

ЯЎСТРАТАЎКА, пасёлак у Целяшоўскім сельсавеце. Вядомы з XX ст. у час калгаснага будаўніцтва. Паводле перапісу насельніцтва 1926 г., 14 двароў, 62 жыхары. З 8.12.1926 г. у Целяшоўскім сельсавеце Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. З 17.4.1962 г. у Гомельскім раёне. На 1.1.1996 г. 10 двароў, 20 жыхароў. У складзе калгаса «Чырвоная плошча».

В.В.Віталева.